သမ္မာဂါယနာတင် ဗိုလ်ရဟန်းပေး

ဗဟုဗုဒ္ဓကာလမ်းပေါ် ဆရာတော်ကြီးများ

ရုပ်ပေါ်လွှာသမိုင်းတော်

ဒီယမ

ကြီးမားခိုင်မာသော ဗုဒ္ဓသာသနာအတွေ့

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တော် ရှုမြင်ခဲ့ကြပုံ

ရန်ကုန်မြို့ ၂၇-၁ ဟောလေးတန်းလမ်း ၁၇၂ ရှစ်ထပ်

၂၅၁၂

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

မဇ္ဈိမနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

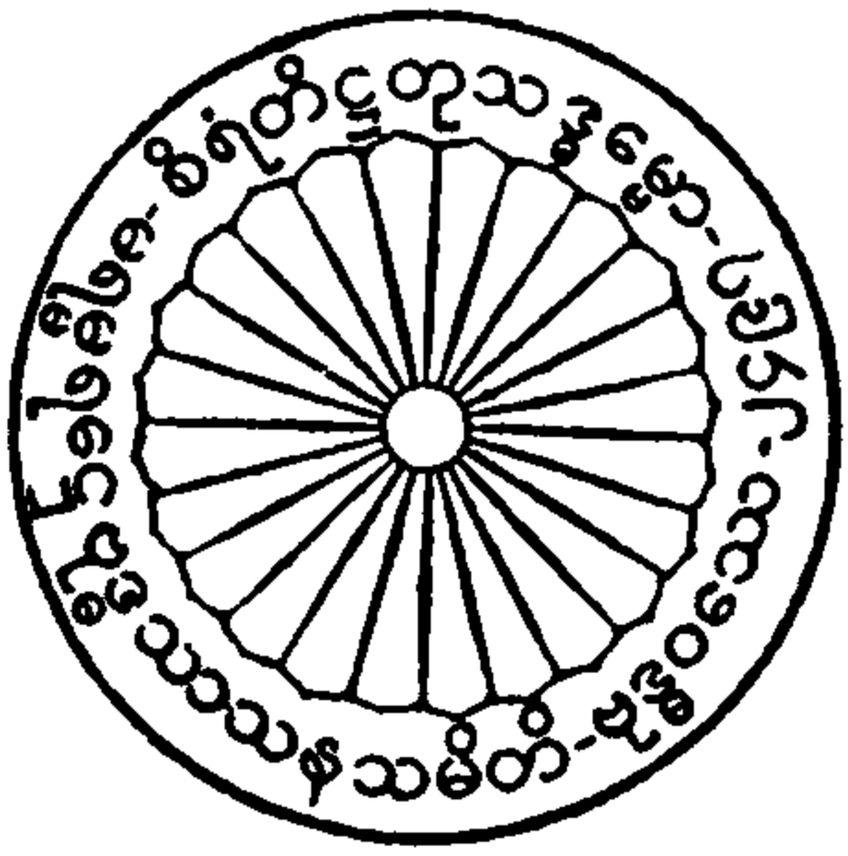

မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၅ ကောဇာသင်္ကြာစင် ၁၃၂၃ ၁၉၆၁

မဏ္ဍိမနိကာယ်နိဿယနိဒါန်း

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓမ်—

(က) တန္တီ တံဝဏ္ဏနာယော စ၊ တန္ဒီကာ အနုဝဏ္ဏနာ။
သဒ္ဓမ္မဒေဝရယ္ဟာဇည—ထေရေဟိ အနုသင်္ဂီတာ။

(ခ) တာဝတာ သာသနာယတ္ဂ်ံ၊ ပတ္ဂ်ံ'နု သဗ္ဗမတ္ထကံ။
နုနာ'နု ကရဏီယမ္ပိ၊ အတ္ထေ'ဝ ထိရတေ ထိရံ။

သံဂါယနာပွဲ၏ နောက်ဆက်တွဲလုပ်ငန်း မဟာကာရုဏိက ပရဝါဒမထန ပရိသာဝိသာရဒ စသည်မှမ်းထုံ အနန္တဂုဏ်တော်တို့ကြောင့် သုံးဘုံသူတို့၏ ဆရာသခင် မာရဘင်စောခီး နေမင်းကြီးတရထည် အာဇာနည်ယထာဘုတ် ဥာဏ်အာဝုဓ်ဝင်ရာ မဟာဓမ္မရာဇ်မင်းဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ သုံးပါးသောသဒ္ဓမ္မ အဒ္ဒနိယဌိတိ အဓွန်ရှည်စွာ တည်ရှိနိုင်စေရန် သုံးတန်သော ပိဋကကို မူလဝိဒသာဓက, ပဋ္ဌိဝိသောဓက, ဩသာနသောဓေယျ ပတ္တပါဒကအဖြစ်ဖြင့် အထပ်ထပ်ပြင်ဆင်တော်မူကြ၍ သုနိက္ခိတ္တ ပဒပုဒ်ဗျည်း သိပ်သည်းကျစ်လစ် သုနိတတ္တဖြစ်သောအခါ ပါဠိတော်ကိုသာမက အဋ္ဌကထာဋီကာများကိုပါ သံဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြပေသည်။

ယင်းသို့ သံဂါယနာတင်ခြင်းသည်လည်း ပါဠိပိဋကကို မူကောင်းမူသန့်ဖြစ်စေရန် ထပ်မံသုတ်သင်၍ သန့်စင်ချောမြ,ပြီဟု အတည်ပြုခြင်းမျှသာဖြစ်ရာ သာသနာတော်သဒ္ဓမ္မ၏ ဌိတိ, အသမ္မောသ,အနန္တရဓာနလုပ်ငန်းတွင် အခြေခံအုတ်မြစ်ချရုံမျှသာ ရှိပေသေးသည်။ ပိုမိုခိုင်ခံ့၍ တည်တံ့သည်ထက် တည်တံ့ရန် သံဂါယနာပွဲကြီး၏ နောက်ဆက်တွဲ လုပ်ငန်းတာဝန်များလည်း များစွာ ကျန်ရှိပေသေးသည်။

(ဂ) တဋ္ဌိ သာသနဓေရယှာ၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာ ပုရေ။
သံဂီတိပရိယောသာနေ၊ သံဝိဘဇိ'သု ပေဋကံ။

(ဃ) သိဿာနုသိဿသောတ္ဂေါ၊ ဝါစနာယ ယထာဗလံ။
ဂဏ္ဌိတ္ဝာ အာဂတံ ဘာရံ၊ ဇောတေသုံ ဇိနသာသနံ။

ပိဋကခွဲဝေ သင်ကြားရေးစံနစ် နောက်ဆက်တွဲလုပ်ငန်း တာဝန်ဆိုသည်မှာလည်း သံဂါယနာအတန်တန်၌ ထေရပရမ္ပရာဘတ ပေါရာဏိကထုံးစံ သန္ဓနဥပဒေ ရှိနှင့်ပြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသည့်ထုံးစံ ပဝေဏီတန်တို့ ပြုလုပ်ရှိုးရှိသည်မှာ— ပဌမသံဂါယနာ၌ ပိဋကကျမ်းစာတို့ကို သံဂါယနာတင်ရွတ်ဖတ်၍ ပြီးတိုင်းပြီးတိုင်း "အာဝုသော ဣမံ တုယ္ဃ နိဿိတကေ ဝါစေဟိ ဣမံ တုမ္ဘေ ပရိဟရထ" (ဤပိဋကကို ငါ့သျှင်၏ တပည့်သား ဥပရာသိဿာနုသိဿတို့အား သင်ကြားပို့ချပေးပါ၊ ဤပိဋကကို ငါ့သျှင်တို့လေ့ကျက်ဆောင်ထားကြပါ) ဟု သံဂီတိနာယကက သံဃမဟာထေရ်ကြီးတို့က အသီးအသီး ညွှန်ကြား၍ ပိဋကတော်ခွဲဝေ သင်ကြားရေးစံနစ်တရပ်ကို သတ်မှတ်အတည်ပြုကာ ကတိကဝတ်တခုအနေဖြင့် အရှင်ဥပါလိစသော မထေရ်တို့အား ခွဲဝေအပ်နှင်းတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

ယင်းသို့လျှင် တာဝန်ကျသော မထေရ်တို့ကလည်း "ယော စ အာဂတံ ဘာရံ ဝဟတိ" ဟူသော ပဏ္ဍိတလက္ခဏာအရ ကျရောက်လာသော တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခြင်း အားဖြင့် သာသနာတော်၏ နေဝါလဝန်း ထွန်းလင်းတောက်ပြောင်ရေးကို အားလေးဂရုမူကာ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်၍ အဆက်ဆက်ပို့ချ လက်ဆင့်ကမ်းတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

(၄) ဝေမ္မိ ဆဋ္ဌသံဂီတိ—ဘာရနိတ္ထာရကာ ဝိဒူ။
ထေရာ နယူပဒေသံ တံ၊ ပညာပေန္တိ သနန္တနံ။
(၅) အထော တေ သမနိစ္ဆန္တိ၊ "မြမ္မဘာသာယ ကေဝလံ။
ပေဋကံ ပရိဝတ္တေတုံ၊ သဟသာ ပါဠိက'ခ်ီယံ"။

မြန်မာအဋ္ဌကထာနှင့် ဘာသာပြန် ပြုစုရေး

ထို့အတူပင် ဆဋ္ဌသံဂါယနာ သံဃနာယက သာသနဓုရန္ဓရ ဝန်ဆောင် သံဃအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်အရှင်မြတ်တို့ကလည်း (၁) ဓမ္မဝိနယတို့ကို သုနိက္ခိတ္တပဒဗျဉ္ဇန သုနိတတ္ထဖြစ်စေရန် ထပ်မံတည်းဖြတ်၍ ရှုတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သံဂါယနာတင်ခြင်း (၂) "ယထာသုတံ ယထာပရိယတ္တံ ဓမ္မံ ဝိတ္ထာရေန ပရံ ဝါစေန္တိ" ဟူသော ဒေသနာတော်နှင့်လည်း ကိုက်ညီ၍ ပဝေဏီထုံးစံနှင့်လည်း လျော်စွာ ပိဋကတော် ခဲ့ဝေသင်ကြားရေးစံနစ်အရ ပိဋကကျမ်းစာများကို သင်ကြားပို့ချစေခြင်း (၃) ယင်းသို့ ပိဋကတော် သင်ကြားပို့ချရာ၌လည်း မှီရာနိဿယမရှိသေးသောပိဋကကျမ်းစာတို့ကို လွယ်ကူစွာ ထောက်တည်နိုင်စေရန် အပြည့်အစုံ ဘာသာပြန်ဆိုစေခြင်းဟူ၍ သုံးချက်သော အခြေခံမူကို သဘောတူဆုံးဖြတ်၍ ပြဋ္ဌာန်းတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

• ဤတတိယအချက်ကို ဖြည့်စွက်၍ နောက်ဆက်တွဲသံဂါယနာလုပ်ငန်းအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်လိုက်သည်မှာလည်း များစွာ ဆီလျော်လှပါပေသည်။ အာဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒုက္ခောဂါဋ္ဌ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌ ဒုရတိက္ကမဖြစ်သော နိကာယဏ္ဏဝ ပိဋကပင်လယ်ကို ကူးဖြတ်ကြရာ၌ အတ္ထဗျာချာန် မြန်မာအဋ္ဌကထာ ဘာသာပြန်နိဿယည်းတို့သည် သင်္ဘောကြီးတရထည် မရှိမဖြစ်သော မှီတွယ်ရာများဖြစ်ကြပေသည်။

ပိဋကတော်၏ ရေသောက်မြစ်

တနည်းအားဖြင့် မြန်မာအဋ္ဌကထာ ဘာသာပြန်နိဿယတို့ဟူသည် အနန္တတ္ထ ဗျုပ္ပတ် သကတ်အမည် အားလျော်စွာ ဓမ္မာစရိယ စာချဆရာတဆူ မျှမကမှီခိုအားထားရသော ဆရာ့ဆရာကြီးများဖြစ်ကြပေသည်ဟု ဆိုထိုက်ကုန်သည်။ယင်းသို့ဖြင့် "တေသံ အစ္စယေန ဆိန္နမူလကော သုတ္တန္တော ဟောတိ အပ္ပဋိသရဏော။ အာစရိယာ ဟိ သုတ္တန္တသ ပဋိသရဏံ နာမ" ဟူသော အဂုတ္တရပါဠိ, အဋ္ဌကထာတို့နှင့်အညီ ဤမည်သော နိဿယခေါ် ဆရာများကို ပေါ်ပေါက်ရရှိစေခြင်းအားဖြင့် ဆရာမရှိ၍ ပိဋကတော် အမြစ်ပြတ်ကာ ကိုးကွယ်ရာမဲ့မည့်အရေး(သာသနာကွယ်မည့်ဘေးကြီး)ကိုပါ ကြိုတင်တားဆီးရာ ရောက်ပေတော့သည်။

(ဆ) တေန နော တေသ'မောဝါဒေ၊ ဌတ္မာ ပဋိဝိသောဓကာ။
ပဌမံ ပရိဝတ္တေမု၊ ဓမ္မောဇမဇ္ဈိမာဂမံ။
(ဇ) သတ္ထာ သုစေတိ ယံသုတ္တံ၊ တံကာလိကံ ပရောသတံ။
သမယံ အာလုဠေတ္မာန၊ တလ္လဒ္ဓိဝိနိဝေဌနံ။

မဇ္ဈိမနိကာယ်၏ ကောင်းခြင်းဂုဏ်

ယင်းသို့သော ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဝန်ဆောင်သံဃအဖွဲ့ကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အား လျှော်စွာ ယင်းအဖွဲ့၏အတွင်းရေးမှူးဖြစ်တော်မူသော **ဝိဇ္ဇာလက်ံာရဆရာ**တော်၊ **ဘဒန္တ ဝိသုဒ္ဓ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ**သည် နိကာယ်ကြီးငါးရပ်တွင် (အလယ်အလတ်သုတ်များပါဝင်သော)မဇ္ဈိမနိကာယ် သုတ္တန်ပါဠိတော်ကြီးကို စုတင်ဘာသာပြန်ဆိုရန်စီမံပြည့်နှန်း တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့ပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းနိကာယ်ကြီးသည် သင်ကြားပို့ချခြင်းနည်းပါးသော ကျမ်းအိပ်များစာရင်းတွင် ပါဝင်နေရသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ယင်းနိကာယ်ကြီးသည် ဘာသာရေးအတွက် အရေးကြီးသော အချက်အလက်လေးနက်သော သြဇာခတ်တို့ကြောင့် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရတနာတို့၏ကိန်းဝပ်ရာ ပူတာတံတင်းကြီးသဖွယ်ဖြစ်ရကား ယင်း၏ကောင်းခြင်း ဂုဏ်ကို ကုန်စင်တျင်းတျင်း ဖော်ပြချီးကျူးခြင်းငှါ ခဲယဉ်းလှဘိတောင်း၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ ဉာဏ်ဖြင့် မကန်ချင့်တုက် သက်ဝင်ရန်ခဲခက်သော်လည်း အမြွက်မျှပြဆိုရသော် စုလယ်အဆုံး သုံးချက်သောပဏ္ဏာသ သုတ်ပေါင်း(၁၅၂)သုတ်တွင် မဟာသတိပဋ္ဌာန,သစ္စကနှင့်ဥပါလိသုတ်လောက်မျှကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့်ပင် ယင်း၏ဂမ္ဘီရဘာဝ ထောက်တည်ရာမရနိုင်လောက်သော နက်နဲမှုကို အကဲခတ်နိုင်ပေရာသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ ထူထောင်ခဲ့ပုံသမိုင်း

ဆက်လက်၍ဆိုရသော် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ပွင့်ပေါ်တော်မူရာ အတိတ်နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်ခန့်အချိန်၌ ဂျန္ဒြီယတခိုတွင် ဝါဒအမျိုးမျိုးပေါ်ပေါက်လျက်ရှိရာ ထိုထိုဝါဒန္တရများအကြား၌ ကမ္မသကတာ အနတ္တဝါဒသည် ထိုသည့်အခက်အခဲ အတိုက်အခိုက် အတားအဆီးများကို မည်သို့မည်ပုံ တွန်းလှန်ဖယ်ရှားရှင်း တရားသဖြင့် အောင်မြင်လာခဲ့ပုံ သမိုင်းစဉ် အသေးစိတ်ကို ဖော်ပြထားသည်မှာ ဤသုတ္တန်ပါဠိစာပေများသာလျှင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤသုတ္တန်ဒေသနာတော်များသည် ဝေါဟာရဒေသနာဟူသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် အာဘိဓမ္မာအရာ၌သာ ပါရဂူခေါ်ဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ဝေါဟာရ(ပညတ်အသုံးအနှုန်း)အရာ၌လည်း အထူးသိပ်သည်းကျစ်လစ်၍ ဆစ်ပိုင်းကျနသော ဝစနပဋိဟ, ဝစနာလက်ံာရနှင့် သာဓကဥပမာတို့ကြောင့် အညဝါဒီတို့ ရေပက်မဝင်လောက်အောင် ပါရဂူမြောက်တော်မူခဲ့ပုံကိုလည်း, **ယထာ-နုလောမသာသနာ** ဟူသည့် အတိုင်းလည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏ အဗျာသယ(စိတ်နေသဘောထား)စသည်နှင့်လည်း ကိုက်ညီဆီလျော်အောင် ဆွဲဆောင်သွန်သင်၍ အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပုံကိုလည်း, **ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနကထာ**ဟူသည့် အတိုင်းလည်း ထိုစဉ်က ထင်ရှားသော စင်ပြိုင်ဝါဒရှင်များဖြစ်ကြသည့် ဆသတ္ထာရ (ဆရာကြီးခြောက်ယောက်)နှင့်တကွ ဇမ္ဗူဒီပ်တလျှောက် လှည့်လည်ဝါဒပြိုင်၍ တုံးတိုင်ကိုပင် ယိမ်းယိုင်သွားအောင် စကားစစ်ထိုးနိုင်သည်ဟု အထင်ကြီးနေသူ သစ္စကပရိဗိုင်နှင့် အမိုက်တရားလွှမ်းမိုးသော သတ္တာအမျိုးမျိုးတို့၏ ဝါဒအစွယ်ချိုးနှိမ်ခဲ့ပုံကိုလည်း အသေးစိတ်ဖော်ပြသော ဝါဒသမိုင်းစဉ်ကို သိရှိလိုပါမူ ဤသုတ္တန်စာပေများမှတပါး အခြားမှန်ကန်သောမှတ်တမ်းဟူ၍ မတွေ့ရှိနိုင်တော့ပေ။

ကျမ်းအိပ်မှ ကျမ်းနိုးသို့

သို့စင်လောက် ဘာသာရေးအတွက် အရေးပါအရာရောက်ပါလျက် ကျမ်းအိပ်စာရင်းတွင် ပါဝင်နေရသည်မှာ ထိုနိကာယ်ကြီးအတွက် လုံလုံလောက်လောက် ထောက်ထောက်ခံခံ မှီတွယ်အားပြုရန် ဘာသာပြန်နိဿယများ မရှိသေးခြင်း, ရှိစေကာမူရှားပါးနေဆဲခြင်းသည် အကြောင်းရင်းတခု ဖြစ်ပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဤနိဿယသည်

မဇ္ဈိမနိကာယ်ကြီးအား ကျမ်းအိပ်ဘဝမှ ကျမ်းနိုးဘဝသို့ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်လိမ့်မည် ဟုယုံကြည်လျက် ရှိပေသည်။ ဤဘာသာပြန်နိဿယများ မရှိရှားပါးမှုမှတပါး အခြားသော အကြောင်းများကို တွေ့ရှိဦးမည် ဆိုလျှင်ကား ထိုတွေ့ရှိသော သာသနောဒယကာမီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကပင် ဖြည့်စွက်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေဟုသာ မြှော်လင့်ရပေတော့သည်။

(စျ) ကာမဋ္ဌ နိဿယာ တဿ၊ ပုရာတနေဟိ သခ်ံတာ။
တထာပျာ'ဓုနိကာနံ တေ၊ နှ တောသေန္တိ ယထိစ္ဆိတံ။

(ည) တေနာ'ယံ'ဘိနဝါ ဗျာချာ၊ လိနသာရတ္ထသူဒနီ။
ပေါရာဏာစရိယာ၊ အဟာ၊ ပေန္တိ သမုဒ္ဒဝိ။

ရှေးခေတ်နှင့် ရှေးနိဿယများ

စင်စစ်အားဖြင့် ယင်း၏ဘာသာပြန်နိဿယများ မရှိမဟုတ်။ ရှိကြသည်သာ။ သို့ရာတွင် ရှာ၍ မရနိုင်လောက်အောင် ရှားပါးလှပေသည်။ ပေဘဝမှာပင် နေကြရဆဲလည်းဖြစ်ပေသည်။ခက်ခဲစွာရှာဖွေ၍တွေ့နိုင်သည့်တိုင်အောင်လည်း ပေါရာဏာစရိယ ဆရာ့ဆရာကြီးတို့ ရေးသားထားခဲ့ကြသည်အားလျှော်စွာ ပေါရာဏစာသင်သား တို့အတွက်သာ ခွင်းချက်မရှိ အကူအညီပေးနိုင်ခဲ့ကြပေမည်။ "ဒိဝါဒိဝဿ-နေတောဘောဒ္ဓ" စသော ပေါရာဏအသုံးအနှုန်းများနှင့် ပေါရာဏအစီအစဉ် စသည်တို့ကြောင့် ခေတ်စာသင်ပျိုတို့အတွက် ကားပြည့်စုံလုံလောက်သော အကူအညီကို မပေးနိုင်ကြတော့ပြီ။ ပေအဖြစ်ခ္ဍသာ နစ်မြုပ်ဆဲဖြစ်ရာ ခက်ခဲစွာရှာဖွေရမည့်ဒုက္ခကိုလည်း ခံကောင်းမှ ခံနိုင်ကြပေတော့မည်။ ဤနိကာယ်နှင့်ပတ်သက်၍ ခက်ခဲစွာ ရှာဖွေရရှိထားသော ဂန္ထဝံသကို မင်းကြီးမဟာသီရိဇေယျသူ၏ ပိဋ္ဌကတ်သမိုင်းနှင့် သာသနာဝင်ကျမ်းများ၌ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသေးသဖြင့် မှတ်တမ်းပြုသောအနေ အတန်ငယ် ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြလိုပေသည်။

မူလပဏ္ဏာသ နိဿယသမိုင်း

သကရစ်အစောဆုံးသော မူလပဏ္ဏာသနိဿယတမူကို ငစဉ်ကူးမင်းလက်ထက် သကရစ် ၁၁၃၉-ခုနှစ် ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၂-ရက် စနေနေ့၌ ဗန်ကျီတိုက် နယ်(ယခုမုံရွာနယ်)ပေါက်မြင့်ရွာဇာတိ စလင်းမြို့အရှေ့မြောက် သုနန္ဒာလေး ထပ်ကျောင်းနေ အရှင်နန္ဒမာလာထေရ်ပြုစုခဲ့သည်။ ၎င်းကျမ်းပြုစုချိန်ကား တိုင်းရေးပြည်ရေးနှင့် သာသနာရေး (အတင်အရုံဝိဝါဒ)များ ရှုပ်ထွေးနေချိန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ၎င်းနိုဂုံးဌ် အရုံဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်ကြောင်း, အရုံသာလျှင် မှန်ကန်ကြောင်း ပါ-ဌ-ဋီ အကိုးအကားများစွာဖြင့် တခမ်းတနား ရေးသားထားသည်ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ **မဟာဓမ္မသင်္ဂြိုဟ်** (ပဌမမောင်းထောင်သာ သနာပိုင်ဟောင်း)ရေး သာသနာလက်ဝှေ့ရတွင်လည်း ငစဉ်ကူးမင်းလက်ထက် သာသနာဝင်ကဏ္ဍ၌ ဤဆရာတော်တပါးတည်း၏အကြောင်းကိုသာလျှင် ဖော်ပြထားပေသည်။

ယင်းဆရာတော်သည် (၁၀၆၀-နှစ်က စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော)အတင်အရုံဝိဝါဒ၌ အရုံဖက်မှ နေ၍ စာရေးကြောင်း, ၎င်းနောက် မင်းကြီးကြား၍ နေပြည်တော်သို့ပင့်ဆောင်ကာ ရွှေတော် မှောက်မှာပင် အတင်အရုံနှစ်ဖက်သားတို့အား စကားဆိုစေသည်ကာလ အရုံဖက်မှအနိုင်ရသဖြင့် ၁၁၄၂-ခုနှစ်တွင် ရုံစေအမိန့်ထုတ်ပြန်ရကြောင်း, အရှင်နန္ဒမာလာဆရာတော်အားလည်း လောက သရဖူဘုရားရှေ့၌ လေးထပ်ကျောင်းတော်ကြီး (ဘုံကျော်ဝေယန်)ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ကြောင်း,နရိန္ဒာဘိဓမဟာဓမ္မရာဇာမိရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ဆက်လှူကြောင်းများကိုပါ

ဆက်စပ်သိရှိရပြန်သဖြင့် အတိုင်းမသိ ကြည်ညိုဘွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ [ပိဋကတ်သမိုင်းဌာန်ကား မူလပဏ္ဏာသနိဿယကို ဘကြီးဘော်လက်ထက် အမရပူရတောင်သမန်တောရနေ အရှင်အာဒိစ္စဝံသ (ငါးခုန်ဆရာတော်)ပြုစုကြောင်းကိုသာ ဖော်ပြသည်။ ယင်းနိဿယကိုကား မတွေ့]။

မဇ္ဈိမနှင့်ဥပရိ နိဿယသမိုင်း

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယတမူကို မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် ၁၂၂၅-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၁-ရက် အင်္ဂါနေ့၌ တလုတ်မြို့ ဇီးတောရွာဇောတိ, ရတနာပုံနေပြည်တော် မဟာဝိသုတာရုံမတိုက် မဟာတုလ္ဓတ်ဘုံစံကျောင်းနေ ဘွဲ့အရှင်နန္ဒဓဇ, တံဆိပ်တော် နန္ဒသာရသိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ,မဟာဓမ္မရုဇဂုရု မည်သော ဆရာတော်သည် ၎င်း၏နိဿယည်းဆရာ ဦးဥေ ယျဓမ္မ(ဥေ ယျဓမ္မာလင်္ကာရဓမ္မသေနာပတိ၊ဥေ ယျဓမ္မာဘိမုနိ ဝရညာဏကိတ္တိသိရိဓဇဓမ္မသေနာပတိ တံဆိပ်တော်နှစ်ထပ်ရ ဒုတိယမောင်းထောင် သာသနာပိုင်) ဆရာတော်ဘုရားကြီး မျှပ်ပြီတော်မူစဉ် ပေတင်ရေးသား ပြုစုထားသည်ဟု နိုဂုံးပြုသည်။ (ပိဋကတ်သမိုင်းတွင် သာသနာပိုင်ဦးဥေ ယျ ပြုစုသည်ဟု ဖော်ပြသည်။ သကရစ်လည်း ရှေ့ဘိုမင်းလက်ထက်ဖြစ်သည်)အခြား မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယတမူကိုကား ဘွဲ့အရှင်ကဝိန္ဒာဘိဝံသ, တံဆိပ်တော် ကဝိန္ဒာဘိဝံသသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရုဇဂုရု(ပဌမ) ကဝိန္ဒာဘိသိရိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရုဇာဓိရုဇဂုရု (ဒုတိယ)ဆရာတော် ပြုစုသည်ဟု သာမညမျှသာ နိဂုံး၌ ပါရှိသည်။(သံယုတ်ပါဠိနိဿယမျှားကို ရေးသားသော ပင်းဆရာတော်ပင်ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရသည်)။

ဥပရိပဏ္ဏာသနိဿယကိုလည်း သာသနာပိုင်ဦးဥေ ယျပြုသည်ဟုသာ သာမန်ဖော်ပြထားသည်။ ယင်းနိဿယမျှားကား အချို့စာရင်းသာရှိ၍ စာရှာမတွေ့၊ အချို့စာရှိလျက် စာရင်းမတင်, မပြည့်စုံ။ တကျမ်းတဖွဲ့အတွက် ပြည့်စုံသော်လည်း ပေဆင့်ကူးဖြစ်၍ အကျအပျောက် အမှုားအယွင်းစသော ချွတ်ယွင်းချက်မျှားလည်း ပြည့်နှက်နေရုံသာမက နောင်အခါသမယတွင် ဤမျှလောက်ကိုပင် ရှာဖွေရရှိနိုင်တော့မည် မဟုတ်သဖြင့် အထူးကြိုးစား၍ မှတ်တမ်းပြုထားလိုက်ပါသည်။ယင်းသို့လျှင် ရရှိသမျှသော မူအလိလီ၏အကူအညီခံယူ၍ သူဒနိလီနတ်အတ္ထဗျာချာန် မြန်မာအဋ္ဌကထာ ဤဘာသာနိဿယည်းသည် ရှေးနည်းလည်းမပယ်ပစ် ခေတ်နှင့်လည်းဆီလျော်စွာထွက်ပေါ်၍လာခဲ့ပေပြီ။

(၄) မဟတံ တိက္ခမေဓာနံ၊ မဟတာ တိဗ္ဗစေတသာ။
မဟတာ ပရိသုမေန၊ ရစိတာ'ဘိနဝါ အယံ ။

(၅) ဝသတံ စိရ'မာဂမ္မ၊ မဟတံ သတတံ သတံ။
မနံ ပီနယတံ အာသာ–ဝတ စိတ္တလတာ ယထာ။

အဆင့်ဆင့်ညှိနှိုင်း ရေးသံားခြင်း

ဤနိဿယကို ရေးသားပြုစုကြရာ၌ ပုဒ်ဝါကျအားဖြင့် ဤနိကာယ်နှင့် ဆက်သွယ် နှယ်ငင်လျက်ရှိသော ပါ-ဋ-ဋီ အသုံးမျှားကို စုရုံးညှိနှိုင်း၍ အမျှားစုပေါင်း ရေးသားရခြင်းဖြစ်ရကား မျှားစွာသောအသိဉာဏ် အချင်းချင်းလည်း ရိုင်းပင်းနှီးနှော၍ သဘောကြိုက်ညီမှု ရေးသားကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ပိုမို၍မှန်ကန်တိကျမှု ရရှိစေရန်လည်း အောက်ဖော်ပြပါနိဿယတာဝန်ခံ ဆရာတော်မျှားသည် အကူအညီအယ်ဒီတာတဦးနှင့်တကွ မူလဝိသောဓက, ပဋိဝိသောဓက, ဩသာနသောဓေယျ ပတ္တပါဋဂကအဖြစ်ဖြင့် အလျဉ်းသင့်သလို အဆင့်ဆင့်တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ကြပေသည်။

(၁) ရွှေညောင်ပင်ဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာ(သုံးခွ)
(၂) ရွှေစေတီဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ(မန္တလေးရိပ်သာ)
(၃) ဆရာတော် ဦးတိလောကာဘိဝံသ(ဗားကရာတိုက် ရန်ကုန်)
(၄) ဆရာတော် ဦးဓမ္မာလောက(မြတောင်ချောင် စစ်ကိုင်း)
(၅) ဆရာတော် ဦးအာစိဏ္ဏ(ဝိဇ္ဇာဒပ္ပဏီချောင် စစ်ကိုင်း)
(၆) ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ(ပတ္တမြားတိုက် မန္တလေး)
(၇) ဆရာတော် ဦးသဇ္ဇနာဘိဝံသ(ညောင်ရမ်းပါဠိတက္ကသိုလ် မန္တလေး)
(၈) ဆရာတော် ဦးဉာဏဗလ(အရှေ့ပိန်းကုန်းကျောင်းတိုက် ရန်ကုန်)
(၉) ဆရာတော် ဦးကောလိနိယ(မစိုးရိမ်ပါဠိတက္ကသိုလ် မန္တလေး)
(၁၀) ဦးမျိုးမြင့်(ပဋ္ဌိဝိသောဓကရုံး တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ)

အာသာဝတိ ကျမ်းနွယ်နီ

"နိဿယမရှိသေးသော ကျမ်းစာများကို နိဿယပြုစုရေးသားရန်" ဟူသော သံဂါယနာပွဲ၏ နောက်ဆက်တွဲလုပ်ငန်းစဉ်အရ ဤနိဿယသည် ပဌမဆုံး ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။ ပြင်းပြထက်သန်သော စေတနာဖြင့် ၁၃၁၉-ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂-ရက်၊ (၅-၂-၅၈)မှ စတင်ရေးသားလာခဲ့ကြရာ ၁၃၂၂-ခုနှစ် နတ်တော်လဆန်း ၁၂-ရက် (၂၉-၁၁-၆၀)နေ့တွင် အလုံးစုံ(လက်ရေးမူအဖြစ်)ပြီးဆုံးအောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ စုစုပေါင်း ၂-နှစ်နှင့် ၁၀-လကြာမြင့်ခဲ့၏။ရေးသားရသောရက်စွဲသည် လက်တွေ့ကြုံရသော အခက်အခဲနှင့်စာလျှင် ကျေနပ်ဖွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဤရက်ပိုင်းထက်ပင် စောၗ ပြီးစီးကောင်း ပြီးစီးနိုင်ရာသည်။ သို့ရာတွင် အာဒီကမ္မိကဖြစ်ၗ အခက်အခဲပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကြောင့် မကြန့်ကြာသင့်ပဲ ကြန့်ကြာရခြင်းမျိုးနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်တိုးရတတ်ပေသည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ယခင်ယခင်က ထင်ရှားကျယ်ပြန့်သော နိဿယများမရှိသေးသဖြင့် နှစ်ဝေးရှည်လျှား ကျမ်းအိပ်ထားၗ စောင့်စားငုံ့လင့်လျက်ရှိကြသော ဟိတကာမီ သုတေသီတို့အာဘို့မှာမူ နတ်တို့ဌာနီ လူမမှီသော ဝတီအာသာ နွယ်လတာကို ဆယ်ရာနှစ်ပေါင်း ခေတ်ကြာညောင်းမျှ သောင်းရပ်နေသူ နတ်မရှုတို့ မှတ်ယူလက်ချိုး စောင့်အားကြိုးလျှောက် မြှော်ကျိုးလည်းနပ် သောမနသ်ဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့် ပီတိစိမ့်သို့ ဖြစ်စိမ့်သောဌါ ၃-နှစ်ကြာအောင် ဥဿာဟလွန် ဆန္ဒမွန်ဖြင့် အားသွန်ကြိုးပမ်း နပွဏမ်းမျှ ပန်းနွမ်းဆင်းရဲ ခက်အခဲကို ဖျက်ခဲ့ပြတ်ကျော် အောင်မြင်တော်မူခဲ့ကြပေသည်။

နိဿယသစ်၏ အစီအစဉ်သစ်

ယင်းသို့လျှင် နိဿယသစ်၏ ဖြစ်ပေါ်လာရပုံကို ပြဆိုပြီးနောက် ရေးသားပုံ အဘိနဝါကာရ (အစီအစဉ်သစ်)ကိုလည်း ဤနေရာ၌ ပြဆိုရန် လိုအပ်ပေသည်။ထို့ကြောင့် အကျဉ်းချုပ်ၗ ပြဆိုရသော်—

(၁) အဋ္ဌကထာ, ဋီကာနှင့် ဗျာကရဏကျမ်းများအရ ဘာဝတ္ထုထက် သဒ္ဒတ္ထကို ပဓာန ဦးစားပေးၗ ရေးသားခြင်း,

(၂) "ဟိတ္မာ ပုနပ္ပုနာဂတမတ္ထံ, အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိ"ဟူသော အဋ္ဌကထာဆရာကြီး၏ နည်းနာကို နယဂ္ဂါဟမူၗ ပဏ္ဏာသနိဿယသုံးအုပ်ရှိရာတွင် တအုပ် တအုပ်၌ ရှေ့ကပြဆိုပြီးနှင့် အလားတူသော ပုဒ်ဝါကျများကို ထပ်မံမရေးသားပဲ စာသားကျဉ်းစေရန်အတွက် ဝိဘတ်နက်များကို

ပေးခ်ဖြစ်စေ, ပေယျာလမြှုပ်ခ်ဖြစ်စေ, အလားတူစာပိုဒ်ညွှန်းခ်ဖြစ်စေ ကျဉ်းနိုင်သမျှ ကျဉ်းစေခြင်း,

(၃) အာကာရဝါကျရှည်များကို အတွင်းပြုခ် ယောဇနာခြင်း,

(၄) ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်မလာသော ပါဠသေသ အဗျာဟာရိတမ္ပ နေယျတ္ထ ဂမျမာန်တို့ကို ချန်လှပ်နိုင်သမျှ ချန်လှပ်ခြင်း,

(၅) ဌ-ဋီ အရဖြစ်စေ ဗျာကရဏ်းအရဖြစ်စေ နှစ်နည်းသုံးနည်း စသည် ရနိုင်သောနေရာ မျိုးဌ အကောင်းဆုံး အပေါ်လွင်ဆုံးဟု ယူဆရသော တနည်းကိုသာယူ၍ ဝါနှင့် တနည်းကားကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ရှားခြင်း,

(၆) ဌ-ဋီများ ပေါမျှားလွယ်ကူနေသော ခေတ်ဖြစ်၍ ထိုတို့ဌလာသော (သဒ္ဒါရေးနှင့် မပတ်သက်သည့်) မှတ်သားဘွယ် အဓိပ္ပါယ်များကို နည်းပါးနိုင်သမျှ နည်းပါးစေခြင်း စသည်ဖြင့် သခေါ်ပရစိခေတ်နှင့် ဆီလျော်စေ၍ ပါဠိတော်နိကာယဏ္ဏဝကို ကူးဖြတ်ကြရာ၌ အချိန်မကုန် လူမပန်းပဲ ချမ်းသာလွန်မြောက် ခရီးပေါက် လွယ်ကူနိုင်စေရန် ရည်သန်၍ ရေးသားအပ်ပေသည်။ ဝန်ဆောင်သံဃအဖွဲ့ကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ အလားတူနိဿယများလည်း တခုပြီးတခု ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာမည်ဖြစ်ပေသည်။

အာယာစနနှင့် အဘိပတ္ထနာ သို့ရာတွင် ဤနိဿယကား ပဌမဆုံးရေးသားရခြင်းလည်းဖြစ်, လက်ရေးမူမှ ပဌမအကြိမ် စက်တင်ရခြင်းလည်း ဖြစ်သည့်အတွက် အထက်နေမင်း လေးကျန်းလင်းသော်လည်း သုံးကျန်းလင်းခိုက် တကျန်းပိုက်ဟူ၏သို့ ချုတ်ယှင်းချက်များ အနည်းအများပါရှိနိုင်သည်ဖြစ်ရာ စန္ဒမဏ္ဍလင် လ ဝန်းပြင်၌ ထင်ကျဲစဲ့ကွက် အမဲစက်ကို ပြစ်ချက်မဆိုအပ်သကဲ့သို့ ပို, လို, သင့်, မသင့် ဝိစာရဏာဉာဏ်ချင့်၍ ခွင့်လွှတ် ကြည့်ရှုနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ရပေသည်။

"တထာဂတပ္ပဝေဒိတော ဘိက္ခဝေ ဓမ္မဝိနယော ဝိဝဋ္ဋော ဝိရောစတိ, နော ပဋိစ္ဆန္နော" ဟူသော တိကဂုတ္တရ ပါဠိတော်ပါဝစနနှင့်အညီ ပိဋကတော်၏ စည်ပင်ပွင့်လင်းရေးကို အားပေးတော်မူနိုင်ကြစေရန် ပဓာနရည်သန်၍ ရေးသားပြုစုအပ်သော ဤသုတ္တန်ပိဋက ဤနိဿယကို လေ့လာ၍ လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်းအားဖြင့် ဉာဏ်သစ်လောင်းထပ် ရရှိအပ်သော တဒင်္ဂပဟာန်ကို အခြေခံလျက် ဃမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်တိုင်ဆိုက်ရောက်၍ သန္တိသုခ အမတမြိုက်ရည်ကို ရှင်ကြည်လွယ်ကူစွာ ရရှိခံစားနိုင်ကြပါစေကြောင်း—

(၃) ဥဏ္ဏံဝါ ယဒိဝါ သီတံ၊ ရဝိန္ဒုအံသု ခေတလေ။
ဗဟုံဝါ ယဒိဝါ မနံ၊ ကံ မနံ နာဘိရာဝယေ။

(၀) ကလ္လံ ဝါ ယဒိဝါ' ကလ္လံ၊ ဝိဘင္ဂ ပဿတံ သတံ။
အနုပညာပဒါတာ'ယံ၊ ဟေဟိတိ ဟိတ'မာဝဟန္တိ။

နိဿယပဋိဝိသောဓကဆရာတော်များ
၁၃၂၃ ခုနှစ်-မဟာသမယနေ့။

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်နိဿယ

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
၁။	နိဒါန်း	၈၊၈
၂။	မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ	၈၀-ဃ
၃။	ကြိုတင်သိမှတ်ဖွယ် သင်္ကေတလက္ခဏာများ	ဃ
၄။	ဗုဒ္ဓါဒိထောမနာ-ပဏာမဂါထာများ	ဃိ-ဃီ

၁-မူလပရိယာယဝဂ်

၁-မူလပရိယာယသုတ်

၁။	ဧဝံ မေ သုတံ-အနက်ယောဇနာနည်းအချုပ်	၁
၂။	ဧကံ သမယံ-ကို အာဓာရ,အစွန္ဒာသံယောဂ နှစ်နည်း ယောဇနာပုံ	၁
၃။	ဥက္ကဋ္ဌာယံ-ကို မုချတ္ထ, ဥပစာရတ္ထ ယောဇနာပုံ	၁
၄။	တတြ-ကို နှစ်နည်းစွဲ၍ ခေါ်-ကို သုံးနည်း ကြံဆပုံ	၁
၅။	ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ-၌ အန္တောပေက္ခဆင်ခြင်နက်ပေး၍ အခြားနည်းဖြင့်လည်း ပေး၍ စာစပ်ပါပြပုံ	၂
၆။	ရေမြေစသည်ကို ရေမြေဟု ပုထုဇဉ်တို့ သိခြင်း မှားယွင်းစွာ မှတ်ထင် နှစ်သက်ခြင်း အကြောင်း	၂
၇။	အဝိနီတော-ပုဒ်၏ ဝစနတ္ထနှင့် အဘိဓေယျတ္ထ	၂
၈။	ပရိညာတန္တံ၊ ပရိညာတ-ပါဠိနှစ်ထွေ အမှားအမှန်ဆုံးဖြတ်ချက်....	၂
၉။	လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို လူစသည်ဟု ပုထုဇဉ်တို့ မှားယွင်းစွာသိခြင်း မှတ်ထင် နှစ်သက်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ဘုရား, အရိယာတို့အနေဖြင့် မှန်ကန်စွာ သိမြင်၍ မှားယွင်းစွာ မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းအကြောင်း	၂၊၅

၂-သဗ္ဗာသဝသုတ်

၁။	ဒဿနာဝဟာတဗ္ဗာ-စသည်၌ ဒဿနာစသည်ကို အဝုတ္တကတ္တတ္ထ,ဟေတုတ္ထ ယောဇနာ နှိုင်ပုံနှင့် ဒဿနာ, သံဝရ, ပဋိသေဝနာ, အဓိဝါသနာ, ပရိဝဇ္ဇနာ, ဝိနောဒနာတို့၏ တရားကိုယ် အရကောက်	၆
၂။	နှလုံးသွင်းသင့်သော တရားနှင့် မသွင်းသင့်သော တရား	၇
၃။	ယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါး	၇
၄။	မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဒိဋ္ဌခြောက်မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးဖြစ်တတ်ပုံ	၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-သမ္မာသဝဂသုတ်

၅။ တေဘူမကဓမ္မကို ဒုက္ခ, ဒုက္ခသမုဒယ, ဒုက္ခနိရောဓစသည်ဖြင့် ရှုသူအား သက္ကာယဒိट္ဌိ စသည်ပြုတ်ပုံ.... .... ၉
၆။ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး စောင့်စည်းသူနှင့် မစောင့်စည်းသူတို့၏ အကျိုးအပြစ် ၉
၇။ ပစ္စည်းလေးပါးကို ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍ မှီဝဲသော ရဟန်းနှင့် မဆင်ခြင်မူ၍ မှီဝဲသော ရဟန်းတို့၏ အကျိုးအပြစ် ၁၀
၈။ သည်းခံရမည့်အရာ ခုနစ်မျိုးနှင့် သည်းခံခြင်း, သည်းမခံခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုးအပြစ်.... .... ၁၁
၉။ ရှောင်ကြဉ်သင့်သော အရာဌာနနှင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, မရှောင်ကြဉ်ခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုးအပြစ် ၁၁
၁၀။ မိတ္တေ-ပုဒ်၌ က-ပစ္စယဿဟေဟသင့်ပုံ ၁၁
၁၁။ ပယ်ဖျောက်ထိုက်သော ကာမဝိတက်စသည်နှင့် ပယ်ခြင်း, မပယ်ခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုး အပြစ် ၁၂
၁၂။ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါ ကို ပွါးခြင်း, မပွါးခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုးအပြစ် ၁၂

၃-ဓမ္မဒါယာဒသုတ်

'၁။ ဓမ္မအမွေခံသာ ဖြစ်ကြ၊ အာမိသအမွေခံ မဖြစ်ကြလင့်ဟု ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပုံ ၁၃
၂။ ဆွမ်းပိုဖြစ်၍ အလိုရှိက ဘုဉ်းပေးကြလော့ဟု ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် တိုက်တွန်းသည့် အတိုင်း ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းနှင့် မဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းနှစ်ပါးအနက် အဘယ် ရဟန်းကို ချီးကျူးသနည်း .... ၁၃၊၁၄
၃။ ဝိဝေကမနုသိက္ခန္တိ၌ အနုသည် ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဟုတ် မဟုတ် စိစစ်ချက် ၁၄
၄။ အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံ ပဋိဘာတု၌ ပဋိကို အမျိုးမျိုး ကြံဆကြပုံ ၁၄
၅။ ကဲ့ရဲ့အပ်သော ရဟန်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းသုံးမျိုး ၁၅
၆။ လောဘ, ဒေါသ, ကောဓ, ဥပနာဟစသော တရားတို့ကို ပယ်ရှားပုံနှင့် နိဗ္ဗာန်အလိုငှါ ဖြစ်သော မဂ္ဂိမပဋိပဒါ (အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်)၏ သဘောတရားကိုယ်.... ၁၅၊၁၆

၄-ဘယဘေရဝသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်သည် သာသနာတော်သို့ ဝင်ရောက်ကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏ ရှေသွားလည်းဖြစ်၍ ကျေးဇူးလည်း မျှားပုံ ၁၇
၂။ တောစွန်စုံပြားအရပ်တို့၌ နေနိုင်ခဲ မြေပျော်နိုင်ခဲပုံ ၁၇
၃။ အရည, ဝနပတ္ထ, ပန္တသေနာသနတို့၏ အထူး ၁၇
၄။ ကံသုံးပါးမစင်ကြယ်မှု, အာဘိစ္စာဝမျှားမှု, ကာမဂုဏ်တို့၌ ပြင်းစွာတပ်မက်မှုရှိလျက် တောနေသောသူတို့သည် မကောင်းဆိုးဝါးသော ကြောက်စိတ်နှင့် ကြောက် မက်ဖွယ်အာရုံကို ခေါ်သည်မည်ကြပုံ ၁၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-ဘယဘေရဝသုတ်

၅။ ပလ္လောမ်-ပုဒ်နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ် ၁၈
၆။ အဘိဏ္ဍာလု ကာမေသုတိဗ္ဘသာရာဂသန္ဒောသဟေတု-ပုဒ်၏ အစိတ်အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဘာဝလောပကြံဆ၍ အတ္ထယောဇနာခြင်း ၁၈
၇။ ဒေါသ, ထိန, မိဒ္ဓ, ဥဒ္ဓစ္စရှိလျက် တောနေသောရဟန်းတို့သည် မကောင်းဆိုးဝါး သော ကြောက်စိတ်နှင့် ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို ခေါ်သည်မည်ကြပုံ ၁၉
၈။ ကိုယ့်ကိုမြောက်ပင့်၍ သူ့ကိုရွှတ်ချခြင်း, ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း, ကြောက်ရွံ့ခြင်း, လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောကို မက်မောခြင်း, လှုံ့လှော့ကင်း၍ ပျင်းရိ ဆုတ်နစ်ခြင်း ရှိသူဖြစ်လျက် တောဝ်ဒနေသောရဟန်းတို့သည် မကောင်းဆိုးဝါး သော ကြောက်စိတ်နှင့် ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို ခေါ်သည်မည်ကြပုံ ၁၉
၉။ ပဒုဋ္ဌမနသက်ပွါ၌ ပဒုဋ္ဌပုဒ်ကို ကမ္မဝါစကအဖြစ်ဖြင့် အနက် ပေးရပုံ ၁၉
၁၀။ အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့သူ, မေ့ပျောက်သောသတိရှိသူ, မတည်ကြည်သူ, ချာချာလည် သောစိတ်ရှိသူတို့ တောဝ်ဒနေက မကောင်းဆိုးဝါးသော ကြောက်စိတ်နှင့် ကြောက် မက်ဖွယ်အာရုံတို့ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပုံ ၂၀
၁၁။ အပ္ပေဝနာမ-ပုဒ်အနက်ပေးပုံနှစ်မျိုး ၂၀
၁၂။ ဘယဘေရဝံ၌ ဘယနှင့် ဘေရဝတို့၏အထူး ၂၀
၁၃။ နေ့ဖြစ်လျက် ညထင်၊ ညဖြစ်လျက် နေ့ထင်မှတ်သူတို့၏ နေခြင်းကို "တွေ့ဝေသော နေခြင်း"ဟု ဟောတော်မူပုံ ၂၁
၁၄။ ဣဒမဟံ တေသံ။ပ။သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိ ဝဒါမိ-ဝါကျကို နှစ်နည်းယောဇနာပုံ.... ၂၁
၁၅။ အာရဒ္ဓံ ခေါ ပန မေ ဗြာဟ္မဏ ဝီရိယံ အဟောသိ-စသောဝါကျတို့၌ အာရဒ္ဓံ, ဥပဋ္ဌိတာ, ပဿဒ္ဓေါ, သမာဟိတံ, ကေဝ္ဋံ ပုဒ်တို့ကို အကြောင်းအကျိုး ကွင်းဆက်အနက် ပေးပုံ ၂၁-၂၂
၁၆။ တရားအားထုတ်သဖြင့် ပဌမဈာန်စသည်နှင့် ပု၊ ဒိ၊ အာ-ဥာဏ်သုံးပါးတို့ကို အစဉ် အတိုင်း ရရှိပုံ ၂၃-၂၄
၁၇။ ရာဂ ဒေါသ မကင်းသေးမီသော ဘုရားရှင် တောဝ်ဒနေတော်မူသည်ဟု ပုံကားမ်ား အထင်လွဲခြင်းကို ဘုရားရှင် ရှင်းပြတော်မူပုံ ၂၅

၅-အနင်္ဂဏသုတ်

၁။ ကိလေသာရှိသည်ကိုရှိဟု မသိ၊ ရှိဟုသိ။ မရှိသည်ကိုလည်း မရှိ-ဟုမသိ၊ မရှိ-ဟု သိသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို အယုတ်အမြတ်ခွဲခြား၍ ဖြေပုံ ၂၆
၂။ ကိလေသာရှိ၊ မရှိကို သိ, မသိအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးရှိရာ ၂-ယောက်ကို ဟိန၊ ၂-ယောက်ကို သေဋ္ဌ-ဟု ကြေးခွက်ဥပမာနဖြင့် ပြဆိုပုံ ၂၇
၃။ အင်္ဂဏမည်သော တရားများ .... ၂၈၊၃၀
၄။ အာပတ်သင့်သည်ဟု အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့သိခြင်းကြောင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ရခြင်းသည်-အင်္ဂဏမည်ပုံ ၂၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-အနက်ဏသုတ်

၅။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ စစ်ဆေးစေလိုပါလျက် သံဃအလယ်၌ စစ်ဆေးခံရခြင်းကြောင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း အင်္ဂါမည်ပုံ ၂၈
၆။ တရားနှားခံလုပ်လိုပါလျက် မလုပ်ရခြင်းကြောင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း အင်္ဂါမည်ပုံ ၂၉
၇။ ဆွမ်းစား ဆွမ်းခံစသည်ကြွရာ၌ ရှေသွားခေါင်းဆောင်လုပ်လိုပါလျက် မလုပ်ရခြင်း၊ မြင့်မြတ်သောနေရာ, မွန်မြတ်သောစားသောက်ဖွယ်ကို ရလိုပါလျက် မရခြင်း၊ လေးမြတ်ကော်ရော် အပူဇော်ခံယူလိုလျက် မခံရခြင်းစသည်တို့ကြောင့် မနှစ်မသက် အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း အင်္ဂါမည်ပုံ ၂၉
၈။ ဘတ္တဂ္ဂ-ပုဒ်၌ ဓာတ်ပစ္စည်း သုံးနည်းကြံဆပုံ ၂၉
၉။ ဓုတင်ဆောက်တည်နေသော်လည်း ယုတ်မာသော အလိုဆိုးကြောင့် လေးမြတ်ကော်ရော် ပူဇော်မှုမရရှိပုံကို မြွေသေကောင်ပုပ်ထည့်သော ကြေးခွက်ဥပမာဖြင့် ရှင်းပြပုံ ၃၀
၁၀။ အဟိကုဏပ်ဝါ။ပ။ မနုဿကုဏပ်ဝါ ရစယိတ္တာ-၌ ကုဏပ်သုံးပုဒ်ကို ကရဏတ္ထပေးရှိ၊ ရစယိတ္တာကို သဒ္ဒတ္ထ, အဓိပ္ပါယတ္ထပေးပုံ.... .... ၃၀
၁၁။ အန္ဓရာပဏ် ပဋိပဇ္ဇေယျုံ-၌ ပဋိ-သည် ဥပသာရမဟုတ်၊ကမ္မပ္ပဝစနီယဖြစ်သင့်ပုံ.... ၃၀
၁၂။ ဓုတင်ပင်မဆောင်သော်လည်း အလိုဆိုးကို ပယ်ချိုးပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့က လေးမြတ်ကော်ရော် ပူဇော်ကြပုံနှင့် ဥပမာနှိုင်းယှဉ်ချက်.... ၃၁
၁၃။ ဇညဇည်-ပုဒ်၏ ရှုပ်ပြီးပုံနှင့် အဋ္ဌကထာဖွင့် ၃၁
၁၄။ ဥပမာ မံ....ပဋိဘာတိ-၌ မံ၊ ပဋိ-တို့၏ အနက်ပေးပုံ ၃၁

၆-အာကခေါ်ယျသုတ်

၁။ စေတောသမထမနုယုတ္တော–၌ အနုသည် ဥပသာရဖြစ်မည်, ကမ္မပ္ပဝစနီယဖြစ်မည် စိစစ်ချက် ၃၄-၃၅
၂။ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ချစ်ခင်လေးစားမှုကို ခံယူလိုသူတို့ လိုက်နာရမည့်ကျင့်ဝတ်များ ၃၄-၃၅
၃။ ပစ္စည်းလေးပါးကို အလိုရှိသူတို့နှင့် တမလွန်ဘဝရောက်နေကြသော်လည်း မိမိအား သတိရနေကြသော ဆွေမျိုးတို့ အကျိုးကျေးဇူး များစေရန် လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်များ ၃၆
၄။ မဟာပွဲလန့်နှင့် မဟာနိသံသတို့၏ အထူး ၃၆
၅။ ဘယနှင့်ဘေရဝ အထူး (တမျိုး) ၃၆
၆။ တန်ခိုးဈာန်အဘိညာဉ်ရလိုသူနှင့် သောတာပန်စသည် ဖြစ်လိုသူတို့ လိုက်နာပြု လုပ်ရမည့်ကျင့်ဝတ်များ .... ၃၆၊၃၇
၇။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ-ပုဒ်၏ အဋ္ဌကထာ ဋီကာနက် ၃၇
၈။ အနေကဝိဟိတံ-ပုဒ်၏ ရှုပ်ပြီးပုံနှင့်အနက် ၃၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-အာဘာဝခေါ်ယျသုတ်

၉။ ဥဒကေပိ အာဘိဇ္ဈာမနောနှင့် ဥဒကေပိ အာဘိဇ္ဈာမနေ-ကို အနက်ယောဇနာပုံ.... ၃၇
၁၀။ ယေဒူရေ သန္တိကေ-ဌ် ယေနှင့်ဒူရေ, သန္တိကေ-ကို တုလျှတ် လိုက်တ်ပေးနိုင်ပုံ ၃၈

၇-ဝတ္ထုသုတ်

၁။ စိတ်ညစ်နွမ်းသော် ဒုဂ္ဂတိ၊ စင်ကြယ်သော် သုဂတိကို အလိုရှိအပ်ကြောင်းကို ဆိုးရေ ဆိုးပုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ ၃၉
၂။ ယဒိ နီလကာယ-စသည်ဌ် ယဒိသဒ္ဒါ ဝိကပ္ပနတ္ထဟောပုံ ၃၉
၃။ ဒုဂ္ဂတိ-ပုဒ် ရှုပ်ပြီးနှင့် အနက် ၃၉
၄။ စိတ်ညစ်နွမ်းကြောင်းတရားများနှင့် အနာဂါမ်ပယ်အပ်သော စိတ်ညစ်နွမ်းကြောင်း (ဣဿာ မစ္ဆရိယစသော) တရားများ ၄၀
၅။ ဗျာပါဒပုဒ်, အဝေစ္ဆပသာဒဌ် အဝေစ္ဆပုဒ်တို့၏ ရှုပ်ပြီးပုံနှင့် အနက်ယောဇနာပုံ ၄၀၊၄၁
၆။ ရုတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်အသီးသီးနှင့် တရားဂုဏ်တော်ဌ် ၆-ပါး၊၅-ပါး ဝါဒကွဲပြားပုံ စီစစ်ချက် ၄၁
၇။ သက်ဆိုင်ရာ ကိလေသာကိုပယ်ပြီးသော အနာဂါမ်၏သန္တာန်ဌ် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားများ ၄၂
၈။ အကုသိုလ်ရေမျှောရာ ဂယာစသောမြစ်ဆိပ်ဌ် ရေချိုးသော် ကိလေသာစင်ကြယ်ကျိုးရှိ၊ မရှိ ဝေဖန်ဟောကြားတော်မူပုံ .... ၄၃၊၄၅

၈-သလ္လေခသုတ်

၁။ အတ္တနှင့်ပတ်သက်သောဒိဋ္ဌိ၊လောကနှင့်ပတ်သက်သော ဒိဋ္ဌိတို့ မျှားစွာရှိရာ ၎င်းတို့ကို နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒမှ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်တိုင်အောင် ပွါးများရှုမျှဖြင့် ပယ်နိုင်၊ မပယ်နိုင် အမေးအဖြေ .... ၄၅၊၄၆
၂။ ရူပါရူပစျာန်များကို သလ္လေခ (ကိလေသာခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော အကျင့်)တရားဟုမဆိုအပ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ချမ်းသာစွာနေထိုင်ရေး (ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ) တရားဟုသာ ဆိုအပ်ကြောင်း ၄၆
၃။ တပါးသူတို့သည် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်းစသော မကောင်းမှု(၄၄)မျိုးကို ကျူးလွန်ကြသော်လည်း ငါတို့ကား ၎င်းတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်အံ့ဟု သလ္လေခတရားပွါးများသင့်ပုံ.... .... ၄၇-၄၈
၄။ ဟိရိမနာ-ကို ၂-ဝိကပ်ဖွင့်၍၊ ၂-နက်ယောဇနာပုံ ၄၈
၅။ ဒုပ္ပညာ-ပုဒ်၏အဖွင့်နှင့် ဒု-၏အနက် ၄၈
၆။ ကုသိုလ်ရေးဌ် ကိုယ်နှုတ်စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းကို မဆိုထားဘိ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ကာမျှဖြင့်ပင် ကျေးဇူးများလှသည်ဟု ဟောတော်မူပုံ.... .... ၄၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၈-သလ္လေခသုတ်

၂။ ကာမဂုဏ်ညွှန်ပြောင်းခ်ြ နစ်မြုပ်နေသူတဦးက အခြားနစ်မြုပ်သူ တယောက်ကို ထုတ်ဆောင်နိုင်ရိုး မရှိသကဲ့သို့ မိမိက မယဉ်ကျေး မလိမ်မာ ကိလေသာမငြိမ်းသေးပဲလျက် သူတပါးကို ယဉ်ကျေး၊ လိမ်မာ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးစေနိုင်သည်မှာ ယုတ္တိမတန် ထုံးစံမရှိပုံ ၄၉

၈။ သလ္လေခ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ၊ ပရိကမ္ပန၊ ဥပရိဘာဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန-ဟူသော ပရိယာယ်ငါးမျိုးကို ငါဘုရားဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မမေ့မလျော့ကြလင့်-ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၅၀

၉။ အယ်ခေါ် အမှာက် အနုသာသနီနှင့် အယ်ဝေါ် အမှာက် အနုသာသနီကို ပါဠိမှား ပါဠိမှန် စိစစ်ခြင်း ၅၀

၉-သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်

၁။ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့် မှန်ကန်သော အယူရှိသူမည်သနည်း စသော အမေးလေးထွေနှင့် အဖြေလေးပါး .... ၅၁၊၅၂

၂။ အထက်ပါ အဖြေနှင့်ပတ်သက်၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်မည်ခြင်း၏အကြောင်း အခြားရှိ၊ မရှိဟူသော အမေးနှင့်အဖြေ .... ၅၂၊၅၃

၁၀-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

၁။ ဆင်းရဲလွန်မြောက်၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန် တကြောင်းတည်းသော ခရီးလမ်းသည် သတိပဋ္ဌာန်ပင် ဖြစ်ကြောင်း ၅၄

၂။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် သင့်လျော်သောနေရာဌာနနှင့် ဣရိယာပုထ် အနေအထား ၅၄

၃။ ဝင်လေထွက်လေ၏ရှိုက်နည်းနှင့် ဥပမာ ၅၈

၄။ အဿသာမိ၊ ပဿသာမိပုဒ်တို့၏ အနက်နှင့်စပ်၍ အဋ္ဌကထာနည်း, သဒ္ဒါနည်း တို့ဖြင့် စိစစ်ဝေဖန်ချက်.... .... ၅၈

၅။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ-ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာဆိုကာနှင့်အညီ ၂-နည်းပေးပုံ ၅၉

၆။ ဣရိယာပုထ်လေးပါးနှင့်ထပ်၍ ရှုဆင်ခြင်ပုံ ၅၉

၇။ ရွှေတိုး၊ နောက်ဆုတ်၊ စောင်းငဲ့၊ တည့်တည့်၊ ကွေး၊ ဆန့်၊ သွား၊ စား စသည်တို့၌ ရှုဆင်ခြင်ပုံ ၆၀

၈ (၃၂) ကောဋ္ဌာသကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်းနည်းနှင့် ဥပမာ .... ၆၀၊၆၁

၉။ ပထဝီစသော ဓာတ်လေးပါးတို့ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ဓာတ်ခွဲ၍ ရှုဆင်ခြင်နည်းနှင့်-နွားဖျက်ပုံ ဥပမာ ၆၁

၁၀။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်းနည်းနှင့် ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတု၊ သစ္စာတို့၌ ရှုဆင်ခြင်နည်း .... ၆၂၊၂၄

၁၁။ ယံပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္ပိဒုက္ခံ-ဌ္ဌယံတံ၏ အစွဲကို ပါ၊ ဌ၊ ဋ္ဌ-တို့နှင့်ညီ၍ စိစစ် ဆုံးဖြတ်ခြင်း .... ၆၂၊၆၈

ဦး၊ဂ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်

၁၀-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

၁၂-နေကွမ္ဘဝိတက်၊ အဗျာပါဒဝိတက်၊ အဝိဟိ ံသာဝိတက်ကို ဌ၊ ဌီ-နှင့်အညီ ပိုင်းခြား ကောက်ပြပုံ ၂၄

၁၃။ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကြိုးစားပွါးများလျှင် ၇-ရက်ဖြင့် အနာဂါမ် (သို့မဟုတ်) ရဟန္တာဖြစ်နိုင်သည် (သတိပဋ္ဌာန်အသက် ၇-ရက်)ဟုဟောတော်မူပုံ ၂၅

၂-သီဟနာဒဝဂ်

၁-စူဠသီဟနာဒသုတ်

၁။ သောတာပန်....ရဟန္တာ ဤ ၄-မျိုးသည် ငါဘုရားသာသနာတော်၌သာ ရှိသည်ဟု ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကြုံးဝါးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူပုံနှင့် ယင်းသို့ ကြုံးဝါးနိုင်ခြင်း၏ အားကိုး ကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေးကို ဖြေဆိုထားပုံ ၂၂

၂။ ဘုရားတရား၌ ကြည်ညိုမှု၊ သီလဖြည့်ကျင့်မှု၊ သီတင်းသုံးဖော်အချင်းချင်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုအရှိချင်းတူသည်မဟုတ်လော-ဟု တိတ္ထိတို့ကမေးမြန်းခဲ့သော် သာသနိက တို့က ထပ်မံမေးမြန်းရန် အမေးအဖြေ.... .... ၂၀၊၂၉

၃။ သဿတနှင့် ဥစ္ဆေဒ အယူရှိသူတို့သည် ထိုဒိဋ္ဌိတို့၏ သမုဒယ အတ္ထင်္ဂမ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏတို့ကို မသိခြင်းကြောင့် ဇာတိဒုက္ခစသည်မှ မလွှတ်နိုင်ပုံ.... ၈၀

၄။ အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် သမ္ဘုပါဒါန ပရိညာဝါဒီ-ဟု ဝန်ခံကြစေကာ ၎င်းသမ္ဘုပါဒါန ပရိညာ-ကို စုံအောင်မပညတ်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ၃-ပါး ၂-ပါး ၁-ပါး .... ၈၀၊၈၁

၅။ တိတ္ထိတို့သည် ၎င်းတို့၏ ဆရာ တရား စသည်တို့၌ ကြည်ညိုကြသော်လည်း ကောင်း သောကြည်ညိုခြင်းဟု မဆိုသင့်ကြောင်း ၈၁

၆။ ဥပါဒါန်လေးပါးတို့၏ အကြောင်းအဆက်ဆက် ၈၂

၂-မဟာသီဟနာဒသုတ်

၁။ ရှင်ဂေါတမ၌ အရိယာဖြစ်နိုင်စွမ်းသော ဉာဏ်မရှိ၊ စိတ်ကူးသက်သက် မိမိထင်မြင် ချက်ဖြင့် ဟောကြားအပ်သော တရားတို့သာဖြစ်သည်-ဟု သုနက္ခတ္တရဟန်း စွပ်စွဲပုံ ၈၃

၂။ ကဲ့ရဲ့လိုလျက် ချီးမွမ်းစကားထွက်မိသော သုနက္ခတ်၏သန္တာန်၌ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်မျှလောက်ကိုပင် သိနိုင်စွမ်းသော ဉာဏ်အမြင်မရှိ-ဟု ဟောတော်မူပုံ ၈၄၊၈၅

၃။ အားတော် ၁၀-ပါး .... ၈၅၊၈၆

၄။ သုနက္ခတ်နည်းတူ စွပ်စွဲသူတို့၏ ဝါစာ, စိတ္တ, ဒိဋ္ဌိတို့သည် ငရဲသို့ ကျရောက် စေတတ် ကြောင်း ဟောတော်မူပုံ ၈၇

၅။ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ် ၄-ပါး နှင့်ပရိသတ် ၈-ပါး .... ၈၇၊၈၈

၆။ ယောနိ ၄-ပါး နှင့်ဂတိ ၅-ပါး .... ၈၈၊၈၉

ဦးရေ အကြောင်းအာဘ မျက်နှာအမှတ်

၂-မဟာသီဟနာဒသုတ်

၇။ ငရဲတိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ လူ နတ် ရဟန္တာ ဖြစ်မည့်သူကို ကြိုတင်သိမြင်တော်မူပုံ ဥပမာ ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း .... ၇၉၊၉၀

၈။ အဝတ်မဝတ်ပဲနေခြင်း ကြွေပါဟုဖိတ်လျက် မကြွပဲနေခြင်း, ကိုယ်ဝန်ဆောင်, နို့တိုက် သူ၏ဆွမ်းကို မခံယူခြင်း, တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကို မခံ ယူခြင်း, ရေသတ္တဝါ ကုန်းသတ္တဝါမခံယူခြင်း, တရက်ခြား နှစ်ရက်ခြား စားခြင်း စသော စတုရင်္ဂဗေဒပညာကို ဘုရားရှင် ကျင့်တော်မူဘူးပုံ .... ၉၁၊၉၂

၉။ မိမိကိုယ်၌ ချေးညှော်အလိမ်းလိမ်း ကပ်အောင်နေထိုင်ခြင်း, နွားကျောင်းသား စသူ တို့ မမြင်အောင် တတောထွက်လျှင် တတောဝင် တခင်ငုံလျှိုး တချုံတိုး၍နေခြင်း, နွားကျင်ကြီးကျင်ငယ် မိမိ၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို မှီဝဲခြင်း စသည် ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းအကြောင်း .... ၉၃၊၉၄

၁၀။ တတြ သုဒံ။ပ။ ဘီသနကတသ္မိ ဟောတိ- ဝါကျ၌ ဘီသနကတသ္မိ ၏ ရှုပ်ပြီး ပုံနှင့် အနက်။ တတြ+၌ ပဋ္ဌမီ သာမျတ္ထ၊ သု-အနက်မဲ့၊ ဣဒံ-သတ္တက၊ ဘီသနကတသ္မိ ၌ သ္မိ ဝိဘတ် နိမိတ္တတ္ထဖြစ်ပုံ ၉၄

၁၁။ "အန္ဓရဋ္ဌက" ဆောင်းရက်အပိုင်းအခြားနှင့် ရွာသူသားငယ်တို့က တံတွေးဖြင့် ထွေးခြင်း, ကျင်ငယ်ဖြင့် စွန့်ပန်းခြင်းပြုသော်လည်း လျစ်လျူရှုနိုင်ပုံ ၉၅

၁၂ (၉၁) ကမ္ဘာထက်ကဆီးသီးနှင့် ဣ၌ခေတ်ဆီးသီးတို့ အရွယ်အစားတူညီပုံနှင့် ထိုဆီးသီး တလုံးကိုသာလျှင် စားသောက် မှီဝဲခြင်းကြောင့် နေလှမ်းသော ဗူးသီးနုကဲ့သို့ ဥက္ခောင်းရေရှဲ့ ပုံ စရပ်အိုး၏အခြင်ယနယ်ကဲ့သို့ နံရိုးပြိုင်း၍ ဖရိုဖရဲကျပုံ နက်ဝှမ်း သောရေတွင်းကဲ့သို့ မျက်တွင်းဟောက်ပုံ ဝမ်းရေကိုစမ်းလျှင် ကျောက်ကုန်းရိုး ကိုသာ စမ်းမိပုံ စသောအကြောင်းများ ၉၆

၁၃။ အသက်တရာရှည်၍ သတိမန္တ ဂတိမန္တ ဓိတိမန္တ ပညာဝေယျတ္တိယဖြစ်သော သာဝက လေးယောက်တို့သည် လက်မြောက်သော လေးသည်ကျော်၏ မြားချက်ကဲ့သို့ သတိပဋ္ဌာန်နှင့်ပတ်သက်သော ပြဿနာကို မေးလျှောက် ခဲ့သော် အသက်ရှည်ကျော် ၍ သေသော်သာလျှင်သေရမည် တရားတော်ကား ကုန်ဘွယ်ရာမရှိ။ ဘုရားရှင်ကို ညောင်စောင်းဖြင့် ဆောင်ထမ်း သော်လည်း ပညာစွမ်းကား တမျိုးတမည် မပြောင်းလဲနိုင်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၉၈၊၉၉

၃-မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

၁။ ရှင်ဂေါတမသည် ကာမဂုဏ်တို့၏ ပယ်ခြင်းကို ပညတ်သကဲ့သို့ ငါတို့သည်လည်း ပညတ်ကုန်အံ့၊ ရှင်ဂေါတမ၏ဒေသနာနှင့် ငါတို့၏ဒေသနာသည် အဘယ်သို့ ထူးခြားသနည်းဟူသော အညတိတ္ထိယတို့၏ အမေးနှင့်ပတ်သက်၍ မေးတော်မူပုံ ၁၁၀

၂။ ကာမဂုဏ်တို့၏ အဿာဒနှင့်အာဒီနဝအကျယ် (ကံကြမ္မာအမျိုးမျိုးလည်းပါဝင်သည်) .... ၁၀၁၊၁၀၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

၃။ ဆဲငါးနှစ် ဆဲခြောက်နှစ်သမီး၏ ခြောက်ပြစ်ကင်းသော အဆင်းလှမှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော သုခသောမနဿသည် ရူပဿာဒ-ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၅
၄။ ဆံဖြူ သွားကျိုး အရေတွန့်ခြင်းအစ၊ မကျန်းမာခြင်းအလယ်၊ အရိုးဆွေးခြေ့ခြင်း အဆုံးရှိသော ထိုသတ္တိသမီး၏ ရုပ်အဆင်းသည် အာဒီနဝ-ဟုဟောတော်မူခြင်း ၁၀၅၊၇
၅။ ဝေဒနာ၏ အဿာဒနှင့် အာဒီနဝ .... ၁၀၇၊၈

၄-စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

၁။ လောဘ ဒေါသ မောဟဟူသည် စိတ်ညစ်ညူးကြောင်း တရားဟု ဟောတော်မူသည့် အတိုင်း သိမြင်ပါလျက် ၎င်းတရားတို့၏ လွှမ်းမိုးခြင်းကို ခံနေရပါသည်ဆိုသော ပဏ္ဏာတို့၌ မကျမ်းကျင်သော သကဒါဂါမ် မဟာနာမ်၏ "တပည့်တော်သန္တာန်၌ မပယ်အပ်သေးသော တရားကား အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော အမေးကိုဖြေဆိုတော်မူပုံ ၁၀၉
၂။ ကာမဂုဏ်တို့ဟူသည် သာယာဖွယ်နည်း၍ ဒုက္ခ အာဒီနဝသာမျှားသည်ဟုသိသော အရိယာပင်ဖြစ်စေကာမူ အထက်မဂ် အထက်စျာန်ကို မရသေးသမျှ ကာမဂုဏ်၌ နှလုံးမသွင်းဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း ၁၀၉
၃။ ဣသိဂိလိတောင်၌ ဆင်းရဲကြီးစွာ မတ်တပ်ရပ်၍ ကျင့်နေကြသော တိတ္ထိတို့အား အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ကျင့်ကြံ၍ ဆင်းရဲခံနေကြရသနည်းဟူသော ဘုရားရှင်၏ အမေးနှင့် သဗ္ဗညုအမည်ခံရင်းတို့၏ဆရာနှင့်ရပုတ္တာ၏ ဩဝါဒ ... . ၁၁၀၊၁
၄။ ယင်းနှင့်ရပုတ္တာ၏ ဝါဒနှင့်ပတ်သက်သော အမေးအဖြေများ ၁၁၁
၅။ အမေးမှား စကားလွန်ကို ပြန်လည်ရှုပ်သိမ်းပြီးသော နိဂဏ္ဌတို့အား ဘုရားရှင်သည် မေးခွန်းမှန် ထုတ်စေအပ်ပြီးသည့်နောက် ထိုမေးခွန်းကို ပြန်လှန်မေးခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းတော်မူပုံ .... ၁၁၂၊၃
၆။ သေနိယော ဗိမ္ဗိသာရော နှစ်ပုဒ်တို့၏ နာမနာမ် ဂုဏနာမ်စိစစ်ချက် ၁၁၂

၅-အနုမာနသုတ်

၁။ အကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမပါဟုဆိုသော်လည်း အဆုံးမခက်သောသူကို မဆုံးမ အကျွမ်းမဝင်ထိုက်ပုံနှင့် အဆုံးအမခက်သူ၏ စိတ်နေသဘောထားများ ၁၁၄
၂။ အပဒကို ဗာဂ္ဂါဟိ-၏သဒ္ဒတ္ထနှင့် အဓိပ္ပါယတ္ထ ၁၁၄
၃။ အလိုရမ္မက်ကြီးသူ ကိုယ့်ကိုမြှောက်ပင့်၍ သူ့ကိုရှုတ်ချသူ ဒေါသကြီးသူ သူ့ကျေးဇူး ဖျက်ဆီးသူ ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင်ပြုသူ စသော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၆-မျိုးတို့အတွက် စိတ်ဓာတ် ပြုပြင်ရေးနှင့် ဆက်လက်ကြိုးစားရမည့် အစီအစဉ် .... ၁၁၅၊၆

၆-စေတောဝိလသုတ်

၁။ စိတ်ကို ကြမ်းထမ်းစေတတ်သော စေတောဝိလတရားငါးပါးနှင့် ကခ်တိ, ဝိစိကိစ္ဆတိ, နာဓိမုစ္စတိ, နသမ္ပယိဒတိတို့၏ အထူး ဝုဒ္ဓိ, ဝိရုဇ္ဈိ, ဝေပုလ္လတို့ အသူးများ .... ၁၁၇၊၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-စေတောခီလသုတ်

၂။ စိတ်ကို နှောင်ဖွဲ့တတ်သော စေတော ဝိနိဗန္ဓတရား ၅-ပါးနှင့်သီလ, ဝတ,တပ ၃-မျိုးတို့၏ ထူးခြားချက် ၁၁၈
၃။ ဥသေါဋ္ဌီ အဝင်အပါ ၁၅-အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံလျှင် ကိလေသာခွဲဖောက်၍ အရဟတ္တ ဖိုလ်ရောက်နိုင်သည်-ဟု ကြက်မ-ဝပ်သောကြက်ဥ-ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူပုံ ၁၁၉

၇-ဝနပတ္ထသုတ်

၁။ သတိလည်း မထင်၊ သမာဓိလည်း မတည်ကြည်၊ အာသဝေါတရားများလည်း မကုန်ခန်း၊ ပစ္စည်းလေးပါးလည်း ရှားပါး မလွယ်ကူသော တော၊ မြို့၊ ရွာ၊ဇနပုဒ် တို့၌ မနေသင့်ကြောင်း .... ၁၂၀၊၁
၂။ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများ လွယ်ကူသော်လည်း သတိ သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်တို့အတွက် မြော်လင့်ချက်မရှိလျှင် ထိုအရပ်တို့မှ ဖဲခွါထွက်သွားသင့်ကြောင်း (စသည်ဖြင့် နေအပ် မနေအပ်သော အရပ်များကို ဖော်ပြထားသည်) .... ၁၂၁၊၂

၈-မဓုပိဏ္ဍိကသုတ်

၁။ ရှင်ဂေါတမသည် အဘယ်ဝါဒရှိ၍ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ ရှိသနည်းဟူသောဒဏ္ဍ ပါဏိမည်သော သာကီဝင်မင်း၏ အမေးကို ဖြေဆိုပုံနှင့် ယထာဝါဒီ-၌ ယထာကို အနိုယတ်၊ ဧဝံဝါဒီ-၌ ဧဝံကို နိယတ်ကြံဆချက် ၁၂၂
၂။ နာနုသေန္တိနှင့် သမုဒါစရန္တိ-တို့၌ အနုနှင့် အာတို့ကို ဥပသဂ္ဂဖြစ်မည်, ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဖြစ်မည် စီစစ်ချက် ၁၂၃
၃။ ဘုရားရှင်ယူဆဟောကြားလေ့ရှိသော ဝါဒတရားကို အကျဉ်းချုပ် ဟောကြား၍ ကြွသွားတော်မူခါစအချိန်၌ ရှင်မဟာကစ္စည်းအား အကျယ်ရှင်းပြရန် တောင်း ပန်ကြသောကြောင့် သာရပရိယေသနုသုတ်မာဖြင့် မိန့်ခွန်းတော်မူပုံ .... ၁၂၄၊၅
၄။ ဧဝံ သမ္မဒမိဒံ-ကို အဋ္ဌကထာဖွင့် အမျိုးမျိုးကိုထောက်ဆ၍ အရာဌာနအားလျော်စွာ အနက်ပေးရပုံ ၁၂၅
၅။ စက္ခုဘူတော, ဉာဏဘူတော-တို့၏ ရှုပ်ပြီးပုံနှင့် အနက်ယောဇနာနည်း ၁၂၅
၆။ အကျယ်ခွဲထွင် ရှင်းပြသော ရှင်မဟာကစ္စည်းအား ဘုရားရှင်ချီးကျူးတော်မူပုံနှင့် ဤသုတ်ဒေသနာသည် မှီခို ဥပမာနှင့်တူကြောင်း.... .... ၁၂၇

၉-ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်

၁။ ဝိတက်ကို နှစ်ဘို့နှစ်စုပြုလုပ်ပုံနှင့် ကာမ, ဗျာပါဒ, ဝိဟိံသာဝိတက်တို့ကြောင့်ဖြစ်ပေါ် လာသောအပြစ်၊ ထိုဝိတက်တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်နည်းလမ်း ၁၂၈
၂။ ကာမ, ဗျာပါဒ, ဝိဟိံသာဝိတက်တို့ကိုကြံစည်ဖန်များလျှင် နေကွမ္မ, အဗျာပါဒ, အဝိဟိံသာဝိတက်တို့ အသီးအသီးပျောက်ရပုံနှင့် ဥပမာ ၁၂၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-ဗေဒေဝဝိတက္ကသုတ်

၃။ ယညဒေဝ-ကို အားဖြင့်ဟု အနက်ပေးပုံနှင့် နဟိ ဟောတိ၊ နတိ ဟောတိ-ပါဠိမှား ပါဠိမှန် စိစစ်ချက် ၁၂၉
၄။ အာကောဋ္ဌန ပဋိကောဋ္ဌန သန္ဓိရုန္ဓန သန္ဓိဝါရဏ ၄-မျိုးတို့၏ အချင်းချင်း ထူးခြားပုံနှင့် ပညာဝုဒ္ဓိကော-ပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် အနက် ၁၂၉
၅။ နေ့ရောညပါ နောဘမ္မဝိတက် ကြံစည်သုံးသပ်ဖန်များလျှင် ကိုယ်ပန်းစိတ်နှမ်းရှိ သမာဓိမှ ဝေးဝေါဟု ဟောတော်မူပုံနှင့် စိတ်မထိခိုက်စေရန် အဗျတ္တအာရုံ၌သာ စိတ်ကို ကောင်းစွာ ထားရကြောင်း ၁၃၀
၆။ အဝိဟိံ သာဝိတက်၌ စိတ်ညွှတ်ခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ချက် ဥပမာ ၁၃၀
၇။ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်နှင့် သမ္မာမဂ္ဂင်သို့ ရောက်ပုံကို တောနေသမင်အုပ်ဥပမာဖြင့် နှိုင်းယှဉ်၍ ပြတော်မူခြင်း .... ၁၃၀၊၁

၁၀-ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်

၁။ အဝိစိတ္တဖြစ်ပေါ် အောင် အချင်းခပ်သိမ်း နှလုံးသွင်းရမည့်အကြောင်း နိမိတ်ငါးမျိုးနှင့် အကုသိုလ်ဝိတက်များကို ပယ်ဖျောက်ရန် ကုသိုလ် နိမိတ်ကို ပြောင်းလဲ နှလုံးသွင်းပုံကို ဥပမာဖြင့် ပြတော်မူခြင်း .... ၁၃၂၊၃
၂။ ထိုသို့ ပယ်ဖျောက်လျက် မပျောက်ပဲ ဖြစ်မြဲဖြစ်နေခဲ့သော် ထိုဝိတက်တို့၏ အပြစ်ကို ဆင်ခြင်ရန် ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၃၂
၃။ အပြစ်ကို ဆင်ခြင်သော်လည်း ဖြစ်မြဲဖြစ်နေခဲ့သော် ယင်းဝိတက်တို့ကို လုံးလုံး မေ့ဖျောက်ပစ်ရန် ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူပုံ ၁၃၂
၄။ မေ့ဖျောက်၍မှ မပျောက်ခဲ့သော် သညာဝိပလ္လာသကို နှလုံးသွင်းသင့်ပုံ ဥပမာ ၁၃၃၊၄
၅။ ယင်းသို့ နှလုံးသွင်းလျက်မှ ဖြစ်မြဲဖြစ်နေသေးလျှင် အံကြိတ်တောက်ခေါက်၍ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် တအားဖိနှိပ်သင့်ပုံဥပမာ ၁၃၄

၃-ဩပမ္မဝဂ်

၁-ကကစူပမသုတ်

၁။ မောလိယဖဂ္ဂုနနှင့် ဘိက္ခုနီမတစုတို့သည် တဦးထိလျှင် ကျန်တဦးက မခံရပ်နိုင် လောက်အောင် ရင်းနှီးရောနှောလွန်းသဖြင့် မောလိယဖဂ္ဂုနကို ခေါ်၍ ဘုရား ရှင်က သတိပေး ညွှန်ပြပုံ .... ၁၃၆၊၇
၂။ ဂေဟသိတပုဒ် ရှုပ်ပြီးပုံနှင့် ကောသနဘောဇနပုဒ်၏ ရှုပ်ပြီးအနက်အဓိပ္ပါယ် ၁၃၇
၃။ ပုဒရဘတ္တာကာလ၌သာ စား၍ ပစ္ဆာဘတ္တကာလ၌ မစားခြင်းကြောင့် ရသ္ဌိသော အကျိုးနှင့် (အချို့သော ရဟန်းတို့၌) သတိပေးရုံမျှသာ ဆုံးမဖွယ်မလိုကြောင်း ဥပမာပြ၍ ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၃၇၊၈
၄။ ယောဂကွေ့မပုဒ်ကို အရှင်ဌာနအားလျော်စွာ ယူဆရပုံ ၁၃၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁-ကကစူပမသုတ်

၅။ ငါကောင်းရှိပင် သူကောင်းသလော၊ သူ့ပင်ကိုယ်ရှိပင် ကောင်းရှိလောဟု စောကြောစူးစမ်းမိသော ကာဠိကျွန်မ အမန်အမဲ အရိုက်အနှက်ခံရပုံ .... ၁၃၉၊၁၀

၆။ မိမိအား စိတ်နှာလောက်အောင် ထိပါးပြောဆိုခြင်း မခံရမီသာ အလှန်သိမ်မွေ့နှိမ်ခ၊ အေးဆေးတတ်ကြပုံနှင့် အာမိသကြောင့် စကား နှားထောင်သူကို သုဝစ, မခေါ် ဆိုနိုင်ကြောင်း ဥပမေယျအဖြစ် ပြတော်မူပုံ .... ၁၄၀၊၁

၇။ အချိန်အခါ ဟုတ်သည်ဖြင့်စေ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ မမှန်သည်ဖြစ်စေ၊ နူးညံ့သည်ဖြစ်စေ ကြမ်းတမ်းသည်ဖြစ်စေ: အကျိုးရှိသည် ဖြစ်စေ အကျိုးမဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ မေတ္တာဖြင့်ဖြစ်စေ ဒေါသဖြင့်ဖြင့်စေ မိမိအား သူတပါးတို့က ပြောဆိုခဲ့သော် မည်သို့ စိတ်သဘောထားရမည်ဟု ဥပမာမျှားဖြင့် အကျယ်ပြတော်မူခြင်း ၁၄၁၊၄

၈။ တဒါရမ္မဏ-ဌ္ဌ တ-၏အစ့ဲ၊ ရှပ်ပြီး၊အနက် ၁၄၂

၂-အလဂဒ္ဒူပမသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ငါသိသည်၊ နတ်ရှာနိဗ္ဗာန် စျာန် မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ဖြစ်စေတတ်သော တရားမျှားကို မှီဝဲ(ကျူးလွန်)သော်လည်း အန္တရာယ်မဖြစ်နိုင်ဟု ယူမှားသော အရိုင်ရဟန်းဆိုးအား ရဟန်းတို့က မေးမြန်းစစ်ဆေးကြပုံ ၁၄၄၊၅

၂။ ကာမဂုဏ်ဟူသည် ချမ်းသာနဲ့၍ ဆင်းရဲမျှားကြောင်း ကာမဂုဏ် အပြစ်ပြ ဥပမာမျှား ၁၄၅

၃။ အရိုင်ရအား ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ဆေးရှိ တရားကို မှားယွင်းစွာ သင်ယူခြင်းကြောင့် ဘုရားကိုလည်း စွပ်စွဲ ဆင်းရဲလည်း ရှည်စေကြောင်း ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၁၄၆

၄။ အရိုင်ရသည် ကာမဂုဏ်ခံစားလိုသည်မှတပါး အခြားရည်ရွယ်ချက်မရှိဟု မိန့်တော်မူပုံ ၁၄၇

၅။ သူတပါးတို့ကို ချုတ်ချယ်ရန်နှင့် ဝါဒအခြေအတင်ရှိ အောင်မြင်ရန် ရည်ရွယ်သင်ကြားသော မြွေဖမ်းဥပမာ စာသင်နည်း ၁၄၈

၆။ နိတ္ထရဏတ္ထစာသင်နည်း (မြွေဖမ်း၊ ဖောင်ဖွဲ့ဥပမာပြ) .... ၁၄၈၊၉

၇။ ငါဘုရား၏ ဟောကြားချက်အတိုင်း မှတ်သားကြ။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိနိုင်သော် ငါဘုရားနှင့် ပညာရှိရဟန်းမျှားကို လျှောက်ထားကြဟု မိန့်တော်မူပုံ ၁၄၉

၈။ ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်း ၆-ပါး ၁၅၀

၉။ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသူ၏ စိတ်အာရုံကို သိကြား နတ်ဗြဟ္မာတို့ မသိနိုင်ပုံ ၁၅၄၊၅

၁၀။ သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကြောင့် ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်း နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းမဖြစ်အပ်ပုံ .... ၁၅၅၊၆

၂-အလဂဒ္ဒူပမသုတ်

၁၁။ ခန္ဓာငါးပါးကို ပယ်ရန် ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူပုံ.... .... ၁၅၆၊၇
၁၂။ ဆိန္နပိလောတိကပုဒ် စီစစ်ချက် ၁၅၇
၁၃။ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော တရားတော်၏ အဆင့်ဆင့်သော အကျိုးမျှားနှင့် ဘုရားရှင်အပေါ် ၌ ယုံကြည်မြတ်နိုးရုံမျှဖြင့် သဂ္ဂပရာယန (နတ်ပြည်လားကြောင်း) ဖြစ်သည်ဟုဟောတော်မူပုံ.... .... ၁၅၈

၃-ဝမ္မိကသုတ်

၁။ (၁)တောင်ပို (၂-၃)ခိုး,လှဲ (၄)မန္တန်ဆရာ (၅)လိမ္မာတပည့်ရင်း (၆)တူးရှင်း (၇)တူးဆ (၈)တံခါးမနှင့် (၉)ဖားပ (၁၀)လမ်းမြှောင် (၁၁)ပုဝါ (၁၂)လိပ်ကြီး (၁၃)စဉ်းတီး (၁၄)အမဲသား (၁၅)မြွေနဂါး- ဟူသော ပုစ္ဆာ ၁၅-ပါးကို နတ်သားက လျှောက်ထားသဖြင့် ရှင်ကုမာရကဿပ-က ဘုရားရှင်အား တဆင့် မေးမြန်း လျှောက်ထားခြင်း .... ၁၅၈၊၉
၂။ ရှင်ကုမာရကဿပ၏အမေးကို ဘုရားရှင် ဖြေဆိုတော်မူပုံ .... ၁၆၀၊၂

၄-ရထဝိနီတသုတ်

၁။ အရှင်ပုဏ္ဏာသည် ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း အလိုနည်းပါးခြင်း၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုရှိခြင်း၊ လှုံ့လဝီရိယ သီလ သမာဓိ စသည်နှင့် ပြည့်စုံ၍ သူတပါး တို့အားလည်း ယင်းတို့နှင့်စပ်သောစကားကိုသာ ပြောကြားတတ်သည်ဟု ဇာတိဘူမက ရဟန်းတို့က ချီးကျူးစကား ပြောကြားခြင်း .... ၁၆၂၊၃
၂။ ဝိသုဒ္ဓိ(၇)ပါးအလိုင့ါ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးသလော သီလဝိသုဒ္ဓိစသော ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးသည် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်လော-ဟူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အမေးကို ရှင်ပုဏ္ဏ-က ရထား ၇-စီး ဥပမာဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူပုံ .... ၁၆၄၊၆
၃။ အမေးစကားကို ဖြေကြားပြီးသော်လည်း အမေးရှင်ကို မည်သူမည်ဝါဟု မသိသေးပဲ ဥပတိဿ သာရိပုတ္တရာဟု ထုတ်ဖော်ပြောမှ ဘုရားလောက်နီးပါး ပညာဉာဏ်ကြီးမားသော လက္ခဏာ ရှင်သာရိပုတ္တရာကြီးမှန်း ရှင်ပုဏ္ဏာသိခြင်း ၁၆၇

၅-နိဝါပသုတ်

၁။ က။မြက်ခင်း၊ ခ။မူဆိုး၊ ဂ။မူဆိုး၏ပရိသတ်၊ ဃ။သမင်အုပ်လေးအုပ်နှင့် ကာမဂုဏ် ငါးပါး၊ မာရ်၊ မာရ်၏ပရိသတ် ရဟန်း ပုံကား ၄-မျိုးတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပုံ.... ၁၆၇၊၇၁

၆-ပါသရာသိသုတ်

၁။ စိရဿုတာ-ပုဒ်ကို သမာသ်ဝါက္ယ နှစ်နည်းကြံဆချက်နှင့် ပုဗ္ဗာပယမာနောပုဒ် ရှုပ်ပြီးပုံ ၁၇၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-ပါသရာသိသုတ်

၂။ မိမိက အို နာ သေ သဘောရှိပါလျက် အို နာ သေ သဘောရှိသော သားမယားနှင့် ရွှေ ငွေ စသည်ကို ရှာမှီးခြင်းသည် အပြစ်မကင်းသော ရှာမှီးခြင်းဟု ဟောတော်မူပုံ ၁၂၄

၃။ မိမိက အို နာ သေခြင်းသဘောရှိသော်လည်း အို နာ သေခြင်း ကင်းရာကို ရှာမှီးခြင်းသည် အပြစ်ကင်းသော ရှာမှီးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဟောတော်မူပုံ .... ၁၂၄၊ ၅

၄။ ဘုရားမဖြစ်မီ အို နာ သေ သဘောရှိနေပါလျက် အိုနာသေ သဘောရှိသော သားမယား ရွှေငွေစသည်ကို ရှာနေရုံနှင့်မပြီး၊ အိုခြင်းစသည်တို့၏ ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာရလျှင် ကောင်းလေစွဟု ကြံစည်၍ ပဗ္ဗဇ္ဇအသွင်ကိုယူကာ အဋ္ဌာရ ရသော့ ထုံ၌ နည်းနာခံယူခြင်း .... — ၁၂၅

၅။ နှုတ်ခမ်းချင်း ထိရုံမျှဖြင့် အာဋ္ဌာရနည်းတူ အာကိဉ္စညာယတန တိုင်အောင် ပေါက်ရောက်၍ ၎င်းနှင့်တန်းတူ ထားကာ ချီးမြှောက်သော်လည်း အာကိဉ္စညာယတန မျှလောက်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်အလိုငှါ မဖြစ်သေးဟု ယူဆကာ ၎င်းထံမှဖဲခွါခဲ့ခြင်း .... ၁၂၆၊ ၂

၆။ ကေဝလ်-ပုဒ်ကို ဇဝတ္ထကြံဆ၍၊ အနလက်ရိတ္ထာ-ကို အမျိုးမျိုးကြံဆစိစစ်ချက် ၁၂၆၊ ၇

၇။ အာဋ္ဌာရထံမှတဆင့် ဥဒကထံနည်းခံပြန်ရာ နေဝသညာနာသညာတိုင်အောင် ပေါက်ရောက်၍ ထိုမှတဖန် ခွါခဲ့ပြီးလျှင် မဂဓတိုင်း ဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံး၌ တရားအားထုတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရရှိတော်မူပုံ .... ၁၂၇၊ ၈

၈။ ဟလ်-ကို ပုဒ်အမျိုးမျိုး၊ အနက်အမျိုးမျိုး ကြံဆချက်နှင့် ဒါနိ၏စာစပ်၊ ၎င်းပြင် အဋ္ဌကထာ ရှေနောက်ညှိနှိုင်းပုံ .... ၁၂၉၊ ၁၀

၉။ တရားဟောရန် သဟမ္ပတိပြဟ္မာကြီး လျှောက်ထားတောင်းပန်ပုံနှင့် ထိုတောင်းပန်ချက်နှင့် မဟာကရုဏာကို အစဲပြု၍ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူရာ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးကို မြင်တော်မူပုံ၊ တရားဟောရန် ဝန်ခံချက်ကြောင့် ပြဟ္မာကြီး ကွယ်ပျောက်ပုံ .... ၁၀၀၊ ၂

၁၀။ မည်သူ့အား တရားဦးဟောရပါအုံ့နည်းဟု ကြံစည်တော်မူသောအခါ အာဋ္ဌာရနှင့် ဥဒကတို့ကို ရှေးဆုံးထား၍ စဉ်းစားတော်မူသော်လည်း ၎င်းတို့ကွယ်လွန်ကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း နတ်သားတယောက်ကလည်း လျှောက်ထား မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်လည်း မိမိဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသဖြင့် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့အား တရားဦးဟောရန် အသွားဥပကနှင့်တွေ့၍ ဇိန-ဟုအမည်ရကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၁၀၂၊ ၄

၁၁။ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့သည် ဘုရားရှင်ကြွလာသော် ခရီးဦးမကြိုဆိုစတမ်း ရှိမခိုးစတမ်းစသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြပုံ၊ ဘုရားရှင်က ငါ့ကိုအာဝုသော-ဟု မခေါ်ကြရန်နှင့် ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း မယုံကြည်ကြသည့်အပြင် ပစ္စည်းလေးပါး ပေါမျှားရန် အလုပ်ခွင်ထွက်လာသည် စသည်ဖြင့် စွပ်စွဲကြပုံ ၁၀၅

အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-ပါသရာသိသုတ်

ပဋ္ဌဝဂ္ဂိုဏ်းဦးတို့တွင် ၂-ပါးက တရားနှာ၊ ၃-ပါးက ဆွမ်းခံကြွ၊ ၃-ပါးကတရားနှာ ၂-ပါးက ဆွမ်းခံကြွ၊ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ၆-ပါးမျှတ၍ ဘုဉ်းပေးတော်မူကြရာ နောက်ဆုံး ပဋ္ဌဝဂ္ဂတို့ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုကြရခြင်း ၁၈၆

ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်တွေဝေသူတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကို ညွှတ်ကွင်းမိသော သမင်ဥပမာ ဖြင့်ရင်း၊ မတပ်မက် မတွေဝေသူတို့၏ လွတ်လပ်ခြင်းကို ညွှတ်ကွင်းမဝင်ရပဲ ပျော်ရွှင်စွာ ကျက်စားနိုင်သော သမင်ဥပမာဖြင့်ရင်း မိန့်ကြားတော်မူပုံ .... ၁၈၆၊၇

၇-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

ဘုရားရှင်လောက် ပညာရှိသူမှသာလျှင် ဘုရားရှင်၏ ပညာစွမ်းကို သိနိုင်ကြောင်း ပိလောတိက ပရိဗိုဇ်က ဇာဏုဿောဏိအား ပြောကြားပုံ ၁၈၈

ဘုရားရှင်၏ ပညာစွမ်းကို သိနိုင်ရန် ဆင်ခြေရာသဖွယ် အထောက်အထားဖြစ်သော ဥာဏပဒ ၄-ပါးနှင့် ကတရပ္ပဝါဒေ၊ အနုဿာမ-ပုဒ်များကို ပဒရူပသိဒ္ဓိ စသည် စိစစ်ခြင်း .... ၁၈၉၊၉၀

ဇာဏုဿောဏိသည် ဘုရားရှင်အား နမောတဿရှတ်ဆိုရှိခိုးပုံနှင့် ဆင်ခြေရာဥပမာ ဖြင့် ဘုရားရှင်က ဆက်လက်ဖြည့်စွက်၍ ဟောကြားတော်မူခြင်း .... ၁၉၁၊၉

သခ်ၿလိခိတ်-ပုဒ်နှင့်စပ်၍ ဝါဒန္တရ၊ကေသမဿု-၌ မဿု-အရ မျက်ခုန်းမွေ့,နှုတ်ခမ်းမွေး တို့ကို ယူသင့် မယူသင့် ၁၉၄

နစ္စဂီတဝါဒိတဝိသူကဒဿနာ၊ဥစ္စာသယနာ မဟာသယနာ-ပုဒ်အဆုံးအဖြတ်နှင့် ၂၉၃၊ ၄၊၅၊၆-စာပိုဒ်တို့ကို ရှေ့နောက်ညီဆ၍ စိစစ်ခြင်း .... ၁၉၆၊၈

၈-မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

ခြေရာမှန်သမျှ ဆင်ခြေရာ၌ အကျုံးဝင်သကဲ့သို့ ကုသိုလ်မှန်သမျှ သစ္စာ ၄-ပါး၌ အကျုံးဝင်ပုံ၊ ပထဝီကို အဋ္ဌတ္တ, ဗာဟိရခဲ့၍ ပထဝီကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ စသည် မစဲ့ လမ်းပုံ .... ၁၉၉၊ ၂၀၁

ယင်းသို့မစဲ့လမ်းသူကို ဆဲရေး ညှဉ်းဆဲကြသောအခါ ထိုသူ၏ အသိဉာဏ်ဖြစ်ပုံနှင့် လက္ခဏာရေး ၃-ပါးတင်ပုံ၊ ဓာတ်သဘောတရား ဟူ၍သာ စိတ်သက်ဝင်ပုံနှင့် အရိုက်အနှက် အခုတ်အထစ် ခံရသော်လည်း ခံနိုင်ရည်ရှိ၍ ဘုရားအဆုံးအမ အတိုင်းသာ တည်ပုံ .... ၂၀၁၊၂

အာပေါ, တေဇော, ဝါယောဓာတ်တို့၌လည်း ပထဝီဓာတ်နည်းတူ အဋ္ဌတ္တ, ဗာဟိရခဲ့ မစဲ့လမ်းပုံနှင့် အသိဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ပုံစသည် .... ၂၀၃၊၅

မည်သည့်အရာကို ရှုပ်ခေါ်ကြောင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်ပြ၍ ပဿဒ, အာပါထဂတ, သမန္နာဟာရ-ဟူသော အမှတ်အသား(မှတ်တိုင်)ဖြင့် ပိုင်ခြားပြီးနောက် ရှုပ်နာမ် ဓမ္မကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၌ သွင်းပြပုံ .... ၂၀၅၊၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-မဟာသာရောပမသုတ်

၁။ မူလက သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတပင်ဖြစ်စေကာမူ နောင်အခါ၌ လာဘ်ပူဇော် ကျော်စောမှုရရန် ကြိုးစား၍ ရရှိသောအခါတွင် "ငါသာရသည်၊ အခြားသူတို့သည် အပါကဋ္ဌ အပ္ပေသက္ခဖြစ်သည်"ဟု ပြောကြားကျေနပ်နေသူသည် အနှစ်, အကာ, အခွံ, အပွေးတို့ကို လွန်၍ အခက်အရွက်လောက်ဖြင့်သာ တင်းတိမ် ရောင့်ရဲနေသူနှင့် တူကြောင်း .... ၂၀၇၊၈

၂။ သီလပြည့်စုံရုံမျှဖြင့် တင်းတိမ်နေသူကို အပွေးရရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်သူနှင့်တူပုံ၊ သမာဓိပြည့်စုံရုံမျှဖြင့် တင်းတိမ်နေသူကို အခွံရရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်သူနှင့်တူပုံ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခု အဘိညာဉ်လောက်ဖြင့် တင်းတိမ်နေသူကို အကာကိုရရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်သူနှင့်တူပုံ လောကုတ္တရာတရား ၉-ပါး ရရှိသူမှသာ အနှစ်ရရှိသူနှင့် တူပုံကို ဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူခြင်း .... ၂၀၈၊၁၀

၁၀။ စူဠသာရောပမသုတ် (အထူးမရှိ) .... ၂၁၀၊၁

၄-မဟာယမကဝဂ်

၁-စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်

၁။ သီတင်းသုံးဖော် ၃-ဦးတို့ မေတ္တာ ကိုယ် နှုတ်စိတ် ပွါးလျက် ကိုယ်ကြိုက်ကို ထား၍ သူကြိုက်ကို လိုက်လျောသောအားဖြင့် ၃-ကိုယ် ၁-စိတ် ညီညွတ်ကြပုံနှင့် စကားမဆိုပဲ ဝေယျာဝစ္စကို နည်းယူဘွယ်ရာ အလိုက်သိဆောင်ရွက်ကြပုံ .... ၂၁၃၊၄

၂။ "လူတို့၏ ကုသလကမ္မပထတရား ၁၀-ပါးထက် သာလွန်သော ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းတရား သင်တို့မှာ ရှိပါ၏လော"ဟူသော ဘုရားရှင်၏အမေးကို သမာပတ် ၈-ပါး တခုစီ တခုစီ ဖြေဆိုရ၍ နိရောဓသမာပတ်ကို ဖြေဆိုပြီးနောက် "ဤထက် သာလွန်သော ဖာသုဝိဟာရ မရှိတော့ပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကြပုံ .... ၂၁၄၊၅

၃။ ဘဂဝန္တံ အနုသံယာယိတ္ဝာ တတော ပဋ္ဌာယ ဝတ္တိ သု။ အထခေါ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော အာယသ္မာ စ ကိမိလော အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ တေဒဝေါစုံ-ဟု ရှိသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၁၆

၄။ မည်သည့်တရားကို ရရှိပါပြီဟု မလျှောက်သော်လည်း ပရစိတ္တဝိဇာနနာဉာဏ်ဖြင့်ဖြင်း, နတ်တို့လျှောက်ထားခြင်းဖြင့်ရင်း အခြားသူတို့ ရရှိသောတရားကို သိရှိနိုင်ခြင်း ၂၁၆၊၇

၅။ အကြင်အရပ်၌ ဘုရား, အနုရုဒ္ဓါ, နန္ဒိယ, ကိမိလတို့ သီတင်းသုံးကုန်၏၊ ထိုအရပ်၌ နေခွင့်ရသော သူတို့အဖို့ကား ကြီးစွာသောလာဘ်ကို ရခြင်းပေတည်-ဟု နတ်တို့က ပြောကြားပုံ .... ၂၁၇၊၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်

၁။ "အာဘယ်မည်သော ရဟန်းသည် ဂေါသိင်္ဂ အင်ကြင်းတောကို တင့်တယ်စေနိုင်သနည်း"ဟူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏အမေးကို ရှင်အနုရုဒ္ဓ၊ ရှင်ရေဝတ၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ ရှင်မဟာကဿပ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ အသီးသီး ဖြေကြပုံ .... ၂၁၉၊၂၁

၂။ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မိမိအမေးကို မိမိကိုယ်တိုင် ဖြေဆိုပြီးနောက် ဘုရားထံ လျှောက်ထားကြရာ "သင်တို့၏ အဖြေအားလုံး ကောင်းသည်ချည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဘုရားရှင်ကလည်း အဖြေတခု မိန့်မြွက်တော်မူပုံ .... ၂၂၁၊၂

၃။ ကထံရှပေန၊ ယထာရှပေန-ပါဠိမှား, ပါဠိမှန် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၂၃

၃-မဟာဂေါပါလကသုတ်

၄-စူဠဂေါပါလကသုတ်

၁။ မကြီးပွါးနိုင်သော နွားကျောင်းသား၏ ချုတ်ယွင်းချက် ၁၁-ချက်နှင့် ရဟန်းတို့၏ ချုတ်ယွင်းချက် ၁၁-ချက် .... ၂၂၃၊၆

၂။ နွားကျောင်းသားမိုက်၏ ထိန်းကျောင်းခြင်းခံရသော နွားတို့သည် ဆိပ်ကမ်းမဟုတ်သဖြင့် မြစ်တဖက်သို့ ကူးမှားခြင်းကြောင့် ပျက်စီးကြရသကဲ့သို့ ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်လောကဌ် မကျမ်းကျင်သူတို့၏ ညွှန်ကြားချက်ကို လိုက်နာ မှားသူတို့လည်း ပျက်စီးတတ်ကြောင်း .... ၂၂၆၊၇

၃။ ဂေါပိတရ, ဒမ္မဂဝ, ဝစ္ဆတရ, ကိသာဗလက, တရုဏဝစ္ဆ ဟူသော နွားငါးမျိုးနှင့် ရဟန္တာ, အနာဂါမ်စသော ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးကိုနှိုင်းယှဉ်၍ ဟောတော်မူပုံ .... ၂၂၈၊၉

၅-စူဠသစ္စကသုတ်

၁။ ဝါဒချင်းသာယှဉ်ပြိုင်ပြောရလျှင် သက်မဲ့တုံးတိုင်ကိုသော်မျှ တုန်လှုပ်စေနိုင်သည်ဟု သစ္စက-ပြောပုံနှင့် ထို့နောက် အဿဇိထေရ်နှင့်တွေ့၍ မေးဖြေကြပုံ .... ၂၃၀၊၁

၂။ "ဂေါတမနှင့် ဝါဒချင်းယှဉ်ပြိုင်မည် သင်တို့နားထောင်လိုက လိုက်ခဲ့ကြ"ဟု လှတ်တော်စည်းဝေးနေစဉ် လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကို ဥပမာမျှားဖြင့် ပြောဆိုခေါ်ဆောင်၍ ဘုရားရှင်ထံ သစ္စက သွားရောက်ခြင်း .... ၂၃၁၊၂

၃။ သစ်ပင်တို့သည် မြေကိုမှီ၍ ကြီးပွါးစည်ပင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသကဲ့သို့ ခန္ဓာငါးပါး ဟူသော အတ္တရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ခန္ဓာ ၅-ပါးဌမှီ၍ ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို ပွါးစီးစေသည်ဟု သစ္စက က ပြောပုံ ၂၃၃

၄။ သစ္စကသည် မိမိဝါဒ၌ ပရိသတ် (လူထု)ကိုပါ ဆွဲထဲ့သဖြင့် ဘုရားရှင်က လူထုနှင့် သစ္စကကို ခွဲခြား၍ မိမိဝါဒကိုသာ ပြောကြားရန် မိန့်တော်မူပုံ ၂၃၃

၅။ ဘုရင်သည် မိမိ၏တိုင်းသူပြည်သားများတွင် သတ်ဖြတ်ထိုက်သူကို သတ်ဖြတ်ခြင်း, ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးသင့်သူကို ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်သကဲ့သို့ "ငါ၏ရူပ်သည် ဤသို့ မဖြစ်ပါစေနှင့်"ဟု မိမိဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်၊ မဖြစ်မေးတော်မူရာ မဖြေပဲနေ၍ သင့်ဥကြောင်း ဤနေရာတွင် ၃-စိတ်ကွဲလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၂၃၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-စူဠသစ္စကသုတ်

၆။ သိကြားမင်းက ဝဇိရစိန်လက်နက် စွဲကိုင်၍ ဥက္ခောင်းကို ၇-စိတ်ခွဲမည်ပြုခါမှ ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ရာယူပြီးနောက် ဖြေဆိုပါမည်ဟု လျှောက်ကြားပုံ ၂၃၅

၇။ ငါနှင့်ဝါဒယှဉ်ပြိုင်သူသည် ၄ုက်ပျောတုံးပမာ အနှစ်သာရ မဲ့သူသာလျှင် ဖြစ်ရာ လက်ကတီးကြားမှ ချွေးဓီးဓီးကျမည့်သူချည်းသာ စသည်ဖြင့် အပြောကြီးခဲ့သော သစ္စကအား "သင့်မှာသာ ချွေးသီးချွေးပေါက်တို့သည် ကိုယ်ရံ့ကိုဖေါက်၍ မြေထိ အောင်ကျရောက်သော်လည်း ငါ့မှာချွေးမရှိ"ဟု ကိုယ်ကိုဖွင့်လှစ်ပြတော်မူပုံ.... ၂၃၆

၈။ သစ္စကသည် ဝါဒရှုံးသဖြင့် ဥက္ခောင်းငိုက်စိုက်ကျနေစဉ် ဒုမ္မုခမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားတယောက်က ဘုရားရှင်အား "အရှင်ဘုရား သစ္စကသည် တက်မ(လက်မ) ရိုက်ချိုးခံရသော ပုဇွန်ကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိမာန်စွယ် ကျိုးပေပြီ"ဟု ကြားဖြတ် လျှောက်ထားမိသဖြင့် "နေဦး ဒုမ္မုခ နေဦး ငါ သင်နှင့် ဆွေးနွေး နေသည်မဟုတ်"ဟု တားမြစ်ပြီးနောက် သစ္စကသည် "အရှင်ဂေါတမ ဒီစကား ရှိပါစေတော့၊ ယောင်ယမ်းပြောခြင်းသာဖြစ်ပါသည်"ဟု ဆိုကာ စကားလှိုးလွဲ၍ သာဝကကျင့်စဉ်များကို ဆက်လက် လျှောက်ထားပုံ .... ၂၃၆၊၈

၉။ သစ္စကသည် အမုန်ယစ်သောဆင်ပြောင်၊ တောက်လောင်သောမီးပုံ၊ အဆိပ်ဟုန်ပြင်းထန်သောမြွေကို ထိပါးသူကမျှ ချမ်းသာရာရနိုင်သေးသည်"ဟု သံဝေဂရလျက် ထိပါးမိသမျှ ခွင့်လွှတ်ရန်လျှောက်ထားကာ ဆွမ်းစားပင့်ဖိတ်ပြီးနောက် လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့အား ဆွမ်းအုပ်ငါးရာ ဆင့်ဆိုနှိုးဆော်လိုက်ပုံ .... ၂၃၈၊၉

၁၀။ သစ္စကသည် ဘုရားရှင်နှင့်ရဟန်းများ ဆွမ်းစားပြီးနောက် "ဤကောင်းမှုသည် ဆွမ်းဒါယကာ (လိစ္ဆဝီမင်းသား)တို့ ချမ်းသာရေးအတွက် ဖြစ်ပါစေဘုရား"ဟု (ရည်ရွယ်ချက်တမျိုးဖြင့်) လျှောက်ထားသော်လည်း ဆွမ်းဒါယကာ (လိစ္ဆဝီမင်းသား)တို့အတွက် မဖြစ်နိုင်ဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၂၃၉၊၄၀

၆-မဟာသစ္စကသုတ်

၁။ ကာယဘာဝနာနုယောဂ မနုယုတ္တသာဖြစ်၍ စိတ္တဘာဝနာ နုယောဂ မနုယုတ္တမဖြစ်သောသူ၊ စိတ္တသာဖြစ်၍ ကာယမဖြစ်သောသူတို့ ရှိနိုင်သောအဖြစ်နှင့် ကာယဘာဝနာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မိမိယူဆချက်အတိုင်း ယုတ္တိပြု၍ ဘုရားရှင်အား သစ္စကလျှောက်ပုံ .... ၂၄၀၊၁

၂။ အနုယုတ္တာ-၌ အနုသည် ယုဇဝတ်၏ ကံ့ရှိ၊ ကံ့မဲ့ကို မူတည်၍ ဥပသာရ, ကမ္မပ္ပဝစနီယ ၂-မျိုးခြားနားဟန်ကို အဋ္ဌကထာ, ဋီကာဖွင့်များဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၂၄၁

၃။ အဘာဝိတကာယ, အဘာဝိတစိတ္တ, ဘာဝိတကာယ, ဘာဝိတစိတ္တ ၄-မျိုးကိုခွဲခြား၍ ဟောကြားတော်မူပုံ .... ၂၄၂၊၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-မဟာသစ္စကသုတ်

၄။ ဘာဝိတကာယ, ဘာဝိတစိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုပါသည်ဟု သစ္စက လျှောက်ထားသောအခါ ဘာဝိတကာယ, စိတ္တနှင့်စပ်၍ ရဟန်းပြုရန် ကြံရွယ်တော်မူသည်မှစ၍ အာဠာရ, ဥဒကတို့နှင့်တွေ့ပုံ—ဥပမာ ၃-မျိုးထင်လာပုံ ဟောတော်မူခြင်း .... ၂၄၃၊၅

၅။ အံကြိတ် တောက်ခေါက်၍ အကုသိုလ်ကိုဖိနှိပ်ရန် အကြံပြုသည်မှ ဒုက္ကရစရိယာ အမျိုးမျိုးကို ကျင့်တော်မူပုံ ဥပမာမျှားဖြင့် အကျယ်ဟောပြတော်မူခြင်း.... ၂၄၅၊၁၁

၆။ သမ္မာဇူပဂ္ဂိုလ်နှင့် အသမ္မာဇူပဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးကို ခွဲခြား ဟောကြားပုံ ၂၁၂

၇-စူဠဒုက္ခာသခန်ယသုတ်

၁။ "အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် တဏှာသခန်ယဝိမုတ္တ, အစွန္တသံ ယောဂကျွေမိ မည်သနည်း"ဟူသော သိကြားမင်း၏အမေးကို ဘုရားရှင်ဖြေကြား တော်မူပုံ .... ၂၁၃၊၄

၂။ တရားဟောစဉ် အနီးဌာနရှိသော ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် သိကြားမင်း ပြန်သွား ပြီးနောက် သိကြားမင်းသည် တရားကိုတကယ်သိ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟုတ်-မဟုတ် စုံစမ်းရန် တာဝတိ သာသို့ ကြွတော်မူခြင်း ၂၁၄

၃။ သရက်ဖြူဥယျာဉ်၌ နတ်စည်းစိမ် ခံစားနေသော သိကြားမင်းသည် ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်ကြွလာသည်ကို မြင်လျှင်ပင် အတီးအမှုတ်တို့ကို ရပ်တန့်စေလျက် ခရီးဦးကြိုဆိုပြီးနောက် "ဘုရားရှင်ဟောလိုက်သောတရားကို (တဆင့်)နာကြား လို၍လာကြောင်း"မိန့်တော်မူသောအခါ"တပည့်တော်တို့သည် နတ်မှုရေ ရာကိစ္စ အလွန်များပါသည်၊သို့ရာတွင် ကောင်းစွာနာယူမှတ်သား ဆောင်ထားပါသည်" ဟု လျှောက်ထားလိုက်ရသော်လည်း တရားမေ့နေသဖြင့် (စကားလှီးလှဲ၍) ဝေဇယန္တာ ပြာသာဒ်ကြီး မည်မျှလောက် ခမ်းနားကြောင်းကို လျှောက် ထားပုံ .... ၂၁၄၊၆

၄။ သိကြားနှာ်မင်းတို့ လိုက်လံပြေ,သဖြင့် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဝေဇယန္တာ ပြာသာဒ်ကြီးကိုလှည့်လည်ကြည့်ရှုသောအခါ နတ်သမီးတို့သည် ယောဂ္ဂမမျက်နှာ ကို မကြည့်ရဲကြသကဲ့သို့ အထဲသို့ ပုန်းဝင်ပြေးလွှားကြပုံ၊ ပြာသာဒ်ကို ခြေမ,ဖြင့် ညှပ်ရမ်းသောအခါ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကြပုံ၊ ထိုအခါမှ သိကြားမင်းလည်း သတိ သံဝေဂ ရကာ တရားတော်ကို ပြန်၍လျှောက်ထားနိုင်ပုံ .... ၂၁၆၊၇

၅။ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ပြန်ကြွသွားသောအခါ နတ်သမီးများက သိကြားမင်းကို " ဘုရားရှင်ဆိုတာ ဤရဟန်းလား " ဟု မေးမြန်းအံ့ဩကြပုံနှင့် ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည် ဘုရားရှင်ထံမှ တဏှာသခန်ယဝိမုတ္တ တရားကို ထပ်မံနာ ကြားပုံ ၂၁၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၈-မဟာတဏှာသခ်ိုင်ယသုတ်

၁။ တခုတည်းသောဝိညာဏ်သည်ပင် တဘဝမှတဘဝသို့ ဆက်ကာဆက်ကာ ကျင်လည်ကြောင်း တခြားစီ မဟုတ်ကြောင်း ဘုရားဟောအပ်သည်ကို ငါသိသည်ဟု ပြောကြားသော သာတိရဟန်းအား ရဟန်းအချင်းချင်း ဆုံးမ,၍ မရသဖြင့် ဘုရားရှင်ခေါ်တော်မူရသည်အထိ ဖြစ်ရပုံ .... ၂၅၈၊၉

၂။ စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ, စက္ခုဝိညာဏ်စသော တရားများ၏ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နသဘောကို ထင်း....မီးစသည်ဖြင့် ဥပမာဆောင်၍ ပြတော်မူပုံ ၂၆၀

၃။ ခန္ဓာ ၅-ပါးကိုမူတည်၍ ရဟန်းတို့၏အယူ မှန်,မမှန် အမျိုးမျိုးမေးမြန်း စမ်းသပ်တော်မူရာ အယူမှန်ကန်ကြောင်း သိရှိတော်မူသော အခါတွင် ထိုအယူကို စွဲလမ်းတပ်မက် တက်ကြွမြူးထူးရန်မဟုတ်၊ သြဃမှထွက်မြောက်ရန် ဖောင်ဥပမာသဘောမျှသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၂၆၁၊၂

၄။ ဘူတ(ရဟန္တာ), သမ္ဘဝေသီ (သေကွဲပုထုဇဉ်)တို့ ကြီးမြောက် ထောက်တည်နိုင်ခြင်း၏အကြောင်း (အာဟာရ)တရား ၄-ပါးတို့၏ တဏှာမူလ အမှန်အစရှိပုံကို အကြောင်းအကျိုး အဆက်ဆက်ဖော်ပြ၍ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလုံ,ပဋ္ဌိလုံကို တခုချင်း စိစစ်မေးမြန်း၍ ရဟန်းတို့ဖြေဆိုကြပုံ .... ၂၆၂၊၄

၅။ ယင်းသို့ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ် သမုပ္ပါဒ်၌ ပါးနပ် ပြန်လှန် အသိဉာဏ်ရှိသော သင်တို့သည် (သတ္တလောကဌ)ယုံမှားမှု ရှိသေးသလော၊ ဆရာဘုရားကို လေးစားသောအားဖြင့်သာ လက်ခံပြောဆိုနေရခြင်း ဖြစ်သလော၊ ကောတူဟလိကမင်္ဂလာကို တဖန်ပြန်၍ လက်ခံယုံကြည်ဖွယ်ရှိသေးသလော စသည်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကျေနပ်ယုံကြည်ခြင်း ဟုတ်,မဟုတ် စစ်တမ်းထုတ်တော်မူပုံ.... .... ၂၆၄၊၅

၆။ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ (ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း) အင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့် အမိနို့ရည်သည် သွေးဖြစ်ကြောင်း ၂၆၆

၇။ သံသယေန ဂရုဘာရံ-ဟုမရှိပဲ သံသယေန ဂရုတရေနဟူ၍သော်ရင်း, သံသယေန ဂရုဘာရေန ဟူ၍သော်ရင်း ရှိလျှင် ဋီကာနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း ၂၆၆

၈။ အမိဝမ်းမှကျွတ်ပြီးနောက် သူငယ်ဘာဝ၌ ကစားမှုစုံမက်ပုံ၊ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ကာမဂုဏ်ပျော်မွေ့ပုံ၊ ကြိုက်အာရုံကိုမြင်လျှင် ချစ်ခင်နှစ်သက်ပုံ၊ မကြိုက်အာရုံကိုမြင်လျှင် ဒေါသဖြစ်ပုံ၊ စေတောဝိမုတ္တိစသည်ကို မသိပဲ ခံစားမှုကို နှစ်သက်စွဲလမ်းခြင်းအစ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသ တိုင်အောင် ဖြစ်ရပုံ .... ၂၆၇၊၈

၉။ ကြီးပြင်း၍ တရားနာရသောအခါ ရဟန်းဘောင်ကူး၍ ဒုစရိုက်လုံခြုံခြင်းအစ၊ သီလကွန်ရှ, သန္တုဋ္ဌိ, ဣန္ဒြိယသံဝရ, သမ္မာဇဉ်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းအလယ်၊ စျာန်, မဂ်, ဖိုလ် အဆုံးတိုင်အောင်ရပုံ .... ၂၆၈၊၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-မဟာအဿပုရသုတ်

၁။ အင်္ဂါနံ နိဂမော-၌ အင်္ဂါနံ-ကို အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ရှင်ပြု၍ ဇနပုဒ်ဟော မယော ဇနာပဲ၊ မောဂ္ဂလာန် ၄-ကဏ္ဍ၊ ၉-သုတ်နှင့်အညီ မင်းဟောကြ၍ တမျိုးအနက် ယောဇနာပုံ ၂၆၉

၂။ ရဟန်းဟု အမည်ခံနေကြသော်လည်း ရဟန်းဖြစ်ကြောင်းတရားတို့ကို ကျင့်မှသာ မှန်ကန်သော အမည်ခံမျှားဖြစ်ကြမည်၊ ဒါယကာတို့လည်း အကျိုးရှိ၍ ကောင်းမှုလည်း အမြဲအဖြစ်မှ လွတ်မည်၊ ရဟန်းဖြစ်ကျိုးလည်းနပ်မည်ဟု ဟောတော်မူပုံ ၂၆၉

၃။ ရဟန်းဖြစ်ကြောင်းတရား ၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံရန် အရေးကြီးသည့်အပြင် ထို့ထက်သာလွန်သော ပရိသုဒ္ဓကာယ, ဝစီ, မနော, အာဇီဝသမာစာရ, ဣန္ဒြိယဂုတ္တဒ္ဒါရ, ဘောဇနေမတ္တညူ, ဇာဂရိယမနုယုတ္တ, သမ္မဇညသမန္နာဂတ စသည်တို့လည်း မဆုတ်ယုတ်စေသင့်ကြောင်း ၂၇၀

၄။ ကြေးတင်သူ, ရောဂါသည်, ထောင်ကျနေသူ, ခရီးခဲသွားနေသူနှင့် အပွဟိနပဋ္ဌနိဝရဏပုဂ္ဂိုလ်၊ ၎င်းတို့မှ လွတ်မြောက်သူနှင့် ပဟီနပဋ္ဌနိဝရဏ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တူကြောင်း ၂၇၄

၅။ နိဝရဏပယ်၍ စျာန် ၄-ပါးကို အစဉ်အတိုင်းရရှိပုံ၊ စျာန်ရပုဂ္ဂိုလ် ၄-ပါးနှင့် ဥပမာ ၄-မျိုး .... ၂၇၆၊၇

၆။ ပု၊ စု၊ အာ-ဉာဏ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်းရပုံနှင့် ဥပမာမျှား ၂၇၇

၇။ အာသဝက္ခယဉာဏ်တိုင်အောင် ရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို သမဏ-စသည် ခေါ်ဆိုနိုင်ပုံနှင့် သမဏ, ဗြာဟ္မဏ, နှာတက, ဝေဒဂူ, သောတ္တိယ, အရိယ,အရဟာမည်ပုံ ပြဆိုခြင်း .... ၂၇၈၊၉

၁၀-စူဠဿအဿပုရသုတ်

၁။ အဘိဏှာ, ဗျာပါဒ, ဥပနာဟ, မက္ခ, ပဠာသ, ဣဿာစသော သမဏမလ, သမဏကသဒ္ဓါတို့ကို မပယ်လျှင် ရဟန်းကျင့် ကျင့်သူမဟုတ်၊ ထိုသူတို့၏ ရဟန်းအဖြစ်သည် အအိမ်ပတ်ထားသော မတာလက်နက်နှင့်တူကြောင်း၊ ၎င်းလက်နက် ပြုလုပ်စီရင်နည်း .... ၂၇၉၊၁၀

၂။ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံကာမျှ, သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်အောက်နေကာမျှ (စသည်)ဖြင့် ရဟန်းဟု မခေါ်ဆိုနိုင်သေး၊ ယင်းသို့ နေကာမျှဖြင့် အဘိဏှာ, ဗျာပါဒစသည်တို့ ကင်းကုန်အုံ့၊ မြေးဖွားကာစ ခေလေးကို မိတ်ဆွေအပေါင်းအဖော်တို့သည် သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံပေးကုန်ရာ၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၂၈၀၊၁

၃။ အဘိဏှာ,ဗျာပါဒ,ဥပနာဟစသည်တို့ကို ပယ်သောသူနှင့် ပြဟ္မဝိဟာရတရား ၄-ပါးကို ပွါးများသူကိုသာ ရဟန်းကျင့်(သမဏသာမီစီ)ကျင့်သူဟု ဟောတော်မူပုံ ၂၈၂၊၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-စူဠယမကဝဂ်

၁-သာလေယျကသုတ်

၁။ သာလေယျကရှာသားတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ချီးကျူးပြောဆို၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ လာရောက်ကာ အပါယ်နှင့် နတ်ပြည်ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြပုံ ၂၈၆

၂။ တိဝိဓ॥ပ॥ ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ-ပုဒ်တို့၏ အရကောက်, ဝိဂ္ဂဟ, အနက်ယောဇနာပုံစသည်ကို ဋီကာနှင့်အညီ အကျယ်စီစစ်၍ ရှင်းလင်းပြပုံ.... ၂၀၇

၃။ မလ္ဇန်ကျူးအပ်သော မိန်းမများ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ၊ သယံအဘိညာ သစ္ဆိကတ္ဝာ ပုဒ်ကို တမျိုးထူးခြားစွာ အနက်ပေး ဖွင့်ဆိုထားပုံ .... ၂၀၉၊၉၁

၄။ ဓမ္မစာရီ, သမစာရီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သူ့ဌေးအရပ်ရပ်, နတ်ဖြာဖြာ, ဗြဟ္မာအမျိုးမျိုး အဖြစ်ကို မြော်လင့်တောင့်တတိုင်း ရရှိနိုင်ရုံသာမက အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်ပင် ရရှိနိုင်ပုံ .... ၂၉၃၊၄

၂-ဝေရဉ္ဇကသုတ်

၁။ သာလေယျကသုတ်နှင့် ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်, ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်မျှသာ ထူးသည် .... ၂၉၄၊၅

၃-မဟာဝေဒလ္လသုတ်

၁။ ပညာရှိ မရှိကို မည်သို့ခွဲခြား၍ သိရမည်နည်းဟူသော ရှင်ကောဋ္ဌိက အမေးကို ရှင်သာရိပုဏ္ဏာရဖြေပုံ ၂၉၅

၂။ ပညာဝိညာဏ်တို့၏ သဘောအသီးသီးနှင့် ၎င်း ၂-ပါးတို့ ရောနှောမည်, ကွဲပြားမည် ဟူသော အမေးနှင့် အဖြေ .... ၂၉၅၊၆

၃။ ပဋိန္ဓေမှ လွတ်မြောက်စင်ကြယ်သော စတုတ္ထဈာန်စိတ်သည် အဘယ်နေယျဓမ္မကို သိ၍ ၎င်းနေယျဓမ္မကို အဘယ်ဖြင့် သိသနည်း၊ ပညာသည် မည်သည့်အကျိုး ရှိသနည်းဟူသော မေး ဖြေ ၂၉၇

၄။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းနှစ်ပါးနှင့် မည်မျှလောက်သော အင်္ဂါတို့ ချီးမြှောက်အပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စေတောဝိမုတ္တိဖလစသည် ဖြစ်သနည်းဟူသော မေး ဖြေ ၂၉၇၊၈

၅။ စေတောဝိမုဏ္ဍိဖလ, စေတောဝိမုဏ္ဍိဖလာနိသံသ, ပညာဝိမုတ္တိ၃လ, ပညာဝိမုတ္တိ ဖလာနိသံသတို့၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် အရကောက် ၂၉၈

၆။ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း, မဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း မေး ဖြေ.... .... ၂၉၈၊၉

၇။ ပထမစျာန်၏ ဝိပွဟီနအင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် သမန္နာဂတအင်္ဂါ ၅-ပါး။ ဤနေ့ ၅-ပါး တို့သည် အချင်းချင်း အာရုံကို မခံစားခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့၏ ပဋိသရဏ ၎င်းတို့ အာယုကို အစဲပြု၍ တည်ကြခြင်းအကြောင်း .... ၂၉၉၊၃၀၀

၈။ အာယု, ဥသ္မာ-တို့သည် အဘယ်ကို စဲ၍ တည်ကြသနည်းဟူသော အမေးနှင့် စပ်၍ မီးလျှံ မီးရောင်တို့ဖြင့် ဥပမာပြု၍ ဖြေဆိုပုံ ၃၀၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-မဟာဝေဒလ္လသုတ်

၉။ အာယုသည် ခံစားတတ်သော တရားပင်လော၊ သို့မဟုတ် တခြားစီလော ဟူသော အမေးအဖြေနှင့် အာယု ဥသ္မ ဝိညာဏ် ၃-ခုလုံး ချုပ်လျှင် သေသူမည်ပုံ ၃၀၁

၁၀။ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူနှင့် သေသူ မည်သို့ ထူးခြားသနည်းဟူသော မေးဖြေ ၃၀၁

၁၁။ အဒုက္ခမသုခစေတောဝိမုတ္တိ, အနိမိတ္တစေတောဝိမုတ္တိ၏ အကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့ တည်ခြင်း, ထခြင်း၏ အကြောင်း မေး ဖြေ ၃၀၂

၁၂။ အပ္ပမာဏ, အာကိဉ္စညာ, သုညတ, အနိမိတ္တဟူသော စေတောဝိမုတ္တိတို့သည် တူသလော၊ ထူးသလော ဟူသော ရှင်ကောဋ္ဌိက၏ အမေးနှင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အဖြေ .... ၃၀၃၊၄

၄-စူဠဝေဒလ္လသုတ်

၁။ သက္ကာယ, သက္ကာယသမုဒယ, သက္ကာယနိရောဓ, သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူသော ဝိသာခဥပါသကာ၏ အမေးကို ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနီမက အသီးသီးဖြေဆိုပုံနှင့် တဏှာ ၃-ပါး၏ အရကောက် .... ၃၀၅၊၆

၂။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသည် အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၏ အဖြေနှင့် (က) ရူပ်နှင့် အတ္တ မပြားဟူသောအယူ၊ (ခ) အတ္တကို ရူပဝန္တ (ရူပ်ရှိ၏)ဟူသော အယူ၊ (ဂ) အတ္တ၌ ရူပ်ဟူသောအယူ၊ (ဃ) ရူပ်၌ အတ္တဟူသောအယူ ၄-မျိုးတို့ကို ဥပမာအသီးသီးပြ၍ ရှင်းထားပုံ ၃၀၇

၃။ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ခန္ဓာ ၃-ပါးဖွဲ့၍၊ သမာဓိ, သမာဓိနိမိတ္တ, သမာဓိပရိက္ခာရ, သမာဓိ ဘာဝနာတို့ကို ခွဲခြားဖြေဆိုပုံ ၃၀၈

၄။ သင်္ခါရ ၃-ပါး၏ တရားကိုယ်နှင့် ထုက်လေ,ဝင်လေစသည်တို့ကို ကာယသင်္ခါရစသည် ခေါ်ခြင်းအကြောင်း။ ဘယ်ပုံနိရောဓသမာပတ်ဖြစ်သနည်း၊ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူ၏ သင်္ခါရတို့သည် ဘယ်မှစ၍ အစီအစဉ်အတိုင်းချုပ်သနည်းဟူသော အမေး၏ အဖြေ .... ၃၀၉၊၁၀

၅။ ဘယ်ပုံ နိရောဓသမာပတ်မှ ထ၍၊ ထသောအခါ မည်သည့်သင်္ခါရမှစ၍ အစဉ် အတိုင်း ဖြစ်သနည်း၊ သမာပတ်မှ ထသူကို မည်မျှသော ဖဿတို့ တွေ့ထိ၍၊ ၎င်း၏ စိတ်သည် အဘယ်၌ ညွှတ်ကိုင်းသနည်းဟူသော အမေး၏ အဖြေ ၃၁၀

၆။ သုခ, ဒုက္ခ, အဒုက္ခမသုခမည်ခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် မည်သည့်ဝေဒနာ၌ မည်သည့် အနုသယကိန်းသည် မည်သည့်တရားကို ပယ်ရမည်၊ အလုံးစုံသော သုခဝေဒနာ စသည်၌ ရာဂါဒိအနုသယတို့ ကိန်း မကိန်း၊ ပယ်အပ် မပယ်အပ် ဟူသော အမေး၏ အဖြေ .... ၃၁၁၊၃

၇။ ဝေဒနာ ၃-ပါး အဝိဇ္ဇာ, ဝိဇ္ဇာ, ဝိမုတ္တိတို့၏ ဆန့်ကျင်ဖက်အဖို့နှင့် သဘောတူသော အဖို့ကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၏အဖြေ.... .... ၃၁၃

၈။ ဝိသာခဥပါသကာက ဘုရားရှင်အား ပြန်၍လျှောက်ထားရာ ဓမ္မဒိန္နာအား ချီးကျူး တော်မူကာ "ငါလည်း ဤအတိုင်းပင် ဖြေဆိုအပ်သည်"ဟု မိန့်တော်မူပုံ.... ၃၂၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-စူလဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၁။ ဓမ္မသမာဒါန ၄-မျိုးတွင် နတ္ထိကာမေသု ဒေါသော ဟု ယူဆသူတို့ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကာမဂုဏ်ကို ကြိုက်သလိုခံစားရ၍ တမလွန်ဒုဂ္ဂတိဘေးနှင့်တွေ့ပုံကို မာလောနွယ် (ခွေးတောက်နွယ်)ကြောင့် အင်ကြင်ပင်ကြီး ပျက်စီးရပုံပြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြကာ ပစ်,သု,အာ,ဒု။ ဓမ္မသမာဒါန၏ အကျယ်ဟောတော်မူပုံ .... ၃၁၄၊၇

၂။ ပါဝုသကေန-ဟု ရှိသင့်ပုံ ၃၁၆

၃။ ပစ်,ဒု,အာ,ဒု။ ပစ်,သု,အာ,သု,။ ဓမ္မသမာဒါန ၃-မျိုး .... ၃၁၇၊၈

၆-မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၁။ "အနိဋ္ဌ, အကန္တ, အမနာပတရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ဣဋ္ဌ,ကန္တ,မနာပတို့ တိုးပွါးလျှင် ကောင်းလေစု" တောင့်တပါလျက် လိုသည်ကိုမရ မလိုသည်ကိုသာ ရခြင်း၏ အကြောင်းနှင့်စပ်၍ မေးတော်မူသည်ကို ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်အား ရှင်းပြရန် ပြန်၍လျှောက်ထားကြပုံ .... ၃၁၈၊၉

၂။ ဘဝဝံမူလကာ, ဘဝဝံနေတ္တိကာ, ဘဝဝံပဋိသရဏာပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထနှင့်ယောဇနာပုံ၊ နော ဘန္တေ ဓမ္မာ ၌ နော-ကို သမ္မန္ဓတ္ထယောဇနာသင့်သည်ဟု ဋီကာဆရာဖွင့်ပုံ ၃၁၉

၃။ ဘဝဝန္တညေव ပဋိဘာတု-၌ ဘဝဝန္တံကို ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တော သုတ်ဖြင့် စီရင်မှုသာ ဋီကာနှင့်ညီ၍ ကွစိဒုတိယာဆင်ခြင်နမတ္တောသုတ်ဖြင့် စီရင်သော် ဋီကာ အာဘော် မကျပုံ ၃၁၉

၄။ ဣဋ္ဌ, ကန္တ, မနာပ တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ အနိဋ္ဌ, အကန္တ, အမနာပတို့ တိုးပွါး ကြောင်း ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပုံ ၃၂၀

၅။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး လွန်ကျူးခြင်းဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခခံစားရ၍ နောက်ကာလ၌လည်း နိရယူပပဇ္ဇနဒုက္ခဝိပါက ခံစားရပုံ။ ပစ်,ဒု,အာ,ဒု။ ဓမ္မသမာဒါနနှင့် ကျန်ဓမ္မသမာ ဒါန ၃-မျိုး.... .... ၃၂၁၊၂

၆။ အဆိပ်ခတ်သော ဗူးခါးရည်နှင့် ပစ်,ဒု,အာ,ဒု။ ဓမ္မသမာဒါန နှိုင်းယှဉ်ဟောပြပုံ ၃၂၃

၇။ တဿတံ ပိဝတောစေဝ နစ္ဆာဒေယျ ။ပ။ မရဏမဘ္တံ ဝါ ဒုက္ခံ-၌ တဿတံနှင့်စပ်၍ ပါဏိနီ, ကစ္စည်းနှင့် မောဂ္ဂလာန်ကျမ်းဆရာတို့ ဝါဒကွဲပုံ၊ ဧဝ, စပန အနက် ယောဇနာပုံ.... .... ၃၂၃

၈။ နိဂစ္ဆ သိ-၌ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ် အနာဂတတ္ထယောဇနာခြင်း၏ သာဓကနှင့် တိတ္ထကာလာ ဗု-အရ ဗူးခါးသီးခြောက်၌ ထည့်ထားသောရေမဟုတ်၊ ဗူးသီးအခါးရည်ကို ယူမှ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း ၃၂၃

၉။ အဆိပ်ခတ်ထားသည့် အဆင်း, အနံ့, အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ဖျော်ရည်နှင့် ပစ်,သု, အာ,ဒု။ ဓမ္မသမာဒါနတူပုံ ၃၂၄

၁၀။ ဆေးရောင်အမျိုးမျိုး ရောစပ်ထားသည့် နွားကျင်ငယ်ပုပ်နှင့် ပစ်,ဒု,အာ,သု။ ဓမ္မ သမာဒါန တူပုံ ၃၂၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-မဟာဝမ္မသမာဒါနသုတ်

၁၁။ အာပါနီယက်သ ပုဒ်၏ဝစနတ္ထနှင့် အနက်၊ ပူတိမုတ္တပုဒ်၌ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အခြား အဋ္ဌကထာဖွင့်ပုံ ရှင်းလင်းချက် ၃၂၄

၁၂။ နိုဝမ်း ပျားရည်စသည်နှင့် ပစ်,သ,အာ,သု။ ဝမ္မသမာဒါန တူပုံ၊ စတုမဓုအရ တေလ အစား ဒဓိကို ဤပါဠိတော်၌ ဟောပုံ ၃၂၅

၁၃။ နစ္ဆာဒေဿတိ, ဆာဒေဿတိ, နိဂစ္ဆသိ, ဘဝိဿတိ-တို့၌ ကတ္တားထည့်ပုံ၊ အနက် ပေးပုံ၊ ဥပစာကြံ့ဘွယ် လိုမလို အဆုံးအဖြတ် .... , ၃၂၅

၇-ဝိမံသကသုတ်

၁။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-ဟုတ်+မဟုတ် သိရန် တထာဂတ၌ စက္ခုသောတ ဝိညေယျသံကိလိဋ္ဌဝမ္မ ရှိ+မရှိ၊ စက္ခုသောတဝိညေယျ ဝေါဒါတဝမ္မ ရှိ+မရှိ၊ ကုသလဝမ္မကို ကြာရှည်စွာ ဝင်စား+မဝင်စား၊ ထင်ရှားသူ ဟုတ်+မဟုတ်၊ အခြံ့အရံ ပြည့်စုံ+မပြည့်စုံ၊ ဧကစ္စာဒီနဝတို့ ရှိ+မရှိ စသည် စူးစမ်းရှာဖွေသင့်သည်ဟု ဟောတော်မူပုံ.... ၃၂၆၊၇

၂။ အာဘယူပရတော-ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာ ပ-ဒု-ဝိကပ်,နိသျဟောင်း,အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် တို့နှင့် ညှိ၍ စိစစ်ပုံ၊ အယံ အာယသ္မာ အာဘယူပရတောနှင့် ဥ တ္တရာပနော အယမာယသ္မာ ဘိက္ခု ယသပွတ္တော-ဝါကျတို့၌ အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ အပြန်အလှန် နယဂ္ဂါဟယူကာ ယောဇနာရန် သင့်+မသင့် ၃၂၇

၃။ ယေနာယသ္မာ ဧဝံ ဝဒေသိ-၌ ယေန-ကို ဗဟုတ္တအဖြစ် အနက်ယောဇနာခြင်း အကြောင်းနှင့် ယေစ တတ္ထ သုဂတာ-၌ တတ္ထ-အစဲ့၊ သံဒိဿန္တီပုဒ်သည် ကမ္မရုပ် ဖြစ်ပုံ၊ နာယမာယသ္မာ တံ၌ တ-သည် ဝိစ္ဆာဖြစ်သင့်ကြောင်း စသည် စိစစ်ချက်များ ၃၂၈

၄။ အဆိုပါ ဝိမံသကရဟန်းကို အခြား ဝိမံသကတို့က မေးမြန်းကြသော် ဤသို့ဖြေရာ၏ ဟု ဟောတော်မူပုံ .... ၃၂၈၊၉

၅။ အခြားသူတို့၏ မေးမြန်းခြင်းခံရသော မူလဝိမံသကသည် ဘုရားရှင်ကိုသာလျှင် မေးလျှောက်သင့်ပုံနှင့် ဘုရားရှင်ပေးတော်မူမည့်အဖြေ ၃၂၉

၆။ (မူလဝိမံသကဖြစ်သော) သာဝကသည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်သင့်ပုံ၊ ဘုရား တရားတော်နာခံ၍ ဘုရား၌ ကြည်ညိုသွားပုံ၊ တမ္မယောဗုဒ် ရှုပ်ပြီးနှင့်ဌီကာဖွင့်ပုံ၊ သတ္ထုရိပသိဒိ ဟူသောစကားနှင့်သွဘဂ္ဂတော ဘဂဝတော ဝမ္မော၊ သုပ္ပဋိပန္နော သံဃောတိ-ဟူသော အာကာရဝါကျတို့ မဆန့်ကျင်ကြောင်း ရှင်းလင်းချက် ၃၂၉၊၃၀

၇။ ဘုရား၌ကြည်ညိုသော မူလဝိမံသကကို အခြားသူတို့ မေးကြသော်ပေးမည့်အဖြေနှင့် ဘုရားရှင်၌ ကြည်ညိုပြီးသော ဒဿနမူလိကသာဝက၏ သဒ္ဓါတရားကို မည်သူတဦး တယောက်ကမျှ မဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ၃၃၀

၈-ကောသမ္ဗိယသုတ်

၁။ ဘဏ္ဍနဇာတနှင့် ကလဟဇာတဒေသနူး၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ နစ နိဗ္ဗတ္တိ ဥပေန္တိ၌ နိဗ္ဗာပေန္တိ နိဗ္ဗတ္တိ ပုဒ်တို့ကို ဋ္ဌကာနှင့်ညှိ၍ စိစစ်ပုံ ၃၃၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၈-ကောသမ္မိယသုတ်

၂။ ဃောသိတာရုံကျောင်းနေ ရဟန်းများ အချင်းချင်း မသင့်တင့် ကြကြောင်း ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားသဖြင့် မေတ္တာကာယ, ဝစီ, မနောကံနှင့်ယှဉ်၍ နေကြပါ၏လော၊ အဘယ်ကြောင့် ဘာကိုသိမြင်၍ ဤသို့ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်ကြ သနည်း စသည်ဖြင့် မိန့်တော်မူပုံ ၃၃၁၂

၃။ ချစ်ကြည်လေးစားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ညီညွတ်ရေးတရား (သာရဏီယဓမ္မ) ၆-ပါးကို ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား ဟောကြားတော်မူပုံ၊ အဘိဝါ ဒေတ္တာ-ကို ဆိုစေ၍-ဟု အနက်ပေးယောဇနာနိုင်ပုံ .... ၃၃၂၊၄

၄။ ဘုဇိသော ပုဒ်၏ဋီကာလာ ဝိဂ္ဂဟနှင့် သီလ ကျိုး, ပေါက်, ပြောက်, ကျားယူပုံ ၃၃၃

၅။ တထာဂူပါယ ဒိဋ္ဌိယာ ကို "ဌ+အားဖြင့်"ဟု ၂-နည်း ယောဇနာနိုင်ပုံ၊ ဒိဋ္ဌိသာမည ဂတောပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့်ဝိဂ္ဂဟတ္ထ ၃၃၄

၆။ မိမိသန္တာန်၌ မပယ်ရသေးသော ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ ရှိ+မရှိ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်စိတ် သမ္မာဒိဋ္ဌိကို အဖန်ဖန်ပွါးများသော် မိမိစိတ်၌ ငြိမ်းချမ်းမှု ရ+မရ၊ ဤ သာသနာတော်မှ တပါးသောအယူဝါဒ၌ အဆိုပါ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်ပြည့်စုံသူ ရှိ+မရှိ ဆင်ခြင်သောသူအား ဉာဏ်အသီးအသီး ဖြစ်ပေါ်ပုံ .... ၃၃၄၊၅

၇။ ခလေးသူငယ်သည် မီးခဲကို နင်းမိ ထိမိသော် နောက်ထပ် မနင်း မထိမိစေရန် တွန့်ဆုတ် ယုတ်သိမ်းသွားသကဲ့သို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ပြည့်စုံသူသည် မတော်တဆ အာပတ် လွန်ကျူးမိသော် အားယတိ သံဝရဖြင့် အာပတ်မှ ထစေရန် ရဟန်း ချင်းချင်းထံသာမဟုတ် ဘုရားရှင်ထံ၌လည်း ဒေသနာကြားပုံ .... ၃၃၅၊၆

၈။ မိခင်နွားမသည် (ကာကောလောကန နည်းအရ) မြက်စားရင်း သားငယ်ကို စောင့် ရှောက်သည့် သဘောဖြင့် တစိတစောင်း ကြည့်ရှုသကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်သည် သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ကိစ္စကြီးငယ်ကိုလည်း ဆောင်ရွက်ကာ သီကွာ ၃-ပါး၌ ငဲ့ကွက်မှုလည်း မချုတ်ယွင်းကြောင်း ၃၃၆

၉။ တိဗ္ဗာပေကျွောတိ ဗဟလပတ္ထနော-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သော်လည်း တိဗ္ဗာပေကွာဟု ရှိသင့်ကြောင်း ဝိနိစ္ဆယနှင့် အပစိနာတိကို အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ဖြင့် စိစစ်ထားပုံ ၃၃၆

၁၀။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားတရားတော်ကို အလေးအမြတ် စိတ်စိုက်နားသောင်ပုံ၊ ယင်းသို့နားထောင်သည့်အတိုင်း အတ္ထဝေဒ, ဓမ္မဝေဒ, ဓမ္မူပသံဟိတပါမောဇ္ဇကို ရရှိကြောင်း (မှတ်ချက်။ စာပိုဒ် ၄၉၃-မှ ၅၀၀-အထိ အရိယာသာဝက အင်္ဂါ ၃-ပါးကို ပြသည်။) .... ၃၃၆၊၇

၉-ပြဟွနိမန္တနိကသုတ်

၁။ ဗကပြဟ္မာသည် ကာယဌာန နှစ်ဝလုံး မြဲမြံခိုင်ခဲ့တည်တံ့၏၊ မအို, မနာ, မသေ စသည် ဖြင့် မှားမှားယွင်းယွင်း ကြံဆသည်ကို သိတော်မူ၍ ပြဟ္မာဘုံသို့ ကြွရောက်ကာ တရားဟောတော်မူခြင်း .... ၃၃၇၊၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-ပြဟ္မနိမန္တနိကသုတ်

၂။ မာရ်နတ်သည် ပြ·ဟ္မာတယောက်ကိုယ်ဖြင့်ဝင်ပူးရှိ "လောကကို လွှမ်းမိုးအုပ်စိုးကာ ဖန်ဆင်းစီရင်တတ်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ဖခင် မဟာပြဟ္မာကြီးကို မောင်းမဲခြင်း မပြုလင့်။ပ။ ပြဟ္မာကြီး၏ စကားကို လွန်ဆန်လျှင် အသရေကိုပြန်ရှုပြေးစေသည်နှင့်တူသည်" စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်အား တားမြစ်လျှောက်ထားပုံ .... ၃၃၉၊၄၀

၃။ မာသဒေါ, ဥာဏရော, နိမ္မာတာ, သင္ဓိတာ, ဝသီ, ဘဗျာ-စသောပုဒ်တို့၏ သဒ္ဒါရေးနှင့် အနက် ၃၃၉

၄။ ပဋ္ဌိပ္ပဏ္ဏာဝမေယျ။ပုဒ်၏ခေတ်ပစ္စည်းစသည်နှင့် အဋ္ဌကထာဖွင့်၊ ပဟိတေ-ပုဒ်၏ ရှုပ်ပြီးနှင့် အဓိပ္ပါယ်၊ ဧဝံသမ္ဘဒမိဒံ- ပုဒ်သမာသ်+ဝါကျနှစ်မျိုးဖွင့်ဆိုပုံ ၃၄၀

၅။ "ပြ·ဟ္မာပရိသတ်နှင့်တကွ ငါဘုရားကို သင့်လက်ထည်း ရောက်နေသည်ဟု သင် မာရ်နတ်ယူဆသော်လည်း ငါဘုရားကား သင့်လက်တွင်းသို့မရောက်"ဟု မာရ်နတ်အား မိန့်တော်မူပုံနှင့်၊ ဗကပြဟ္မာကဘုရားရှင်အား "သင်၏အရင့်အရင် သမဏပြောဟ္မဏတို့သည် သင့်တဘက် နေရမည့်အသက်နှင့် အညီအမျှ ကျင့်ကြံပြီးဖြစ်ရကား ၎င်းတို့သာ ထွက်မြောက်ရာတပါး ရှိ+မရှိကို သိနိုင်သည်။ သင် (ဂေါတမ)ကား ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မသိနိုင်"ဟု လျှောက်ထားပုံ ... . ၃၄၁၊၂

၆။ ခေတ်လေးပါးကို မျှိုမတတ် စွဲလမ်းခဲ့လျှင် သင်(ဘုရား)သည် ငါ၏သြပသာယိက, ဝဏ္ဏုသာယိကဖြစ်ရလတ္တံ့ ဟု ဗကပြဟ္မာလျှောက်ပုံ၊ ဘုရားရှင်က ၎င်းလျှောက်ထားချက်ကိုသာမက ဗကပြဟ္မာ၏ ဂတိ, ဇုတိကိုပါ မည်သို့မည်ပုံ သိမြင်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ၃၄၂

၇။ ဗာဟိတေယျော, ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော, ဧဝံမဟေသက္ခောတို့၏ ရှုပ်ပြီးပုံ... .... ၃၄၂

၈။ ဘုရားရှင်က ဗကပြဟ္မာအား"ပဌမစျာန်ပြ·ဟ္မာမှတပါး အခြားပြဟ္မာတို့ ရှိကြ၏ဟုလည်း သင်မသိ၊ အာဘဿရာမှ စုတေ၍ ဤပဌမစျာန်ဘုံသို့ သင်လာရောက်ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း သင်မမှတ်မိ၊ ငါကား သိမြင်မှတ်မိသည်၊ ထို့ကြောင့် သင့်ထက်ငါသာ၍ သင့်အောက်မလျှော့၊ သင်နှင့်လုံးဝမတူ"ဟုမိန့်ပုံ ၃၄၃

၉။ ဘုတ် ၄-ပါးနှင့် လူ နတ် ပြဟ္မာတို့၌ ငါသည် တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဟု မိန့်တော်မူသောအခါ ဗကပြဟ္မာက ရိတ္တက, တုစ္ဆကအပြစ်ဖြင့် စွဲချက်တင်ပုံ .... ၃၄၃၊၄

၁၀။ "ပထဝီ' ခေါ အဟံ ပြဟ္မေ ပထဝီ' နာဘိဝဒိ'"ကို ဝါကျ အစုံစုံပြုလုပ်ပြု၍၊"သဒ္ဒံ ခေါ အဟံ ပြဟ္မေ"စသည်၌ သဗ္ဗအရ ဗုဒ္ဓအလို ဗကအလို ခွဲခြားပြီးလျှင်၊ ရိတ္တက, တုစ္ဆကအပြစ်ဖြစ်ပုံနှင့်-၎င်းအပြစ် ၂-ခုတို့၏ ထူးခြားချက် .... ၃၄၄၊၅

၁၁။ ဗကပြ·ဟ္မာသည် ဘုရားရှင်ရှေမှောက်၌ တန်ခိုးဖြင့် ကွယ်ပျောက်အံ့ဟုဆိုလျက် မပျောက်နိုင်ပါ၊ ဘုရားရှင်ကသာ ကွယ်ပျောက်ကာ၊ ဘဝဝေါဟံ ဘယံ ဒီဃာ-စသော ဂါထာကို ဟောကြားတော်မူပုံ .... ၃၄၅၊၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-ပြဟ္မနိမန္တနိကသုတ်

၁၂။ အစ္စဆရိယဗ္ဘုတစိတ္တဇာတာ-ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့ဖြင့် စိစစ်ပြပုံ ၃၄၇
၁၃။ ရှေးက ဘုရား,ရဟန္တာ(ဆိုသူ)တို့သည် တပည့်သာဝကတို့အား တရားဟောခြင်း, ၎င်းတို့ကို တပ်မက်ခြင်းကြောင့် အပါယ်ကျဘူးသည်ဟုဆိုကာ ဗြဟ္မာတဦးခ္ဍ ပူးဝင်နေသော မာရ်နတ်က ဘုရားရှင်အား တရားမဟောရန်, မတပ်မက်ရန် တားမြစ်စကား လျှောက်ထားပုံနှင့် ဘုရားရှင်က မာရ်နတ်၏ အလိုဆိုးကိုသိမြင်၍ ဘဝသစ်ဖြစ်ဖွယ်မရှိတော့ကြောင်းဥပမာတို့ဖြင့် ပြန်၍ မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၄၇၊၉
၁၄။ မာရ်နတ်လျှောက်ထားသော သမဏ,ဗြာဟ္မဏာတို့သည် အစစ်အမှန်မျှား မဟုတ်ကြောင်း၊ ငါဘုရားနှင့် ဘယ်ကြောင့်ကွာခြားကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၄၈၊၉
၁၅။ ဟိတာနုကမ္ပိ×တာဒိသော-ပုဒ်တို့၌ သိမှတ်ဖွယ်နှင့် ဗြဟ္မနိမန္တနိက အမည်တွင်ပုံ အကြောင်း .... ၃၄၈၊၉

၁၀-မာရတဇနိယသုတ်

၁။ ဝမ်းဗိုက်အစာဟောင်းအိမ်တွင်းသို့ မာရ်နတ်ဝင်နေသောအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် "ငါ့ဗိုက်လေးသလိုလိုရှိသည်၊ ပဲထမင်းဖြင့် ပြည့်လေယောင်တကား"ဟု စဉ်းစားမှ သိမြင်တော်မူ၍၊ မာရ်နတ်ကို အထွက်ခိုင်းရပုံ၊ထွက်ပြီးနောက် တံခါးရွက်၌ ကပ်နေပုံ၊အတိတ်ဘဝက သင်နှင့်ငါ တူဝရီးတော်စပ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၄၉၊၅၀
၂။ မနသိပုဒ်သည် အသင်္ခြစ်သောကြောင့် မနသာကာသိကို "ဆုံးဖြတ်ပြီ"ဟု အနက်ပေးနိုင်ကြောင်း၊ အဂ္ဂလသဒ္ဒါ တံခါ ရွက်ဟောကြောင်း သာဝကမျှား ၃၅၀
၃။ ရှင်မောဂ္ဂလာန် ဒုသီမာရ်နတ်ဖြစ်စဉ် ကကုသန်ဘုရား၏ သာဝက ၂-ပါးဖြစ်သော ဝိဓူရနှင့် သဠေ့ဝတို့ အမည်တွင်ပုံအကြောင်း .... ၃၅၁၊၂
၄။ ဒုသီမာရ်နတ်ပူးဝင်ခြင်းခံရသော ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိတို့သည် လင်္ဂီရဟန်းတို့ကို မုဏ္ဍက, သမဏက, ဇုဋ္ဌစသည်ဖြင့် ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆဲဆို ရေရွတ်မိခြင်းကြောင့် အပါယ်ငရဲကို ကျရောက်ကြရပုံ .... ၃၅၂၊၃
၅။ ဒုသီမာရ်နတ်၏ ပယောဂကြောင့် ဆဲဆို ရေရွတ်ခြင်းခံရသော ရဟန်းတို့သည် ကကုသန်ဘုရားရှင်၏ ဆုံးမသြဝါဒကြောင့် ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပွါးများကြပုံ ၃၅၃
၆။ ဒုသီမာရ်နတ်ကြောင့် လင်္ဂီရဟန်းတို့အား လေးစား, ကော်ရော်,ပူဇော်သက္ကာရ ပြုသူတို့သည် နတ်ရွာသုဂတိသို့ ရောက်ကြကြောင်း .... ၃၅၃၊၄
၇။ ဒုသီမာရ်နတ် အနှောက်အရှက်ခံရသော ရဟန်းတို့သည် အသုဘ, အာဟာရေ ပဋိကူလ,အနဘိရတိ, အနိစ္စဟု ရှုမှတ်နေရန် တိုက်တွန်းသည့်အတိုင်း လိုက်နာနေထိုင်ကြပုံ ၃၅၄
၈။ ကကုသန်ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူသောအခါ နောက်ပါ ဝိဓူရမည်သော အဂ္ဂသာဝကကို မာရ်နတ်က ခလေးတယောက်၌ ပူးဝင်၍ ခဲဖြင့်ပေါက်စေပုံ၊ ဘုရားရှင်က မာရ်နတ်သည် အတိုင်းအရှည်ကိုမသိဟုကြံစည်လှည့်ကြည့်ကာမျှဖြင့် မာရ်နတ်စုတေ၍ သုံးမည်ရ ငရဲ၌ ကျရောက်ရပုံ .... ၃၅၄၊၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-မာရတဇနိယသုတ်

၉။ ဥက္ကောင်းမှတ်ကျင်နှင့် ခြေမှတ်ကျင် တခါပေါင်းဆုံလျှင် အနှစ်တထောင်၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ မဟာနိရယဘဋ္ဌကျက်ပုံ၊ ဥဿဒဝရဲဘွဲ့ အနှစ်တသောင်းကျက်ပုံ။ ဝရဲဘွဲ့ကျစဉ် ငါးဥက္ကောင်း ပုံသဏ္ဌာန်ရှိပုံ-စသည်ဖြင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်က မာရ်နတ် အား မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၅၅၊၉

၁၀။ "အထခေါ ပါပိမ။ပ။အပလောကေသိ"-တဝါကျ၊ "နဝါယံ။ပ။မညာသိ" တဝါကျ။ ဤသို့ နှစ်ဝါကျဖြစ်သင့်ပုံ နာဂါပလောကိတ-ပုဒ် အနက်ပေးပုံ၊ ပကတိလူများ၏ အရိုးတေ့ဆက်, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများ၏ အရိုးချိတ်ဆက်, ဘုရားရှင်၏ အရိုးကား ကွင်းဆက်ဟူသော စကားနှင့်ဆက်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ် ၃၅၅

၁၁။ သဟပလောကနှာ-သာသင့်မြတ်၍ သဟပလောကနေန-ပါဠိပျက် ဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့နှင့်အညီ စိစစ်ချက်၊ ဝဋ္ဌာနိမ်, ပစ္စတ္တဝေဒနာပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထ စသည် .... ၃၅၅၊၆

၁၂။ "ပဠုံ ပုဒ္ဓော ယထာတထံ"၌ ဝါကျ အပြည့်အစုံရေးလျှင် "ဘိက္ခုနာသက္ကော ပဠုံ ပုဒ္ဓေါ"ဟု ရှိမှရမည်ဖြစ်ကြောင်း သဒ္ဒါကျမ်းအမြင်ဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၃၅၇

၁၃။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ၎င်း၏အတိတ်ဘဝကို သာဓကအဖြစ် ဟောကြား ပြသ, တရားချသဖြင့် မာရ်နတ် စိတ်ပျက်ထွက်ခွါသွားကြောင်း ၃၅၉

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ ပြည့်စုံပြီ။

ယံယူ 'ပလက္ခိယံ ဟေတ္ထု၊ တံတ'ဒုဒါဟဋ္ဌံ အယံ။
မာတိကာ သန္ဒတ် ဓမ္မ-နဒိ' တာဃဝါမတဏ္ဏဝံ။

ကြိုတင်သိမှတ်ရန် သင်္ကေတအမှတ်များ

“ ” ဤကဲ့သို့ အင်ဗားတစ်ကော်မာပြလျှင် ကော်မာအတွင်းရှိ စာသားများမှာ ပါဠိတော်ပါဋ္ဌ အာဂကာရဝါကျကို ယောဇနာသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

( ) ဤကဲ့သို့ ဘရက်ကက် လက်သည်းကွင်းပြလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ စာသားများသည် အန္တောပေကွမ်ဆင်ခြင်ကိုရင်း အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကိုရင်း, သာဓကပါဋ္ဌကိုရင်း, ထည့်စွက်ပါဋ္ဌနက်ကိုရင်း, တနည်းကားကိုရင်း ဖော်ပြသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

— ဤကဲ့သို့ လောင်းဒက်ခေါ် မျဉ်းရှေကို ပြလျှင် အနက်ယောဇနာစကားဝါကျ မဆုံးသေး ဟု သိမှတ်ရန်။

၁–၂ ဤကဲ့သို့ စာသားအတွင်း၌ ဂဏန်းကိုပြလျှင် ၎င်းဂဏန်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုရင်း, ပဒဝိစယကိုရင်း, ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာတို့၏ ဆိုလိုချက်ကိုရင်း သိလွယ်စေရန် အောက်ခြေတွင် မျဉ်းသားလျက် သီးခြားဂဏန်းစဉ်အလိုက် ဖော်ပြထားသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

ဗုဒ္ဓါဒိထောမနာ-ပဏာမဂါထာများ ပါဠိနိဿယ

ဗုဒ္ဓထောမနာ

(က) ဆိန္နမူလသာ ရုက္ခသာ၊ ပဏ္ဏာနိ ပန္နတံ ဂတာ။
ဆိန္နမူလသာ ဗုဒ္ဓသာ၊ ပဏ္ဏာသာ ပန္နတံ တထာ။

ဆိန္နမူလသာ၊ ကိုင်းခက်တွေဖြာ၊ မဝေဆာအောင်၊ သေချာခုတ်စဉ်း၊ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသော။ ရုက္ခသာ၊ ဘယ်,ညာ,ယိမ်း,နဲ့၊ မစိမ်းလဲပဲ၊ တိမ်း,င့,နဲ့,ယိုင်၊ အခြေမခိုင်သော သစ်ပင်၏။ ပဏ္ဏာနိ၊ ရာသီအကြိုက်၊ ခေတ်အလိုက်ဖြင့်၊ သိုက်မြိုက်ကူးယှက်၊ အထူးထူးသော အရွက်တို့သည်။ ပန္နတံ၊ စိမ်းလန်းစိုပြေ၊ ပင်ကိုယ်နေမှ၊ လိုလိုမြေခ၊ ကြေကျရသည့်အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ အခြေခံအစစ်၊ သူ,အမြစ်မှ၊ အသစ်အားမြောက်၊ ကူ,မ-ထောက်သဖြင့်၊ ဆိုက်ရောက်ကြကုန်၏။

တထာ၊ သစ်ပင်နှင့်နှိုင်း၊ ထိုသည့်အတိုင်းသာလျှင်။ ဆိန္နမူလသာ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တဏှာဝဋ္ဋမြစ်၊ ပြတ်ပြီးဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓသာ၊ ပါရမီအပေါင်း၊ ခဝပ်ခြောင်းသဖြင့်၊ တင့်တောင်း တင့်တယ်၊ လွန်သပ္ပါယ်ရှိ၊ခန့်ထယ်လေခြား၊ သဗ္ဗညု မြတ်ဘုရား၏။ ပဏ္ဏာသာ၊ အနုမတက်၊သံသာစက်မှ၊ ဆက်လက်ကိန်းဝပ်၊ ဆင့်ကာထပ်မည့်၊ တဏှာတည်းဟူသော ရွက်ချပ်တို့သည်။ ပန္နတံ၊ စွမ်းအားတွေလျော့၊ နွမ်းခွေပျော့ရှိ၊ ကြေကျရတော့သည့်အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ လေးဖြာဖိုလ်မက်၊ အကြိမ်ကြိမ်ဖျက်သဖြင့်၊ အဆက်ဆက်ထုတ်ချောက်၊ မုချဆိုက်ရောက်ကြကုန်၏။

ဓမ္မထောမနာ

(ခ) မူလိကာနမမူလာယ၊ မူလပဏ္ဏာသဒေသနာ။
မူလစ္ဆိန္နတမာပေတာ၊ မူလစ္ဆိန္နေနဒီရိတာ။

မူလိကာနံ၊ ဆင်းရဲမှန်သမျှ၊ အနန္တ၏၊ ပင်မအစစ်၊ အကုသိုလ်အမြစ်ရှိသူတို့အား။ အမူလာယ၊ ထိုသည့်မူလ၊ ဟူသမျှတို့။ မြူမျှမကျန်၊ ကင်းစင်ကြရန်အလို့ငှါ။ မူလစ္ဆိန္နတမာပေတာ၊(မူလစ္ဆိန္နတံ အာပေတာ) အရိယာဟူ၊ မြစ်ပြတ်သူ၏၊ တမူတင့်ဆန်း၊ ဆင့်အတန်းသို့၊ မြှင့်စွမ်းရောက်စေနိုင်သော။ မူလပဏ္ဏာသဒေသနာ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ၊ ကျမ်းအစမို့၊ မူလဝေါဟာ၊ ငါးဆယ်သော ဒေသနာကို။ မူလစ္ဆိန္နေန၊ မူလသမုတ်၊ မြစ်အဇုတ်ကို၊ ထစ်ခုတ်နုတ်ထွင်၊ သုမ်သင်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ ဥဒီရိတာ၊ သတ္တဝစရိုက်၊ စိတ်နှင့်ကိုက်အောင်၊ အလိုက်သင့်လျော်၊ ဟောမြွက်တော်မူအပ်ခဲ့လေပြီ။ ။

သံဃထောမနာ

(ဂ) ယထာဓမ္မံ နုသိက္ခန္တာ၊ မူလိကာမူလတံ ဂတာ။
မူလဇာ ပဏ္ဏာသာ ပန္နေ၊ ပဏ္ဏာသာပန္နကာထဝါ။

ယထာဓမ္မံ။ မှန်ကန်တိကျ၊ ဟောညွှန်ပြသည့်၊ မူလပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်အားလျော်စွာ။ အနုသိက္ခန္တာ၊ တဆင့်ထက်တဆင့်၊ မြင့်ထက်မြင့်အောင်၊ မြှင့်ကာမြှင့်ကာ၊ ကျင့်ဆောင်တော်မူကြပါ

ကုန်သော။ မူလိကာ၊ လောဘ ဒေါသ၊ မောမူဟဟု၊ မူလသုံးပါး၊ အမြစ်တွယ်သူများတို့သည်။ အမူလတံ၊ လောဘ ဒေါသ၊ မောမူဟတို့၊ လုံးဝဆိတ်သုဉ်း၊ ကုန်ဆုံးပျောက်ကင်းသူတို့၏အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ပါရမီရင့်၊ သမ္ဘာတင့်၍၊ ဆင့်ဆင့်ပုံသေ၊ အသင့်ရောက်ရှိကြပေကုန်၏။ အထဝါ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊ ချီးကျူးနည်းကို၊ ပြောင်းလည်း၍သာ၊ နောက်ထပ်ချီးကျူးရပြန်ပါမူကား။ (ယထာဓမ္မံ နုသိက္ခန္တာ-ထပ်လိုက်) မူလဇာ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တဏှာလက်မျက်၊ သူ့စနက်ကြောင့်၊ ဆက်လက်ဖန်ခါ၊ ဖြစ်ပေါ်၍လာကြပါကုန်သော။ ပဏ္ဏာသာ၊ နောက်ထပ်ပွါးစီး၊ တဏှာဟူသော ရွက်ချပ်ပိုင်ရှင်ကြီးတို့သည်။ ပန္နပဏ္ဏာသံ၊ တဏှာအရှိန်၊ ·ရွက်ခေတ်တိမ်၍၊ တမှိန်မှိန်ညိုးလျ၊ ကြေ့ကျရသူဘဝသို့။ အာပန္နကာ၊ စည်းကမ်းတန်တန်၊ နည်းလမ်းမှန်ဖြင့်၊ ကျင့်ဟန်ချီးပြေ၊ ဆိုက်ရောက်ကြလေကုန်ပြီ။ ။

ရတနတ္တယပဏာမ

(၁) တဋ္ဌ ဗုဒ္ဓံ တဋ္ဌ ဓမ္မံ၊ တဋ္ဌ သံဃံ နမာမသေ။
နမိတ္ဝာ ဝုတ္တသုတ္တသ၊ သဂဏ္ဌိမတ္ထနိဿယံ။

တဋ္ဌဗုဒ္ဓံ၊ ပြဆိုအပ်ပြီး၊ ထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကိုရင်း။ တဋ္ဌဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းညွှန်၊ ထိုတရားမှန် တရားမွန်ကိုရင်း။ (မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်တို့ကိုလည်း အဝိနာဘာဝနည်းဖြင့်ယူ)တဋ္ဌသံဃံ၊ ညွှန်ပြသည့်အလျောက်၊ ကျင့်ပြီးမြောက်သည့်၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာ၊ ထိုပရမတ္ထသံဃာကိုရင်း။ နမာမသေ၊ လွန်စွာလေးနက်၊ ယုံကြည်ချက်ဖြင့်၊ ထိပ်ထက်ဖူးပြင်၊ ရှိခိုးတင်ကြပါကုန်၏။ နမိတ္ဝာ၊ လွန်စွာလေးနက်၊ယုံကြည်ချက်ဖြင့်၊ ထိပ်ထက်ဖူးပြင်၊ ရှိခိုးတင်ကြကုန်ပြီး၍။ ဝုတ္တသုတ္တသ၊ မဂ်လမ်း ဖိုလ်လမ်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ ဖြောင့်တန်းထုတ်ညွှန်၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုတ္တန်မွန်၏။ သဂဏ္ဌိ ·၊ လွန်စွာခဲကပ်၊ အသိကြပ်သည့်၊ ပုဒ် ပါဠိ ဓိပ္ပါယ်၊ ခက်ဆစ်အသွယ်သွယ်နှင့် တကွသော။ အတ္ထနိဿယံ၊ မှန်ကန်တိကျ၊ အနက်ပြသည့်၊ မှီစရာ့အစစ်၊ နိဿယသစ်ကို။ (ကုမ္မ-၌စပ်)

ပဋ္ဌိညာ

(c) မန္ဒိယ ညောညိမညဉ္စ၊ ပါဒြိ ·တဒတ္ထဝဏ္ဏနာ။
တဋ္ဌိကာ ဝေကွိတ္ဝာ ကုမ္မ၊ သံသန္ဒိယ ပုနပ္ပုနံ။

အညောညံ၊ တဉ္ဇားပညာ၊ တဉ္ဇားမှာဖြင့်၊ ပညာတွဲလှယ်၊ ရောင်းအဝယ်သို့၊ ဖလယ်ထုတ်သင့်း၊ နိဿယာစရိယဘို့ အချင်းချင်း။ မန္ဒိယ၊ သူမှား ငါမှန်၊ ငြင်းမသန်ပဲ၊ အမှန်ရောက်ရေး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြကုန်၍။ ဣမံ ပါဒြိ ·စ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၊ မြဲမမြဲနှင့်၊ အစဲ့အတွ၊ အနတ္တဟု၊ အစစမြွက်ဖော်၊ ဤမူလပဏ္ဏာသပါဒြိတော်ကိုရင်း။ အညံ ပါဒြိ ·စ၊ ဤမှတပါး၊ လွန်များပြားသည့်၊ ဘုရားဟောဖော်၊ အခြားသောပါဒြိတော်ကိုရင်း။ တဒတ္ထဝဏ္ဏနာစ၊ ဤကျမ်းနှင့်နွယ်၊ ငါးနိကာယ်မှ၊ သွယ်သွယ်များစွာ၊ထိုတို့၏ အဋ္ဌကထာတို့ကိုရင်း။ တဋ္ဌိကာစ၊ နောက်ထပ်တခါ၊ ဋ္ဌကထာကို၊ဖွင့်ကာ ဖွဲ့ခဲ့၊ ဆင့်ကာချီသည့်၊ ထိုတို့၏ ဋီကာ နုဋီကာတို့ကိုရင်း။ အဝေကွိတ္ဝာ၊ သေချာစေ့ဆု၊ ဖေ့ရှာကာ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုကြကုန်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ တင်းမတိမ် မရောင့်ရဲ၊ ထပ်ချည်းတလဲလဲသာလျှင်။ သံသန္ဒိယ၊ ရှေနှင့်နောက်ချင်း၊ စာမူချင်းနှင့်၊ လူချင်းယူဆ၊ ဝါဒချင်းညှိနှိုင်းတော်မူကြ၍။ ကုမ္မ၊ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်၊ မကပ်ခိုပဲ၊ ပိုမိုလေးစား၊ ကျေးဇူးများအောင်၊ ရေးသားစီရင်ကုန်ပ်ိမ့်သတည်း။

မဇ္ဈိမနိကာယ်

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-မူလပရိယာယဝဂ်

၁-မူလပရိယာယသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို)။ဝေ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ[1]။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊အခါ၌[2]။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ဥက္ကဋ္ဌမြို့အနီး၌[3]။ သုဘဂဝနေ၊သုဘဂဝနည်သော တောင်၌။သာလရာဇမူလေ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ (ထိုတောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌-ဟူ၍သော်လည်းပေး[4])။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊အရှင်ဘုရား

၁။ ဝေ-နိဒဿန။မေ-တတိယာကတ္တား။ သုတံ-ဥပဓာရဏတ္ထ။ကမ္မရုပ် ပြန်ဆိုသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟု အာကာရ။ဤသို့သဟု အဝဓာရဏ အနက်လည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌီသမ္ဗန် အနက်ယောဇနာသော် သုတံ-ကို ဥပဓာရဏတ္ထ ဘာဝရပ်ကြံ၍ ယောဇနာလေ။

၂။ ဤသုတ် အဌကထာအလိုကျ ယောဇနာသော်။ ကော်၊သော။ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး-ဟု အစွန္တသံယောဂတ္ထ ပေးလေ။ ၌-ဟု ပေးသည်ကား ပေါရာဏာစရိယတို့အလိုဟု အဌကထာ၌ ပြဆိုသည်။

၃။ သာမီပိကာဓာရ မုချတ္ထ။ သမီပတ္ထေစေတံ ဘူမ္မဝစနံ-အဌကထာနှင့် အညီတည်း။ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌ ဟု ပေးသော် ဥပစာရတ္ထ၊ နောက်၌လည်း မုချတ္ထ ဥပစာရတ္ထ ယောဇနာပုံကို ဤနည်းအတိုင်း မှတ်လေ။

၄။ ခေါတိ ပဒပူရဏမတ္တေ အဝဓာရဏေ အာဒိကာလတ္ထေ ဝါ နိပါတော-ဟူသော အဌကထာနှင့်အညီ ဤ၌ ပဒပူရဏအနေဖြင့် ယောဇနာသည်။ တတြ၊ ၌။ပ။အာမန္တေသိ ခေါ၊ ခေါ်တော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း-ဟု အဝဓာရဏတ္ထ။ ခေါ၊ ဆက်ဦးအံ့ဟု အာဒိကာလတ္ထ (ဝါကျာရမ္ဘ)လည်း ယောဇနာလေ၊ အကျယ်ဋီကာ၌။

ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို ၁)။ပစ္စေသောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ ဒေသေဿामိ၊ ဟောပေအုံ့။ တं၊ ထိုဒေသနာတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ဟောပေအုံ့"ဟူသော။ တေါ၊ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူပြီ။တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝေဝဘန္ဓေတိ၊ မှန်ပါဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ကို။ ပစ္စေသောသုံ၊ဝန်ခံကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊သည်—

၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော)အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သော တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊မလိမ္မာသော။အရိယဓမ္မေ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သောတရား၌။ အဝိနီတော၊ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော ၂။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော)သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော (၄)။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုမရှိသော(၄)။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ပထဝိ ံ၊ မြေကို။ ပထဝီတော၊ မြေ ဟူ၍။ (ပစ္စတ္တေ နိဿက္ကဝစန-၄)။သဠာယတနာတိ၊ မှားသောအားဖြင့် သိ၏။ ပထဝိ ံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ ဟူ၍။သည်ကား၊ မှားသောအားဖြင့် သိပြီး၍။ ပထဝိ ံ၊ ဟူ၍။ မည်တိ၊ မှတ်ထင်၏။ ပထဝိယာ၊ ၌။ မည်တိ၊၏။ ပထဝိတော၊ မှ။ မည်တိ၊ ၏။ ပထဝိ ံ၊ ကို။ မေတိ၊ ငါ့မြေဟူ၍။ မည်တိ၊ ၏။ ပထဝိ ံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ တं၊ ထိုသို့မှတ်ထင် နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ တं၊ထိုမြေကို။အပရိညာတံ ၃၊ ပိုင်းခြားမ၍ မသိအပ်။ဣတိ-တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အာပံ၊ ရေကို။ပ။ တေဇံ၊ မီးကို။ပ။ ဝါယံ၊ လေကို။ပ။

၃။ ဘူတေ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏ အောက်၌ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို။ပ။ ဒေဝေ၊ အသင်း အပင်းနှင့်တကွ မာရ်နတ်မှတပါးသော နတ်တို့ကို။ပ။ ပဇာပတိ ံ၊ မာရ်နတ်ကို။ (ပရိသတ်နှင့် တကွယူ)။ပ။ ဗြဟ္မ ံ၊ ဗြဟ္မာကို (ပဌမစျာန်ဘုံယူ)။ပ။ အာဘဿရေ၊ အာဘဿရဗြဟ္မာတို့ကို။ (ဒုတိယစျာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ပ။ သုဘကိဏ္ဏေ၊ သုဘကိဏ္ဏ ဗြဟ္မာတို့ကို။ (တတိယစျာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ပ။ဝေဟပ္ဖလေ၊ဝေဟပ္ဖလ ဗြဟ္မာတို့ကို။(စတုတ္ထစျာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ပ။ အဘိဘုံ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို။ပ။

၁။ အာမန္တနဝစနဋ္ဌ စပ်သော် ဘဂဝတော-ကို သာမျတ္ထ၊ ပစ္စေသောသုံ-ဟူသော ပဋိဿဝဋ္ဌ စပ်သော် သမ္ပဒါနတ္ထယောဇနာ။ (ဋီကာ)။

၂။ ဝိနီယိတ္ထာတိ ဝိနီတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ(အရိယာ)ရ၏။ တ-ပစ္စည်းအတိတ်ကာလကမ္မတ္ထ။ ဝိနီတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ(အရိယာ)သည်။ နဲ၊ မဟုတ်။ အဝိနီတော၊ မဟုတ်။အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာရှု၍ ဤသို့ အဝယဝတ္ထုပြု။

၃။ စာပိုဒ် ၁၂-၌ ပရိညာတန္တံ တထာဂတဿ-ဟု ရှိသောကြောင့် ဤနေရာနှင့်တကွ တံကိဿဟေတု-ဟူသော အမေး၏ အဖြေစကားရပ်တိုင်း စာပိုဒ် ၁၂-ကဲ့သို့ ရှိသင့်၏။

၄။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဗြဟ္မာကိုပေ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဗြဟ္မာကိုပေ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မာကိုပေ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာကိုပေ။

၅။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော ရူပါရုံကိုပေ။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဒါရုံကိုပေ။ မုတံ၊ အာရုံသို့ရောက်အပ်သော ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုပေ။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော ဓမ္မာရုံကိုပေ။

၆။ ကေတ္တံ၊တခုတည်း၏ အဖြစ်ကို[1]ပေ။နာနတ္တံ၊အသီးအသီး၏အဖြစ်ကိုပေ။သဇ္ဇံ၊အလုံးစုံသော သက္ကာယကိုပေ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ကိုပေ။

ပုထုဇ္ဇနဝေယျ၊ ပုထုဇဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ပဌမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပဌမနည်းကို ပြဆိုရာဘုံ အပိုင်းအခြားသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေက္ခော၊သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ဝါ၊ မဂ်လေးပါး အောက်ဖိုလ်သုံးပါးကို ရပြီးဖြစ်သော။ ယောပိ သောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ။(ယောဂလေးပါးတို့နှင့် မယှဉ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဟု တနည်းပေး။ ။အဋ္ဌကထာ)။ ။ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တလျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ပထဝိ ံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၏။ ပထဝိ ံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ဟူ၍။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ပထဝိ ံ၊ ဟူ၍။မာမညိ၊မမှတ်ထင်။ ပထဝိယာ၊၌။ မာမညိ၊ထင်။ ပထဝိတော၊မှ။ မာမညိ၊ထင်။ ပထဝိ ံ၊ကို။ မေတိ၊ဟူ၍။ မာမညိ၊ထင်။ ပထဝိ ံ၊ကို။ မာဘိနန္ဒိ၊ မနှစ်သက်။ တံ၊ထိုသို့ မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တဿ၊ထိုသေက္ခရဟန်းသည်။ တံ၊ထိုမြေကို။ ပရိညေယ္ယံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၏။ အာပံ၊ကိုပေ။

သေက္ခဝေယျ၊သေက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ဒုတိယနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁။ တခုသောအာရုံ၌သာ တခုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဟု ဆိုလိုသည်။ နာနတ္တံ-၌လည်း ဤနည်း။ ဋီကာ။

၈။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။အရဟံ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးသော။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိသော။ ဝုသိတဝေါ၊ (ဂရှယ်ဝါသ-စသည်၌) ကျင့်သုံးပြီးသော။ ဝေါ၊ သုံးအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ရှိ သော။ ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိသော။ သြဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသော ဝန်ရှိသော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိသော။ ပရိက္ခီဏဘဝ သံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ အညာယ၊သိ၍။ (ယ-ဖော်၍ ပေးသည်)။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီး သော။ ယောပိ သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ပထဝိ၊ကို။ ပထဝိတော၊ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၏။ပ။ နမည္ဓတိ၊ မမှတ်ထင်။ပ။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားရှိသိအပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊၏။

ခီဏာသဝဝသေန၊ ရဟန္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။တတိယနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၉။ အရဟံ၊ သော။ပ။ တံ၊ ထိုယို့မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အာပံ၊ကို။ပ။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ ရာဂဿ၊၏။ ခယာ၊သံ့သလျှင်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ တည်း။

ခီဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ စတုတ္ထနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အရဟံ၊သော။ပ။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသ၏။ ခယာ၊သာလျှင်။ ဝိတဒေါသတ္တာ၊ တည်း။

အာပံ၊ကို။ပ။ တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ ဒေါသဿ၊၏။ ခယာ၊သာလျှင်။ဝိတဒေါသတ္တာ၊ တည်း။

ခီဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝိတမောဟတ္တာ၊ တည်း။

ခီဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဆဋ္ဌနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ပ။ တထာဂတဿ၊သည်။ တံ၊ ကို။ ပရိညာတံ၊ အပ်ပြီ ၁။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣဘိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။

တထာဂတဝသေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သတ္တမနုယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။တံ၊ထိုသို့မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။နန္ဒီ၊နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ မူလန္တိ၊ အကြောင်းရင်းဟူ၍ ၎င်း။ ဘဝါ၊ ဂမ္ဘီ ဘဝကြောင့်။ ဇာတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း။ (ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကြောင့်)။ဘူတဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဇရာမရဏန္တိ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း။ ဣတိဝိဒိတ္ဝာ၊ ဤသို့သိသောကြောင့်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တဏှာနံ၊တဏှာတို့၏။ ခယာ၊ကုန်ခြင်း၊ ကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တဏှာခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် မြတ်သော တရားမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်ဝိုင်သိကြောင်း ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုद्ध၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိတိ၊ ဆိုအံ့ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။(သုတ်အစ တေဒဝေါစ-၌ ပြန် သတ်လေ)။

တထာဂတဝသေန၊ အားဖြင့်။ အဋ္ဌမနုယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ဣဒံ၊ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ နအภินန္ဒုံ၊မနှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊သို့။ သုတံ၊ပြီ။ (နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ၀ဝံ မေ သုတံ ပြန်၍စပ်လေ)။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ မူလပရိယာယသုတ္တံ၊ မူလပရိယာယသုတ်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သဗ္ဗာသဝသုတ်

၁၄။ (၀ဝံ မေသုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ကော်၊သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရံ၌။

၁။ ပရိညာတန္တံ-ကို ပရိညာတ အန္တံ-ဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အန္တံကို အဝသာနတ္ထ ကြံပြီးလျှင် အဋ္ဌကထာ တနည်းဖွင့်သေး၏။

ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ (သာမညာဓာရ ဝိသေသာဓာရ အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ ခွဲလေ)။ ဝိဟာရတိ၏။ တတြခေါ၊ ၌။ပ။ သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယံ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါ တရားတို့ကို စောင့်စည်းကြောင်း ဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ဒေသေဿာမိ၊အုံ့။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်—

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဿတော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇာနတော၊မသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။အာသဝါနံ၊တို့၏။ ခယံ၊ကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။အပဿ-တော၊ မမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ကို။ နောဝဒါမိ၊မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်.ကိုလျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ကို။ ဝဒါမိ၊ နည်း။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရံ၊နှလုံးသွင်းခြင်းကိုရင်း။အယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုရင်း။ ဇာနတော၊ ၏။ ပဿတော၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောသူ၏ (သန္တာန်၌)။အနုပ္ပန္နာ၊မဖြစ်ပေါ် ကုန်သေးသော။အာသဝါစေဝ၊ တို့သည်လည်း။ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောနိသော၊အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ ၌။ အနုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သေးသော။ အာသဝါစေဝ၊ တို့သည်လည်း။ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ဒဿနာ၊ပဟာတဗ္ဗာ၊သောတာ၊ပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ကုန်၏။ သံဝရာ၊ပဟာတဗ္ဗာ၊ စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ပဋိသေဝနာ၊ပဟာတဗ္ဗာ၊ မှီဝဲကြောင်း ဉာဏ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ အဓိဝါသနာ၊ပဟာတဗ္ဗာ၊ သည်းခံကြောင်း အဒေါသသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ပရိဝဇ္ဇနာ၊ပဟာတဗ္ဗာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ဝိနောဒနာ၊ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဝီရိယသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ဘာဝနာ၊ပဟာတဗ္ဗာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ကုန်၏။

ဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒဿနာ၊ပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ် တို့နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ပ။ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ မနသိကရဏီယေ၊နှလုံး သွင်းထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အမနသိကရဏီယေ၊ နှလုံးမသွင်း

၁။ ဒဿနာ၊ပဟာတဗ္ဗာတိ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ၊သေနယော သမ္ဗတ္ထ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဒဿနာ သံဝရ-စသည်ကို အဝုတ္ထကတ္တား၊ ဒဿနာ၊ပဟာတဗ္ဗာ သံဝရ၊ပဟာတဗ္ဗာ-စသည်ကို သမာသ်အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာ သည်။ ဒဿနာတိ ဣဒံ ဟေတုမှိ နိဿက္ကဝစနန္တိ-ဟူသော ဋီကာအလို ဒဿနာသံဝရ-စသည်ကို ဟေတုတ္ထ နိဿက္ကဝစန အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာရမည်။

ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ မနသိကရဏီယေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အပ္ပဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ အမနသိကရဏီယေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အပ္ပဇာနန္တော၊ ၍။ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးမသွင်းထိုက်ကုန်။တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။မနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးသွင်းထိုက်ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။မနသိကရောတိ၊ ၏။ နမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးမသွင်းထိုက်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ အနုပ္ပန္နော၊ သေးသော။ ကာမာသဝေါ ဝါ၊ ကာမာသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီးသော။ ကာမာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎတိ၊ တိုးပွါး၏။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ ဘဝါသဝေါဝါ၊ ဘဝါသဝ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ဘဝါသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ အဝိဇ္ဇာသဝေါဝါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ အဝိဇ္ဇာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားဘို့တည်း။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ နမနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မနသိကရဏီ-ယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ မနသိကရောတော၊ သော။အဿ၊ ၌။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ ကာမာသဝေါဝါ၊သည်လည်း။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ကာမာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဟီယတိ၊ ကင်း၏။ပ။ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေ၊ တို့တည်း။

တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ အမနသိကရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ မနသိကရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိ ကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ ပ။ ပဝဍ္ဎန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟံ၊ သည်။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသော ကာလ၌။ အဟောသိ ံ နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နအဟောသိ ံ နုခေါ၊ မဖြစ်ဘူးလေ သလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိ ံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ (လိင် ဥပပတ္တိကိုပါယူ)။အဟောသိ ံ နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊၌။ ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဌာန်သည်။ အဟောသိ ံ နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိ ံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကိ ံ၊ သည်။ အဟောသိ ံ နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သော ကာလ၌။ ဘဝိဿာမိ နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နဘဝိဿာမိ နုခေါ၊ မဖြစ်လတ္တံ့လေလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိ ံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ကိ ံ၊ သည်။ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကိ ံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ နုခေါ၊ နည်း။ တေရဟိဝါ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ၊ ယခုဖြစ်ဆဲ ကာလ၌လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နောအသ္မိ နုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ကိ ံ၊ သည်။ အသ္မိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ကထံ၊ သည်။

အသို့နုခေါ်ဖြစ်လေသနည်း။ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ အဘယ်ဘဝမှ။အာဂတော နုခေါ်၊ လာသနည်း။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကုဟိं ၊ အဘယ်ဘဝသို့။ ဂါမီ၊ သွားမည့်သူသည်။ ဘဝိဿတိနုခေါ်၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ကထံကထီ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေါ၊ သို့။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏ [1]။

၁၉။ ဝေါ၊ သို့။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ သော။ တဿ၊ ၌။ ဆန်၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဒိဋ္ဌိတို့တွင်။ အညတရာ၊ တပါးပါးသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊အသက် လိပ်ပြာ ဝိညာဉ်ကောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ အဿ၊ ထိုမသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုထုဇဉ်၏ (သန္တာန်၌)။ သစ္စတော၊ မှန်ကန်သောအားဖြင့်။ ထေတတော၊ စွဲမြဲသော အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ သညကွန္ဓာ ဟူသော အတ္တဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ သညကွန္ဓာမှ ကြင်းသောခန္ဓာ ဟူသော အတ္တကို။ သဠာနာမိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ သညကွန္ဓာ ဟူသော အတ္တဖြင့် သာလျှင်။ အနတ္တာနံ၊ သညကွန္ဓာမှ ကြင်းသော ခန္ဓာဟူသော အနတ္တကို။ သဠာနာမိ၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ မူလည်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနတ္တနာဝ၊ သညကွန္ဓာ ဟူသော အနတ္တ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ သညကွန္ဓာမှ ကြင်းသော ခန္ဓာဟူသော အတ္တကို။ သဠာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

အထဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ အဿ၊၌။ "မေ၊ငါ၏။ ယောအယံအတ္တာ၊အကြင် အတ္တသည်။ ဝဒေါ၊ ဆိုတတ်၏။ ဝေဒေယျော၊ သိတတ် ခံစားတတ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုဘုံ ထိုထိုအာရုံ တို့၌။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ ကောင်း မကောင်း ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ မေ၊ ငါ၏။ သောအယံ အတ္တာ၊ သည်။ နိစ္စော၊ မြဲ၏။ ဓုဝေါ၊ခိုင်ခံ့၏။ သဿတော၊ တည်တံ့၏။ အဝိပရိဏာမမေဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲ တည်သော ဝတ္ထုတို့နှင့်တူစွာ။တထေဝ၊ ထိုတည်တံ့ခိုင်မြဲ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်။ ဌဿတိတိ၊ တည်တံ့လတ္တံ့ " ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤမြင်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိဟူ၍ဝင်း။ ဒိဋ္ဌိဂဟနံ၊ ဒိဋ္ဌိချုပ် ဟူ၍ဝင်း။ဒိဋ္ဌိကန္တာရံ၊ ဒိဋ္ဌိခရီးခဲ ဟူ၍ ဝင်း။ ဒိဋ္ဌိဝိသူကံ၊ ဒိဋ္ဌိငြောင့် ဟူ၍ဝင်း။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ဖန္ဒိတံ၊လှုပ်ရှားတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူ၍ဝင်း။ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ဟူ၍ဝင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဒိဋ္ဌိသံယောဇနသံယုတ္တော၊ ဒိဋ္ဌိသံယော ဇဉ်နှင့် ယှဉ်သော။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်း တို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

---

[1] ကိုနုခေါ် အဟောသိ ကိုဟုတ္တာ-စသည်၌ ဝါကျပီပီ ခွဲ၍ ယောဇနာသည်။ သမာသ်မဟုတ်စေကာ တွဲ၍လည်း ယောဇနာနိုင်သည်။

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ မြင်လေ့ရှိသော။ပ။သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။ ဝါ-နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်။ပ။ ဥပ္ပန္နော၊ ကုန်သော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။

၂၁။ သော၊ ထို အရိယာသာဝကသည်။ ဣဒံ၊ ဤတောဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိट्ठိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ ဆင်းရဲတဏှာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ ဧवं၊ သို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ သော။ တဿ၊ ၌။ သက္ကာယဒิฏฐि၊ သက္ကာယဒิฏฐိဝင်း။ ဝိဇိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိกิစ္ဆာဝင်း။ သီလဗ္ဗတပရာမာသော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ် တို့သည်။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသက္ကာယဒิฏฐိစသည်ဘို့ကို။ ဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

သံဝရပဟာတဗ္ဗအာသဝ

၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဝရပဟာတဗ္ဗာ၊စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရ သံဝုတော၊ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရသီလဖြင့် စောင့်စည်းသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရသီလကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြင့်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။အဿ၊ထိုရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။ယံ-ယေ အာသဝါ၊ အကြောင်အာသဝတို့သည်ရင်း။ယံ-ယေ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ အကြောင် ပင်ပန်းကြောင်း ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းတို့သည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇेယ्यုं၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ စက္ခုန္ဒြိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္ဒြိယ သံဝရ သီလကို။ သံဝုတဿ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊နေ သော။ အဿ၊ ၌။ ဧवं၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်။ တေ အာသဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တေဝိဃာတ ပရိဠာဟာ၊ တို့သည်ရင်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ၁။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤဣန္ဒြေကို မစောင့် စည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာသဝ စသည်တို့ကို။ သံဝရပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ ပင်ပန်းကြောင်း ပူလောင်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယံ-ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်-ဟူ၍ ရင်း။ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ ကုန်သော။ တေ အာသဝါ၊ တို့သည်ဟူ၍ရင်း။ အနက်သမ္မန်နိုင်သေး၏။

ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗအာသဝ

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ မှီဝဲကြောင်း ဖြစ်သော ဥာဏ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ သီတဿ၊ အအေးကို။ ယာဝ ပဋိဃာတာယ ဧव၊ ပယ်ဖျောက်ရုံငှါသာလျှင်။ ဥဏှဿ၊ မီးပူကို။ ယာဝ ပဋိဃာတာယ ဧव၊ သာလျှင်။ ဍံသ မကသ ဝါတာတပ သရီသပ သမ္ဖဿာနံ၊ မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မြွေကင်းသန်းတို့၏အခတ္တဘို့ကို။ ယာဝ ပဋိဃာတာယ ဧव၊ သာလျှင်။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ယာဝ ဟိရိကောပိနပ္ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ ဧव၊ အရှက် အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းအစရှိသော အာဟာရကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဒဝါယ၊ ရှာသူသားငယ်တို့ကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ ပဋိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ မဒါယ၊ လက်ဝှေ့ လက်ပန်းသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။ နေ ပဋိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူ ပြည့်တန်းဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နေ ပဋိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ ဝိဘူသနာယ၊ ကရေါသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်း လှုပတင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နေ ပဋိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဋ္ဌိတိယာ ဧव၊ တည်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဧव၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဝိဟိံသူပရတိယာ ဧव၊ ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဧव၊ သာသနာ့ဗြဟ္မစရိယ, မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟံခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား။ ယာတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်မရှိခြင်းသည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။

ယောနိသော၊အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ပ။ ယာဝ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနပဋိသလ္လာနာရာမတ္ထံ ဧव၊ ဥတုဘေးရန်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း ကိန်းအောင်းမှေ့လျော်ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊၏။

ဂိ ယောနိသော၊အားဖြင့်။ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက် အသက်၏ အရံအကာ တန်းဆာ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဆေးကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေယျာဗာဓိကာနံ၊ ဓာတ်ချောက်ချားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ ယာဝ ပဋိဃာတာယ ဧव၊ ပယ်ဖျောက်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ အဗျာပဇ္ဇပရမတာယ ဧव၊ အနာခြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း၏ မရှိခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပဋိသေဝတော၊ (သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါးကို မမှီဝဲရသော။အဿ၊ထိုရဟန်း၏(သန္တာန်၌)။ယံအာသဝါ၊တို့သည်ရင်း။ယံဝိဃာတပရိဠာဟာ၊တို့သည်ရင်း။

ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ပဠိသေဝတော၊ (သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါးကို မှီဝဲရသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်။ တေ အာသဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တေ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ တို့သည်ရင်း။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ မမှီဝဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ၁၄-ပါးသော တရားတို့ကို။ ပဠိသေဝနာပဟာ တဗ္ဗာ၊ မှီဝဲကြောင်း ပညာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိဝါသနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ သည်းခံကြောင်း အဒေါသသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ သီတဿ၊ အအေးကို။ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဏှဿ၊ မီးပူကို။ ပ။ ဇိဃစ္ဆာယ၊ စားလိုခြင်းကို။ ပ။ ပိပါသာယ၊ သောက်လိုခြင်းကို။ ပ။ ဍံသ မကသ ဝါတာတပသရိသပ သမ္ဖဿာနံ၊ တို့ကို။ ပ။ ဒုရုတ္တာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုရုဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရောက်လာကုန်သော။ ဝစနပထာနံ၊ စကားတို့ကို။ ခမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော။ ခရာနံ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာနံ၊ စပ်ကုန်သော။ အသာတာနံ၊သာယာခြင်းမှ ကင်းကုန်သော။ အမနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျံ့းစေတတ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာနံ၊အသက်ကို ပယ်ရှားနိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ သာရီရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ အဓိဝါသကဇာတိကော၊ သည်းခံနိုင်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အနဓိဝါသယတော၊ အအေး-စသည်ကို သည်းမခံနိုင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣမေ၊ ဤသည်းမခံခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ပရိဝဇ္ဇနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိဝဇ္ဇနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ စက္ခုံ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဟတ္ထိ ၊ ဆင်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်ရှောင်၏။ပ။ အဿံ၊ မြင်းကို။ပ။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ပ။ ဂုဏ္ဏရှံ၊ ခွေးကို။ပ။ အဟိ ၊ မြွေကို။ခါဏုံ၊ သစ်ငုတ်ကို။ ကဏ္ဋကဋ္ဌာနံ၊ ဆူးရှိရာအရပ်ကို။ သောဗ္ဘံ၊ ထုံးအိုင်ကို။ ပပါတံ၊ ကမ်းပါးပြတ်ကို။စန္ဒနိကံ၊ ညွန်မရှိသော တံစီးတွင်းကို။ ဩဇဋိကလ္လံ၊ ညွန်ရှိသော တံစီးတွင်းကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ယထာရူပေ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ အနာသနေ၊ မသင့်လျော်သော နေရာ၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော ရဟန်းကို။ ယထာရူပေ၊ သော။ အဂေါစရေ၊ မသင့်လျော်သော ကျက်စားရာ အရပ်၌။ စရန္တံ၊ ကျက်စားသော ရဟန်းကို။ ယထာရူပေ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မိတ္တေ၊ မိတ်ဆွေတုတို့ကို [1]။ ဘဇန္တံ၊ ဆည်းကပ်သော ရဟန်းကို။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီ၊

၁။ မိတ္တပဋိရူပကေ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့်ရင်း၊ မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျှင် ပဋိရူပကတ္ထ က-ပစ္စည်း ချေ၍ ပြီးသည်ဟု မိန့်သောကြောင့်ရင်း ဤမိတ္တေ ၌ ပဋိရူပကတ္ထ က-ပစ္စည်း ကျေ၏ဟု မှတ်။

သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ ပါပကော၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ သြကပ္ပေယျုံ၊ ယုံကြည်ကုန်ရာ၏။ (ဆုံးဖြတ်ကုန်ရာ၏)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဋ္ဌ အနာသနံ၊ ထိုမသင့်လျော်သောနေရာကိုငင်း။ တဋ္ဌ အဂေါစရံ၊ ထိုမသင့်လျော်သော ကျက်စားရာ အရပ်ကိုငင်း။ ပါပကော၊ ကုန်သော။ တေ စ မိတ္တေ၊ ထိုမိတ်ဆွေတုဘို့ကိုငင်း။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရိဝဇ္ဇယတော၊ ဆင်စသည်ကို မရှောင်ကြဉ်သော။ အဿ၊ ဌာ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမရှောင်ကြဉ်ခြင်းကြောင့် ဖြင်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဝိဒိယသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ လက်မခံ။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ပြု၏။ အနဘावं ဂမေတိ၊ အဖန်ဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ဆဲဂုန်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပ။ အနဘावံ ဂမေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိနောဒယတော၊ ကာမဝိတက်စသည်ကို မပယ်ဖျောက်သော။ အဿ၊ (သန္တာန်၌)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော တရားဘို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘावနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘावနာပဟာတဗ္ဗာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တဏှာကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ နိရောဓေနိဿိတံ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ၊ ကိလေသာကို စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ झင်္ဂကို။ ဘावေတိ၊ ပွါး၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘावယတော၊ ဗောဇ္ဈင်တရားကို မပွါးများသော။ အဿ၊ ဌ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမပွါးများခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယတော ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်း၏။ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါ တရားတို့ကို။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်၏။တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်။ ဒဿနာပဟီနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ သဗ္ဗာသဝသံဝရသံဝုသော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသော ရဟန်း ဟူ၍။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္ဆေစ္ဆိ၊ ဖြတ်ပြီးသောသူဟူ၍။ သံယောဇနံ၊ ကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ မလည်စေပြီးသူဟူ၍။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသမယာ၊ မာနကို သိခြင်းပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီးသူ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(အတ္ထမနာ၊

မိမိ၏ (နှစ်သက်ရှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော)စိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကြွင်းကိုမူလပရိယာယ သုတ် စာပိုဒ် ၁၃-၌၌ ယောဇနာ။ နှ-ပါ မပါသာ ထူးသည်)။

ဒုတိယံ၊ သော။ သမ္ဘာသဝသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ဓမ္မဒါယာဒသုတ်

၂၉။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ (တုမ္မေ၊သင်တို့သည်)။မေ၊ငါဘုရား၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရား၏အမွေခံတို့သည်။ (လောကုတ္တရာတရား-ဝိဝဋ္ဋနိဿိတကုသိုလ်တရားကိုယူ)။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အာမိသဒါယာဒါ၊ အာမိသ၏ အမွေခံတို့သည်။ (ပစ္စည်လေးပါးနှင့် ဝဋ္ဋနိဿိတကုသိုလ်ကိုယူ)။ မာ ဘဝထ၊ မဖြစ်ကုန်လင့်။ "မေ၊၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ကိုယ်နှို၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ ဘဝေယ်ျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာအံ့နည်း။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ နောဘဝေယျုန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်ရာအံ့နည်း"ဟူ၍။ မေ၊၏။ တုမ္မေ သု၊သင်တို့၌။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္မေစ၊သင်တို့ သည်ကား။မေ၊၏။အာမိ သဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ ဘဝေယျာထ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့ သည်။နော ဘဝေယျာထ၊ မဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ တေန၊ထို့ကြောင့်။ သတ္ထု၊သာဝကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်တို့သည်။ အာမိ သဒါယာဒါ၊ အာမိသ၏အမွေခံတို့ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရား၏ အမွေခံတို့ဖြစ်၍။ နောဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိ၊သို့။ တုမ္မေပိ၊ သင်တို့သည် လည်း။ အာဒိယာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ သတ္ထု၊ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့ဖြစ်၍။ နောဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အာဒိယော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ ဘဝေယ်ျ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဘဝေယ်ျ၊ မဖြစ်ပေရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ပ။ အနုကမ္ပာ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ (ဣဓ၊အနက်မဲ့)။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ဆွမ်းစားပြီးသည်။ ပဝါရိတော၊ မြစ်ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်။ ပရိယောသိတော၊ ပြီးဆုံးစေအပ်သည်။ သုဟိတော၊ တင်းတိမ်သည်။ ယာဝဒတ္ထော၊ လိုအပ်သလောက် စားပြီးသည်။ အဃံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းသည်။ အတိရေကဓမ္မော၊ ပိုလွန်သည်။ ဆဋ္ဌနိယဓမ္မော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်။ (ဓမ္မ-သဒ္ဒါ။ သဘာဝဝါစီလည်း ဖြစ်နိုင်သည်)။ သိယာ၊ ဖြင့်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒ္ဒေဘိက္ခူ၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ သည်။ ဇီဃစ္ဆာဒုဗ္ဗလျပရေတာ၊ ဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ လာကုန်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊သည်။ပ။ ယာဝဒတ္ထော၊ သည်။ အမှိ၊၏။ မေ၊၏။ အတိရေကဓမ္မော၊ သော။ ဆဋ္ဌနိယဓမ္မော၊ သော။ အယံပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်း ရှိ၏။ သစေအာဂစ္ဆထ၊ အကယ်၍ စားလိုကုန်အံ့။ ဘုဉ္ဇထ၊စားကြကုန်လော့။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ နောစေဘုဉ္ဇိဿထ၊ အကယ်၍ မစားကုန်အံ့။ အဟံ၊သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အပ္ပဟရိတော၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာ၌မူလည်း။ ဆဋ္ဌေဿာမိ၊ စွန့်ပစ်အံ့။ အပ္ပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေ၊ ရေ၌မူလည်း။ သြပိလာပေဿာမိတိ၊ နှစ်မြှုပ်စေအံ့"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယ်ျ၊ ဆိုရာ၏။

တတြ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့တွင်။ ကေဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သည်။ပ။ ယာဝဒတ္ထော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပ။ အတ္ထိစ၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ သစေ နု ဘုဠ္ဠိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣဒါနိ၊ဌ္ဌ။ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ ဩပိလာပေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဓမ္မဒါယာဒါ မေ ဘိက္ခဝေ ဘဝထ၊ မာအာမိသဒါယာဒါဘိ၊ ဓမ္မဒါယာဒါ။ပ။ ဒါယာဒါ-ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံခေါ၊ပြီ။ ယဒိဒံ ပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တော်၊ သည်။ အာမိသညုတရံ ခေါပန၊ အာမိသလေးပါးတို့တွင် တပါး အပါအဝင်တည်း။ အာဟာ၊ သည်။ ဣမံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ကို။ အဘုဠ္ဠိတ္မာ၊မူ၍။ ဣဒ္ဓိနာဝ ဇီဝစ္ဆာဒုဗ္ဗလျေန၊ ဤဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဝ၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ ဣမံရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ဤညဉ့်နေ့ကို။ ဝီတိနာမေယျ၊ လွန်စေရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု" ဟူသော။ (ယံနူနာဟန္တိ သာဓုဝတာဟံ)။ ဝေ၊ ဤ အကြံ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။ ဝီတိနာမေယျ၊ ရာ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပဋိဝိနောဒေတ္မာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ပ။ ဝီတိနာမေယျ၊ကား။ ယံနူနာတိ၊စု"ဟူသော။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊၏။ သော၊ သည်။ပ။ ဝီတိနာမေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သောဘိက္ခု၊သည်။ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ဘုဠ္ဠိတ္မာ၊ ၍။ ဇီဝစ္ဆာဒုဗ္ဗလ်ံ၊ ကို။ ပဋိဝိနောဒေတ္မာ၊ ၍။ဝေ၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ တံ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ကို။ ကိဠာပိ ဝီတိနာမေယျ၊ အကယ်၍ လွန်စေငြားအုံ့။ အထခေါ၊ထိုသို့ပင်လွန်စေသော်လည်း။ မေ၊ငါ့ဘုရား၏။ ပုရိမော၊ ရှေ့ဖြစ်သော။ အသုယော ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗတရောစ၊ အလွန်လည်း ပူဇော်ထိုက်၏။ ပါသံသတရောစ၊ အလွန်လည်း ချီးမွမ်းထိုက်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ပူဇော်ထိုက် ချီးမွမ်းထိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တံ၊ထိုဆွမ်းကို ပယ်ခြင်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုရမှက်ကင်းသူ၏အဖြစ်၄ါ။ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၄ါ။ သလ္လေခါယ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးခြင်း၄ါ။ သုဘရတာယ၊ မွေးမြူလွယ်သူ၏ အဖြစ်၄ါ။ ဝီရိယာ ရမ္ဘာယ၊-အားထုတ်ခြင်း လုံ့လအကျိုး၄ါ။သံဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ပ။ မာ ဘဝထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ "မေ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ နောဘဝေယ္ယုန္တိ၊အုံ့နည်း" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၏။ တုမှေသု၊ တို့၌။ အနုကမ္ပာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏ဟူသော။တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ကို။ဝတ္မာန၊၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

၃၁။ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊သည်။ အစိရ ပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွားရ၍ မကြာမီ။ အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ခေါ်တော်မူ၏။ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်—

"အာဝုသော ၊ငါ့ရှင်တို့။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပဝိဝိတ္တဿ၊ ကင်းဆိတ်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတော၊ နေသော။သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏။သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကို။ နာနုသိက္ခန္တိ နုခေါ၊ အတုလိုက်၍ မကျင့်ကုန်သနည်း ။ ကိတ္တာဝတာ၊

၁။ အနု-သည် အနုဝတ္တနတ္ထ ဥပသာရပုဒ်၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်၊ သို့ဖြစ်၍ ဝိဝေကံ-ပုဒ်ကို ကမ္မတ္ထပင် သမ္ဗန်၊ ဤကား မောဂ္ဂလ္လာန်အလို။ ကစ္စည်းအလိုအားဖြင့် ယခု-ပေးအပ်သော အနက်သည်ပင် ကမ္မပ္ပဝစနီယအနေဖြင့် ပေးခြင်းတည်း။

ဖြင့်။ပ။ အနုသိက္ခန္တိနုခေါတိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သနည်း” ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ မယ်၊ တို့သည်။အာယသ္မတောသာရိပုတ္တာ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တေ သ ဘာသိတာ၊ ဤဟောအပ်သော တရား၏။အတ္ထံ၊အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ အညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒူရတောပိ၊ အဝေးမှလည်း။ အာဂစ္ဆာမ၊ လာကြကုန်၏။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ တေ သ ဘာသိတာ၊ ဤဟောအပ်သော တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်သည်။ အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံ ပဋ္ဌိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အဘို့(တာဝန်) သည်သာ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါလေ့ ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ (ပြောဟောချက်ကို)။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အာဝုသော ၊ ငါ့ရှင်တို့။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊စု၁။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပြောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ပ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်—

“အာဝုသော၊တို့။ပ။ နာနုသိက္ခန္တိနုခေါ၊ အတုလိုက်၍ .မကျင့်ကုန်သနည်း။ အာဝုသော၊တို့။ ဣဓ၊ဤ။ပ။ နာနုသိက္ခန္တိ၊ကုန်။ သတ္ထာ၊သည်။ ယေသဉ္စ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်တရားတို့ကိုလည်း။ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေ စ ဓမ္မေ၊ တို့ကိုလည်း။ နပ္ပဇဟန္တိ၊ မပယ်စွန့်ကုန်။ဗာဟုလိကာစ၊ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်သည်ရင်း။ သာထလိကာစ၊ သာသနာကို လျှော့လျှော့ယူကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သြက္ကမနေ၊ သက်ဆင်းစေတတ်သော နိဝရဏ ငါးပါး၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေသွားဖြစ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကေ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိက္ခိတ္တဓုရာ၊ချအပ်ပြီးသော ဝန်ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ထိုဘယ်ဘို့တုင်။ ထေရာ၊ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။-တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂါရယှာ၊ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ပဝိဝိတ္တာ၊ဖြစ်၍။ပ။ နာနုသိက္ခန္တိတိ၊ ကုန်”ဟူသော။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂါရယှာ၊ ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဒုတိယေန၊နှစ်ခုမြောက်သော။ တတိယေန၊ သုံးခုမြောက်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ နဝါ၊ အငယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဤမျှသာ ထူးသည်။ အကြွင်းတူ၏)။

၃၂။ (၃၁-ဝါကျနှင့် နှ-ပါ မပါသာ ထူးသည်။ အကြွင်းတူပြီ။ ။ပါသံ်သာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်-ဟု ပေး)။

၃၃။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တတြ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်၌။ လောဘောစ၊လောဘသည်လည်း။ ပါပကောယုတ်မာ၏။ဒေါသောစ၊ဒေါသသည်လည်း။ ပါပကော၊ ၏။

၁။ အပိဿု မံ ဘိက္ခဝေ ဣမာ အနုစ္ဆရိယာ ဂါထာယော ပဋိဘံသု။ အနဂ်ဏသုတ် စာပိုဒ် ၆၃-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာတို့ အလို ဥပသဂ္ဂ-ပဋိ၏ အယှဉ် အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံ-ကို သမ္ဗန္ဓနတ္ထပေးနိုင်သည်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၂-သုတ်၊ ၂-ကဏ္ဍနှင့် ကာတန္တ အလို အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံ-ကိုသာ။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ဘာတု၊ ထင်ရှားပါစေသတည်းဟု ၎င်း။ ပါဏာတိပါတနှင့် တဒနုယာယီတို့ အလို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဥာဏ်၌။ ပဋိဘာတု၊ ထင်ရှားပါစေသတည်းဟုလည်း ပေးနိုင်သေးသည်သာ။ သို့ရာတွင် ဤသုတ်အဋ္ဌကထာအရ ပဋိသည် ဥပသဂ္ဂမဟုတ်။ ဘာဝတ္ထ ကမ္မပ္ပဝစနီယဖြစ်သောကြောင့် ထို၏ ယှဉ်ရာ (အာယသ္မန္တံ ယေဝ သာရိပုတ္တံ) ပုဒ်နှင့်တွဲစပ်၍ ပေးလိုက်သည်။

လောဘသမ၊ လောဘကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ၎။ ဒေါသသမ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊၎။ စက္ခုကရဏီ၊သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတတ်သောဉာဏ်ကို ပြုတတ်သော။ မဏ္ဍိမာ၊ လောဘဒေါသ ဘို့၏ အလယ်ဌာနဖြစ်သော။ ယာ ပဋိပဒါ၊ အကြောင်းအကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်း၎။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း၎။ သမ္မောဓာယ၊ ကောင်းစွာ သိတတ်သော မဂ်အကျိုး၎။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၎။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ ပဋိပဒါ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အာဝုသောတို့။ စက္ခုကရဏီ၊ သော။ပ။ ယာပဋိပဒါ သည်။ပ။ သံဝတ္တတိ၊၏။ သာပဋိပဒါ သည်။ ကတမာစ၊နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စက္ခုကရဏီ၊ သော။ ဉာဏ ကရဏီ၊သော။ မဏ္ဍိမာ၊ သော။ ယာပဋိပဒါ၊ သည်။ပ။ သံဝတ္တတိ၊၏။ သာပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။

အာဝုသော၊တို့။ တတြ၊ထိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်၌။ကောဓော၊ အမျက် ထွက်ခြင်းသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ပ။မက္ခော၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ ပလာသော၊ အင်တူ ပြိုင်ဖက်ပြုခြင်းသည်လည်း။ပ။ ဣဿာ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်းသည်လည်း။ပ။ မစ္ဆရိယ၊ဝန်တို ခြင်းသည်လည်း။ပ။မာယာ၊လှည့်ပတ်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ သာဌေယျ၊ဆဋ်းစဉ်းလဲခြင်းသည်လည်း။ပ။ ထမ္ဘော၊ ခက်ထန်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ သာရမ္ဘော၊ချုတ်ချယ်ခြင်းသည်လည်း။ပ။ မာနော၊ မာန်မူခြင်းသည်လည်း။ပ။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းသည်လည်း။ပ။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်း သည်လည်း။ပ။ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းသည်လည်း။ပ။ အယံ ခေါ၊သာလျှင်တည်းဟူသော။တော်၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ။(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ)။

တတိယံ၊ သော။ မေဒါယာဒသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဘယဘေရဝသုတ်

၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိမည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသိန္နောခေါ၊ နေပြီးသော။ ဇာဏုဿောဏိ၊သော။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ။ယေ ဣမေ ကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ဥद्दိဿ၊

ရည်စူးရှိ။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဝါ၊ ယုံကြည်၍။ (ယ-ကျေသည်)။ အဂါရသွာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တော်၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားတို့၏။ ပုဗ္ဗဂ်မော၊ ရှေသွားတည်း။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ တော်၊တို့အား။ ဗဟုကာရော၊မျှားစွာကျေးဇူးရှိ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ တော်၊တို့ကို။ သမာဒပေတာ၊ သိက္ခာ သုံးပါးကို ယူစေတတ်၏။သာ ဇနတာစ၊ ထိုလူအပေါင်းသည်လည်း။ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ ံ၊မြင်ခြင်းဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်၏"ဟူသော။ တော်၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘော်၊ ဂျှိစကားသည်။ ဝေ၀ံ၊ မှန်ပေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တော်၊ဂျှိစကားသည်။ ဝေ၀ံ၊မှန်ပေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ယေ တေ ကုလပုတ္တာ၊တို့သည်။ မမံ၊ငါ့ကို။ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ပ။ သမာဒပေတာ၊၏။ သာ ဇနတာစ၊သည်လည်း။မမ၊၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ ံ၊သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တော-တောအုပ် ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်၎င်း။ ပန္တာနိ၊ အစွန်အဖျား ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်၎င်း ၁။ဒုရဘိသမ္ဘ၀ါနိ၊၀င်ရောက်နေနိုင်ခဲကုန်၏။ (ဟိ အနက်မဲ့)။ ပ၀ိ၀েက်၊ ကိုယ်၏ကင်းဆိတ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ဧကတ္တေ၊ တယောက်တည်း၏ အဖြစ်၌။ ဒုရဘိရမံ၊ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ၏။ ဝနာနိ၊ တောတို့သည်။ သမာဓိ ံ၊ သမာဓိကို။ အလဘမာနဿ၊ မရသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ မနော၊ စိတ်ကို။ ဟရန္တိမညေ၊ ဖယ်ရှားကုန်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာဏုဿောဏိက လျှောက်ထား၏။ (ဝေမေတ်-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ (ဣတိ-ကျေ)။

၃၅။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သမ္မောဓ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦး သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဘုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေ၀၊ ဘုရားအလောင်းသည် သာလျှင်။သတော၊ ဖြစ်စဉ်။မယ္ဟံပိ၊ ငါဘုရား၏လည်း။ "အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့သည်၎င်း။ပ။ ဟရန္တိ မညေတိ၊ တကား"ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ တဿမယ္ဟံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ (တော်-ဌ၀စ်) "ကေစိ၊အဋ္ဌိကုန်သော။ယေ သမဏာ၀ါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိကုန်လျက်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပဋ္ဌိသေ၀ န္တိ၊ မှီ၀ဲ

၁။ ဤကား ဌ-အလို ပေးအပ်သောအနက်။ ဋီ-အလိုမူ "အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တောရကျောင်းတို့သည်၎င်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်၎င်း"ဟုပေး။

"အရညာနိ စ ဝနပတ္ထာနိစ" ဟူသော ဌ-အဖွင့်ဖြင့် အရညသေနာသန, ဝနပတ္ထ သေနာသန ၂-မျိုးကို ပြ၏။ အရညသေနာသန ဟူသည် တောရအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ကျောင်းတည်း။ ဝနပတ္ထသေနာသနဟူသည်ကား ပါရိသေသနည်းအရ ပရိယန္တသေနာသနမှတပါး မနုဿာနုပစာရဌာန ဖြစ်သော ဒူရ, ဝနသဏ္ဍ, ဘိံသနက, သလောမဟာသ သေနာသနတည်း။

အရညဖြင့် တောရရုံဖြစ်သောကျောင်း, ဝနပတ္ထဖြင့် ဒူရဖြစ်သောကျောင်း, ပန္တဖြင့် အတိဒူရဖြစ်သော ကျောင်းကို ပြ၏ဟူလို။

ပဋ္ဌိ ဣ ဣ ဣ ဣ ပတ္ထံ၊ ဝနေသု ပတ္ထံ ဝနပတ္ထံ။ တောတို့၌ တည်ရာ (ကျောင်း)ကိုယူ။ ထို့ကြောင့် ဝနပတ္ထသည် ကျောင်းဟော။ ဝနပတ္ထသဒ္ဒါ၏ တောအုပ်အနက်ကို နစ်စေလို၍ အရည-ကိုမိန့်။ ထို့ကြောင့် ဋီ-အလို "အရည ဝနပတ္ထာနိ၊ တောရကျောင်းတို့သည်" ဟုပေး။

ပ ဒီ ၁-၂—ဒု-ဗု-သ

ကုန်၏။ ဘောဇ္ဈော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဒေါသဟေတု၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ အကုသလံ၊ မကောင်း (ဆိုးဝါး)သော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်တတ်သော စိတ်, ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို။ အဝှိယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ နခေါ ပဠိသေဝါမိ၊ မမှီဝဲ။ အဟံ၊သည်။ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊သည်။ အသ္မိ၊၏။ ယေ အရိယာ၊ အကြင် အရိယာတို့သည်။ (ပိ ဝေါ အနက်မဲ့)။ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ၊ဖြစ်၍။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊တို့ကိုဝင်း။ ပဠိသေဝန္တိ၊ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ တေသံ၊ထိုအရိယာ တို့တွင်။ အညတရောတိ၊ တယောက်အပါအဝင်တည်း”ဟူသော။တေ၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ပြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မတံ၊ ထိုစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္မဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍။ အရညေ၊ ၌။ ဝိဟာရယေ၊နေခြင်းငှါ။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ပလ္လောမံ၊ ကျသော အမွေးရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ?။အာပါဒိ ်၊ ရောက်ပြီ။ ။(၁)

၃၆။ အပရိသုဒ္ဓဝစီကမ္မန္တာ၊မစင်ကြယ်သော နှုတ်အမှုရှိကုန်လျက်။ပ။အပရိသုဒ္ဓမနောကမ္မန္တာ၊ မစင်ကြယ်သော စိတ်အမှုရှိကုန်လျက်။ပ။အပရိသုဒ္ဓါဇီဝါ၊မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုရှိကုန်လျက်။ (ကြွင်းမထူး)။ ။ (၂-၃-၄)

၃၇။ ပြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ တဿမယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ အဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသော အဘိဇ္ဈာ ရှိကုန်လျက်။ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂါ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွဲမှုခြင်း ရှိကုန်လျက်[1]။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပဠိသေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘောဇ္ဈော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဘိဇ္ဈာလု ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂသန္ဒေါသဟေတု၊ မျှားသော အဘိဇ္ဈာရှိသူ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွဲမှုခြင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိ အပြစ်ကြောင့် ?။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ အကုသလံ၊ မကောင်းသော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကို။ အဝှိယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ ဖြစ်၍။ပ။ နခေါ ပန ပဠိသေဝါမိ၊ မမှီဝဲသည်သာ။ အဟံ၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသော အဘိဇ္ဈာရှိသူ မဟုတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ (ကြွင်းမထူးတော့ပြီ)။ ။(၅)

၁။ ပလ္လောမန္တိ ပန္နလောမတံ၊ ခေမံ၊ သောတ္ထိဘာဝန္တိ အတ္ထော။ (အဋ္ဌကထာ)

၂။ အဘိဇ္ဈာလု။ပ။ ဟေတု-ဟု သမာသ်နေသည်ကို ထောက်၍ ကာမေသုနှင့် တိဗ္ဗသာရာဂါကို သမာသ် အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။

၃။ ဤ၌-သံဝိဇ္ဇမာနော ဒေါသော သန္ဒေါသော၊ သောယေဝ ဟေတု သန္ဒေါသဟေတု၊ အဘိဇ္ဈာလုစ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂါစ အဘိဇ္ဈာလု။ပ။ သာရာဂါ၊ တေသံ သန္ဒေါသဟေတု အဘိဇ္ဈာလု။ပ။ သန္ဒေါသ ဟေတု-ဟု ကြံ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။ အဋ္ဌကထာ။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဒေါသဟေတု ပုဒ်၏ အဖွင့် ထောက်၍ အဘိဇ္ဈာလု-ကာမေသု။ပ။ သာရာဂပုဒ်တို့နှောင် ဘာဝလောပဘာဝပွားခန်းကြံ၍ သန္ဒေါသဟေတုနှင့် အရတူပေးလိုက်သည်။

၃၈။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ ပဒုဋ္ဌမနသက်ပါ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော စိတ်အကြံရှိကုန်လျက် ၁။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တပဒုဋ္ဌမနသက်ပါသနှောသဟေတု၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်, ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောစိတ် အကြံဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ အဟံ၊သည်။ မေတ္တာစိတ္တော၊မေတ္တာစိတ်ရှိသူသည်။ အသို့၊၏။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ပေး)။ ။(၆)

၃၉။ ထီနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတာ၊ထီနမိဒ္ဓတို့သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်လျက်။ပ။ထီနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌာန သနှောသဟေတု၊ ထီနမိဒ္ဓတို့၏ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝိဂတ ထီနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော ထီနမိဒ္ဓရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၇)

၄၀။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်ကုန်လျက်။ အဝူပသန္တစိတ္တာ၊ မငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ပ။ ဥဒ္ဓတအဝူပသန္တစိတ္တသနှောသဟေတု၊ ပျံ့လွင့် မငြိမ်းအေးသော စိတ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၈)

၄၁။ ကခီ၊ ယုံမှားခြင်းရှိကုန်လျက်။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရှိကုန်လျက်။ပ။ ကခီဝိစိကိစ္ဆာသနှောသဟေတု၊ ယုံမှားခြင်းရှိသူ မဆုံးဖြတ်နိုင်သူ၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ် ကြောင့်။ပ။ဘိက္ခေ ဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၉)

၄၂။ အတ္တုက္ကံသကာ၊မိမိကို မြှောက်ပင့်ကုန်လျက်။ ပရဝမ္ဘီ၊သူတပါးကို ရှုတ်ချကုန်လျက်။ပ။ အတ္တုက္ကံသနပရဝမ္ဘနသနှောသဟေဘု၊ မိမိကို မြှောက်ပင့်ခြင်း သူတပါးကို ရှုတ်ချခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ပ။ အနတ္တုက္ကံသကော၊မိမိကို မမြှောက်ပင့်သူသည်။ အပရဝမ္ဘီ၊ သူတပါးကို မရှုတ်ချသူသည်။ (ကြွင်းရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၀)

၄၃။ ဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိကုန်လျက်။ ဘိရုကဇာတိကာ၊ ကြောက်ရွံ့သော သဘော ရှိကုန်လျက်။ပ။ဆမ္ဘီဘိရုကဇာတိကသနှောသဟေတု၊ကိုယ်ခက်တရော် ဖြစ်ခြင်းရှိသူ ကြောက်ရွံ့ခြင်း သဘောရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းပြီးသော အမွေး ရှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်း ရှိသူသည်။ (ကြွင်းရှေးကိုမှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၁)

၄၄။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောကို။ နိကာမယမာနာ၊ အလို ရှိကုန်လျက်။ပ။ လာဘသက္ကာရသိလောကနိကာမနသနှောသဟေတု၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော် အစောကို အလိုရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသော အလိုရမှက် ရှိသူသည်။ ။(ကြွင်းရှေးကိုမှီး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၂)

၄၅။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်လျက်။ (ကုစ္ဆိတံ + သီဒန္တီတိ ကုသီတာ-ဋီကာ)။ ဟီနဝီရိယာ၊ လှုံ့လဝီရိယမှ ကင်းကုန်လျက်။ပ။ကုသီတဟီနဝီရိယသနှောသဟေတု၊ပျင်းရိသူ ဝီရိယမှ ကင်းသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လှုံ့လရှိသူသည်။ (ကြွင်းရှေးနည်းကို မှီး၍ပေးလေ)။ ။(၁၃)

၁။ ဝိသသံသဒ္ဒမုတ္တံဝိယ ဒေါသေန ပဒုသိတစိတ္တသက်ပါ။ ။ဋီကာ။ ။ပဒုဋ္ဌ-ကဘ္ဘုဝါစက မဟုတ်၊ ကမ္မဝါစက။ထို့ကြောင့် ဖျက်ဆီးတတ်သော စိတ်အကြံရှိကုန်လျက်-ဟု မပေးသင့်။

၄၆။ မဥ္ဍဿတီ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်လျက်။ အသမ္မုဇာနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်သူတို့ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်။ (ဤ၂-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ဋီကာ အဖွင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း၏၊ ရှုလေ)။ပ။ မဥ္ဍဿတီအသမ္မုဇာနသန္ဓောသဟေတု၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိသူ ကင်းမဲ့သော ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူတို့၏အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ဥပဋ္ဌိတဿတီ၊ထင်သောသတိရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးနည်း မှီး၍ပေး)။ ။(၁၄)

၄၇။ အသမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သူတို့ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်။ ဝိဗ္ဘန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသော အာရုံတို့၌) ချာချာလည်သော စိတ်ရှိကုန်လျက်[1]။ပ။အသမာဟိတဝိဗ္ဘန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု၊မတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသူ အထူးထူးသော အာရုံတို့၌ ချာချာလည်သော စိတ်ရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ သမာဓိသမ္မုန္ဓော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ (ကြွင်းရှေးနည်း မှီး၍ပေး)။ ။(၁၅)

၄၈။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိကုန်ဘဲလျက်။ ဌေမူဂါ၊ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိကုန်လျက်။ (အပြစ်ရှိသော ခံတွင်းရှိကုန်လျက်-ဟု ဋီကာ အလိုပေး)။ပ။ဒုပ္ပညဌေမူဂသန္ဓောသဟေတု၊ပညာမဲ့သူ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ပညာသမ္မုန္ဓော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ပညာသမ္မုဒ်၊ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ။(ကြွင်းရှေးနည်းမှီး၍ပေးလေ)။ ။(၁၆)

သောဠသပရိယာယ်၊ တဆယ်ခြောက်ပါးသောအလှည့်သည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီ။

၄၉။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။တဿမယ်၊၏။ "အဟံ၊သည်။ ပဂ္ဂဿ၊ လဆန်းလဆုတ်၏။စာတုဒ္ဒသီစ၊ တဆယ့်လေးရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဒသီစ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌမီစ၊ ရှစ်ရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာတာရတ္တိယော၊ အကြင်ညဉ့်နေ့တို့ကို။ အဘိညာတာ၊ အမှတ်အားဖြင့် သိအပ်ကုန်၏။ အဘိလက္ခိတာ၊ မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ တထာရူပါသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ရတ္တိသု၊ ညဉ့်နေ့တို့၌။ ယာနိတာနိ အာရာမစေတိယာနိ၊ အကြင်ပူဇော်အပ်သော အရံတို့သည်။ ယာနိတာနိ ဝနစေတိယာနိ၊ အကြင်ပူဇော်အပ်သော တောတို့သည်။ ယာနိတာနိ ရုက္ခစေတိယာနိ၊အကြင်ပူဇော်အပ်သော သစ်ပင်တို့သည်။ ဘိ သနကာနိ၊ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ သလောမဟံသာနိ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ' ကုန်သော။ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာအရပ်တို့၌။ အဟံ၊ သည်။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်ဖွယ်, အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို[2]။ အပ္ပေဝနာမပသေယျံ၊ မြင်ငြားအံ့လည်း မသိ။ (အပိနာမ၊ စင်စစ်။ ပသေယျံ၎ဝ၊ မြင်နိုင်ရာသည်သာတည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာ အလိုတည်း)။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းရ။ဝိဟရေယျံ၊ နေရမှုကား။ ယန္ဒုနာတိ၊ ကောင်းလေစ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သောအဟံ၊ သည်။

၁။ ဤ၌ နာနာရမ္မဏေသု ပရိဗ္ဘမတိ ဧကာရမ္မဏေ ဝိပ္ပန္နတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ခြင်းနှင့်စပ်၍ စာပိုဒ် ၄၀-နှင့်၄၇-ပါဠိတော်ချင်း ညှိ၍ရင်း၊ ဋီကာ ရှင်းပြပုံကိုရင်း ရှုလေ။

၂။ ဤ၌ ပသေယျံ ကြိယာကို ထောက်၍ ဘာယတိ တေသွာတိ ဘယံ၊အတိဝိယ သပ္ပဋိဘယံ ဘေရဝံ-ဟု ဋီကာ-ဆိုသည်၊ ရှေနှင့်မတူ။

အပရေနသမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ပ။ ဝိဟာရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တတ္ထစ၊ ထိုအရပ်တို့၌လည်း။ဝိဟာရတော၊ နေသော။မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။မဂေါ၀ါ၊သားကောင်သည် မူလည်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊လာ၏။ မောရော၀ါ၊ ဥဒေါင်းသည် မူလည်း။ ကဠ်ုဏ်ထင်းခြောက်ကို။ ပါတေတိ၊ချ၏။ ၀ါတော၀ါ၊ လေသည်မူလည်း။ ပဏ္ဏကသဠ်ု၊ သစ်ရွက်မှိုက်ကို။ ဧရေတိ၊ တိုက်ခတ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ တဿမယ္ဟံ၊ ၏။ ယံ ဘယဘေရ၀ံ၊ အကြောင်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ-အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တံ ဘယဘေရ၀ံ၊ သည်။ ဧတံနူန၊ ဤအာရုံလေလော။ ဣတိတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တဿမယ္ဟံ၊ ၏။ "အာမ၊ သည်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘယပဋိကခိ၊ ဘေးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရာမိ ကိ ံနုခေါ၊ နေရအုံ့နည်း။ ယထာဘူတဿ၊ အကြောင်အကြောင် ဣရိယာပုထ်အားဖြင့် ဖြစ်သော။မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ ယထာဘူတံ၊ အကြောင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်သော။ တံ ဘယဘေရ၀ံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊၏။ တထာဘူတော၊ ထိုထိုဣရိယာပုထ် အားဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ တထာဘူတံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော။ တံဘယဘေရ၀ံ၊ကို။ ပဋိ၀ိနေယ်၊ဖျောက်ရမူကား။ ယန္တု၊နာတိ၊ကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။စက်မန္တသ၊စကြံ ံသွားသော။တဿ မယ္ဟံ၊ထိုငါ၏(ထံသို့)။ တံ ဘယဘေရ၀ံ၊သည်။အာဂစ္ဆတိ၊၏။ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။သော အဟံ၊သည်။ယာ၀၊အကြောင်မျှလောက်။ စက်မန္တော၀၊ စကြံ ံသွားလျက်သာလျှင်။ တံဘယဘေရ၀ံ၊ကို။ ပဋိ၀ိနေမိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ တာ၀၊ လောက်။ နေ၀ တိဋ္ဌာမိ၊ မရပ်။နှ နိသီဒါမိ၊ မထိုင်။နှ နိပဇ္ဇာမိ၊ မလျောင်း။ (ဋ္ဌိတော၀၊ ရပ်လျက် သာလျှင်။ နိသိန္နော၀၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ နိပန္နော၀၊ လျောင်းလျက်သာလျှင်။ ဤသုံးပုဒ်သာလျှင် ထူးသည်။ အကြွင်း တူပြီ)။

၅၀။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ကေ၊အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ရတ္တိ ံယေ၀ သမာနံ၊ ညဉ့်ဖြစ်လျက်ကိုပင်။ ဒိ၀ါတိ၊ နေ့ဟူ၍ ။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။ ဒိ၀ါယေ၀ သမာနံ၊ နေ့ဖြစ်လျက်ကိုပင်။ ရတ္တိတိ၊ ညဉ့်ဟူ၍။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ကုန်၏။တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ခြင်းကို။တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ သမ္မောဟ ဝိဟာရသ္မိ ံ၊ တွေ့တွေ့ဝေ၀ေနေခြင်းတွင်။ (အညတရံ၊ တပါးဟူ၍)။ ၀ဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (တနည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိ ံ၊ တွေ့တွေ့ဝေ၀ေ နေခြင်းတည်း။ဣတိ၊ သို့။အဟံ၊ငါသည်။ ၀ဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏) ။ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ အဟံ၊သည်။ပ။ သဉ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ "အသမ္မောဟ၀မ္မော၊ တွေ့ဝေခြင်းသဘောမရှိသော။ သတ္တော၊ သတ္တ၀ါသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ စီးပွါးအကျိုးငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာ အကျိုးငှါ၊ လောကာနုကမ္ပာယ၊ လူအများကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေ၀မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလိုငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ လောကေ၊ လောကင်္ဘာ။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူသော။ ယံတံ၊ အကြောင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ၀ဒ မာဇနာ၊ဆိုသောသူသည်။ ၀ဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ "အသမ္မောဟ၀မ္မော၊ သော။ သတ္တော၊သည်။ပ။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ပြီ"ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ၀ဒမာနော၊ သည်။ မမေ၀၊ ငါ့ဘုရားကို သာလျှင်။ ၀ဒေယ္ယ၊ ရာ၏။

၅၁။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ မေ၊ ငါသည်။ ဝိရိယံ၊လှုံ့လကို၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီ။ ၀ါ၊အား ထုတ်အပ်သောကြောင့်။အသလ္လီနံ၊ မတုံ့ဆုတ်သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။သတိ၊သတိသည်။ဥပဋ္ဌိတာ၊

ထင်ပြီ။ ဝါ၊ ထင်သောကြောင့်။ အသမ္မုဠှာ၊ မမေ့ပျောက်ပြီ။ ကာယော၊ ကာယ(၂-ပါး)သည်လည်း။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းချမ်းပြီ။ ဝါ၊ ငြိမ်းချမ်းသောကြောင့်။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိပြီ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောကြောင့်။ ကေဝ္ဋ၊တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ဏားး။ သော အဟံ၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဧဝ၊ ၍ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ပဌမဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍ ။ ဝိဟာသိ ်၊နေပြီ။

ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်း မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန်သဟာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍ ။ ဝိဟာသိ ်၊ ပြီ။

ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ (စ-ဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ကို ပြန်၍ဆည်း) ။ ဥပေက္ခကောစ၊ လျစ်လျူ၊ရှုသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သတောစ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနောစ၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည် ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟာသိ ်၊ ပြီ။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိကစေတသိက)သုခနှစ်ပါးကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေသိ ်၊ ခံစားပြီ။ ယံ၊ အကြောင် (တတိယဈာန်ဟူသော)အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ (ဘုရားစသော)အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ (တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုပင်)လျစ်လျူ၊ ရှုနိုင်ပေသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသူ"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းပြောကြားကုန်၏။ တံ တတိယံ်ဈာနံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍ ။ ဝိဟာသိ ်၊ ပြီ။

သုခဿစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးသာလျှင်။ (စတုတ္ထဈာန် ဥပစာခဏကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ (စေတသိကသုခ)ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိကဒုက္ခ) တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ်၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍ ။ ဝိဟာသိ ်၊ ပြီ။

၅၂။ သော၊ ထိုငါဘုရားသည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်လတ်သော်။ အနင်္ဂဏေ၊ ကိလေသာ မရှိလတ်သော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ကင်းပြီးသော ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာ ရှိလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာ ဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှုဌ် ခံ့လတ်သော်။ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၏ အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အภิနိန္နာမေသိ ်၊ ညွှတ်စေပြီ။ သော၊ ထိုငါဘုရားသည်။

အနေကဝိဟိတ်၊ မျှားသော အပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသ်၊ ရှေးဘ၀နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿ ရာမိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘ၀နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ နည်း။ ကေမ္မိ ဇာတိ ၊ တဘ၀ကိုဟု။ ဒေ့ပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဘ၀တို့ကို ဟု။ တိသ္သောပိ ဇာတိယော၊ သုံးဘ၀တို့ကိုဟု။ စတသ္သောပိ ဇာတိယော၊ လေးဘ၀တို့ကိုဟု။ ပဉ္စပိ ဇာတိယော၊ ငါးဘ၀တို့ကိုဟု။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘ၀တို့ကိုဟု။ ဝီသမ္ပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဆယ်သော ဘ၀တို့ကိုဟု။ တိ သမ္ပိ ဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သော ဘ၀တို့ကိုဟု၊ စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော၊ လေးဆယ်သော ဘ၀တို့ကိုဟု။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သောဘ ၀တို့ကိုဟု။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ ဘ၀အရာကိုဟု။ ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘ၀အထောင်ကိုဟု။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊ ဘ၀အသိန်းကိုဟု။ အနေကေပိ၊ မျှားစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သံ၀ဋ္ဋကပ္ပေ၊ သံ၀ဋ္ဋကပ် တို့ကိုဟု။ အနေကေပိ၊ ကုန်သော။ ဝိ၀ဋ္ဋကပ္ပေ၊ ဝိ၀ဋ္ဋကပ်တို့ဂ ုဟု။ အနေကေပိ၊ ကုန်သော။ သံ၀ဋ္ဋ ဝိ၀ဋ္ဋကပ္ပေ၊ သံ၀ဋ္ဋ ဝိ၀ဋ္ဋကပ်တို့ကိုဟု။ (အနုဿရာမိ)၊ ၏။ "အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘ၀၌။ ဧ၀ံ နာမော၊ ဤသို့သော အမည်ရှိသည်။ ဧ၀ံ ဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ဧ၀ံ ၀ဏ္ဏော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်။ဧ၀မာဟာရော။ဤသို့သော အစာအာဟာရ ရှိသည်။ ဧ၀ံ သုခဒုက္ခပ္ပဋိသံ၀ေဒီ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။ ဧ၀မာယုပရိ ယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိ ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုဘ၀မှ။ စုတော၊ စုတေသော်။ အမုတြ၊ ထိုဘ၀၌။ ဥဒပါဒိ ၊ ဖြစ်ပြီ။တတြာပိ၊ထိုဘ၀၌ လည်း။ ဧ၀ံ နာမော၊ သည်။ပ။ အာသိ ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ တတော၊ ထိုဘ၀မှ။ စုတော၊ သော်။ ဣဓ၊ ဤဘ၀၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူ၍။ (အနုဿရာမိ၊ ၏။) ဣဘိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥ္ဇ္ဇေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသံ၊ ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ ငါသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမေယာမေ၊ ပဌမယာမ်၌။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အယံ ဝိဇ္ဇာ၊ ဤပုဗ္ဗေ နိ၀ါသာနုဿတိဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်ပြီ။ အပ္ပမတ္တဿ၊ ~မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ နော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော ယထာ၊ နေသူ၏(သန္တာန်၌) ကဲ့သို့။ အ၀ိဇ္ဇာ၊ အ၀ိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟတာ၊ ပျောက်ပြီ။၀ိဇ္ဇာ၊ ၀ိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ တမောအမိုက်မှောင်သည်။ ဝိဟတော၊ ပျောက်ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။

၅၃။ သော၊ သည်။ပ။ သတ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ၊ သတ္တစုတူပပါတဉာဏ်၏ အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေသိ ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်။ စ၀မာနေ၊ စုတေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေ နေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တ၀ါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ သုဂတေ၊ ကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ၀ါ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ၀ါ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ (သတ္တေ ပဿာမိကို ၄-ဒုကလုံးဌ ယှဉ်ပေးသည်)။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ အကြင် အကြင် ကံကြောင့် ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။(ပဇာနာမိ-ဌစပ်)။ "ဘောဇ္ဇော၊ အရှင် ဖြစ်ကုန်

သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ (ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းစွာပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်နှင့်။ (နှုတ်ဖြင့် မကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်။ (စိတ်ဖြင့် မကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။အရိယာနံ၊ ဘုရားစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ဖြစ်သော။ (ကောင်းမှု ကင်းရာ ဖြစ်သော)။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဆင်းရဲ၏ လည်းလျှောင်းရာ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာ ကင်းလျက် ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ငရဲ၌။ ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်။ (ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်) သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်။ (နှုတ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်။ (စိတ်ဖြင့်ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှန်ကန်သော အယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ ၊ ချမ်းသာ၏ လည်းလျှောင်းရာ ဖြစ်သော။ (ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော)။ သဂ္ဂံလောကံဥပ၊ နတ်ပြည်လောက၌။ ပန္နာတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမေယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို။ အဝိဂတာ၊ ပြီ။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၅၄။ သော၊ သည်။ပ။ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်၏အကျိုးငှါ။စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိန္နာမေသိ ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဗ္ဘညာသိ ၊ သိပြီ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဗ္ဘညာသိ ၊ ပြီ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတဏှာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ဣမေ၊ ဤလောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့သည်။အာသဝါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝ သမုဒယော၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝနိရောဓော၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ အာသဝနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ မေ၊ ထိုငါဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကာမာသဝါပိ၊

ကာမာသ၀မှ လည်း။ ဝိမုစ္စိတ္တ၊ လွတ်ပြီ။ပ။ ဘ၀ါသ၀ါပိ၊ ဘ၀ါသ၀မှလည်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာသ၀ါပိ၊ အဝိဇ္ဇာသ၀မှလည်း။ ဝိမုစ္စိတ္တ၊ လွတ်ပြီ။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာ အာသ၀တို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။)ဝိမုတ္တံ၊ အာသ၀တို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလိုငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ (တနည်း။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘ၀မှ။ အပရံ၊ တပါးသော ဘ၀သည်။)နေ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမ်၌။ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော။ အယံ၀ိဇ္ဇာ၊ ဤအာသ၀က္ခယဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ပြီ။ပ။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၅၅။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သိယာ၊ ရံခါ။ တေ၊ သင်၏။ "အဗ္ဘာပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသေးသောရာဂရှိ၏။ အဝိတဒေါသော၊ ရှိ၏။ အဝိတမောဟော၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ပဋိသေ၀တိ နူနာတိ၊ တကား"ဟူသော။ ဧ၀ံ၊ ဤအကြံသည်။ အသ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ သင်ကြံသည့်အတိုင်း။ နု ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခ၀ိဟာရံ၊ မျက်မှောက်ဌ၌ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ သမ္မဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဌ ဖြစ်သော။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ အနုကမ္ပမာနော၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍ဝင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အတ္ထ၀သေ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သမ္မဿမာနော၊ မြော်မြင်သည် ဖြစ်၍။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပန္တာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပဋိသေ၀ါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅၆။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ယထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကဲ့သို့။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဌ ဖြစ်သော။ အယံ ဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အနုကမ္ပိတရူပါ၊ သဘောအားဖြင့် အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစ္ဆ။ပ။ ဘောဂေါတမ၊မ။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်ထားအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ သေယျထာပိ၀ါ၊ လှန်ထားရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိ၀ရေယျ သေယျထာပိ၀ါ၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့ဝင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးဌ တွေ့ဝေသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျသေယျထာပိ၀ါ၊ ပြောကြားရာသကဲ့သို့ဝင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်မှောင်ဌ။တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးရောင်ကို။ "စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိရှိသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိတိ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့"ဟု နှလုံးသွင်း၍။ ဓ၀ရေယျ သေယျထာပိ၀ါ၊ ညွှန်ထုန်းရာသကဲ့သို့ဝင်း။ဧ၀မေ၀ံ၊ သာလျှင်။ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ မျိုးစုံသော အကြောင်းအားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ သော အဟံ၊ ဤတပည့်တော်သည်။ ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ၊ ကိုဝင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုဝင်း။ ဘိက္ခုသံ၊ ဃဉ္စ၊ ကိုဝင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။သရဏံဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်

သော။ ဥပါသက်၊ ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ (အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဘယဘေရဝသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-အနင်္ဂဏသုတ

၅၇။ ။(ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စယောသုံ-ပေးမြဲ)။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ စတ္တာရော။ လေးယောက်ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိं၊ သတ္တဝေလောကဌ်။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးယောက်တို့နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာဂ်ဏောဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ငါ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိ၏ သန္တာန်ဌ။ အဂ်ဏံ၊ ကိလေသာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အဝိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဤလောကဌ်ကား။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနဂ်ဏောဝ၊ ကိလေသာမရှိသူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ငါ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ဌ်။ အဂ်ဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ကား။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယော်ဝယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သာဂ်ဏောဝ၊ ကိလေသာနှင့် တကွ ဖြစ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ဌ်။ အဂ်ဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာဂ်ဏာနံယေဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်သူတို့သည်သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဟီနပုရိသော၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (သေဋ္ဌပုရိသော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အနဂ်ဏာနံယေဝ၊ ကိလေသာမရှိသော သူတို့သည်သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဤသုံးပုဒ်သာ အနက်ထူးသည်။ ကြွင်းမထူးတော့ပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၈။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဝါရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။သာဂ်ဏာနံယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။သတံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဟီနပုရိသော၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။အက္ခာယတိ၊ ၏။ ဧကော၊ ကို။ သေဋ္ဌပုရိသော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊ ထို အကြောင်းသည်။ ကောနု၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပ်သည်။ ကောနု၊ အဘယ်ပါနည်း။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊ သည်။ပ။ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၉။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလာန်။ တတြ၊ တို့တွင်။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ ဂ်ဏဿ၊ ထိုကိလေသာကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္နကို။ နဇနေဿတိ၊ မဖြစ်စေလတ္တံ့။ နဝါယမိဿတိ၊ လှုံ့လမပြုလတ္တံ့။ ဝီရိယံ၊ ထက်သန်သော လှုံ့လကို။ နအာရဘိဿတိ၊ အားမထုတ်လတ္တံ့။ သော၊ သည်။ သရာဂေါ၊ ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒေါသော၊ ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ သမောဟော၊ မောဟရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဂ်ဏော၊ ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍။ သံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ ညစ်နွမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ (ကာလံ ကရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့၊ ဟုလည်း သမ္မန်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေ၊ ဤလှုံ့လမရှိသဖြင့် ကိလေသာ မပယ်ခြင်းကို ၁ ။ ပါဠိကခ်ံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ သေယျထာပိ။ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ အာပဏာဝါ၊ စျေးမှုရင်း။ ကမ္မာရကုလာဝါ၊ ပန်းဘဲသမားတို့၏ အိမ်မှုရင်း။ အာဘတာ၊ ဆောင်အပ်သော။ ယာ ကံသပါတိ၊ အကြောင် ကြေးခွက်ကို။ ရဇေနစ၊ မြူမှုန်ဖြင့်ရင်း။ မလေနစ၊ ကြေးညှိုဖြင့်ရင်း။ ပရိယောနဒ္ဓါ၊မြေးယှက်အပ်၏။တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ သာမိကာ၊ ကြေးခွက်ရှင်တို့သည်။ နစေဝ ပရိဘုဉ္ဇေယျုံ၊ သုံးလည်း မသုံးဆောင်ကုန်ရာ၊ နစ ပရိယောဒပေယျုံ၊ မဖြူလည်း မဖြူစင်စေကုန်ရာ။ (ပွတ်လည်း မပွတ်တိုက်ကုန်ရာ)။ ရဇာပထေ၊ မြူမှုန်ထရာလမ်း၌။ နံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ နိက္ခိပေယျုံစ၊ ထားလည်း ထားကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ သာ ကံသပါတိ၊ ထိုကြေးခွက်သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သံကိလိဋ္ဌတရာ၊ သာ၍ ညစ်နွမ်းသည်။ မလဂ္ဂပုံတာ၊ ကြေးညှိကပ်သည်။ အဿ၊ ဖြင့်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မေးတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်မောဂ္ဂလာန်က ဖြေတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧဝမေဝ၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင်။ပ။ ကာလံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတေ၊ ကို။ ပါဠိကခ်ံ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ လာန်။ တတြ၊ တို့တွင်၊ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။တဿ၊ သည်။ အဂ်ဏဿ၊ ကို။ ပ။ အာရဘိဿတိ၊ အားထုတ်လတ္တံ့။ သော၊ သည်။ အရာဂေါ၊ ရာဂမရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတေ၊ ဤလှုံ့လရှိသဖြင့် ကိလေသာပယ်ခြင်းကို။ ပါဠိကခ်ံ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ လာန်။ပ။ နစ နိက္ခိပေယျုံ၊ ထားလည်း မထားကုန်ရာ၊ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧဝံ၊ သော်။ သာ ကံသပါတိ၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ပရိသုဒ္ဓတရာ၊ သာ၍ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတာ၊ ဖြူစင်သည်။ အဿ၊ သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ရာ။ ဧဝံ၊ ၏။ ဣတိ၊ပြီ။အာဝုသော၊ လာန်။ပ။ ကာလံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။(နပါ မပါ၊ သတိပြု သမ္မန်)။

အာဝုသော၊ လာန်။ တတြ၊ တို့တွင်။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဘနိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်သော အာရုံကို။ မနသိကရိဿတိ၊နှလုံးသွင်းလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သုဘနိမိတ္တဿ၊ ကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုဒ္ဓံသေဿတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ သော၊ သည်။ သရာဂေါ၊ ဖြစ်၍။ပ။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ တို့။ ဧတေ၊ ဤတင့်တယ်သောအာရုံကို နှလုံးသွင်းသဖြင့် ကိလေသာ မပယ်ခြင်းကို။ ပါဠိကခ်ံ၊ အပ်၏။ (ကျန်သော ဝါကျတို့၌ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတာ၊ ဖြူစင်၏—ဟု သမ္မန်။ကြွင်းမထူး၊နောက်ဆုံး တတြာဝုသော ဝါကျတို့၌လည်း နပါ မပါကို သတိပြု၍

၁။ တေန္တိ သုတ္တေ အနန္တရံ ဝုစ္စမာနံ ဝိရိယာရမ္ဘာဘာဝေန အဂ်ဏဿ အပ္ပဟာနံ၊ ဤ ဋီကာ။

သမ္မန်ရှုံသာ ထူးတော့၏။ ဧတံ၊ ဤတင့်တယ်သောအာရုံကို နှလုံးမသွင်းပဲ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကို ဟု သမ္မန်ပါ)။

နိဂုံး။ ။အာဝုသော မောဂ္ဂလာန၊ လာန်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ပ။ အဂ္ဂ-ယတိ၊ အပ်၏။ သောဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာတည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ သာတည်း။ ။(သေဋ္ဌပုရိသော ဝါကျ၌လည်း ဤနည်း သမ္မန်)။

၆၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ အင်္ဂ-အင်္ဂန္တိ၊ အင်္ဂ,အင်္ဂဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယဒိဒံ အင်္ဂ၊ အကြင်အင်္ဂသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအင်္ဂသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်တရား၏။ အဓိဝစနံ နုခေါ၊ အမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ လာန်။ ယဒိဒံ အင်္ဂ၊ အကြင်အင်္ဂသည်။ အတ္ထိ၏။ ဧတံ၊ ဤအင်္ဂသည်။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာ ဝစရာနံ၊ အလိုရမ္မက်၏ ကျက်စားရာဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

အာဝုသော၊လာန်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ "(အဟံသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ အာပတ္တိ ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နော စ၊ ရောက်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြင့်ရာ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာပတ္တိ ၊သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏ဟု။ နစဇာနေယျုံ၊တိ၊သိလည်း မသိကုန်ရာ"ဟူ၍။ ဝေ၊ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလို သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေဘုယ်နှံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ကြောင့်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာပတ္တိ ၊ သို့။ အာပန္နောတိ၊ ရောက်ပြီဟူ၍။ ဇာနေယျုံ၊ သိကုန်ရာ၏။ တေဘုယ်နှံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ ပန၊ တည်း။ သော၊သည်။ "မံ၊ ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာပတ္တိ ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏ဟု။ ဇာနန္တိတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အပ္ပတိတော၊ မနှစ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝု သော၊ လာန်။ ယော စေဝ ကောပေါ၊အကြင် အမျက်ထွက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယောစ အပ္ပစ္စယော၊ အကြင်မနှစ်သက်ခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ တေဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်။ အင်္ဂ၊ အင်္ဂမည် ၏။ ။(၁)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ "(အဟံသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ အာပတ္တိ ၊သို့။ အာပန္နော စ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ရာ၏။ မံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနုရဟော၊ သင့်တင့်သော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌။ စောဒေယျုံ၊ စောဒနာကုန်ရာ၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ နောစောဒေယျုံ၊တိ၊ ကုန်ရာ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ တေဘုယ်နှံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ သာတည်း။ အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ကြောင့်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ စောဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ အနုရဟော၊ ၌။ နောစောဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ တေဘုယ်နှံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ ပန၊ သာတည်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "မံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုရဟော၊ ၌။ နော စောဒေန္တိတိ၊ ကုန်"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ကုပိတော၊ သည်။ပ။အင်္ဂ၊ အင်္ဂမည်၏။ ။(၂)

အာဝုသော၊ လာန်။ယံ၊ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ပ။ (သပ္ပဋိပုဂ္ဂ လော၊ အာပတ်ရှိချင်းတူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ အာပတ်မရှိချင်းတူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဤမျှသာထူး၏။ကြွင်းမခဲ့ပြီ)။ ။(၃)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိတ္မာ ပဋိပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေးမြန်း မေးမြန်း။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့အား။ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောပါမူကား။ အဟောဝတ၊ သြကောင်းလေစု။ သတ္ထာ၊ သည်။ အည်း၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ကို။ ပဋိပုစ္ဆိတ္မာ ပဋိပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေးမြန် မေးမြန်။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ နဒေသေယျ၊ မဟောပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ စု"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဣဒ္ဓာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ တေဝ်ဌာနုံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ သာတည်း။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ ။(၄)

ဘိက္ခု၊ဘို့သည်။ မမေဝ၊ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတ္မာ ပုရက္ခတ္မာ၊ ရှေ့ခံပြု၍ ရှေ့ခံပြု၍ ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဘတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသေယျုံ၊ ဝင်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ (ဤမျှသာထူး ၏။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ ။(၅)

အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားရာအရပ်၌ ၁ ။ အဂ္ဂါသနံ၊ နေရာဦးကို။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ရေဦးကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးကို။ (တနည်း။ အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သောနေရာကို။ အဂ္ဂေါ ဒကံ၊ မြတ်သောရေကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သော ဆွမ်းကို၊) လဘေယျံ၊ ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ။(ဤမျှသာထူး၏။အကြင်း တူပြီ)။ ။(၆)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ၌။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီးလတ်သော်။ အနုမောဒေယျံ၊ အနုမောဒနာပြုရမူကား။ အဟောဝတ၊စု။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ ။(၇)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အာရာမဂတာနံ၊ အရံသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ ။(၈)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အာရာမဂတာနံ၊ အရံသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့အား။ပ။ ဥပါသကာနံ၊ ဒါယကာတို့အား။ပ။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမတို့အား။ မမ်ိ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ကား။ အဟောဝတ၊စု။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ ။(၉)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ သက္ကရေယျုံ၊ အရိုအသေပြုကုန်မူကား။ ဂရုံကရေယျုံ၊ အလေးပြု ကုန်မူကား။ မာနေယျုံ၊ မြတ်နိုးကုန်မူကား။ ပူဇေယျုံ၊ ပူဇော်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၁၀)

ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ ဥပါသိကာ၊ တို့သည်။ (ဤမျှသာ ထူး၏)။ ။(၁၁)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝဏ္ဏီတာနံ၊ မြတ်ကုန်သော။ စီဝရာနံ၊ သင်္ဃန်းတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ ရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ။(ဤမျှသာ ထူးသည်၊ အကြင်းတူပြီ)။ ။(၁၂)

ပိဏ္ဍပါတာနံ၊ ထောပတ်ဆွမ်း အစရှိသော အာဟာရတို့ကို ၂ ။သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ

၁။ ဘတ္တံ ဂသန္တီတ္ထောတိ ဘတ္တဂ္ဂံ။ ဘတ္တသဒ္ဒ၊ပဟ ဂသဓာတ်-ကွိပစ္စည်း။ ကွိကြောင့် ဓာတုန်ချေ။ တနည်း-ဃသဓာတ် ဂဟဓာတ်ကြုံ၍ ဓာတုန်ချေ။ မောဂ္ဂလာန် ၉၄-၅။

၂။ သပ္ပိ တေလ မဓုသက္ကရာဒိ ပူရိတာနံ-ဟူသော အဌကထာ၊ ပဏီတာနံ-ဟူသော ဝိသေသနကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ပဏီတာနံ-ဟု ဝိသေသနမပါသော အရာဌာနဌ ပိဏ္ဍပါတန္တိ ယံကိဉ္စိ အာဟာရံ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဌကထာနှင့် အညီ ဆွမ်းစသော အာဟာရကို ဟု ပေး။

နေရာတို့ကို။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုံ၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ ။(ဤမျှသာ ထူး၏)။

နိဂုံး။ ။အာဝုသော၊ လာန်။ ယဒိဒံ အင်္ဂါ၊ အကြောင်အင်္ဂါသည်။ အတ္ထိ၏။ တေ၊ ဤ အင်္ဂါသည်။ပါ၊ပကာနုံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာဝစရာနုံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အကုသလာနုံ၊ ဤ(တဆယ့် ကိုးပါးသော)အကုသိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကျယ်ဖြေပြီ။ ။(၁၃)

၆၁။ အာဝုသော၊ လာန်။ ကဿစိ၊ အဒ္ဓါသော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြောင်ရဟန်းသည်။ အပ္ပဟီနာ၊မယယ်အပ်သေးကုန်သော။ပါ၊ပကာ၊ကုန်သော။ဣစ္ဆာဝစရာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလာ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိဝေ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏။ သုယန္တိစ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာရညိကော၊ တောဌေနလေ့ရှိသည် ။ ပန္တသေနာသနော၊ အစွန်အဖျား ကျောင်းဌေနသည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ (ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်သည်ဟုလည်း ပေး)။ သပဒါနစာရီ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ (သပဒါနစာရီ ဓုတင်ဆောင်သည်ဟု သော်လည်းပေး)။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ လူခစီဝရဓရော၊ ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သည်။ ကိဉ္စာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ ကား ဖြစ်၏။ အထခေါ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နစေ သက္ကရောန္တိ၊ အရှိအသေလည်း မပြုကုန်။ပ။ နပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်လည်း မပူဇော်ကုန်။ တံ၊ ထိုမရှိ သေခြင်း စသည်သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ယာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်သည်။ အပ္ပဟီနာ၊ ကုန်သေးသော။ ပါ၊ပကာ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာ ဝစရာ၊ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိစေ၊ ကုန်၏။ သုယန္တိစ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ အာဝုသော၊ လာန်။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ အာပဏာ၊ မှုဆိုင်း။ ကမ္မာရ ကုလာဝါ၊ မှုဆိုင်း။ အာဘတာ၊ သော။ ယာ ကံသပါတီ၊ သည်။ ပဒုသုဒ္ဓါ၏။ ပရိယောဒါတာ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ အဟိကုဏ္ဍပံဝါ၊ မြွေသေကောင်ဖြင့်ရင်း။ ကုက္ကုရကုဏ္ဍပံဝါ၊ ခွေးသေကောင်ဖြင့်ရင်း။ မနုဿကုဏ္ဍပံဝါ၊ လူသေကောင်ဖြင့်ရင်း။ ရစယိတ္မာ၊ ပြုစီရင်၍ ၂ ။ (သဒ္ဒတ္ထ ။ ပြည့်စေ၍ ဟု အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အညိဿာ၊တပါးသော။ ကံသပါတိယာ၊ဖြင့်။ ပဋိကုဋ္ဌိတ္မာ၊ မှောက်၍။ အန္တရာပဏံ ပဋိ၊ စျေးအတွင်း၌။ ပဇေယ္ယုံ၊ သွားကုန်ရာ၏ ? ၊ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ "အမ္ဘော၊ အိုအမောင်။ ကိုမေဝ၊ အဘယ်

၁။ တမဓိတေ-သုတ်ရှု-အဖွင့်နှင့် အညီ တဿီလတ္ထ ပေးလိုက်သည်။ ဤနေ့ကာ၌ အရညေ နိဝါသော အဿ-ဟုဖွင့်၏။ အရညကင် ဓုတင်ဆောင်သည်ဟုလည်း အဓိပ္ပါယတ္ထ ပေးနိုင်သည်။

၂။ အဟိကုဏ္ဍပံဝါ-စသော ၃-ပုဒ်သည် ဘိက္ခုဘာဝန္တိ ဘိက္ခုဘာဝေန ကရဏတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ-ဟူသော ပါရာဇိကဏ် အဌကထာ၌ကဲ့သို့ ကရဏတ္ထ ဥပယောဂ ဝစနတည်း။ ထို့ကြောင့် ကရိုဏ်းအနက်ပေး။ ရစော စု-ကရဏော-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ပြုစီရင်၍ဟုပေး ။ပရိပူရေတ္မာတိ အတ္ထော-ဟုဖွင့်သည်ကားဘာဝတ္ထတည်း။

၃။ ပဋိပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ၌ ပဋိ-သည် ကမ္မပ္ပဝစနီယတည်း။ ၎င်း၏အစွမ်းကြောင့် "အန္တရာပဏံ"၌ ဥပယောဂ ဝစန သည်ဘုမ္မတ္ထတည်း။ ထိုကြောင့် "အာပဏာနမန္တရေ"ဟု သတ္တမျှတ္ထ ဖွင့်ဆိုသည်။ အနက်ပေးရာ၌ ပဋိကို အန္တရာပဏံ-ပုဒ်နှင့်တွဲ၍ "အန္တရာပဏံပဋိ၊ စျေးအတွင်း၌" ဟုသာပေး။ "ပဋိပဇ္ဇေယ္ယုံ၏ ဂစ္ဆေယ္ယုံ" ဟု ဖွင့်သည်ကား ပဋိ-နှင့် ပဇ္ဇေယ္ယုံ-တွဲရမည်ဟု မဆိုလို။ပဋိ-သည် လက္ခဏ လက္ခိယ သမ္ဘန္ဓဇောတကမ္မ ဖြစ်သောကမ္မပ္ပဝစနီယ ဟု သိစေ လိုရှိတည်း။ ၆၅-စာပိုဒ် "စေတော သမထံ"ဖွင့်ပုံ-အနုယုတ္တော-ကို ယုတ္တော-ဟု ဖွင့်ပုံနှင့် ညီ၍ ကြည့်လေ။

ကြောင့်လျှင်။ ဣဒံ၊ ဤကြေးခွက်ကို။ ဇညဇည် ဝိယ၊ အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်ကဲ့သို့ ။ ဟရိယတိတိ၊ ဆောင်ယူအပ်သနည်း”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ အပါပုရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ သြလောကေယျ၊ ကြည့်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုလူ၏။ (အမနာပတာ-၌စပ်။ ထိုအကောင်ပုပ်ကို ဟု ပေးသော် ဒဿန-၌စပ်)။ သဟဒဿနေန၊ မြင်ခြင်းနှင့် တပြိုင်နက်။ အမနာပတာစ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဌာဟေယျ၊ တည်ရာ၏။ ပါဠိကုလျတာစ၊ ရွံ့ရှာဖွယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဌာဟေယျ၊ ရာ၏။ ဇေဂုစ္ဆတာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဌာဟေယျ၊၏။ ဇိဃစ္ဆိတာနမ္မိ၊ စားလိုသောသူ(ဆာလောင်သောသူ)တို့၏လည်း။ ဘောတ္တုကမ္မတာ၊ စားလိုသည်၏ အဖြစ်သည်။ နု အသ၊ မဖြစ်ရာ။ သုဟိတာနံ၊ ဝသောသူတို့၏။ ဘောတ္တုကမ္မတာ၊ သည်။ ပဂေဝ အသ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။ ။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၆၂။ အာဝုသော၊ လာန်။ပ။သူယန္ဓိစ၊ ကုန်၏။သော၊ သည်။ဂါမန္တဝိဟာရီ၊ ရွာနီးကျောင်း၌ နေလေ့ရှိသည်။ နေမန္တနိကော၊ ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို ခံယူလေ့ရှိသည်။ ဂဟပတိစီဝရဓရော၊ ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ သာမိကာ၊ အရှင်တို့သည်။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွှေးပစ်အပ်ပြီးသော အမဲအမှုန်ရှိသော။ အနေကသူပံ၊ များသော လက်ကော်ရ ဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော လက်သုတ် ဟင်းလျှာရှိသော။ သာလိနံ သြဒနံ၊ သလေးထမင်းဖြင့်။ ရစယိတွာ၊ ပြုစီရင်၍။ (ပြည့်စေ၍ ဟူ၍သော်လည်း ပေး။ အကြွင်းတူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာမိန့်တော်မူပြီ။

၆၃။ ဧवं၊ ဤသို့။ဝုတ္တေ၊ မိန့်အပ်သော်။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။အာယသ္မန္တं သာရိပုတ္တံ၊ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဥပမာ၊ဥပမာသည်။ မံ၊ငါ့အား။ ပဋိဘာတိ၊ထင်လာ၏”ဟူသော်။ ဧवं၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ တံ၊ သင့်အား။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊အခါ၌။ ဂိရိမဇ္ဈေ၊ နွားခြံ ပမာ တောင်ငါးလုံးကာရံအပ်သော။ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊

၁။ “ဇနဿ ဒဿနယောဂ်ဿ ဒဿနီယံ”-ဟူသော ဋီကာအလို ဇည် ပုဒ်သည် ယောဂျတဒ္ဓိတ် ဖြစ်ရကား “ဇညဇည်ဝိယ၊ လူအပေါင်းတို့ ကြည့်ရှုထိုက်-ကြည့်ရှုလောက်သောအရာကဲ့သို့”ဟု သဒ္ဒတ္ထပြန်ဆိုလေ။ ဤ၌ကား “မနာပ မနာပံဝိယ”ဟူသော အဋ္ဌကထာ့အဖွင့်ရှု၍ အဓိပ္ပါယတ္ထ ပြန်ဆိုသည်။

၂။ မယှံ။ပ။ ဥပမာ ဥပဋ္ဌာတိ။ပ။ ပဋိဘာဘတုတန္တိ တုယှံပဋိဘာတု ဥပဋ္ဌာတု။ အဋ္ဌကထာ။ မံတန္တိမ ဥပယောဂဝစနံ ပဋိသဒ္ဒယောဂေန အတ္ထောပန သမ္မဒါနမေဝါတိ-ဟူသော ဋီကာတို့နှင့်အညီ ‘အား’ပေးသည်။ “အပိသု မံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ပတိဘံသု”။ ပါသရာသိသုတ် အပိုဒ် ၂၇၁။ မန္တိ-မမ၊ ပဋိဘံသူတိ ပဋိဘာနသင်္ခါတသဒ္ဒါ ဣဒ္ဓိသဒ္ဒ ဂေါစရာ အဟောသုံ”။ ဧဝံ အဋ္ဌကထာ။ မန္တိ ပဋိယောဂေ သာမိအတ္ထေ ဥပယောဂဝစနန္တိ အာဟ မမာတိ”။ ဧဝံ ဋီကာ။ “ကွစိ ဒုတိယာ ဆဋ္ဌီန မတ္ထေ”- ကစ္စည်းတို့ကိုထောက်လျှင် သမ္မဒါနတ္ထသာမဟုတ်။ ‘မံ၊ ငါ၏ဥဒ္ဓေသ်၌။ ဥပမာ၊ သည်။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏”ဟူ၍ သာမျတ္ထလည်း ပေးနိုင်သည်ပင်။ ၂-သုတ်၊ ၂-ကဏ္ဍ မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ကာတန္တဝုတ္တိ ဋီကာတို့ အလို “မံ၊ ကို။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ဥပမာ၊ သည်။ ဘာတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဝါ၊ တောက်ပ၏”ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်ပင်။

ယူ၍။ ရာဇဂဟ်၊ မြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ယာနကာရပုတ္တော၊ ယာဉ် (ရထား) သမား၏ သားဖြစ်သော။ သမိတိ၊ သမိတိသည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ နေမိ၊ အကွပ်ကို။ တစ္ဆတိ၊ ရွေ၏။ တမေနံ၊ ထိုသမိတိကို။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တော၊ ယာဉ်သမားဟောင်း အမျိုးသား ဖြစ်သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တော၊ ပဏ္ဍု၏သား ဖြစ်သော။ အာဇီဝကော၊ အာဇီဝကသည်။ (အာဇီဝကောတိ နဂ္ဂသမဏကော။ဋ္ဌ)။ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ကပ်၍ တည်သည်။ ဟောတိ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တဿ၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တဿ၊ သော။ အာဇီဝကဿ၊ အာဇီဝက၏။ "ယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ အယံ သမိတိ၊ သည်။ ဣမိဿာနေမိယာ၊ ဤ၏အကွပ်၏။ ဣမဿ ဝက်ံ၊ ဤ၏တဖက်ကောက်ကိုငင်း။ ဣမဿ ဇိမ္ပံ၊ ဤ၏တွန့်လိမ်သော အကောက်ကိုငင်း။ ဣမဿ ဒေါသံ၊ ဤ၏အကာအမျက်အဖုကိုငင်း။ တစ္ဆေယျ၊ ရွေ(ဖျဉ်)ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စု။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရွေ(ဖျဉ်)သည်ရှိသော်။ အယံနေမိ၊သည်။ အပဂတဝက်ံ၊ကင်းပြီးသော တဖက်ကောက်ရှိသည်။ အပဂတဇိမ္ဘ၊ ကင်းပြီးသော် တွန့်လိမ်သော အကောက်ရှိသည်။ အပဂတ ဒေါသ၊ ကင်းပြီးသော အကာအမျက်အဖုရှိသည်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတ၊ တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ စု"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယံဝ ယဝ၊ အကြင် အကြင် အခါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တဿ၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တဿ၊ သော။ အာဇီဝကဿ၊ ၏။ စေတသော၊၏။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ဟောတိ၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခါ၌။ ယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ သမိတိ၊ သည်။ပ။ တစ္ဆတိ၊ ရွေ(ဖျဉ်)၏။ အာဝုသော၊ရာ။ အထခေါ၊၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တော၊သော။အာဇီဝကော၊သည်။အတ္တမနော၊ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ "ဟဒယာ၊(သမိတိ၏) စိတ်ဖြင့်။ ဟဒယံ၊ (ငါ၏)စိတ်ကို။ အညာယ၊သိ၍။ တစ္ဆတိမညေတိ၊ ရွေယောင်တကား"ဟူသော။ အတ္တမနဝါစံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်ဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်။ ဇီဝိကတ္ထာ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြသည် မဟုတ်ကုန် [1]။ သဒ္ဓာ၊ စဉ်းလဲကုန်၏။ မာယာ ဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ကေတဝိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း(အတတ်) ရှိကုန်၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်ကုန်၏။ ဥန္နဠာ၊ တက်ကြွသော (ကျူတည်းဟူသော) မာန ရှိကုန်၏။ စပလာ၊ လျှပ်ပေါ် လော်လည်ကုန်၏။ မုခရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်၏။ ဝိကိဏ္ဏဝါစာ၊ ပြန့်ကျဲသော စကား ရှိကုန်၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါး မရှိကုန်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကုန်။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ အယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ သာမညေ၊ ရဟန်း အဖြစ်၌။ အနပေက္ခဝေ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာပုဒ်၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သန်သော ရိုသေလေးစားခြင်းရှိကုန်သည်။ နမ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဗာဟုလိကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်၏။ သာထလိကာ၊ သာသနာကို လျော့လျော့ ယူကုန်၏။ သြက္ကမနေ၊ သက်ဆင်းစေတတ်သော နိဝရဏငါးပါး၌။ ပဗ္ဗဇ်မာ၊ ရှေ့သွား

၁။ အဿဒ္ဓါဖြင့် ရတနတ္တယ၌ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ နသဒ္ဓါ-ဖြင့် ကမ္မ-ကမ္မဖလ၌ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည်ကို ပြသည်။ ။ ဋီကာ။

ဖြစ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကေ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိုက္ခိတ္တဓုရာ၊ ချအပ်သော ဝန်ရှိကုန်၏။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်၏။ ဟီနဝီရိယာ၊ လှုံ့လဝီရိယမှ ကင်းကုန်၏ ။

မုဋ္ဌဿတီ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်၏။ အသမ္ဘဝနာ၊ ဆင်ခြင်သူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အဝိ မာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်။ ဝိဗ္ဘန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသော အာရုံတို့၌)ချာချာလည်သော စိတ် ရှိကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ ဧဠမူဂါ၊ တံတွေးယိုသော ခံတွင်း ရှိကုန်၏။ (အပြင်ရှိသော ခံတွင်း ရှိကုန်၏-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣမိနာ ဓမ္မပရိယာ ယေန၊ ဤတရားဒေသနာတော်ဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟဒယံ၊ စိတ်ကို။ ဟဒယာ၊ (ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏) စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ တစ္ဆတိမညေ၊ ရှေသော အလား သုတ်သင်ရှင်းလင်းဘိ၏ တကား။ ယေ ပန တေ ကုသလပုတ္တာ၊ တို့သည်ကား။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အန ဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အသဒ္ဓာ၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိကုန်။ အမာယာဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အကောတဟိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အနုဒ္ဓတာ၊ မပျံ့လွင့် ကုန်။ အနုန္နဠာ၊တက်သော(ကျူတည်းဟူသော)မာနရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အစပလာ၊ မလျှပ်ပေါ် မလော်လည်ကုန်။ အမုရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အဝိ ဝိဏ္ဏဝါစာ၊ ပြန့်ကျဲသော စကားရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါးရှိကုန် ၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညုနော၊ အဘိုင်းအရှည်ကို သိကုန်၏။ ဇာဂရိယံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ သာမညေ၌။ အပေက္ခဝန္တော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိကုန်၏။ သိက္ခာယ၊ ၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သော ရိုသေခြင်း ရှိကုန်၏။ ဗာဟုလိကာ၊ ကုန်သည်။ နု၊ မဖြစ်ကုန်။ သာထလိကာ၊ ကုန်သည်။ နု၊ မဖြစ်ကုန်။ သြက္ကမနေ၌။ နိုက္ခိတ္တဓုရာ၊ ကုန်၏။ ပဝိဝေကေ၌။ ပဗ္ဗဂ်မာ၊ ကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိကုန်၏။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သော သတိရှိကုန်၏။ သမ္ဘဝနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်ကုန်၏။ သမာ ဟိတာ၊ တည်ကြည် ကုန်၏။ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသော စိတ်ရှိကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိ ကုန်၏။ အနေဇမူဂါ၊ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရကုန်၍။ "ဘော၊အိုအချင်းတို့။ သာဓုဝတ၊ကောင်းလေစု။သဗ္ဗ ဘွစာရီ၊သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို။ (သဗ္ဗဘွစာရီ-ဟု ရဿနှင့် ပါဠိရှိမူ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်-ဟု ကတ္တားပေး)။ အကုသလာ၊မှ။ ဝုဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ထစေ၍။ ကုသလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတိတိ၊ တည်စေပါပေ၏"ဟူ၍။ ဝစသာ စေဝ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ မနသာ စ၊ စိတ်ဖြင့်ရင်း။ ပိဝန္တိမညေ၊ သောက်ကုန်ယောင်တကား။ ဃသန္တိမညေ၊ စားကုန်ယောင်တကား။ အာဝုသော၊ရာ။ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်တတ်သော သဘောရှိသော။ သီသံနှာတော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်ရင်း။ ပုရိသေဝါ၊ ယောကျ်ားသည်ရင်း။ ဥပ္ပလမာလံဝါ၊ ကြာပန်းဂုံရင်း။ ဝဿိကမာလံဝါ၊ မိုးစေ့ပန်းကိုရင်း။ အတိမုတ္တကမာလံဝါ၊ စစ်ကြီးပန်းကိုရင်း။ (စပယ်ပန်းလည်းဟူ၏)။ လဘိတ္တာ၊၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ခံယူ၍။ ဥတ္တာမဂ်ေ၊ မြတ်သော အင်္ဂါဟု ဆိုအပ်သော။ သိရသ္မိं ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျ သေယျ ထာပိ၊ တည်စေရာသကဲ့သို့။ (ဥပမေယျအနက်တူ၏)။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥဘော၊ နှစ်ဦး

၁။ ဟီနဝီရိယာ-၌ ဟီနသည် ဟာဓာတ်၊ဟာနျတ္ထတည်း၊ စာဂတ္ထမဟုတ်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဝီရဟိတာ ဝိယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ယုတ်ညံ့သော အနက်မဟော။

ကုန်သော။ တေ မဟာနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ သမနုမောဒိ ̊သု၊ အညီအမျှ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။အနဂ်ဏသုတ္တံ၊ အနဂ်ဏသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-အာကခေ်ယျသုတ်

၆၄။ ။(ဧवं မေ သုတံ။ပ။ပစ္စေသောသုံ-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊သည်—ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေ၊သင်တို့သည်။ သမ္မန္နသီလာ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မန္နပါတိမောက္ခာ၊ ပြည့်စုံသော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိကုန်သည်ဖြင်၍။ ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့။ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတာ၊စောင့်ရှောက်အပ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့၊ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌ (အကုသိုလ်တရားတို့၌)။ဘယဒဿာဝိနော၊ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။

၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သပြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏။ ပိယောစ၊ ချစ်အပ်သောသူသည်ရင်း။ မနာပေါစ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျံ့ဝေတတ်သော သူသည်ရင်း။ ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သော သူသည်ရင်း။ ဘာဝနီယောစ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော သူသည်ရင်း။ အဿန္တိ၊ ဖြစ်လိုရာ"ဟူ၍။စေ အာကခေ်ယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအုံ့။သီလေသု၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ)သီလတို့၌။ ပရိပူရကာရီဝေ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ (ဌိကာနှင့် အညီ ဝေကို အဋ္ဌာနပယုဇ်-ကြံ၍ပေးသည်)။ အစ္ဆတ္တံ၊ မိမိ၏။ စေတောသမထံ အနု၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည် ̊။

၁။ စေတောသမထမနုယုတ္တော-၌ စေတောသမထံ-ကို စိတ္တသမထေ-ဟူ၍ရှင်း။ဘုမ္မတ္ထေပနေတံ သမထန္တိဥပယောဂ-ဝစနံ-ဟူ၍ရှင်း ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့် စေတောသမထံကို ၌-ဟု ပေးရမည်။ သို့သော် တတိယာ သတ္တမီနဉ္စ သုတ်ဖြင့် သတ္တမျတ္ထဝယ် ဒုတိယာသက်ခြင်းကြောင့် သတ္တမျတ္ထ(ဘုမ္မတ္ထ)ပေးရသလော၊ ဘာကြောင့် ဘုမ္မတ္ထ ပေးရသနည်း-ဟု စိစစ်ဘွယ်လို၏။ အဓိသီဝါသာနံ ကမ္မံ (ပါ-၁-၄-၄၆) အာဘိနိဝေသဿ(၁-၄-၄၇) သုတ်တို့၏ အဏ္ဍဝုဒ္ဓနနှင့် တပ္ပါနတဒါစာရဥပန္ဒဗျာဝသယောဂအဏ္ဍဝုဒ္ဓနတို့၌ တတိယာသတ္တမီနဉ္စ-ဖြင့် ဒုတိယာ စီရင်နိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ထိုမှ အလွတ်ဖြစ်သော ဤစေတောသမထံ-ပုဒ်မျိုးကို ၎င်းသုတ်ဖြင့် စီရင်နိုင်ခွင့်မရှိ။

သို့ဖြစ်လျှင် ဘယ်သုတ်ဖြင့် သက်သနည်းဟု မေးဘွယ်ရှိ၏။ အနုယုတ္တော-ကို အနုဖြုတ်၍ ယုတ္တော-ဟု ဖွင့်ရကား အနုသည် ယုတ္တောမှ ယုဇဓာတ်ကို အထူးပြုသော အနု-မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဓာတ်ကို အထူးမပြုလျှင် ဓာတ္တတ္ထံ ဥပေစ္စ သဒ္ဒတိတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထ အရ ဥပသာရမဟုတ်၊ ဓာတ်ကို အထူးပြုသော ဥပသာရမဟုတ်လျှင် ယုဇဓာတ်လည်း ယှဉ်ခြင်းအနက်မှတပါး အားထုတ်ခြင်းမဟောနိုင်၊ ယှဉ်ခြင်းအနက်သာ ဟောအုံ့၊ အကမ္မကဓာတ်ဖြစ်ရကား၊ ၎င်းယုဇဓာတ်ကိုငဲ့၍ စေတောသမထံ-ကို ကမ္မတ္ထ ဒုတိယာ-ဖြင့် လည်း မစီရင်နိုင်တော့ပေ။

အနု ပရိ အဓိ အဘိ-စသည်တို့သည် ဥပသာရနှင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အမည်တခုခု ရရှိရပေမည်။ အမည်နှစ်ခု တပြိုင်နက်မရကောင်း။ ဤ၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဥပသာရအမည် မရနိုင်သောကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယသာ ဖြစ်ရမည်။ ကမ္မပ္ပဝစနီယ လက္ခဏာကို ကြိယာ ဧောတကောနာယံ-ဂါထာဖြင့် စစ်လေ။ ထိုကိုရည်၍ အနုတိ ဣမိနာ ဥပသဂ္ဂေန ယောဂေ သိဒ္ဓံ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်။ ဤ၌ ဥပသဂ္ဂေန-ဟူသော စကားသည် မဠဲ ဝါ ပိဠဲ ဝါ အဘိနိသီဒေယျ-ပုဒ်အဖွင့် ကခ်ါအဋ္ဌကထာ၌ကဲ့သို့ ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်းဖြင့် သုံးသည် ဟုမှတ်။ ဥပသာရ

အနိုရာကတဏှာနော၊ မတားမြစ်အပ်သော စျာန်ရှိသည်။ (အဋ္ဌကထာ၌ အနိဟဋဏှာနော အဝိနာသိတဏှာနောဝါ-ဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထု)။ ဝိပဿနာယ၊ အနုပဿနာ ခုနစ်ပါးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းတို့ကို။ (နိဿယောပစာရ)။ ဗြူဟေတာ၊ ပွါးစေတတ်သည်။ အသ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။(၁)

ဖြစ်၍ ဥပသဂ္ဂေန-ဟု ဖွင့်သည်မဟုတ်။ ကမ္မပ္ပဝစနီယသာ။ ထိုကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တောသုတ်၊ သို့မဟုတ အနုနာ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်တို့ဖြင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အနု အယှဉ် စေတောသမထံ-ကို ဒုတိယာသက်၊ သမ္မန္နဇောတက ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အနုကို ယုတ္တောနှင့် မတွဲမူ၍ စေတောသမထံ-နှင့် တွဲ၍ စေတော သမထ မနု၊ဌ-ဟုပေးလေ။

စာပိုဒ် ၆၃-၌ ဇာဂရိယံ-ကို ဇာဂရေ-ဟု သတ္တမျှန်ဖြင့် ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဤသဘောပင်တည်း။ အနနု ယုတ္တာ-ကိုကား အနု-ဖြုတ်၍ ယုတ္တာ-ဟု မဖွင့်ခြင်းသည် အနု အနက်ရှိ၍ မဟုတ်။ နှ အနု ယုတ္တ ဟု သုံးပုဒ် တွဲ၍ ထားရာဝယ် အလယ် အနု ကို ဖြုတ်ချင်သော်လည်း ဖြုတ်ပစ်လိုက်က အယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်ရမည်။ အယုတ္တာ ဟု ဖွင့်လျှင် အသိခက်သွားနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် အနု မဖြုတ်ဘဲ ထားသည်။ စင်စစ် ဓာတ္တတ္ထဝိသေသက ဥပသာရ ကြုံ၍ အနနုယုတ္တာ ဟု ဖွင့်သည်မဟုတ်၊စေတောသမထမနုယုတ္တော-နှင့် အတူဟုသာမှတ်၊ စာပိုဒ် ၄၂၃-၌ ဇာဂရိယ မနုယုတ္တာတိ။ပ။ ဇာဂရိယမှ် ယုတ္တာ ဟယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် အနုဖြုတ်ဖွင့်က အသိခက်မည်စိုး၍ အနုဖြုတ် မဖွင့်ခြင်း သိသာ၏၊ ဤစေတော သမထမနုယုတ္တော-နှင့် ဇာဂရိယအနနုယုတ္တာ-တို့၌ သတ္တမျှန်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော်လည်း စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ဥက္ကဋ္ဌိကပဓာနမနုယုတ္တောတိ ဥက္ကဋ္ဌိကဝိရိယံ အနု ယုတ္တော။ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသ စာပိုဒ် ၁၆၀-၌ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရန္တိ ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရံ အနုယုတ္တော၊ သံယုတ် စာပိုဒ် ၃၆-၌ ပမာဒ မနုယုဉ္ဇန္တိတိ ယေ ပမာဒံ ကရောန္တိ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ တေ တံ အနုယုဉ္ဇန္တိ နာမ-ဟု သတ္တမျှန်ဖြင့် မဖွင့်၊ ဒုတိယန်ဖြင့်သာ ဖွင့်သည်။ အနုယုတ္တာ-ကိုလည်း အနုမဖြုတ်ဘဲ ဖွင့်ဆိုသည်။ ယင်းသို့ ဖွင့်သော အရာ ၎ဏနှ-ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေ၊ ၂-သုတ်လုံးဖြင့် စီရင်။ ၂-နည်းပေးနိုင်သည်ဟု မှတ်။အနုသည် ယုဇဝတ် အထူးပြုခိုက် ယုဇလည်း အားထုတ်ခြင်း အနက်ထွက်၍ သကမ္မကကြိယာ ဖြစ်သည့်ပြင် ၎င်း၏ ယှဉ်ရာ စပ်ရာပုဒ်လည်း ကံအနက် ထွက်၏။အနုလည်း ဥပသာရအမည်ရ၏။အနုသည် ယုဇကို အထူးမပြုခိုက် ယုဇလည်း ယှဉ်ခြင်း အနက်ထွက်၍ အကမ္မကကြိယာဖြစ်သည့်ပြင် အနုလည်း ဥပသာရမဟုတ်သော ကမ္မပ္ပဝစနီယအမည်ရသောကြောင့် ၎င်း၏ ရှေ့ရှိ ဥက္ကဋ္ဌိကပဓာန-စသော ပုဒ်တို့ကိုလည်း ကမ္မတ္ထဝယ် ဒုတိယာ မသက်နိုင်တော့ဘဲ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တော-ဖြင့် စီရင်ရတော့၏။

အန္ဓာဒိပုဗ္ဗအကမ္မက ကြိယာဖြင့် ပြီးသော အနုယုတ္တော-စသည်တို့၏ ရှေ့၌ရှိသော ဒုတိယန္တ ပုဒ်တို့ကို ကမ္မပ္ပ ဝစနီယသာ လိုလားသောအခါ၌ ရှေပုဒ်ကို ဝိဘတ္တျန္တ ပြောင်းလဲ၍ အနုကိုလည်း ဖြုတ်ဖွင့်လေ့ရှိသည်။ အန္ဓာဒိ ကို ဥပသာရ, ကမ္မပ္ပဝစနီယ ၂-မျိုး လာသောအခါဝယ် ရှေပုဒ်ကိုလည်း ဒုတိယန္တအတိုင်း ဝိဘတ္တျန္တမပြောင်း လဲဘဲ ထား၍ အနုကိုလည်း ဖြုတ်ပစ်လေ့မရှိပေ။

အနနုယုတ္တော-ကဲ့သို့ အန္ဓာဒိအပြင် နပဋိသေဓ ပါဝင်သော အခါဝယ် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အယှဉ်ဟုပင် ကြုံစေ ကာမူ အသိခက်မည်စိုး၍ ရှေပုဒ်ကို ဝိဘတ္တျန္တ ပြောင်းသော်လည်း အနုကို ဖြုတ်ပစ်လေ့မရှိ။ ၎င်းပြင် အန္ဓာဒိ တို့ ဥပသာရ အမည်မရဘဲ ကမ္မပ္ပဝစနီယ အမည်ရတိုင်း ၎င်းအန္ဓာဒိတို့နှင့် တွဲနေသော ဓာတ်မှန်သမျှ အကမ္မက ကြိယာသာရှိသည်။သကမ္မက ကြိယာ နေရိုးမရှိသည်ကိုလည်း သတိမူရာသတည်း။ အနု-အာဘိ-စသော အန္ဓာဒိ တို့၏ ရှေ့ရှိ စေတော သမထံ-စသော ပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ ဆိုင်ရာ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့လည်း တနေရာနှင့် တနေရာ ဖွင့်ပုံချင်း ကွဲပြားသောကြောင့် ကို-ဟု ကမ္မတ္ထယောဇနာရမည်လော၊ ဒုတိယန္တပင် ဖြစ်သော်လည်း ၌၏-ဟု ဘုမ္မတ္ထ သာမျတ္ထပင် ယောဇနာရမည်လော၊ အန္ဓာဒိနှင့် တွဲနေသော အနုယုတ္တော၊ အာဘိနိသိဒေယျ၊ သမုဒါ စရန္တိ-စသော ကြိယာပဒတို့ကို အန္ဓာဒိ၏ အနက် ဖျောက်၍ ပေးရမည်လော၊ မပေးရမည်လော-ဟု အမျိုးမျိုး တွေးတောဘွယ်ရာ ဋီကာတို့သည်လည်း ပြဆိုပြီး နယူပဒေသကို နယဂ္ဂါဟယူ၍ လွယ်ကူစွာ ဆုံးဖြတ်စေနိုင်ရာ၏။ သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ် စာပိုဒ် ၃၄၊ အကိဉ္စနံ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာ (ပါဠိ)။ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာတိ ဝဋ္ဋဒုက္ခာ ပန တဿ ဥပရိ နှ ပတန္တိ ဖြင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားလေ။

စိဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာနံ၊ သက်နှိုး ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို။လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ (၂)

အဟံ၊သည်။ယေသံ၊အကြင် နတ်လူတို့၏။စိဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်၏။ တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့၏။ တေ ကာရာ၊ ထိုပြုအပ်သော ပစ္စည်းအလှူတို့သည်။ မဟပ္ဖလာ၊ မျှားသော လောကီချမ်းသာ အကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ မျှားသော လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ အကျိုးရှိကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (အဌကထာနှင့်အညီ မဟပ္ဖလာနှင့် မဟာနိသံသာ ကွဲပြားအောင် ပေးလိုက်သည်)။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ (၃)

ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ကုန်သော။ကာလင်္ကတာ၊ သေကုန်သော။ ယေဘုဿတိ၊ အကြင် ဆွေမျိုးတို့သည်ရင်း။ယေသာလောဟိတာ၊အကြင်သားချင်းတို့သည်ရင်း။ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုဿရန္တိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့၏။ တံ၊ ထိုကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် အောက်မေ့ခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ မဟာနိသံသံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ (၄)

၆၆။ အရတိ-ရတိသဟော၊ (သာသနာတော်၌)မမ္မေလျော်ခြင်း, (ကာမဂုဏ်၌) မမ္မေလျော်ခြင်းကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်လို၏။ အရတိ၊ မမ္မေလျော်ခြင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နစ သဟေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သော။ အရတိ ၊ ကို။ အဘိဘုယျ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍ လွှမ်းမိုး၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေလို၏။ ။(၅)

ဘယဘေရဝသဟော၊ကြောက်တတ်သောစိတ်,ကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်လို၏။ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ နစ သဟေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကို ။ အဘိဘုယျ အဘိဘုယျ၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ လို၏။ (ကြင်းလွှယ်ပြီ)။ ။(၆)

အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန် စင်ကြယ်သော စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌမေသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်း ရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မငြိုမငြင် ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ အနပ္ပကမ်း ရလေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(ကြင်းတူပြီ)။ ။(၇)

ရူပေ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခာ၊ နိဝရဏတို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အာရုံ၌ ညွှတ်ကုန်သော။ ယေတေအာရုပ္ပါ၊ အကြင် အာရုပ္ပဈာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာရုပ္ပဈာန်တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတ္မာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေလို၏။ ။(ကြင်းတူပြီ)။ ။(၈)

၆၇။ တိဏ္ဏံ၊သုံးပါးကုန်သော။သံယောဇနာနံ၊သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အလို အာသာ ကင်းလျက် အပါယ်လေးပါး၌ ကျခြင်းသဘောမရှိသော။

၁။ ဘာယတီတိ ဘယံ၊ စိတ္တုတ္တြာသဘယ-ရ၏။ ဘာယန္တိ တေသွာတိ ဘယံ၊ ဘာယန္တိ တေသွာတိ ဘေရဝံ၊ အာရမ္မဏဘယ-ရ၏။ ထိုကြောင့် အဌကထာ၌ ဘယံ စိတ္တုတ္တြာသောပိ အာရမ္မဏမ္ပိ ဘေရဝံ အာရမ္မဏမေဝ-ဟု မိန့်ပြီ။

နိယတော၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျှောင်း ရာရှိသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အသ၊ ဖြစ်လို၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။(၉)

တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပဟီနတ္တာ၊ ကြောင့်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမီ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ အသ၊ ဖြစ်အံ့။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ ကရေယျ၊ ပြုလို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၀)

ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချည်းကပ်တတ်ကုန်သော [1]။ ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသော။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်မှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ မဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောရှိသော။ သြပပါတိကော၊ အနာဂါမ်ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေသူသည်။ အသ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၁)

၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော [2]။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ အာဘိညာဉ်ကို။ ပစ္စနုဘဝေယျ၊ ခံစားလို၏။ ဧကောပိဟုတ္ဝာ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသော အပြားရှိသည်။ အသ၊ ဖြစ်လို၏။ ဗဟုဓာပိဟုတ္ဝာ၊ များသော အပြားရှိလျက်လည်း။ ဧကော အသ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်လို၏။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ခံခြင်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်ခံခြင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ၊ နံရံခြားရာခံခြင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာခံခြင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာခံခြင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်ခံ ကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားနိုင်လို၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေခံလည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ရေခံကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုနိုင်လို၏။ အာဘိဇ္ဇမာနော၊ (အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်) မကွဲမပျက်သော [3]။ ဥဒကေပိ၊ ရေခံလည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေခံကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားနိုင်လို၏။

ဣဒ္ဓိ ကေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်ခံလည်း။ ပက္ခီ၊ အငှက်ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားနိုင်လို၏။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လပြည့်နေ့တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမသေယျ၊ သုံးသပ်နိုင်လို၏။

---

[1] သြရမ္ဘာဂိယာနီတိ သြရံ ဘဝနကာနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပစ္စယာနိ-ဟူသော အလဂဒ္ဒူပမသုတ် အဋ္ဌကထာ စာပိုဒ် ၂၄၅-နှင့် အညီပေးသည်။ ဟေဋ္ဌာဘာဂဿ ဟိတာ၊ တေသံ-ဟု ဋီကာ-ဤနေရာ၌ ဖွင့်သည့် အလို အောက်အမှီ ကာမဘုံ၏ အစီးအပွါးဖြစ်ကုန်သော ဟု ပေးလေ။

[2] အနေကဝိဟိတန္တိ အနေကဝိဓံ-ဟူသော ပါရာဇိကဏ် စာပိုဒ် ၁၂-ပဌမဝိကပ်နှင့် အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အနေကေဟိ ဝါ ပကာရေဟိ ပဝတ္တိတံ သံဝဏ္ဏိတန္တိ အတ္ထော-ဟူသော ဒုတိယ ဝိကပ်အလို ဝိပုဗ္ဗ၊ ဓာတု၊ ကရောတျတ္ထ ဖြစ်သောကြောင့် များစွာသော အပြားတို့ဖြင့် ပြုစီရင်အပ်သော -ဟု ပေးလေ။

[3] ဥဒကေပိ အာဘိဇ္ဇမာနော-ဟု မူဟောင်း၌ ပဌမန္တဖြင့် ရှိ၏။ ၎င်းအလို-ဥဒကေပိ၊ ၌လည်း။ အာဘိဇ္ဇမာနော၊ မကွဲမပျက်စေမူ၍။ ဝါ၊ မခွဲမူ၍။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားနိုင်လို၏ ဟူ၍ အာဘိဇ္ဇမာနော ကို ဂစ္ဆေယျ၌ ၌ ကြိယာဝိသေသန စပ်၍ ပေးရမည်။ ယင်းသို့ ပေးသော် အာဘိဇ္ဇမာနော ကပ်ပုဒ်သည် ဥဒက-မှ တပါး အခြားမရှိနိုင်ရကား ဥဒကေ-ဟူသော အာဓာရနှင့် ထပ်နေပြန်၏။ စဉ်းစားဘွယ်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာအလို ဥဒကေ၏ နာမဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် အာဘိဇ္ဇမာနေ-ဟု သတ္တမျန္တပင် ရှိရမည်။

ပခိုမင္ရေယံ့၊ ဆုပ်နယ်နိုင်လို၏။ ယာဝပြဟ္မလောကမ္မိ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေယံ့၊ ဖြစ်စေနိုင်လို၏။ ။(အကြင်းတူပြီ)။ ။(၁၂)

အဘိက္ခန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေစ၊ လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ အသံတို့ကို။ သုဏောယံ့၊ ကြားနိုင်လို၏။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏ ။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏောယံ့၊ ကြားနိုင်လို၏။ ။(အကြင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၁၃)

စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့၏ ၂။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနေယံ့၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်လို၏။ သရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူ စိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနေယံ့၊ ၏။ ဝီတရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်း ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတ စိတ်ကို။ပ။ သဒေါသံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူ စိတ်ကို။ပ။ ဝီတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သမောဟံဝါ၊ တွေဝေခြင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်း ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သံခိတ္တံဝါ၊ တုန့်တိုသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိန်မိခွန့ဉ် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ပ။ ဝိက္ခိတ္တံဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတ်စိတ်ကို။ပ။ မဟဂ္ဂတံဝါ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ အရူပစိတ်ကို။ပ။အမဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်လည်းမဟုတ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမစိတ် လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သဥတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို။ပ။ အနုတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သမာဟိတံဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာ အဖြစ်သို့ ရောက်သော စိတ်ကို။ပ။ အသမာဟိတံဝါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာအပ္ပနာအဖြစ်သို့ မရောက်သော စိတ်ကို။ပ။ ဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ပ။ အဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြင်းသောစိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ။ ဟူ၍။ ပဇာနေယံ့၊ ၏။ ။(ကြင်းတူပြီ)။ ။(၁၄) (အပိုဒ်ဆုံး နံပါတ် ၁၅-ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၂-ကို မှီ၍ နံပါတ် ၁၆-ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၃-ကို မှီ၍ သမ္မန်လေ)။

၆၉။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ တရားမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို။ပညာဝိမုတ္တိ ၊အရဟတ္တဖိုလ်

၁။ နဘံ စ ဒူရေ ပထဝီစ ဒူရေ-ဟူသော တိကဂ္ဂိုတ္တရ ရောဟိတဿဝဂ်၌ ကဲ့သို့ တုလျတ် လိုက်တ် အသတ္မ ဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။ ဒိဗ္ဗမာနုသဖြင့် သပဒေသပရိယာဒါန ဥဘောသဒ္ဒ၊ ဒူရသန္တိကဖြင့် နိပ္ပဒေသပရိယာဒါန ဥဘောသဒ္ဒ၊ ဤသို့ ဥဘောသရူပ် ၂-မျိုး ထင်ရှားအောင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စာပိုဒ် ၄၀၀-အဖွင့်နှင့် အညီပေးသည်။

၂။ ပရသတ္တာနံ၊ မြတ်သော သတ္တဝါတို့၏။ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏-ဟူ၍ မဟာသီဟနာဒ စာပိုဒ် ၁၄-ပဌမဝိကပ်အလို ပေးနိုင်သည်။ သို့သော် ဤအရာ၌ မသင့်။

ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ဌာပင်လျှင်။ သယံအဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေနိုင်လို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သိက္ခထာတိ၊ ကုန်လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် ၆၄-ဧတဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်)။ ဣတိ၊ သို့။ ယံတံ၊ အကြင်သမ္ပန္နသီလာ-ဧသော စကားကို။ ဥတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဧတံ၊ ဤသမ္ပန္နသီလ-စသော စကားကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဣဒံ၊ ဤအာကခေ်ယျ-စသော စကားကို။ (၆၅-ပိုဒ်မှ စ၍ ဆိုသော စကားယူ)။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ အပြီး တည်း။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ အာကခေ်ယျသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဝတ္ထုသုတ်

၇၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ-စသည် ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ်အကြေးကပ်အပ်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ရဇကော၊ဆေးဆိုးသမားသည်။ယဒိ နီလကာယ၊ညိုသော အဆင်းအလို့ငှါ သော်၎င်း [1]။ ယဒိ ပီတကာယ၊ ဝါသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ ယဒိ လောဟိတကာယ၊ နီသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ယဒိ မဇ္ဇိဋ္ဌကာယ၊ နီဝါရောပေါင်း မောင်းသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုးရည်၌။ ဥပသံဟရေယျ၊ ကပ်ဆောင်ရာ၏။ (ထည့်ရာ၏ ဟူလို)။ တံ၊ ထိုအဝတ်သည်။ ဒုရတ္တဝဏ္ဏမေဝ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည် သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဤ၌ ယသ္မိံ ယသ္မိံ-ရှု၍ နိယတ်ထည့်လိုက တသ္မိံ တသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၌။ ဥပသံဟရိတံ၊ ကပ်ဆောင်အပ်သော။ တံဝတ္ထံ၊ သည်-ဟုထည့်)။ အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ၊ မစင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်၏။ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သံကိလိဋ္ဌေ၊ ညစ်နွမ်းသော်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်း, စက်ဆုပ်အပ်သော ဘုံဂတိကို [2]။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယံဝတ္ထံ၊ အကြင် အဝတ်သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ၊ ဖြူစင်၏။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ သည်။ ယဒိနီလကာယ၊ ဌါသော်၎င်း။ပ။ ယဒိမဇ္ဇိဋ္ဌကာယ၊ ဌါသော်၎င်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၊ ၌။ ဥပသံဟရေယျ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထို

၁။ ယဒိ နီလကာယာတိ နီလကာယဝါ-ဟု ယဒိကို ဝါ သဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့် ဝိကပ္ပနတ္ထ၊ နီလကတ္ထာယ ဝါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် အလို့ငှါ-ဟု တဒတ္ထသမ္ဘန်သည်။

၂။ ကိလေသဒရထပရိဠာဟာဒိဝသေန ဥပါယာသာ ဒုက္ခာ ကုစ္ဆိတာ ဝါ ဂတိ ပဝတ္တိ ဒုဂ္ဂတိ ဟောတူတိ ဝါ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဤဖြင့် ဂမနံ ပဝတ္တနံ ဂတိ ကုစ္ဆိတာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ-ဟု ပြု၊ပဋိပတ္တိ ဒုဂ္ဂတိကောက်။ စက်ဆုပ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသော ဖြစ်ခြင်းကို-ဟု ပေးစေလိုသည်။ ဒုဂ္ဂတိယာပန ပဋိပတ္တိယာ ဂန္ဓဗ္ဗတော တဿ ဝါ နိပ္ပန္နဘာဝတော ကုစ္ဆိတာ ဒုက္ခာစ ဂတိတိ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဤဖြင့် ဂတိကို ဂန္ဓဗ္ဗာတိ ဂတိ၊ ဒုက္ခာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ၊ ကုစ္ဆိတာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ-ဟု ပြု၍ ဆင်းရဲသော (ရောက်အပ်သော) ဂတိ၊ သို့မဟုတ် စက်ဆုပ်အပ်သော (ရောက်အပ်သော) ဂတိကို-ဟု ပေးစေလိုသည်။ ။ဋီကာ။

ကပ်ဆောင်အပ်သော အဝတ်သည်။ သုရတ္တဝဏ္ဏမေ၀၊ ကောင်းစွာ ဆိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည်သာ လျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေ၀၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေ၀၊ သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အသံကိလိဋ္ဌေ၊မညစ်နွမ်းသော်။ သုဂတိ၊ကောင်းသော ဖြစ်ခြင်း ကောင်းသော ဘုံဂတိ.ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသာ၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်ဘို့နည်း။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ ရှေးရှု ကြံစည်တတ်သော မညီညွတ်သော လောဘသည် ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းတည်း။ ဗျာပါ၊ဒေါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသသည် ၂။ပ။ ကောဓော၊ အမျက်ဆွက်ခြင်းသည်။ပ။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးမဲ့ခြင်းသည်။ပ။ မက္ခော၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းသည်။ပ။ ပဠာသော၊ အင်တူပြိုင်ဖက် ပြုခြင်းသည်။ပ။ ဣဿာ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်းသည်။ပ။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ပ။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်။ပ။ သာဌေယ္ယံ၊ စဉ်းလဲခြင်းသည်။ပ။ ထမ္ဘော၊ ခက်ထန်ခြင်းသည်။ပ။ သာရမ္ဘော၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းသည်။ပ။ မာနော၊ မာန်မူခြင်းသည်။ပ။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းသည်။ပ။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ပ။ ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းသည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ တည်း။

၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သ-သော ဘိက္ခု၊ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ (ခေါ်-အနက်မဲ့)။အဘိဇ္ဈာ ဝိသမလောဘော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသံ၊ သော။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ပ။ ပမာဒေါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊သိ၍။ စိတ္တဿ၊၏။ ဥပက္ကိလေသံ၊ သော။ ပမာဒံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။

၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ (အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ သော။ အဘိဇ္ဈာ ဝိသမလောဘော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပမာဒေါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ သော။ ပမာဒေါ၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၄။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ။(စာပိုဒ် ၇၃-ယတောဂကို ကြည့်၍ တ.တော-ဟု ထည့်သည်)။ သော၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ "သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ပူဇော်အထူးကို

၁။ အဘိဇ္ဈာနှင့် ဝိသမလောဘ ၂-ခုတို့၏ ထူးပုံ တူပုံကို အဋ္ဌကထာအဖွင့် ရှုလေ။

၂။ ဤကား စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ဗျာပဒတိ ဣမိနာ စိတ္တံ။ပ။ ပုရိမပကတိ ပဇဟတိတိ ဗျာပါဒေါ-ဟူသော စာပိုဒ် ၂၉၆-နှင့်အညီ ဝိ-ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ အာပါဒ၊ ရောက်ကြောင်းဟု ကြံ၍ သဒ္ဒတ္ထ ပေးသော အနက်တည်း။ ပုရိမပကတိ ပဇဟတိ-ဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထတည်း။ ဟိတသုခံ ဗျာပါဒယတိတိ ဗျာပါဒေါ-ဟု သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ် စာပိုဒ် ဂ၉-၌ ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဟေတု ကတ္တုသာဓနနှင့် ကရဏသာဓနသာ ထူး၏။

ခံယူတော်မူထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်ဘိုင် သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ အသိ (ဝိဇ္ဇာ) အကျင့် (စရဏ) တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊သည်။ ဤတိပိ၊သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်, သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏"။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏ ၂။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟု ပြထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ (မိမိ၏စိတ်ထည်း၌) ဆောင်ယူထားထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ကို။ ဝိညူဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်ပါပေ၏"။

၁။ အဝေစ္စကို သက်ဝင်၍ဟု ပေးသည်ကား အဝပုဗ္ဗ ဤဓာတ်၊ ပါပုဏနတ္ထ၊ တွာပစ္စယန္တ ကြံ၍ ပေးသောအနက်တည်း။ အဝေစ္စရတနတ္တယဂုဏေ ယာထာဝတော ဉ တ္ဝာ ပသာဒေါ အဝေစ္စ ပသာဒေါ-ဟူသော ဋီကာအလို အဝပုဗ္ဗ ဤဓာတ်၊ ဗုဒ္ဓိနတ္ထဖြစ်၍ အတိအကျသိ၍-ဟု ပေး။

၂။ အထာဟ် နိဋ္ဌမဂမ် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ၊ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃောတိ၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၈။ ဝိမံသကသုတ် စာပိုဒ် ၄၈။ ဤမ ဝိသာခေ အရိယ သာဝကော ဓမ္မံ အနုဿရတိ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။ပ။ ဝိညူဟီတိ။ အဂ္ဂတ္ထရတိက နိပါတ် စာပိုဒ် ၇၁-တို့နှင့်အညီ တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး အနေဖြင့် ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ ဥပနီတာ ခေါ် မေ တုမှေ ဘိက္ခဝေ ဤမိန္နာ သန္ဒိဋ္ဌိကေန ဓမ္မေန။ပ။ ဝိညူဟီ။ သန္ဒိဋ္ဌိကော အယံ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မော။ပ။ ဝိညူဟီ၊ ဤတိယန္တံ ဝုတ္တံ။ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ် အပိုဒ် ၄၀၇။ ကိတ္တာဝတာနုခေါ ဘန္တေ သန္ဒိဋ္ဌိကော ဓမ္မော ဟောတိ။ပ။ ဝိညူဟီတိ စသော တိကဂ်တ္တရ ပါဠိစာပိုဒ် ၅၅။ သဠာယတနသံယုတ် ဥပဝါဒဏာသန္ဒိဋ္ဌိကသုတ် စာပိုဒ် ၇၀။ ပါဠိတို့နှင့် အညီ ပေးမူ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ သော။ပ။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏-ဟု ဤတော် ၅-ပါး အနေဖြင့် ပေးသင့်၏။

မဇ္ဈိမ သံယုတ္တ အဂ်တ္တရနိကာယ်ကြီး ၃-ရပ်၌ ၆-ပါး ဟောအပ်သော အရာဌာန, ၅ ပါး ဟောအပ်သောအရာဌာန နှစ်မျိုးလုံးပင် မျှားစွာရှိ၏။ ၆-ပါး ဟောအပ်သော အရာဌာန၌ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော-ဟု ဆဋ္ဌမ်တွဲ ဖြင့် ရှိလျှင် သဒ္ဒါနည်း အနေဖြင့် ပို၍ ရှင်းရာ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မေ၊ တရားဌ်။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ လျော်ကန်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ ရိုသေစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ စတ္တာရိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧသော သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ ရှစ်ယောက် သော ဤတပည့်သား သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှ ဆောင်၍သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့ အလို့ငှါ စီမံထားသော ဝတ္ထုကို သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြဲချရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ သံဃေ၊ ဌ်။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၅။ အဿ၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ယထောဓိ၊ အကြင်အကြင်(ကိလေသာမက်)အပိုင်း အခြားအတိုင်း။ စတ္တံခေါ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဝန္တံခေါ၊ ပျို့အန်အပ်သည်သာလျှင်။ မုတ္တံခေါ၊ လွှတ်အပ်သည်သာလျှင်။ ပဟီနံခေါ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်။ ပဋိနိဿဋ္ဌံခေါ၊ တဖန် စွန့်အပ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို(အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဌ်။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထဝေဒီ၊ (အဝေစ္စပ္ပသာဒ-ဟူသော) အကျိုးဌ် သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဓမ္မဝေဒီ၊ (အဝေစ္စပ္ပသာဒ-ဟူသော)အကြောင်းဌ် သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဓမ္မူပသံဟိတံ၊ (ဆင်ခြင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဘရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သောသူ၏ (သန္တာန်ဌ)။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသောသူ၏။ ကာယော၊ နာမကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်းချမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းချမ်းသော နာမကာယရှိသော သူသည်။ သုခံ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်း ရှိသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ။ တည်ကြည်၏။ (ယထောဓိ မေ-ဌ် မေကို ငါဘုရားသည်-ဟု သမ္မန်ရုံသာ ထူး၏။ ။အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သ-သောဘိက္ခု၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ဧवံသီလော၊ ဤသို့သော အနာဂါမိမဂ်သီလရှိသည်ဖြစ်၍။ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့သော အနာဂါမိမဂ်သမာဓိတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ ပညော၊ ဤသို့သော အနာဂါမိမဂ် ပညာရှိသည် ဖြစ်၍။ဝိစိတကာဒ္ဌကံ၊ရွေးပစ်အပ်ပြီးသာ အမဲအမှုန် ရှိသော။ အနေကသူပံ၊ များသော လက်ကော်ရဟင်းရှိသော။အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော လက်သုတ် ဟင်းလျှာရှိသော။ သာလိနံ၊ တို့၏။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ (သာလိနံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ သလေးဆွမ်းကို)။ စေပိ ဘုဥ္ဇတိ၊ အကယ်၍ စားစေကာမူ။ အဿ၊ ထိုအနာဂါမ် ရဟန်း၏။ တံ၊ ထိုဆွမ်းသည်။ အန္တရာ ယာယ၊ မက်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ် အကျိုးငှါ။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ ဝတ္ထံ၊ သည်။ အစ္ဆောဒကံ၊ ကြည်လင်သောရေကို။ အာဂမ္မ၊ စ,ရ်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဇာတရူပ၊ရွှေသည်။ ဥက္ကာမုခံ၊(ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့၏)မိုက်ခွက်လုံ၀ကို။အာဂမ္မ၊ ၍။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ၀ေမေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ နေ၀ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။

၇၇။ သော၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတ္၀ာ၊ ပျံ့နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊ တူ။ တတိယံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ ဖရိတ္၀ာ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ဌင်း။ အ၀ေါ၊ အောက်၌ဌင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ဌင်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာ၀န္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တ၀ါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တ၀ါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အ၀ေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟ-ဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္၀ာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကရုဏာ သဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာ နှင့်တကွ ဖြစ်သော-ဟု ပေး။ ။အကြွင်းလုယ်ပြီ)။

၇၈။ သော၊ သည်။ "ဣဒံ၊ ဤလောကီ ရူပ်နာမ်တရား အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟီနံ၊ ယုတ်သော (လောဘ)တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပဏီတံ၊ မြတ်သော (အရိယာ) မဂ္ဂင်တရားသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဣမဿ သညာဂတဿ၊ ဤပြဟ္မ၀ိဟာရသညာ တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (နိ၀္ဗာန်) တရားသည်။ အတ္ထိတိ၊၏" ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧवं၊ သို့။ ဇာနတော၊ သော။ ဧवं၊ သို့။ ပဿတော၊သော။ တဿ၊ ထိုအနာဂါမ်ရဟန်း၏။ (အကြွင်းကို ဘယ ဘေရ၀သုတ်စာပိုဒ် ၅၄-ရှု၍ ယောဇနာ)။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ အန္တ၊ရေန၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်သော။ သိနာနေန၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်းရေဖြင့်။ သိနာတော၊ ကိလေ သာစင်ကြယ်ပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိတိ၊၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ်၇၀-မှ ဧတဒ၀ေါစ-ပြန်စပ်)။

၇၉။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါ၀ေါ၊ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါ၀ မည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ အ၀ိဒူရေ၊ မနီးမ၀ေး၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါ၀ေါ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုကံ၊ ဗာဟုကာ အမည်ရှိသော။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ သိနာယိတုံ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတိပနာတိ၊ သွားပါသလော"ဟူသော။ ဧवं၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဗာဟုကာယ၊ သော။ နဒိယာ၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဗာဟုကာ၊ သော။ နဒီ၊ သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ဗာဟုကာ၊သော။ နဒီ၊ကို။

လောကွေသမ္မတာ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်၏[1]။(ဟိ-အနက်မဲ့)။ဘော-ဂေါတမ၊မ။ဗဟုဇနဿ၊သည်။ဗာဟု ကာ၊ သော။နဒီ၊ကို။ ပုညသမ္မတာ၊ကောင်းမှု ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ဝါ၊ စင်ကြယ်စေတာ၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဗာဟုကာယ၊ သော။ နဒီယာ၊ ၌။ ဗဟုဇနော၊ လူအများသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပဝါဟေတိ၊ မျှောလွှတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုံကားလျှောက်ပြန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကို—

"ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ကဏ္ဍကမေဝ၊ မည်းညစ်သောအမှုရှိသော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗာဟုကံ၊ ဗာဟုကာ မြစ်သို့သော်၎င်း။ အဓိကဏ္ဍဋ္ဌ၊ အဓိကဏ္ဍာရေချိုးဆိပ်သို့သော်၎င်း။ ဂယံ၊ ဂယာရေချိုးဆိပ်သို့သော်၎င်း။ သုန္ဒရိကံ၊ သုန္ဒရိကာမြစ်သို့သော်၎င်း။ သရဿတီ၊ သရဿတီမြစ်သို့သော်၎င်း။ ပယာဂဋ္ဌ၊ ပယာဂဆိပ်သို့သော်၎င်း။ အထော၊ ထို့မှတပါး။ ဗာဟုမတီ၊ နဒီ၊ ဗာဟုမတီမြစ်သို့သော်၎င်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဏ္ဍနော်ပိ၊ သက်ဆင်း၍ ရေချိုးသော်လည်း။ နသုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်။

သုန္ဒရိကာ၊ သုန္ဒရိကာ မြစ်သည်။ ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအံ့နည်း။ ပယာဂါ၊ ပယာဂ ရေချိုးဆိပ်သည်။ ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ဗာဟုကာနဒီ၊ သည်။ ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ဝေရိ၊ ပါဏာတိပါတ-စသော ငါးပါးသော ဘေးရန်ရှိသော။ ဂတကိဗ္ဗိသံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြမ်းကြုတ်မှုရှိသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုတို့နှင့် ယှဉ်သော။ နံ နရံ၊ ထိုလူကို။ သာ၊ ထိုမြစ်သည်။ နဟိ သောဓယေ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်စေနိုင်သည်သာတည်း။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ သုဒ္ဓဿ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော သုအား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဖဂ္ဂု၊ ဥတ္တရဖလဂုဏ်နက္ခတ်သည်။ သမ္မဇ္ဇတေ၊ ပြည့်ဝ၏။ သုဒ္ဓဿ၊ အား။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ သမ္မဇ္ဇတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ သုစိကမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သောအမှုရှိသော။ သုဒ္ဓဿ၊ အား။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝတံ၊ ကျင့်ဝတ်သည်။ သမ္မဇ္ဇတေ၊ ပြည့်ဝ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ တံ၊ သည်။ ဣဒေဝ၊ ဤခေတ်၊ ဤဝါတို့ဌာန်းသောလျှင်။ သိနာဟိ၊ ကိလေသာစင်ကြယ်စေလေ့။သဗ္ဗဘူတေသု၊ အားလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ခေမတံ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ မုသာ၊ မှားသောစကားကို။ သစေ နဿသိ၊ အကယ်၍ မဆိုအံ့။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ သစေ နဟိံသသိ၊ အကယ်၍ မညှဉ်းဆဲအံ့။ အဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို။ သစေ နာဒိယိဿသိ၊ အကယ်၍ မခိုးယူအံ့။ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သည်။ အမစ္စ၏၊ ဝန်ကိုခြင်းမရှိသည်။ သစေ(အသိ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကြားအံ့။(ဝေ)၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဂယံ၊ ဂယာဆိပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ကိံ၊ ကာဟသိ၊ အဘယ်ကို ပြုပါအံ့နည်း။ ဥဒပါနော၊ ရေတွင်းသည်လည်း။ တေ၏။ ဂယာ၊ ရေချိုးစရာ ဂယာဆိပ် မည်၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဂ၀။ ။(ဝေဝုတ္တေ-စသည်ကို ဘယဘေရဝသုတ် ၅၆-စာပိုဒ်ကို မှီ၍ ပေ,လေ။ ထူးရာ၌သာ ပေးအံ့)။ အဟံ တပည့်တော်သည်။ ဘောတော ဂေါတမ၊ သော်၏။သန္ဓိကေ၊ ၌။ပဗ္ဗဇ်ရှင်အဖြစ်ကို။

---

[1] လူခဘာဝေါ လောကွံ၊ တံ တေသာ အတ္ထိတိ လောကွာတိ သမ္မတာ။ ။ဋီကာ။

လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ကျွတ်၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါ၊ ဧော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို။အလတ္ထ၊ပြီ။အာယသ္မာဘာရဒ္ဒါ၊ ဧော၊ သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြင့်၍ မကြာမြင့်မီ။ ဧကော၊ တယောဂ်တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြင့်၍။ အာတာပီ၊ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ၎။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ब्रह्मचरियपरियोसानं၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေव၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊အာဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။ (ခ်ီးကာ ဇာတိ-စသည်ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-ကို မှီလေ)။

အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧော၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော၊တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝတ္ထသုတ္တံ၊ ဝတ္ထသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-သလ္လေခသုတ်

၈၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ-စသည် ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ အရှင်မဟာစုန္ဒသည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊သတ္တ-သခ်ၢရမ္ဘ ဖဲ့၍ (တပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေတော်မူရာမှ ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ထတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍။ပ။အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။အတ္တဝါဒပဋိသံယုတ္တာဝါ၊ အတ္တအယူနှင့် ပတ်သက်သည်သည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာ ဝါ၊လောကအယူနှင့် ပတ်သက်သည်သည်း ဖြင့်ကုန်သော။ အနေကဝိဟိတာ၊ ကုန်သော။ ယာ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ အကြင်အယူတို့သည်။ လောကေ၊လောကဌ်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာဒိမေဝ၊ (နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒမှ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အထိ) အစ၊ကိုသာလျှင်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိနုခေါတိ၊ ဖြစ်သလော" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၈၂။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တောမိဋ္ဌိယော၊ ထိုမိဋ္ဌိတို့သည်။ ယတ္ထစ၊ အကြင်အာရုံ၌လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထစ၊ ၌လည်း။ အနုသေန္တိ၊ အဖန်ဖန် ဖြင့်ကုန်၏။ ယတ္ထစ၊၌လည်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးကုန်၏။ တံတေ၊ ထိုအာရုံကို (ဧဝမေတံမှတေ)။" တေ၊ ဤအာရုံသည်။ မမ၊

၁။ အဌကထာ၌ ပဋိ ကို နိဝတ္တိတ္တာ၊ သလ္လာနံ ကို နိလီယနံ-ဟု ဖွင့်သည်။ ကေဘာဝေါ-စသည်ကား ဘာဝတ္ထ။

ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နေ့ မဟုတ်။ သော၊ ဤအာရုံသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသို့မဖြစ်။ သော၊ ဤအာရုံသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နဋ္ဌတိ၊ မဟုတ်"ဟူ၍။ ဝေ၊ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသော ရဟန်း၏။ဝေ၊ဖြင့်။ တောသံဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ "သလ္လေခေန၊ ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော အကျင့်ဖြင့်။ ဝိဟရာမိတိ၊ နေအံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။စုန္ဒ၊စုန္ဒ။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာသာသနာတော်၌။ ဧတေ၊ ထိုပဌမစျာန်တရားတို့ကို။ သလ္လေခါ၊ ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော တရားတို့ ဟူ၍။နဝုစ္စန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ဧတေ၊ တို့ကို။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဒုတိယစျာန်အစ စတုတ္ထစျာန် အဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ်၅၁-ကို မှီ၍ ပေးလေ)။

စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော အခြင်အရာအားဖြင့်- ပေးလျှင် သမတိက္ကမာ-၌စပ်)။ ရူပသညာနံ၊ ရူပစျာန်တို့ကို[1]။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာတို့၏။အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။နာနတ္တ သညာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော (ရူပ သဒ္ဒ စသော)အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သညာတို့ကို[2]။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ပ။အရိယဿ၊၏။ ဝိနယေ၊၌။ဧတေ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်တရားတို့ကို။ သန္တာ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သော။ ဝိဟာရာ၊ နေကြောင်းတရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာဏ်သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ။(ကြင်းတူပြီ)။

၁။ ဝိဂ္ဂဟ ကို ရူပေ သညာ-ဟု ပြုသော်လည်း ပဓာနဥပလက္ခဏနည်းအရ ရှုပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ဘဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပစျာန် စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို ဗဟုဗ္ဗီဟိ ပြု၍ ပထဝီကသိုဏ်းဝန်းစသော ရှုပ်တို့ကိုကောက်။

၂။ နာနတ္တော၀ါ ဂေါစရေ ပဝတ္တာနံ သညာနံ-ဟူသော အဖွင့်နှင့် အညီပေးသည်။ နာနတ္တာနံ ဝါ သညာနံ-ဟူသော ဒု-ဝိကပ် အလို အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော ကာမာဝစရ ကုသလသညာ-စသော ၄၄-ပါးသော သညာတို့ကို-ဟုပေး။

သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဿာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင် ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးမျှားအပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတန စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာ ယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

၇၃။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤညဉ်းဆဲရာစသော ဝတ္ထုတို့ဟု။ သလ္လေခေါ၊ အကျင့်ကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ပရေ၊တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိဟိ ̇သကာ၊ ညဉ်းဆဲတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇ္ဈေ၊ ဤညဉ်းဆဲရာဝတ္ထုဟု။အဝိဟိ ̇သကာ၊ မညဉ်းဆဲတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လေခေါ၊ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ ပရေ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ။ မယံ၊တို့သည်။ ဇ္ဈေ၊ဤသူ့အသက်ကို သတ်ရာဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု။ (နောက်နောက် ဇ္ဈေ-တို့ဟု လည်း ဤနည်းကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ပဋိဝိရတာ၊ရှောင်ကြဉ်ကုန်သည်။ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ ပရေ၊ တို့သည်။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ အဗြဟ္မစာရီ၊ မမြတ်သော မေထုန်အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ ပိသုဏဝါစာ၊ ချေဖန်ကုန်းတိုက်သော စကားရှိကုန်သည်။ပ။ ဖရုသဝါစာ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားရှိကုန်သည်။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း မျှားကုန်သည်။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည် [1]။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊မဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါ၊ ဖောက်ပြန်သော အကြံရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာဝါစာ၊ ဖောက်ပြန်သော စကားရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာကမ္မန္တာ၊ ဖောက်ပြန်သော အမှုရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာအာဇီဝါ၊ ဖောက်ပြန်သော အသက်မွေးမှု ရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာဝါယာမာ၊ ဖောက်ပြန်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာသတိ၊ ဖောက်ပြန်သော သတိရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ ဖောက်ပြန်သော သမာဓိရှိကုန်သည်။ပ။ မိစ္ဆာဉာဏီ၊ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ်ရှိကုန်သည်။ပ။မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ၊ ဖောက်ပြန်သော လွတ်မြောက်ကြောင်း (ရူပါရူပသမာပတ်) ရှိကုန်သည် [2]။ပ။ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ မဖောက်ပြန်သော လွတ်မြောက်ကြောင်း (မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)ရှိကုန်သည်။ (ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံးမဟုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသော ဖလသမ္ပယုတ္တအဋ္ဌင်္ဂိကမှ ကြွင်းသော ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုသာယူ)။ပ။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ အပ်၏။

ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတာ၊ ထိနမိဒ္ဓသည် လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇ္ဈေ၊ ဤထိနမိဒ္ဓသည် လွှမ်းမိုးအပ်သော ဝတ္ထုဟု။ ဝိဂတ

၁။ အခြားသော အဋ္ဌကထာနတို့၌ မိစ္ဆာကို ဝိပရီတ-ဟု ဖွင့်သည်။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရမှ မိစ္ဆာကိုသာ လာမကပါပ-ဟု ဖွင့်သည်။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာဆရာသည် မိစ္ဆာပါပိကာ-ဟု ဖွင့်သည်။ ဋီကာ၌ ထုံးစံအတိုင်း မိစ္ဆာတိ ဝိပရီတာ-ဟုပင် ဖွင့်၏။

၂။ ရူပါရူပ သမာပတ္တိလာဘီ-၌ ဝိမုတ္တာမယံ-ဟု လွဲမှားသော အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်၏။ ထိုအကုသလ သမ်ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိစ္ဆာဝိမုတ္တိတည်း။ ထိုကိုရည်၍ အကုသလကွန္ဒာနမေတံ အဓိဝစနံ- အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်၊ ထိုကြောင့် ဖောက်ပြန်သောလွတ်မြောက်ကြောင်းရူပါရူပသမာပတ် ရှိကုန်သည်-ဟု ပေးသည်။

ထိနမိဒ္ဓါ၊ ကင်းသောထိနမိဒ္ဓရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ပ။ အနုဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်မရှိကုန်သည်။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရှိကုန်သည်။ပ။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆာ၊ လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရှိကုန်သည်။ပ။ ကောဓနာ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ ဥပနာဟီ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ မက္ခီ၊ သူတပါးဘို့၏ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ ပဠာသီ၊ အင်တူ ပြိုင်ဖက် ပြုလေ့ ရှိကုန်သည်။ပ။ ဣဿုကီ၊ ငြူစူ တတ်ကုန်သည်။ (ဣဿာ နဿတိ ဣဿုကီ။ဌ။)။ပ။မစ္ဆရီ၊ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။သဌာ၊စဉ်းလဲကုန်သည်။၁။မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ ထဒ္ဓါ၊ ခက်ထန်ကုန်သည်။ပ။ အာတိမာနီ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ ဒုဗ္ဘရာ၊ ဆိုခက်သောစကားရှိကုန်သည်။ပ။ သုဝစာ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိကုန်သည်။ပ။ ပါပမိတ္တာ၊ ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေရှိကုန်သည်။ပ။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကောင်းမြတ်သော မိတ်ဆွေရှိကုန်သည်။ပ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ပ။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်သည်။ပ။ အပါပိဋိကာ၊ အရှက်မရှိကုန်သည်။ပ။ ဟိရိမနာ၊ရှက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ၂။ပ။အနောတ္တပ္ပီ၊ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ပ။ အပ္ပဿုတာ၊ အကြားအမြင်မရှိကုန်သည်။ပ။ (အပ္ပဿဒ္ဓါ ထောကဏ္ဍမပုတ်၊ အဘာဝဝတ္ထုတည်း)။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ပ။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်သည်။ပ။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ပ။ မုဋ္ဌဿတီ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်သည်။ပ။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်သောသတိရှိကုန်သည်။ပ။ ဒုပ္ပညာ၊ပညာမရှိကုန်သည် ၂။ပ။ ပညာသမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ပ။ သန္ဓိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်လေ့ရှိကုန်သည်။ အာဝေနဂ္ဂါဟီ၊ (မိမိအယူကို) မြဲမြံစွာ ယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ (မိမိအယူကို) စွန့်နိုင်ခဲကုန်သည်။ဘဝိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ ။မယံ၊တို့သည်။ ဣတ္ထေ၊ ဤမိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုစသည်တို့၌။ အသန္ဓိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်လေ့မရှိကုန်သည်။ အနာဝေနဂ္ဂါဟီ၊ မိမိအယူကို မြဲမြံစွာ ယူလေ့မရှိကုန်သည်။ သုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ မိမိအယူကို စွန့်လွှတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။

ဂဋ။ ဧဋ္ဌ၊ ဧဋ္ဌ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ (မည်ညဉ်းဆဲခြင်း အစရှိကုန်သော) ကုသိုလ်တရားတို့၌။ စိတ္တုပ္ပါဒမ္မိ၊ စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမျက်စိလည်း။ ဗဟုကာရံ၊ များစွာကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကဿယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အနုဝိဓိယနဝသု၊ ပြုလုပ်ပြောဆို စီရင်ခြင်းဘို့၌။ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအုံ့နည်း။ ဧဋ္ဌ၊ ဧဋ္ဌ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤမည်ညဉ်းဆဲခြင်းစသော ကုသိုလ်တရားဘို့၌။ (စိတ္တံ-တို့၌ လှမ်းစပ်)။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝိဟိ သကာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထေ၊ ဤမည်ညဉ်းဆဲခြင်းစသော ဝတ္ထုတို့၌။ အဝိဟိ သကာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)

၁။ ဟိရိယာ ဝါ ယုတ္တမနာတိ-ဟူသော ဒု-ဝိကပ်နှင့် အညီ ပေးသည်။ ဟိရိ ဧတေသံ မနေ-ဟူသော ပ-ဝိကပ် အလို စိတ်၌ ရှက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဟု-ပေးလေ။

၂။ ဒုဿီလပုဒ်ကဲ့သို့-ဒုသဒ္ဒါ အဘာဝတ္ထုတည်း။စာပိုဒ် ၄၈-၌ ဒုပ္ပညာတိ နိပညာနမေတံ အဓိဝစနံ။ ပညာ ပန ဒုဋ္ဌာ နာမ နတ္ထိ-ဟု အဋ္ဌကထာ အဖွင့်အတိုင်း ပေးသည်။ သို့သော် ဤအဆုံး၌ ဒုဋ္ဌာ ပညာ ဧတေသန္တိ ဒုပ္ပညာ၊ နဋ္ဌပညာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု တမျိုးဖွင့်၏။

၇၅။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝိသမော၊ မည်ညွှတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ၊ ထိုမည်ညွှတ်သော လမ်းကို။ ပရိက္ကမနာယ၊ ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ သမော၊ ညီညွှတ်သော။မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ အသ သေယျထာပိ၊ရှိသည်ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ဝါပန၊ဥပမာ တနည်းသော်ကား။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝိသမံ၊ မည်ညွှတ်သော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ၊ ထိုမည်ညွှတ်သောရေဆိပ်ကို။ ပရိက္ကမနာယ၊ ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အညံ၊ တပါးသော။ သမံ၊ ညီညွှတ်သော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သည်။ အသ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိ သကသ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ပုရိသပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ပရိက္ကမနာယ၊ (ဝိဟိ သာ ကို)ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝိဟိ သာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နောက်လာလတ္တံ့ သော ပရိက္ကမနာယတို့၌ သက်ဆိုင်ရာ တရားကို အထူးပြု၍ သမ္မန်)။ပ။ သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသိ အာဓာနဂ္ဂါဟီ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီသ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်, မြဲမြံစွာ ယူတတ် စွန့်နိုင်ခဲသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ ပရိက္ကမနာယ၊ (သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသ-စသည်ကို) ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အသန္ဒိဋ္ဌိ ပရာမာသိ အနာဓာနဂ္ဂါဟီ သုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီတာ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်တတ်, မြဲမြံစွာ မယူတတ် စွန့်လွှတ်လွယ်သူ၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၆။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ယေကေစိ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကြင်အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဓောဘာဂဲမနိယာ၊ အောက်အဖို့ (အပါယ်ဘုံ)သို့ ရောက်ကြောင်းတို့သည်။ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ယေကေစိ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဥပရိဘာဂဲမနိယာ၊ အထက်အဖို့ (သုဂတိဘုံ)သို့ ရောက်ကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိ သကသ၊ သော။ပုရိသ ပုဂ္ဂလသ၊၏။ ဥပရိဘာဂါယ၊ အထက်အဖို့ (သုဂတိဘုံ)အကျိုးငှါ။ အဝိဟိ သာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။

၇၇။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပလိပ ပလိပန္တော၊ ကာမဂုဏ် ညွှန်ပျောင်းဌ် နစ်မြုပ်သူ ဖြစ်လျက်။ ပလိပပလိပန်၊ ကာမဂုဏ် ညွှန်ပျောင်းဌ် နစ်မြုပ်နေသော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥဒ္ဓရိဿတိတိ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေဝ္ဗာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အပလိပ ပလိပန္တော၊ ကာမဂုဏ်ညွှန်ပျောင်းဌ် မနစ်မြုပ်သူ ဖြစ်၍။ ပလိပပလိပန်၊ သော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥဒ္ဓရိဿတိတိ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေဝ္ဗာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီး (ယဉ်ကျေးပြီး)သူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အဝိနီတော၊ သင်ကြား ဆုံးမအပ်ပြီးသူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးသူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ ပရံ၊ ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေယ္ယတိ၊ ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့။ ဝိနေယ္ယတိ၊ သင်ကြား ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့။ ပရိနိဗ္ဗာပေယ္ယတိတိ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းစေနိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေဝ္ဗာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူဖြစ်၍။ ဝိနီတော၊ သင်ကြားသောအားဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသူဖြစ်၍။ပရိနိဗ္ဗုတော၊ကိလေသာ ငြိမ်းစေနိုင်သူဖြစ်၍။ပရံ၊ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေယ္ယတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိနေယ္ယတိ၊ လတ္တံ့။ ပရိနိဗ္ဗာပေယ္ယတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ (ဤဝေမေဝ-ကို ထောက်၍ နဝိဇ္ဇတိ၊

ဝိဇ္ဇတိတ္ဌိ၌ ယထာ-ထည့်၍ ဥပမာန ထင်ရှားအောင်ပေးလိုက ပေးနိုင်သည်)။ ဝိဟိ ံသကဿ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ ညှဉ်းဆဲကြောင်းစေတနာကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အဝိဟိ ံသာ၊မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ဟောတိ၏။(နောက်လာလတ္တံ့ သော ပရိနိဗ္ဗာနာယ-တို့၌ သက်ဆိုင်ရာစေတနာကို အထူးပြု၍ သမ္မန်)။ပ။ သန္ဓိဋ္ဌပရာမသိ အာဓာနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိဿ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ မိမိအယူကို မှားသော အားဖြင့် မြဲမြံစွာ ယူခြင်းစွန့်နိုင်ခဲကြောင်းစေတနာကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အသန္ဓိဋ္ဌပရာမာသိ အနာဓာနဂ္ဂါဟိ သုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၈၈။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သလ္လေခပရိယာယော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအစရှိသော ကိလေသာကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ စိတ္တဝိဝေါဒပရိယာယော၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းအစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့၌ စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ပရိဏ္ဏမနပရိယာယော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို ရှောင်လွှဲဘို့ရန် အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဥပရိဘာဝပရိယာယော၊ အထက်အဖို့ အလိုင်ငှါ ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာန ပရိယာယော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို ငြိမ်းစေဘို့ရန် အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကို ရှာမှီးသည်ဖြစ်၍။ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ ယံကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ တောနိ၊ တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဈာယထ၊ရှုကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်။ မာအဟု ဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။အယံ၊ ဤသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားတို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတော်တည်း ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (တနည်း။ အယံ၊ ဤဈာယထ မာပမာဒတ္ထ-ဟူသော ဥယျောဇဉ်စကားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝါ၊ သင်တို့အလို့ငှါ။ (ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။)အမှာကံ၊ ငါတို့၏ (အထံမှ)။အနုသာသနီ၊အဆုံးအမတော်တည်း။ဣတိ၊ပြီ။ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ ပေးမြဲ)။

(ဣဒေ၊ ဤသလ္လေခသုတ်၌)။ စတုစတ္တာလီသပဒါ၊ လေးဆယ်လေးပုဒ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ (ဝိဟိ ံသကာ-အဝိဟိ ံသကာ-စသော ၄၄-ပုဒ်ကိုယူ)။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။သန္ဓယော၊ အကြောင်းတို့ကို။ ဒေသိတာ၊ကုန်ပြီ။ (သလ္လေခပရိယာယော-စသည်ကိုယူ)။ သလ္လေခါနာမ၊ သလ္လေခမည်သော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ သာဂရူပမော၊ သမုဒ္ဒရာလျှင် ဥပမာရှိ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သလ္လေခသုတ္တံ၊ သလ္လေခသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ ပါဠိရှိတိုင်း ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အယံ အမှာကံ သန္တိကာ ဈာယထ မာ ပမာဒတ္ထာတိ တုမှာကံ အနုသာသနီ-ဟူသော အဓိကထာအလို အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ-ဟု ပါဠိရှိရမည်။

၉-သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်

၇၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေဿာသုံ၊ ပေးမြဲ)။ ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်— "အာဝုသော၊ ဘိက္ခုဂဏရဟန်းတို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ အသ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဥဇုကတာ၊ ဖြောင့်မတ်သည် [1]။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသို့။ အာဂတော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် လာသည်။ ဟောတိနုတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(ဒုရတောပိ စသည်ကို ဓမ္မဒါယာဒသုတ် စာပိုဒ် ၃၁-၌ ဆိုခဲ့ပြီ)။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်— "အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အကုသလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အကုသလမူလဉ္စ၊ အကုသိုလ်၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကုသလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကုသလမူလဉ္စ၊ ကုသိုလ်၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ (ယတော ထောက်၍ ထည့်သည်)။ တတ္တာဝတာပိ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥဇုကတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အကုသလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ အကုသလမူလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကုသလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကုသလမူလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပါဏာတိပါတော၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းသည်။ အကုသလံ၊ မည်၏။ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ မေထုန်တို့၌ မှားယွင်းသော အကျင့်သည်။ပ။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းသည်။ပ။ ပိသုဏာ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ သည်။ပ။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းထမ်းကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ သည်။ ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောဆိုကြောင်းသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံခြင်းသည်။ပ။ ဗျာပါဒေါ၊ သူတပါး စီးပွါးချမ်းသာကို ပျက်စီးစေတတ်သော တရားသည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူသည်။ အကုသလံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို။အကုသလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ လောဘော၊ သည်။ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်၏ အကြောင်းတည်း။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ကုသလံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတိသည်။ ကုသလံ၊ မည်၏။ (အကြွင်.သိလောက်ပြီ)။

---

[1] ဥဇုဘာဝေန ဂတတ္တာ။ပ။ ဥဇုကတာ-ဟူသော အဓွဂတထာဖြင့် ဖြောင့်မတ်သော မဂ်ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိသည် ဥဇုကတ အမည်ရသည် ဟု ဥဇုကတ၏ သဘောကို သိစေသည်။

အာဝုသော၊တို့။ယတော၊၌။အရိယသာဝကော၊(အကြင်)အရိယာသာဝကသည်။ဝေ၊ ဤသို့။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပ။ ဝေ၊ ;ဤနည်းဖြင့်။ ကုသလမူလံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (တတော၊ ၌)။ သော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ သုဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ရာဂါနုသယံ၊ ရာဂါနုသယကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပဋိဃာနုသယံ၊ ပဋိဃာနုသယကို။ ပဋိဝိနောဒေတ္မာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိမာနာနုသယံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော မာနာနုသယကို။ သမူဟနိတ္မာ၊ ပယ်ခွါ၍။ အဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ဝိဇ္ဇံ၊ကို။ (အရဟတ္တမဂ် ဝိဇ္ဇာကို)။ ဥပ္ပါဒေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နိဂုံးဝါကျတူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(ဤစာပိုဒ် အလယ်မှ ဧတဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်သည်)။

၉၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကြကုန်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ရာ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဥဇုဂတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမိဿဒ္ဓမ္မံ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သောပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သိယာပနာတိ၊ ရှိပါသေးသလော"ဟူသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ ပဉ္ဍံ၊ အမေးကို။ အပုစ္ဆုံ၊ မေးကုန်ပြီ။

အာဝုသော၊ တို့။ သိယာ၊ ရှိပါသေး၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။အာဟာရဋ္ဌ၊ အာဟာရကိုလည်း။ပဇာနာတိ၊သိ၏။အာဟာရသမုဒယဋ္ဌ၊ **အာဟာရ၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဟာရနိရောဓဋ္ဌ၊ အာဟာရ၏ ချုပ်ရာကို** လည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဟာရနိရောဓဂါမိနိ ံ၊ အာဟာရချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒဋ္ဌ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ ၌)။ ။(ကြင်းတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ အာဟာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏ရင်း။သမ္ဘဝေသိနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှာကုန်သော။သတ္တာနံဝါ၊ တို့၏ရင်း။ တနည်း။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ ရဟန္တာတို့၏ရင်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ပဋိသန္ဓေကိုရှာကုန်သော။ ဘူတာနံဝါ၊ သေကွပုထုဇဉ်တို့၏ရင်း။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်း ငါ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ခိုးမြောက်ခြင်းငါ[1]။ အာဟာရာ၊ အာဟာရတို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဩဠာရိကောဝါ၊ ဝတ္ထုကြမ်း ထမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမောဝါ၊ ဝတ္ထုနုံးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ကဗဠီကာရော၊ အလုပ်

၁။ ဘတာနံ ဝါ သတ္တာနံ သမ္ဘဝေသိနံ ဝါ ဌိတိယာ အနုဂ္ဂဟာယ-ဟု ပါဠိအစဉ်ရှိမှ အဋ္ဌကထာနှင့် ညီမည်။ ဘတနှင့် သမ္ဘဝေသီ အထူးကိုလည်း အဋ္ဌကထာ၌။ ။

အလွေးကို ပြုအပ်သော။ အာဟာရော၊ အာဟာရဂုဏ်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ ဖဿာဟာရဂုဏ်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ မနောသဉ္စေတနာ၊ စေတနာဟာရဂုဏ်း။ စတုတ္ထော်၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏော်၊ ဝိညာဏာဟာရဂုဏ်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) တဏှာသမုဒယော၊ တဏှာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အာဟာရသမုဒယော၊ အာဟာရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဏှာနိရောဓော၊ တဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အာဟာရနိရောဓော၊ အာဟာရတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ အာဟာရနိရောဓဂါမိနီ၊ အာဟာရ၏ ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဂုဏ်းတည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၁။ (သာဓာဝုသော-အစ၊သိယာအာဝုသော-အဆုံး အနက်ရေးခဲ့ပြီ။နောက်၌ မည္ဇန်းပြီ)။ ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ဒုက္ခသမုဒယဉ္စ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခနိရောဓဉ္စ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ပ။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ဒုက္ခာ၊၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သော သတ္တ, သင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ ပိ၊ ပေါင်းဆုံရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သော သတ္တ,သင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ ပိ၊ ကွေကွင်းကွဲကွာရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၏။ ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သောဝတ္ထုဌ် တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထုဌ် တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဇာတိစသည်ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ, ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ (သာ၊ ထိုတဏှာတည်း)။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာဂုဏ်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာဂုဏ်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာဂုဏ်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤတဏှာကို။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ တဿာယေव တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် တဖန် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တိ၊ အကြင်လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်း)။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊

သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ အယံ၊ ဤမက်ကို။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၂။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇရာမရဏဉ္စ၊ ဇရာမရဏကို လည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမ္မိတမ္မိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင်အိုခြင်းသည်။ ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြင်အိုသောအခြင်း အရာသည်။ ယံ ခဏ္ဍိစ္စံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်သည်။ယံ ပါလိစ္စံ၊အကြင်ဆံ,အမွေးဖြူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်အရေတွန့်သည်၏အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤအိုသည်၏ အဖြစ်စသည်ကို။ ဇရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏[1]။

တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္မာ တမ္မာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင် ရွှေလျှောခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင်ရွှေလျှောသော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စု မရဏံ၊ အကြင် သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြင်အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းသည်။ ကဠေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင်ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစ္ဆေဒေါ၊ အကြင် ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရွှေလျှောခြင်း စသည်ကို။ မရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ စ၊ ဤအိုခြင်းသည်လည်း။ ဇရာ၊ ဇရာမည်၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤသေခြင်း သည်လည်း။ မရဏံ၊ မရဏမည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအိုခြင်း သေခြင်းကို။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိသမုဒယာ၊ ဇာတိ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏသမုဒယော၊ ဇရာမရဏ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၃။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာတိဉ္စ၊ ဇာတိကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိသမုဒယဉ္စ၊ ဇာတိ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓဉ္စ၊ ဇာတိ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓဂါမိနိ ၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္မိ တမ္မိ သတ္တနိကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္ဇာတိ၊ အကြင်ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ 'ယာ ဩက္ကန္တိ၊ အကြင်ဥခဲ့တွင်း အမိဝမ်းတွင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်း သည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ဘဝသစ်ခန္ဓာတို့၏။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ ကတမာဝုသော ဇရာ-ဟု အမေးမရှိသောကြောင့် ကတမဉ္စာဝုသော မရဏံ- အမေးလည်း မရှိသင့်။ စာပိုဒ်နံပါတ် ၁၀၀-နာမရူပဝါဒ၌ အပေါင်းအမေးသာပါ၍ အစိတ်အမေး မပါသည်ကိုလည်း ထောက်။

၉၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘဝဋ္ဌ၊ ဘဝကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဝသမုဒယဋ္ဌ၊ ဘဝ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဝနိရောဓဋ္ဌ၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ဘဝနိရောဓဂါမိနီ ၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒဋ္ဌ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘဝါ၊ ဘဝတို့သည်။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသော ကာမဘဝငင်း။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသောရူပဘဝငင်း။ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသော အရူပဘဝငင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း[1]။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၅။ အာဝုသော၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ကာမုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော လောဘဟူသော ကာမုပါဒါန်ငင်း။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိ-ဟူသော ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ငင်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော နွားလေ့ နွားကျင့်-စသော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗ္ဗတုပါဒါန်ငင်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိ-ဟူသော အတ္တဝါဒုပါဒါန်ငင်း။ ဣမာနိ၊[2] ဤဤ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၆။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ တဏှာကာယာ၊ တဏှာအပေါင်းတို့သည်။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာငင်း။ ဝါ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာငင်း။ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာငင်း။ ဝါ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာငင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၇။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာကာယာ၊ ဝေဒနာအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာငင်း။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာငင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၈။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဖဿကာယာ၊ ဖဿအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဖဿ[1]ငင်း။။ပ။ မနောသမ္ဖ-ဿော၊ ဘုံ၌စိတ်ကို မှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်း ဟူသော မနောသမ္ဖဿငင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၉။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်။ စက္ခာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုဟူသော စက္ခာယတနငင်း။ ပ။ မနာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စိတ် ဟူသော မနာယတနငင်း။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ နာမရူပသမုဒယာ၊ နာမ်ရူပ်၏ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ သဠာယတန သမုဒယော၊ ခြောက်ပါးသောအာယတန, ခြောက်ခုမြောက်သော အာယတန၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ "ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း"ဟု အဆုံးသတ်သည်မှာ "တယော မေ အာဝုသော ဘဝါ" ဝါကျနောင် ပိုဒ်မပါ သဖြင့် သရူပ, သရူပဝန္တ နှစ်ရပ်ပေါင်းရှိသောအခါ အဆုံးသတ်သောနည်းဖြစ်၏။ ပိုဒ် ပါရှိလျှင်ကား "အာဝုသော၊ တို့။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေတယော၊ တို့တည်း။ ကာမဘဝေါ၊ငင်း။ရူပဘဝေါ၊ငင်း။အရူပဘဝေါ၊ငင်းတည်း"ဟုပေး။

၂။ စက္ခုံ နိဿာယ ဥပ္ပဇ္ဇနာ သမ္ဖဿော စက္ခုသမ္ဖဿော-ဋီကာ။

၁၀၀။ အာဝုသော၊ တို့။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ ကတမံ၊အဘယ်နည်း။ပ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်ရင်း။ သညာ၊ သညာသည်ရင်း။ စေတနာ၊ စေတနာသည်ရင်း။ ဖဿော၊ ဖဿသည်ရင်း။ မနသိကာရော၊ မနသိကာရသည်ရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ နာမံ၊ နာမ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနိစ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်ရင်း။ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယရူပံ၊ အမှီပြု၍ဖြစ်သော ရူပ်သည်ရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ရူပံ၊ ရူပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒဉ္စ၊ ဤဝေဒနာစသော ငါးပါးအပေါင်းသည်လည်း။ နာမံ၊နာမ်မည်၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤမဟာဘုတ် ဥပါဒါရူပ်အပေါင်းသည်လည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်မည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤနာမ်ရူပ် နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ နာမရူပံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၀၁။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏကာယာ၊ ဝိညာဏ်အပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်ရင်း။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ ပဋ္ဌဝိညာဏ်မှ ကြွင်းသော ကောက်ဝိပါက်စိတ်ဟူသော မနောဝိညာဏ်ရင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၂။ အာဝုသော၊ တို့။ သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတို့သည်။ ကတမေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ပ။ အာဝုသော၊တို့။ တယော၊ကုန်သော။ သခ်ါရာ၊သခ်ါရတို့သည်။ ကာယသခ်ါရော၊ကာယသခ်ါရရင်း။ ဝစီသခ်ါရော၊ ဝစီသခ်ါရရင်း။ စိတ္တသခ်ါရော၊ စိတ္တသခ်ါရရင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၃။ အာဝုသော၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်းသည်ရင်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ဆင်းရဲ၏အကြောင်း၌။ ယံ အညာဏံ၊ သည်ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ သည်ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ယံ အညာဏံ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ အဝိဇ္ဇာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ အာသဝေါ၊ အာသဝသည်။ ကတမော၊ နည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကာမာသဝေါ၊ကာမာသဝရင်း။ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝရင်း။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝရင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ပ။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသို့။ အာဂတော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြေဆိုတော်မူပြီ။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ္တံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

၁၀၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ။ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရူသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌။ ကမ္မာသဓမ္မံနာမ၊ ကမ္မာသဓမ္မမည်သော။ ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းတို့၏။ နိဂမော၊နိဂုံးသည်

(ရှုခဲ့ကြီးသည်)။ အတ္ထိ၊ ၏။(တတ္ထ၊ ထိုနိုဂုံးခ္ခ။) ဝိဟရတိ၊ ၏။တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဥဒ္ဒေသ

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာခြင်းတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊အရိယာမဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဧကာယနော၊ တလမ်းတည်းသာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းတည်း။ (နှ ဒ္ဝေ ပထဘူတော-ကို ထောက်၍ အဝဓာရဏဝေ-အကျေကြံသည်)။

စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ရုပ်လောကခ္ခ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ သူများစည်းစိမ်ကို ကြံဖန်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းကို။ဝိနေယျ၊ပယ်ဖျောက်၍။ကာယေ၊ ရူပကာယခ္ခ။ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။အာတာပီ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊၍။ သတိမာ၊၍။ လောကေ၊ဝေဒနာ လောကခ္ခ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာတာပီ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကေ၊ စိတ်လောကခ္ခ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိရဟတိ၊ ၏။ အာတာပီ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကေ၊ ဓမ္မလောကခ္ခ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကီတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းချုပ်သည်။ နိဒ္ဒေတော၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနပဗ္ဗ

၁၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယခ္ခ။ကာယာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော၊ တောအရပ်သို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတော၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္စာ၊ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ပဏိဓာယ၊ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိ ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္စာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊

ထိုရဟန်းသည်။ သတောဝ၊သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဿသတိ၊ ရှု၏။ သတောဝ၊ သာလျှင်။ ပဿဿတိ၊ ရှိက်၏[1]။

ဒီဃံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ရှူလတ်သော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အဿသာမိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ရှိက်လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ရှိက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊၏။ ရဿံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ရှူလတ်သော်။ ရဿံ၊ တိုစွာ၊ အဿသာမိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ရှိက်လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ရှိက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။သဗ္ဗ ကာယပဋိသံဝေဒီ၊အလုံးစုံသောဝင်လေဟူသော ရှူမှု၏အစ အလယ်အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ အဿသိဿာမိ၊ ရှူအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊အလုံးစုံသော ထွက်လေ ဟူသော ရှိက်မှု၏ အစ အလယ် အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ ပဿသိဿာမိ၊ ရှိက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုန့်ရင်းသောထွက်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ အဿသိဿာမိ၊ ရှူအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုန့်ရင်းသော ဝင်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ ပဿသိဿာမိ၊ ရှိက်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဒက္ခော၊လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော။ ဘမကာရော၀ါ၊ ပန်းပွတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဘမကာရန္တေ၀ါသိ၀ါ၊ ပန်းပွတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဒီဃံ၀ါ၊ မူလည်း။ အဉ္ဇန္တော၊ ဆွဲဝင်လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ အဉ္ဇာမိတိ၊ ဆွဲဝင်၏ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံ၀ါ၊ မူလည်း။ အဉ္ဇန္တော၊ လတ်သော်။ရဿံ ၊ စွာ။ အဉ္ဇာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒီဃံ၀ါ၊ မူလည်း။ အဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ အဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒီဃံ၀ါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံ၀ါ၊ မူလည်း။ အဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ အဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံ၀ါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။ သဗ္ဗကာ ယပဋိသံဝေဒီ၊ ဖြစ်၍။ အဿသိဿာမိ ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒီ၊ ဖြစ်၍။ ပဿသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ လျက်။

---

[1]။ သသ-ပါဏနေ၊ သသ၊ သသခေတ်သည်။ ပါဏနေ၊ ရှူရှိုက်ခြင်းဌ ဖြစ်၏။ ခေတ္တတ္ထသင်္ဂဟ။ သသခေတ် ရှူမှု ရှိက်မှု နှစ်ခုလုံးကို ဟော၏။ အာ-ပုဗ္ဗ သသ ခေတ်ကား. ရှူမှု-အန္တောပဝိသနဝါတတခုသာ ဟော၏။ ပ-ပုဗ္ဗ သသလည်း ရှိက်မှု ဗဟိနိက္ခမနဝါတ တခုကိုသာဟော၏၊ ရေမှေး ရှူသည်၊ ပရုပ်ဆီရှူသည်-စသော ဝေါဟာရ ထောက်၍ ရှူ-ဟူသည် အပြင်မှလေကို အတွင်းသို့ သွင်းခြင်းပေတည်း။ ရှိက်ထုတ်သည်ဟုသာ အသုံးရှိ၍ ရှူထုတ်သည်ဟူ၍ အသုံးမရှိရကား ရှိက်ဟူသော စကားသည် အတွင်းမှလေကို အပြင်သို့ ထုတ်ခြင်းပေတည်း။ ထိုကြောင့် အဿာသောတိ ဗဟိနိက္ခမနဝါတော၊ ပဿာသောတိ အန္တောပဝိသနဝါတောတိ ဝိနယအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ-ဟူသော အဖွင့်သို့ မလိုက်မူ၍ သုတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥပ္ပဋိပါဋိယာ အာဂတံ-ဟူသော နောက်နည်းနှင့်အညီ အဿာသကို-ရှူ၊ ပဿာသ-ကို ရှိက် ဟု ပြန်ဆိုသည်။

အကယ်၍ ဒီဃံ၀ါ အဿသန္တောတိ ဒီဃံ ၀ါ အဿာသံ ပဝတ္တယန္တော -ဟူသော အဖွင့်အတိုင်း အဿသန္တော ကို ဝင်လေကို ဖြစ်စေလတ်သော်-ဟု ပေါ်လွင်အောင် ပေးခဲ့သော် ဒီဃံ ကို ရှည်စွာ ဟု ကြိယာဝိသေသနတ္ထ မပေးနိုင်။ ဒီဃံ၊ သော။ အဿသန္တော၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေလတ်သော်-ဟု ဒီဃံ-ပုဒ်ကို အဿာသံ-၌ နာမဝိသေသနအဖြစ် ပေးရမည်။

အဿသိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ လျက်။ ပဿသိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌတ္ဌံ၊ မိမိကိုယ်ကို စဉ်၍ ဖြစ်သော။ ကာယေ၀ါ၊ ထုက်လေ ၀င်လေ ရုပ်အပေါင်းဌမူလည်း။ ကာယာနုပဿီ၊ ထုက်လေ၀င်လေ ရုပ်အပေါင်းဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော။ ကာယေ၀ါ၊ ဌမူလည်း။ ကာယာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဋ္ဌတ္ထဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဖြစ်သော။ ကာယေ၀ါ၊ ဌမူလည်း။ ကာယာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကာယသ္မိံ ၀ါ၊ ထုက်လေ၀င်လေရုပ်အပေါင်းဌမူလည်း။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ၁။ ကာယသ္မိံ ၀ါ၊ ဌမူလည်း။ ဝယဓမ္မာနုပဿီ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကာယသ္မိံ ၀ါ၊ ဌမူလည်း။ သမုဒယ၀ယဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ၀ါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကာယော၊ ထုက်လေ၀င်လေ ရုပ်အပေါင်းသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုတည်သည် (ထင်လှာသည်)။ ဟောတိ၊၏။ ယာ၀ ဉာဏမတ္တာယ ၀ေ၊ ထုက်လေ ၀င်လေဟု အဖန်ဖန် ရှုတတ်သော ဉာဏ်တိုးပွါးရုံဌါသာလျှင်။ ယာ၀ ပဋိဿတိမတ္တာယ ၀ေ၊ ထုက်လေ ၀င်လေကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိ တိုးပွါးရုံဌါသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ အနိဿိတောစ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမှီသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောကဌ်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စဉ်လမ်းဘုယ်ကို။ နစ ဥပါဒိယတိ၊ စဉ်လည်းမစဉ်လမ်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ဗော်ခေါ်၊ ဣဿိလည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ကာယေ၊ ဌ။ ကာယာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ ထုက်လေ၀င်လေအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဣရိယာပထပဗ္ဗ

၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထိုပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဂစ္ဆန္တောဝါ၊သွားသော်လည်း။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဌိတောဝါ၊ ရပ်သော်လည်း။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်လည်း။ သယာနော၊လျောင်းသည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ၀ါပန၊တနည်းသော်ကား။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။အဿ၊ထိုရဟန်း၏။ကာယော၊ရှုပကာယသည်။ ပဏိဟိတော၊ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုရှုပကာယကို။ ပဇာနာတိ၊၏။

၁။ ပကတိ၀ါစီ၀ါ မေ့သဒ္ဒေါ ဇာတိမေ့ဘာနန္တိ အာဒိသု ဝိယာတိ ကာယဿ ပစ္စယသမ၀ါယေ ဥပ္ပဇ္ဇနပကတိ ကာယာနုပဿီ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီတိ ဝုတ္တော-ဟူသော ဌီကာ ဒု-နည်းနှင့်အညီ "သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍"ဟု ပေးလိုက်သည်။အဌကထာနှင့် ဌီကာ ပဌမ၀ိကပ်အလို "ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကရဇကာယနာသပုဋ္ဌစိတ္တတရားနှင့် အဿာသပဿာသကာယ ဟူသော ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍"-ဟု ပေးလေ။

(ကာယေ ကာယသို့-တို့၌ ရူပကာယ၌ ကာယာနုပဿီကို ရူပကာယ-ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ကာယော-ကို ရူပကာယသည်သာလျှင်-ဟုပေး။ အကြောင်း အာနာပါနပဗ္ဗနှင့် မထူးပြီ။ နောက်ပဗ္ဗတို့၌လည်း ဤပဗ္ဗအမှာအတိုင်း ကာယေ—စသည်ကို ပေး)။

ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ ဣရိယာပုထ်အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာသမ္ပဇာနပဗ္ဗ

၁၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။အာဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တိုးလတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊သည်။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးလတ်သော်။သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ပသာရိတေ၊ ဆန့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃာဋိပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ ဒုကူဋ် သပိတ် သင်္ဃာန်းတို့ကို သုံးဆောင်သော်။ (ပရိဘောဂေါဓာရဏံနာမ-ဌ)။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။အသိတေ၊ စားသော်ငင်း။ ပီတေ၊သောက်သော်ငင်း။ခါယိတေ၊ ခံစားသော်ငင်း။သာယိတေ၊လျှက်သော်ငင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားသော်ငင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်သော်ငင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်သော်ငင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်သော်ငင်း [1]။ ဇာဂရိတေ၊နိုးသော်ငင်း။ဘာသိတေ၊ပြောဆိုသော်ငင်း။တုဏှီဘावေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်ငင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

သမ္ပဇာနပဗ္ဗံ၊ သမ္ပဇဉ်အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ

၁၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပါဒတလာ၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဆံဖျားတိုင်အောင်သော။ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံဖျားမှ။ အဓော၊ အောက်ခြေဖဝါးတိုင်အောင်သော။ တစပရိယန္တံ၊ (ဖီလာအားဖြင့်) အရေပါး အဆုံးရှိသော။ နာနပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော။ အသုစိနော၊ မစင်ကြယ် ရွံ့ရှာဖွယ်ဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ (ပစ္စဝေက္ခတိ ၌စပ်)။ ။"ဣမသို့ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဤနည်းတူ အတ္ထိကို ပုဒ်တိုင်းလိုက်၍စပ်)။ လောမာ၊ မွေးညင်းတို့သည်။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးသည်။ မံသံ၊ အသားသည်။ နှာရု၊ အကြောသည်။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီသည်။ ဝက္ကံ၊

၁။ ဤ၌ သုတ္တေ-အရ အိပ်ပျော်နေခိုက်ကို မယူလင်၊ အိပ်ရာ၌ လည်းလျောင်းနေခိုက် အိပ်မပျော်မီ ရှဆင်ခြင်ခြင်းကိုရည်၍ သုတ္တေ။ပ။ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ-ဟု ဟောတော်မူသည်။

အညို့သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ယကနံ၊အသည်းသည်။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးသည်။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်။ ပပ္ဖာသံ၊ အဆုတ်သည်။ အန္တံ၊ အူမသည်။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်သည်။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်။ ပိတ္တံ၊သည်းခြေသည်။သေမ္ဟံ၊ သလိပ်သည်။ ပုဠေဝါ၊ ပြည်သည်။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်။ အဿု၊ မျက်ရည်သည်။ ဝသာ၊ ဆီကြည်သည်။ ခေဠော၊တံတွေးသည်။သိင်္ဃာဏိကာ၊နှာပ်သည်။ လသိကာ၊ အစေးသည်။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်။ အတ္ထိဘိ၏”ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ဥဘတော၊ မုခါ၊နှစ်ဘက်ဝ ရှိသော။ နာနာဝိဟိတဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ဓညဿ၊ စပါးဖြင့်။ ပူရာ၊ပြည့်သော။ ပုတောဠိ၊ အိတ်သည်။ (အဿ)၊ဖြစ်ရာ၏။သေယျထိဒံ၊အဘယ်စပါးတို့ဖြင့် ပြည့်သနည်း။ သာလိနံ၊ သလေး(ကောက်ကြီး)တို့ဖြင့်ရင်း။ဝိဟိနံ၊ကောက်လတ်(ကောက်ကြမ်း)တို့ဖြင့်ရင်း။မုဂ္ဂါနံ၊ပဲနောက် တို့ဖြင့်ရင်း။ မာသာနံ၊ မတ်ပဲတို့ဖြင့်ရင်း။ တိလာနံ၊ နှမ်းတို့ဖြင့်ရင်း။ တဏ္ဍုလာနံ၊ဆန်တို့ဖြင့်ရင်း။ (ပူရာ၊ ပြည့်သတည်း)။ တမေနံ၊ ထိုအိတ်ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ား သည်။ မုဉ္စိတ္ဝာ၊ ဖြေ၍။ “ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ သာလိ၊ သလေး(ကောက်ကြီး)တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ ဝိဟိ၊ ကောက်လတ် (ကောက်ကြမ်း)တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။မုဂ္ဂါ၊ ပဲနောက် တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ မာသာ၊ မတ်ပဲတို့တည်း။ဣမေ၊ တို့ကား။ တိလာ၊ နှမ်းတို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ တဏ္ဍုလာတိ၊ ဆန်တို့တည်း” ဟူ၍။ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။

ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ပဋိကူလမနသိကာရအပိုင်းဆည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗ

ဘ၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဌိတံ၊ တည်မြဲတိုင်းသော။ ယထာပဏိဟိတံ၊ ထားမြဲတိုင်းသော။ ဣမမေव ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ “ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤ ကိုယ်၌။ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဇော ဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ ဂျွမ်းကျင်လိမ္မာသော။ ဂေါဃာတကော၊ ဂါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဂေါဃာတကန္တေ၊ ဂါသိ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည် သော်၎င်း။ဂါဝိ ံ၊ နွားကို။ ဝဓိတ္ဝာ၊ သတ်၍။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွဉ်။ ဗိသသော၊ အစုအစု (အပုံအပုံ) ၁ ။ ဝိဘဇိတ္ဝာ၊ ခွဲဝေ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेवခေါ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ဓာတုမနသိကာရအပိုင်းဆည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ သော ဝိစ္ဆာ ပကာရေသု-မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ် ထောက်၍ သောပစ္စည်း ဝိစ္ဆတ္ထ ဖြစ်သည်။

ကာယာနုပဿနာ နဝသီဝထိကပဗ္ဗ

၁၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်းခ္ဍ။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ကောဟမတ်ဝါ၊ သေပြီး၍ တရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒွီဟမတ်ဝါ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တီဟမတ်ဝါ၊ သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သေသည်မှအထက် ဖူးကြွတက်ရောင်သော။ ဝိနီလကံ၊ အထူးအားဖြင့် ညိုမဲသော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ယိုသောပြည်ရှိသော။သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ ရှုမြင်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမမေव ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ "အယမ္ပိ ခေါ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်လည်း။ ဧवံဓမ္မော၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောရှိ၏။ ဧवံဘावီ၊ ဤကဲ့သို့ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧवံ အနတီတော၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောကိုမလွန်နိုင်"ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ကပ်ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘန္တရံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီဝထိကာယ၊ ခ္ဍ။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော၊ ကာကေဟိဝါ၊ ကျီးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊အပ်သော။ ကုလလေဟိဝါ၊ လင်းယုန်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဂိဒ္ဓေဟိဝါ၊ လင်းတတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ကင်္ကေဟိဝါ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊သော။ သုနခေဟိဝါ၊ ခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ဗျဂ္ဃေဟိဝါ၊ ကျားတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော၊ ဒီပိဟိဝါ၊ သစ်တို့သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သိင်္ဂါလေဟိဝါ၊ မြေခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊အမျိုးမျိုးကုန်သော။ ပါဏကဇာတေဟိဝါ၊ ပိုးအပေါင်းတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။သရီရံ၊ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ ဣမမေव ကာယံ၊ ပင်လျှင်။ "အယမ္ပိ ခေါ ကာယော၊ သည်လည်း။ပ။ ဧवံအနတီတော၊ နိုင်"ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီဝထိကာယ၊ ခ္ဍ။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သင်ကြိုးကွင်းဆက်နှင့်တူသော အရိုးရှိသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့်တကွသော။နှာရုသမ္ဗန္ဓံ၊ အကြော အဖွဲ့ရှိသော။သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ပ။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ နိမ်သလောဟိတမက္ခိတံ၊ အသားမရှိ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ နှာရုသမ္ဗန္ဓံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ပ။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးမှ ကင်းသော။ နှာရုသမ္ဗန္ဓံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ပ။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်၌။ (သတ္တမျတ္ထေ-ဖြင့်စီရင်)။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကို။ပ။ ပါဒဋ္ဌိကံ၊ခြေရိုးကို။ပ။ ဂေါပ္ဖကဋ္ဌိကံ၊ ဖမြက်ရိုးကို။ပ။ ဇင်္ဃဋ္ဌိကံ၊ ဒူးရိုးကို။ပ။ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ပ။ ကဋိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုးကို။ပ။ ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကို။ပ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကို။ပ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ပ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊ လည်ပင်းရိုးကို။ပ။ ဟနုကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကို။ပ။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို။ပ။ သီသကဋ္ဌာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိသာဝိဒိသာဝိကၖိတ္တာနိ၊ အရပ်-ထောင့်အရပ်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ အပဂတသမ္ဗန္ဓာနိ၊ အဆက်အဖွဲ့မှ ကင်းကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊သည်။ သီဝထိကာယ၊ ခ္ဍ။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း

အဆင်းနှင့်တူကုန်သော။အဋ္ဌကာနိ၊ တို့ကို။ပသေယျ၊ ၏။ပ။ပုဗ္ဗကိတာနိ၊ အစုအပုံ ဖြစ်ကုန်သော [1]။ တေရောဝဿိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော [2]။ အဋ္ဌကာနိ၊ တို့ကို။ ပသေယျ၊ ၏။ပ။ ပူတိနိ၊ ပုပ်ကုန်သော။ စုဏ္ဏကဇာတာနိ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက် ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌကာနိ၊ တို့ကို။ ပသေယျ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ။ ၏။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗံ၊ နဝဘိဝထိကအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စုဒ္ဓသ၊ တဆယ့်လေးပါးကုန်သော။ကာယာနုပဿနာ၊တို့သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

ဝေဒနာနုပဿနာ

၁၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အားဖြင့်။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ **သုခဖြစ်သော**။ ဝေဒနံဝါ၊ ဝေဒနာကိုမူ လည်း။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်၊ သုခ လည်း မဟုတ်သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနံ၊ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာမိသံ၊ ကိလေ သာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ သာမိသံ၊ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သော။ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ **နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုကာမမရှိသော။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒယာမိတိ၊ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊ ၏။** သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာ တိ၊ ၏။ နိရာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ကိုမူလည်း။ပ။သာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ကိုမူလည်း။ပ။ နိရာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဘန္တရံ၊ မိမိကိုယ်ကိုစဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာသုဝါ၊ တို့၌မူလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ပုဗ္ဗကော ဣတော ဇာတော ယေသန္တိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ ပေးသည်။ ပုဗ္ဗက် ပုဗ္ဗဘာဝံ ဣတာန-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအလို အစုအပုံ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သောဟုပေး။

၂။ တိရော ဝဿိကာနိ ကိုလည်း ဝဿသာ တိရော တိရောဝဿံ။ တိရောဝဿံ ဂတာနိ တိရောဝဿိ ကာနိ-ဟု ပြု။ နှစ်အပြင်ဘက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ နှစ်လွန်ကုန်သောပေး။ ကြာမြင့်စွာ မိုးရေစွတ်ကုန်သော ဟု ပေးသည်ကား အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။

စိတ္တာနုပဿနာ

၁၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တေ၊ ၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အကြင်းကို အာကခေ်ယျသုတ် စာပိုဒ် ၆၇-၌ ရှု၍ အနက်ပေးလေ။ ပဇာနေယ်ျ၊ ပဇာနာတိ-မျှသာ ထူး၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘန္တရံ၊ သော၊ စိတ္တေဝါ၊ စိတ်၌မူ လည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

"စိတ္တာနုပဿနာ၊ စိတ္တာနုပဿနာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ နီဝရဏပဗ္ဗ

၁၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ နီဝရဏတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ နီဝရဏေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကထဉ္စပန၊အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ နီဝရဏေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဗ္ဘန္တရံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒံဝါ၊ ကာမစ္ဆန္ဒကိုမူလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ ထို့ပြင် လည်း။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ လည်း။ ယထာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ လည်း။ ယထာ၊ ကြောင့်။ ပဟီနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။သန္တံ၊ သော။ ဗျာပါဒံဝါ၊ ဗျာပါဒကိုမူလည်း။ ပ။တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ထိနမိဒ္ဓံဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စကိုမူလည်း။ပ။တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ဝိစိကိစ္ဆံဝါ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကိုမူလည်း။ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ကုန်သော။ဓမ္မေသုဝါ၊ နီဝရဏတရားတို့၌မူလည်း။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ နီဝရဏ တရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ။(ကြင်းလွယ်ပြီ)။

နီဝရဏပဗ္ဗံ။ နီဝရဏ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗ

၁၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပဠူသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား၊ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ ပန၊ အားဖြင့်ကား။ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဠူသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ကား။ ရူပသဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်း, ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ကား။ ရူပသဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင်း, ချုပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ဣတိ၊ ကား။ သညာ၊ သညာတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာယ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာယ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ဣတိ၊ ကား။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဠူသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ကုန်သော။ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့၌ မူလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ခန္ဓပဗ္ဗံ၊ ခန္ဓာ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗ

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဆသု၊ ခြောက်ပါး ဖြစ်ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု၊အတွင်း, အပသန္ဓာန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ အာယတနတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု၊ ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ-ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံ.ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ အကြင်သံယောဇဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသံယောဇဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ယထာစ၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်။(ယထာစ-ဌ် စ-ကို နက်ရှိနက်မဲ့ ၂-မျိုးကြံနိုင်သည်။ အဌကထာအလို စ-အနက်မဲ့)။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ သံယောဇနဿ၊၏။ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ပဟီနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ ၏။ အာယတိ ံ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒေါ၊မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သဒ္ဒေစ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုသောတပသာဒ, သဒ္ဒါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုဃာနပသာဒ, ဂန္ဓာရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဇိဝှဉ္စ၊ ဇိဝှါပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ရသေစ၊ရသာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုဇိဝှါပသာဒ, ရသာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုကာယပသာဒ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

မနဉ္စ၊ လောကိစိတ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဓမ္မေစ၊ လောကိဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်း။ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုလောကိစိတ်, ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တဉ္စ၊ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘန္တွေ၊ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊အာယတနတရားတို့၌မူလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာယတနပဗ္ဗံ၊ အာယတနအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်ပဗ္ဗ

ဘဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တသု၊ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဗ္ဘန္တွေ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ ဝါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကိုမူလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တွေ၊ ၌။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တွေ၊ ၌။ အသန္တံ၊ သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မေ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တွေ၊ ၌။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ကို။ ဘာဝနာဝယ၊ပွါးများခြင်း၏။ ပါရိပူရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တဉ္စ၊ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ (ကြွင်းသော ဗောဇ္ဈင်ခြောက်ပါးတို့၌လည်း သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်အတူ သမ္မန်လေ)။

ဗောဇ္ဈင်ပဗ္ဗံ၊ ဗောဇ္ဈင်အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ သစ္စပဗ္ဗ

၁၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတူသု၊ ကုန်သော။အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ သစ္စာတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဣတိဘာဝမုတပါး၊ တေဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဣသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဣလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲတကာ၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဣနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲတကာ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဣသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ ပဌမဘာဏဝါရသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သောသတ္တ,သင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါပိ၊ ပေါင်းယှဉ်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သောသတ္တ,သင်္ခါရဘို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါပိ၊ ကွေကွင်းကွဲကွာရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊၏။ ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထုဌာ၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိပါလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထုဌာ၌ တောင့်တခြင်း သည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၏ ၁။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာဝဇ္ဇဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။

၁။ ယမ္ပိစ္ဆန္တိ ယေနပိ ဓမ္မေန အလဗ္ဘနေယ္ယံ ဝတ္ထုံ ဣစ္ဆန္တော နလဘတိ၊ တံ အလဗ္ဘနေယ္ယဝတ္ထုဣစ္ဆနံ ဒုက္ခန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သမ္မောဒ။ သုတ်မဟာဝါဒ-၌ အလဗ္ဘနေယ္ယဝတ္ထုမှီ ဣစ္ဆနံ-သာ ထူး၏။

ယမ္ပိတိ ယေနပိတိ အတ္ထော ဝုတ္တော၊ ယဒါပိ ပန ယံ သဒ္ဒေါ ဣစ္ဆန္တိ တေ အပေက္ခတိ, တဒါပိ အလာဘ ဝိသိဋ္ဌာ ဣစ္ဆာ ဝုတ္တာ ဟောတိ၊ ယဒါ ပန နံ လဘတိတိ ဧတေ အပေက္ခတိ,တဒါ ဣစ္ဆာ ဝိသိဋ္ဌော အလာဘော ဝုတ္တော ဟောတိ၊ သော ပနတ္ထတော အညော ဓမ္မော နတ္ထိ၊ တထာပိ အလဗ္ဘနေယ္ယ ဣစ္ဆာဝ ဝုတ္တာ ဟောတိ (ဎင်းမူလ ဋီကာ)။

ယမ္ပိတိ ယံသဒ္ဒေါ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တန္တိ ယေနပိတိ အတ္ထော ဝုတ္တော၊ (ဎင်းအနုဋီကာ)။ ဟေတုအတ္ထေ ကရဏေ ပစ္စတ္တန္တိ အာဟ ယေန ဓမ္မေနာတိ၊ ဟေတု အတ္ထော ဟိ အယံ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ အလဗ္ဘနေယ္ယဘာဝေါ ဟေတု ဝေဒိတဗ္ဗော။ (သုတ်မဟာဝါ ဋီကာ)။

ယဒါပိ ပန။ပ။ ဝုတ္တော ဟောတိ-(မူလဋီကာ)။ယမ္ပိကို ဣစ္ဆံ ၌ (ကရိုက်း အဖြစ်ဖြင့်)စပ်သော် မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခ၊ ယမ္ပိကို နလဘတိ-၌ (ကရိုက်း အဖြစ်ဖြင့်) စပ်သော် လိုအပ်သော အရာကို

၁၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမှိ တမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြောင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္ဇာတိ၊ အကြောင်ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဩက္ကန္တိ၊ အကြောင်ဥခဲ့တွင်း အမိဝမ်းတွင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြောင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ဘဝသစ် ခန္ဓာတို့၏။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြောင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြောင်ရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤအ လုံးစုံကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှိတမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြောင်အိုခြင်းသည်။ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြောင် အိုသော အခြင်းအရာသည်။ယံ ခဏ္ဍိစ္စံ၊ အကြောင်သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ပါလိစ္စံ၊ အကြောင် ဆံအမွေး ဖြူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြောင်အရေတွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြောင်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြောင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ဇရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှာတမှာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြောင်ရွှေလျှောခြင်းသည်။ယာ စဝနတာ၊အကြောင်ရွှေ လျှောသော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြောင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ယံ အန္တရဓာနံ၊အကြောင် ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စုမရဏံ၊ အကြောင်သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြောင်

မရခြင်းသည် ဒုက္ခ-ဟု စပ်ပုံကိုသာ ပြဆိုလိုရင်းဖြစ်၏။ သမ္မော ယောဇနာ၌ "ဓမ္မေနာတိ ပဒံ ဣစ္ဆန္တေနာတိ ကရဏံ"ဟူ၍ ယမ်ကို ဣစ္ဆံ၌သာ စပ်ပြ၏။ မရဋ္ဌိကာ၌ အတ္ထဝိကပ် တမျိုးဟု ဖွင့်လေသည်။

သော ပန။ပ။ ဝုတ္တာ ဟောတိ (မူလဋ္ဌိကာ)။ မရခြင်း ဟူသည် (လိုချင်ခြင်း)တရာမှတပါးမရှိ၍ မရနိုင် သော အရာကို လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခ-ဟု ဌ-ဖွင့်၏။ အလာဘ ဝိသိဋ္ဌ ဣစ္ဆာ-ယမ်မှ (ကရဏတ္ထ ပစ္စတ္တ ဝစနန္တ) ပါဋ္ဌကို ဣစ္ဆံ၌ စပ်ခိုက် နလာဘတိ (ကြိယာ)သည် ဣစ္ဆံ၏ ဝိသေသန၊ ဣစ္ဆံသည် နလာဘတိ (ကြိယာ)၏ ဝိသေ သျ ဖြစ်၏။ လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သော ဟူ၏၊ မည်သည့် လိုချင်မှုသည် ဒုက္ခမည်သနည်း၊ လိုချင်မှု မှန်သမျှ ဒုက္ခ မည်လေသလောဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ နလာဘတိ ကြိယာက လိုချင်ခြင်း မှန်သမျှ ဒုက္ခ မဟုတ်၊ မရနိုင် တာကို လိုချင်နေခြင်းသာ ဒုက္ခ မည်သည်ဟု ဝိသေသန မ-၍ ပြသည်။

ဣစ္ဆာဝိသိဋ္ဌ အလာဘ-ယမ်မှ (ကရဏတ္ထ ပစ္စတ္တဝစနန္တ)ပါဋ္ဌကို နလာဘတိ၌ စပ်ခိုက် ဣစ္ဆံသည် နလာဘတိ၏ ဝိသေသန၊ နလာဘတိ သည် ဣစ္ဆံ၏ ဝိသေသျ ဖြစ်၏၊ မရခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သော ဟူ၏၊ မည်သည့် မရခြင်း သည် ဒုက္ခမည်သနည်း၊ မရတာမှန်သမျှ ဒုက္ခမည်လေသလော ဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ ဣစ္ဆံ ဟူသော ပုဒ်က မရတာမှန်သမျှ ဒုက္ခမဟုတ်၊ လိုချင်လျက်နှင့် မရခြင်းသည် သာ ဒုက္ခမည်၏ဟု ဝိသေသန မ-၍ ပြသည်။

"ဟေတု အတ္ထေ ကရဏေ ပစ္စတ္တဝစနံ" (သုတ်မဟာဝါဋ္ဌိကာ)။ဟေတုံ၊ အကြောင်းကို-ဟု အနက်ပြန်ရာ၌ အကြောင်းဟူသော အနက်သည် ဟေတုသဒ္ဒါ၏ အနက်၊ကို ဟူသော အနက်သည် ဟေတုံ၌ သက်အပ်သော ဒုတိယာ အံဝိဘတ်၏ အနက်ဟု ခွဲခြားရာသကဲ့သို့ ယံ-၌ လည်း အဝိဘတ္တိက ယ-သက်သက်ကား (ဟေတုခေါ် ဓမ္မ) အကြောင်း အနက်ထွက်သည်ကို သိစေလို၍ ဟေတု အတ္ထေဟု ဖွင့်၍ ယံ-၌ ပဌမာဝိဘတ်၏ အနက်ကား ကရိုက်အနက်ထွက်သည်ဟု သိစေလို၍ "ကရဏေ ပစ္စတ္တ ဝစနံ"ဟု ဖွင့်၏။

"ယမ္ပိတိ ယေနပိ ဓမ္မေန"ဟူသော ဌ-ဖွင့်၌ ယသဒ္ဒါသည် (မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းတရာ)ဟူသော အကြောင်း အနက်ကို, သိဝိဘတ်သည် ကရိုက်အနက်ကို ဟောသည် ဟူလို။

အတ္ထဘော၁ ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနှံ၊ တို့၏။ ယောဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကဋ္ဌေ၀ရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီ၀ိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီ၀ိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစ္ဆေဒေါ၊ အကြင် ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ မရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဗျသနေန၊ ပျက်စီးခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော သူ၏။ အညတရညတရေန၊တပါးပါးသော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ (ဒုက္ခဓမ္မေ နာတိ ဝေဒနာဒိနာ ဒုက္ခကာရဏေန။ ။သုတ်မဟာ၀ါ အဋ္ဌကထာ)။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ထိပါးနှိပ်စက်အပ်သော သူ၏။ ယော သောကော၊အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ယော သောစနာ၊ အကြင်စိုးရိမ်သော အခြင်းအရာ သည်။ ယံ သောစိတတ္တံ၊ အကြင် စိုးရိမ်သောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယော အန္တောသောကော၊ အကြင် အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ယော အန္တောပရိသောကော၊ အကြင်အတွင်း၌ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ သောကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိဒေ၀ေါ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ သူ၏။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယော အာဒေ၀ေါ၊ အကြင်ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ယောပရိ ဒေ၀ေါ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ယာ အာဒေ၀နာ၊ အကြင်ငိုကြွေးသော အခြင်း အရာသည်။ယာ ပရိဒေ၀နာ၊ အကြင်အဖန် တလဲလဲ ငိုကြွေးသော အခြင်းအရာသည်။ ယံအာဒေ၀ိ-တတ္တံ၊အကြင်ငိုကြွေးသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယံ ပရိဒေ၀ိတတ္တံ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေးသူ၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ပရိဒေ၀ေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲသည်။ ကာယိကံ၊ သော။အသာတံ၊သာယာဖွယ်မရှိသော။ ကာယသမ္ဖဿဇံ၊ ကိုယ်အတွေ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊သာယာဖွယ်မရှိသော။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ကတမဉ္စ၊နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ စေတသိကံ၊ သော။ အသာတံ၊ သော။ မနောသမ္ဖဿဇံ၊ စိတ်အတွေ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊သော၊ ဝေဒယိတံ၊သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါယာသော၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ကတမောစ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ၏။ အညတရည တရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယောအာယာသော၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယောဥပါယာသော၊အကြင် ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ယံ အာယာသိတတ္တံ၊ အကြင်ပင်ပန်းသော သူ၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ဥပါယာသိတတ္တံ၊ အကြင် ပြင်းစွာ ပင်ပန်းသော သူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ဥပါယာသော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တီ။ အပ္ပိယေဟိ၊ တ္ဍိနှင့်။ သမ္မယောဂေါ၊ ပေါင်းယှဉ်ခြင်း ဟူသော။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။အဿ၊ ထိုသူ၏။ (ယဿကို ယေ အဿ-ဟု ဖြတ်)။ အနိဋ္ဌာ၊ မရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ နှလုံးကို မပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊ အကြင် ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ ယေ ၎တေ သဒ္ဒါ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံတို့သည်ရင်း။ ယေ တေ ဂန္ဓာ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံ တို့သည်ရင်း။ ယေ တေ ရသာ၊အကြင်ရသာရုံတို့သည်ရင်း။ ယေ တေ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ သည်ရင်း။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်မြောရုံတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ အနတ္ထကာမာ၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော။ အဟိတကာမာ၊ အစီးအပွါးမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော။ အဖာသုကကာမာ၊ မချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော။ အယောဂက္ခေမကာမာ၊ ဘေးမဂင်းရာကို အလိုရှိကုန်သော။ ယေဝါ ပန တေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုအာရုံပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊အတူတကွ။ ယာ သင်္ဂတိ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ ယော သမာ ဂမော၊ အကြင်ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ ယံ သမောဓာနံ၊ အကြင် ပေါင်းရုံးရခြင်းသည်။ ယော မိဿီ ဘာဝေါ၊ အကြင်ရောနှောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍိ။ အယံ၊ ကို။ အပ္ပိယေဟိ သမ္မယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍိ။ ပိယေဟိ၊ တ္ဍိနှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ သော။ ဒုက္ခော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ဣဓ၊ ဌ်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊အကြင်ရူပါရုံတို့သည် ရင်း။ပ။ ယေတေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊၏။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သော။ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိကုန်သော။ ဖာသုကကာမာ၊ ချမ်းသာ ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော။ယောဂက္ခေမကာမာ၊ဘေးကင်းရာကို အလိုရှိကုန်သော။ယေဝါပန တေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာဝါ၊ အမိသည်သော်ရင်း။ ပိတာဝါ၊ အဘသည် သော်ရင်း။ ဘာတာဝါ၊ ညီအစ်ကိုသည်သော်ရင်း။ ဘဂိနိဝါ၊ နှစ်မ အမသည်သော်ရင်း။ မိတ္တာဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သော်ရင်း။ အမစ္စာဝါ၊ အပေါင်းအဖော်တို့သည်သော်ရင်း။ ဉာတိ သာလောဟိတာဝါ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်သော်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊တ္ဍိနှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊ ကွ။ ယာ အသင်္ဂတိ၊ အကြင် မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ပ။ ယော အမိဿီဘာဝေါ၊ အကြင်မရော နှောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တ္ဍိ။ အယံ၊ကို။ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍိ။ ယမ္ပိ၊အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထုဌ် တောင့်တခြင်းဖြင့်။ဣစ္ဆံ ၊ အလိုရှိပါ လျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ထိုမရနိုင်သော ဝတ္ထုဌ် တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ မည်၏ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊နည်း။ (စာပိုဒ် ၉၁-ဌ်လည်း ရှိ၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍိ။ ဇာတိမ္ပိ၊ဝဋ္ဋိသန္ဓေနေ ခြင်း သဘောရှိကုန်သော။သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။"မယံ၊ငါတို့သည်။ ဇာတိမ္ပိ၊ ဝဋ္ဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သည်။ နအသ္သာမ၊ မဖြစ်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ ဩ ကောင်းလေစု။ ဇာတိ၊ ဝဋ္ဋိ သန္ဓေ နေရခြင်းသည်။ နော၊ ငါတို့၏(အထံ)သို့)။ ဝတ၊စင်စစ်။ နအာဂစ္ဆေယ္ယ၊ မလာပါမူကား။ အဟောဝတာတိ" ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဌ်သို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ပန။ ထိုသို့ပင်တောင့်တ သော်လည်း။ ဇာတံ၊ ဌ်ပဋိသန္ဓေမနေခြင်းသဘောကို။ ဣစ္ဆာယ၊ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ နပတ္တမ္ဘု၊

မရအာပ်။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤမရခြင်းသည်လည်း။ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ, တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ, တမ္ပိ ဒုက္ခံ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇရာဓမ္မာနံ၊ အိုခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာဓိဓမ္မာနံ၊ နာခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မရဏဓမ္မာနံ၊ သေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဣဒမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ, တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။

၁၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဣဒံ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသည် တို့ကို။သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုက္ခံ၊သော။ အရိယသစ္စံ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာ သစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ် အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။ (တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏)။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်၏။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ဣဒံ၊ ဤ တဏှာသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဘဝကင်းပြတ်ရာ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်းတည်း။ အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာ ခေါ ပနေသာ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သနည်း။ နိဝိသမာနာ၊ ကိန်းလတ်သော်။ ကတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသတိ၊ ကိန်းသနည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ယံပိယရူပံ၊ အကြင်ချစ်အပ်သော ရူပ်သည်။ ယံသာတရူပံ၊ အကြင်သာယာ အပ်သော ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။)သောတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤချစ်အပ်သာယာအပ်သောရူပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော ရူပ်၌။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရူပ်သည်။ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ လောကေ၊ ၌။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒရူပ်သည်။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သော ရူပ်မည်၏။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သော် ရူပ်မည်၏။ သောတဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုပသာဒ တည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရူပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရူပ်၌။ နိဝိသတိ၊ ၏။ လောကေ၊ ၌။ သောတံ၊ သောတပသာဒရူပ်သည်။ ပ။ ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒရူပ်သည်။ ဇိဝှါ၊ဇိဝှါပသာဒရူပ်သည်။ ကာယော၊ ကာယပသာဒရူပ်သည်။ပ။ မနော၊ စိတ်သည်။ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ ပ။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်။ပ။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ပ။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ပ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ပ။ သောတဝိညာဏ်၊ သောတဝိညာဉ်သည်။ပ။ ဃာနဝိညာဏ်၊ ဃာနဝိညာဉ်သည်။ပ။ ဇိဝှါဝိညာဏ်၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်သည်။ပ။ ကာယဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာဉ်သည်။ပ။ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿသည်။ပ။မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ပ။နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သော်သညာသည်။ပ။ ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သော သညာသည်။ပ။ နိဝိသတိ၊.၏။

လောကေ၊ ၌။ ရူပသဉ္စေတနာ၊ ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သောစေတနာသည် ။ပ။ ဓမ္မသဉ္စေတနာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သော စေတနာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ ရူပဝိတက္ကော၊ ရူပါရုံ၌ ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်သည်။ပ။ ဓမ္မဝိတက္ကော၊ ဓမ္မာရုံ၌ ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ ရူပဝိစာရော၊ ရူပါရုံ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော ဝိစာရသည်။ ပ။ ဓမ္မဝိစာရော၊ ဓမ္မာရုံ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော ဝိစာရသည်။ ပိယရူပ်၊ ၏။ သာတရူပ်၊ ၏။ သော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ တွေ့ဆုံ၊ ဤဓမ္မဝိစာရ တည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရူပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ တွေ့ဆုံ၌။ နိဝိသတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စာ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တဿာယေव တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊အကြင် တပ်ခြင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ယော စာဂေါ၊အကြင် စွန့်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင်တဖန် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာမုတ္တိ၊အကြင် လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယောအနာလယော၊ အကြင်ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ သော။အရိယသစ္စာ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာခေါပနေသာတဏှာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီယမာနာ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊အဘယ်၌။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုတ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊၌။ နိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ လောကေ၊ ၌။ ယံပိယရူပ်၊ သည်။ယံသာတရူပ်၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)သောတဏှာ၊ ကို။ ပဟီ

ယမာနာ၊ သော်။ တွေ့၊ ဤချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ ပဟီယတိ၊၏။ နိဂုဠ္ဆမာနာ၊ သော်။ တွေ့၊ ၌။ နိဂုဠ္ဆတိ၊ ၏။

လောကေ၊ ၌။ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ နည်း။ လောကေ၊ ၌။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒ ရုပ်သည်။ ပိယရူပံ၊ မည်၏။ သာတရူပံ၊ မည်၏။ သောတဏှာ၊ကို။ ပဟီယမာနာ၊ သော်။ တွေ့၊ ဤစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်၌။ ပဟီယတိ၊ ၏။ နိဂုဠ္ဆမာနာ၊လတ် သော်။ တွေ့၊ ၌။ နိဂုဠ္ဆတိ၊ ၏။ (အကြင်းကို သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသမှီ၍ သိလေ)။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ် သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမက်ဟူ သည်။ သေယ္ယထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဝင်း တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံဉာဏံ၊ အကြင်သိသော ဉာဏ်သည်ဝင်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်း၌။ ယံဉာဏံ၊ သည်ဝင်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌။ ယံဉာဏံ၊ သည်ဝင်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ယံဉာဏံ၊ သည်ဝင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါး၌သိသော ဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်သော နေက္ခမ္မနှင့် ယှဉ်သောဝိတက်ဝင်း။ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဒေါသ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်ဝင်း။ အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဝိဟိံသာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်ဝင်းတည်း[1]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤ သုံးပါးသောဝိတက်ကို။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ် ကြောင်း ဝိရတိဝင်း။ ပိသုဏာယ၊ ချေဖျက်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ဝေရမဏိ၊ ဝင်း။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ဝင်း။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ အချည်းနှီးသော စကား ကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသော ရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာဝါစာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ဝင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူ

၁။ ပဌမသမန္နာဟာရမှ ပဌမစျာန်တိုင်အောင်သော ကုသိုလ်သည် "နေက္ခမ္မ"။ ထိုနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်သည် နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပတည်း။ ။ဒေါဝဝိတက္ကသုတ်-ဋီကာ။ ။မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂတော ပဌာယ ယာဝပဌမဇ္ဈာနာ။ "အဗျာပါဒဝိတက်"။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂတော ပဌာယ ယာဝပဌမဇ္ဈာနာ။ "အဝိဟိံသာဝိတက်"။ ။အဋ္ဌကထာ။

ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မေထုန်တို့၌ ယုတ်ယုတ်မာမာကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသော ရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာကမ္မန္တော: ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားသည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သမ္မာအာဇီဝေန၊ ကောင်းမြတ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအသက်မွေးမှုကို။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။ကတမောစ၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဘတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ဝါယမတိ၊ ၏။ ဝီရိယံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ ပဒဟတိ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ပ။ ပဒဟတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မမေ့ပျောက်ခြင်းငှါ။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွါးခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ ပ။ ပဒဟတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ သမ္မာဝါယာမော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။(အကြင်းကို ဤသုတ်စာပိုဒ် ၁၀၆-၌ ရှု၍ ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။(အကြင်းဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-နှင့် တူပြီ)။

၁၃၆။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘန္တရံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၀ါ၊သစ္စာလေးပါးတရား တို့၌မူလည်း။ဓမ္မာနုပဿီ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၀ါ၊ တို့၌မူလည်း။ ။(အကြင်းသည် ဤသုတ်စာပိုဒ် ၁၀၇-နှင့် တူပြီ။ ကာယေ ကာယာနုပဿီ-နေရာ၌ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ-ရှိသည်သာ ထူး၏)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတူသု၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

သစ္စပဗ္ဗံ၊သစ္စာအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ဟိ ကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ပွါးများငြားအံ့။ တဿ၊ ထိုတစုံတယောက်သောသူသည်။ ဒွေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော်၎င်း။ ဥပါဒိ သေသေ၊ ဥပါဒါန်ဟူသောအကြွင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သော် ၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ ဒုန်း၊ ၂-ပါးကုန်သော။ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ တပါးပါးသော ဖိုလ်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဆဝဿာနိ၊ ခြောက်နှစ် တို့ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ပ။ ပဉ္စဝဿာနိ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ တီဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒွေဝဿာနိ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧကံဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကံဝဿံ၊ တနှစ်သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ပ။ယောဟိကောစိ၊သည်။ စတ္တာရော၊ကုန်သော။ ဣမေသတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဧवं၊ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ အံ့။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဖလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယောဟိ ကောစိ၊ သူသည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဆမာသာနိ၊ ခြောက်လတို့ ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ ပ။ပဉ္စမာသာနိ၊ ငါးလတို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိ မာသာနိ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ တီဏိ မာသာနိ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ ဒွေမာသာနိ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဧကံမာသံ၊ တလပတ်လုံး။ အဇ္ဇုမာသံ၊ လခွဲ (၁၅ ရက်) ပတ်လုံး။ ဧवं၊ ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဇုမာသော၊ လခွဲ(၁၅-ရက်) သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ၊ သည်။ ဒွေဝဓမ္မေ၊ သာလျှင်။ အညာဝါ၊သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ သည်။သတိ၊ သော်။ အနာဂါမိတာဝါ။ သော်၎င်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဖလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အပ်၏။

၁၃၈။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ယဒိဒံ သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့ သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (အကြွင်းကို ဤသုတ် ၁၀၆-ရှု၍ ပေးလေ)။ ကောယနော၊ တလမ်း တည်းသာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါတိ၊ လမ်းတည်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယံတံ၊အကြင် "ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ"စ သော (ပလ္လင်ခံ) စကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တေ၊ ဤ "ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ" စသော စကားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော

အကျိုးထူးကို။ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ပြီ။ ။(အဘိနန္ဒုံ-တိုင်အောင် အကြွင်းတူပြီ)။

ဒသမံ၊ ဆောရ။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ မူလပရိယာယဝဂ္ဂေါ၊ မူလပရိယာယဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုမူလပရိယာယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ မူလသုသံ်ဝရမမ္မဒါယာဒါ၊ မူလပရိ ယာယသုတ်၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်တို့ဌင်း။ ဘေရဝါနက်ကာဂ၊ခေါ်ယျဝတ္ထု၊ ဘယ ဘေရဝသုတ်၊ အနက်ကသုတ်၊ အာဂကခေါ်ယျသုတ်၊ ဝတ္ထသုတ်ဌင်း။ သလ္လေခသမ္မာဒိဋ္ဌိသတိပဋ္ဌာ၊ သလ္လေခသုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အသမော၊ အတူမရှိသော။ ဝဂ္ဂဝရော၊ မူလပရိယာယဝဂ်မြတ်သည်။ သုသမတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပြီးလတ်ပြီ။

၂-သီဟနာဒဝဂ်

၁-စူဠဒုသီဟနာဒသုတ်

၁၃၉။ (ဝေ၊ပ။ပစ္စယောသုံ-တို့၏ အနက်ကို သဗ္ဗာသဝသုတ် စာပိုဒ် ၁၄-ရှု၍ပေးလေ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒေဝေ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်။ သမဏော၊ သော တာပန်ရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏)။ ဣဒေဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒေဝေ၊ ၌သာလျှင်။ တတိယော၊ သော။ သမဏော၊ အနာဂါမ် ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒေဝေ၊ ၌သာလျှင်။ စတုတ္ထော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပရပ္ပဝါဒါ၊ သာသနာတော်မှ ပြင်ပဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့သည်။ အညေဟိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်း(သမဏ)တို့မှ။ သုညာတိ၊ ကင်းဆိတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်၏" ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ဧတေ သီဟနာဒ၊ ထိုမကြောက်မရွံ့သော စကားကို။ (ဝါ၊ထိုမြတ်သော စကားကို။ ဝါ၊ ထိုတစုံတယောက်မျှ မြှက်ဆိုကြုံးဝါးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော စကားကို။ သမာသ်စပ်ခိုက် သီဟသဒ္ဒါ သေဌဝါစက၊ ထို့ကြောင့် မြတ်သောစကားဟု ပြန်ဆိုသည်)။ နဒထ၊ ကြုံးဝါးကြကုန်လော့။

၁၄၀။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ယေန၊ အကြင်မိုခိုရာ အကြင်အစွမ်းဖြင့်။ ဣဒေဝ သမဏော။ပ။အညေဟိတိ၊ ဣဒေဝ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။သော အဿာသော၊ထိုမိုခိုရာသည်။ကောပန၊အဘယ်နည်း။ တံဗလံ၊ ထိုအစွမ်းသည်။ ကိံ ၊နည်း"။ ဝေ၊ ဤသို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဒ္ဓာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို—

"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ နော၊ ငါတို့အား။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ (ဇာနတာ ပဿတာ-စသည်တို့၏ ထူးခြားပုံကို အဌကထာ၌)။ တေန ဘဂဝတာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။အက္ခာတာ၊ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၁။ အဿသန္တီ ဣတ္ထ ဧတေနာတိဝါ အဿာသော၊ အဝဿယော။ ဌိကာပါဌ်ကိုထောက်၍ အဿာသ အရ မိုခိုရာ သက်သာရာ အနက်ကို ယူ။

မယ်၊ တို့သည်။ ယေ၊ ယင်းလေးပါးသောတရားတို့ကို ၁။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္မာသမာနာ၊ မြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဣဒေဝ သမဏောပိ။ အညေဟိတိ၊ ဣဒေဝ သမဏောပိ။အညေဟိ-ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေမ၊ဆိုကုန်၏။

စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ အာဝုသော၊တို့။နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သီလေသု၊ သီလတို့၌။ပရိပူရကာရိတာ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဟဓမ္မိကာ၊ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာစေဝ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ နော၊ တို့အား။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ အဂ္ဂါတာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ဤမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေ၊ ယင်းလေးပါးသောတရားတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္မာသမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဣဒေဝ သမဏောပိ။ အညေဟိတိ၊ ဣဒေဝ သမဏောပိ။အညေဟိ-ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍။ (ဤတိကျေ)။ဝေ၊ သို့။ ဝစနီယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။

၁၄၁။ “အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယောသတ္ထာ၊ အကြင်(တိတ္ထိ)ဆရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ တသ္မိံ သတ္ထရိ၊ ထို(တိတ္ထိ)ဆရာ၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်(တိတ္ထိတို့၏)တရားသည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ တသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ထို(တိတ္ထိတို့၏)တရား၌။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ပသာဒေါ၊ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယာနိသီလာနိ၊ အကြင်သီလတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ မယမ္မိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တေသုသီလေသု၊ထို(တိတ္ထိတို့)သီလတို့၌။ပရိပူရကာရိနော၊ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ ရှိကုန်၏။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ သဟဓမ္မိကာ၊ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန် သော။မနာပါ၊ နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာစေဝ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်း တို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဣဒ၊ ဤသို့ ကြည်ညိုရာ၌။ တမှာကဉ္စေဝ၊ သင်တို့၏၎င်း။ အမှာကဉ္စ၊ ငါတို့၏၎င်း။ ယဒိဒံ၊ အကြင် ထူးခြားလွန်ကဲသော အမှု အရာ အသီးအသီးပြုခြင်းကို။ ဝဒေယျာထ၊ဆိုကုန်ရာ၏။ (အဋ္ဌကထာ ဋီကာရှု၍ ပေးသည်)။ သော ဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ကော၊ နည်း။ သောအင်္ဂပယာသော၊ ထိုထူးခြား လွန်ကဲသော အမှုအရာသည်။ကော၊ နည်း။ တံနာနာကရဏံ၊ ထိုအသီးအသီးပြုခြင်းသည်။ ကိံ ဤတို၊ နည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဂဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာ ဇကာ၊ တို့ကို။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နိဋ္ဌာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ကော ကိံ ပန၊

၁။ ယေကို နိယတ်နှင့် အလားတူပြု၍ ယင်းလေးပါးသော တရားတို့ကို ဟု ပြန်ဆိုသည်။ သို့မဟုတ် မယံ၊ တို့သည်။ ယေ၊ အကြင်လေးပါးသော တရားတို့ကို။ပ။ ဝဒေမ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ အဂ္ဂါတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း ဟု ဤသို့လည်း နိယတ် အနိယတ် ထုံးစံအဘိုင်း ယေ မယံ ဝါကျကို အပခွာန၊ အဘိခေါ ဝါကျကို ပခွာနပြု၍ သမ္မန်လေ။ နောက်ဝါကျ၌လည်း နည်းတူပြန်လေ။

တခုတည်းသာလော။ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။နိဗ္ဗာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ ပုထုဇဉ် ပနာတိ၊ အမျှားအပြားလော”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ဝစနီယာ ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနာ၊ ဖြေကြားကုန်သည်ရှိသော်။ “အာဝုသော၊ တို့။ နိဗ္ဗာ၊ သည်။ ဧကာ၊ တခုတည်းသာတည်း။ နိဗ္ဗာ၊ သည်။ နပုထုတိ၊ အမျှားအပြားမဟုတ်”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ကုန်ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ သရာဂဿ၊ ရာဂရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ အပြီးအဆုံးလော။ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝီတရာဂဿ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသူ၏။နိဗ္ဗာ ပန၊လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗျာကရမာနာ၊ သော်။ “အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ ဝီတရာဂဿ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးတည်း။ သာ၊ သည်။ သရာဂဿ၊ ၏။ နနိဗ္ဗာတိ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးမဟုတ်” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ကုန်ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သဒေါသဿ၊ ဒေါသရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝီတဒေါသဿ၊ ကင်းသော ဒေါသရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သမောဟဿ ၊ မောဟရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝီတမောဟဿ၊ ကင်းသော မောဟရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သတဏှဿ၊ တဏှာရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝီတတဏှဿ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသူ၏။ပ။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သဥပါဒါနဿ၊ဥပါဒါန်ရှိသူ၏။နိဗ္ဗာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အနုပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်မရှိသူ၏။ပ။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ ဝိဒ္ဒသုနော၊ ပညာရှိသူ၏။ နိဗ္ဗာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အဝိဒ္ဒသုနော၊ ပညာမရှိသူ၏။ပ။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ အနုရုဒ္ဓပဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ လိုက်လျောဆန့်ကျင်သောသူ၏။ နိဗ္ဗာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အနနုရုဒ္ဓအပဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ မလိုက်လျော မဆန့်ကျင်သောသူ၏။ပ။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ၏။ (လောဘဖြင့် လိုက်လျော၊ ဒေါသဖြင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းကို ရည်၍ အနုရုဒ္ဓ ပဋိဝိရုဒ္ဓ ဟု ဟောအပ်သည်)။

အာဝုသော၊တို့။ သာ၊သည်။ပပဉ္စာရာမဿ၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသောသူ၏။ ပပဉ္စရတိနော၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသောသူ၏။ နိဗ္ဗာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မဟုတ်။ နိပ္ပပဉ္စာရာမဿ၊ သံသရာကို မချဲ့ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသောသူ၏။ နိပ္ပပဉ္စရတိနော၊ သံသရာကို မချဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသောသူ၏။ပ။ ဗျာကရေယ္မုံ၊ ၏။

၁၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဌင်း။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဣမာဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။

ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို။ အလွန်နာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ အဗျောသိတာ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းကုန်၏[1]။ တေ၊ တို့သည်။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို။ အလွန်နာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ အဗျောသိတာ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ နှင့်။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဒိဋ္ဌိနှုန်း၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဤမျှသာ ဒိဋ္ဌိနှုန်း၊ ဤသဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့၏။ သမုဒယဠာ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုရင်း။ အတ္ထင်္ဂမဠာ၊ ချုပ်ခြင်းကိုရင်း။ အဿာဒဠာ၊ သာယာခြင်းကိုရင်း။ အာဝီနဝဠာ၊ အပြစ်ကိုရင်း။ နိဿရဏဠာ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ သရာဂါ၊ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒေါသာ၊ ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သမောဟာ၊ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သတဏှာ၊ တဏှာနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ သဥပါဒါနာ၊ ဥပါဒါန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာသုနော၊ ပညာမဲ့ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အနုရုဒ္ဓဝိပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ လိုက်လျောဆန့်ကျင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ပဟဠာရာမာ၊ သံသရာကို ခွဲခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ ပဟဠရတိနော၊ သံသရာကို ခွဲခြင်းဌာ မွေ့လျော်ခြင်းရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ နပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ နပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ စဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။(အကြောင်းလွယ်ပြီ)။

၁၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါန်ရင်း။ပ။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာဝါဒါ၊ အလုံးစုံသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပယ်သောအားဖြင့် ပိုင်းခြားရှု သိခြင်းကို ဆိုကုန်၏ဟူ၍။ (အဋ္ဌကထာ၌ ဣတိ ထည့်၍ ဖွင့်သည်)။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နပညပေန္တိ၊ မပညတ်ကုန်။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကာမုပါဒါန်ကို။ ပရိညံ၊ ပယ်သောအားဖြင့် ပိုင်းခြားရှုသိခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ကို။ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ တံ၊ ထိုမပညတ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤမျှနှုန်းနှာနှိ၊ ဤဝဋ္ဋအကြောင်းတို့ကို။ (ဝဋ္ဋကာရဏာနိ-ဋီ)။ ။ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။

---

[1]။ အဗျောသိတာတိ တာယ ဒိဋ္ဌိယာ ဂိလိတ္မာ ဟရိတ္မာ ဝမိတ္မာ ဝိယ ဘဇ္ဇေါဂဓောဇိယ ဘဇ္ဇေါဂဓောဇိ။ ။အဗျောသိ-ဘဗ္ဗန္တိ အဗျောသိတ္မာ ဂိလိတ္မာ ဟရိတ္မာ ဝမိတ္မာ ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တာ။ ။မဇ္ဈိမဂ္ဂိကသုတ် အဋ္ဌကထာ။

နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာဝါဒါ၊ ဟူ၍။ ပဋ္ဌိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံများတို့သည်။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ နပညာပေန္တိ၊ကုန်။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညာပေန္တိ၊ ကုန်။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညာပေန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညာပေန္တိ၊ ကုန်။ (ဒိဋ္ဌာနာဝပဇာနနဝါရ၊ ဧကဋ္ဌာနာဝပဇာနန ဝါရတို့၌ တိဋ္ဌာနာဝပဇာနနဝါရကို မှီ၍ အနက်သမ္မန်)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ ကိလေသာ မငြိမ်းသော သဘောရှိသော။ ဓမ္မဝိနယေ၊တရားတော ဝိနည်းတော်တို့ကို ဟောထားပညတ်ရာ တိတ္ထိသာသနာ၌ [1]။

သတ္ထာရိ၊ တိတ္ထိဆရာ၌။ ယောပသာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ကောင်းသော ဖြစ်ခြင်းရှိသော ကြည်ညိုခြင်းဟူ၍။ ဝါ၊ ချမ်းသာသုံးရပ်ကို မချွတ်ဖြစ်စေတတ်သော ကြည်ညိုခြင်းဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ် [2]။

ဓမ္မေ၊ တိတ္ထိတရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ်။ သီလေသု၊ တိတ္ထိသီလတို့၌။ယာ ပရိပူရကာရိတာ၊ အကြင်ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ်။ သဟဓမ္မိကေသု၊ ကျင့်ဖော်တိတ္ထိတို့၌။ ယာ ပိယမနာပတာ၊ အကြင် ချစ်အပ် နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ အပ်။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောကြားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ထိုမဟောကြားခြင်းသည်။ဝေဟိ၊ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းပြ) အတိုင်းသာ။ (ဝေဠုတံ-ကို တံ ဝေမေဝ-ဟု ဖွင့်သည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ (ယထာကာရဏတ္ထ၊ တံ အနက်မဲ့။ ယထာတန္တိ ကာရဏတ္ထ နိပါတော။ အဋ္ဌကထာ)။ ဒုရက္ခာတော၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောကြားအပ်သော။ ဒုပ္ပဝေဒိတော၊ မကောင်းသဖြင့် သိစေအပ်သော။ အနိယျာနိကော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော။ အနုပသမသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ မဖြစ်သော။ အသမ္မာသမ္မုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတော၊ သဗ္ဗညုသည် မဟောအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယော၊ ၌။ တော၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ ပသာဒါဒယော-ဟု ပါဌသေသ အဋ္ဌကထာ ပြသည်)။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။

ဘဒ္ဒ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူတတ်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာဝါဒေါ၊ ဟူ၍။ ပဋ္ဌိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံလျက်။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊စ္စာ။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်၏။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊

၁။ ဓမ္မေတိ ဓမ္မပတိရူပကေ၊ တိတ္ထိယာတိ မမ္မဝိနယောတိ ကထေန္တိ၊ တံ သန္ဒာယေတံ ဝုတ္တံ ဓမ္မဝိနယေတိ။ ဋီ။ ဒု-၁၃။

၂။ သော ပသာဒေါ သမ္မဒတ္ထယေ နသမ္မဂ္ဂတော အတ္ထနော ပဝတ္တိဝသေန အဝေစ္စပ္ပသာဒေါဝိယ အစ္ဆန္တိကော နဟောတိတိ အတ္ထော။ ဋီ ဒု-၁၄။

ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညေတိ၊ ၏။ သီလမ္ဘတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညေတိ၊ ၏။ အတ္ထဝါဒုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ ကိလေသာ ငြိမ်းသောသဘောရှိသော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ တရားစစ် တရားမှန် ဝိနည်းစစ် ဝိနည်းမှန်တို့ကို ဟောထားပညတ်ရာ သဗ္ဗညုဘုရားသာသနာတော်၌။ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သံလေသု၊ တို့၌။ ယာ ပရိပူရကာရိတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သဟမ္မိကေသု၊သီတင်းသုံးဖော်တို့၌။ ယာပိယမနတာ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။အက္ခာယတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဟောကြားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ထိုဟောကြားခြင်းသည်။ ဝေဝံဟိ၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းပြု) အတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သုဘဂ္ဂာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော။ သုပ္ပဝေဒိတေ၊ ကောင်းစွာ သိစေအပ်သော။ နိယျာနိကေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဥပသမသံဝတ္တနိကေ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတေ၊ သဗ္ဗညုသည် သိစေအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ တေ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

၁၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနာ၊ ဤဥပါဒါန်တို့သည်။ ကိံ နိဒါနာ၊အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိကုန်သနည်း။ကိံ သမုဒယာ၊အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။ ကိံ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင် ဇာစ်မြစ်ရှိကုန်သနည်း။ ကိံ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမှန်အစရှိကုန်သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင် နိဒါန်းရှိကုန်၏။ တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင်ဇာစ်မြစ်ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမှန်အစ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ တဏှာ၊ ဤတဏှာသည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင်နိဒါန်းရှိသနည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝါ၊ နည်း။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဝေဒနာနိဒါနာ၊ ဝေဒနာလျှင်နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ ဝေဒနာပဘဝါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝါ၊ နည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင်နိဒါန်းမှိ၏။ပ။ ဖဿပဘဝါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဖဿော၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနော၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝေါ၊ နည်း။ ဖဿော၊ သည်။ သဠာယတနနိဒါနော၊ သဠာယတနလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ သဠာယတနပဘဝေါ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သဠာယတနဠ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝံ၊ နည်း။ သဠာယတနံ၊ သည်။ နာမရူပနိဒါနံ၊ နာမ်ရူပ်လျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ပ။ နာမရူပပဘဝံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ နာမရူပဠ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝံ၊ နည်း။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဝိညာဏနိဒါနံ၏။ပ။ ဝိညာဏပဘဝံ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံဝိညာဏဠ၊ သည်လည်း၊ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝံ၊ နည်း။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ သင်္ခါရနိဒါနံ၊ သင်္ခါရလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ပ။ သင်္ခါရပဘဝံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေသင်္ခါရာစ၊ ဤသင်္ခါရတို့သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ နည်း။ပ။ ကိံ ပဘဝါ၊ နည်း။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ နိဒါနာ၊ ကုန်၏။ပ။ အဝိဇ္ဇာပဘဝါ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောဝေခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ (အထ၊ ထိုအခါ၌။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါန်ကို။ နေဝဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ ကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ နပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စတ္တဉ္ဉေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။။(အကြင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-ကို ရှု၍ ယောဇနာ။ ဣဒမဝေါစ ။ပ။ အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ပဌမ၊ သော။စူဠသီဟနာဒသုတ္တံ၊စူဠသီဟနာဒသုတ်သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၂-မဟာသီဟနာဒသုတ်

၁၄၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည်ပေးမြဲ)။ ။ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီမြို့၌။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏ပြင်ပဖြစ်သော။ အပရပုရေ၊ မြို့၏ အနောက်မျက်နှာဖြစ်သော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ လိစ္ဆဝိပုတ္တေါ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ သားဖြစ်သော။ သုနက္ခတ္တေါ၊ သုနက္ခတ်သည်။ ဣမသ္မာ-ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ အစိရ-ပက္ကန္တော၊ ဖဲခွါ၍ မကြာမြင့်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ထိုသုနက္ခတ်သည်။ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၌။ "သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏(သန္တာန်၌)။မနုဿဓမ္မာ၊လူတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာမဂုဏ်လိုလားတရားထက်။ ဝါ၊ လူအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်လိုလားတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အရိယာဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်ထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အကြံအစည်သက်သက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆောင်အပ်သော။ ဝီမံသာနုစရိတံ၊ စူးစမ်း ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယဿစ ခေါ၊ အကြင်ရာဂစသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အသ၊ ထိုဂေါတမသည်။ မေဓာ၊ (အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသော)တရားကို။ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏။ သော၊ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသော တရားသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။တက္ကရသ၊ ထိုဟောတိုင်း ပြုကျင့်သော သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ နိယျာတိတိ၊ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ (အာကာရဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏အနက်ကို အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ၂-ရပ် တွဲစပ်၍ရှု)။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေသာလိ ံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပရိသတိ၊ ၌။ "သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အပ်သော။ ဝီမံသာနုစရိတံ၊ အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ယဿစ ခေါ၊ အကြင်ရာဂစသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ အသ၊ ထိုဂေါတမသည်။ မေဓာ၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ တက္ကရသ၊ ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ နိယျာတိတိ၊တိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါစံ၊စကားကို။ ဘာသမာနဿ၊ပြောဆိုသော။ လိစ္ဆဝိပုတ္တဿ၊ သော။

သုနက္ခတ္တသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အသောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။(ဘာသမာနသ သည် အနာဒရမဟုတ်၊ သမ္မန်။ ဘာသမာနသ တံ ဝစနံ သုဏိ။ အဋ္ဌကထာ)။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ၎။ စရိတ္ဝာ။ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခဲ့၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ပ။ နိယျာတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဘာသတိ-နောင် ဤတိ အကျေကြုံ)။

၁၄၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော။ မင်ဖိုလ်မမှီး အချည်းနှီး ယောကျ်ားဖြစ်သော။ ဧသော သုနက္ခတ္တော၊ ဤသုနက္ခတ်သည်။ ကောဓနောဟိ၊အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အသ၊ ထိုသုနက္ခတ်သည်။ ကောဓေစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ သောဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ယသ စ ခ္ဌသ။ပ။ ဒုက္ခကွယာယာတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ သည်။ဝေ၊သို့။ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော၊ သော။ သောသုနက္ခတ္တော၊ သည်။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသိဿာမိ၊ အုံ့။ ဤတိခေါ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။(ဝါ၊သော်လည်း)။တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သော၊ ထိုသုနက္ခတ်ပြောကြားအပ်သော စကားသည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်သာတည်း။ (အဋ္ဌကထာ ရှုရ ပေးသည်)။ (တနည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယသစ။ပ။ ဒုက္ခကွယာယာတိ၊ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်သာတည်း။) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဤတိပိ သော ဘဂဝါ။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ဤတိပိ သော ဘဂဝါ ။ပ။ ဘဂဝါ-ဟူသော။ အယမ္ပိ နာမ၊ ဤဂုဏ်တော်လေးဝက်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ (အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူသော)။ ဓမ္မနယော၊ တရားအားလျော်စွာ သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ မောဃပုရိဿသ၊ သော။ သုနက္ခတ္တဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ဘိသေး။ (အပိနှင့် နာမကို အမျိုးမျိုးထိုင်၍ အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။ ဤအနက်ကို အားမရသေး က အဋ္ဌကထာရှုရ ကြုံလေ)။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ဤဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဤဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဏ်ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဧကောပိ ဟုတ္ဝာ၊ တယောဂ်ထည်းဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ မျိုးသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဗဟုဓာပိ ဟုတ္ဝာ၊ မျိုးသောအပြားဌိလျက်လည်း။ ဧကောဟောတိ၊ တယောဂ်ထည်း ဖြစ်၏။ အာဝိဘावံ၊ မျက်မှောက်ဌာဝင်း။ တိရောဘावံ၊ မျက်ကွယ်ဌာဝင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ၊ နံရံခြားရာဌာဝင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာဌာဝင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာဌာဝင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်ဌာကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်းငုပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏။ အဘိဇ္ဇမာနော၊ မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ အာကာသေပိ၊ ၌လည်း။ ပက္ခီ၊အတောင်ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသပြင့်။ ဂမတိ၊ သွားနိုင်၏။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧवံမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဤမေပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊

လက်ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ဘိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေတိတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏"ဟူသော။ အယမ္ပိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူသော။ ဓမ္မနုယော၊ သည်။ မောဃပုရိသသ၊ သော။ သုနက္ခတ္တသ၊ ၏ (သန္ဓာန်၌)။ နဘဝိသတိနာမ၊ မဖြစ်ဘိသေး။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ဤတိပိ၊ သို့လည်း။ အတိဂ္ဂန္ဓမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပသာဒကိုလွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတ ဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ ကုန်သော၊ မာနုသေစ၊ ကုန်သော။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ယေစ၊ တို့ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေ သဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အယမ္ပိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ၌။ အတ္ထိတိ၊ ဟူသော။ မမ္မနုယော၊ သည်။ မောဃ ပုရိသသ၊ သော။ သုနက္ခတ္တသ၊ ၏(သန္ဓာန်၌)။ နဘဝိသတိနာမ၊ မဖြစ်တုံဘိသေး။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိ၊ ဤသို့လည်း။ ပရ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ (စာပိုဒ် ၆၈-နှင့် အဝိမုတ္တံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ-တိုင်အောင်တူ၏)။ ဤတိ၊ ဟူသော။ အယမ္ပိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ ပ။ နဘဝိသတိနာမ၊ သေး။

ဘဂ၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဗလေဟိ၊ အကြင်အားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဘံဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ပရိသာသု၊ ရှစ်ပါးသော ပရိသတ်တို့၌။သီဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့သောစကားကို။ နဒတိ၊ ကြွေးဝါးတော်မူ၏။ဗြဟ္မစက္ကံ၊မြတ်သော တရားစက်ကို။ပဝတ္တေတိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလာနိ၊ ဘုရားအားတော်တို့သည်။ ဤမာနိ ခေါ ဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဤမ၊ ဤလောကဌ်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ ဌာနတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း။ အဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ဉာဏ်တော်ဖြင့်လည်း။ ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဌာနတော၊ အားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဌာနတော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဤဒမ္ပိ၊ ဤဉာဏ်တော်သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံဗလံ၊ ယင်းအားတော်ကို။ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဘံဌာနံ၊ ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ၏။ ပရိသာသု၊ တို့၌။ သီဟနာဒံ၊ ကို။ နဒတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၁)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ ဆောက်တည်၍ ပြုအပ်ကုန်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ဌာနသော၊အထောက်အပံ့အကြောင်းအားဖြင့်။ ဟေတုသော။ ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ဉာဏ်ဖြင့်လည်း။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊

ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဌာနသော၊ အားဖြင့်။ ဟေတုသော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒမ္ပိ၊သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံဗလံ၊ ယင်းအားတော်ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍ ။ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနီ ၊ အလုံးစုံသောဂတိ, အဂတိသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်လမ်းစဉ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ပဝတ္တေဘိ၊ ၏။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကဓာတုနာနာဓာတုလောကံ၊ မျိုးသောဓာတ် ကွဲပြားသောဓာတ်ရှိသော ခန္ဓာအာယတနဓာတ် လောကကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ပဝတ္တေဘိ၊ ၏။ ။(၄)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိ ကတံ၊ အမျိုးမျိုးနှလုံးသွင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၅)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရသတ္တာနံ၊မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ၊ဣန္ဒြေတို့၏ မြတ် မမြတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ရင့်သည်နုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၆)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တီနံ၊ လေးပါးသော ဈာန် ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခ သုံးပါးသော သမာဓိ ကိုးပါးသော သမာပတ်တို့၏။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းကို။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ကြောင်းကို။ ဝုट्ဌာနံ၊ ထမြောက်ကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၇)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။အနေကဝိဟိတံ၊သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘ၌ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ သေယျထိဒံ။ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္တေတိ၊၏။ ။(၈)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတိ။ ။(၉)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ ကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို။ပညာဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ဌာပင်လျှင်။ သယं အဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္တေတိ။ ။(၁၀)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဘိ ဗလေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။

၁၄၉။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနန္တံ၊ သိတောမ္ဟသော။ ဝေ၊ သို့။ ပဿန္တံ၊ မြင်တော်မူ သော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ မနုဿမမ္မာ၊ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယ္မု၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တံဝါစံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စကားကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ တံစိတ္တံ၊ထိုသို့သဘောရှိသောစိတ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ကြောင့်။ တံဒိဋ္ဌိ ၊ထိုသို့ သဘောရှိသော အယူကို။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇိတ္မာ၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ (နိရယပါလေဟိ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။) အာဘတံ၊ ဆောင်အပ် သည်ဖြစ်၍။ နိရယေ၊ဌ။ နိက္ခိတ္တော သဒၓ၊ပစ်ချအပ်သကဲ့သို့။ဝေ၊တူ။သော၊ကို။ ဝါစာစိတ္တဒိဋ္ဌိဟိ၊ တို့သည်။ နိရယေ၊ ဌ။ နိက္ခိတ္တော၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သီလသမ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာသီလနှင့် ပြည့်စုံသော။သမာဓိသမ္ပန္နော၊လောကုတ္တရာ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော။ပညာသမ္ပန္နော၊လောကုတ္တရာ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ပင်လျှင်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အာရာဓေယ္မု သေယ္မုထာပိ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဣဒံ သမ္မဒံ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တံဝါစံ၊ ကို။ပ။ နိက္ခိတ္တော၊ ၏။

၁၅၀။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ရဲရှာခြင်း ကင်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသော အကြင် ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ဘိုးနှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သော။ တထာဂတောဝ၊ သည်။ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ တထာဂတသ၊ ၏။ ဝေသာရဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊တို့နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော။ ပဋိဇာနတော၊ ဘုရား ဟု ဝန်ခံသော။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမေမမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မသိအပ်ကုန်သေး။ ဣတိ၊ သို့။ (ပဋိစောဒေဿတိ-ဌ် စပ်)။ တတြ၊ ထိုတရားတို့၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ကို။ သမဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဒေဝေါဝါ၊ သည်ရင်း။ မာရောဝါ၊သည်ရင်း။ ဗြဟ္မာဝါ၊ သည်ရင်း။ ကောစိဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်ရင်း။ လောကသ္မိံ ၊ ဌ။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော စကားဖြင့်။ ပဋိစောဒေဿတိတိ၊ စောဒနာလတ္တံ့ဟူသော။ တေ နိမိတ္တံ၊ ဤပုဂ္ဂလမမ္မဟူသော အကြောင်းကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တေ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အသမနုပဿန္တော၊ ၍။ ခေမပ္ပတ္တော၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ အာဘယပ္ပတ္တော၊ ဘေးကင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရှာခြင်း ကင်းသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၁)

ခီဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ပဋိဇာနတော၊ ခီဏာသဝဟု ဝန်ခံသော။ တေ၊ သင်၏(သန္တာန်၌)။ ဣမေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အပရိက္ခီဏာ၊မကုန်ကုန်သေး။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်မေထုန်အကျင့်တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေထုန်အကျင့်တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ ၏။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အကျိုးငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယဿ ခေါ၊ အကြင်ရဟ စသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ တေ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသော တရားကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ သော ဓမ္မော၊ ထို

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသော တရားသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ တက္ကရသ၊ ထိုဟောတိုင်း ပြုကျင့်သောသူ၏။ ဒုက္ခကွယ်ယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ နနိယျာတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊ မပြီးစေ။ (နိယျာတိ ဂစ္ဆတိ၊ တံ အတ္ထံ သာဓေတိတိ ဒီပေတိ။ စာပိုဒ် ၁၄ဖ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ ။(၄) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တည်း။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၁။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အဋ္ဌ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်ငင်း။ ဗြာဟ္မဏပရိသာ၊ ငင်း။ ဂဟပတိပရိသာ၊ ငင်း။ သမဏပရိသာ၊ ငင်း။ စာတုမဟာရာဇိကပရိသာ၊ ငင်း။ တာဝတိံသပရိသာ၊ ငင်း။ မာရပရိသာ၊ ငင်း။ ဗြဟ္မပရိသာ၊ ငင်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဣမာအဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တထာဂတော၊ သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာပရိသာ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ အဗ္ဘောဂါဟတိ၊ သင်္ဂဝင်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ အဟံ၊ သည်။ အနေကသတံ၊ အရာမကသော။ ခတ္တိယပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ကပ်ရောက်နိုင်သူ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ၏။ တတြပိ၊ ထိုမင်းပရိသတ်၌လည်း။ မယာ၊ သည်။ သန္နိသိန္နပုဗ္ဗဉ္စ၊ နေလည်းနေဘူး၏။ သလ္လပိတပုဗ္ဗဉ္စ၊ ပြောဟောလည်း ပြောဟောဘူး၏။ သာကစ္စာ၊ တရားဆွေးနွေးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိတပုဗ္ဗာစ၊ ရောက်သည်းရောက်ဘူး၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ထိုမင်းပရိသတ်၌။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ မံ၊ သို့။ဘယံ ဝါ၊ သည်ငင်း။ သာရဇ္ဇံ ဝါ၊ ရွံ့ရှာခြင်းသည်ငင်း။ သြက္ကမိဿတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ နိမိတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မူ။ပ။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ ။(ပရိသတ်သာထူး၏။ အကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၂။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ယောနိယော၊ ဤခန္ဓာအဘို့အစုတို့သည်။ စတသော၊ တည်း။ စတသော၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ အဏ္ဍဇာ၊ ဥဋ္ဌ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ခန္ဓာအဘို့အစုငင်း။ ဇလာဗုဇာ၊ သားအိမ်၌ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ငင်း။ သံသေဒဇာ၊ အညိုဝ်ဖြစ်သော။ယောနိ၊ ငင်း။ သြပပါတိကာ၊ ကျရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ယောနိ၊ ငင်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဏ္ဍဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥခွံကို။ အဘိနိဘ္ဘိဇ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါကို။ အဏ္ဍဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဇလာဗုဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထိကောသံ၊ သားအိမ်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သံသေဒဇာ၊ အညိုဝ် ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပူတိမစ္ဆေ ဝါ၊ ငါးပုပ်ဝိုလည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူတိကုဏပေ ဝါ၊ အကောင်ပုပ်ဝိုလည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူတိကုမ္ဘာသေ ဝါ၊ မှိုသိုးဝိုလည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ စန္ဒနိကာယေ ဝါ၊ ညွန်မရှိသော တံစီးတွင်းဝိုလည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သြဠိဂလ္လေ ဝါ၊ ညွန်ရှိသော တံစီးတွင်းဝိုလည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သြပပါတိကာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ကတမာ၊ နည်း။ (သာရိပုတ္တ၊ရာ)။ ဒေဝါစ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်မှ တပါးသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်ငင်း။ နေရယိကာစ၊ ငရဲသားတို့သည်ငင်း။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်ငင်း။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာစ၊တို့သည်ငင်းတည်း။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယောနိယော၊ တို့သည်။ဣမာ စတသော၊ တို့တည်း။။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၃။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ဂတိယော၊ ဣဒါလားရောက်အပ်သော ဂတိတို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဋ္ဌ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ နိရယော၊ ငရဲ၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုဝင်း။ ပေတ္တိဝိသယော၊ ပြိတ္တာတို့၏ နေရာဝင်း ၁။ မနုဿာ၊ တို့ဝင်း။ ဒေဝါ၊ တို့ဝင်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ နိရယဉ္စ၊ ကိုဝင်း။ နိရယဂါမိ ံ၊ ငရဲသို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကိုဝင်း။နိရယဂါမိ ံ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ကျင့်စဉ်ကိုဝင်း။ပဇာနာမိ၏။ ယထာစ၊ အကြင် ငရဲသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုငရဲသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ပဇာနာမိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တိရစ္ဆာနယောနိဉ္စ၊ ကိုဝင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိဂါမိ ံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ။မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကိုဝင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိဂါမိနိ ံ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ ကျင့်စဉ်ကိုဝင်း။ ပဇာနာမိ၏။ယထာစ၊ အကြင်တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ပ။ ပဇာနာမိ၏။ ။(အကြင်းမှီ၍ပေးလေ)။

၁၅၄။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဧ။ ဧကစ္စံ၊ သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ "ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ပ။ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊လတ္တံ ။ တထာ၊ ဖြင့်။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ တထာစ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဣရိယတိ၊ လှုံ့လပြု၏။ တဉ္စ မဂ္ဂံ၊သို့လည်း။သမာရဏ္ဍောတိ၊တက်ရောက်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စေတော၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပ။ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဂေန္ဓဒုက္ခာ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲရှိကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော[1]။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယမာနံ၊ ခံစားနေရသည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သာမိကပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တကွ တသူအနက်ရှိသော။ ဝိတစ္ဆိကာနံ၊ ကင်းသော အလျှ ရှိကုန်သော။ ဝိတဓူမာနံ၊ ကင်းသော အခိုးရှိကုန်သော။အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အတ္ထိ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဃမ္မာဘိတတ္တော၊အပူသည် အလွန်ပူလောင်အပ်သော[2]။ ဃမ္မပရေတော၊ အပူသည် လွန်စွာရောက်အပ်သော။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသော။ တသိတော၊ တပ်မက်သော။ ပိပါသိတော၊ မွတ်သိပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကောယနေန၊ တကြောင်းတည်းသော။ မဂ္ဂေန၊ လမ်းဖြင့်။ တမေဝ အင်္ဂါရကာသုံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပဏိဓာယ၊တောင့်တ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသ္ဝာ၊၍။ "ယထာ၊အားဖြင့်။ ဣမံယေဝ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့သာလျှင်။ အာဂမိဿတိ၊လတ္တံ ။ တထာ၊အားဖြင့်။အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ ဤအရှင်ယောကျ်ားသည်။ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ တထာစ၊ အားဖြင့် လည်း။ ဣရိယတိ၊ လှုံ့လပြု၏။ တဉ္စ မဂ္ဂံ၊ သို့လည်း။ သမာရဏ္ဍောတိ၊ တက်ရောက်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဝေဒယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ကို။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ တဿ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ ၌။ ပတိတံ၊ကျသည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝေဒယမာနံ၊ ကို။ ပဿေယျ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ ။(၁)

၁။ ပကဋ္ဌတော သုခတော အယနံ အပဂမော ပေစ္စဘာဝေါ၊ တံ ပတ္တာနံ ဝိသယောတိ ပေတယောနိ မေဝ ဝဒတိ။ ။ဋီကာ။

၂။ စာပိုဒ် ၂၄-၌ တိခိဏဋ္ဌေန ကဋ္ဌကာ။ စာပိုဒ် ၁၅၄-၌ ကဋ္ဌကာတိ ခရာ။ ၂၄-ပါဠိတော်၌ တိမ္ဗာ ခရာ ကဋ္ဌကာ-ဟု ၃-မျိုးလာ၏။ ဤ၌ ခရာ မပါ။ တိမ္ဗာတိဝါ တိခိဏာ ကဋ္ဌကာတိဝါ အနိဋ္ဌာ။ ဋီကာ။

၃။ ဃမ္မေန အဘိတတ္တော ဃမ္မာဘိတတ္တော-ဟု ပြု။ ဃမ္မော ဥဏှော-အဘိဓာန်။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဂူထကူပေါ၊ မစင်တွင်းသည်။ပ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဒုက္ခဗဟုလာ၊ များသောဆင်းရဲရှိကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအဘို့၌။ ဇာတော၊ ပေါက်သော။ တနုပတ္တပလာသော၊ ကျဲသော အရွက်ရှိသော။ ကဗရစ္ဆာယော၊ ကျဲသော အရိပ်ရှိသော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ပ။တမေနံ၊ကို။အပရေန သမယေန၊ ၌။ တဿ ရုက္ခဿ၊ ၏။ ဆာယာယ၊ ၌။ နိသိနှံဝါ၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍ရင်း။ နိပန္နံဝါ၊ လျောင်းသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဒုက္ခဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့ကို။ ဝေဒယမာနံ၊ ကို။ ပဿေယျ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ပ။ပဿာမိ၊၏။ (၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သုခဗဟုလာ၊ များသော ချမ်းသာရှိကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဗဟလပတ္တပလာသော၊ ထူသော အရွက်ရှိသော။ သန္ဓစ္ဆာယော၊ ထူသော အရိပ်ရှိသော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ ။(၄)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ကေန္တသုခါ၊ စင်စစ်ချမ်းသာကုန်သော။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တစ်ဖြာ၊ ထိုပြာသာဒ်ရှည်၌။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊ အတွင်း အပြင် လိမ်းကျံအပ်သော။ နိဝါတံ၊ လေတိတ်သော။ ဖုသိတဂ္ဂံ၊ ထိစပ်အပ်သော တံခါးရှက်ရှိသော။ ပိဟိတဝါတပါနံ၊ ပိတ်အပ်သော လေသောက်တံခါးရှိသော။ ကူဋာဂါရံ၊ အထွတ်အပ်သော အဆောင်သည်။ အသု၊ ရာ၏။ တစ်ဖြာ၊ ထိုအထွတ်တပ်သော အဆောင်၌။ ဂေါနကတ္ထတော၊ အမွေးရှည်ကော်ဇောနက်ကြီးဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ပဋိကတ္ထတော၊ သားမွေးဖြူအခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ပဋလိကတ္ထတော၊ ပန်းပြောက်ခြယ် သားမွေးအခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏော၊ ဝံပိုင့်ရေဖြင့် ပြုအပ်သော မြတ်သော အခင်းရှိသော။ သဥ္ဇတ္တရစ္ဆဒေါ၊ အထက်၌ ဖွဲ့ယှက်မိုးအပ်သော မျက်နှာကြက်နီနှင့်တကွသော။ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနော၊ နှစ်ဖက်၌ ထားအပ်သော နီသောခေါင်းအုံး ခြေအုံးရှိသော[1]။ ပလ္လင်္ကော၊ ညောင်စောင်းသည်။ အသု၊ ရာ၏။ အထ၊ ၌။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ ။(၅)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အစ္ဆောဒကာ၊ ကြည်လင်သောရေရှိသော။ သာတောဒကာ၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိသော။ သီတောဒကာ၊ အေးမြသောရေရှိသော။ သေတကာ၊ ဖြူသော ရေရှိသော။သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော။ရမဏီယာ၊ မြေလျှောမှယ်ကောင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အသု၊ ထိုရေကန်၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီးအပါး၌ လည်း။ တိဗ္ဗော၊ ထူထပ်သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်။အသု၊ရာ၏။ပ။တမေနံ၊ထိုယောက်ျားကို။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ တံ ပေါက္ခရဏိ'၊သို့။ ဩဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဆင်း၍။ နှာယိတ္ဝာစ၊ ရေချိုးရှိသင်း။ ပိဝိတ္ဝာစ၊ ရေသောက်ရှိရင်း။ သဗ္ဗဒရထကိလမထပရိဠာဟံ၊ အလုံးစုံသော ပူခြင်းပင်ပန်းခြင်း အိုက်ခြင်းကို။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတ္ဝာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ပစ္ဆုတ္တရိတ္ဝာ၊ တက်၍။ တသ္မိ'ဝနသဏ္ဍေ၊ ၌။ပ။ ပဿေယျ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ပ။ ပဿာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဂဘိယော၊ တို့သည်။ ဣမာခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။(၆)

၁။ ဂေါနကတ္ထတောမှ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနော တိုင်အောင်သော ပုဒ်တို့ကို အဋ္ဌကထာမှ လိုရင်း ဖွင့်အပ်သော ပုဒ်နက်တို့ကို ပါစေ၍ ယောဇနာသည်။ အရွတ်ခက်သော ပုဒ်နက်နှင့် လိုရင်းမဟုတ်သော ပုဒ်နက်တို့ ကျန်ခြင်းကြောင့် အမှင့်နှင့်မညီဟု မမှတ်လင့်။

၁၅၅။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တပဿီ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ပရမတပဿီ၊ မြတ်သောကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ၏။

လူခေါ်၊ ခေါင်းပါးသည်။ ပရမလူခေါ်၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။

ဇော်ကုန်ဆီ၊ မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသည်။ပရမဇော်ကုန်ဆီ၊ မြတ်သော မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ၏။

ပဝိဝိတ္တောဝ၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ပရမပဝိဝိတ္တောဝ၊ မြတ်သော တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နေသူသည်။ ဟောမိ၊ ၏။ ။(ပရမတပဿီ-မှ ပရမပဝိဝိတ္တောဝ-တိုင်အောင် ပုဒ်တို့၌ ပရမော-တပဿီ ဟု ဖွင့်ဆိုသည့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။လွန်စွာ ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူ-စသည်ဖြင့် ပရမကို ကြိယာဝိသေသနပေးလျှင် ပိုရ၍ အနက်ချောရု၏)။ ။ဣတိ၊သို့။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၊ မြတ်သော အကျင့်လုံ့လကို။ စရိတာ၊ ကျင့်သောသူဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ ထိုအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်သော အကျင့်လုံ့လ၌။ မေ၊ ၏။ တပဿီတာယ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်လုံ့လရှိသည့်အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်း-ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကျင့်သည်။ တတြ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ တပဿီတာယ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏[1])။ အစေလကော၊ အဝတ်မရှိသည်။မုတ္တာစာရော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အလေ့မှ လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ဟတ္ထာပလေခနော၊ လက်ကိုဝင်း လက်ဖြင့်ဝင်း သုတ်သင်လေ့ရှိသည်။ နဟေဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ကြွပါဟု ဆိုသော်လည်း မကြွလာ တတ်သည်။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ရပ်ပါ ဟု ဆိုသော်လည်း မရပ်တတ်သည်။ ဟောမိ၊ ၏။ အဘိဟဋ္ဌံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ မသာယာ။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ ယာ။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ ယာ။ သော၊ ထိုင်သည်။ ကုမ္ဘိမုခါ၊ ချက်အိုးအာဝမှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ မခံယူ။ ကဠောပိမုခါ၊ ထည့်အိုးဝမှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ မယူ။ ဧဠကမန္တရံ၊ တံခါးခုံ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဒဏ္ဍမန္တရံ၊ တုတ် လုံ့တံ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ မုသလမန္တရံ၊ ကျည်ပွေ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ ဒိယျမာနံ၊ လောင်းလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဂဗ္ဘိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင် မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ပါယမာနာယ၊ နို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ပုရိသန္တရဂတာယ၊ အနီးဌာ တည်သော ယောကျ်ားရှိသော မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ သက်တွေ့သု၊ နှီးဆော်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ၊ ခွေးသည်။ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ ၌။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ သဏ္ဍသဏ္ဍစာရိနီ၊ အစု အစု လှည့်လည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ကို။နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊

၁။ ဤသို့ နှစ်နည်းအနက် ယောဇနာရာ၌ ပဌမနည်းသည် တတြအရ သာမညာဓာရ၊ တပဿီတာယ-ကား ဝိသေသာဓာရတည်း။ ဟပနိဿိတကာဘာဝေ မယှံ ဣဒံ အစေလကာဒိ တပဿိတကတံ ဟောတိတိ ဒဿေတိ-ဟူသော ဤဒုကထာ စကားဖြင့် တပဿိတာယ-ပုဒ်ကို ပစ္စတ္တတ္ထပြလိုရ၍ မဟုတ်။ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပေတတ္ထသာ ပြသည်၊ နှစ်နည်းလုံးပင် သီလကွန် သာမညဖလအဖွင့်ကို မှီးသည်။ ။ဒီ ၌ ၁-၁၆၄၄။

ယူ။ မ်ိုး၊ အသားကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။သုရ၊ သေရည်ကို။နပိဝါမိ၊ မသောက်။ မေရယ်၊ အရက်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ထုသောဒက၊ စိမ်ရည်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ သော၊ ထိုင်ဒါသည်။ ကောဂါရိ ကောဝါ၊ တအိမ်ထည်းသာ ဆုမ်းခံ၍ ပြန်လာသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ကောလေပိကောဝါ၊ တလုပ်ထည်းဖြင့်သာမျှတသည်လည်း။ဟောမိ၊ ၏။ပ။ကော်ဿာပိ ဒတ္တိယာ၊ တခွက်ထည်းဖြင့်လည်း။ ယာပေမိ၊ မျှတ၏။ပ။ ကောဟိကမ္မိ၊တရက်ခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာ ရေမိ၊ သုံးဆောင်၏။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေရူပ်၊ သော။ အဒ္ဓမာသိကမ္မိ၊ လခွဲအခြားရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂ်အနု၊ ရက်လည်ဖြင့်ဆောင်အပ်သော ဆုမ်းဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌။ယုတ္တောဟု၊ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(အနု-ကို ရှေပုဒ်နှင့် တွဲ၍ ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနုယောဂ် အနု၊၌။ ယုတ္တောဟု၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဟု ပေးအပ်သော အနက်နှင့် စပ် ၍ မှတ်သားဘွယ်ကို စာပိုဒ် ၆၅ ၌ ရေးသားခဲ့ပြီ)။ ။သော၊ သည်။သာကဘက္ခောဝါ၊ ဟင်းရွက်စိမ်း ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ သာမာကဘက္ခော ဝါ၊ မြက်သီးဆန်ကို စားသည်လည်း။ (သာမာကော နာမ ဂေါဓုမော။သီ-ဌီသစ် ၃၃၃၊ဂျ-ဆန်)။ဟောမိ၊၏။ နီဝါရဘက္ခောဝါ၊ ကျိတ်ဆန် ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခောဝါ၊ သားရေစကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဟဋ္ဌဘက္ခောဝါ၊ မှော်အစေးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ကဏဘက္ခောဝါ၊ ဆန်ကွဲကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ အာစာမဘက္ခောဝါ၊ထမင်းချိုးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ပိညာကဘက္ခောဝါ၊ နှမ်းမှုန့်ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ တိဏဘက္ခောဝါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဂေါမယဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကို သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေမိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ သာဏာနိပိ၊ လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ မသာဏာနိပိ၊ အမျိုးမျိုးရောသော လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သူသေ၏အဝတ် တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊၏။ ပံသုကူလာနိပိ၊မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ တိရီဋရာနိပိ၊ လျှော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ အဇိနမ္မိ၊ သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။အဇိနက္ခိပမ္မိ၊ အလယ်၌ ခွဲအပ်သော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ဝါ၊ခွါနှင့်တကွသော သစ်နက် ရေကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ကုသစီရမ္မိ၊ သမန်းမြက်သက်နှံးကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဝါကစီရမ္မိ၊ လျှော်သက်နှံးကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဖလကစီရမ္မိ၊ ပျဉ် ချပ် သက်နှံးကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ကေသကမ္မလမ္မိ၊ ဆံပင်သကလယ်ထည်ကိုလည်း။ဓာရေမိ၊ ၏။ ဝါဠကမ္မလမ္မိ၊ မြီးဆံသက္ကလယ်ထည်ကို လည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဥလူကပက္ခမ္မိ၊ ခင်ပုတ်တောင် အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ကေသမဿု လောစနာနုယောဂ် အနု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်ခြင်းဟူသော အားထုတ်ခြင်း၌။ယုတ္တောဟု၊ ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်တတ်သော သူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ အာသနဗဟုက္ခိတ္တောဟု၊ ပယ်အပ်သောနေရာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဗဋ္ဌကောပိ၊ မတ်တပ်ရပ်သောသူသည် လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ဥက္ကုဋိကပဓာနံ အနု၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တောဟု၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဥက္ကုဋိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ၏။ ကဏ္ဏကာပဿ ယေ၊ ဆူးဟူသော တံကဲပျဉ်၌။ သေယ်ဟု၊ အိပ်ခြင်းကို။ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏ [1]။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်)။

၁။ ဌာနစက်မာဝိနီ ကရောမိတိ ဒဿေတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ထောက်လျှင် သေယ်ဟု ကပ္ပေမိ-ဟူသည် ဥပလက္ခဏမျှသာ။ ဣရိယာပုထ် ၄-ပါးလုံး ပြုသောကြောင့် ကဏ္ဏကာပဿယိက မည်သည် ဟူလို။

ကဏ္ဍကာပဿယိကောပိ၊ ဆူး ဟူသော တံကဲပျဉ် ရှိသူသည်လည်း။ ဟောမိ၏။သာယတတိယကမ္မိ၊ ညချမ်းလျှင် သုံးကြိမ်မြောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂ်အနု၊ ရေသို့ သက်ဆင်းခြင်းကိုလှုံ့လှုပ်ပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝေရုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးသော အပြားရှိသော။ ကာယဿ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပနပရိတာပနာနုယောဂ် အနု၊ ပူပန်စေခြင်း အဖန်ဖန် ပူပန်စေခြင်းကို လှုံ့လှုပ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ တပဿိတာယ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော လှုံ့လရှိသူ၏အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၆။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ ထိုအင်္ဂါလေးပါးရှိသော မြတ်သော အကျင့်လှုံ့လ၌။ မေ၊ ၏။လူခသို့ ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌။ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(တနည်း-သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊၌။ ဣဒံ၊သည်။ မေ၊၏။ လူခသို့ ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။)နေကဝဿဂဏိက၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖြစ်သော။ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ကာယေ၊၌။ သန္ဓိစိတံ၊ စုဝေးသည်ဖြစ်၍။ ပပဋ္ဌိကဇာတံ၊ အပေါ်းတက်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ နေကဝဿဂဏိကော၊ သော။တိန္ဒုကခါဏု၊တည့်ငုတ်သည်။သန္ဓိစိတော၊ စုဝေးသည်ဖြစ်၍။ ပပဋ္ဌိကဇာတော၊ အပေါ်းတက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ရဇောဇလ္လံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ပရိမဇ္ဇေယ္ယံ၊ ပွတ်တိုက်ရမ္မုကား။ အဟောဝတ၊ ကြောင် ကောင်းလေစု။ ဝါ ပန၊ သို့မဟုတ်။ အညေ၊တပါးသောသူတို့သည်။မေ၊ ၏။ဣမံ ရဇောဇလ္လံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ပရိမဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ပွတ်တိုက်ကြကုန်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ကြောင် ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုငါ၏။ (အကြံသည်)။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေ၊ပေ၊ လည်း။ မေ၊ ငါ၏ (အကြံသည်)။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ မေ၊၏။ လူခသို့ ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊၏။(တနည်း။သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဣဒံ၊သည်။ မေ၊ ၏။ လူခသို့ ၊သည်။ ဟောတိ၊၏)။ ။(၁)

(တတြာသု မေ ဣဒံ သာရိပုတ္တ ဇောဏ္ဍိသို့ ဟောတိ-၌ ဇောဏ္ဍိသို့ ကို မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်း၌။ ဝါ၊ သည်-ဟု ပေး။ ကြင်း လွှယ်ပြီ)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဘိက္ကမာမိ၊ ရှေ့သို့တက်၏။ သတောဝ၊ ၍သာလျှင်။ ပဋိက္ကမာမိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသမဂတေ၊ မညီညွတ်သော အဲရပ်၌ တည်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ၊ ရေပေါက် တည်းဟူသော သတ္တဝါတို့ကို။ သဃ်ဘတံ၊ သတ်ခြင်းသို့။ မာ အာပါဒေသိ ၊ မရောက်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ယာဝဥဒကဗိန္ဒုမ္ပိ၊ ရေပေါက်လေးမျှ၌သော် လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဒယာ၊ သနားခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣဒံသု မေ သာရိပုတ္တ ဇောဏ္ဍိသို့ ဟောတိ၊ ရှေးနည်းတူပေး)။ ။(၂)

(တတြာသု မေ ဣဒံ သာရိပုတ္တ ပဝိဝိတ္တသို့ ဟောတိ-၌ ပဝိဝိတ္တသို့ ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၌။ ဝါ၊ သည်။ ဟုပေး။ ကြင်းရှေးနည်းမှီ၍ ပေးလေ)။သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော၊ အရညာယတနံ၊ တောကြီးသို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္တာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဂေါပါလကံ၀ါ၊ နွားကျောင်းသားကိုရင်း။ ပသုပါလကံ၀ါ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားကိုရင်း။ တိဏဟာရကံ၀ါ၊ မြက်ရိတ်သမားကိုရင်း။ကဋ္ဌဟာရကံ၀ါ၊ ထင်းခွဲသမားကို ရင်း။ ဝနကမ္မိကံ၊ တောအလုပ်သမားကိုရင်း။ ပဿာမိ၊ ၏။ (တဒါ၊၌။) ဝနေန၊ တတောမှ။ဝနံ၊

တတောသို့။ ဂဟနေန၊ တခ်ျုမ့၊ ဂဟန်၊ တခ်ျုသို့။ နိန္ဒေန၊ တချိုင့်မ့။ နိန်ခ်ု၊ တချိုင့်သို့။ထလေန၊ တကုန်းမ့။ ထလ်၊ တကုန်းသို့။ သ်ပတာမိ၊ သ္ဒားဏ်။ (ဝနေန ဝန်၊ တတောမ့ တတောသို့။ပ။ ထလေန ထလ်၊ တကုန်းမ့ တကုန်းသို့-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ တ်၊ ထိုသို့ သ္ဒားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တေ စ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသော သူတို့သည် လည်း။ မ်၊ ကို။ မာ အဒ္ဒသ်သု၊ မမြင်ပါစေကုန်လင့်။ အဟဒ္ဓု၊ သည်လည်း။ တေ၊ တို့ကို။ မာအဒ္ဒသ်၊ မမြင်လို။ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာရညကော၊ တောဌ် ကြီးပြင်း သော။ မဒဂါ၊ သမင်သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္ဒာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ပ။ သ်ပတတိ သေယျ ထာပိ၊ ပြေးသ္ဒားသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ရာ။သော အဟ်၊သည်။ပဋ္ဌိတဂါဝေါ၊ထ္ဒက်သော နွားရှိကုန်သော။(ပဋ္ဌိတဂါဝေါတိ နိက္ခန္တဂါဝေါ။ ။ အဋ္ဌကထာ)။ ။အပဂတဂေါပါလကာ၊ ကင်းသော နွားကျောင်းသားရှိကုန်သော။ ယေတေ ဂေါဌ္ဌာ၊အကြင်နွားခြုံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနွားခြုံတို့သို့။ စတုက္ကုဏ္ဍိကော၊ လေးဘက်တ္ဘားလျက်။ ဥပသက်မိတ္ဘာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တရုဏကာနံ၊ ငယ်လွှကုန်သော။ ဓေနုပကာနံ၊ နို့စို့ရယ်ဖြစ်ကုန်သော။ဝစ္ဆကာနံ၊ နွားလေးတို့၏။ယာနိတာနိ ဂေါမယာနိ၊အကြင်နွားချေးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အာဟာရေမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယာဝဂ်ီဝဏ္ဏ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ မေ၊၏။ သက် မုတ္တကရိသ်၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည်။ အပရိယာ-ဒိန်၊မကုန်သည်။ဟောတိ၊၏။ (တာဝဂ်ီဝဏ္ဏ၊ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး)။ သက်ယော၀ မုတ္တကရိသ်၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကိုသာလျှင်။ အာဟာရေမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်။ မေ၊ ၏။ မဟာဝိကဋ္ဌဘောဇနသ္မိံ၊ အလွန်ဖောက်ပြန်သော အစာကို စားခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၄)

၁၅၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သော အဟ်၊ သည်။အညတရံ၊တခုခုသော။ဘိ ံ သနက်၊ ကြောက်မက် ဖွယ်ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။အဠောဂါဟေတ္ဘာ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုစကားရပ် ၌။ ဘိ ံ သနကဿ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍဿ၊ ၏။ ဘိ ံ သနကတသ္မိ ံ ၊ ကြောက်မက် ဖွယ်ကို ပြုခြင်းသည် ၁ ။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ ယောကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ (တဿ၊ ၏။) ယေဘုယျေန၊အားဖြင့်။လောမဟာနိ၊အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ၊ ရွှင်ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိ ံ သနကတသ္မိ ံ ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်းကား၊သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဘိ ံ သနကဿ၊ သော။ တတြဝနသဏ္ဍဿ၊၏။ ဘိ ံ သနကတသ္မိ ံ ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ၂။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ ယောကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တဿ၊ ၏။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ လောမဟာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ၊ ရွှင်ကုန်၏။ ဣတိ

၁။ ကရဏ် ကတံ၊ ဘိ ံ သနဿ ကတံ ဘိ ံ သနကတံ၊ တသ္မိ ံ ဘိ ံ သနကတသ္မိ ံ -ဟူ၏။ ဤကား ဘိ ံ သနကိရိ-ယာဃာတိအတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလိုတည်း။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဘိ ံ သနက ကိရိယာဃာ-ဟု ရှိသော်လည်း ပါဠိတော်ကျမ်း၌ က မပါရှိ၊ သုဒ် ပဒပူရဏမျှသာ၊ သို့ ၏ အနက် သီးခြားမှင့်ဆိုချက် ပဌမနည်း၌ မရှိ။ ထိုကြောင့် မ-၁-၁၁၁-၌ တပဿိတာဃ ကဲ့သို့ ပစ္စတ္တတ္ထကြဲ၍ ပေးလိုက်သည်။

၂။ ဤဒုတိယနည်းအလို တတြကား သာမျတ္ထ ဝိဘတ္တိ ကြေပစ္စည်း။ သုဒ် ကို သု ဣဒ် ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၊ သု-အနတ္ထက။ ဣဒ် သကတ္ထက။ ဘိ ံ သနကတသ္မိ ံ -ကို ဘိ ံ သနကဿ ဘာဝေါ-ဟု ပြု။ နိမိတ္တတ္ထသတ္တမီဟု ကြံ။ ယေဘုယျနကို လောမ, လောမဝန္ဓ ၂-မျိုးလုံး၌စပ်။

ဣဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ သီတာ၊ အေးမြ ကုန်သော။ဟေမန္တိကာ၊ ဆောင်းဥတုဖြစ်ကုန်သော။ အန္တရဋ္ဌကာ၊ အကြား ရှစ်ရက် ဖြစ်ကုန်သော။ (တပ္ပိတ္ဝဲလ၏ အဆုံး ၄-ရက်နှင့် တပေါင်းလဆန်း ၄-ရက် ပေါင်း၇-ရက် ဟူလို)။ ဟိမပါတသမယာ၊ ဆီးနှင်းကျရာ အခါဖြစ်ကုန်သော။ ယာ တာ ရတ္တိယော၊ အကြင်ရက်တို့သည်။(ဤအရာ၌ ရတ္တိသဒ္ဒါ နေ့ညဉ့် နှစ်ခုပေါင်းဖြစ်သော ရက်ဟောတည်း)။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တထာရူပါသု၊ ထိုသို့ သဘော ရှိကုန်သော။ ရတ္တိသု၊ ရက်တို့၌။ ရတ္တိ ၊ ညဉ့်၌။(ဤရတ္တိသဒ္ဒါ ကား ညဉ့်သက်သက်ကိုသာ ဟော၏)။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဝိဟရာမိ၊နေ၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟ ရာမိ၊ ၏။ ဂိမှာနံ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္ဆိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သောလ၌။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ အဗ္ဘော ကာသေ၊ ၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ရတ္တိ ၊ ၌။ ဝနသဏ္ဍေ၊၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိသု၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးသော။ အယံအနုစ္ဆရိယဂါထာ၊ ဤအဖန်ဖန် အံ့ဘွယ်ကောင်းသော ဂါထာသည်။ မံ၊ ငါ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

"သောတတ္တောဝ၊အလွန်ပူသည်လည်းဖြစ်သော။ သောသိန္နော စေဝ၊အလွန်စို့တ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘိ ်သနကေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဝနေ၊ တော၌။ ဧကော၊ တယောက် ထည်းတည်းဖြစ်သော။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မစည်း အချည်းနှီးသော။ အဂ္ဂိ ်၊ မီးသို့။ နစ အာသိနော၊ ကပ်လည်းမကပ်သော။မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ဧသနာပသုတော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို ရှာခြင်းငှါ အားထုတ်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ သုသာနေ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဝဋ္ဌိကာနိ၊ သူသေ၏ အရိုး တို့ကို။ ဥပဓာယ၊ အုံး၍။ သေယ္ယံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေမိ၊ပြု၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိသု၊ စင်စစ်။ ဂါမဏ္ဍလာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ မံ၊ ငါသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ သြဠာဘဏ္ဍိပိ၊ တံတွေး လည်း ထွေးကြကုန်၏။ သြမုတ္တေဏ္ဍိပိ၊ ကျင်ငယ်လည်းစွန့်ကြကုန်၏။ ပံသုကေနပိ၊ မြေမှုန့်ဖြင့် လည်း။ သြကိရဏ္ဍိ၊ ကြဲကြကုန်၏။ ကဏ္ဏသောတေသုပိ၊ နားပေါက်တို့၌လည်း။ သလာကံ၊ တုတ်တံကို။ ပဝေသေဏ္ဍိ၊ သွင်းကြကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တေသု၊ ထိုရွာသူ သားငယ်တို့၌။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သူ ဟူ၍။ နအာသိ ဇာနာမိ၊မသိ။သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကျင့်သည်။ မေ၊ ၏။ ဥပေက္ခာဝိဟာရသို ်၊ လျစ်လျူ||ရှုသော နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဥပေက္ခာ ဝိဟာရသို ် ဟောတိတိ ဥပေက္ခာ ဝိဟာရော ဟောတိ။ ။အဋ္ဌကထာ)။

၁၅၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာဟာရေန၊ အစာဖြင့်။ ဆုဒ္ဓိတိ၊ ဧင်ကြယ်နိုင်၏ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့သော အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုံကားတို့သည်။သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကောလေဟိ၊ ဆီးသီးတို့ဖြင့်။ ယာပေမ၊ မျှတကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ တေ၊ တို့သည်။ ကောလံပိ၊ ဆီးသီးကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ကောလစုဏ္ဏံပိ၊ ဆီးမှုန့်ကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကောလေဒကံပိ၊ ဆီးဖျော်ရည်ကိုလည်း။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးသောအပြားရှိသော။ ကောလဝိကတိ ်ပိ၊ ဆီးသီးဖြင့် တမျိုးတဖုံ ပြုအပ်သော အစာကိုလည်း။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။(ဣတိ၊ သို့။)အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ ကေဝလံ၊ တလုံးတည်းသာ ဖြစ်သော။ ကောလံ အာဟာရံ၊ ဆီးသီးအစာကို။ အာဟရိတာ၊ သုံး

ဆောင်သူ ဟူ၍။အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "တေန သမယေန၊ ထိုဧာ-ကမ္ဘာထက်၌။ ကောလော၊ ဆီးသီးသည်။ မဟာ၊ ကြီးသည်။ အဟောသိနဿနာတိ၊ ဖြစ်လေသလော"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ တေ၊ သင်၏အကြံသည်။ သိယာ အဿ၊ ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။တေါ၊ ဤဆီးသီးအရွယ်အစားကို။ဝေါ၊ ဤသင်ကြံဆသည့်အတိုင်း။နု ဒဠ္ဍော၊ မမှတ်အပ်။တေရဟိ သေယျ ထာပိ၊ ယခုအခါ၌ကဲ့သို့။ တဒါပိ၊ ထို ဧာ-ကမ္ဘာထက်၌လည်း။ ဧတပ္ပရမောယေဝ၊ အလွန်ဆုံး ဤအရွယ်အစားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ကောလော၊ ဆီးသီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဧကံယေဝ၊ တလုံးသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကောလံ အာဟာရံ၊ ဆီးသီးအစာကို။ အာဟာရ ယတော၊ သော။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တာ.ကသိမာနံ၊ အလွန်ကြုံ့သော အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။အာသိဝိကပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိနာမ၊ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့ရင်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိနာမ၊နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်းတို့၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။တာယေဝအပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသော အစာရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အင်ပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သြဠပဒံ သေယျထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အာနိသဒံ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဠဉ္ဇနာဝင်္ဃသေယျထာပိနာမ၊ ပုတီးကုန်းကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ပိဋ္ဌိက ကုကော၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးသည်။ ဥန္နတာဝနတော၊ မြင့်ချည့် နိမ့်ချည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အိုး၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲ ကျဲကုန်သည်။ ဘဝန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဖာသုဋ္ဌိယော၊ နံရိုးတို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြကွာယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ အက္ခိကူပေသု၊မျက်တွင်းတို့၌။ အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နက်ဝန်းဝတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ။ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြကွာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္နော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူး အပ်သော။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုဋ္ဌိတော၊ ရွှံ့သည်။ သမ္မိလာတော၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ သိသစ္ဆဝိ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။ သံဖုဋ္ဌိတာ၊ ရွှံ့သည်။ သမ္မိလာတာ၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊ ဝမ်းရေကို။ ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံယေဝ၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ ကို။ ပရိမသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သော်။ ဥဒရစ္ဆဝိ ယေဝ၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။မေ ၏။ဥဒရစ္ဆဝိ ၊သည်။ယာဝပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးဘိုင်အောင်။ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သောအဟံ၊ သည်။ ဝစ္ဆံဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုရင်း။ မုတ္တံဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုရင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အဝကုဋ္ဌော၊မှောက်လျှက်။ ပပတာမိ၊ လည်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သောအဟံ၊ သည်။တမေဝ ကာယံ၊ ထို ဧာ-ကမ္ဘာက ကိုယ်ကို သာလျှင်။ အဿာသေသဿ၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။

အနောမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏာတိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အနောမဇ္ဇတော၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်သော။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ပူတိနှုလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသောအမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ။ ပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏။

၁၅၉။ (ထူးသည်ကိုသာ ရေးအံ့)။ မုဂ္ဂေဟိ၊ ပဲနောက်တို့ဖြင့်။ပ။ တဏ္ဍုလေဟိ၊ ဆန်တို့ဖြင့်။ပ။ပတန္တိ၊ ကုန်၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုလှုံ့လဖြင့်လည်း။ တာယပိ ပဋိပဒါယ၊ ထိုကျင့်စဉ်ဖြင့်လည်း။ တာယပိ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်လည်း။ **မနုဿ**ဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဓိဂမံ၊ မရပြီ။ တံ၊ ထိုမရခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သော။ အရိယာ၊ မြတ်သော။ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော။ ယာယံ အရိယာပညာ၊ အကြင် မဂ်ပညာသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ တက္ကရသ၊ ထိုမဂ်လမ်းစဉ်အတိုင်း ပြုကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ၎။ နိယျာတိ၊ ၏။ ဣမိဿာယေဝ အရိယာယ ပညာယ၊ ဤမဂ်ပညာကိုသာလျှင်။ အနဓိဂမာ၊ မရခြင်းကြောင့်တည်း။

၁၆၀။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ သံသာရေန၊ အဖန်ဖန်ကျင်လည်သောအားဖြင့်။သုဒ္ဓိတိ၊စင်ကြယ်၏ဟူ၍ ။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ မယာ၊သည်။ သုဒ္ဓါ.ဝါသေဟိ ဒေဝေဟိ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့ကို။ အညတြ၊ ၍။ ဒီဃေန၊ ရှည်လျားသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလဖြင့်။ အသံသရိတပုဗ္ဗော၊အဖန်ဖန်မကျင်လည်အပ်ဘူးသော။ ယော သံသာရော၊ အကြင်ကျင်လည်ရာအရပ်သည်။အတ္ထိ၊၏။သော သံသာရော၊ သည်။နသုလဘရူပေါ၊ ရလွယ်သောသဘောမရှိ။ သာရိပုတ္တ'ရာ။ အဟံ၊သည်။ သုဒ္ဓါဝါသေ ဗေဝေ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ စေ သံသရေယ္ယံ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန် ကျင်လည် ခြားအံ့။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ဘုံသို့။ နပုနအာဂစ္ဆေယ္ယံ၊ တဖန်မပြန်လာရာ။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဥပပတ္တိယာ၊အဖန်ဖန်ဖြစ်သောအားဖြင့်။ပ။အနုပပန္နပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန်မဖြစ်ဘူးသော။ပ။ နပုန ရာဂစ္ဆေယ္ယံ၊ ရာ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာဝါသေန၊ အဖန်ဖန် နေသောအားဖြင့်။ပ။အနာဝုဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန်မနေဘူးသော။ပ။နပုနရာဂစ္ဆေယ္ယံ၊ ရာ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယညေန၊ ယင်ပူဇော်သောအားဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၏ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ပ။အယိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ယင်မပူဇော်ဘူးသော။ ယော ယညော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုယင်ကိုလည်း။မယာ၊သည်။ ခတ္တိယေန၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တေန၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော ရေစင်ရှိသော။ ဝါ၊ အဘိသိက်သွန်းလောင်းပြီးသော။ ရညာ၊မင်းသည်။ သတာဝါ၊ ဖြစ်လျက်ရင်း။ မဟာသာလေန၊မျှားစွာသောဥစ္စာရှိသော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏားသည်။ သတာဝါ၊ ဖြစ်လျက်ရင်း။ (ယိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်ဘူး၏)။

သာရိပုတ္တ၊ရာ။ အဂ္ဂိပါရိစရိယာယ၊ မီးတို့ကို လုပ်ကျွေးသောအားဖြင့်။ပ။အပရိစိဏ္ဏပုဗ္ဗော၊ မလုပ်ကျွေးဘူးသော။ ယောအဂ္ဂိ၊ အကြင်မီးသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ပ။(ပရိစိဏ္ဏပုဗ္ဗံ၊ လုပ်ကျွေးဘူး၏)။

၁၆၁။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။"အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊သည်။ယာဝဒေဝ၊ပတ်လုံး။ ဒဟာရော၊ငယ်သည်။ ယုဝါ၊ နုပျိုသည်။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသောမည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည်။ဘဒြေန၊

ကောင်းသော။ယောဗွေနေန၊အရွယ်နှင့်။ပဌမမေန ဝယဝါ၊ ပဌမ အရွယ်နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်။ ဟောတိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ပတ်လုံး။ပရိမေန၊လွန်ကဲသော။ပညာဝေယျတ္တိယေန၊ ပညာစွမ်း
နှင့်။သမန္နာဂတော၊သည်။ဟောတိ၏။အယံဘဝံပုရိသော၊သည်။ ယတော၀၊ အကြင်အခါ၌ကား။
ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးသည်။မဟလ္လကော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကြီးသည်။
အဒ္ဓဂတော၊ကြာမြင့်စွာသော အခါကို လွန်သည်။ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်သည်။
ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။အာသီတိကောဝါ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်ဖြစ်သော်၎င်း။နာဝုတိကောဝါ၊
အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသည်သော်၎င်း။ ဝဿသတိကောဝါ၊ အနှစ်တရာရှိသည်ဖြစ်သော်၎င်း။ ဟောတိ၏။
အထ၊ ဘိက္ခု။ တမှာ ပညာဝေယျတ္တိယာ၊မှ။ ပရိဟာယတိတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏”ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊
ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ ရာ။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဧဝံ၊ ဤပြောဆိုပုံင်း။ နဒဋ္ဌမ္ပိ၊
မမှတ်အပ်။သာရိပုတ္တ၊ရာ။အဟံ၊သည် တေရပိ၊ယခုအခါ၌၊ ဇိဏ္ဏော၊ပြီ။ပ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော ၊ပြီ။
မေ၊၏။ ဝယော၊ဝ ည်။ အာသီတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ ဝတ္တတိ၏။ သာရိပုတ္တ ရာ။ ဣဒံ၊
ဤသာသနာတော်၌။ ဝဿသတာယုကာ၊ အနှစ်တရာစီအသက်ရှိကုန်သော။ ဝဿသတဇီဝိနော၊
အနှစ်တရာစီအသက်ရှင်ကုန်သော။ ပရမာယ၊ လွန်ကဲသော။ သတိယာ၀၊ သတိနှင့်ရင်း။ ဂတိယာ၀၊
ပညာနှင့်ရင်း။ ဒိတိယာ၀၊လုံ့လနှင့်ရင်း။ ပရမေန၊သော။ ပညာဝေယျတ္တိယေနစ၊ပညာစွမ်းနှင့်ရင်း။
သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဟေ၏။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ အဿု၊ ကုန်၏။
သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဒဋ္ဌမ္မာ၊ ခိုင်ခဲ့သော လေးရှိသော။သိက္ခိတော၊သင်အပ်ပြီးသော။ ဂ တဟာ၊တွာ၊
လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသောလက်ရှိသော။(ဝါ၊လက်ဖြောင့်သော)။ကတူပါသနော၊ကပ်ရိပ်ပြုအပ်သောမြှား
ရှိသော။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသွားကျော်သည်။ လဟုကေန၊ပေါ့သော။အသဒ္ဓေန ၊မြှားဖြင့်။အပ္ပကသ
ရေနော၀၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။တိရိယံ၊ ဖီလာဖြစ်သော။တာလ ဆွာယံ၊ထန်းပင်ရိပ်ကို။ အတိ
ပါတေယျ သေယျထာပိ၊လွန်၍ ကျစေသကဲ့သို့။ဝေ၊ တူ။(ဇေတသာ၀ကာ၊တို့သည်)။အဓိမတ္တာ သတိ
မန္တော၊လွန်ကဲသော သတိရှိကုန်၏။ဝေ၊တူ။(ဇေတသာ၀ကာ၊ တို့သည်)။ အဓိမတ္တာဂတိမန္တော၊လွန်ကဲ
သော ပညာရှိကုန်၏။ဝေ၊ တူ။(ဇေ သာ၀ကာ၊တို့သည်)။အဓိမတ္တာဓိတိမန္တော၊လွန်ကဲသော လုံ့လ
ရှိကုန်၏။ဝေ၊တူ။(ဇေတသာ၀ကာ၊တို့သည်။)ပရမေန၊လွန်ကဲသော။ပညာဝေယျတ္တိယေန၊နှင့်။သမန္နာ
ဂတာ၊ ကုန်၏။ အသိတ ပိတ ခါယိတ သာယိတာ၊ စားသော အခါ သောက်သောအခါ ခဲသော
အခါ လျက်သော အခါကို။အသ,တြ၊ရ၏။ ဥဒ္ဓရေပဿာ၀ကမှာ၊ကျေးကြီး ကျင်ယမ်ဖွယ်သောအခါကို။
အ,တြ၊ ရ၏ ။နိဒ္ဒါဟိလမထပဋိဝိနောဒနာ၊အိပ်သောအခါ ပင်ပန်းခြင်းကိုပယ်ဖျောက်သောအခါကို။
အသ,တြ၊ရ၏။ဇေတသာ၀ကာ၊တို့သ ်။ မံ၊ကို။ဧတဿ်သတိပဋ္ဌာနာနံ၊လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။
ဥပါဒါယုပါဒါယ၊ ဇ,ရ၍ စ,ရ၍ ။ ပဌဝိ၊ပြဿနာကို။ပုဗ္ဗေ ဆွယံ့၊မေးကုန်ရာ၏။အပ၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၀ ပုဗ္ဗေ၀စ၊
မေးအပ်တိုင်း မေးအပ်တိုင်းလည်း။ တေသံ၊ တို့အား။ ဗျာကရေယံ့၊ဖြေ,ပ်နိုင်၏။ ဟေ၊သည်။
ဗျာကတဋ္ဌာ၊ ဖြေအပ်သည်ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ဖြေအပ်သည့်အတိုင်း။ဓာ၊ရေယံ့၊ဆောင်ကုန်
ရာ၏။ မံ၊ကို။ ဒုတိယကာ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ဥတ္တာ၊ လွန်။နဇပဋ္ဌပုဗ္ဗ ဆွယ့၊တဖန်မမေးကုန်ရာ။ သာ၀ရိ
ပုတ္တ၊ရာ။ ဝဿသတာယုကာ၊ကုန်သော။ ဝဿသတဇီဝိနော၊ကုန်သော။ ဧတ္တာ၊ရော၊ကုန်သော။ဟေ
၏။ ဇေသာ၀ကာ၊တို့သည်။ ဝဿသတဿ၊၏။ အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်။အထကာ၊လံကရေယ့်၊
အကယ်၍ သော်လည်း သေကုန်ငြားအုံ့။ တထာဂတဿ၊၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောတော်မူခြင်း
သည်။ အပဋိယာဒိနာယေ၀၊ မကုန်ဆုံးသည်သာလျှင်။ အသ,ရာ၏။ပ။ ဓမ္မပဒဗျဉ္ဇနံ၊ ပါဠိတော်၏
ပုဒ်ဗျည်းသည်။ပ။ ပဌဝိဘာနံ၊ ပြဿနာကို ထင်လင်းစွာ ဖြေတော်မူခြင်းသ ်။ပ။အသ,ရာ၏။
သာ၀ရိပုတ္တ ရာ၊ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဓဇ္ဇကေန၊ ညောင်ကောင်းဖြင့်။ စေပိပရိဟ,ိသ,ထ၊ အကယ်၍

ဆောင်ကုန်အုံ့။ တထာဂတသား၊ အား။ ပညာဝေယျတ္တိယသား၊ ၏။ အညထတ္တံ၊ ပြောင်းလဲသည်အဖြစ်သည်။ နေဝတ္ထိ၊မရှိသည်သာ။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ "အသမ္မောဟဓမ္မော၊ တော့ဝေခြင်း သဘောမရှိသော။ သတ္တော၊ သည်။ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ အစီးအပွါး ပြုခြင်းငှါ။ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို အစဉ်သနားခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးငှါ။သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ လောကေ၊လူ.ပြည်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနော့တိ၊ဖြစ်ပြီ"ဟူသော။ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော သူသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

"အသမ္မောဟဓမ္မော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ပ။ဥပ္ပဇ္ဇနော့တိ.ပြီ"ဟူသော။ တံ၊ထိုစကားကို။ ဝဒမာနော၊သည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။မမေဝ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်။ ဝဒေယျ၊၏။

၁၆၂။ တေန သမယေန၊၌။ အာယသ္မာ နာဂသမာလော၊ အရှင်နာဂသမာလသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဗီဇသမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။

အထ၊၌။ အာယသ္မာနာဂသမာလော၊ သည်။"ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဘန္တေ၊ရား။အစ္ဆရိယံ၊လက်ဖျစ်ခတ်ဘီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊၍။ မေ၊၏။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟဋ္ဌာနိ၊ ရှင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊သည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း"ဟူသော။ တံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ နာဂသမာလ၊ လ။ တံ၊ သည်။ တသ္မာ၊ ထိုအမွေးရှင်ခြင်းကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ကို။ လောမဟံသနပရိယာယောတေ့ဝ၊ လောမဟံသဒေသနာ ဟူ၍သာလျှင်။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လော့[1]။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤမဟာသီဟနာဒသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ နာဂသမာလော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိတံ၊ကို။အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာသီဟနာဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

၁၆၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ပါဠိသိ ̇သု၊ပေးမြဲ)။ ။အထ၊၌။တေသံ ဘိက္ခူနံ၊တို့၏။ "သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတုံ၊ ငှါ။ တာဝ အတိပ္ပဂေါ၊ စောလွန်းသေး၏။ မယံ၊တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏။ အာရာမော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ယံနူန ဥပသင်္ကမေယျာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကား ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။

၁။ နံ ဓာရေဟိတိ ဣဒေ နန္တိ နိပါတမတ္တံ၊ မ-ဋီ ၃-ဗဟုဓာတုကသုတ် ဋီကာ။

အထ၊၌။တောဘိက္ခု၊တို့သည်။ ယေန၊၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဇိဇ္ဇာဇကာနံ၊တို့၏။ အာရာမေ၊သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္စာ၊ကုန်ရ။။ဒ ညတိတ္ထိ-ယေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကို။ သမ္မောဒိ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတ္စာ၊ လွန်စေ၍ ။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ သု ကုန်ပြီ။ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နေ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိညံ၊ပယ်ခြင်းကို။ (ပရိညာ့ဏ် ပဟာနပဋိညံ၊ သော ပါ သမတိက္ကမော၊ နဂ္ဂတရောဟ-ဋ္ဌိကာ)။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်၏။ မယမ္ပိ၊တို့ ညည်လည်း။ကာမာနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညာပမ၊ကုန်အံ့။ပ။ ရူပါနံ၊ ရူပ်တို့ကို။ ပ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ပ။ ပညာပေမ၊ ကုန်အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ နော၊ ဒါတို့၏။ ဣဒ၊ ဤပညတ်ရာ၌။ သမဏသ ဝါ ဂေါတမဿ၊ ၏ဝင်း။ အမှာကံ ဝါ၊ ငါ့တို့၏ဝင်း။ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာနှင့်။ဓမ္မဒေသနံ ဝါ၊ကိုဝင်း။အနုသာသနီယာ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်။ အနုသာသနိ ဝါ၊ ကိုဝင်း။ အာရဗ္ဘ၊ စွဲ၍။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အထူး အလို အသီးသီးပြု-ခြင်းကို။ ဝုစ္စေထ။ ဆိုအပ်ရာ၏။ (ယဒိဒံ။ပ။ နာနာကရဏံ ဝုစ္စေထ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ဝုစ္စေထာတိ ဝုစ္စေယျ ဋီကာ)။ သော ဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ သော အဓိပ္ပယာ-သော၊ ထိုအလိုသည်။ ကော၊နည်း။ တံ နာနာကရဏံ၊ထိုအသီးသီး ပြုခြင်းသည်။ကိန္တိ၊ နည်းဟူ၍။ အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ အထ၊၌။ တောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ နေဝ အဘိနန္ဒိ သု၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ကုန်။ နပ္ပဋိက္ကောသိ သု၊ မြစ်လည်း-မမြစ်ကုန်။ အနဘိနန္ဒိတ္စာ၊၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတ္စာ၊ ၍ ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။"ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။တေသ ဘာသိတသ၊ဤဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာ-နိသာမ၊ သိအောင် ပြုကုန်အံ့"။ ဤတို၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍ ။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

၁၆၄။ အထ၊၌။ပ။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံ၌းမှ ဖဲတော်မူကုန်ပြီးသော။ ။(ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝါဒိကေ၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ ကို။"အာဝုသော၊ တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သုခယာဘုယ်သည်။ ကော၊ နည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ နည်း။ ကာမာနံ၊တို့၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ကိံ ၊နည်း။ ရူပါနံ၊ ရူပ်တို့၏။ပ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏။ပ။ နိဿရဏံ၊သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်း" ဟူ၍။ ဝေါ-ဝုံ။ ဝစနီယာ၊ မေးဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေါ-ပဋ္ဌာ ဤသို့ မေးအပ်ကုန်သော်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပဇိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ နစေဝ သမ္မာယိသ္သန္တိ၊ ပြည့်ပြည့် စုံစုံ မပြေဆိုနိုင်ကုန်လတ္တံ့ ။ ဥတ္တရိ စ၊ အလွန်လည်း။ ဝိဃာတံ ပဋ်ပန်းခြင်းသို့။အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့ ။တံ၊ ထို၊ ပြေဆိုနိုင်ခြင်း ပဋ်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း-သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့် ။ အဝိဇ္ဇယသ္မိံ ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ ပစ္ဆိမတာ၊ မေးအပ်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ၊တရားဟုတ်သော ဝါ မြတ်စွာဘုရား ကိုဝင်း။ တထာဂတသာဝကေန ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်

၁။ ယထာတိ ကာရဏတ္ထေ၊ တန္တိ နိပါတမတ္တံ။ယသ္မာ အဝိဇ္ဇယေ ပဋ္ဌော ပုစ္ဆိတော ဟောတိ အတ္ထော အဋ္ဌကထာ။ ။ယသ္မာ အဝိဇ္ဇယေ ပဋ္ဌော ပုစ္ဆိတော၊ တသ္မာ အာပဇ္ဇိဿန္တိ ယောဇနာ။ ဋီကာ။

ကိုဝင်း။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဣတောဝ၊ ဤငါဘုရားသာသနာမှ။ သုတ္တာ၊ ၍။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမေသံ ပဉ္စာနံ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓေယျ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ(၂၀)နှင့် တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဘုံ၌။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုံစားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ် ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဘုံ၌။အဟံ၊ သည်။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ ။

၁၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂ ဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စဲ့အပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော[၂]။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်ဏင်း။ပ။ သောတ ဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ပ။ ဃာနဝိညေယျာ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံအပ်ကုန်သော။ပ။ ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယျာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဏင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကာမဂုဏာ၊တို့သည်။ဣမေပဉ္စ၊တို့တည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ယံ ဃုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းသာခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ အယံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းသာခြင်းသည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ဖွယ်တည်း။

၁၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမာနံ၊တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကော စ၊အဘယ်နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊၌။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ သိတသီ၊ အအေးသည်။ ပုရိသဿ၊ နှိပ်စပ်အပ်သည်ဖြစ်၍[၃]။ ဥဏှသီ၊အပူသည်။ ပုရိသဿ၊၍။ ဌာသမကသဝါတာတပသရိသပ

၁။ တထာဂတနှင့် တထာဂတသာဝကတို့ကို ချန်လှပ်၍ ဤငါဘုရား သာသနာမှ "ကော ပနာဝုသော ကာမာနံ အဿာဒေါ။ပ။ ဝေဒနာနံ အဿာဒေါ၊ ကော အာဒီနဝေါ၊ ကိံ နိဿရဏံ"ဟူသော အမေးကို ကြားရသော အတထာဂတ အတထာဂတသာဝက ဖြစ်သော အကြင်သူသည် ဤပြဿနာကို ပြေလယ်အောင် ဖြေရှင်းခြင်းဖြင့် စိတ်ကို နှစ်သက်စေရာ၏။ သတ္တလောကတခုလုံးဝယ် ထိုသည့် သူကို ငါဘုရား မြင်တော်မမူ-ဟူလို။

၂။ စက္ခုဝိညေယျာတိ စက္ခုဝိညာဏေန ပဿိတဗ္ဗာ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။စက္ခုဝိညေယျာတိ ဝါ စက္ခုဝိညာဏတံဒ္ဓါရိကဝိညာဏေဟိ ဝိဇာနိတဗ္ဗာ။ ဋီကာ။ စက္ခုဒ္ဓါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော ဟု သော်လည်း ဋီကာနည်း ယောဇနာ။ ဤ၌ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုဒ္ဓါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် ကရိုဏ်းအဖြစ် ယောဇနာခြင်းထက် စက္ခုဝိညာဏ်။ ဝါ၊ စက္ခုဒ္ဓါရိက ဝိညာဏ်တို့သည် မြင်အပ်ကုန်သော ဟု ကတ္တား ယောဇနာခြင်းက ပို၍ သင့်မြတ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ဝိညာဏ်သည် ကရိုဏ်း မဟုတ်၊ ကတ္တားသာ။ စက္ခုပသာဒသည် ကတ္တားမဟုတ်၊ ကရိုဏ်းသာ။ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဤနိဿျ၌ ရိုးရာလိုက်၍ ကရိုဏ်းပေးလိုက်သည်။

၃။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဟူသော အနက်သည် အဓိပ္ပါယ်နက်သာ။ သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့်- ခြုံရုံအပ်သည်၊ သို့မဟုတ် ရှေ့သွားပြုအပ်သည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာ၌ ပုရိသတော-ကို ပုရိတော-ဟု ဖွင့်၏၊ဋီကာ၌ ပုရိတော ကတော-ဟု ဖွင့်၏။

သမ္မာသောဟိ၊ မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မွေ့ ကင်းသန်း တို့၏ အတွေ့တို့သည်။ ရိုဿမာနော၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ခုပ္ပိပါသာယ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ မိယမာနော၊ သေသည်ဖြစ်၍။ ယဒိမုဒ္ဓါယ၊ လက်ဆစ်ချိုး အတတ်ဖြင့် သော်၎င်း။ ယဒိဂဏနာယ၊ ဂဏန်း အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိသင်္ခါနေန၊ အပေါင်းဂဏန်း အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိကသိယာ၊ လယ်ထွန် အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိဝဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်သည် အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ယဒိဂေါရက္ခေန၊ နွားကျောင်း နွားမွေးအတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိဣတ္ထိယာ၊ လေးအတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိရာဇပေါရိသေန၊ မင်းခစား အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိသိပ္ပသတရေန၊ အတတ်အမျိုးမျိုးဖြင့်သော်၎င်း။ ယေနသိပ္ပဋ္ဌာနေန၊ အကြင်အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ ဧတိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သန္နိဋ္ဌေကော၊ ကိုယ်တိုင် ဝေဖြေမြင်အပ်သော။ ဒုက္ခကွန္ဒေါ၊ ဆင်းရဲအစုအပုံဖြစ်သော။ ကာမာနံ၊တို့၏။အယံပိ အာဒီနဝေါ၊ ဤအပြစ်သည်လည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမလျှင် မူလဇာစ်မြစ်ရှိ၏။ (မူလဌေန ကာမာ နိဒါနံ အဿာတိ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ကာမာဓိကရဏံ၊ကာမလျှင် တည်ရာအကြောင်း ရှိ၏။ကာမာနံ၊တို့၏။ဟေတု၊ ကြောင့်။ (ဥပဇ္ဈတိယေဝ၊ဖြစ်သည်သာတည်း)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဒဟတော၊ ထကြွသော။ ဃဋ္ဋတော၊ စေ့ဆော်သော။ ဝါယမတော၊ အားထုတ်သော။တဿ ကုလပုတ္တဿ၊၏။တေ ဘောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ စေ နာဘိနိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊အကယ်၍ မပြီးဝီးကုန်အုံ့။ သော(ကုလပုတ္တော၊)သည်။ "မေ၏။ ဥဋ္ဌာနံ၊ထကြွခြင်းသည်။ မောဃံ၊ဝတ၊အချည်းနှီးသာတကား။ မေ၏။ ဝါယာမော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ အဖလော ပတာတိ၊ အကျိုးမရှိစွတကား"ဟူ၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာ၊ဋ္ဌိ ၊ရင်ကိုတီး၍။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကြွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပဇ္ဇတိ ယေဝ၊ သည်သာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊ဤသို့။ပ။စေအာဘိနိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်အုံ့။သော၊သည်။ တေသံ ဘောဂါနံ၊ တို့ကို။ အာရက္ခာဓိကရဏံ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။"မေ၊ ငါ၏။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပဝိဋ္ဌော၊အာဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ရောဇာနော၊တို့သည်။နေဝ ဟရေယျုံ၊မဆောင်နိုင်ကုန်ရာအုံ့နည်း။စောရာ၊တို့သည်။နဟရေယျုံ၊ နည်း။အဂ္ဂိ၊သည်။ နဒဟေယျ၊ မလောင်ရာအုံ့နည်း။ဥဒကံ၊ သည်။နဝဟေယျ၊ မဆောင်နိုင်ရာအုံ့နည်း။ အပ္ပိယာ၊ မချစ် မနှစ်သက် အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ နဟရေယျုန္တိ၊ မဆောင်နိုင်ကုန်ရာအုံ့နည်း" ဟူ၍။ ပုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဝေ၊သို့။ အာရက္ခတောသော။ ဂေါပယတော၊ လုံခြုံရေသော။ ဟသ(ကုလပုတ္တဿ၊) ၁ ၏။ တေဘောဂါ၊ တို့ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ တို့သည် မူလည်း။ စေ ဟရန္တိ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်အုံ့။ စောရာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ စေ ဟရန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ပ။ အပ္ပိယာ၊ မချစ်မနှစ်သက်ကုန်သော။ ဒါယာဒါဝါ၊တို့သည်မူလည်း။စေဟရန္တိ၊ကုန်အုံ့။သော(ကုလပုတ္တော၊) သည်။ "ဝေ၊၏။ ယမ္ပိ၊ အကြောင်းဥစ္စာသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဥစ္စာသည်လည်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ သောစတိ၊ ၏။ပ။ သမ္မောဟံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပဇ္ဇတိယေဝ၊ သည်သာတည်း။

၁။ ဤဝါကျ၌ ပါဠိတော်ဝယ်၊ တဿ ဝေ်ဟူ၍သာ ရှိ၏၊ တဿ စေ ဝေ်ဟူ၍ စေသဒ္ဒါ ပါက ပိုကောင်း၏။ ရှေးမူနှင့် နိဿယမျာဇဋ္ဌ ပါရှိ၏။ ရှေ့ဝါကျမျာဇဋ္ဌလည်း စေသဒ္ဒါ ပါသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို တည်ရာပြု၍။ ကာမာနမေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ရာဇာနောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ရာဇူဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ပြောဘွယ်စာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ဂဟပတိပိ၊ သူကြွယ်တို့သည်လည်း။ပ။ မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ပ။ ပုတ္တောပိ၊ သားသမီးသည်လည်း။ပ။ ပိတာပိ၊ အဖသည်လည်း။ပ။ ပုတ္တောပိ၊ သားသမီးသည်လည်း။ပ။ ဘာတာပိ၊ ညီအစ်ကိုသည်လည်း။ပ။ ဘာတာပိ၊ မောင်သည်လည်း။ပ။ ဘဂိနိပိ၊ အစ်မ နှစ်မသည်လည်း။ပ။ သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဟာယေနေ၊နှင့်။ ဝိဝဒတိ၏။ တေ၊ ထိုမင်း စသည်တို့သည်။ ကလဟဝိဂ္ဂဟ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကြောင့်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပါဏိဟိပိ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ လေဋ္ဌုဟိပိ၊ ခဲတို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒဏ္ဍေဟိပိ၊ တုတ်လှံတံဟူ၏ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္ထေဟိပိ၊ ဓားတို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ မရဏံပိ၊ သေခြင်းသို့လည်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုမတာဘ်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံပိ၊ ဆင်းရဲသို့လည်း။နိဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ပ။ ဟေတု၊ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ အသိစမ္မံ၊ သန်လျက်ကာကို။ဂဟေတ္တာ၊၍။ ဓနုကလာပံ၊ လေး မြား တောင့်ကို။ သန္ဓယှိတ္တာ၊လွယ်၍။ ဥသုသု မြားတို့ကို။ ခိပ္ပမာနေသုပိ၊ ပစ်အင်ကုန်သော်လည်း။သတ္တိ ဘုံလှံဘွဲ့ကို။ ခိပ္ပမာနေသုပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ အသိသု၊ သန်လျက်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇေတလန္ဓေသုပိ၊ တောက်ပ ကုန်သော်လည်း။ ဥဘတောဗျူဠှံ စစ်သည်နှစ်ဘက် ရင်ဆိုင်သော။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်သို့။ပက္ခန္ဒန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ ထိုစစ်မြေ ပြင်၌။ ဥသုပိ၊ ဝှေ့ဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဈန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။သတ္တိယာပိ၊ လှံဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဈန္တိ၊ထိုးကုန်၏။ အသိနာပိ၊ သန်လျက်ဖြင့်လည်း။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။တတ္ထ၊ ထိုစစ်မြေ ပြင်၌။ မရဏံပိ။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ ဓနုကလာပံ၊ လေးမြား တောင့်ကို။သန္ဓယှိတ္တာ၊ လွယ်၍။ ဥသုဝု၊ တို့ကို။ ခိပ္ပမာနေသုပိ၊ သော်လည်း။ပ။ ဝိဇ္ဇောတလန္ဓေသုပိ၊ သော်လည်း။ အဒ္ဓါဝလေပနာ၊ ညွှန်ပိုဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ (တာ တိန္ဓေန ကလလေန သိတ္တာ အဒ္ဓါဝ လေပနာနာမ ဟောန္တိ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဥပကာရိယော၊ တံတိုင်း ခြေတို့ကို။ ပက္ခန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတံတိုင်းခြေ၌။ပ။ ဆကဏကာယပိ၊ နွားခြေးရိုးဖြင့်လည်း။ သြသိဒ္ဓန္တိ၊ လောင်းကုန်၏။ အဘိဝဂ္ဂေနပိ၊ ရှေးရှုထောင်ထားအပ်သော သစ်လုံးအုဖြင့်လည်း။ သြမဒ္ဒန္တိ၊ ဖိချကုန်၏။ အသိနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သီသံ၊ကို။ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ တတ္ထ၊၌။ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇတိ ယေဝ၊ သာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သန္ဓိ[1]ပိ၊ နံရံစပ်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ နိလ္လောပံပိ၊ တအိမ်မကျန်တရှာလုံး လုရက်၍လည်း[1]။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဧကာဂါရိကမ္ပိ၊

၁။ ဤကား ဂါမေ ပဟာရိတ္တာ မဟာဝိလေပံ ကရောန္တိ။ ဇိဝ္ဘဂ္ဂါဟံ ဂဟေတ္တာ အာဟရိတ္တာ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့် နိလ္လောပန္တိ နိယောသဝိလေပံ-ဟူသော ဤဋီကာဘို့နှင့် အညီတည်း။ ပဌာန်း အဋ္ဌကထာ၌ကား နိလိယိတ္တာ ဟရတိ-ဟု နိလ္လောပ်-ပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုသည်။

တအိမ်ခေထောင်လုံး ဖမ်းယူခြင်းကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပန္ထေပိ၊ လမ်းခွင်လည်း။ တိဋ္ဌန္တိ၊ (လုယူရန်)တည်ကုန်၏။ပရဒါရံပိ၊ သူတပါးသားမယားကိုလည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊သွားလာကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍ ။ဝိဝိဓေ၊အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ကမ္မကာရဏာ၊ ညှင်းဆဲခြင်းအမှုတို့ကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ကသာဟိပိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်လည်း။ တာဠေန္တိ၊ ရိုက်စေကုန်၏။ ဝေတ္တေဟိပိ၊ ဆူးရှိသော ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်လည်း။တာဠေန္တိ၊ ကုန်၏။ အဗ္ဘဒ္ဓကေဟိပိ၊ တုတ်တိုဘို့ဖြင့်လည်း။ (လေးတောင်ပြည့်လျှင်ဒဏ္ဍ၊ လေးတောင် မပြည့်လျှင် အဗ္ဘဒ္ဓကာ)။ တာဠေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထမ္ပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ပါဒံပိ၊ ခြေကို လည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒံပိ၊ လက်ခြေ ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ကဏ္ဏမ္ပိ၊ နားကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ကုန်၏။ နာသမ္ပိ၊နှာခေါင်းကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ကုန်၏။ ကဏ္ဏနာသမ္ပိ၊ နား နှာခေါင်းကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ဗိလင်ထောလိကမ္ပိ၊ ပုန်းရည်အိုးခွ ပုန်းရည်လောင်း သကဲ့သို့ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို[1]။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ သခ်မုဏ္ဍိကံပိ၊ ခရုသင်းအတူ (ဖွေးဖွေးပြူအောင်)ဦးပြီးပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ။(သခ် ဝိယ မုဏ္ဍကမ္မကာရဏံ။ ဌီကာ)။ ရာဟုမုခံပိ၊ ရာဟုခံတွင်းသို့ ရောက် သော နေမင်း တမူ ပြုခြင်းအမှုကိုလည်း။ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ရာဟု မုခဂတ သူရိယ သဒိသကမ္မ ကာရဏံ။ဌီ)။ ဇောတိမာလိကမ္ပိ၊ တကိုယ်လုံး မီးပန်း သဖွယ် ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။ (ဇောတိမာလဝန္တံ ကမ္မကာရဏံ။ဌီကာ)။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကံပိ၊ လက်ကို မီးလျှံသွက်အောင် ရှို့မြှိုက်ခြင်းအမှုကိုလည်း။ (ဟတ္ထပဇ္ဇောတနကမ္မကာရဏံ။ ဌီကာ)။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧရကပတ္တိကံပိ၊ပိန်းရွက်နှင့် တူသောကိုယ်ရေတို့ကို ခွါခြင်း အမှုကိုလည်း[2]။ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ စီရကဝါသိကံပိ၊ အဝတ်သဖွယ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရေတို့ကို ဝတ်စေခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ (သရီရတောဝဠဟိဒ္ဓိတဗဒ္ဓစီရကာဟိ၊ နိဝါသာပနကမ္မကာရဏံ။ဌီကာ)။ ဧဏေယျကံပိ၊ဏေမည်သော သား ကောင်ကဲ့သို့ ပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဏေမိဂသဒိသကမ္မကာရဏံ။ ဌီကာ)။ ဗဠိသမံသိကံပိ၊ ချိပ်တို့ဖြင့် အသားတို့ကို ချိတ်ဆွဲခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဗဠိသေဟိ မံသုပ္ပါဋနကမ္မကာရဏံ။ ဌီ)။ ကဟာပဏိကံပိ၊ တကျပ်သားချင်း ဖြတ် လိုးခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကဟာပဏမတ္တာသော ဆိန္ဒနကမ္မကာရဏံ။ ဌီ)။ ခါရာပတစ္ဆိကမ္မံ၊ ဆားဆပ်ပျော ရေတို့ဖြင့် သွန်းလောင်း ခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တစ္ဆိဘူတ ခါရာဝသိဉ္စနကမ္မကာရဏံ။ဌီ)။ ပလိဃပရိဝတ္တိကမ္မံ၊ တံခါးကျည်ကဲ့သို့ လည်းစခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပလိဃသဝိယ ပရိဝတ္တနကမ္မကာရဏံ။ ဌီ)။ ပလာလပီဌကံပိ၊ ကောက်ရိုး အင်ပျဉ်ကဲ့သို့ ကိုယ်ကို လိပ်ခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပလာလပီဌသဝိယ သရီရသ သံဝေလ္လေန ကမ္မကာရဏံ။ဌီ)။ တတ္တေန၊ လောလေပူသော။ တေလေနပိ၊ ဆီပြင်လည်း။ သြသိဉ္စန္တိ၊ သွန်းလောင်းကုန်၏။ သုနခေဟိပိ၊ ခွေးငတ်တို့ကိုလည်း။ ခါဒါပေန္တိ၊ ခဲစေကုန်၏။ ဇီဝန္တံပိ၊ အရှင်လတ်လတ်ကိုလည်း။ သူလေ၊ တံကျင်ခွ။ ဥတ္တာသေန္တိ၊ လျှို့ကုန်၏။ ဒဿိနာပိ၊ လည်း။ သိသံ၊ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ တတ္ထ၊ ခွ။ပ။ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပဇ္ဇတိယေဝ၊ သည်သာတည်း။

၁။ ဗိလင်ထာလေ သိတ္တံ ဗိလင်ထာလိကံ၊ တမိဝ ဗိလင်ထာလိကံ။ ။ပုန်းရည်အိုးခွ ပုန်းရည်လောင်းထည့် သကဲ့သို့ ဥကျောင်းခဲ့ကို ခွါ၍ သံပူရေ လောင်းထည့်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း ဟူလို။

၂။ ရေကပတ္တကမ္မကာရဏန္တိ ရေကပတ္တသဒိသေ သရီရတော ပဒ္ဓေ ;ပ္ပါဋနကမ္မကာရဏံ-ဟူသော-ဌီအလို၊ ရေကပတ္တ ဟု ဝိုင်ဧရေမည်။ ရေကဝဋ္ဋကမ္မကာရဏံ-ဟူ၍လည်း ပါ၏ဝိုင်။ ထိုပါ၏ အလို မြက်ကြိုးဖြင့် ဆွဲ၍ လဲခြင်း အမှုကိုလည်း-ဟု ဟေး။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ပ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သမ္မာဒယိကော၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။

၁၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိဉ္စာ၊ နည်း[1]။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂ၏ ပယ်ဖျောက်ရာသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရာ နိုင်ငှာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤနိုင်ငှာန်သည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ဧवं၊ သို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒဥ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာဖွယ်ဟူ၍။ အာဒီနဝဥ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်ဟူ၍။ နိဿရဏဥ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ ဝတ၊ စစ်။ သာမံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့။ ယထာ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သူသည်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနိဿတိ၊လတ္တံ့။ တထတ္တာယ၊(ထိုအကျင့်ဖြင့်)သိခြင်း အကျိုးငှါ။ ပရံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သမာဒပေဿန္တိတိ၊ ဆောက်တည် စေကုန်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း ။ပ။ သမာဒပေဿန္တိတိ၊ ဆောက်တည် စေကုန်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပါနံ၊ ရှင်တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြင်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ပန္နရသ ဝဿုဒ္ဒေသိကာ ဝါ၊ တဆင့်ငါးနှစ်အရွယ် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကာဝါ၊တဆင့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နာတိဒီဃာ၊ မမြင့်လွန်းသော။ နာတိရဿာ၊ မနိမ့်လွန်းသော။ နာတိကိသာ၊ မပိန်လွန်းသော။ နာတိထူလာ၊ မဝလွန်းသော။ နာတိကာဠီ၊ မမည်းလွန်းသော။ နာစ္စောဒါတာ၊ မဖြူလွန်းသော။ ခတ္တိယကညာဝါ၊ မင်းမျိုး သတ္တိသမ်းသည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏကညာဝါ၊ ပုံဏားမျိုး သတ္တိသမ်းသည်ရင်း။ ဂဟပတိကညာဝါ၊ သူကြွယ်မျိုး သတ္တိသမ်းသည် ရင်း။(အတ္ထိ၏။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာကညာ၊ သည်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုတဆင့်ငါးနှစ် တဆင့်ခြောက်နှစ် အချိန်၌။ပရမာ၊ လွန်ကဲသော။ သုဘာ၊ တင့်တယ်သော။ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အဆင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊သို့။ (ပုစ္ဆိ၊မေး၏)။ ဘန္တေ ဘုရား။ဝေါ၊ မှန်ပါ၏။(ဣတိ၊သို့။ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ ကုန်၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဘာ၊သော။ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ယံသုခံ သောမနဿံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ အယံ၊သည်။ ရူပါနံ၊တို့၏။အဿာဒေါ၊တည်း။

၁၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။အာသီတိကံ ဝါ၊အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နာဝုတိကံ ဝါ၊အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝဿသတိကံ ဝါ၊ အနှစ်တရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းသော။ ဂေါပါနသိဝင်္ကံ၊

---

[1] ဤ ၁၆၈-စာပိုဒ်မှ စ၍ စာပိုဒ် ဂဏန်းများကို ပြင်၍ ထည့်ထားသည်၊ အမေးဝါကျများ၏ ရှေ့၌သာ စာပိုဒ်ဂဏန်းများ ရှိမှ သင့်လျော်မည်၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဤနည်းသာ စာပိုဒ် ဂဏန်း ရှိသင့်၏။

အချဉ်ကဲ့သို့ ကောက်သော။ ဘောဂ်၊ ကိုင်းသော။ (ဘောဂ္ဂန္တီ ဘဂ်၊ ဣမိနာ ပိဿ ဝက်ဘာဝမေဝ ဒီပေတိ။ အဋ္ဌကထာ။ အတိဝိယ ဝက်တာယ ဘောဂ်။ဋီကာ)။ ဒဏ္ဍပရာယနံ၊ တောင်ဝှေးလျှင် မှီရာအဖော်ရှိသော။ ပဝေဓမာနံ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်။ ဂစ္ဆန္တံ ၊ သွားသော။ အာတုရံ၊ ကျင်နာသော။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်သော။ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ကျိုးသောသွားရှိသော။ ပလိတကေသံ၊ ဖြူသောဆံရှိသော။ ဝိလူနံ၊ ကျိ.ကြား ဆံပင်ကျွတ်သော။ ခလိတသိရံ၊ ပြောင်ချောသော ဦးခေါင်း ရှိသော။ ဝလိနံ၊ အရေတွန့်သော။ တိလကာဟတဂတ္တံ၊ မှဲ့စွဲသော ကိုယ်ရှိသော။ တမေဝ ဘဂိနီ ၊ထိုနှမကိုပင်လျှင်။ပသေယ္ယ၊မြင်ရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တံ၊ထိုင်ဘုရား မိန့်ဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ ကိ ်မညထ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ပုရိမာ၊ ရှေးဦး ဖြစ်သော။ သုဘာ၊ တင့်တယ်သော။ ယာဝဏ္ဏနိဘာ၊ အကြင် အဆင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ သာဝဏ္ဏနိဘာ၊ သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက် သလော။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ပါတုဘူတော၊ ထင်ရှားဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ယို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ အာဗာဓိကံ၊ အနာရောဂါ စွဲကပ်သော။ ဒုက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော။ ဗာဠှဂိလာနံ၊ အလွန် မကျန်းမာသော။သကေ မုတ္တကရီသေ၊ မိမိကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌။ ပလိပန္နံ၊ နစ်လျက်။ သေမာနံ၊ အိပ်သော။ အညေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ ဥဋ္ဌာပိယမာနံ၊ ထစေအပ်သော။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ သံဝေသိယမာနံ၊ သိပ်ပေးအပ်သော။ တမေဝ ဘဂိနီ ်၊ ကိုပင်လျှင်။ပသေယ္ယ၊၏။ပ။အာဒီနဝေါတည်း။(ပလိပန္နောတိ။ပ။နိမုဂ္ဂေါ ဝုစ္စတိ။ မ ၆၊၁ ၁၉၇)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သိဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဋ္ဌိဟ်၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဧကာဟမတ်ဝါ၊သေပြီး၍ တရက် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ဒွီဟမတ် ဝါ၊သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်လ ည်း ဖြစ်သော။ တိ ဟမတ် ဝါ၊သေပြီ.၍ သုံးရက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဒုမာတကံ၊ သေ သည်နှ အထက် ဖူးရောင်ကြွတက်သော။ ဝိနီလကံ၊အထူးအားဖြင့် ညိုမဲသော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ယိုသောပြည် ရှိသော။ သရီရံ၊ကိုယ်ကောင်တည်း ဟူသော။တမေဝ ဘဂိနီ ်၊ကိုပင်လျှင်။ ပသေယ္ယ ၏။ (တနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တမေဝ ဘဂိနီ ်၊ ၏ပင်လျှင်။ ဆဋ္ဌေတ္တ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ္တိ ကြဲ)။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ပ။ သရီရံ၊ ကို။ ပသေယ္ယ၊ ၏။ပ။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။သိဝထိကာယ၊၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ ကာကေဟိ ဝါ၊ကျီးတို့သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ စားအပ်သော။ ကုလလေဟိ ဝါ၊ လင်းယုန်တို့သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဂိဒ္ဓေ ဟိ ဝါ၊ လင်းတတို့သည် မူလည်း။ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ကကေ်ဟိ ဝါ၊ငှက်ကြီး ဝံ့ဆင်ပျံ့သည် မူလည်း၊ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သုနခေဟိ ဝါ၊ ခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဗျဂ္ဃေဟိ ဝါ၊ ကျားဘို့သည်မူလည်း။ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ဒီပိဟိ ဝါ၊ သစ်တို့သည်မူလည်း။ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ဃ ်ဂါ ါလေဟိ ဝါ၊ မြေခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အမျိုးမျိုးဂ ုန်သော။ ပါဏကဇာတေ-ဟိ ဝါ၊ ပိုးအပေါင်းဘို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သရီရံ၊ကိုယ်ကောင်းတည်းဟူသော။ တမေဝ ဘဂိနီ ်၊ ကိုပင်လျှင်။ ပသေယ္ယ ၏။ပ။ အာဒီနဝေါ၊တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သိဝထိကာယ၊၌ ။ ဆဋ္ဌိတံ၊သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကြိုးကွင်းဆက်နှင့်တူသော အရိုးရှိသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့်တဂ ွ ဖြစ်သော။ နှာရု-သမ္ဗန္ဓံ၊ အကြောအနဲ့ ရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်တည်းဟူသော။ တမေဝ ဘဂိနီ ်၊ ကိုပင်လျှင်။ ပသေယ္ယ ၏။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ နိမ်သလောဟိတ မကွိတ်၊ အသားမရှိ အသွေးတို့ဖြင့်

လိမ်းကျံသော။ နှာရှူသမျှန့်၊ သော။ သရီရံ၊ သော။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ ၏။ အင္ဂါကသခ်ိတ်၊ သော။ အပဂတမ်သလောဟိတ်၊ အသားအသွေးမှကင်းသော။ နှာရှူသမျှန့်၊ သော။ သရီရံ၊သော။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊၏။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ၏သာလျှင်။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်၌။ ဟတ္ထင်္ဂါ၊ လက်ရိုးကို။ပ။ ပါဒင်္ဂါ၊ ခြေ ရိုးကို။ပ။ ဂေါပ္ပကင်္ဂါ၊ ဖမြက်ရိုးကို။ပ။ ဇင်္ဃင်္ဂါ၊ ဒူးရိုးကို။ပ။ဥရုင်္ဂါ၊ ပေါင်ရိုးကို ။ပ။ ကဋိင်္ဂါ၊ ခါးရိုးကို။ပ။ ဖာသုကင်္ဂါ၊ နံရိုးကို။ပ။ ပိဋ္ဌင်္ဂါ၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကို။ပ။ ခန္ဓင်္ဂါ၊ ပခုံးရိုးကို။ပ။ ဂီဝင်္ဂါ၊ လည်ပင်းရိုးကို။ပ။ ဟနုကင်္ဂါ၊ မေးရိုးကို။ပ။ ဒန္တင်္ဂါ၊ သွားရိုးကို။ပ။ သီသကဋာဟ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊သို့။ ဒိသာဝိဒိသာဝိကို့တွာနိ၊ အရပ်,ထောင့်အရပ်တို့၌ ဧနှစ်ပစ်အပ်ကုန်သော။ အပဂတသမ္မန္ဓာနိ၊ အဆက်အပ်ခဲ့မှ ကင်းကုန်သော။ အင္ဂါကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ပ။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊လည်း။တမေဝ ဘဂိနိ၊ ၏ပင်လျှင်။သံဝတ္ထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ သရီရံ၊ကို။ ပဿေယျ၊၏။ ပ။သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သခ်ဝဏ္ဏပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း အဆင်းနှင့် တူကုန်သော။ အင္ဂါကာနိ၊တို့ကို။ ပဿေ ယျ၊၏။ပ။ ပုဋ္ဌကိတာနိ၊ အစုအပုံဖြစ်ကုန်သော။ တေရော ဝဿိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော။ အင္ဂါကာနိ၊တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ပူတိနိ၊ ပုပ်ကုန်သော။ စုဏ္ဏကဇာတာနိ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ဖြစ်ကုန်သော။အင္ဂါကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ပ။အာဒီ-နဝေါ၊ တည်း။

၁၇၁။ (ကိုဠ ဘိက္ခဝေ ရူပါနံ နိဿရဏံ ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီးစာပိုဒ် ၁၆၈-ကို မှီး၍ အနက် သမ္မန်လေ။ ကာမာနံဟူသော ပါဠိနှင့် ရူပါနံဟူသော ပါဠိသာထူး၏)။

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ်သည်။ ကော စ၊နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဧဝ၊ ၍ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော။ ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယသ္မိံ သမယေ၌။ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။အတ္တေဗျာပဇ္ဈာယပိ၊မိမိ၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ နေဝ စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ ပရေဗျာပဇ္ဈာယပိ၊ သူတပါး၏ ဆင်းရဲခြင်း ငှါလည်း။ နေ စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ ဥဘယေဗျာပဇ္ဈာယပိ၊ နှစ်ဦးလုံး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ နေ စေတေတိ၊အားမထုတ်။တသ္မိံ သမယေ၌။အေဗျာပဇ္ဈံယေဝ။ဆင်းရဲမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊သည်။ ဝေဒနာနံ၊တို့၏။ အဿာဒံ၊ သာယာဖွယ်ကို။ အေဗျာပဇ္ဈပရမံ၊ ဆင်းရဲကင်းခြင်းလျှင် လွန်မြတ်ခြင်း ရှိ၏ ဟူ၍[1]။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်စေ

၁။ အေဗျာပဇ္ဈံယေဝါတိ နိဒုက္ခမေဝ၊ အဋ္ဌကထာ။ ဗျာပါဒေနဋ္ဌေန ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒေါဝ ဗျာပဇ္ဇံ၊ နတ္ထိ ဘော ဗျာပဇ္ဇန္တိ အေဗျာပဇ္ဇံ ဒုက္ခရဟိတံ၊ တေနာဟ နိဒုက္ခ မေဝါတိ၊ ဋီကာ။

တတ်သော။စေတသော၊ စိတ်၏။ကောဒိဘာဝ၊ မြတ်သော တည်ကြည်ခြင်းကိုပြုစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ဒုတိယစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပီတိယာ၏။ (ဝူပသမာ စ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်ရင်း။ ။စသဒ္ဒါဖြင့်ဆည်း)။ ဥပေက္ခကော စ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်ဖြစ်၍ရင်း။သတော စ၊အောက်မေ့တတ်သည် ဖြစ်၍ ရင်း။သမ္ပဇာနော စ၊ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိတတ်သည်ဖြင့်၍ ရင်း။ ဝိဟာရတိ ၏။ သုခဉ္စ၊ တတိယစျာန်ချမ်းသာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ ယင်းတတိယစျာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသည်။သတိမာ၊သတိနှင့် ပြည့်စုံပေသည်။သုခဝိဟာရီတိ၊ချမ်းသာစွာ နေတတ်ရှိပေသည်"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏။တံ တတိယစျာနံ၊ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ စျာန်လေးပါးတို့၏ ရှေးဦးပစာ ခဏ၌ သာလျှင်။ သုခဿစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ စ၊ စေတသိကသုခ စေတသိက ဒုက္ခတို့၏လည်း။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။အဿာဒံ၊ ကို။ အဗျာပဇ္ဇာပရမံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၁၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ဝေဒနာ၊သည်။အနိစ္စာ၊အ၊မြဲမရှိ။ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ၏။ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏။ (တသ္မာ၊ကြောင့်)။ အယံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာ၊ဒီနဝေါ၊ တည်း။

၁၇၄။ (ကိုဠ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာနံ နိဿရဏ-ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီး စာပိုဒ် ၁၆၈-ကိုမှီ၍ အနက် သမ္မန်လေ၊ ဝေဒနာနံ-ဟူသောပါဠိနှင့် ကာမာနံဟူသောပါဠိသာ ထူး၏၊ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

တတိယံ၊ သော။ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၊သည်။နိဋ္ဌိတ်၊ပြီ။

၄-စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

၁၇၅။ (ဧवं မေ သုတं-ပေ.မြဲ)။ ။ဧကံ၊သော။သမယံ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သင်္ကေသု၊ သင်္ကတိုင်းတို့၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ၌။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်မည်သော။ သင်္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ လောဘော၊ လောဘသည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်ညူးကြောင်းတည်း။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ပ။ မောဟော၊ မောဟသည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ညစ်ညူး

ကြောင်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ကာလကပင်လျှင်။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ အာဇာနာမိ၊သိ၏။ “ဘန္တေ၊ရား။လောဘော၊သည်။ စိတ္တဿ၊၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ တည်း။ပ။ မောဟော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊” ဟူ၍။ ဝေဠု၊ ဤသို့ပင်လျှင်။ပ။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ အထ စ ပန၊ သို့ သိလျက်လည်း။ ကေဟိ၊ ရံခါ။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ လောဘမမ္မာပိ၊ လောဘတရားတို့သည်လည်း။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်း စေ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌန္တိတိ ခေပေတ္မာတိ,ဋ္ဌန္တိ။ ဋ္ဌ။ ။အ၌ သော အရာဌာနတို့၌ ဂဟဏတ္ထ ရှိ၏)။ ဒေါသမမ္မာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ မောဟမမ္မာပိ၊ တို့သည် လည်း။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ယေန၊ အကြောင် တရား ကြောင့်။ ဧကဒါ၊ ရံခါ။ လောဘမမ္မာပိ၊တို့သည်လည်း။ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ကုန်၏။အဋ္ဌတ္ထံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ မေ၊၏။ အပ္ပဟီနော၊မပယ်အပ်သေးသော။ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ ကောသုနာမာတိ၊အဘယ် မည်သော တရားနည်း ဟူ၍။ဝေ၊ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၁၇၆။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယေန၊ အကြောင် တရားကြောင့်။ ဧကဒါ၊ ရံခါ။ တေ၊၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌတ္ထံ၊၌။ တေ၊၏။ အပ္ပဟီနော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ သော ဝေ၊ထိုလောဘ ဒေါသ မောဟသာလျှင်တည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ တေ၊ သင်၏။ သောစ ဓမ္မော၊ ထိုတရားအပေါင်းသည်လည်း။ အဋ္ဌတ္ထံ၊ ၌။ ပဟီနော၊ပယ်အပ်ပြီးသည်။ အဘဝိဿ၊ဖြစ်ခြားအံ့။ တံ့၊သည်။အဂါရံ၊အိမ်၌။ နအဋ္ဌာဝသေယျာသိ၊ မနေရာ။ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို။ နပရိဘုဉ္ဇေယျာသိ၊ မခံစားရာ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယသ္မာစ၊ အကြောင့်ကြောင့်ကား။ တေ၊ သည်။ သော ဝေ ဓမ္မော၊ ထိုတရားအပေါင်းကိုပင်လျှင်။ အဋ္ဌတ္ထံ၊ ၌။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ့၊ သည်။ အဂါရံ၊၌။ အဋ္ဌာဝသသိ၊ ၏။ ကာမေ၊-ကာမတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇသိ၊ ခံစား၏။

၁၇၇။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ “ကာမာ၊ ကာမတို့သည်။အပ္ပဿာဒါ၊ နည်းသော သာယာဖွယ် ရှိကုန်၏။ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲ ရှိကုန်၏။ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ဇ္ဈာ၊ ဤကာမတို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏”ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရိ-ယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကသည်။ (၏ လည်း ပေးနိုင်သည်။ ပညာယ ၌စပ်)။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့် [1]။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ခြားအံ့။သော စ သော ဝေ၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်ပင်လျှင်။ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့ကို။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ ဝေ၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ပီတိသုခံ ဝါ၊ ပီတိသုခရှိသော စျာန်နှစ်ပါး အပေါင်းကိုရင်း။ တတော၊ ထိုစျာန်နှစ်ပါးအပေါင်းထက်။ သန္တတရံ၊ အလွန် ငြိမ်သက်သော။ အညံ ဝါ၊ တပါးသောအထက်စျာန်နှစ်ပါး အထက် မဂ်နှစ်ပါးကိုရင်း။ နဘဝိဿတိ၊ မရ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသည်။ နေဝ တာဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတောစခေါ၊ အကြောင် အခါ၌ကား။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ “ကာမာ၊ တို့သည်။ပ။ ဘိယျောတိ၊”ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ တေ၊

၁။ ပညာယာတိ ဝိပဿနာပညာယ။(ဋ)။ ဝိပဿနာပညာယာတိ အရိယာမဂ္ဂပညာယ။ (ဋီ)

ဤကာမဂုဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုအရိယသာဝကသည်ပင်လျှင်။ပ။ အဓိဂစ္ဆာတိ၊၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ သမ္မောဒေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌ပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဘုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေव၊ ဘုရားလောင်းသည်သာ လျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယှမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ပ။ သုဒိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောစ၊ ထိုငါ သည်ပင်လျှင်။ပ။ တတော၊ ထိုစျာန်နှစ်ပါး အပေါင်းထက်။ သန္တတရံ၊သော။ အသုံ ဝါ၊ အထက် စျာန်နှစ်ပါး မက်လေးပါးကို၎င်း။ နာဗ္ဗာဂမံ၊ မရပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇီ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသူဟူ၍။ နေဝ တာဝ ပစ္စညာသိ ံ၊ ဝန်မခံသေး။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယ တော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မေ.သည်။ပ။ သုဒိဋ္ဌံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ သောစ၊ ထိုငါဘုရားလောင်းသည်ပင်လျှင်။ပ။ အဗ္ဗာဂမံ: ရပြီ။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇီ၊ ဟူ၍။ ပစ္စညာသိ ံ၊ ဝန်ခံပြီ။

၁၇၀။ (ဤစာပိုဒ်ကို မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် ၁၆-၇-၀-၉-ဘို့၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၁၇၉။ မဟာနာမ၊နာမ်။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊၌။အဟံ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ လင်းတနှင့် တူသော အထွဋ်ရှိသော။ဝါ၊အထွဋ်တို့၌ လင်းတရှိသော။ပဗ္ဗတေ၊တောင်၌။ဝိဟရာမိ၊၏။ တေန သမယေန၊၌။ သမ္ဘုဘုလာ၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ၊ တက္ကဋ္ဌန်းတို့သည်။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိ ဂိလိတောင်နံပါး၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ကျောက်ညိုး၌။ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်သော နေရာရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဥဗ္ဘဋကာ၊ မတ်ဘဘ်ရပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဥဒ္ဒံယေ၀ ဌိတကာ ဟောန္တိ အနိသိန္နာ။ဌ)။ ဩပက္ကမိကာ၊ မိမိလုံ့လဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့:ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ မဟာနာမ၊နာမ်။ အထ၊၌။ အဟံ၊သည်။ သဘယနှသမယံ၊၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော်တည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ၌။ ကာဠသိလာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန၊ ၌။ တေ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တေ နိဂဏ္ဌေ၊တို့ကို။ "အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊တို့။ တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဘဋကာ၊ မတ်တဘ်ရပ်ကုန်လျက်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ကိန္နု ဝေဒယထာတိ၊ အဘယ်ကြောင့်ခံစားကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေ၀ါ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ တေ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ဧवံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ နာဋပုတ္တော၊ နာဋပုတ္တမည်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သဗ္ဗญ္ญू၊ (အခါခပ်သိမ်း) အလုံးစုံကိုသိ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ (အခါခပ်သိမ်း) အလုံးစုံကို မြင်၏။ စရတော စ၊ သွားစဉ်၎င်း။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်စဉ်၎င်း။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်ပျော်စဉ်၎င်း။ ဇာဂရဿစ၊ နိုးစဉ်၎င်း။ သဘတ်၊ အမြဲ။ သမိတ်၊ မပြတ်။ မေ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတ်၊ရှေ့ရှုထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ သော၊ ထိုနာဋပုတ္တသည်။ ဘော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ကဋုကာယ၊ ကြမ်းသော။ ဣမာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အကျင့်ဖြင့်။ နိဇ္ဇိဏေထ၊ ဆေးမြေ.ရာ၏။ ဇော်၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော

အကျင့်၌။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ အကြင် စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ မကောင်းမှု ကံကို။ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်။ဟောတိ၏။ ဣတိ၊သို့။ ပုထုဏာနံ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ တပသာ၊ အကျင့်ဖြင့်။ ဗျန္တီဘာဝါ၊ ကင်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ နဝါနံ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ကမ္မာနံ၊ ကံတို့ကို။အကရဏာ၊ မပြုခြင်းကြောင့်ရင်း။အာယတိ ံ၊ ၌။အနဝဿ ဝေါ၊မပွါးခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့ ။အာယတိ ံ၊၌။အနဝဿဝေါ၊မပွါးခြင်းကြောင့်။ကမ္မက္ခယော၊ ကံတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့ ။ ကမ္မက္ခယာ၊ ကြောင့်။ဒုက္ခက္ခယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဒုက္ခက္ခယာ၊ကြောင့်၊ ဝေဒနာက္ခယော၊ ဝေဒနာတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့ ။ဝေဒနက္ခယာ၊ကြောင့်။ သဗ္ဗံ ဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲသည်။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊လတ္တံ့ ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ အာဟ၊ပြောဆိုပြီ။တဋ္ဌ၊ထိုနာဌပုတ္တ၏ စကားသည်သာလျှင်။ အမှာကံ၊ (ထို)ငါတို့အား။ (ငါတို့၏ စိတ်၌ဟူ၍ သော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန် အလို ပေးလေ)။ ရူစ္စတိ ဧဝ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ ခမတိ၊ အလိုလည်းကျ၏။ တေန စ၊ ထိုနာဌပုတ္တ၏ စကားဖြင့်သာလျှင်။အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ ၁။

၁၀၀။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ နိဂဏ္ဌေ၊ တို့ကို။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဟုဝမှေဝ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး သာလျှင်တည်း။ နု နာဟုဝမှ၊မဖြစ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ ဇာနာ-ထ ကိ ံ ပနာတိ၊ သိကြကုန်၏လော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပါပကမ္မံ၊ကို။ အကရမှေဝ၊ ပြုကုန်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ နု နာကရမှ၊ မပြုကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ ကိ ံ ပနာတိ၊ လော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဝေရှပ် ဝါ ဝေရှပ်ဝါ၊ ဣ ဒ္ဓိ ဣ ဒ္ဓိ ဒ္ဓိသဘောရှိသော။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ အကရမှ၊ ပြုပြီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဒ္ဓိ။ တုမှေ၊တို့သည်။ ဇာနာထ ကိ ံ ပနာတိ၊လော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ။ သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့ပြီ။ ဧတ္တကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊လည်း။ နိဇ္ဇိရေတဗ္ဗံ၊ ဆွေးမြေ့ ရာ၏။ ဧတ္တကမ္ပိ၊ သော။ ဒုက္ခေ ဝါ၊ သည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏ္ဏေ၊ သော်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ဇာနာထ ကိ ံ ပနာတိ၊ လော”ဟူ သော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပင်လျှင်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကိုရင်း။

၁။ အတ္ထိ ခေါ ဘောနိဂဏ္ဌ။ပ။ နိဇ္ဇိရေထဣတိ ပုထုဏာနံ ကမ္မာနံ တပသာ ဗျန္တီဘာဝါ၊ အကြောင်း တချက်၊ ယံ ပနေတ္ထ ဧတေရဟိ။ပ။ တံ အာယတိ ံ ပါပဿ ကမ္မဿ အကရဏံ၊ ဣတိ နဝါနံ ကမ္မာနံ အကာရဏာ၊ အကြောင်း တချက်။ ၎င်းအကြောင်း နှစ်မျိုးလုံးသည် အာယတိ ံ အနဝဿဝေါ-၏ အကြောင်းချည်းတည်း။ တပသာ ဗျန္တီဘာဝါ၌ -တပဟူသည် ကာဌသိလာယံ ဥဗ္ဘဋ္ဌကာ ဟောန္တိ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ-ဟု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ပင် တည်း။

ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုငင်း။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ ကိံ ပနာတိ၊ လော"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသောပ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ သာတည်း၊။ အာဝုသော နိဂ္ဂေါ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဟုဝမ္ဟေ၊ တည်း။ နနာဟုဝမ္ဟာ၊ ကုန်။ ဣတိ၊သို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ နဇာနာထ ကိရ၊ မသိရှာ ကြလေကုန်။ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုငင်း။ နဇာနာထကိရ၊ ကုန်။ "အာဝုသော နိဂ္ဂေါ၊ တို့။ ဝေဿဠေ၊ ဤသို့မသိသည် ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ လုဒ္ဓါ၊ ကြမ်းတမ်း ကုန်၏။(လုဒ္ဓါဘိဃောရာ၊ ဝိ)။ လောဟိတပါဏိနော၊ သွေးပေသော လက်ရှိကုန်၏။ ကုရူရကမ္မန္တာ၊ ကြမ်းတမ်းသော အမှုရှိကုန်၏။ (ကုရူရကမ္မန္တာတိ ဒါရုဏကမ္မာ-ဝိ)။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ပစ္စာဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နိဂ္ဂေါ သု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏" ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ နခေါ အဓိဂန္တုဗ္ဗံ၊ မရထိုက်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တုဗ္ဗံ၊ ရထိုက်၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ အဓိဂန္တုဗ္ဗံ၊ သည်။ စေ အာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ မာဂဓော၊ မာဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ မျှားသော စစ်သည် ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ရာဇာ၊သည် ၁။သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂစ္ဆယျ၊၏။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မတာ ဂေါတမေန၊ ထက်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။"အာယသ္မန္တေဟိ နိဂ္ဂေါဟိ၊ တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန်။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။အပ္ပဋိသံ၊ မဆင်ခြင်မူ၍ ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သူတည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ အပ်ပြီ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တတ္တ၊ ထိုအရာ၌။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ ဝါ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ ဂေါတမော ဝါ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့တွင်။ ကော၊ အာယ်သူသည်။ သုခဝိဟာရိတရော နု၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသူနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ' မေးအပ်၏" ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန်၊ သဟသာ၊ လျှင်။ အပ္ပဋိသံ၊ ၌ ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြီ။ အပိစ၊ ကား။ ဇော်၊ ဤစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်(ထား) ပါစေတော့။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ ၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ မာဂဓော၊ သော။ပ။ သုခဝိဟာရိတရော နု၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။

"အာဝုသော နိဂ္ဂေါ၊ တို့။တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။တုမ္ဟေ၊ သင်တို့ကိုပင်လျှင်။ တတ္တ၊ ထိုအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ အုံ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ (စိတ်၌။)ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးကို။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်ရာ၏။ အာဝုသော နိဂ္ဂေါ၊တို့။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာယေန၊

၁။ မဟာတိယာ သေနာယ သမန္နာဂတတ္တာ သေနိယောဟူသော ဒီ ၁၊၂၄၉-အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ မျှားသော စစ်သည် ရှိသောဟု အနက် သမ္ဘန်သည်။ သေနိယောတိ တဿ နာမံဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ အလို သေနိယော၊ သေနိယ မည်သော ဟု အနက်သမ္ဘန်ရမည်။ သေနိယောတိ သေနာယ သမ္ပန္နော။ဗိမ္ဗိသာရောတိ တဿနာမံဟု ဝိ-ဌ ၁၊၂၅၇-၌ ဖော်လျက်ရှိသည်မှာ ဤအဋ္ဌကထာ၌လည်း သေနိယောတိ သေနာယ သမ္ပန္နော ဗိမ္ဗိသာရောတိ၊ တဿနာမံဟု ဝိ-ဌ ၁၊၂၅၇-အတိုင်းရှိလျှင် သင့်မြတ်ရာ၏။

ကိုယ်ဖြင့်။ အနိဋ္ဌမာနော၊ မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်၍ ။ ဝါစံ၊ ကို။ အဘာဝသမာနော၊ မပြောဆိုမူ၍။ သတ္တရတ္တိန္ဒိ၀ါနိ၊ ခုနစ်ညဉ့် ခုနစ်နေ့ တိုပတ်လုံး။ ဧကန္တသုခပဋိသံ၀ေဒီ၊ ချမ်းသာတမျိုးတည်းကိုသာ ခံစားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ တံ၊ ထိုအမေးကို။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစုံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစုံ၊ ပြီ။

“အာ၀ုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။မာဂ၀ေ၊ သော။ပ။ရာဇာ၊သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အနိဋ္ဌမာနော၊ ၍။ ဝါစံ၊ ကို။ အဘာဝသမာနော၊ ၍ ။ ဆရတ္တိန္ဒိ၀ါနိ၊ လုံး။ပ။ ဧကံ ရတ္တိန္ဒိ၀ံ၊ တညဉ့်တနေ့ပတ်လုံး။ ဧကန္တသုခပဋိသံ၀ေဒီ၊ ချမ်းသာ တမျိုးတည်း ကိုသာ ခံစားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစုံ၊ ပြီ။ အာ၀ုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

“အာ၀ုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ ပဟောမိ၊ ၏။ အာ၀ုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဧ၀ံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာဂ၀ေ၊ သော။ပ။ ရာဇာ ၀ါ၊ သည်၎င်း။ အဟံ ၀ါ၊သည်၎င်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သုခ၀ိဟာရိတရော၊သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသူနည်း။ တံ၊ ထိုအမေးကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစုံ၊ ပြီ။ ဧ၀ံသန္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ၀ ဂေါတမော၊ သည်သာလျှင်။ မာ၀ကေန၊ သော။ သေနိယေန၊ သော။ ဗိမ္မိသာရေန၊ သော။ ရညာ၊ မင်းထက်။ သုခ၀ိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ဣဒမ၀ေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

စတုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-အနုမာနသုတ်

၁၈၁။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ဘေသကဠာ၀နေ၊ ဘေသကဠတောင်[1]။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာ၀ုသော ဘိက္ခ၀ေါတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာ၀ုသောတိ၊ ငါ့ရှင်ဟူ၍။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏

၁။ အညာဟိ ဝေဒနာဟိ အ၀ေါမိဿံ ကေ၊ သုခံ ကေ၊ သုခံ။ တဿ ပဋိသံ၀ေဒီ၊တေနာဟ-နိရန္တရသုခ၀ေဒီ-ဟူသော ဤဋီကာနှင့်အညီ ကေ၊ သုခံနှင့် ပဋိသံ၀ေဒီကို သမာသ်အဖြစ်ဖြင့် တွဲ၍ သမ္မန်လိုက်သည်။ ပါဠိ၌ ကေ၊ သုခံ ပဋိသံ၀ေဒီ။ အဋ္ဌကထာ၌ ကေ၊ သုခံ ပဋိသံ၀ေဒီတိ နိရန္တရသုခံ ပဋိသံ၀ေဒီ-ဟု ရှိသည်။ နိဂ္ဂဟီတာဂမ-ကြံသော် ဋီကာနှင့် ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ ညီညွတ်ထု၏။ သို့သော် သဗ္ဗကာယပဋိသံ၀ေဒီ အဿသိဿာမိ-ဟူသော သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိကဲ့သို့ ပဋိသံ၀ေဒီ၏ အယှဉ် နိဂ္ဂဟိတ်မဲ့ သမာသ် ရှိခြင်းသာ ကောင်း၏။

၂။ ပဲစိမ်းငုံ တောင်-ဟု နိဿယဟောင်း၌ ပြန်ဆိုသည်။ဘေသကဠတိ ဝုစ္စတိ ဃမ္မဏ္ဍကစ္ဆံ၊ ကေစိ သေတ ရုက္ခန္တိ ဝဒန္တိ။ တေသံ ဗဟုလတာယ ပန တံ ဝနံ ဘေသကဠာ၀နန္တေ၀ ပညာယိတ္ထ။ ဘေသောနာမ ကောယကြော အယုတ္တကာရီ တဿ တတော ဂဠိတဠာနတာယ တံ ဝနံ ဘေသကဠ၀နံ နာမ ဇာတန္တိ ကေစိ။ဋီ။

(စကားကို)။ ပစ္စယောသုံ၊ ရှေးရှုနှာကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဝဒန္တု၊ ဆိုဆုံးမပါကုန်လော့။ (အဟံ၊သည်။) အာယသ္မန္တော်ဟိ၊ တို့သည်။ ဝစနီယော၊ ဆိုဆုံးမထိုက်သူသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေပိ ပဝါရေတိ၊ အကယ်၍ ပင်ဖိတ်စေကာမူ။ သောစ၊ ထိုရဟန်းကား။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုဆုံးမခက်သော စကား ရှိသူသည်။ ဒေါဝစဿကရဏော်ဟိ၊ ဆုံးမခက်သူ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ မေမှိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အက္ခမော၊ ဆုံးမကို မခံနိုင်သည်။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမကို။ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ၊ အရှိအသေ အားဖြင့် မခံယူသည် ၁။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သံတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုထိုက်သူ ဟူ၍။ နစေဝ မညန္တိ၊ မှတ်လည်းမမှတ်ထင်ကုန်။ အနုသာသိတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမထိုက်သူဟူ၍။ နစ မညန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်သူဟူ၍။ နစ မညန္တိ၊ ကုန်။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒေါဝစဿကရဏာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်။(ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်ချီးမွမ်းခြင်းကို တောင့်တခြင်းပင်တည်း)။ပါပိကာနံ၊ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုဆို့။ ဂတော၊ လိုက်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမ္မိ၊ အကြောင်တရားကြောင့်လည်း။ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။အယမ္မိ၊ဤတရားသည်လည်း။ ဒေါဝစဿကရဏော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။အတ္တုက္ကံသကော၊ မိမိကိုယ်ကို မြှင့်တင်တတ်သည်။ ပရဝမ္ဘီ၊ သူတပါးကို ရှုံ့ချတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမ္မိ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တုက္ကံသကော၊ သည်။ ပရဝမ္ဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမ္မိ၊ သည်လည်း။ ဒေါဝစဿကရဏော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်။ ကောဓဘိဘူတော၊ အမျက်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမ္မိ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ အယမ္မိ၊ သည်လည်း။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ ရှိသည်။ ကောဓဟေတု၊ အမျက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပနာဟီ၊ ရန်ငြိုးမွေ့လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

၁။ အစားအသောက်အလုပ်အကိုင် စသည်၌ လက္ခဏာလက်ကို သုံးစွဲခြင်းသည် လောကထုံးစံအားဖြင့် မှန်ကန်သည်။ လက်ဝဲလက်ကို သုံးစွဲခြင်းသည် လောကထုံးစံအားဖြင့် မမှန်။ ထိုကို ရည်၍ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟီ-ဟု လောကသို့ လိုက်၍ ဟောတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ အယံ အနုသာသနီ ပဒက္ခိဏတော နာ ဂဏှာတိ၊ ဝါမတော ဂဏှာတိ-ဟု မှတ်သည်။ သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့် လက္ခဏ(ထုံးစံ)အားဖြင့် မခံယူသည်ဟု-ပေး။ ဗျတိရေကတ္ထအားဖြင့် လက်ဝဲဆန်သော အားဖြင့် ခံယူသည်-ဟု ပေး။ (နာ+ပဒက္ခိဏ+ဂါဟီ)ဟု ပုဒ်ခွဲ။ လက္ခဏကိုအမြတ်၊ လက်ဝဲကို အယုတ်ဟူသော လောကအယူအဆလိုက်၍ ဒက္ခိဏာကို အရှိအသေဟု ဝေါဟာရတွေ့ ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှိကာဠကား ပကာရေဟိ အာဝဟံ ပဒက္ခိဏံ၊ တတော ပဒက္ခိဏတော ဂဟဏသီလော ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟီ၊ နာ ပဒက္ခိဏဂါဟီ အပဒက္ခိဏဂါဟီ-ဖွင့်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ ရှိသည်။ ကောဓဟေတု၊ ကြောင့်။ အဘိသင်္ခီ၊ အလွန်ပြိုကပ်ထိပါးလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ ရှိသည်။ ကောဓသာမန္တာ၊ အမျက်၏အနီးခံ့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နိစ္ဆာရေတာ၊ မြှောက်ဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ စောဒကရဟန်းသည်။ စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်သည်ရှိသော်။ စောဒကံ၊ စောဒကရဟန်းကို။ ပဋိပ္ပဟရတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။ (ပဋိသဒ္ဒါ ပစ္စတ္တိကပရိယာယော၊ ဖရဏံ ဝါယမနံ ဣဓ တထာဝဒ္ဓာနန္တိ- ဋီကာ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။ စောဒကံ၊ ကို။ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။ စောဒကဿ၊ စောဒကသို့။ ပစ္စာရောပေတိ၊ တဖန်တင်၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။ အညေနညံ၊ အကြောင်းတပါးဖြင့် အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ ကောပဥ္စ၊အမျက်ထွက်ခြင်းကိုရင်း။ ဒေါသဥ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုရင်း။ အပ္ပစ္စယဥ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုရင်း။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်ရှားပြု၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပဒါနေ၊ မိမိအကျင့်၌။ (အပဒါနေတိ အတ္တနော စရိယာယ-ဋ)။ နှ သမ္မာယတိ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံမဖြေဆိုနိုင်။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊တို့။ပ။ မက္ခီ၊သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်တတ်သည်။ ပဋ္ဌာသိ၊အင်တူပြိုင်ဘက်ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဣဿုကီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းလေ့ရှိသည်။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဒ္ဓေါ၊ စဉ်းလဲသည်။ မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ထဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်သည်။ အတိမာနီ၊ အလွန်မာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သန္ဓိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်။ အာဓာနဂ္ဂါဟီ၊ မြဲမြံစွာ စွဲလမ်းတတ်သည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ၊ စွန့်နိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ။၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓမ၊ ဤတရားတို့ကို။ ဒေါဝစဿာဂရဏာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၇၂။ (အနုယ၊ ဗျတ္တိဧရကမ္မသာ ထူးခြားတာ့၏)။

၁၇၃။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထို တဆဲ့ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ (ကမ္မတ္ထတာဝသေနပန အဋ္ဌကထာယံ အတ္တာ

နန္တီ ပစ္စတ္တေ ဥပယောဂဝစနံ ·ကတ္မာ ဝုတ္တံ။ ဌိကာ)။ "ယော အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ လိုက်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သူတည်း။ အမနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါး စေတတ်သူတည်း။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ပါပိစ္ဆော၊ ရှိသည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊သို့။ ဂတော၊ သည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ (=အသ + ယျောမိ) အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ အပ္ပိယော၊ သည်။ အမနာပေါ၊ သည်။ အဿန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏" ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ သို့။ အနုမိနိတဗ္ဗံ၊ အဖန်ဖန်နှိုင်းချိန်အပ်၏။ (လိင်္ဂဗိပလ္လာသ တည်း)။အာဝုသော၊တို့။ ဧဝံ၊သို့။ ဇာနန္တေန၊ နှိုင်းချိန်၍ သိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ "ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ နု ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ နု ဘဝိဿာမိတိ၊ အံ့" ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ (ဤမှ နောက် ဘဒ္ဒ-စာပိုဒ် အဆုံးအထိ ဗုဒ္ဓပြီ)။

ဘဂဝ။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထို တဆဲ့ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည် ပင်လျှင်။အတ္တာနံ၊ ကို။"အဟံ၊သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ဝသံ၊သို့။ဂတော၊သည်။ အမှိ ကိ ·နု တိ၊ ဖြစ်လေသလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ပစ္စဝေက္ခိ·တဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ အာဝုသော၊တို့။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊သော်။ "အဟံ၊သည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ အမှိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပါပကာနံ၊ကုန်သော။တေသံ·ယေဝ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ "အဟံ၊သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ နအမှ၊ မဖြစ်။ ပါပိကာနံ၊ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ နု အမှိတိ၊ မဖြစ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ သစေပနဇာနာဝတိ၊ အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာ၊နေ့ရောညဉ့်ပါ အဖန်တလဲလဲ ကျင့်သုံးသည်ဖြစ်၍။ တေနေဝ ပီတိပါ-မောဇ္ဇေန၊ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ (ဤမှနောက် တဆဲ့ငါး ဝါ!ကျအထိ မထူးပြီ)။

အာဝုသော၊တို့။ဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊သော်။အပ္ပဟီနေ၊ မပယ်အပ်သေးကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သစေသမနုပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်အံ့။ အာဝုသော။ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ အကုသလဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊သော်။ ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သစေ ပန သမနုပဿတိ၊အကယ်၍မြင်အံ့။အာဝုသော၊တို့။တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ထား၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ပုဂ္ဂိ၊ ပျိုနုသော။ မဏ္ဍနဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်လေ့ သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပရိဿုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော။ အာဒါသေ ဝါ၊ မှန်၌ရင်း။အဇ္ဇေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၊ ရေခွက်၌ရင်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို။ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ တတ္ထ၊ထို မိမိမျက်နှာရိပ်၌။ ရဇံ ဝါ၊မြူအညစ်အကြေးကိုရင်း။အဂ်ဏံ ဝါ၊ အပြစ်အနာကိုရင်း။ သစေ ပဿတိ၊အကယ်၍မြင်

အုံ့။တသေ၀ ရဇသ ၀ါ၊ ကိုရင်း။ တသေ၀ အဂ်ဏသ ၀ါ၊ ကိုရင်း။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ၀ါယမတိ၊ အားထုတ်၏။တတ္ထ၊ဌ်။ရဇ် ၀ါ၊ကိုရင်း။အဂ်ဏ် ၀ါ၊ကိုရင်း။ နော စေ ပဿတိ၊အုံ့။တေနေ၀။ ထိုမမြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ "မေ၊ ငါ၏။ ၀တ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ မေ၊ ငါ၏ (မျက်နှာခိုပ်သည်။)၀ဘ၊စင်စစ်။ ပရိသုဒ္ဓန္တိ၊စင်ကြယ်လေစု"ဟူ၍။ အတ္တာမနော၊ ၀မ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ အာ၀ုသော၊ တို့။ ၀ေ၀ေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗန္တိ၊ နေရာ၏ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေ၀စ၊ပြီ။ (မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော ၀ေ၀ေ၀စ- ၀ယ် ၀ေ၀ေ၀စ-ဌ် ပြန်သတ်၊ ဤတွင် အာကာရ ဆုံးသည်။ ဣဒမ၀ေ၀စ။ပ။အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ အနုမာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-စေတောခ်ိလသုတ်

၁၈၅။ (၀ဝံ မေ သုတံ။ပ။ပစ္စေသောသုံ ပေးမြဲ)။ဘဂ၀ါ၊သည်။ကဿစိ၊တစုံတယောက်သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။စေတောခ်ိလာ၊ စိတ်ကိုကြမ်းထမ်းစေ တတ်သော တရားတို့ကို။ (စေတော တေဟိ ခ်ိလယတိ ထဒ္ဓဘာ၀ံ အာ၀ဇ္ဇတိတိ စေတောခ်ိလာနိ။ ဌ)။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စေတသော၀ိနိ၀န္ဓာ၊ စိတ်ကို နှောင်ဖွဲ့တတ် သော တရားတို့ကို။ အသမုစ္ဆိန္နာ၊ မဖြတ်အပ်ကုန်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ၀တ၊ စင်စစ်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မ၀ိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝုဒ္ဓိ၊ သီလဖြင့် ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ၊မဂ်ဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ၀ေပုလ္လံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာ၀ဇ္ဇိဿတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေဌာနံ၊ သည်။ နေ ၀ဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော။ စေတောခ်ိလာ၊ စိတ်ကို ကြမ်းထမ်းစေ တတ်သော တရားတို့သည်။ ကတမေ ပဌ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ကခ်ံတိ၊ ယုံမှား ၏။ ၀ိစိကိစ္ဆတိ၊ တွေးတောပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္မသိဒတိ၊ မကြည်လင်[1]။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထရိ၊ ၌။ကခ်ံတိ၊ ၏။ ၀ိစိကိစ္ဆတိ၊ ၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ နိုင်။ နသမ္မသိဒတိ၊ လင်။တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊အာတပ္ပါယ၊ အပူတပြင်းဦးစ္စာ အားထုတ်ခြင်းငှါ။ အနုယောဂါယ၊ အထပ်ထပ်အားထုတ်ခြင်းငှါ။ သာတစ္စာယ၊ အမြဲမပြတ် အား ထုတ်ခြင်းငှါ။ ပဓာနာယ၊ ဦးစ္စာ အထပ်ထပ် မပြတ် အားထုတ်ခြင်းငှါ။ နော နမတိ၊မညွတ်။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပါယ၊ ငှါ။ အနုယောဂါယ၊ ငှါ။ သာတစ္စာယ၊ ငှါ။ ပဓာနာယ၊ငှါ။ နော နမတိ၊ မညွတ်။ ၀ေ၊ သို့။အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဌမော၊ သော။ အယံ စေတော ခ်ိလော၊ သည်။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ သတ္ထရိ အရ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် ဂုဏ်တော် နှစ်မျိုးကို မုခ၃ ဥပစာ နှစ်နည်း အဌကထာဖွင့်၍ ကခ်ံတိကို ဒုဗ္ဗလ၀ိမတိ၊ ၀ိစိကိစ္ဆတိကို မဇ္ဈိမ၀ိမတိ၊ နာဓိမုစ္စတိကို ဗလ၀တီ ၀ိမတိ၊ နသမ္မသိဒတိကို တိ၀ိ၀ိမတိ-ဟု ဋီကာ ခွဲခြားဖွင့်ဆိုသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန် စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ တရား၌ ၁။ပ။ အပွဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန် စပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃေ၊ အရိယသံဃာ၌။ ပ။ အပွဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန် စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ပ။ အပွဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန် စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌။ ကုပိ-တော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အနုတ္တမနော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ အာဃာတစိတ္တော၊ ထိပါး သော စိတ်ရှိသည်။ ခိလဇာတော၊ ငြောင့်တံသင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ထိုရဟန်း၏။ပ။ နိ နမတိ၊ မညွတ်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပွဟိနာ၊ ကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၀၆။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အသမုစ္ဆိန္နာ၊ မဖြတ်အပ်သေးကုန်သော။ စေတောဝိနိဗန္ဓာ၊ စိတ်ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော တရားတို့သည်။ကတမေ ပဉ္စ၊အဘယ်ငါးပါးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ကုန် သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ၌။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသည်။ အဝိဂတစ္ဆန္ဒော၊မကင်းသော ဆန္ဒရှိသည်။ အဝိဂတပေမော၊ မကင်းသော ချစ်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတပိပါသော၊ မကင်းသော မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်။ အဝိဂတပရိဠာဟော၊ မကင်းသော ပူလောင်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတတဏှော၊ မကင်းသော တဏှာရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန် စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ မိမိကိုယ်၌။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန် စပရံ၊ လည်း။ ရူပေ၊ ပြင်ပရူပ်၌။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ (ရူပ-အရ သဏ္ဌာနရိက္ခာရ ဥာဘိမိတ္တ စသည်ကိုယူ-ဋီကာ-)။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန် စပရံ၊လည်း။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိသလောက်။ ဥဒရာဝဒေဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်။ (ဥဒရာဝဒေဟကန္တိ ဥဒရပူရံ-ဋီ)။ ဘုဉ္ဇိတ္နာ၊စားရ၍။ သေယျသုခံ၊ အိပ်ရာကိုစဲ့၍ ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ ပဿသုခံ၊ ဝဲယာ နံတောင်းပြောင်းလဲ၍ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ မိဒ္ဓသုခံ၊ အိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ (မိဒ္ဓသုခန္တိ နိဒ္ဒါသုခံ-ဋီကထာ)။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲယှဉ်စေသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။အသမုစ္ဆိန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန် စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။အညတရံ၊ အမတ်မရှိသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ "အဟံ၊သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤဝတ်စသော အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ဣမိနာတပေန ဝါ၊ ဤကိလေသာတို့ကို ပူပန် စေတတ်သော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ဤမေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်သော မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊တန်ခိုးကြီးသော နတ်သည်သော်ရင်း။ ဒေဝညတရော ဝါ၊အမှတ်မရှိ

၁။ ဓမ္မအရ ပရိယတ္တိဓမ္မနှင့် ပဋိဝေဓဓမ္မကိုသာ ယူ၊သိက္ခာယ ဟု ဟောလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိပတ္တိဓမ္မမယူအပ်။

တန်ခိုးနည်းသော နတ်သည်သော်၎င်း။ ဘဝိဿာမီတိ၊ ဖြစ်အုံ့" ဟု။ ပဏိဓေယ၊ တောင့်တ၍။ ဗြဟ္မစရိယ်၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမေ စေတောဝိနိဗန္ဓာ၊ တို့ကို၊ အသမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။

၁၀၇။ ၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ပ။ သုသမုစ္ဆိန္နာ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အနုယကို ဗျတိရေက ပြန်၍ ဟောထားသည်။ သို့အတွက် မထူးတော့ပြီဖြစ်၍ မရေးသားတော့ပြီ)။

၁၀၉။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပြုစေ၏။

ဝီရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ,အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။

စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော 'သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

ဝိမံသာသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူ သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ကို။ဘာဝေတိ၊၏။ ဥသောဇ္ဇီယေ၀၊ လွန်စွာ အားထုတ် ခြင်းသည် သာလျှင်။ ပဠုမိ၊ ငါးခုမြောက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥသောဇ္ဇိပန္နရသင်္ကံသမန္နာဂတော၊ ဥသောဇ္ဇိအဝင်အပါ တဆယ့်ငါး အင်္ဂါတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။သ-သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိနိဗ္ဗိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲခြင်း ၄ါ ။ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏။သမ္မောဓာယ၊ မဂ်လေးပါးကို သိခြင်း၄ါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ အနုတ္တရသ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို [1] ။အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၄ါ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအုံ့၊ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြက်မ၏။ အဏ္ဍာနိ၊ ဥတို့သည်။ အဋ္ဌ ၀ါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသ၀ါ၊ ဆယ်လုံးတို့သော်၎င်း၊ ဒ္ဒါဒသ၀ါ၊ ၁၂-လုံးတို့ သော်၎င်း။အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ထိုဥတို့ကို။ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြက်မသည်။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အဓိသယိတာနိ၊ ဝပ်အပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိသေဒိတာနိ၊ ကိုယ်ငွေ့ပေးအပ်ကုန်သည်။သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘာဝိတာနိ၊ ကြက်နို့ဖြင့် ထုံအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ထို ကြက်မ၏။ "ဣမေ ကုက္ကုဋ္ဌ ပေါတကာ၊ ဤကြက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနခသီခါယ ၀ါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်၎င်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ၀ါ၊ နှုတ်သီးဖြင့်၎င်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥခွံကို။ ပဒါလေတ္မာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။

---

[1] အဋ္ဌကထာ၌ ယောဂက္ခေမဿာတိ စတူဟိ ယောဂေဟိ ခေမဿ အရဟတ္တဿ-ဟု ဖွင့်သည်၊ ကာမတော ဇာယတိဘယံ-၌ ဘယ၏ အယှဉ်အပါဒါန် ဖြစ်သကဲ့သို့ ခိုဝတ်ဖြင့် ပြီးသော ခေမာကိုလည်း ဘိခေဘက်နှင့် အလားတူ ယူ၍ စတူဟိ ယောဂေဟိ-ဟု အပါဒါန် ဖွင့်ဟန်ရှိသည်။

သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသပြင့်။ အဟောဝတ အာဘိနိဗ္ဗိဒေယျ၊ နွန်ဟိ၊ ပေါက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစု” ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ ဂိဟ္ဒါဝိ နဥ္ပပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ အကယ်၍သော်ကား မပြစ်ရာ။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့မပြစ်သော်လည်း။ တေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ၊ တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ ဝါ၊ ပြင့်ရင်း။ မုခတုဏ္ဍကေနဝါ၊ပြင့်ရင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ကို။ ပဒါလေတ္မာ၊ ၍။သောတ္ထိနာ၊ သပြင့်။ အာဘိနိဗ္ဗိဒ္ဓိတုံ၊ ဖောက်ခွဲခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗာဝ၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝေ၊ သို့။ပ။ အဓိဂမာယ၊ငှါ။ ဘဗ္ဗောတိ။ ထိုက်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(သုဘ်အစ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ-ဝယ် ဧတဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ဆင့်၊ သော။ စေတောခိလသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီ။

၇-ဝနပတ္ထသုတ်

၁၉၀။ (ဝနပတ္ထပဒိယာယ်၊ ဝနပတ္ထသုတ် ဒေသနာကို ၁ ဟုပေး၊ ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၉၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တံ ဝနပတ္ထံ၊ကို။ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အနုပဒ္ဓိတာ၊မထင်ဘူးသော။ သတိ စေဝ၊ သတိသည်လည်း။ နဥ ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ အသမာဟိတံ၊ မတည်ကြည်ဘူးသော။စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ နသမာဓိယတိ၊ မတည်ကြည်။ အပရိက္ခီဏာ၊ မကုန်သေးကုန်သော။အာသဝါ စ၊ အာသဝတို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊မရောက်ကုန်။ အနနုပ္ပတ္တံ၊ မရောက်ဘူး မရဘူးသေးသော။အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ မြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဉ္စ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း။ နာနုပါပုဏာတိ၊ မရောက် (မရ)။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသည်။ ဧဝိတပရိက္ခာရာ၊ အသက်၏အဆောက် အဦဖြစ်ကုန် သော။ ယေစ ဣမေ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ၊အကြင် သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို။ သမ္ပဒါနေတဗ္ဗာ၊ ဆောင်ယူအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသင်္ကန်း။ပ။ ပဋိက္ခရာတို့သည်။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းသဖြင့်။ သမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏ ၂ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “အဟံ၊သည်။ ဣမံ ဝနပတ္ထံ ဂဠှိ။ပ။ သမုဒါဂစ္ဆန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသင်္ခါယ၊တတ်၍၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရုက္ခေ ဘာဝံ ဝါ၊ ညပိုင်း၌သော်ရင်း။ ဒိဝသဘာဝံ ဝါ၊ နေ့ပိုင်း၌သော် ရင်း။ တမှာ ဝနပတ္ထာ၊ မှ။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲ့သွားရာ၏။ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေရာ။ (ရုက္ခေကောဌာသေဝါ ဒိဝါကောဌာသေဝါ-အဋ္ဌကထာ)။

၁။ ဋီကာ၌ ဝနိယတိ ဝိဝေကကာမေဟိ ဘင်ယတိ ဝနုတေဝါ တေ အတ္ထသမ္ပတ္တိယာ ဝသနတ္ထာယ ယာစနေ ဝိယဟောတိတိ ဝနံ-ဟု ဝနကို ဝစနတ္ထ ပြု၏။ ပတိဋ္ဌန္တိ ဣတ္ထေ ဝိဝေကကာမာ။ ယဟာခိပ္ပေတဝိသေသာဓိဂမေနာတိ ပတ္ထံ၊ ဝနေသု ပတ္ထံ ဂဟနဋ္ဌာနေ သေနာသနံ ဝနပတ္ထံ-ဟု ဝနပတ္ထကို ဝစနတ္ထပြု၏။ပရိယာယပုဒ်ကိုလည်း ပရိယာယတိ အတ္ထနော ဟလံ ပရိဂ္ဂဟေတ္မာ ဝတ္ထတိတိ ပရိယာယော ဟု ပြုလျှင် ကရဏ ရ၏။ ပရိယာယတိ ဒေသေတဗ္ဗမတ္ထံ ပတိဋ္ဌပေတိတိ ပရိယာယော-ဟု ပြုလျှင် ဒေသနာရသည်ဟု ဋီကာဆရာဖွင့်ဆို၏။

၂။ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းမရ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလည်း မရသော ကောအုပ်ကို ပြသည်။

၁၉၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌာ်ကား။ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဝနပတ္ထံ၊ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ ထိုသက်နှီး။ပ။တို့သည်။အပ္ပကသိရေန၊ မဆင်းရဲမပင်ပန်းသဖြင့်။သမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမံ ဝနပတ္ထံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရामိ၊ ၏။ပ။အဟံ၊သည်။ စီဝရဟေတု၊သက်နှီးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ နု ပန ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သူမဟုတ်။ ပိဏ္ဍပါတဟေတု၊ ဆွမ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ပ။ သေနာသနဟေတု၊ ကျောင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ပ။ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရဟေတု၊သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သေားဆေးပစ္စည်းပရိက္ခရာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ နု ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သူမဟုတ်။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်လည်း။ ဣမံ ဝနပတ္ထံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ မေ၊ ၏။ပ။ နာနုပါပုဏာမိတိ၊ မရောက်"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သခ်ါပိ၊ ဆင်ခြင်၍လည်း [1]။တမှာ ဝနပတ္ထာ၊ မှ။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ရာ [2]။

၁၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌာ်ကား။ပ။တသ္မိံ ဝနပတ္ထေ၊ဌာ်။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ နပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ [3]။

၁၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌာ်ကား။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေန ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ယာဝဒေဝမ္မိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ တသ္မိံ ဝနပတ္ထေ၊ဌာ်။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ နပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ရာ [4]။

၁၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌာ်။ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ နိဂမံ၊ နိဂုံးကို။ပ။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ပ။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ပ။ ပုဂ္ဂလံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရတ္တိဘာဂံဝါ၊ သော်၎င်း။ ဒိဝသဘာဂံ ဝါ၊သော်၎င်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍။ (အနာပုစ္ဆာယ အနာပုစ္ဆိတ္မာ ဟု ဆိုလိုလျက် တ္မာ၏ ကာရိယ-ယကျေ သည်)။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ အစဉ်မလိုက်အပ်။

၁၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌာ်ကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သခ်ါပိ၊ ၍လည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အာပုစ္ဆာ၊ ပန်ကြား၍။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ရာ။

၁၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ဌာ်ကား။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။သခ်ါပိ၊ ၍လည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ၏။ နဝ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲ့သွားရာ။

၁၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓ ပန၊ဌာ်ကား။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာဝဒေဝမ္မိ၊ လည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ၏။အပိ၊ စင်စစ်။ပနုဇ္ဇမာနေနပိ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော်

၁။ သခ်ါပိတိ ဝေ၀သမဏာဓမ္မသ အနိပ္ဖဇ္ဇနဘာ၀ံ ဇာနိတ္မာ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် သခ်ါ၌ တ္မာ၏ ကာရိယ-ယကြေသည်ဟု မှတ်။

၂။ အရဟတ္တဖိုလ်မရ ပစ္စည်းလေးပါးကိုသာ ရသော တောအုပ်ကို ပြသည်။

၃။ ပစ္စည်းလေးပါးကို မရ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာ ရသော တောအုပ်ကိုပြသည်။

၄။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းရ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလည်း ရသော တောအုပ်ကိုပြသည်။

လည်း။ နှ ပဏ္ဏမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားရာ။ (တနည်း အပိ၊ စင်စစ်။ပနဋ္ဌမာနေနှပိ၊ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရသည်လည်းဖြစ်သော။တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ နှ ပဏ္ဏမိတဗ္ဗံ၊မဖဲသွားအပ်။ ဥပနိဿယပုဂ္ဂိုလ်၏ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရစေကာမူ မဖဲသွားအပ်ဟူလို)။ ။(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

သတ္တမံ၊ သော။ ဝနပတ္ထသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-မဝပိဏ္ဍိကသုတ်

၁၉၉။ (ဧဝံ မေ သုတံမှ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ခေ၊ နန္တာ အထိ ပေးမြဲ)။ယေန၊ ၌။မဟာဝနံ၊ တောကြီးသည်။ (ဟိမဝန္တာတောစပ်၌ သဘာဝအလျောက် အလိုလိုပေါက်ရောက်နေသော သယံဇာတတောကြီး၊ ၌။ ဌိ)။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့နေခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ မဟာဝနံ၊ သို့။ အဗ္ဗောဂါဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဗေလုဝလဋ္ဌိကာယ၊ ဥသျှစ်ပင်ပျို၏။ မူလေ၊ အနီး၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေ့သန့်စင်ရန် အလို့ငှါ။နိသီဒိ၊နေတော်မူပြီ။ ဒဏ္ဍပါဏိ၊ဒဏ္ဍပါဏိမည်သော ၁။သင်္ကော ပိ၊ သာကိုဝင်မင်းသည်လည်း။ဇယ်ဝဝိဟာရံ ခြေလျင်ကို။ အနုစင်္ကမမာနော၊ကျွေရောက် ထိုရောက် စကြံ့ ရှောက်လျက်။ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုထို့ကျွေ့ကျွေ့ လှည့်လည်လျက်။ ယေန၊ ၌။ မဟာဝနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဝိဘိသာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ သြလုဗ္ဘ၊ ထောက်၍ ။ ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ကိ ဝါဒီ၊ အဘယ်အယူရှိသနည်း။ ကိ အက္ခာယီ၊ အဘယ် သို့ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သဒေဝကေ၊ သော။ သမာရကေ၊ သော။ သဗြဟ္မကေ၊ သော၊ လောကေ၊ ၌ဌင်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌ဌင်း။ ယထာ ဝါဒီ၊ အကြင်အယူရှိသူသည်။ လောကေ၊ ၌။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်နှင့်အတူ။ ဝိဂ္ဂယှ၊ ငြင်းခုံ၍ ။နှ တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ယထာ စ ပန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်ကား။ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့နှင့် ။ဝိသံယုတ္တော်၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော်၊ နေသော။အကထံကထိ ၊သို့လော သို့လော ယုံမှားမရှိသော။ ဆိန္နကုက္ကုစ္စော်၊ဖြတ်အပ်ပြီးသော စက်ဆုပ်ဘွယ်ရာ ကိုယ်စိတ် အမှုအရာရှိသော။ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝအဆက်ဆက်၌။ ဝါ၊ ဘဝကြီးငယ်၌။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသော။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ထို မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ သညာ၊ ကိလေသာနှင့် ယှဉ်သော သညာတို့သည်။ ဝါ၊ ကိလေသာတို့သည်။နာနုသေန္တိ၊အစဉ်လိုက်၍ မဖြစ်ကုန်။အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤ သို့ အယူရှိ၏။ ဧဝံအက္ခာယီ၊ ဤ သို့ ဟောကြားလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ ?။

၁။ ယေ့ရှယ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း ဝါသနာအလျောက် တုတ်ကိုင်ဆောင်သော ကြောင့် ဒဏ္ဍာ ပါဏိမို့ အဿာတီ-ဟူသော ဝစနတ္ထအရ ဒဏ္ဍပါဏိ-ဟု ဝိသေသနမ-သည်။

၂။ တောင်ဝှေး တုတ်အဖျားဌ၌ လက်နှစ်ဘက်ပြင့်ခပ်အုပ်အုပ် ကိုင်ပြီး၊ ၎င်းကိုင်ထားသော လက်၏ လက်ဖမိုးပေါ်၌ မေးတင်ကာနေသည်ကို ဒဏ္ဍမောလုဗ္ဘ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ၌။

၃။ ယထာတိ ယေနကာရဏေန-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ယထာသည် အနိယတ်။ ဧဝံဝါဒီ။ပ။ ဧဝ မာက္ခာယီသည် နိယတ်၊ ယထာ၏ နိယတ် တိုက်ရိုက်ပင် မဟုတ်သော်လည်း အကြင်အကြောင်းကြောင့် ကာမ ဝိသံယုတ္တအကထံကထီ-ဖြစ်သောဗြာဟ္မဏသို့ ကိလေသာတို့ အစဉ်မလိုက်ကုန်။ ထိုအကြောင်းကို ငါဘုရားဟော တော်မူသည်ဟု ဟောဆုံ ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဧဝံဝါဒီ ဧဝမက္ခာယီ-သည် ယထာ၏ သွယ်ဝိုက်သော နိယတ် တမျိုးပင်ဟူလို။ တဌ ကာရဏံ အဟံ ဝဒါမိတိ အယမေတ္ထ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာ။

ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒဏ္ဍပါဏိ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ သြကမ္မေတ္တာ၊ ညိတ်၍။ ဇိဝှံ၊ လျှာကို။နိလ္လာဇေတ္တာ၊ ထုတ်၍။ တိဝိသာခံ၊ အရေးသုံးကြောင်းရှိသော။ နလာဋိကံ၊ နဖူးရေးကို။ နလာဋေ၊ နဖူး၌။ ဝုဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ထစေ၍။ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။သြလုဗ္ဘ၊ ထောက်၍။ ပက္ကာမိ၊ပြီ။

၂၀၀။ အထ ခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။ သြလုဗ္ဘ၊ ၍ ; ပက္ကာမိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

၂၀၁။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ သော။ဘိက္ခု၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ရား။ ကိံ ဝါဒီ၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ လောကေ၊ ၌။ ကေနစိ၊ နှင့်အတူ။ ဝိဂ္ဂယှ၊ ငြင်းခုံ၍။ နှ တိဋ္ဌတိ၊ မတည်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ကာမေဟိ၊ တို့နှင့်။ဝိသံယုတ္တံ၊ ၍။ဝိဟရန္တံ၊ သော။ အကထံကထိ ၊ သော။ ဆိန္နဂဏ္ဍကိ၊ သော။ ဘဝါဘဝေ၊ ၌။ ဝီတတဏှံ၊ သော။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ သို့။ သညာ၊တို့သည်။ ဂဏဠ္ဆပန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ကား။နာနုသေန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍ မဖြစ်ကုန်သနည်း"ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ယတောနိဒါနံ၊အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ ပုရိသံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဗ္ဗဇသညာသခ်ါ၊ ပဗ္ဗဇိတရားတို့နှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့သည်။ ဝါ၊ ပဗ္ဗဇိတရားအစုတို့သည်။ (သညာအနက်မဲ့)။ သမုဒါစရန္တိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း အထက်ထက်၌ ပိုင်းခြား သော အားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏ ။ တတ္ထ၊ဤအကြောင်းတို့၌။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သည်။ အဘိဝဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်ချီးမွမ်းဖွယ်သည်၊ အဇ္ဈောသိတဗ္ဗံ၊ မျိုမတတ်စွဲယူဖွယ်သည်။စေနတ္ထိ၊အကယ်၍ မရှိအုံ့၊သေဝ၊ဤမရှိခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ရာဂါနုသယာနံ၊ရာဂါနုသယတို့၏။ အန္တော၊အဆုံးတည်း။ပ။ ဒေသေဝ၊ပင်လျှင်။ဒဏ္ဍာဒါနသတ္တာဒါနကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒတုံတုံပေသည်ရှိမှသာ ဝါဒါနံ၊တုတ်ကိုဆွဲကိုင် ခြင်း, ထားကို ဆွဲကိုင်ခြင်း, ခိုက်ရန်ဖြေခြင်း, ငြင်းခုံခြင်း, ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ငြင်းခုံခြင်း, နင် နင်ဟု ဆိုခြင်း,ကုန်းတိုက်ခြင်း,မုသားပြောဆိုခြင်းတို့၏။အန္တော၊တည်း။ တတ္ထ၊ဤအကြောင်းတို့၌။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္တာနေ၊ ၍။ သုဂတော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

၂၀၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တသ၊ ဖဲ့၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ "အာဝုသော၊တို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယတောနိဒါနံ ။ပ။ နိရုဇ္ဈန္တိတိ၊"ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ ဤပါဠိကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊

၁။ အဘိနိသိဒေယျာတိ အဘိဘင်တွာ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ နိသီဒေယျ-ဟူသော ကခ်ါပဌမနည်းအလို နာနုသေန္တိ-၌ အနုသည် အနုဂမန၊ သမုဒါစရန္တိ၌ အာသည် အဘိဘဝနတ္ထ။ သို့မဟုတ် မရိယာဒတ္ထကို ဟောသော ကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်ရကား ယင်းတို့၏ အယှဉ်ဖြစ်သော တံ ဗြာဟ္မဏ် ပုရိသ-ဟူသော ဒုတိယန္တ ပုဒ်တို့ကို ကမ္မတ္ထ ယောဇနာသည်။ ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ တေ ဥပယောဂဝစနံ၊ မဇ္ဈေ ဝါ ပီဠေ ဝါ နိသီဒေယျဝါ နိပ္ပဇ္ဇေယျ ဝါတိ အတ္ထော ဟူသော ကခ်ါ ဒုတိယနည်းအလို နာနုသေန္တိ၌ အနုသည် ပဒသောဘနတ္ထ။ ဘူတပုဗ္ဗဂတိက နည်းအရ ဥပသဂ္ဂမတ္တဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဖြစ်ရကား ၎င်း ကမ္မပ္ပဝစနီယ၏ အယှဉ်ဖြစ်သော တံ ဗြာဟ္မဏ်ကို ၌-ဟု သတ္တမျတ္ထ ယောဇနာအပ်၏။ တံ ဗြာဟ္မဏ် အနု၊ ထိုမကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော သူ၌။ နသေန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟု ယောဇနာဟူလို။ သမုဒါစရန္တိ ပုဒ်ကိုကား သဗ္ဗသော ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ မရိယာ ဒါယ ပဝတ္တန္တိ၊ မရိယာဒတ္ထောဟိ အယမာကာ ရော၊ တေန စ ယောဂေန ပုရိသန္တိ ဥပယောဂဝစနံဟု ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် ပုရိသ်ကို ကမ္မတ္ထေဒုတိယာဖြင့်သာစီရင် ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တော-၏ အစီအရင်မဟုတ်သောကြောင့် ပုရိသ်၊ ၌။သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု မပေးလင့်။ သံ-ဥ-အာ တို့လည်း ဥပသဂ္ဂမတ္တသာ၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်။

အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘဇိတ္စာ၊ မဝေဘန်မူ၍။ အာသနာ၊ နေထုမှ။ ဥဒ္ဓဃ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဘန်အပ်သော ။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ဤပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇေယျနုတိ၊ ဝေဘန်နိုင်ရာသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ဘို့၏။ “အယံ ခေါ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ ကိုယ်။ သတ္ထု စေဝ၊ ဘုရားသည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သပြဟ္မစာရီနံစ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း။ သမ္ဘာဝိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ အာယသ္မာ မဟာ ကစ္စာနော၊ သည်လည်း။ပ။ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ယေန၊ ၌။အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ဘေန၊ သို့။ ဥပသက်မေယျာမ၊ ကုန်ရာ၏။ ဥပသက်မိတ္စာ၊ ကုန်၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ ဧတေ အတ္ထံ၊ ကို။ ယံနုနပဋိပုစ္ဆေယျာမာတိ၊ မေးရပါကုန်မူကား ကောင်းလေစု”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အထ ခေါ တေ ဘိက္ခူ ယေနာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော မှ အပရိသေသာ နိရုတ္တိနည်းတိ- အထိလွယ်ပြီ)။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နေ။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ မီ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ ထို ငါဘို့၏(စိတ်၌)။ “ဣဒံ နော အာဝုသော ဘဂဝါ သံခိတ္တေန။ပ။ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ ဝိဘဇေယျာတိ၊ ယျ”ဟူသော။ ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာန၊ နေ။ တေသံနော အမှာကံ၊တို့၌။ အယံ ခေါ။ပ။ ပဋိပုစ္ဆေယျာမာတိ၊ ဟူသော။ ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာယသ္မာ မဟာကစ္စာ-နော၊ သည်။ ဝိဘဇဘူတိ၊ ဝေဘန်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (တေ ဘိက္ခူ အာယသ္မန္တံ မဟာ ကစ္စာနံ ဧဘဒဝေါစုံ-မှ ဧတဒဝေါစုံ-ကို ပြန်စပ်သည်)။

၂၀၃။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့၊ အာဝုသော၊ တို့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကို အလိုရှိသော။ သာရဂဝေသီ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိ-ယေသနံ၊ အနှစ်ရှာရန်အလို့ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။မဟတော၊ ကြီးသော။ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။အတိက္ကမ္မေ-ဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ခန္ဓံ၊ ပင်စည်ကို။အတိက္ကမ္မ ဧဝ၊ သာလျှင်။ သာခါပလာသေ၊ အခက်အရွက်၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏ ဟူ၍။ မညေ ယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ (ဣဒံ၌ စပ်)။ သတ္ထာရိ၊ သည်။သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ပါလျက်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အတိ သိတ္စာ၊လွန်၍။အမှေ၊တို့ကို။ဘေမတ္တေ ဤအနာဿဝဘောဂို။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးအပ်၏ဟူ၍။ ယံမညထ၊ အကြင်အောက်မေ့ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤ သို့ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဝေဝသမ္ဘဝံ ၊ ဤဥပမာသဘောရှိ၏ ၂ ။

၁။ အတ္ထံ ဟူသော ဒုတိယနှစ်ပုဒ်နှင့် အဝိဘတ္တဿ-ဟူသော ကမ္မဝါစက ပုဒ်တို့ တွဲစပ်နေပုံဆန်း၏။ သဒ္ဒါနည်း စဉ်းစားရှာကြံလေ။

၂။ ဌိကာဒ္ဓကား ဝေဝသမ္ဘဒ္ဓံ ဝေ သမ္ဘဒ္ဓနက် ဝေ ပဿိတဗ္ဗံ ဣဒံ မမ အဒ္ဓေသနံ-ဟု ဖွင့်၏။ ဌိကာအလို ဝိဘဇတာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော-ဟူ သော ဝါကျကို ဣဒံပြင့် စွဲစေလိုသည်။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤ ငါအား အကျယ်ဝေဘန်ပြဘို့ လာရောက် တောင်းပန်နေခြင်းသည်။ ဝေဝသမ္ဘဒ်၊ ဤသာရတ္ထိကော-စသည်ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြခဲ့သော သဘောရှိ၏။ဟုပေး။ စာပိုဒ် ၁၄၉ ဝေ သမ္ဘဒမိဒ် သာရိပုတ္တဝဒါမိ-ဟူသော ဝါကျ၌ကား ဝေ သမ္ဘဒမိဒ်သာရိပုတ္တ ဝဒါမိ ဣမမို့ ကာရဏ-၏ ဝေဠုပမေ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် ဝေနှင့် သမ္ဘဒ်ကို မတွဲပဲ ဣဒံနှင့်သမ္ဘဒ်တွဲပြီးလျှင် သမ္ဘဒ်ကို ကဝဂ္ဂသားမှ ဃောဇနာခဲ့ပြီ။ ဝေ သမ္ဘဒမိဒ်-ဝါကျနှင့် စပ်၍ အထူးအား ဇလျှော်စာအနက်ပေး။

အာဝုသော၊ တို့။ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ၊ သိထိုက်သည်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူသည်သာတည်း။ ပဿံ၊ မြင်ထိုက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူသည်သာတည်း။ (တနည်း။ ဇာနံ၊သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ဇာနာတိ၊သာတည်း။ပဿံ၊မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ပဿတိ၊သာတည်း။) စက္ခုဘူတော၊စက္ခုငါးပါးသို့ ရောက်တော်မူ၏ ။ညာဏဘူတော၊ညာဏ်သို့ရောက်တော်မူ၏။ဓမ္မဘူတော၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော၊ မဂ်သို့ရောက်တော်မူ၏။ (တနည်း။ စက္ခုဘူတော၊ ပညာမျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ညာဏဘူတော၊ ညာဏ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဓမ္မဘူတော၊ ဗောဓိပက္ခိယဘရားသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော၊ မဂ်သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏) ။ ဝတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူတတ်၏။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်စေသော အားဖြင့် ဟောကြားတော်မူတတ်၏။အတ္ထသ၊ သစ္စာလေးပါး၏အနက်ကို။ နိန္နေတာ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူတတ်၏။ အမတသ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မသာမိ၊ တရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားအတူ ဟောတော်မူတတ်၏။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ယံပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကြင်မေးကုန်ရာ၏။ တေသ၊ထိုမေးခြင်း၏။ သောစေဝ ကာလော၊ထိုအခါသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်သားဆောင်ထားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ် မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာန၊နေ။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ သည်သာတည်း။ (ပဿံ ပဿတိမှ အတ္ထံ ဝိဘဇိတုံ-အထိ မထူးပြီ)။ အာယသ္မာမဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဂရုံကဘ္ဘာ၊ ဝန်လေးသည်ကို မပြုမူ၍။ (ဝန်လေးသည်ဟု သဘောထားတော်မမူဘဲ)။ ဝိဘဇာတု၊ ဝေဘန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။အာဝုသော၊ တို့။တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။—

၂၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယတောနိဒါနံ၊ ပ။ နိဂ္ဂုဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ ပ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌသ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တသ၊ သော။ ဣမသ ဥဒ္ဒေသသ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ (သိပုံ အခြင်းအရာကို ပြလိုရှိ စက္ခုဠာဝုသော ပဋိစ္စ-စသည် မိန့်သော်)။

အာဝုသော၊တို့။ စက္ခုံ စ၊ စက္ခုပသာဒကိုဌင်း။ ရူပေ စ၊ရူပါရုံတို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊

၁။ ဒဿနပရိဏာယကဌေနာတိ ယထာ စက္ခု သတ္တာနံ ဒဿနတ္ထံ ပရိဏေတိ၊ ဧवं လောကဿ ယထာ ဝဒဿန သာဓနတော ဒဿနကိစ္စပရိဏာယကဌေန စက္ခု ဘူတော-ဟူသော ဌီကာ ပဌမနည်းသည် စက္ခု ဝိယ ဘူတော စက္ခုဘူတောတိ ဧဝမေတေသု ပဒေသု အတ္ထော ဝေဒိတမ္ဗော-ဟူသော အဌကထာ။ ဧကၖ ဣဝ ဘူတော အယံ ပရမတ္ထဒဿနတောတိ စက္ခုဘူတော၊ ဘဂဝါ-ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိနှင့်ညီ၏။ ထိုကြောင့် ပညာမျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏ ဟု ပဌမ ဥပမာန ပုဗ္ဗပဒ ပဟုဗ္ဗိဟိ အနက် ယောဇနာသည်။ ပညာစက္ခုမယတ္တာ ဝါ သယမ္ဘူ ဉာဏေန ပညာစက္ခုံ ဘူတော ပတ္တောတိ ဝါ စက္ခုဘူတော-ဟူသော ဌီကာ ဒုတိယ နည်းသည် ဌီကာဆရာ၏ သီးခြားကြံဆအပ်သော ဒုတိယတဗ္ဗရိသ ဝိဂ္ဂဟတည်း။ ပညာစက္ခုသို့ ရောက်တော်မူ၏-ဟု အနက်ယောဇနာ။

ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ သဠာယတနာတိ၊ မတ်သား၏[1]။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ သဠာယတနာတိ၊ မတ်သား၏။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံစည်၏၊ ယံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ၏။ တံ၊ကို။ ဃပဋ္ဋေတိ၊ခွဲထုတ်၏။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ဃပဋ္ဋေတိ၊ ခွဲထုတ်၏။တတောနိဒါနံ၊ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စက္ခု ဝိညာဏ်အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုရိသံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဃဋ္ဋ သညာသခ်္ခါ၊ တို့သည်။ အတီတာနာဂတဃစ္စုပ္ပန္နေသု၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။သောတဠ၊ သောတပသာဒကိုရင်း။ပ။ ဃာနဠ၊ ဃာနပသာဒ ကိုရင်း။ပ။ ဇိဝှဠ၊ ဇိဝှါပသာဒကိုရင်း။ပ။ ကာယဠ၊ ကာယပသာဒကိုရင်း။ပ။ မနဠ၊ဘဝင်စိတ်ကိုရင်း။ ဓမ္မေ စ၊ လောကီမြောရုံတို့ကိုရင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောဝိညာဏံ၊ အာဝဇ္ဇန်း ဧော မနောဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မနောဝိညေယျေသု၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ မြောရုံတို့၌။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စက္ခုသို့၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဃဿပညတ္တိ၊ ဃဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ ပညတ်လတ္တံ့ဟူသော။ တေဝ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဃဿပညတ္တိယာ၊ ဃဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝေဒနာပညတ္တိ၊ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတေဝ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝေဒနာပညတ္တိယာ၊ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သညာပညတ္တိ၊ ကို။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ သညာပညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ဝိတက္ကပညတ္တိ၊ ဝိတက်ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကပညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဃဋ္ဋ-သညာသခ်္ခါသမုဒါစရဏပညတ္တိ၊ ဃဋ္ဋဘာရားတို့နှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့၏ ဖြစ်၏ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတသို့၊ သောတပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ သဒ္ဒေ၊ သဒ္ဒါရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဃာနသို့၊ ဃာနပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓာရုံ သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ရသေ၊ ရသာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ကာယသို့၊ ကာယပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ မနသို့၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဓမ္မေ၊ လောကီမြောရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ မနောဝိညာဏေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဃဿပညတ္တိ၊ ကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ (ကြောင်းလွယ်ပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ သည်။ စက္ခုသို့၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ အသတိ၊ သော်။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဃဿပညတ္တိ၊ ဃဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ ပညတ်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ (ဃဿပညတ္တိယာ အသတိမှ ဤစာပိုဒ်အဆုံးအထိ လွယ်ပြီ)။

---

[1]။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကြောင့်။ သဠာယတနာတိ၊ ၏။ ဟု ဋီကာနည်းသော်လည်း အနက်ပေး။ ယန္တိ ဝါ ကာရဏတဝနံ၊ ယသ္မာ အာရုမ္မဏံ ဝေဒေတိ၊ တသ္မာ တံ သဠာယတနာတိတိ အတ္ထော။ နဟိ အသတိ ဝေဒယိတေ ကဒါစိ သညုပ္ပတ္တိ အတ္ထိ၊ သေသပဒေသုပိ ဧသေव နယော။ ဋီ။

အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အာကခ်မာနာ စ ပန၊ အလိုရှိကုန်သော် ကား။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ ကုန်လေ့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ တထာ၊အားဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဓာရေယျာထာတိ၊ ကုန်လေ့ဟူသော၊ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (၂၀၃-စာပိုဒ်အဆုံးမှ ဧတဒဝေါစ-၌ ပြန်၍ စပ်သည်)။

၂၀၅။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။အာယသ္မတော မဟာကစ္စာနဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ပ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (ယံ ခေါ နော မှ မဟာကစ္စာနံ ဧတမတ္ထံ ပဋိပုစ္ဆိမှ-အထိ လွယ်ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုတပည့်တော်တို့အား။ အာယသ္မတာ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဣမေဟိ အာကာ ရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤအက္ခရာတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိဘတ္တောတိ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် အစ ဧတဘိက္ခူ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစုံ-၌ ပြန်စပ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ပ။ မဟာပညော၊ ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ စေပိ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကယ်၍မူလည်း မေးကြငြားအုံ့၊ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေကြားသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ၊ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဗျာကရေယျုံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဧသောစေဝ၊ ဤအနက်သည်သာလျှင်။ ဧတဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝဉ္စ၊ ဤရှင်မဟာကစ္စာန ဟောအပ်တိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။

ဧवံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ "ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဇိဃစ္ဆာဒုဗ္ဗလျပရေတော၊ ငတ်မွတ်အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဓုပိဏ္ဍိကံ၊ မုံ့ချိုကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင် အရပ်မှ။ သာယေယျ၊ လျက်ရာ၏။(တတော တတော၊မှ။) အသေစနကံ၊ အချိုဖြင့် သွန်း လောင်းဘွယ် မလိုသော။ သာဒုရသံ၊ ကောင်းသော အရသာကို။ လဘေထေဝ သေယျထာပိ၊ ရသည်သာဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ စေတသော၊ ကြံစည်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဒဗ္ဗဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယတောယတော၊ အကြင် အကြင် ပါဠိအစိတ်အပိုင်းမှ။ ဣမဿ ဓမ္မပရိယာယဿ၊ ဤတရားဒေသနာ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဥပပရိက္ခေယျ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ (တတောတတော၊ မှ။) အတ္တမနတံ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည့် အဖြစ်ကို။ လဘေထေဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို။ လဘေထေဝ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တသ္မာ၊ ထိုမုံ့ချိုနှင့် တူသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ မဓုပိဏ္ဍိက ပရိယာယောတေ့ဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ၊ ပေးမြဲ)။

အဌမံ၊ သော။ မဓုပိဏ္ဍိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဒ္ဒေဓာဝိတက္ကသုတ်

၂၀၆။ (ဝေ၀ံ မေသုတ်။ပ။ ပစ္စုဿောသုံ ပေးမြဲ) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ဥ်သာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေး သော၊ ဗောဓိသတ္တဿဲ၀၊ သည်သာလျှင်။ သတော၊ သော။ မေ၊ ငါ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဝိတက္ကေ၊ တို့ကို။ ဒ္ဒိဓာဝကတ္ဘာ ဒ္ဒိဓာဝကတ္ဘာ၊ နှစ်စု နှစ်စုပြု၍။ ယံနူနဝိဟရေယျန္တိ၊ နေရမှုကား ကောင်းစွ" ဟူသော။ ဘော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောခေါအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ယော စာယံ ကာမဝိတက္ကော၊ အကြင်ကာမဝိတက်သည်ရင်း။ ယော စ ပါဒျာဒဝိတက္ကော၊ အကြင် ဗျာပါဒ ဝိတက်သည်ရင်း။ ယောစဝိဟိ ံသာဝိတက္ကော၊ အကြင်ဝိဟိ ံသာ ဝိတက်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤဝိတက်သုံးပါးကို။ ဧကံဘာဂံ၊ တစုကို။အကာသိ ံ၊ ပြီပြီ။ ယောစာယံ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊ အကြင်နေက္ခမ္မဝိတက်သည်ရင်း။ ယော စ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ အကြင်အဗျာပါဒဝိတက်သည်ရင်း။ ယောစအဝိဟိ ံသာဝိတက္ကော၊ အကြင်အဝိဟိ ံသာဝိတက်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤဝိတက် သုံးပါးကို။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဘာဂံ၊ အစုကို။ အကာသိ ံ၊ပြီ။

၂၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေါ။ ဝေ၀ံ၊သို့။အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သော။အာတာပိနော၊ ဂိုလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသော။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ဝိဟရတောဝ၊နေသော။တဿ မယ်ရ၊ထိုငါ၏(သန္တာန်၌။)ကာမဝိတက္ကော၊သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ "မေ၏ (သန္တာန်၌။)အယံ ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ဖြစ်ပြီ။သော စ၊ ထိုကာမဝိတက်သည်လည်း။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ၏ ဆင်းရဲခြင်း ၄ါလည်း။ သံ၀တ္တတိ၊၏။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ သူဘေးပါး၏ ဆင်ရဲခြင်းဌါလည်း။ သံ၀တ္တတိ၊၏။ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ နှစ်ဦးလုံး၏ ဆင်းရဲခြင်းဌါလည်း။ သံ၀တ္တတိ၊၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကို ချုပ်စေတတ် တားမြစ်တတ်၏ ၁။ ဝိဃာတပက္ခိကော၊ ပင်ပန်းခြင်းအဘို့ ရှိ၏။ အနိဗ္ဗာနသံ၀တ္တနိကောတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မပြစ်စေတတ်" ဟူ၍။ ဝေ၀ံ၊ သို့။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ ၄ါ။ သံ၀တ္တတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ပဋိသဉ္ဇိက္ခတော၊ အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌။) အတ္တတ္ထံ၊ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေါ။ ပညာနိရောဓိကော၊ ၏။ ဝိဃာတပက္ခိကော၊ ၏။ အနိဗ္ဗာန-သံ၀တ္တနိကော၊ တတ်။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏ (စိတ်၌။) အတ္ထတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေါ။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပဇဟာမေ၀၊ ပယ်ဖျက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိနေသေမေ၀၊ ဖျောက်ပစ်သည် သာလျှင်တည်း။ (ပဇဟာမေ၀ါတိ ပဇဟိမေ၀၊ ဝိနေသေမေ၀ါတိ နိဗ္ဗာဓိမေ၀။ အဋ္ဌကထာ)။ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို။ ဗျန္တီမေ၀၊ ကင်းသော အပိုင်း အခြား ရှိသည်ကိုသာလျှင်။ အကာသိ ံ၊ ပြီ။

၂၀၈။ (တဿ မယံ ဘိက္ခဝေ ံ မှ ဗျန္တီမေ၀ နံ အကာသိ ံ အထိလွယ်ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘိက္ခု၊သည်။ ယညေ၀၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။အနု-

---

၁။ နိရုဇ္ဈနံ နိဏောဓော၊ ပညာယ နိဏောဓော ပညာနိဏောဓော၊ ပညာနိရောဓာယ သံ၀တ္တတိတိ ပညာ နိရောဓိကောဟု ကြံ၍ ပညာချုပ်ခြင်းဌါ ဖြစ်၏ ဟူ၍သော်လည်းပေး။

ဝိတက္ကေတိ၊ အဖန်ဖန် ကြံစည်၏။ အနုဝိစာရေတိ၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုကြံစည်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စေတသော၊စိတ်၏။ နတိ၊ ညွှတ်ခြင်းသည် ၁။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ စေအနုဝိတက္ကေတိ၊ အုံ့။ စေအနုဝိစာရေဘိ၊ အုံ့။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေပဟာသိ၊ ပယ်အုံ့။ (ပဟာသိတိ ကာလဝိပလ္လာသေန ဝုတ္တန္တိ အာဟ ပဇဟတိတိ။ ဋီ)။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ စေအကာသိ၊ ပြုအုံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ကာမဝိတက္ကာယ၊ ကာမဝိတက်၏အကျိုးငှါ။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟိ ံသာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဟိ ံသာဝိတက္ကာယ၊ ငှါ။ နမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊နောက်ဆုံးလ ဖြစ်သော။သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်း လအခါ၌။ ကိဋ္ဌသမ္မာဇေ၊ ကောက်ပင်တို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌။ ဂေါပါလ-ကော၊ နွားကျောင်း သားသည်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ရက္ခေယ္ယ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ သော၊ ထို နွားကျောင်း သားသည်။ တာ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ အာကောဋေယ္ယ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ရိုက်ရာ၏။ ပဋိကောဋေယ္ယ၊ ဖီလာရိုက်ရာ၏။ သန္နိရုန္ဓေယ္ယ၊ ပိတ်ပင်ရာ၏။ သန္နိဝါရေယ္ယ၊ တားမြစ်ရာ၏ ၂။

တံ၊ထိုရိုက်ခြင်း ပိတ်ခြင်း တားမြစ်ခြင်းသည်။ကိသဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။သော ဂေါပါလကော၊သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမစောင့်ရှောက်၍ ကောက်စပါးကို စားခြင်း တည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝဓံ ဝါ၊သတ်ခြင်းကို ၎င်း။ ဗန္ဓနံ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုဌင်း။ ဇာနိ ံ ဝါ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းကိုဌင်း။ ဂရဟံ ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုဌင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝ မေဝ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ ကို။ သြကာရံ၊ ယုတ်ညံ့သည့်အဖြစ်ကို။ သံကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းသည့် အဖြစ်ကို။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို။ ဝေါဒါနပက္ခံ၊ ဖြူစင်သော အဘို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။

၂၀၉။ (တဿမယံ-မှ နဥာယ ဗျာပါဒေါယ သံဝတ္တတိ-အထိ ပဋိသေဓပါသည် သာထူး၏)။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကို တိုးပွါးစေတတ်၏ ?။

၁။ ကာမဝိတက္ကာဒီသု ယံ ယံ ဝိတက္ကေတိ၊ ယံ ယံ ဝိတက္ကံ ပဝတ္တေတိ၊ တေန တေန စိတ္တာကာရေန ကာမဝိတက္ကာဒိဘာဝေါ စေတသော နတိ(နမနံ)ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် ယေန ယေန အာကာရေန၊ ဋီ-ရှု၍။ ယညေဝေ၊ အားဖြင့်-ဟု ပေးလိုက်သည်။ နမနံ နတိ၊ နမုဓာတ်၊ တိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော တိပစ္စယန္တကိတ် ပုဒ် ဟု ကြံ၍ နတိ ညွှတ်ခြင်းသည်ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ လက်ရှိအဋ္ဌကထာမူ၌ နတိ ဟောတိ မရှိပဲ နဟိ ဟောတိ ဟု ရှိသည်။ ဤအလို စေတသော၊ စိတ်၏ (ကြံစည်မှုသည်)။ နဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာ-ဟုပေး။ ။ကာမဝိတက္ကံ စေ။ပ။ ဝိဟိ ံသာဝိတက္ကာယ စိတ္တံ နမတိ-ဟူသော ပါဠိတော် အကျယ်ထောက်က နတိ ဟောတိ သာ ကောင်း၏။

၂။ ရှေသို့ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ဆက်သွားစေရန် နောက် တည့်တည့် ရိုက်ပေးခြင်းသည် အာကောဋေယ္ယ။ဘေးဖဲ့မသွားစေရန် ဝဲယာ တဘက်ဘက်မှ ရိုက်ပေးခြင်းသည် ပဋိကောဋေယ္ယ၊ ရှေတည့်တည့်ရှိ ကောက်ပဲ အသီးအနှံ မစားမိစေရန် နောက်မှ ကြိုးတင်းတင်းဆွဲ၍ ဟန့်တားခြင်းသည် သန္နိရုန္ဓေယ္ယ၊ ဝဲယာဘေးဘက်ရှိ ကောက်ပဲသီးနှံကို မစားနိုင်အောင် ကြိုးတင်းတင်းဆွဲကာ တားမြစ်ခြင်းသည်-သန္နိဝါရေယ္ယ။ ဤသို့ အထူးမှတ်သားရာ၏။

၃။ အနုပ္ပန္နပညာယ ဥပ္ပါဒါယ ဥပ္ပန္နပညာယ ဝုဒ္ဓိယာ သံဝတ္တတိတိ ပညာဝုဒ္ဓိကော-ဟုပြု။ မဖြစ်သော ပညာ၏ ဖြစ်ဘွယ်ရန် အလို့ငှါ ဖြစ်ပြီးသော ပညာ၏ တိုးပွါးဘွယ်ရန် အလို့ငှါ ဖြစ်၏ဟု အဋ္ဌကထာ အလို ယောဇနာ။

အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကော၊ ပင်ပန်းခြင်း အဘိုမရှိ။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရတ္တိ ၊တညဉ့်ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေကွမ္မဝိတက်ကို။ စေပိ အနုဝိတက္ကေယျ၊ အကယ်၍ လည်း အဖန်ဖန် ကြံစည်ငြားအုံ့။ စေပိ အနုဝိစာရေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်း အဖန်ဖန်သုံးသပ်ငြားအုံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြံစည်သုံးသပ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဘယံ၊ဘေးကို။ နေဝ-သမနုပဿာမိ၊ မမြင်သည်သာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေကွမ္မဝိတက်ကို။ စေပိ အနုဝိတက္ကေယျ၊ အုံ့။ စေပိ အနုဝိစာရေယျ၊အုံ့။ တတောနိဒါနံ၊သော။ဘယံ၊ဘေးကို။ နေဝ သမနုပဿာမိ၊သာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရတ္တိ ဒီဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေကွမ္မဝိတက်ကို။ပ။ နေဝ သမနုပဿာမိ၊သာ။အပိစခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။အတိစိရံ၊အလွန်ကြာမြင့်စွာ။အနုဝိတက္ကယတော၊ သော။ အနုဝိစာရယတော၊ သော။ မေ၊၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ကိလမေယျ၊ ပင်ပန်းထု၏။ ကာယေ၊ သည်။ ကိလန္တေ၊ ပင်ပန်းသည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဟညေယျ၊ ထိခိုက်ထု၏။ စိတ္တေ၊ သည်၊ ဥဟတေ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိမ္ပာ၊ သမာဓိမှ။ အာရာတိ၊ ဝေး၏ဟူ၍၊ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ အဗ္ဗတ္တမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော အာရုံ၌သာလျှင်။စိတ္တံ၊ကို။ သဏ္ဌပေမိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ (ဂေါစရဗ္ဗတ္တေ ဌပေမိတိ အတ္ထော-ဌ)။ သန္နိသာဒေမိ၊ ကောင်းစွာငြိမ်ဝပ်စေ၏။ ဧကောဒိ ၊ မြတ်သော သမာဓိကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ သမာဒဟာမိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ မေ၊၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ မာဥဟညိတိ၊ မထိခိုက်ပါစေလင့် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့်တည်း။

၂၁၀။ (တဿမယှံ-မှ မာ မေ စိတ္တံ ဥဟညိတိ-အထိ ရှေးနည်းမှီးပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယညေဝ၊ အားဖြင့် သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ အနု-ဝိတက္ကေတိ၊ ၏။ အနုဝိစာရေတိ၊ ၏။ပ။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလဉ်။ သဗ္ဗသဿေသု၊ အလုံးစုံသော ကောက်တို့ကို။ ဂါမန္တသမ္ဘတေသု၊ ရွာအနီးသို့ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော်။ ဂေါပါလကော၊သည်။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ ရက္ခေယျ၊ ရု၏။ ရက္ခမူလဂတဿ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းခံ့ ကပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ အဇ္ဈောကာသဂတဿ ဝါ၊ လွင်တီးခေါင်ခံ့ ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။တဿ၊ထိုနွားကျောင်းသား၏။ တော၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ ဂါဝေါ၊နွားတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။သတိကရဏီယမေဝ၊ သတိပြုရမ်းမျှသာလျှင်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ဂဲသို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ တူ။ တေ၊ ဤသည်တို့ကား။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတိကရဏီယမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၁၁။ (၂၁၁ မှ ၂၁၄-အထိဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-မှ ၅၄-အထိ နှင့် တူ၏)။

၂၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အရညေ၊ တောင်၌။ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ နိန္နံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းသော။ ပလ္လလံ၊ ညွန်အိုင်သည်။ အတ္ထိ၏။ မဟာမိဂသင်္ဃော၊ သမင်အုပ်ကြီးသည်။ တမေနံ၊ ထိုညွန်အိုင်ကို။ ဥပနိဿာယ၊၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရု၏။ တဿ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီး၏။ အနုတ္ထာကာမော၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသော။ အဟိတကာမော၊ အစီးအပါးမဲ့ကို အလိုရှိသော။ အယောဂက္ခေမ ကာမော၊ ဇီဝိတ ၁ စသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရုံအရပ်ကို အလိုမရှိသော်။ ကောစိဒေဝ၊ တဝုံတယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥပဂေယျ၊ ဖြစ်ရု၏။

၁။ ဇီဝိတ၊ ပိပါသာ, ဘယ, ဟိုပတ္တိ ၄ပါး။

သော၊ထိုယောက်ျားသည်။ (ပိဒဟေယျ-စသည်၌ စပ်)။ ခေမော၊ ဘေးမရှိသော။ သောဝတ္ထိကော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော။ (အနုပဒ္ဒဝံ+အာဝဟတီတိ=သော ဝတ္ထိကော။ဋီ)။ ပိတိဂမနီ ယော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြင်လမ်းသည်။ အဿ၊ ဖြင့်ရှု၏။ တံ မဂ္ဂံ၊ကို။ ပိဒဟေယျ၊ ပိတ်ရှု၏။ ကုမ္မဂ္ဂံ၊ မကောင်းသော လမ်းကို။ ဝိဝရေယျ၊ ဖွင့်ရှု၏။ သြကစရံ၊ တယ်သမင်ကို။ (သြကေ မိဂလုဒ္ဒကဿ ဂေါစရေ+စရတီတိ သြကစရော၊ ဒီပကမိဂေါ-ဋီကာ)။ သြဒဟေယျ၊ ထားရှု၏။သြကစာရိကံ၊ တယ်သမင်မကို။ ဌပေယျ၊ ထားရှု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ဟိ၊ ဤသို့ ပြုခဲ့သော်။ သော မဟာမိဂသေဋ္ဌော၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီးသည်။အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရှု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မေ၀ မဟာတော မိဂသေဋ္ဌေ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီး၏ ပင်လျှင်။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကို အလိုရှိသော။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိသော။ ယောဂက္ခေမကာမော၊ ဇီဝစ္ဆေဒစသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရှုအရပ်ကို အလိုရှိသော။ကောစိဒေ၀၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥပဓ္ဓေယျ၊ ရှု၏။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ခေမော၊သော။ သောဝတ္ထိကော၊ သော။ ပိတိဂမနီယော၊သော။ ယော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အဿ၊ရှု၏။ တံ မဂ္ဂံ၊ကို။ ဝိဝရေယျ၊ ဖွင့်ရှု၏။ကုမ္မဂ္ဂံ၊ မကောင်းသော လမ်းကို။ ပိဒဟေယျ၊ ပိတ်ရှု၏။ သြကစရံ၊ တယ်သမင်ကို။ ဥဟနေယျ၊ သတ်ရှု၏။ သြကစာရိကံ၊ တယ်သမင်မ.ကို။ နာသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရှု၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧवं ဟိ၊ ဤသို့ပြုခဲ့သော်။ သော မဟာမိဂသေဋ္ဌော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊၌။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရှု၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ငါဘုရားသည်။အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ အတ္ထာသေ၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို။ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ကတာ၊ ပြုအပ်၏။အယံ စေ၀၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား။ တ္ထေ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မဟန္တံ နိန္နံ ပလ္လလန္တိ တေ၊ ဤမဟန္တံ နိန္နံ ပလ္လလ်-ဟူသော အမည်သည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာမိဂသေဋ္ဌောတိ တေ၊ ဤမဟာမိဂသေဋ္ဌော အမည်သည်။ သတ္တာနံ၊သတ္တ၀ါတို့၏။အဓိ၀စနံ၊အမည်တည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပုရိသော။ပ။အယောဂက္ခေမကာမောတိ တေ၊ ဤပုရိသော။ပ။အယောဂက္ခေမကာမောဟူသော အမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော။ မာရသ၊ မာရ်နတ်၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကုမ္မဂ္ဂေါတိ တေ၊ ဤကုမ္မဂ္ဂေါ ဟူသော အမည်သည်။ အဋ္ဌဂိကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မိစ္ဆာမဂ္ဂဿ၊ဖောက်ပြန်သော မဂ္ဂင်၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဖောက်ပြန်သော မဂ္ဂင်တို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေသံ၊ အဘယ် ရှစ်ပါးတို့၏ အမည်နည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ဌင်း။ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိဿ၊ မိစ္ဆာသမာဓိ၏ဌင်း တည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။သြကစရောတိ တေ၊ ဤသြကစရောဟူသော အမည်သည်။ နန္ဒိရာဂဿ၊ အာရုံ၌ ပြင်းစွာ နှစ်သက် တပ်မက်တတ်သော ရာဂ၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သြကစာရိ ကာတိတေ၊သည်။ အ၀ိဇ္ဇာယ၊ အ၀ိဇ္ဇာ၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော။ပ။ ယောဂက္ခေမကာမောတိ ဧတေ၊ သည်။ အရဟာတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေမော မဂ္ဂေါ သောဝတ္ထိကော ပိတိဂမနီ ယောတိ ဧတေ၊ သည်။ အဋ္ဌဂိကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အဓိ၀စနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သော မဂ်တို့၏အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေသံ၊ အဘယ်

ရှစ်ပါးတို့၏ အမည်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ရင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိသ၊ သမ္မာသမာဓိ၏ ရင်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ခေမော၊ ဘေးမရှိသော။ သောဝတ္ထိကော၊ သော။ ပိတိဂမနီယော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော လမ်းကို။ ဝိဝဋ္ဋော၊ဖွင့်အပ်ပြီ။ ကုမ္မဂ္ဂေါ၊ မိစ္ဆာမဂ်တည်းဟူသော လမ်းဆိုးကို။ ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်ပြီ။ ဩကစရော၊နန္ဒီရာဂတည်းဟူသော တယ်သမင်ကို။ ဥဿာတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဩကစာရိကာ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော တယ်သမင်မကို။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ (အကြောင်းသလ္လေခသုတ် စာပိုဒ် ဂ-နှင့် တူပြီ)။

နဝမ၊ သော။ ဒေ့ခေါဝိတက္ကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်

၂၁၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္ခဿောသုံ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဓိစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သောစိတ်ကို[1]။ အနုယုတ္တေန၊ အဖန်ဖန် အားထုတ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်းသည်။ပဋ္ဌာ၊ငါးပါးကုန်သော။နိမိတ္တာနိ၊အကြောင်းတို့ကို။ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌။ (အချိန်ရှိတိုင်းဟူလို)။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ (တမ္ဘပစ္စယန္တနှင့် သမာသ်မဖြစ်)။ ။ပဋ္ဌာ၊ငါးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ယံနိမိတ္တံ၊အကြောင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္ဘ၊စဲ၍ ။ ယံနိမိတ္တံ၊ကို။မနသိ၊စိတ်၌။ ကရောတော၊ ပြုသော။ (အန္တပစ္စယန္တနှင့် သမာသ်မဖြစ်)။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ၊ ဆန္ဒရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသူပသံဟိတာပိ၊ ဒေါသနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မောဟူပသံဟိတာပိ၊ မောဟနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တမ္ဘာနိမိတ္တာ၊ ထိုအကြောင်းမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ကုသလူပသံဟိတံ၊ ကုသိုလ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ နိမိတ္တံ၊ကို။ မနသိ၊ဌ။ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တမ္ဘာ နိမိတ္တာ၊မှ။ အညံ၊သော။ ကုသလူပသံဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ကို။ မနသိ၊ဌ။ ကရောတော၊သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ ဒေါသူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ မောဟူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ကုန်သော။ ယေဝိတက္ကာ၊တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ထိုဝိတက်တို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ (တေ၊ထိုဝိတက်တို့သည်။ ပဟီယန္တိ၊ကင်းကုန်၏။ ဟာဝတ် ဒိဝါဒိ ပရိဟာရတ္ထေ သော်လည်း ပေး)။ တေ၊တို့သည်။ အဗ္ဘန္တရံ၊ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုဝိတက်တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ (တနည်း၊ တေသံ၊ တို့၏။ပဟာနာ၊ကင်းခြင်းကြောင့်။)အဗ္ဘာတ္ထမေ၊ မိမိကို စဲ၍ ဖြစ်သော အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သန္တိट्ठတိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏၊ သန္နိသီဒတိ၊ကောင်းစွာ ငြိမ်ဝပ်၏။ ဧကောဒိ၊ မြတ်သော သမာဓိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဒကွော၊ လိမ္မာသော။ ပလဂဏ္ဍော၊ လက်သွားဆရာသည်

---

[1] စိတ္တအရ ကုသလကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော စိတ်ကိုကောက်။ အဓိက် စိတ္တံ အဓိစိတ္တံ။ ဝိပဿနာ ပါဒက အနုသမာဟတ္တိစိတ်ကိုကောက်၊ ၎။

သော်ရင်း။ ပလဂဏ္ဍန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ တပည့်လက်သမားသည်သော်ရင်း။ သုခုမာယ၊ သေးငယ်သော။ အာဏိယာ၊ စို့ဖြင့်။ ဩဠုဗာရိကံ၊ တုတ်သော။ အာဏိ ၊ စို့ကို။ အဘိနိဟနေယျ သေယျထာပိ၊ရိုက်နှက်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိဟရေယျ သေယျထာပိ၊ ရိုက်ထုတ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိ၀တ္တေယျ သေယျထာပိ၊ နှဲ့ဖြုတ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ၀ေမေ၀၊ သာလျှင်။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ။(၁)

၂၁၇။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ တမ္မာနိမိတ္တာ၊ မှ။ အည်၊သော။ ကုသလူပသံဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ကို။ မနသိ၊ဌ်။ ကရောတော၊သော။ တဿဘိက္ခု၊နော၊၏။ ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ပ။ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ စေဥ္စပဋ္ဌန္တေ၀၊အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ တေနဘိက္ခု၊နာ၊ သည်။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏။အာဒီနေ၀ေ၊အပြစ်ကို။ "ဣတိပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ဣမေ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ အကုသလာ၊အကုသိုလ်တို့တည်း။ ဣတိပိ၊လည်း။ဣမေ ဝိတက္ကာ၊တို့သည်။သာ၀ဇ္ဇာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိပိ၊လည်း။ဣမေ ဝိတက္ကာ၊တို့သည်။ ဒုက္ခ၀ိပါ၊ ကာ၊ မကောင်းသော အကျိုးရှိကုန်၏။" ဣတိ၊သို့။ ဥပပရိက္ခိတ္တေ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ကို။ ဥပ ပရိက္ခတော၊ သော။ တဿ၊၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ဒဟရော၊ နုနယ်သော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်လေ့သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ၀ါ၊ သည်ရင်း။ ပုရိသော၀ါ၊ သည်ရင်း။ ကဏ္ဌေ၊ လည်၌။ အာသတ္တေန၊ ဆွဲအပ်သော။ အဟိကုဏပေန၀ါ၊ မြွေသေကောင်ပုပ်ဖြင့်ရင်း။ ကုက္ကုရကုဏပေန၀ါ၊ ခွေးသေကောင်ပုပ်ဖြင့်ရင်း။ မနုဿကုဏပေန၀ါ၊ လူသေကောင်ပုပ်ဖြင့်ရင်း။ အဋ္ဌီယေယျ သေယျထာပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်အပ်သလို ပြုကျင့်သကဲ့သို့။ ဟရေယျ သေယျထာပိ၊ ရှက်ရာသကဲ့သို့။ ဇိဂုစ္ဆေယျ သေယျထာပိ၊ စက်ဆုပ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ၀ေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ။(၂)

၂၁၈။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ တေသမို့ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏လည်း။ အာဒီနဝံ၊ကို။ ဥပပရိက္ခတော၊သော။ တဿဘိက္ခု၊နော၊၏။ ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ စေဥ္စပဋ္ဌန္တေ၀၊ အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ဘို့။ တေနဘိက္ခု၊နာ၊ သည်။ တေသံဝိတက္ကာနံ၊တို့ကို။ အသတိ အမနသိကာရော၊ မအောက်မေ့ခြင်း နှလုံးမသွင်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏။တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊ တို့ကို။ အသတိ အမနသိကာရံ၊သို့။ အာပဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ၊ထိုရဟန်း၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ အာပါ၊ဆဂဘာနံ၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ရူပါနံ၊ အဆင်းတို့ကို။ အဒဿနကာမော၊ မြင်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်။အဿ၊ ရှု၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နိမိလေယျ၀ါ သေယျထာပိ၊ မှိတ်သော်လည်း မှိတ်ရာသကဲ့သို့။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်သို့။ အပလောကေယျ ၀ါ သေယျထာပိ၊ မျက်နှာလွှဲ၍သော်လည်း ကြည့်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ၀ေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ။(၃)

၂၁၉။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ပ။ စေဥ္စပဋ္ဌန္တေ၀၊အကယ်၍ပင်ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့၊ တေန ဘိက္ခု-နာ၊ သည်။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊ တို့၏။ ဝိတက္ကသင်္ခါရသဏ္ဌာနံ၊ ဝိတက်ကို ပြုပြင်တတ်သော

အခြောင်း၏တည်ရာ သည်ဝိပလ္လာသကို ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ကာတမ့်၊ ပြုအပ်၏။ပ။သမာဓိယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ပုရိသော၊သည်။ သီဃံ၊ လျင်မြန်စွာ။ဂစ္ဆယျ၊ သွားရာ၏။ တဿ၊ထိုယောဂျား ၏။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သီဃံ၊ စွာ။ ကိံ နုခေါ ဂစ္ဆာမိ၊အဘယ်ကြောင့် သွားသနည်း။အဟံ၊သည်။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ ယံနူနဂစ္ဆယျန္တိ၊ သွားရမူ ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။အဿ၊ ရာ၏။ သော၊သည်။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ဂစ္ဆ ယျ၊ရာ၏။တဿ၊၏။ "အဟံ၊သည်။သဏိကံ၊ ပြေး ပြေး။ကိံ နုခေါ ဂစ္ဆာမိ၊ အဘယ်ကြောင့် သွားသနည်း။ အဟံ၊သည်။ ယံနူနတိဋ္ဌယျန္တိ၊ ရပ်ရ မူကား ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊သည်။ တိဋ္ဌယျ၊ ရပ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အဟံ၊သည်။ ကိံ နုခေါဋ္ဌိတော၊ အဘယ်ကြောင့် ရပ်သနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူန နိသီဒေယျန္တိ၊ထိုင်ရမူကား ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ဝေ၊သည်။အဿ၊ရာ၏။ သော၊သည်။ နိသီဒေယျ၊ ထိုင်ရာ၏။ တဿ၊၏။ "အဟံ၊သည်။ ကိံ နုခေါ နိသိန္နော၊ အဘယ်ကြောင့် ထိုင်သနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယံနူနနိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ အိပ်ရမူကား ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ရာ၏။ သော၊ သည်။ နိပဇ္ဇေယျ၊ အိပ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ဝေ၊ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သောပုရိသော၊ သည်။ သြဠာရိ ကံ သြဠာရိကံ၊ ကြမ်းထမ်း ကြမ်းထမ်းသော။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ သုခုမံ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့ သိမ်မွေ့သော။ ဣရိယာပထံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျသေယျထာပိ၊ ပြုရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ ။(၄)

၂၂ဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ စေဘိက္ခဝေ၊ အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဒန္ဓေ၊ အောက်သွားခဲ့။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဝဇ္ဇယ၊ ထားရ။ (အံ့ကြိတ်ရ။) ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ တာလုံ၊ အာစေဝက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရွေးရှုခိုက်ရ။(တောက် ခေါက်ရ။) စေတသာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်ကို။ အဘိနိဂ္ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ဖိနှိပ်အပ်၏။ အဘိနိပ္ပီဠေတဗ္ဗံ၊ ဖိညှစ်အပ်၏။ အဘိသန္တာပေတဗ္ဗံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းစေအပ်၏။ ဒန္ဓေ၊၌။အဘိဒန္တံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇယ၊ရ ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ တာလုံ၊ ကို။ အာဟစ္စ၊ရ ။ စေတသာ၊ဖြင့်။စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိဂ္ဂ-ဏှတာ၊ သော။ အဘိနိပ္ပီဠယတာ၊ သော။ အဘိသန္တာပယတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း ၏။ပ။သမာဓိယတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ပုရိသော၊ သည်။ ဒုမ္မလတရံ၊ အလွန် အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ကို။ သီသေဝါ၊ ဦးခေါင်းခွင်ရင်း။ ဂလေဝါ၊လည်မျိုခွင်ရင်း။ ခန္ဓေဝါ၊ ပခုံးခွ ရင်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။အဘိနိဂ္ဂဏှေယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိပ္ပီဠေယျ သေယျ ထာပိ၊ ဖိညှစ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိသန္တာပေယျ သေယျထာပိ၊ပြင်းစွာပင်ပန်းစေရာသကဲ့သို့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ သမာဓိယတိ၊၏။ ။(၅)

၂၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိ၊ ၌။ ကရောတော၊ သော။ ယတော ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်း၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ကို။ ယံဝိဘက္ခံ၊ကို။ အာဂမ်ိဿတိ၊ အလိုရှိလ တတ္တံ့ ၊ တံဝိတက္ကံ၊ကို။ ဝိတက္ကေဿတိ၊ ကြံစည် လတ္တံ့။ ယံဝိဘက္ခံ၊ကို။ နာဂမ်ိဿာတိ၊ အလိုမရှိလတ္တံ့ ။ တံဝိတက္ကံ၊ ကို။ နဝိတက္ကေဿတိ၊ မကြံ စည်လတ္တံ့။ (ဣဘိ၊သို့။) ဝိတက္ကပရိယာယပထေသု၊ ဝိတက်တို့၏ အလှည့်ကျဖြစ်ရာ လမ်းတို့၌။

၁။ သခ်ရောတိတိ သခ်ါရော၊ ဟေယော။ သန္ဓိဋ္ဌတိ ဌောတိ သဏ္ဌာနံ၊ ဝိတက္ကသခ်ါရသ သဏ္ဌာနံ ဝိတက္ကသခ်ါရသဏ္ဌာနံ။၄။

ဝသီ၊ အလေ့အကျက်ရှိပြီးသောသူဟူ၍ [1]။ (နိုင်နင်းခြင်းရှိသူဟူ၍ သော်လည်းပေး။ အကြင်း သဗ္ဗာသဝသုတ်အဆုံးစာပိုဒ် ၂၈-နှင့် တူပြီ)။

ဒသမံ၊ သော။ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

ဒုတိယောဒနဝဂ္ဂေ၊ သီဟနာဒဝဂ္ဂေ၊သည်။နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသီဟနာဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ စူဠသီဟနာဒ လောမဟံသဝရော၊ စူဠသီဟနာဒသုတ် မဟာသီဟနာဒသုတ်ရင်း။ မဟာစူဠဒုက္ခက္ခန္ဓ အနုမာနိကသုတ္တံ၊ မဟာ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် အနုမာနသုတ်ရင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ခီလ ပတ္ထ မခုပိဏ္ဍိက ဒ္ဒိဓာဝိတက္ကပဋိနိဒ္ဒေသကထာ၊ စေတော ခီလသုတ် ဝနပတ္ထသုတ် မခုပိဏ္ဍိကသုတ်ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ် ငါးပါးသောအကြောင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသုတ်အပေါင်းသည်။ ဝဂ္ဂေါ၊ သီဟနာဒဝဂ်အပေါင်းတည်း။

၁။ ဝသီကို စိဏ္ဏဝသီ ဟဂ္ဂဝသီတိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကား သဒ္ဒတ္ထမဟုတ်၊ ဘာဝတ္ထသာ။

၃-ဩပမ္မဝဂ်

၁-ကကစူပမသုတ်

၂၂၂။ (ဝေ၊ မေ သုတ်။ပ။အာရုမေ ပေးမြဲ)။တေနခေါ် ပန သမယေန၊ဘု။အာယသ္မာမောလိ ယဖဂ္ဂုနော၊ အရှင်မောလိယဖဂ္ဂုနသည်။ဘိက္ခုနီဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ အတိဝေလ၊ အချိန်အခါ အပိုင်းအခြား အကျင့်-သီလကို လွန်၍။ သံသဒ္ဒေ၊ ရောနှောလျက်။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဝေ၊ သို့။ သံသဒ္ဒေ၊ သော။ အာယသ္မာမောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ကောစိဘိက္ခု၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာယသ္မတော မောလိယ ဖဂ္ဂုနဿ၊၏။ သမ္မုခါ၊ဘု။ တာသံဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ သစေဘာသတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်တက္ခ။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိဝင်ကိုယ်စိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ။(မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ -သော်လည်း အဓိပ္ပါယ်ပြန်ဆိုလေ)။ အဓိကရဏမ္ပိ၊ အဓိကရဏ်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ကောစိဘိက္ခု၊သည်။ တာသံဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။သမ္မုခါ၊ဘု။ အာယသ္မတော မောလိယ ဖဂ္ဂုနဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ သစေ ပန ဘာသတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ တေန၊ တက္ခ။ တာဘိက္ခု နီယော။ တို့သည်။ ကုပိတာ၊ ကုန်၍။ အနတ္တမနာ၊ ကုန်၍။ အဓိကရဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဝေ၊ သို့။ သံသဒ္ဒေ၊ သော။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အထခေါ၊ဘု။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ထုး။ပ။ဝိဟရတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၂၂၃။ အထခေါ၊ဘု။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊ သော။ဘိက္ခု၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တုံ၊သည်။ ဟေ၊လာလော့။အာဝုသောဖဂ္ဂုန၊နု။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊သို့။ မမ ဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်။ မောလိယဖဂ္ဂုနံ၊ သော။ဘိက္ခု၊ကို။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့"ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣတိတလုံးကြေ)။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပဋိဿုဏိတ္မာ၊ နာခံပြီး၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ၊မောလိယဖဂ္ဂုနံ၊ကို။ "အာဝုသောဖဂ္ဂုန၊ နု။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏"ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝေ၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊လျှင်။တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏ (စကားကို)။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဖဂ္ဂုန၊၊ နု။ တုံ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရသိဂိရ၊ နေသတဲ့။ ဖဂ္ဂုန၊နု။ တုံ၊သည်။ သံသဒ္ဒေ၊၍။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ ဝိဟရသိ ဂိရ၊ တဲ့။ ကောစိ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သစေဘာသတိ၊ အံ့။ တေန၊ နှင့်တက္ခ။ပ။ ဂရောသိဂိရ၊ သတဲ့။ ကောစိ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ကရောန္တိဂိရ၊ ကုန်သတဲ့။ ဖဂ္ဂုန၊နု။ပ။ ဝိဟရသိဂိရ၊ တဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (တေ၊သည်)။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (တေ၊ ကို)။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ထုး။ ဝေ၊မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဖဂ္ဂုန၊နု။ တုံ၊သည်။ ကုလပုတ္တော နု၊ အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်လော။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတော နု၊ ဝင်ရောက်သူ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ထုး။ ဝေ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

၂၂၄။ ဖဂ္ဂုနဲ၊နေ။တုံ့၊သည်။ဘိက္ခုနီဟိ၊တို့နှင့်။သဒ္ဓိ ၊တက္ခ။အတိဝေလ၊၍။ သံသဒ္ဒေ၊လျက်။ ယံဝိဟရေယျာသိ၊ အကြင်နေရာ၏။ ဧတံ၊ ဤနေခြင်းသည်။ ကုလပုတ္တာဿ၊ သော။ သဒ္ဓါ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ တေ၊ သင့်အား။ နပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဖဂ္ဂုနဲ၊နေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ကောစိ၊ သည်။ တဝ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊၌။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။အဝဏ္ဏံ၊ ကို။စေပိဘာသေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဆိုပြောအုံ့။ဖဂ္ဂုနဲ၊နေ။ တုံ့၊သည်။ တတြာပိ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်း၌လည်း။ ဂေဟသိတာ၊ အိုးအိမ်အလား ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မှီကုန်သော ၁။ ယေဆန္ဒာ၊ အကြင်တဏှာဆန္ဒ ပဋိဃဆန္ဒတို့သည်။ ဂေဟသိတာ၊ ကုန်သော။ ယေဝိတက္ကာ၊ အကြင်ဝိတက်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတဏှာဆန္ဒ ပဋိဃဆန္ဒ ဝိတက်တို့ကို။ ပဇဟေယျာသိ၊ ပယ်စွန့်လေ့။ ဖဂ္ဂုနဲ၊နေ။ တတြာပိ၊၌လည်း။ တေ၊သည်။ "မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ဝိပရိဏတံ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ နစေဝဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်လတ္တံ့။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။နေ စ နိစ္ဆာရေဿာမိ၊မြှက်လည်းမမြှက်ဆိုအုံ့။ ဟိတာနုကမ္ပိစ၊ အစီးအပွါးဖြင့် အစဉ်သနားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ မေတ္တာစိတ္တောစ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေအုံ့။ ဒေါသန္တရော၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (အန္တရသဒ္ဒါ-စိတ်ဟော)။ နဝိဟရိဿာမိဘိ၊ မနေအုံ့"ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဖဂ္ဂုနဲ၊နေ။ တေ၊ သည်။ ဧဝံဟိ၊ လျင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဖဂ္ဂုနဲ၊နေ။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဣဟ၊၌။ ကောစိ၊သည်။ တဝ၊၏။ သမ္မုခါ၊၌။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခေါ်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အကယ်၍လည်း ပေးပြောအုံ့။လေဋ္ဌုနာ၊ ခဲဖြင့်။ပဟာရံ၊ ပေါက်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊အုံ့။ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ရိုက်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊အုံ့။ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ခုတ်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊အုံ့။ဖဂ္ဂုနဲ၊နေ။တုံ့၊သည်။ တတြာပိ၊ ထိုလက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ရာ စသည်၌လည်း။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဖဂ္ဂုနဲ၊ နေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ကောစိ၊သည်။ တဝ၊၏။ သမ္မုခါ၊၌။အဝဏ္ဏံ၊ကို။ စေပိဘာသေယျ၊ရာ၏။ ဖဂ္ဂုနဲ၊နေ။ တုံ၊သည်။ တတြာပိ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုရာ၌လည်း။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ပ။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၂၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကော်သမယံ၊ တပါးသောအခါ၌။မေ၊၏။စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓယိ ်သု ဝတ၊ နှစ်သက်စေကုန်ပြီတကား။သိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓ၊ဤ၌။အဟံ၊သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို (မွန်းမတည့်မီ) တချိန်တည်းသာစားခြင်းကို ၂ ။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားသော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊

၁။ ဆန္ဒာဒီနံ ဝတ္ထုဘာဝတော ကာမဂုဏာ ဂေဟံဝိယ ဂေဟံ၊တေ စ တေ သတာ နိဿိတာတိ ဂေဟသိတာတိ ဝုတ္တာ-ဟူသော ဋီကာရှု၍ ပေးသည်။

၂။ ပုရေဘတ္တကာလ ပစ္ဆာဘတ္တကာလ-ဟု ကာလနှစ်မျိုးရှိရာ ပုရေဘတ္တကာလဟူသော တကာလ တချိန်၌သာ စားသောက်သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တကာလ၌ မစားသောက်သည့်အတွက် ၂-ကာလ ၂-ချိန်လုံး စားသောက်သည် မဟုတ်ဟူလို။ အရုဏ်တက်မှ မွန်းမတည့်မီ ပုရေဘတ္တကာလ အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း မည်မျှ စားသောက်စေကာမူ ဒွါသနဘောဇန, တျာသနဘောဇန-စသည် မဆိုနိုင်။ ဝစနတ္ထကိုကား ကောသနံ ဘောဇနဿ ကောသနဘောဇနံ-ဟူသော ဋီကာဖြင့် သိ။ ကေဝလာယ မေဝ ဘောဇနံ-ဟူသော ဋီကာကား ပြောင့်ပြသော စကားတည်း။

လျှင်လျှင်မြန်မြန် ထနိုင်ခြင်းကိုရင်း။ ဗလဠု (ကိုယ်)အားကိုရင်း။ ဖာသုဝိဟာရဠု (ကိုယ်၏) ချမ်းချမ်းသာသာ နေရခြင်းကိုရင်း။ သဠာနာမိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ထေ၊ လာကုန်လော့။ တုမ္ဟေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမ္ဟေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊သော်။ အပ္ပါဗာဓာဘဠု၊ကိုရင်း။အပ္ပါတင်္ကတာဠု၊ ကိုရင်း။ လဟုဋ္ဌာနဠု၊ ကိုရင်း။ ဗလဠု၊ ကိုရင်း။ ဖာသုဝိဟာရဠု၊ ကိုရင်း။ သဠာနိဿထာတိ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊သည်။ တေသုဘိက္ခူသု၊ တို့၌။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမကို။ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ သည်။ တေသုဘိက္ခူသု၊ တို့၌။ သဘုပ္ပါဒကရဏီယမေဝ၊ သတိဖြစ်စေခြင်းကိုပြုသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သော မြေ၌။ စဘုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွ၌။ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော။ ဌိတော၊ တည်သော။ သြခဠာပဇာတာဒေါ၊ ချထားအပ်သော နှင်တံရှိသော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုရထားကို။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ ယောဂ္ဂါစရိယော၊ မြင်းတို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အဿဒမ္မသာရထိ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းတို့ကို သွားစေတတ်သော ရထားထိန်းသည်။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်စီး၍။ ဝါမေန ဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ရသ္မိယော၊ ကြိုးတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊လက်ျာလက်ဖြင့်။ ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ယေနိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သောလမ်းဖြင့်။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်း။ သာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ ရှေ့သို့သွားလည်း သွားစေရာ သကဲ့သို့။ ပစ္စာသာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ နောက်သို့ဆုတ်လည်း ဆုတ်စေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवမေव၊ သာလျှင်။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တုမ္ဟေပိ၊ တို့သည်လည်း။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်လော့။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အာယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ (လွန်စွာယှဉ်ခြင်းကို-ဟုသော်လည်း ပေး)။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တုမ္ဟေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ဝုဒ္ဓိ ၊ သိလဖြင့်ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ ၊ မဂ်ဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿထ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂါမဿဝါ၊ ရွာ၏ရင်း။ နိဂမဿဝါ၊ နိဂုံး၏ရင်း။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသည်။(အဿ၊ရှိရာ၏။)တစ်ခု၊ထိုအင်ကြင်းတောသည်လည်း။ ဌေဒေဝတာ၊ ကြက်ဆူပင်တို့ဖြင့်။ သဏ္ဌိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုအင်ကြင်း တော၏။ အတ္ထိကာမော၊ အကျိုးကို အလိုရှိသော။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိသော။ ယောဂက္ခေမကာမော၊ ယောဂဘေး၏ ကုန်ရာကို အလိုရှိသော ။ ကောစိဒေव၊ တစုံတယောက်သာ

၁။ ယောဂက္ခေမမနုတ္တရံ-စသော အချို့သောအဆုံ၌ ယောဂက္ခေမ အရ ယောဂလေးပါး၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုဟောသည်။ ၂-ဝဂ်၊ ၉-သုတ် ၂၁၅-၌ အယောဂက္ခေမကာမောကို စဘူဟိ ယောဂေဟိ ခေမံ နိဗ္ဗယဿ နိဗ္ဗာနံ အနိစ္ဆန္တော။ (အဋ္ဌကထာ)။ စတူဟိ ယောဂေဟိတိ ဇိဏသ္ဓာပိပါသာဘယ ပဋိပတ္တိသခ်ါတယောဂေဟိ (ဋီကာ) ဟု အဓိပ္ပာယ အားလျော်စွာ ဖွင့်သည်။ ထိုကိုထောက်၍ ဤယောဂက္ခေမကာမော-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း ထိုအင်ကြင်းတောနှင့်ပတ်သက်သော ၊အရာဖြစ်၍ ခံ့နွယ်ဘိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း ခါချဉ်ထုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်ခြင်း ပင့်ကူအိမ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စပ်နေခြင်း ကိုင်းခြောက်ဘို့ရှိခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ခြင်းကို အလို ရှိသော သူ-ဟု ဆိုလိုသည်။

ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရာ၏။ ကုဋ္ဌိလာ၊ ကောက်ကုန်သော။ သြဇာပဟာရဏီယော၊ အဆီသြဇာတို့ကို မဆောင်ကုန်သော။ ယာ တာ သာလလင်္ဂီယော၊အကြင်အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။) တာ၊ တို့ကို။ ဆေတ္စာ၊ ဖြတ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပသို့။ နီဟရေယ္ယ၊ထုတ်ဆောင်ပစ်ရာ၏။ အန္တောဝန်း၊ တောအတွင်းကို။ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်အောင်။ ဝိသောဓေယ္ယ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်မတ်ကုန်သော။ သုဇာတာ၊ ကောင်းစွာ ပေါက်ကုန်သော။ ယာ ပနတာ သာလလင်္ဂီယော၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ကုန်၏။)တာ၊ တို့ကို။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ ပရိဟရေယ္ယ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေဓဟိ၊ဤ သို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ဧတံ သာလဝန်း၊ဤအင်ကြင်းတောသည်။ အပရေန သမယေန၊၌။ ဝုဒ္ဓိ ၊ သို့။ ဝိရူဠှိ ၊သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ အာပဇ္ဇိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။

၂၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးခဏ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမိဿာယေव သာဝတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌ပင်လျှင်။ ဝေဒေဟိကာနာမ၊ဝေဒေဟိကာ အမည်ရှိသော။ ဂဟပတာနီ၊အိမ်ရှင်မ-သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ "ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၏။ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊သည်။ သောရတာ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မြေလျှော်၏။ ဝေဒေဟိကာ၊သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။ နိဝါတာ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။ ဥပသန္တာတိ၊ ငြိမ်သက်အေးဆေး၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ကလ္ယာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၊ ၏။ ကာဋ္ဌိနာမ၊ ကာဋ္ဌိမည်သော။ ဒါသီပန၊ ကျွန်မသည်ကား။ ဒက္ခာ၊ တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသည်။ အနလသာ၊ ပျင်းရိခြင်း မရှိသည်။ သုသံဝိဟိတကမ္မန္တာ၊ ကောင်းစွာ ပြု စီရင်အပ်သော အမှုကိစ္စရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထခေါ၌။ ကာဋ္ဌိယာ၊ သော။ ဒါသိယာ၏။ "မယုံအယျာယ၊ ငါ့အရှင်မ၏။ 'ဝေဒေဟိကာ၊သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။သောရတာ၊ ၏။ပ။ ဥပသန္တာတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ကလ္ယာဏော၊သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊၏။ ကိ ုနုခေါ၊အသို့နည်း။ မေအယျာ၊ ငါ့အရှင်မသည်။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်ပင်လျှင်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ကောပံ၊ အမျက်ကို။ နပါတုကရောဘိနုခေါ၊ထင်စွာမပြုလေသလော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့ မဟုတ်။အသန္တံ၊ထင်ရှား မရှိ၍ ။ နပါတုကရောတိနုခေါ၊ ထင်စွာမပြုလေရော့သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ မယုမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ဧတေ ကမ္မန္တာ၊ထိုအမှုတို့ကို။သုသံဝိဟိတာ၊ ကောင်းစွာပြုစီရင်အပ်ကုန်၍ လော။ ယေန၊ အကြင်ကြောင့်။ မေအယျာ၊ သည်။သန္တံယေဝ၊ထင်ရှားရှိပါလျက်ပင်လျှင်။အဗ္ဗတ္တံ၊သော။ ကောပံ၊ကို။ နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု။ အ,သန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ဖြစ်၍။နောနပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြုသည်မဟုတ်။အာဟ၊ ငါသည်။ အယ္ယ၊ အရှင်မကို။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။)ဝိမံသေယ္ယ၊ စူးစမ်းရမ္မကား။ ယံန္နနာဘိ၊ ကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၌။ ကာဋ္ဌိ၊ သော။ ဒါသိ၊သည်။ ဒီဝါ၊ နေမြင့်သော အခါ၌။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာသခေါ၊ ၌။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။ ကာဋ္ဌိ ၊သော။ ဒါသိ ၊ကို။ ဟေ ဇေ ကာဋ္ဌိတိ၊ ဟယ်ကျွန်မကာဋ္ဌိ-ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အယ္ယ၊ အရှင်မ။ ကိ ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဘိ၊ဤ သို့ ရှေးရှုနေပြီ။ ဇေ၊ ဟဲ့ကျွန်မ။ကိ ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒီဝါ၊ နေမြင့်မှ။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အယ္ယ၊ အရှင်မ။ ကိဏ္ဍ၊ အကြောင်း တစုံတခုသည်။ နု၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ ရေ၊ ဟဲ့ကျွန်မ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကိဏ္ဍ၊သည်။ နော၊

မရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ပါပိဒါသိ၊ ယုတ်မာသော ကျွန်မ။ ဒိဝါ၏ဥဋ္ဌာသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ထသနည်း။ ဣတိ၊သို့။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ။ အနတ္တမနာ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘာကုဋိ ံ၊ မျက်မှောင် ကြုတ်ခြင်းကို။အကာသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၏။ ကာဠိယာ၊ သော။ ဒါသိယာ၊ ၏။ "မေအယျာ၊ သည်။ သန္တံယေဝ၊ ပင်လျှင်။ပ။ အဟံ၊ သည်။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ အယ္ယ၊ကို။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိမံသေယ္ယ၊ စူးစမ်းရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထခေါ၊၏။ကာဠိ၊သော။ဒါသိ၊သည်။ဒိဝါတရုံယေဝ၊ အလွန်နေမြင့်မှသာလျှင်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊၏။ပ။ အနတ္တမနာ၊ဖြစ်၍။ အနတ္တမနဝါစံ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊၏။ပ။ ဝိမံသေယ္ယ၊ စူးစမ်းရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ကောင်းလေစုဟူသော ။ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။

(အထခေါ ဘိက္ခဝေ-မှ ကုပိတာ အနတ္တမနာ-အထိ တူပြီ)။ အဂ္ဂဠဿူစိ ံ၊ တံခါးကျည်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၏။ပဟာရံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းကို။အဒါသိ၊ပေးပြီ။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဝေါဘိန္ဒိ၊ခဲ့ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊၏။ ကာဠိ၊သော။ ဒါသိ၊ သည်။ ဘိန္နေနသီသေန၊ ကွဲသော ဦးခေါင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဂလန္တေန လောဟိတေန၊ ယိုစီးသော သွေးရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌိဝိဿကာနံ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ "အယျေ၊ အရှင်မတို့။ သောရတာယ၊ ကောင်းသော အမှုဌ် မွေ့ခလျှာ်သော ရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့၊ အယျေ၊ တို့။ နိဝါတာယ၊ ကိုယ့်ကိုနှိမ့်ချသောရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကုန်လော့။ အယျေ၊ တို့။ ဥပသန္တာယ၊ ငြိမ်သက်အေးဆေးသော ရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကုန်လော့။ ကထံဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဧကဒါသိကာယ၊ တယောက်တည်းသော ကျွန်မအား။ ဒိဝါ ဥဋ္ဌာသိတိ၊ နေမြင့်မှ ထသည်ဟု။ ကုပိတာ၊ ၍။ အနတ္တမနာ၊ ၍။ အဂ္ဂဠဿူစိ ံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ သိသေ၊ ၌ ပဟာရံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းကို။ ဒဿတိနာမ၊ပေးဘိသနည်း။သိသံ၊ကို။ဝေါဘိန္ဒိဿတိနာမာတိ၊ ခွဲဘိသနည်း"ဟူ၍။ ဥဋ္ဌာပေသိ၊ အယုတ်အားဖြင့် ကြည့်ရှုစေပြီ (ကဲ့ရဲ့စေပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၏။ ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ဂဟပတာနိယာ၊ ၏။ အပရေန သမယေန၊ ၏။ "ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။ စဏ္ဍီ၊ကြမ်းထမ်း၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။အနိဝါတာ၊မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်းမရှိ။ဝေဒေဟိကာ၊သော။ ဂဟပတာနီ၊ သည်။အနုပသန္တာတိ၊ ငြိမ်သက်အေးဆေးခြင်းမရှိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါပကော၊သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ၊ ပျံ့နှံ့.၍ တက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစိ၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဝစနပထာ၊ စကားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည် ၁ ။ နဖုသန္တိ၊ မထိခိုက်ကုန်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်။ သောရတသောရတော၊ အလွန်ကောင်းသောအမှုဌ် မွေ့လျှော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ပဠိမေ ဘိက္ခဝေ ဝစနပထာ-စသော အပိုဒ် ၂၂၇-ပါဠိတော်။ ၎င်း၏အဖွင့် ဝစနပထေတိ ဝစနမဂ္ဂေ ယုတ္တ ကာလာဒိကေ-ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီပေးသည်။ ၄-ဝဂ်၊ ၆-သုတ်၊ စာပိုဒ် ၃၀၉ ဤအဋ္ဌကထာ၌ကား ဝစနပထေ ဟိတိ ဝစနေဟိ-ဟု ပထသဒ္ဒါ အနက်မဲ့ ဖွင့်သည်။

နိ၀ါတ နိ၀ါတော၊ အလွန်မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်သည် [1]။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပသန္တူ၊ပသန္တော၊ အလွန်ငြိမ်သက်အေးဆေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘက္ခူ၊ ကို။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝစနပထာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သောရတောတိ၊ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ နိ၀ါတောတိ၊ ဟူ၍။ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ ဥပသန္တောတိ၊ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ စိ၀ရ။ပ။ ပရိက္ခာရဟောတု၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာအဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သောစကား ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဝစဿတာ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော စကားရှိသူ၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ သုဝစောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုမဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံစိ၀ရံ။ပ။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော်။ သုဝစော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောဝစဿတံ၊ သို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောစဘိက္ခု၊ သည်ကား။ဓမ္မံယေ၀၊တရားကိုသာလျှင်။ သက္ကရောန္တော၊ အရှိအသေပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ ဂရုံကရောန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ မာနေန္တော၊ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ဓမ္မံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ပူဇေန္တော၊ပူဇော်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မံယေ၀၊ သာလျှင်။ အပစာယမာနော၊ ရှိသေကျိုးနှဲ့သည်ဖြစ်၍။ သုဝစော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဝစဿတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သုဝစောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊သည်။ဝဒါမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဣဟ၊ဤသာသနာ၌။ "ဓမ္မံယေ၀၊ကိုသာလျှင်။ပ။အပစာယမာနာ။ ကျိုးနှဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဝစာ၊ တို့သည်။ ဘ၀ိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သောဝစဿတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀ံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေနဝါ၊ သင့်တင့်သောအခါ၌ရင်း။ အကာလေနဝါ၊ မသင့်တင့်သောအခါ၌ရင်း။ ဘူတေနဝါ၊ ထင်ရှားရှိသော အားဖြင့်ရင်း။ အဘူတေနဝါ၊ ထင်ရှားမရှိသော အားဖြင့်ရင်း။ သဒ္ဓေနဝါ၊သိမ်မွေ့သောအားဖြင့်ရင်း။ ဖရုသေနဝါ၊ကြမ်းတမ်းသောအားဖြင့်ရင်း။ အတ္ထသံဟိတေနဝါ၊ အကြောင်းကို မှီသောအားဖြင့်ရင်း။ (အကြောင်းနှင့် စပ်သဖြင့်ရင်းဟူ၍ သော်လည်း ပေး)။ အနတ္ထသံဟိတေနဝါ၊ အကြောင်းကို မမှီသောအားဖြင့်ရင်း။ (အကြောင်း နှင့်မစပ်သောအားဖြင့်ရင်း-ဟု သော်လည်းပေး)။ မေတ္တစိတ္တာ၀ါ၊ မေတ္တာစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ရင်း။ ဒေါသန္တရာ၀ါ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ယေဘိ၊အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သော်။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တေ ဝစနပထာ၊ ထိုစကား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ဣမေပဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေနဝါ၊ သင့်တင့်သော အခါ၌ရင်း။ အကာလေနဝါ၊ မသင့်တင့်သောအခါ၌ရင်း။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒမာနာ၊ သော်။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေတ္တစိတ္တာ၀ါ၊ ဖြစ်၍ရင်း။

၁။ သောရတ သောရတော၊ နိ၀ါတ နိ၀ါတော-စသည်တို့၏ ရှုပ်ပြီးပုံကို မောဂ္ဂလ္လာန် ၁-ကဏ္ဍ ၅၅-သျှောဒိ လောပေါ် ပုဗ္ဗမေကဿသုတ်-ကြည့်။

ဒေါသန္တရာဝါ၊ ဖြစ်၍ရင်း။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒမာနာ၊ သော်။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တစ်ဖြာပါ၊ထိုစကားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ဟု၍လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ "နော၊ငါတို့၏။ စိတ်တို့၊ သည်။ ဝိပရိဏတ်၊ ဖောက်ပြန်သည်။ နစေဝဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်လတ္တံ့။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော။ဝါစံ၊စကားကို။ နစ နိစ္ဆာရေဿာမ၊မြှက်လည်း မမြှက်ဆိုကုန်အံ့။ဟိတာနုကမ္ပိစ၊ အစီးအပွါးကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ မေတ္တာစိတ္တာစ၊ မေတ္တာစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝိဟရိဿာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဒေါသန္တရာ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရိဿာမ၊ မနေကုန်အံ့။တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ဖရိတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရိဿာမစ၊နေလည်းနေကုန်အံ့။တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏ပင် အာရုံဖြစ်သော်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။အဗျာပဇ္ဇေန၊ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ဖြန့်။ ဝိဟရိဿာမ စာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ဝေါ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေါဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၂ဂ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ကုဒါလပိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူး ချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးကို။ အပထဝီ၊ မြေကြီးမဟုတ်သည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ သင်မြေကြီးသည်။ အပထဝီ၊ မြေကြီးမဟုတ်သည်။ ဘဝသိ၊ ဖြစ်လော့၊ တံ၊ သည်။ အပထဝီ၊ သည်။ ဘဝသိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ တတြတတြ၊ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိဓေယျ၊ တူးရာ၏။ တတြ တတြ၊၌။ ဝိကိရေယျ၊ ဖရိုဖရဲ ကြဲရာ၏။ တတြ တတြ၊ ၌။ သြဒ္ဒေဘေယျ၊ တံတွေးထွေးရာ၏။ တတြတတြ၊ ၌။ သြမုတ္တေယျ၊ ကျင်ငယ်စွန့်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ သေယျထာပိ၊ သော။ ဣမံ မဟာပထဝီ၊ ကို။ အပထဝီ၊ ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ ကရေယျ နု၊ ပြုနိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ဤအမေးသည်။ နော်ဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုသို့ မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယံ မဟာပထဝီ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်သည်။ အပ္ပမေယျာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။) သာ၊ ထိုမြေကြီးကို။ အပထဝီ၊ မြေမဟုတ်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မလွယ်။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ သေသပုရိသော၊ သည်။ ဂ်ိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂိဝေ၊ အဘို့ရှိရှုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ကိဿ ဟေတု ဟူသော အမေးကို ပြန်အုပ်သည်)။ ဣတိ၊ ဤ ဩ ဖြေဆိုကုန်၏။ (ဣတိ တလုံးကြေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव၊ သာလျှင်။ပ။ တဒါရမ္မဏံ၊

၁။ တဒါရမ္မဏဟူသော်တိ တဿေव မေတ္တာစိတ္တဿ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ အလို တဒါရမ္မဏံ၌ တ-အရ တံပုဂ္ဂလကို အာရုံပြုသော မေတ္တာစိတ်ကို အရကောက်၍ တဿေဝ+အာရမ္မဏံ=တဒါ ရမ္မဏံ-ဟု ဝစနတ္ထ ပြုစေလိုသည်။ ထို့ကြောင့် တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏ပင် အာရုံဖြစ်သော-ဟု သမ္မန်သည်။ သော ပုဂ္ဂလော-အာရမ္မဏံ တေဿာတိ=တဒါရမ္မဏံ၊မေတ္တာစိတ္တံ-ဟူသော ဋီကာအလို တ-အရ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကောက်၍ တဒါရမ္မဏ-အရ မေတ္တာစိတ်ကို ကောက်ရမည်ဟု ဋီကာဖွင့်သည်ကား တနည်းမဟုတ်၊ တဒါရမ္မဏဟူသော်တိ ကထံ တဒါရမ္မဏံ၊ သဗ္ဗာဝန္တံ လောကံ ကရောတိ-ဟူသော စောဒနာဝါကျ၌ လာသော တဒါရမ္မဏံ ပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုမေတ္တာစိတ်၏ အာရုံဖြစ်သော။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ ဌိုသော။ လောကံ၊ ကို။ ဝိပုလေန၊ သော။ပ။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ သော။ ပထဝိသမေန၊ မြေကြီးနှင့်တူသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရိဿာမ စ၊အုံ့။ပ။ သိက္ခိတမ္ဘံ၊ ၏။

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ လာခံ၀ါ၊ ချိပ်ရည်ကိုဌင်း။ ဟလိဒ္ဒီ ၀ါ၊ နနွင်းရည်ကိုဌင်း။ နီလံ၀ါ၊ အညိုရည်ကိုဌင်း။ မဇ္ဇိဋ္ဌံ၀ါ၊ မောင်းသော အရည်ကိုဌင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ဤကောင်းကင်၌။ ရူပံ၊ အရူပ်ကို။ လိခိဿာမိ၊ ရေးအုံ့။ ရူပပါတုဘာဝံ၊ အရူပ်ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအုံ့"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ဧသာပုရိသော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ၌။ ရူပံ၊ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ လိခေယျုနု၊ ရေးနိုင်-ရာသလော၊ ရူပပါတုဘာဝံ၊ ကို။ အပိ၊ စစ်။ ကရေယျုနု၊ နိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နော်ဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယံ အာကာသော၊ သည်။ အရူပီ၊ အဆင်းမရှိ။ အနိဒဿနော၊ မြင်အပ်သော သဘောမရှိ။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) တတ္ထ၊ထိုကောင်းကင်၌။ ရူပံ၊အရူပ်ကို။ လိခိတုံ၊ရေးခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊မလွယ်။ ရူပပါတု-ဘာဝံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်။ ပန၊ ကား။ သော၊ ပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ၏။ ဝိဃာတဿ၊ ၏။ ယာ၀ ဘာဝီ၀ေ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ (ဣတိတလုံးကြေ။ အာကာသသမေန၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော။ ။ဤပုဒ်မှ တပါး ၀ေမ၀ ခေါ် ဘိက္ခဝေ-မှ သိက္ခိဘဗ္ဗံ အထိ တူပြီ)။

၂၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊သည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။သော၊သည်။ "အဟံ၊သည်။အာဒိတ္တာ-ယ၊ သော။ ဣမာယတိဏုက္ကာယ၊ ဤမြက်မီးရှူးဖြင့်။ ဂင်္ဂ နဒီ ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို။ သန္တာပေဿာမိ၊ ပူစေအုံ့။ သံပရိတာပေဿာမိတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူစေအုံ့"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ တိဏုက္ကာယ၊ ဖြင့်။ ဂင်္ဂ နဒီ ၊ ကို။ အပိ၊ စစ်။ သန္တာပေယျုနု၊ ပူစေနိုင်သလော။ သံပရိတာပေယျုနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နော်ဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်သည်။ အပ္ပမေယ္ယာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) သာ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို။အာဒိတ္တာယ၊သော။ တိဏုက္ကာယ၊ ဖြင့်။ သန္တာပေတုံ၊ ငှါ။ သံပရိတာပေတုံ၊ ငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်။ ပန၊ ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ၏။ ဝိဃာတဿ၊ ၏။ ယာ၀ ဘာဝီ၀ေ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့ဖြေကုန်၏။ ။(ဂင်္ဂါသမေန၊ ဂင်္ဂါမြစ်နှင့် တူသော။ ။ဤပုဒ်မှ တပါး ကြွင်းတူ၏)။

၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ မဒ္ဒိတာ၊ နယ်အပ်သော။ သုမဒ္ဒိတာ၊ ကောင်းစွာ နယ်အပ်သော။ သုပရိမဒ္ဒိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ကောင်းစွာ နယ်အပ်သော။ မုဒုကာ၊ နူးညံ့သော။ တူလိနီ၊ လဲနှင့်တူသော။ ဆိန္နသဿရာ၊ ပြတ်သော သရ် သရ် ဟူသော အသံရှိသော။ ဆိန္နဘဿရာ၊ ပြတ်သော ဘရ်ဘရ်ဟူသော အသံရှိသော။ဗိဇ္ဇာရဘဿာ၊ ကြောင်ရေအိတ်သည်။ (အဿ၊ရှိရာ၏။) အထ၊၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဋ္ဌံ၀ါ၊သစ်သားကိုဌင်း။ ကထလံ၀ါ၊ အိုးခြမ်းကိုဌင်း။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ မဒ္ဒိတံ၊ နယ်အပ်သော။ပ။ ဆိန္နဘဿရံ၊ ပြတ်သော

ဘရ် ဘရ် ဟူသော အသံရှိသော။ ဣမံ ဗိဇ္ဇာရဘဿံ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်ကို။ ကဌေနဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကထေလေနဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ သရသရံ၊ သရ် သရ် ဟူသော အသံကို။ ကရိဿာမိ၊ အုံ့။ ဘရဘရံ၊ ဘရ်ဘရ် ဟူသောအသံကို။ ကရိဿာမိတိ၊ အုံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ (အမုံ ဗိဇ္ဇာရဘဿံ၊ ဤ ကြောင်ရေအိတ်ကို။ ဤပုဒ်မှ တပါး တံကိသဟေတု-အထိ တူ၏)။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အမုဗိဇ္ဇာရဘဿာ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်သည်။ မဒ္ဒိတာ၊ နယ်အပ်သည်။ ပ။ ဆိန္နဘဗ္ဗရာ၊ ပြတ်သော ဘရ်ဘရ်ဟူသောအသံရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) (ဗိဇ္ဇာရဘဿာသမေန၊ ကြောင်ရေအိတ်နှင့်တူသော။ ဤပုဒ်မှတပါး သာနသုကရာမှ-သိက္ခိတဗ္ဗံ-အထိ တူပြီ)။

၂၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ လက်ကိုင် ၂-ဘက်ရှိသော။ ကကစေန၊ လှုပ်ဖြင့်။ ဩစရကာ၊ ယုတ်သော အမှုကို ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ သူခိုးတို့သည်။ အင်မင်ါနိ၊ အင်ါ ကြီးငယ်ဘို့ကို။ စေပိ ဩကန္တေယ်ျ၊ အကယ်၍လည်း ဖြတ်ကုန်အုံ့။ တတြာပိ၊ ထိုဖြတ်ရာ၌လည်း။ ဃာ၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ မနောပဒူသေယျ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြောက်အုံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကိုပြုတတ်သည်။ နှ၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ ဖြတ်ရာ၌လည်း။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၃၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ကကစူပမံ၊ လှလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမဉ္စ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကိုလည်း။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရေယျာထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုဗှမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ယံဝစနပထံ၊ အကြင်စကား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ နာဓိဝါ-သေယျာထ၊ သည်းမခံကုန်ရာ။ အဏုံဝါ၊ အပြစ်အားဖြင့် ငယ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ထူလံဝါ၊ အပြစ်အားဖြင့် ကြီးသည်သည်းဖြစ်သော။တံဝစနပထံ၊ ကို။ တုမ္ဟေ။ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ မြင်ကြ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဝေ၊ သည်။နောဟိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ပ။ မနသိ၊ ၌။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ တံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝမန္တေသိ၊ ပြီ။ ။(စာပိုဒ် ၂၂၅-အစ အာဝမန္တေသိ-ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ ကကစူပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-အလဂဒူပမသုတ်

၂၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ လင်းတသတ်မျိုး၌ ဖြစ်သော။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ အရိဋ္ဌ မည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယေ ဣမေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်စျာန်မဂ်ဖိုလ်ဘို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ဟဋ္ဌိသေဝေတာ၊မှီဝဲသောသူအား။(မောဂ္ဂလ္လာန်အလို-၏-ပေး၍ အန္တရာယ၌ စပ်)။ အန္တရာယာယ၊ငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဇာနာမိတိ၊ သိ၏"ဟူသော။

ဝေရှုပ်၊ သော။ ပါပက်၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။သမ္မဟုလာ၊ မျှားစုဘုကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ သော။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ အာစာနာမိတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဝေရှုပ်၊ သော။ ပါပက်၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အဿောသုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အဿခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အဘ္ဘိ၊ ၏။) ဘေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ ယော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ အရိဋ္ဌရဟန်းကို။ "အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ 'ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ အာစာနာမိတိ၊ သိ၏'ဟူသော။ ဝေရှုပ်၊ သော။ ပါပက်၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့ဟူသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော"ဟူသော။ ဘော်၊ဤစကားကို။အဝေါစုံ၊ပြောဆိုကုန်ပြီ။အာဝုသော၊တို့။ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ နာလံ၊ ကုန်။ ဝေဗျာခေါ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာစာနာမိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ပြောကြားပြီ။ အထခေါ၊၌။ တေပိ ဘိက္ခု။ တို့သည်လည်း။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသွာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိရောစေဘုဘာဝမာ၊ ကင်းစေကုန်သ ည်ဖြစ်၍။ "အာဝုသောအရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ဝေ၊ ဤသို့။ မာအဝစ၊ မခြောဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ မာအဗ္ဘာစိက္ခိ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဗ္ဘာစိက္ခနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိသာဓု၊ မကောင်းသည်သာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤအတိုင်း။ နဟိဘဒေယ္ယ၊ ဟောတော်မမူသည်သာ။ အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ၌။ အနေကပရိယာယေန၊ မျှားသော အကြောင်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ မေ၊ တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ အန္တရာယာယ၊ ၌။ အလဉ္စပန၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့။ အပ္ပဿာဒါ၊ ဟူ၍။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ဘို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ဘိယ္ယော၊ မျှား၏။ အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာ၊ အရိုးစုလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ မံသပေသူပမာ၊ အသားတစ်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်ဒီးရှူးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးတွင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ သုပိနကူပမာ၊ အိပ်မက်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ ယာစိတကူပမာ၊ ငှါးရမ်းထားအပ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ အသီးရှိသောသစ်ပင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ အသိသူနူပမာ၊ သားခုတ်ဓား သားစဉ်းဘုံးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ သတ္တိလူသူပမာ၊ လှံတံကျင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ သပ္ပသိရူပမာ၊ မြွေဦးခေါင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ဟူ၍ ။ ဗဟုပါယာသာ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ၌။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ဘိယ္ယောတိ၊ မျှား၏"ဟူ၍။ သမနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်၏။ သမနုဂါဟန္တိ၊ အယူကို ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် ယူစေကုန်၏။ သမနုဘာသန္တိ၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌောဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိဘိက္ခု။ ဟိ၊ တို့သည်။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် အယူကို ယူစေအပ်သည် ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ အာဝုသော၊တို့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဝေဗျာခေါ၊ ထိုဟောတော်မူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။

အာဇာနဿမီတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ပါပကံ၊ သော။ တဒေဝ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကိုပင်လျှင်။ ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊ သက်ဝင်၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။

၂၃၅။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ပါပကာ၊ သော။ ဧတသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊မှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ငှါ။ နာသက္ခိ ံသု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿုမှ၊ ကြားကုန်ပြီ။(နာလံ အန္တရာယာယာတိ အထိ အကြွင်း လွယ်ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အရိဋ္ဌဘိက္ခုံ၊ ကို။ (သစ္စံကိရ-မှ နာလံ အန္တရာယာယာတိ-အထိတူ၏)။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုမှ၊ ပြောဆို ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ ဧဝံဗျာခေါ။ပ။ နာလံအန္တရာယာယာတိ၊ ယ-ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အထခေါ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ ဧတသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ မာဟေဝံ အာဝုသော အရိဋ္ဌ။ပ။ အာဒီနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယ္ယောတိ၊ဘိယျော-ဟူ၍။ သမနုယုဉ္ဇိမှ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်ပြီ။ သမနုဂါဟိမှ၊ အယူကို ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် ယူစေကုန်ပြီ။ သမနုဘာသိမှ၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုကုန်ပြီ။(ဝေ၊ပိ ခေါ ဘန္တေ-မှ ဧတသ္မာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ ဝိဝေစေတုံ-အထိတူ၏)။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊တို့သည်။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ဘဂဝတော၊ အား။အာရောစေမာတိ၊ လျှောက်ထားကုန်၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (စာပိုဒ်အစ တေဒဝေါစုံ-ပြန်စပ်သည်)။

၂၃၆။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ဌ။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ (ဣတိ၊ သို့။)မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံဘိက္ခုံ၊ကို။ တံ၊သင် သည်။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ကောင်း ပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။သောဘိက္ခု၊ သည်။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို။ ပဋိဿုတ္စ၊ ရှေးရှုနှားထောင်၍။ (ယေန အရိဋ္ဌော-မှ အာမန္တေသိတိ - အထိလွယ်ပြီ)။ ဧဝမာဝုသောတိ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်ဟူ၍ ။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော ဘိက္ခု၊သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုခေါ် လာသော ရဟန်း၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္စ၊ ရှေးရှုနှားထောင်၍။ (ယေနဘဂဝါ-မှ နာလံအန္တရာ ယာယာတိ-အထိ ရှေးနှင့်မထူး)။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤ(တေ ပဋိသေဝတော နာလံ အန္တရာယာယ)သို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဧမ်ံ၊ ကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူထံမှ။ တုံ၊ သည်။ အာဇာနာသိနာမ၊ သိဘိသနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ မယာ၊ သည်။ပ။ ဝုတ္တံနု၊ အပ်သည်မဟုတ်လော။ ပန၊ကား။ တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝတော ၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ငှါ။ အလဉ္စ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သား။ (အပ္ပဿာဒါ ကာမာ-မှ အာဒီနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယျော-အထိတူ၏)။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ အထစပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျှက်။ တုံ၊ သည်။ အတ္ထနာ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။(တနည်း။ အတ္ထနာ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူခြင်းဖြင့်။ သာရတ္ထဒီပကာ၊ ဗာဟိရ နိဒါနအဖွင့်)။အမှေစေဝ၊ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အဗ္ဘာဃိက္ခသိ၊ စွပ်စွဲ၏။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ခနသိ၊ တူးဖြိုး၏။ ဗဟုဉ္စ၊ မျှားစွာလည်း။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။

ပသဝတိ၊ ပွါးစေ၏။ မောဃပုရိသ၊ ကျေးဇူး။ တဲ့၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တာ၊ လုံး။ တေ၊ ၏။ အဟိတာယ၊ ၄ါ။ ဒုက္ခာယ၊ ၄ါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဲ့၊ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗေ၊ သေ၊ အရိဋ္ဌော၊သေ။ အယံဘိက္ခု၊သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ဥသ္မီကတောပိ၊ ပြုအပ်သောပညာဥာဏ်ဌေ မျိုးစေ့မျှရှိသူသည်။ သိယာအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗေ၊ သော။ အရိဋ္ဌော ဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍ ။ မကုံဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍ ။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဓောမုခေါ၊ အောက် သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ ကြံမှိုင်လျက်။ အပ္ပဋိဘာနော၊ ပညာဥာဏ်မရှိသည် ဖြစ်၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗे၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ တုဏ္ဍိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ကို။ မကုံဘူတံ၊ ကို။ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ ကို၊ အဓောမုခံ၊ ကို။ ပဇ္ဇာယန္တံ၊ ကို။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍ ။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗे၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "မောဃပုရိသ၊ ကျေးဇူး။ တဲ့၊ သည်။ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ပါပကေန၊ သော။ ဧတေန ဒိဋ္ဌိဂတေန၊ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်။ ပညာယိဿသိ၊ (ငရဲစသည်တို့၌) ထင်ရှားလတ္တံ့ ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤမိစ္ဆာအယူ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဋိပုစ္ဆိဿामိ၊ မေးဦးအံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မူပြီ။

၂၃၇။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊သော။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ။(အတ္တနာ ဒုဂ္ဂဟိတေန ။ပ။ ပသဝတိ-ပေးလေ)။ ဧवं၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ။ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ဓမ္မံ၊ကို။ တုမ္ဟေပိ၊ တို့သည်လည်း။ အာဇာနာထာတိ၊ သိကြကုန်ကုန်လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧवं၊ သို့။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာ။ အာဇာနာထ၊ သိကုန်၏။ ။(ဤဝါကျမှ တပါး နောဟေတံ ဘန္တေ-မှ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ တိုင်အောင် ရှေးနည်းတူပေး)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော။ ထိုမိစ္ဆာဝါဒီ ရဟန်းသည် ။ဝတ၊ စစ်။ ကာမေဟိ၊ ကိလေသာ ကာမဂုဏ်ဘို့မှ။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ကာမသညာယ၊ ကိလေသာကာမနှင့်ယှဉ်သော သညာမှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ကာမဝိတက္ကေဟိ၊ ကိလေသာ ကာမနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ပဋိသေဝိဿတိတိ၊ မှီဝဲလတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ပရိယတ်တရားကို။ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို။ ဂေယျံ၊ ဂေယျကို။ ဝေယျာကရဏံ၊ ကို။ ဂါထံ၊ ကို။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ကို။ ဇာတကံ၊ကို။ အဗ္ဘူတဓမ္မံ၊ကို။ ဝေဒလ္လံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတ္ဝာ၊ သင်ယူကုန်ပြီး၍ ။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ (အကျိုးအကြောင်းဖြစ်သော) အနက်ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ နဥပပရိက္ခန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ ဝါ၊ မစူးစမ်းကုန်။ အတ္ထံ၊ကို။ပညာယ၊ ဖြင့်။ အနုပပရိက္ခိတ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုအချည်းနှီးသောယောကျားတို

အား။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာန်၊ ရှုတတ်သော ပညာကို။ နခမန္တို၊ မခန့်ကုန် ၁ ။ တေ၊ တို့သည်။ ဥပါရမ္ဘာနိသံသာစေ၀၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ရှင်း။ ဣတိ၀ါဒပွမောက္ခာနိသံသာစ၊ ဤသင်ယူအပ်သော ပါဠိဖြင့် သူတပါးတို့ တင်အပ်သော အယူ၀ါဒမှ လွတ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍ရှင်း ၂ ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တို၊ ကုန်၏။ ယဿစ၊ အကြင်မင်ဖိုလ်၏ လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တို၊ ကုန်၏။အဿ၊ထိုပရိယတ်တရား၏။ တဉ္စ အတ္ထံ၊ ထိုမင်ဖိုလ် ဟူသော အကျိုးကိုလည်း။ နာနုဘောန္တို၊ မခံစားရကုန်။ ဒုဂ္ဂဟိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။တေသံ၊ တို့၏။အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ သံ၀တ္တန္တို၊ ကုန်၏။ တံ၊ထို ပို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ မှောနံ၊ တို့၏။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ကား။ အလဂဒ္ဒတ္ထိကော၊ မြွေ ကို အလိုရှိသော။ အလဂဒ္ဒ၀ေသီ၊ မြွေကိုရှာလေ့ရှိသော။ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ၊ မြွေ ကိုရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော။ ပုရိသော၊သည်။ (အဿ၊ရှိရာ၏။) သော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အလဂဒ်၊ကို။ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမြွေကို။ ဘောဂေ ၀ါ၊ ကိုယ် (အခွေ) ၌သော်၎င်း။ နင်္ဂုဋ္ဌေ၀ါ၊ အမြီးဝ်ိုသော်၎င်း။ ဂဏှေယျ၊ဘမ်းကိုင်ရာ၏။ သော အလဂဒ္ဒေါ၊သည်။ ပဋိပရိ၀တ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လှည့်၍။ တဿ၊ ထိုမြွေ ဘမ်းယောက်ျား၏။ ဟတ္ထေ၀ါ၊ လက်၌သော်၎င်း။ ဗာဟာယ၀ါ၊ မောင်း၌ သော်၎င်း။ အညတရသ္မိံ ၊တပါးပါးသော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေ၀ါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၌သော်၎င်း။ ဍံသေယျ၊ ကိုက်ရာ၏။ သော၊ ထိုမြွေ ဘမ်းယောက်ျားသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမြွေကိုက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ၀ါ၊ သေခြင်းသို့ရောက်။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်သော။ ဒုက္ခံ၀ါ၊ ဆင်းရဲသို့ရောက်။ နိဂစ္ဆေ ယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အလဂဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ၀ေမေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။

၂၃၉။ (ဤ၀ပန ဘိက္ခ၀ေ-မှ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ ဘိက္ခ၀ေ ဓမ္မာနံ-ဘိုင်အောင် နပါ မပါနှင့် သုဂ္ဂဟိတနှင့် ဒုဂ္ဂ ဟိတမျှ သာထူးသည်။ ။ဥပပရိက္ခန္တို၊ မြင်ကုန်၏။ ၀ါ၊ စူးစမ်းကုန်၏။ ခမန္တို၊ ခန့်ကုန်၏။ သုဂ္ဂ ဟိတာ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ကုန်သော။ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း ဟု ပေး)။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ပ။ သော၊သည်။ မဟန္တံ၊သော။ အလဂဒ်၊ကို။ ပသေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ ထိုမြွေကို။ အဇပဒေန၊ ဆိတ်ခြေ သဏ္ဌာန်ရှိသော။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ် သည်ကို။ (ကတ္ဝာ၊ ၍။) နိဂ္ဂဏှေယျ၊ နှိပ်ရာ၏။ အဇပဒေန၊သော။ဒဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟိဘ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်၍။ ဂ၀ါယ၊လည်၌။ သုဂ္ဂဟိတံ ဂဏှေယျ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ဖမ်းရာ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ သော အလဂဒ္ဒေါ၊သည်။ တဿ ပုရိ သဿ၊၏။ ဟတ္ထံ၀ါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဗာဟံ၀ါ၊ ကိုသော်၎င်း။ အညတရံ၊ သော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၀ါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဘောဂေဟိ၊ဘို့ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ

၁။ နဥပဒ္ဒဟန္တို့ နအာသါထံ အာဂစ္ဆန္တို-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို နိဗ္ဗာန်-နှင့် နခမန္တို ခွဲပေးရန် မလို။ နနိဗ္ဗာန် ခမန္တို၊ မထင်ကုန်-ဟု ပေး။

၂။ ဤတိကို ဝေ်ဝေ်ဘာသ ပရိယတ္တိယာ၊ ၀ါဒကို အတ္တနော ဥပရိ ပရေဟိ အာရောပိတ၀ါဒဿ နိဂ္ဂဟဿ၊ မောက္ခာနိသံသာ-ကို မောက္ခပယောဇနာ-ဟု ဋီကာဖွင့်သည့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

ပလိဝေဌေယျ၊ အကယ်၍ ရစ်ပတ်ငြားအုံ။ အထခေါ်၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ကြောင့်။ မရဏံ၀ါ၊ သို့ဝင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၀ါ၊ သို့ဝင်း။ နေ၀နိဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ တံ၊သည်။ ကိသ ဟေတု ၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ အလဒ္ဓသ၊ ၏။ သုဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ (၀ေမေ၀။ပ။ ဓမ္မာနံ-၀ါ.ကျသည် ရှေးနှင့် တူပြီ)။ ဘိက္ခေ၀၊တို့။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ မေ၊ ငါသည်။ ဘာသိတသ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ယသ၊ အကြင် ပရိယတ် တရား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနေယျာထ၊ သိ.ကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့ သိကြ |သည့်အတိုင်း။ နံ၊ ထိုပရိယတ်တရားကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ယူ.ကုန်ရာ၏။ မေ၊သည်။ဘာသိတသ၊ သော။ယသ စ ပန၊ ၏.ကား။ အတ္ထံ၊ကို။ နအာဇာနေယျာထ၊ မသိကြကုန်ရာ။ တတ္ထ၊ ထိုပရိယတ် တရား၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ အဟံ၊ ငါဘုရားကို။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးလျှောက်အပ်၏။ ဝိယတ္တာ၊ ပရိယတ်၌ , လိမ္မာကုန်သော။ ယေဘိက္ခူ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်. အသု၊ ရှိ.ကုန်ရာ၏။ တေ၀၊ တို့ကိုလည်း။ ပဋိပုစ္ဆိဘဗ္ဗာ၊ အပ်.ကုန်၏။

၂၄၀။ ဘိက္ခေ၀၊တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ကြာသလေးပါးမှ ထုတ်ဆောင်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ကုလ္လူပမံ၊ ဖောင်လျှင်ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မံ.ကို။ဒေသိဿာမိ၊ ဟောအုံ့၊ ဂဟဏတ္ထာယ၊ စွဲလမ်းစိမ့်သောငှါ၊ နောဒေသိဿာမိ၊ မမူ။ တံ၊ ထိုကုလ္လူပမတရားကို။ပ။ ပဋ္ဌေသောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂ၀၊သည်—

ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ သော။ ပုရိသော၊သည်။ (အသ၊ ရာ၏။) သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဏံ၀၊ (နက်ရှိုင်းသော) ရေပြင်ကျယ်ကို ။ သြရိမံ၊ ဤမှာဖက်၌ဖြစ်သော။တီရံ၊ကမ်းကို။ သာသင်္ကံ ၊ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ရှိ၏ ဟူ၍။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းရှိ၏ဟူ၍။ ပသ္သယျ၊ ရာ၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဖက်၌ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်း ကို။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိဟူ၍။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်း မရှိဟူ၍။ ပသ္သယျ၊ရာ၏။ သန္တာရဏီ၊ ကူးကြောင်းဖြစ်သော။နာ၀ါစ၊ လှေသည်လည်း။ နအဿ မရှိရာ။ အပါရာ၊ ဤဖက်ကမ်းမှ။ပါရံ၊ ထိုဖ က်ကမ်းသို့။ ဂမနာယ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။ ဥတ္တရသေတုဝါ၊ ကူးမြောက်ကြောင်းတံတား သည်လ ည်း။ နအဿ၊မရှိရာ။ တဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ "အယံ ဥဒကဏ္ဏော၀ါ၊သည်။ မဟာ၊ကြီး၏။ သြရိမံ၊သော။ ဘီရုံ၊သည်။သာ သင်္ကံ ၊၏။ သပ္ပဋိဘယံ၊၏။ ပါရိမံ၊ သော။ တီရုံ၊ သည်။ ခေမံ၊ မရှိ။ အပ္ပဋိဘယံ၊ မရှိ။ သန္တာရဏီ၊ သော။ နာ၀ါစ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပါရာ၊မှ။ ပါရံ၊ သို့။ ဂမနာယ၊ ငှါ။ ဥတ္တရဏသေ တုဝါ၊ သည်လ ည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အ ဟံ၊ငါသည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက် သစ်ရွ က်ကို။ သံကစိုဘူ၊ စုရုံး၍။ ကုလ္လံ၊ ဖောင်.ကို။ ဗန္ဓိဘူ၊ ဖွဲ့.၍။ တံ.ကုလ္လံ၊ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဟတ္ထေ ဘိစ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေ ဘိစ၊ ခြေ ဘို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါယမမာနော၊ အားထုတ်လျ က်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်း သာစွာ။ ပါရံ၊ ထိုဖ က်.ကမ်းသို့ ၊ ဥတ္တရဏယံ့၊ ကူးရမ္မကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းလေစွ" ဟူ၍။ ဝေ၀ံ၊ ဤ အကြံအစည်သည်။ အသ၊ရာ၏။ (အသ၊ခါ-မှ ဥတ္တရဏယျ-အသိဘူ၏)။ ဥတ္ဘိ.ဏ္ဍာ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ။ ပါ.ရုဂ် ဘသ၊ဟဖက်ကမ် သို့ ရောက်ပြီးသော။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ "အယံ.ကုဇ္ဇလ္ဟာ၊သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗဟုကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏။ အဟံ၊သည်။

၁။ မဟန္တံ ဥဒကဏ္ဏော၀ံ-၌ မဟန္တံ-သည် ဥဒကဏ္ဏော၀ံ-၏ ဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် ပေးသကဲသို့၊ မဟာကို ဥဒကဏ္ဏ ဝေါ-၏ဝိသေသန အဖြစ်ပေးသော် ဥဒကဏ္ဏ၀ေါ-ကို သသင်္ကော သပ္ပဋိဘယော ခေမော အပ္ပဋိဘယော-ဟု ဝိဘတ်ပြင်ရမ်း။

ဣမံကုလ္လံ၊ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ပ။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီ။အဟံ၊ သည်။ ဣမံကုလ္လံ၊ကို။ သီသေဝါ၊ ဦးခေါင်း၌ သော်လည်း။ အာရောပေတ္စာ၊တင်၍။ ခန္ဓေဝါ၊ ပခုံး၌သော်လည်း။ ဥစ္စာရေတ္စာ။ ထား၍။ ယေနကာမံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိရာ အရပ်သို့။ပဏ္ဏမေယျ၊ဖဲ့သွားရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု”ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အာသ၊ ရာ၏။(တံကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးလေ)။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဝေဝကာရီ၊ ဤသို့ ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လေ၊ ၌။ ကိစ္စကာရီ၊ ပြုသင့်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသူသည်။ အာသအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။(နောဟေတံ ဘန္တေ-ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သောပုရိသော၊သည်။ကထံကာရီ၊ အသို့ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လေ၊ ၌။ ကိစ္စကာရီ၊ သည်။ အာသ၊ ရာသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ ဥတ္တိဏ္ဏာသ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရင်္ဂတသ၊ သော။ တသ ပုရိသဿ၊၏။ (ဗဟုကာရော ။ပ။ဥတ္တိဏ္ဏော-အထိပေးမြဲ)။ အဟံ၊သည်။ဣမံကုလ္လံ၊ကို။ ထလေဝါ၊ ကုန်းပေါ်၌သော်ရင်း။ ဥဿာဒေတ္စာ၊ တင်ထား၍။ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌သော်ရင်း။ သြပိလာပေတ္စာ၊မျှောရ၍။ ယေနကာမံ၊သို့။ ပဏ္ဏမေယျ၊ မူကား။ ယံနူနာတိ၊ စ္စဟူ၍ ။ ဝေ၊သည်။ အာသ!ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သောပုရိသော၊ သည်။ဝေဝကာရီ၊ ဤကြံစည်သည့် အတိုင်း ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လေ၊၌။ ကိစ္စကာရီ၊သည်။ အာသ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ ခေါ်၊သာလျှင်။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလ္လ၊ပမော၊ ဖောင်လျှင်ဥပမာရှိသော။ဓမ္မော၊ ကို။ မယာ၊ ဒါဘုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ စွဲလမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နောဒေသိတော။ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ကုလ္လ၊ပမံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အာဇာနန္တေဟိ၊ သိကုန်သော။ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ဓမ္မာပိ၊ (ဘာဝနာ-မယ) ကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အဓမ္မာ၊ (မေထုန်စသော) အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ပဂေဝ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အဘယ်မှာမပယ်အပ်ဘဲ ရှိကုန်အုံ့နည်း။

၂၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းတို့သည် [1] ။ ဣမာနိ ဆ၊ ဤခြောက်ပါး တို့တည်း။ ကတမာနိဆ၊ အဘယ်ခြောက်ပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဓ၊ဤလောကဌ်။ပ။(အဿု-တဝါစသည်တို့၏အနက်ကို မူလပရိယာယသုတ် စာပိုဒ် ၂-၌ ရှု)။ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ ဧတံ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ။ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ သည်။မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ သညံ၊ ကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ပ။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော။ မုတံ၊ တွေ့အပ်သော။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာမှီးအပ်သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဝိစရိတံ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်အပ်သော။ ယမ္မိ တံ၊ အကြင်အာရုံသည်လည်း ။အတ္တာ၏။ တမ္မိ၊ ထိုအာရုံကိုလည်း။ ဧတံ၊ ဤအာရုံသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊သည်။ အသ္မိ၊၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ လောကော၊ လောကတည်း။ သော၊သည်။ အတ္တာ၊တည်း။ သော၊သည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန် လောကသို့ သွား၍။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။ ဓုဝေါ၊ ခိုင်ခံ့သည်။ သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အုံ့။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော ဝတ္ထုတို့နှင့် တူစွာ။ တဌေဝ၊ တည်တံ့ခိုင်မြဲ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသောအခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်။ ဌဿာမိ၊ တည်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ယမ္မိ တံ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်း

---

[1] ။ ဒိဋ္ဌိပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိယာ အာရမ္မဏမ္ပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ဒိဋ္ဌိယာ ပစ္စယောပိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုရှု၍ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ ကို သုံးနည်းလုံးသော်လည်းပေး။

သည်။ အတ္ထိ၏။ တမ္မိ၊ကိုလည်း။ တေ၊ ဤဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းသည်။ မမ၊ တည်း။ သော၊သည်။ အ၊ဟ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ မေ၊၏။အဘ္ဘာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (သုတဝါ စဒသာဝါကျကို၊ အဿုတဝါ စသော ဝါကျကို မှီ၍ ပေးလေ)။ သော၊ သည်။ ဝေ၊ ဤ အတိုင်း။ သမနုပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုသည်ရှိသော်။ (ဒိဋ္ဌိဌာနေ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းသည် ၁ ။) အသတိ၊ မရှိသော်။နုပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်ဟူ၏သာ။ တေ၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၄၂။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အညဘရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော ဝတ္ထု၊သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ပရိတဿနာ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်။ သိယာနုခေါ၊တိ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ အံ့လော" ဟူသော။ တေ၊ ဤ သို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ရ ဟန်း။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စသ၊ အချို့သောသူ၏။ "မေ၊ ငါ၏။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထု၊သည်။ ဝတ၊ စစ်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ မေ၊၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထု၊သည်။ ဝတ၊ စစ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊၏။ ယံ၊သည်။ ဝတ၊ စစ်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။အဟံ၊ သည်။ တံ၊ဟိ။ ဝတ၊ စစ်။ နလဘာမိတိ၊ မရ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤ အကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။သော။ ထိုအချို့သောသူသည်။သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဋိ ၊ ရင်ကိုဝေါ်၍ ။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကျွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ ခေါ၊ ဤ သို့လျှင်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သိယာ ပန ဘန္တေ ဗဟိဒ္ဓါ အသတိ အပရိတဿနာ။ပ။ အပရိတဿနာ ဟောတိတိ-၌ အပရိတဿနာ၊ မတပ်မက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်- စသည်ဖြင့် ပဋိသေဓအနက်ပေးရမ်မှ တပါး အားလုံးတူ၏)။

ဘန္တေ၊ရား။အဗ္ဘန္တာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော အဘွင်း ဝတ္ထု၊သည်။အသတိ၊သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ သိယာနုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သိယာ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊၌။ကေစ္စသ၊ ၏။ "သော လောကော၊သည်။ပ။ ဌဿာမိတိ၊ တည်အံ့"ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိ၊မိစ္ဆာအယူသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဌာနာဓိဌာနပရိယုဋ္ဌာနာနုသယာနံ၊ ဒိဋ္ဌိ, အကြောင်းဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ, တည်ရာဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ,ထကြွသော ဒိဋ္ဌိ, မှားသော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ဒိဋ္ဌိ,အဖန်တလဲလဲ ကိန်းတည်သော ဒိဋ္ဌိတို့ကို ၂ ။ သမုဋ္ဌိတာယ၊ ပယ်သတ်ခြင်းငှါ။သဗ္ဗသခ်ါရသမထာယ၊အလုံးစုံသော သခ်ါရဘို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယာယ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။

၁။ အသတိ နပရိတဿတိတိ အဝိဇ္ဇမာနေ-ဤအဌကထာ။ ။အဝိဇ္ဇမာနေ တေ၊ မမာတိ ဂဟေတဗ္ဗေ တဏှာဝတ္ထုသို့ ၊ အဗ္ဘန္တရဘူတေ ဗဟိဒ္ဓါ ဗဟိဒ္ဓါ-ကနေ ဝိနဗ္ဗေ။ ဋီကာနှင့်အညီ ဆယ်မာနိ ဘိက္ခဝေ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိ-ပါဠိနှင့်ဆီလျော်အောင် ဒိဋ္ဌိဌာနေ-ဟု ပါဠိသေသထည့်သည်။

၂။ ပါဠိ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ လေးပဒသာရှိလျက် အဌကထာ၌ ဒိဋ္ဌိနဋ္ဌ ဒိဋ္ဌိဌာနာနဋ္ဌ ဒိဋ္ဌာဓိဌာနာနဋ္ဌ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာ-နာနဋ္ဌ အဘိနိဝေသာနုသယနဋ္ဌ-ဟု သံဝဏ္ဏနာ ငါးခုရှိသည်။ဒိဋ္ဌိနဋ္ဌ တခုပိုမိ။ အဌကထာ အလို ၂၄၁-စာပိုဒ်၌ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိကို ဒိဋ္ဌိပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ ဒိဋ္ဌိယာ အာရမ္မဏမ္ပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ ဒိဋ္ဌိယာ ပစ္စယောပိ-ဟု ဖွင့်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်းဒိဋ္ဌိဌာန-ဟူသောသံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို ဒိဋ္ဌိနဋ္ဌ ဒိဋ္ဌိဌာနာနဋ္ဌ-ဟု နှစ်နည်းဖွင့်သည်ဟု ယူ။

ဝိထုဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာဖြစ်သော။ နိရောဓာယ၊ တဏှာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူသော။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားကိုသော်၎င်း)။ တထာဂတသာဝကသ၊ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏ (စကားကိုသော်၎င်း)။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ တသ၊ ထိုအချို့သော သူ၏။ "ဥစ္ဆိဇ္ဇိဿာမိ နာမသု၊ ပြတ်လိမ့်မည်လော။ ဝိနဿိဿာမိ နာမသု၊ ပျက်လိမ့်မည်လော။ နသု နာမ ဘဝိဿာမိ တိ၊ မဖြစ်တော့အုံ့လော" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောယုံမှားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအချို့သော သူသည်။ သောစ တိ၊ ၏။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ၊ ခေါ၊ လျှင်။ အဗ္ဗုဠှံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ မိန့်တော်မူပြီ။

(သိယာ ပန ဘန္တေ။ ပ။ အပရိတဿနာ ဟောတိ-ဟူသော ဗျာတိရေက ဝါကျမှာအနက် သိသာပြီ)။

၂၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပရိဋ္ဌဟော၊ အကြင်သိမ်းဆည်းအပ်သော အပဝတ္ထု သည်။ နိစ္စော၊ သည်။ ဓုဝေါ၊ သည်။ သဿတော၊ သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။ သဿတိသမံ၊ စု။ တထေဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ တံ ပရိဋ္ဌဟံ၊ ကို။ ပရိဋ္ဌဏ္ဌေယျာထ၊ သိမ်းယူ-နိုင်ရာကုန်သလော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပရိဋ္ဌဟော၊ သည်။ ပ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တံ ပရိဋ္ဌဟံ၊ ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ ရှုမြင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မေး၏။ (နော ဟောတိ ဘန္တေ-ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပရိဋ္ဌဟော၊ သည်။ ပ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တံ ပရိဋ္ဌဟံ၊ ကို။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ အတ္တာ ဝါ ဒုပါဒါနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယတော၊ စွဲလမ်းသော။ အသ၊ ထိုသူ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တံ အတ္တာ ဝါ ဒုပါဒါနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယေထ၊ စွဲလမ်းနိုင်.ကုန်သလော။ ။(ပဿထနော။ ပ။ ပါယာသာ-လွှယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ဒိဋ္ဌိ နိဿယံ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာကို။ နိဿယတော၊ မှီသော။ အသ၊ ၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ တံ ဒိဋ္ဌိ နိဿယံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာ.ကို။ နိဿယေထ၊ မှီနိုင်ရာကုန်သလော။ (ပဿထနော တုမှေ။ ပ။ ပါယာသာ-လွှယ်ပြီ)။

၂၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိ ဝါ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္တနိ ယံ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထု ဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာသည်။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ) တည်းဟူ၍ ။ အသ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ ဤ သို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဤ မေးတော်မူတိုင်း ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိ ယေ၊ ဗဟိဒ္ဓ ဝတ္ထု ဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္တာ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တသည်။ မေ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ) တည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ အသ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မေး၏။ ဘန္တေ ၊ ရား။ ဝေ၊ ဤ မေးတော်မူတိုင်း ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိ စ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တကိုလည်း။ အတ္တနိ ယေ စ၊ ဗဟိဒ္ဓ ဝတ္ထု ဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာကိုလည်း။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်။ ထေတ တော၊ ခိုင်မြဲသော

အားဖြင့်။ အနုလဇ္ဇမာနေ၊ မရအပ်သော်။ "သော လောကော၊ သည်။ပ။ ဌဿာမိတိ၊ တည်အံ့" ဟူသော။ ယမ္မိ တံ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း အကြောင်း သည်။ ကေဝလော၊ အလုံးစုံသော။ ပရိပူရော၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံသော။ ဗာလမမ္မော၊ လူမိုက် တို့၏ တရားသည်။ နသိယာ နု၊ မဖြစ်ရာသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ ဟိ၊ အဘယ်မှာလျင်။ နောသိယာ၊ မဖြစ်ပဲ ရှိအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေဝလော၊ သော။ ပရိပူရော၊ သော။ ဗာလ-မမ္မောတိ၊ လူမိုက်တရားသည်သာ။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား.ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ကိံ မညထ၊ အသို့ အောက်မေ့ မှတ်ထင် ကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ နိစ္စံ၀ါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ၀ါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံပန၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ထိုရူပ်သည်။ ဒုက္ခံ၀ါ၊ ဆင်းရဲ လော။ သုခံ၀ါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံပန၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊တည်း။ ဝိပရိဏာမမမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။တံ၊ ထိုရူပ်ကို။ တေ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသို့ ၊ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ ၄ါ။ ကလ္လံနု၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ (နောဟေတံ ဘန္တေ တံကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ-ပေးမြဲ)။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သညာ၊ သည်။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံ၀ါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ၀ါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ (အနိစ္စံ ဘန္တေ။ပ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ-ရှေးနည်း ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောကဌ်။ အတီတာ-နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရူပ် သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၀ါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဌ်လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ၀ါ၊ အပသန္တာန်ဌ်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံ၊သည်။ သြဠာရိကံ၀ါ။ ရွန်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခုမံ၀ါ၊ သိမ်မွေ့သည် လည်း ဖြစ်သော။ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူ ပ်၊ သည်။ဟီနံ၀ါ၊ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏီတံ၀ါ၊မြတ် သည်လ,ည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပ်၊သည်။ ဒူရေ၀ါ၊ ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္တိကေ၀ါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊သော။ ယံရူ ပ်၊သည်။ အတ္ထိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေံရူပ်၊ကို။ (ဝေမေတံမှတေံ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံဌ်စပ်) တေံ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နအသို့၊ မဖြစ်။ ဧသော၊သည်။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍ ။ဝေ၊သို့။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ကာစိ၊ သော။ ယာ၀ေဒနာ၊သည်။ ကာစိ၊ သော။ ယာသညာ၊ သည်။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသခ်ါရာ၊ တို့သည်။ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ပ။ သန္တိကေ၀ါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တေံ၀ိညာဏံ၊ ဤ၀ိညာဏ်ကို။ တေံ၊ ဤအလုံးစုံသော ဝိညာဏ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤအလုံးစုံသော ဝိညာဏ်သည်။ နအဟာမသို့၊ ငါမဟုတ်။ ဧသော၊ နု

၁။ နဘံ စ ဒူရေ ပထ၀ီစ ဒူရေ။ စေတုကဏ္ဏတ္တရ ရေဟိတသဿဝဏ် ကဲ့သို့ ပါဠိပဒီကတ္ထဌ် သတ္တမိကြံ၍ ကိဉ္စိ၊သော။ ရူပံ၊ သည်။ ဒူရေ၀ါ၊ ဝေးလည်းဝေး၏။ သန္တိကေ၀ါ၊ နီးလည်း နီး၏-ဟု တုလျှတ် လိုက်တ်ပေး။ သမုဒ္ဒဿ ဩရိမတီ ရတော ပရတီရံ၀ိယ စ သုဝိဒူရ ဝိဒူရေ အဟံ။ မ-၂-ပေါတလိယသုတ် အဋ္ဌကထာ။ ။သုဝိဒူရ ဝိဒူရေတိ သုဋ္ဌု၀ိဒူရဘူတေ၀ ဝိဒူရေ အဟံ ဌိတော၊ ၎င်းဌိကာတို့ အလို ကိဉ္စိ၊သော။ ယံရူပ်၊ သည်။ ဒူရေ၀ါ၊ ဌ်လည်း။ ဌိတံ၊ တည်၏။ သန္တိကေ၀ါ၊ ဌ်လည်း။ ဌိတံ၊ တည်၏-ဟု ပေး။

သည်။ နမေအတ္တာတိ၊ ငါ၏ အတ္တမဟုတ် ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေ၊ ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း။ ပဿ၊ ရှုသည်ရှိသော်။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ရူပသို့၊ ရှုပ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ၏။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ သညာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသို့၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေခြင်း ကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ဂိုလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသို့၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၊၏။စိတ္တံ၊သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ခီဏာဇာတိ။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ကို စာပိုဒ် ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ဘိက္ခု၊ ကို။ ဥက္ခိတ္တပလိဃော ဣတိပိ၊ မြောက်ပင့် အပ်ပြီးခဲသော အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည်ရှိ သူဟူ၍ ၎င်း။ သံကိဏ္ဏပရိက္ခောဣတိပိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကမ္မာဘိ သင်္ခါရ ကျုံးမြောင်း ရှိ သူဟူ၍ ၎င်း။ အဗ္ဘုဠ္ဠေ ဝိကော ဣတိပိ၊ နုတ်အပ်ပြီးသော တဏှာ တံခါးတိုင် ရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ နိရဂ္ဂဠော ဣတိပိ၊ သြရမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ် တံခါးရွက်မရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ အရိယော၊ စင်ကြယ်သော။ ပန္နဓဇော၊ ချအပ်ပြီးသော မာနတံခွန်ရှိသော။ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော မာနဝန် ရှိသော။ ဝိသံယုတ္တော ဣတိပိ၊ မာနယောဂနှင့်မယှဉ်သူဟူ၍ ၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥက္ခိတ္တပလိဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာ၊သည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိသည်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘावံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝေါ၊ ဤ သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဥက္ခိတ္တပလိဃော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ သံကိဏ္ဏပရိက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ဤ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပေါနေ့ာဘဝိကော၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိသော။ ဇာတိသံသာရော၊ ဖြစ်စေ တတ် ကျင်လည်စေတတ်သော ကမ္မာဘိသင်္ခါရသည်။ ပဟီနော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေဝေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံကိဏ္ဏပရိက္ခော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အဗ္ဘုဠ္ဠေသိကော ဟောတိ-၌ တဏှာ၊ တဏှာသည်-ဟုခေါ်ကြောင်းလွယ်၏)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိရဂ္ဂဠော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ဤ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်အရပ် (ကာမဘုံ)သို့ ချည်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်။ ပဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလာနိ၊ ကုန်သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဝေါ၊ လျှင်။ ပ။ နိရဂ္ဂဠော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အသ္မိမာနော၊ ခန္ဓာ ငါးပါး၌ ငါဟု စွဲလမ်းသော မာနသည်။ ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝေါ၊ လျှင်။ပ။ ဝိသံယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သဗ္ဗန္ဓနာ၊သိကြားနှင့်တကွကုန်သော။ သပြဟွကာ၊ပြဟွာနှင့်တကွကုန်သော။ သပဇာပတိကာ'

မာရ်နတ်နှင့်တကွကုန်သော။ဒေ၀၊နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။အနှေသံ၊ရှာကုန်သည်ရှိသော်။တထာဂတသား၊ သတ္တ၀ါ၏။ ၀ါ၊ ရဟန္တာ၏။ ဝိညာဏ်၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤအာရုံကို။ နိဿိတန္တိ၊ မှီ၏ဟူ၍။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကြကုန်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ဌာပင်လျှင်။ တထာဂတံ၊ သတ္တ၀ါကို။ ၀ါ၊ ရဟန္တာကို။ အနုဒ္ဓိ ဝိဇ္ဇောတိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိဟူ၍။ ၀ါ၊ မသိအပ် မသိနိုင်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀ံ၀ါဒီ ၊ ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိသော။ ဧ၀မက္ခာယီ ၊ ဤသို့ မိန့်မြွက်လေ့ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ဝေနယိကော၊ သတ္တ၀ါတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သတော၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တဿ၊ သတ္တ၀ါ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်း ကို။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ဝိဘ၀ံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို။ ပညာပေတိ၊ သိစေ၏"ဟူ၍။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးသောအားဖြင့်။ မုသာ၊ လိမ်လည်သောအားဖြင့်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယထာစ၊ အကြင် သတ္တ၀ါတို့ကို ဖျက်ဆီး၏ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ မဟော။ ယထာစ၊ အကြင် ထင်ရှားရှိသော သတ္တ၀ါ၏ ပြတ်၏ ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မဟော။ တထာ၊ ထိုငါဘုရား မဟော သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ ဘောဒ္ဓေါ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပညာပေတိ၊၏"ဟူ၍။ အသတာ၊ အားဖြင့်။ပ။ အဘူတေန၊ အားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

(တနည်းကား—

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝ၊ သတ္တ၀ါကို မဖျက်ဆီးတတ်။ ယထာစ၊ ဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ သတ္တ၀ါ၏ ပျက်စီးခြင်းကို မဟော။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် (ဖြစ်သော။) မံ၊ ကို။ တေဘောဒ္ဓေါသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်ဖြစ်သော ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဝေနယိကော၊၏။ သတော၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဝိနာသံ၊ ကို။ ဝိဘ၀ံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏" ဟူ၍။ အသတာ၊ အားဖြင့်။ပ။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏)။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေစ။ ရှေးအခါ၌ဌင်း။ ဧတရဟိစ၊ ယခုအခါ၌ဌင်း။ ဒုက္ခံ၊စေ၀၊ ဆင်းရဲကိုဌင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ နိရောဓဉ္စ၊ ချုပ်ရာကိုဌင်း။ ပညာပေမိ၊ သိစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုသိစေခြင်း၌။ပရေ၊ တ ပါးသော သူတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ စေအဂ္ဂေါသန္တိ၊ အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အုံ့။ ဧ၀ပရိဘာသန္တိ၊ အ၀ကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အုံ့။ စေရောသေန္တိ၊ အကယ်၍ ချုတ်ချယ်ကုန်အုံ့။ စေ၀ိဟေသေန္တိ၊ အကယ်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း စသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ အာဃာတော၊ အမျက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အ၀ုစ္ဓ-ယော၊ ဝမ်းမမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။အနဘိရဒ္ဓိ၊မနှစ်သက်ခြင်း သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုသိစေခြင်း၌။ ပရေ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ ကို။ စေသက္ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ အရိုအသေပြုကုန်အုံ့။ စေဂရုံကရောန္တိ၊အကယ်၍ အလေး ပြုကုန်အုံ့။ စေမာနေန္တိ၊ အကယ်၍ မြတ်နိုးကုန်အုံ့။ စေပူဇေန္တိ၊ အကယ်၍ ပူဇော်ကုန်အုံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ၏။ အာနဉ္ဇော၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။စေတသော၊ စိတ်၏။

ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ၊ပေါ်လွင်သည်၏ အဖြစ်သည် ၁။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုသိစေ ခြင်း၌။ ပရေ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ကို။ စေသက္ကရောန္တိ၊ အုံ့။ပ။ စေပူဇေန္တိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်ဘို့၌။ တထာဂတဿ၊ ၏။ "ယံ္ဂဒံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ဣမေကာရာ၊ ဤအရိုအသေတို့.ကို။ ကရိယန္တိတိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏" ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့.ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေပိအဇ္ဈာသေယျုံ၊ အာဂယ်၍ မူလည်း ဆဲရေးကုန်အုံ့။ပ။ စေပိဝိဟေသေယျုံ၊အာဂယ်၍ မူလည်း ညှဉ်းဆဲကုန်အုံ့။ တတြ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း စသည်တို့၌။ တုမ္ဟေဘိ၊ သင်တို့သည်။ အာဃာတော၊ အမျက်.ကို။ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ အပ္ပစ္စယော၊.ကို။ နကရဏီယော၊ အပ်။ စောဘသော၊ ၏။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ ကို။ နကရဏီယော၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊၌။ တုမ္ဟေ၊ တို့ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေသက္ကရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ပ။ စေပိပူဇေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်း စသ.ည်ဘို့၌။ တုမ္ဟေဘိ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒော၊ ကို။ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ပ။ စေတသော၊ ၏။ ဥပ္ပိလာဝိဘဏ္ဍံ၊ ကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊၌။ တုမ္ဟေ၊ တို့ကို။ ပရေ၊တို့သည်။ စေပိ သက္ကရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ပ။ စေပိပူဇေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေ ပြုခြင်းစသည်ဘို့၌။ တုမ္ဟာကံ၊တို့၏။ "ယံ ဣဒံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ပရိညာတံ၊ အပ်၏။ တတ္ထ ၌။ ဝေရူပါ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာရာ။ တို့.ကို။ ကရိယန္တိတိ၊ အပ်ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊သည်။ အဿ၊ ရာ၏။

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဣဟ၊၌။ ယံ၊အကြင်သဘောတရားသည်။တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့၏(ဥစ္စာသည်။) နဲ၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်စွန့်အပ်သည်ရှိသော်။ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ ဝေါ၊ သင်ဘို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့.။ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ကိဥ္စ၊အဘယ်သဘောတရားသည်သျှင်။တုမ္ဟာကံ၊သည်။ နဲ၊ မဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သ ည်။ တုမ္ဟာကံ၊သည်။ နဲ၊မဟုတ်။ တံ၊ထိုရူပ်.ကို။ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန် လော့။ တံ၊သည်။ ဝါ၊.ကို။ ပဟီနံ၊ သော်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ဝေါ၊ဘို့၏။ ဟိတာယ၊ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့.။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ သညာ၊ သည်။ပ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည် ။။ပ။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့.။

ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ဣမသ္မိံ ဇေတဝနေ၊၌။ ယံတိဏကဋ္ဌသာခါ ပလာသံ၊ အကြင် မြက် ထင်း သစ်ခက် သစ်ရွက်သည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊ကို။ ဇနော၊လူသည်။ ဟရေ ယျ၀ါ၊ ဖယ်ရှားမူလည်း ဖယ်ရှားငြားအုံ့။ ဒဟေယျ၀ါ၊မီးရှို့.မူလည်း မီးရှို့.ငြားအုံ့။ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ။ ကရေယျ၀ါ၊ ပြုမူလည်း ပြုငြားအုံ့။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ အမှေ၊တို့.ကို။ "ဇနော၊သည်။ဟရတိ၀ါဘိ၊ဆောင်မူလည်း ဆောင်၏ဟူ၍။ဒဟတိ၀ါတိ၊ မီးရှို့.မူလည်း ရှို့.၏ဟူ၍။ ယထာပစ္စယံ၊ စွာ ။ကရောတိ၀ါတိ၊ ပြုမူလည်း ပြု၏"ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။အဿအပိနု၊

၁။ ဥပ္ပိလတိ ပုရိမာ၀တ္ထာယ ဘိဇ္ဇတိ ဝိသေသံ အာ၀ဇ္ဇတိတိ ဥပ္ပိလံ။ တဒေ၀ ဥပ္ပိလာ၀ိတံ၊ တဿ ဘာ၀ေါ ဥပ္ပိလာ၀ိတတ္တံ။ ဋီကာ။

ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ သည်သာ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ ဤမြက်ထင်း သစ်ခက် သင်ရွက်သည်။ နော။ တပည့်တော်တို့၏။အတ္တာဝေါ၊ အတ္တသည်လည်း။ နိ၊မဟုတ်။အတ္တနိယံ၀ါ၊ အတ္တ၏ဥစ္စာသည်လည်း။ နိ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ ယံ၊ သည်။ပ။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေ၀ံ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သော။ ဝိ၀ဋ္ဋော၊ ပွင့်လင်းသော။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားသော။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော အ၀တ်ဟောင်းရှိသူနှင့်တူသော။ ၀ါ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်အပ်ပြီးသော အမှိုက်(ရဟန်းတု)ရှိသော။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သ၀ကွာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဝေ၀ံ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာနော၊ သော။ ဝိ၀ဋ္ဋော၊ သော။ ပကာသိတော၊ သော။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ သ၀ကွာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သော။ ခီဏာသ၀ါ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသ၀ေါ ရှိကုန်သော။ ဝုသိတ၀န္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ရှိကုန်သော။ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ဓနဝန် ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘ၀သံယောဇနာ၊ (ဘ၀တို့ဌဲ့ဖွဲ့ဘက်သော) ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အ ဃာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော။ (မူလပရိယာယသုတ် စာပိုဒ် ၈-၌လည်းပါ၏)။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းဘို့၏။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်သည်။ ပညာပနာယ၊ သိစေခြင်း (ပညတ်ခြင်း)ငှါ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့ ။ပ။ သ၀ကွာတော၊ အပ်သော်၊ ယေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းဘို့သည်။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြဿဝပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုပြဿ၀ ပြည်မှ။ အနဝဇ္ဇဘိခမ္မာ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သ၀ကွာတော၊ အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်။ ၀ါ၊ ဘို့၏။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ ရာဂဒေါသမောဟာ၊ တို့သည်။ တနုဘူတာ၊ နည်းပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်ဘို့သည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ၍ ။) သကိဒေ၀၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ၊လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာကုန်၍ ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သ၀ကွာတော၊ အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ၀ါ၊ တို့သည်။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊

၁။ ဆိန္နာ (ပဟီနာ အ၀ိဇ္ဇမာနာ)ပိလောတိကာ ယဿာတိ ဆိန္နပိလောတိကော။ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ၀ါ၊ အား။ ဆိန္နာ၊ ပယ်ဖြတ်အပ်သော။ ၀ါ၊ မရှိသော။ ၀ါ၊ ကင်းသော။ ပိလောတိကာ၊ (စုတ်ပြတ်ချုပ်ဖာ ထုံးဖွဲ့ပါသော) အ၀တ်ဟောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ မည်၏။ ဆိန္နပိလောတိကောဝိယ ဆိန္နပိလောတိကော။ ဓမ္မရ၏။ စုတ်ပြတ်ချုပ်ဖာ ထုံးဖွဲ့ဟောင်းနွမ်းသော အ၀တ်ကို မ၀တ်၊ အသစ်ကျပ်ချုတ် အ၀တ်သစ်ကို ၀တ်သူနှင့် တူသော ပစ္စည်းလေးပါးပေါမျှားအောင် ကုဟန စသည်ကို ပြူသူ ဣရိယာပုထ်ကိုပြင်သူ မိမိဌ်မရှိသောစျာန် ဝိပဿနာတို့ကို ပြောဆိုသူတို့မှ ကင်းရှင်းသောတရား (သာသနာ)ဟု ဆိုလိုသည်။ နိဒါနသံဋ္ဌ ၃-၀၈ ၂-သုတ် ၂၂-စာပိုဒ်ဋ္ဌလည်း ရှုလေ။

ပယ်အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အဝိနိပါတမမ္မာ၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲကုန်သော။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်လျှင်လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်သော။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့ဘည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သွာက္ခာတေ၊ အပ်သော်။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မာနုသာရိနော၊ ပညာတရားဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဒ္ဓါနုသာရိနော၊ သဒ္ဓါဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်လျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သွာက္ခာတေ၊ အပ်သော်။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ ယုံကြည်ရုံမျှသာ။ ပေမမတ္တံ၊ နှစ်သက်ရုံမျှသာ။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည်လျှင်လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်၏။ ဣဘိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

ဒုတိယံ၊ သော။အလဂဒ္ဒူပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-ဝမ္မိကသုတ်

၂၄၉။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ-ကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်ကုမာရကဿပသည်။ အန္ဓဝနေ၊ အန္ဓတောဝ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရာ၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သား (ဗြဟ္မာ) သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်ကောင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်သိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေवလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်။ အန္ဓဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတ္မာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် တောက်ပစေ၍။ပ။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ကုမာရကဿပံ၊ ကို။—ဘိက္ခု ဘိက္ခု၊ ရဟန်းရဟန်း။ အယံ ဝမ္မိကော၊ ဤတောင်ပို့သည်။ ရတ္တိ ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဓူမာယတိ၊ အခိုးထွက်၏။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဇ္ဇလတိ၊ အလျှံတောက်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ပညာရှိ။ သတ္ထာ၊ တူးရှင်းလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးလော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ တူးသော်။ လဂ်ိ ်၊ တံခါးကျည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ လဂ်ိ၊ တံခါးကျည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ လဂ်ိ ်၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ သတ္ထာ၊ လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးဆွလော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ဥဒ္ဓမာယိကံ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတက်သော) ဖားကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ဥဒ္ဓမာယိကာ၊(တို့သည်မှ အထက်ဖောင်းကြွ ပွတက်သော) ဖားပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဥဒ္ဓမာယိကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ဒ္ဝိဓာပထံ၊ လမ်း ၂-သွယ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ဒ္ဝိဓာပထော၊ လမ်းနှစ်သွယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဒ္ဝိဓာပထံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ထားဦးလော့။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ စဂ်ံဝါရံ၊ ဆပ်ပြာရေစစ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊

အရှင်။ စင်္ဂါရော၊ ဆယ်ပြာရေစစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ စင်္ဂါရ၊ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ထားဦးလော့။သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ကုမ္ဘ၊ လိပ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ကုမ္ဘော၊ လိပ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ကုမ္ဘ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ အသိသူနံ၊ သားခုတ်ဓားနှင့် သားစဉ်းတုံးကို။ အဒ္ဒသ၊ပြီ။ဘဒန္တေ၊အရှင်။ အသိသူနာ၊ သားခုတ်ဓားနှင့် သားစဉ်းတုံးပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ အသိသူနံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ မံသပေသိ၊ သားတစ်.ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ရှင်။ မံသပေသိ။ သားတစ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာ ဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ မံသပေသိ ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ နာဂံ၊ မြေနဂါး.ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ နာဂေါ၊ မြေနဂါးပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့ ဆိုပြီ။ ဗြာ:ဟ္မဏော၊ သည်။ နာဂေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ နာဂံ၊ ကို။ မာ:ဃဋ္ဋေသိ၊ မထိပါးလင့်။ နာဂဿ၊ အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာ ဘ၊ ပြီ။ (မောဂ္ဂလ္လာန်အလို-နာဂသကိုသာမျှတ္ထပေး)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဣမေပဥ္စ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေးလျှောက်လော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြောင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေဆို၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအန .ဂ်.ကို။ဓာရေယျာသိစ၊ မှတ်လည်းမှတ်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ အကြောင်သူသည်။ တထာဂတေနဝါ၊ ဘုရား.ကိုရင်း။ တထာဂတသာဝကေနဝါ၊ ဘုရားတပည့်ကိုရင်း။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဣတောဝါပန၊ ဤအကျွန်ုပ်၏ထံမှလည်း [1]။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍။ ဣမေသံ ပဉ္စာနံ၊ ဤပြဿနာဘို့ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓယေ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ တံ၊ ထိုပဋိ.ဂ်.လ်.ကို။ အ:ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ဗါးထယ်နှင့် တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြ ဟ္မကေ၊ ဗြ ဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့် တကွသော။ လောကေ၊ သြ:ကာသလောကဌ်။ သဿမဏဗြာ:ဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝ-မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်ကြွင်းသောလူနှင့်တ.ကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါလောကဌ်။ နုပဿာမိတိ၊ မမြင်ပါဟူသော။ ဧवं၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။(ဣဒံ-ကိုအရာဌာနအား လျှော်စွာပေး)။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပြီ။

---

[1] မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် စာပိုဒ် ၁၆၅-အဋ္ဌကထာ၌ ဣတောဝါ ပန သုတ္ဝာတိ ဣတောဝါ ပန မမ သာသနတော သုတ္ဝာ အတထာဂတောပိ အတထာဂတသာဝကောပိ အာရာဓယေယ္ယ ပရိတောသေယ္ယ အညထာ အာရာဓနံ နာမ နတ္ထိတိ ဒသ္သေတိ-ဟု ဖွင့်၏။ ၎င်း စာပိုဒ် ၁၆၅-၌ ဣတော၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်မှ-ဟု ပေးၗ ဤ၌ ဣတော ၊ ဤအကျွန်ုပ်ထံမှ-ဟု ပေးရမည်ဟူလို။

၂၅၀။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ၏။ အစ္စယေန လွန်ရာအခါ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဤမမ် ရတ္တိ၊ ဤညဉ့်၌။ပ။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့ဟူသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ရတ္တိ၊ ၌။ ဓူမာယနာ၊ အခိုးထွက်ဟူသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဇ္ဇလနာ၊ အလျှံတောက်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုံကားဟူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူပါနည်း။ သုမေဓော၊ ပညာရှိဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ သတ္ထာ၊ တူးရွင်းလက်နက်ဟူသည်။ ကိ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိက္ခဏံ၊ တူးဆွခြင်းဟူသည်။ ကိ၊ အဘယ်ပါနည်း။ လဒ္ဓီ၊ တံခါးကျည်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓမာယိကာ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတက်သော) ဖားဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဒ္ဒိဓာပထော၊ လမ်းနှစ်သွယ်ဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ စဂ်ဝါရံ၊ ဆယ်ပြာရေ စစ်ဟူသည်။ ကိ၊ နည်း။ ကုမ္မော၊ လိပ်ဟူသည်။ ကော၊နည်း။ အသိသူနာ၊ သားခုတ်ထား သားစဉ်းတုံး ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ မံသပေသိ၊ သားတစ်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ နာဂေါ၊ မြွေနဂါး ဟူသည်။ ကောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၅၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ဝမ္မိကောတိတေ၊ တောင်ပိုဟူသော ဤအမည်သည်။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ မိဘတို့၏သုက်သွေးကြောင့် ဖြစ်သော။ သြဒနကုမ္မာသူပစယဿ၊ ထမင်းမုယောမှုံ့ဘို့ကြောင့် ကြီးပွါးသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒန ဘေဒန ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ၊ မမြဲခြင်း လိမ်းကျံခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း ဖရိုဖရဲ ကျဲခြင်း သဘောရှိသော။ဤမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း။ ။(၁)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ကမ္မဋ္ဌေ၊ အမှုလုပ်ငန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ရတ္တိ၊ ၌။ ယံအနုဝိတက္ကေတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန်ကြံစည်၏။ ယံအနုဝိစာရေတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန်သုံးသပ်၏။ အယံ၊ ဤအဖန်ဖန်ကြံစည်သုံးသပ်ခြင်းသည်။ ရတ္တိ၊ ၌။ ဓူမာယနာ၊ အခိုးထွက်ခြင်းမည်၏။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရတ္တိ၊ ၌။အနုဝိတက္ကေဘာ၊ ၍။ အနုဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ဒိဝါ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌေ၊ တို့ကို။ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ဝင်း။ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်ဝင်း။ (မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်ဝင်း။) ယံပယောဇေတိ၊ အကြောင်းအားထုတ်၏။ အယံ၊ ဤ (ကိုယ် နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးဖြင့်) အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဒိဝါ၊ ၌။ ပဇ္ဇလနာ၊ အလျှံတောက်သည် မည်၏။ ။(၂-၃)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဗြာဟ္မဏောဘိ တေ၊ ပုံကား ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။အဓိဝစနံ၊ တည်း။ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သုမေဓောတိ တေ၊ ပညာရှိဟူသော ဤအမည်သည်။သေက္ခဿ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ။(၄-၅)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သတ္ထန္တိ တေ၊ တူးရွင်းလက်နက် ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ပညာယ၊ လောကုတ် လောကီ နှစ်လီသော ပညာ၏။အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ အဘိက္ခဏန္တိ ဘော၊ တူးခြင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ (စိတ်ရောကိုယ်ပါ)အားထုတ်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ (၆-၇)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ လဒ္ဓီတိ တေ၊ တံခါးကျည်ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ လဒ္ဓိ၊ တံခါးကျည်ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ အဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဇဟ၊

ပယ်စွန့်လေ့။ သတ္တံ၊ ပညာ-ဟူသော လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ တူးလေ့ ဟူ သော။ အယံ၊ ကား။ တေသု၊ ဤလင်္ဂီပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၈)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဥဒ္ဓုမာယိကာတိတော်၊(တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပ္ပတက်သော)ဖားဟူသော ဤအမည်သည်။ ကောဓုပါယာသဿ၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဥဒ္ဓုမာယိကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လေ့။ ကောဓုပါယာသံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လေ့။ သတ္တံ၊ ပညာ လက်နက်ကို။အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ လေ့ ဟူသော။အယံ၊ ကား။ တေသု၊ဤဥဒ္ဓုမာယိကာ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၉)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဒ္ဒိဓာပထောတိ တော်၊လမ်းနှစ်သွယ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဒ္ဒိဓာပထံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ထားလိုက်ဦး။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ကို။ ပဇဟ၊ လေ့။ သတ္တံ၊ ပညာလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ လေ့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေသု၊ ဤဒ္ဒိဓာပထော-ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၀)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စဂ်ဝါရန္တိတော်၊ ဆယ်ပြာ ရေစစ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဋ္ဌန်၊ ကုန် သော။ နိဝရဏာနံ၊ နိဝရဏာဘို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးသော နိဝရဏတို့၏ အမည် ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသ၊ ၏ငင်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏသ၊ ၏ငင်းတည်း။ သုမေဓ၊ ပညာရှိ။ စဂ်ဝါရံ၊ ဆယ်ပြာရေစစ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ လေ့။ ပဋ္ဌနိဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဇဟ၊ လေ့။ သတ္တံ၊ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ လေ့ ဟူသော။ အယံ၊ကား။ တေသု၊ ဤစဂ်ဝါရဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၁)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ကုမ္မောတိတော်၊ လိပ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ပဋ္ဌန်၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ နံ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံ ဖြစ်ကုန်သေ ခန္ဓာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓသ၊ ၏ငင်း။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါ နက္ခန္ဓသ၊ ၏ငင်းတည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ကုမ္မံ၊ လိပ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ လေ့။ ပဋ္ဌဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ ပဇဟ၊ လေ့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိကွဏာတိ၊ လေ့ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေသု၊ ဤကုမ္မဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၂)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အသိသူနာတိတော်၊ သားခုတ်ဓား သားစဉ်းတုံး ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဋ္ဌန်၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဋ္ဌာနံ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ကန္တာနံ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါနံ၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ချစ်အပ်သောသဘော ရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာနံ၊ တပ်စွဲမိ်း ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံ တို့၏ငင်း။ပ။ သောတဝိညေယျာနံ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ သဒ္ဒါရုံ တို့၏ငင်း။ပ။ ဃာနဝိညေယျာနံ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့၏ ငင်း။ပ။ ဇိဝှါဝိညေယျာနံ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့၏ငင်း။ပ။ ရဇနီယာနံ၊ ကုန်သော။ကာယဝိညေယျာနံ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၏ငင်းတည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ အသိသူနံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လေ့။ ပဋ္ဌကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်

ငါးပါးတို့ကို။ ပဇာ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူသော။ အယံ၊ ကား။တေဿ၊ ဤအသိသူနာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၃)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မံသပေသိတိတော်၊ သားတစ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ နန္ဒီရုဂဿ၊အာရုံ၌ ပြင်းစွာ နှစ်သက် တပ်မက်တတ်သော ရုဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှီ။ မံသပေသိ ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ နန္ဒီရုဂံ၊ ကို။ ပဇာ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ သော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤမံသပေသိ ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၄)

ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ နာဂေါတိတော်၊ မြွေနဂါးဟူသော ဤအမည်သည်။ ခီဏာသဝဿ၊ အာသဝေါ ကုန်ခမ်းပြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ နာဂေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ နာဂံ၊ ကို။ မာဃဒေ္ဒ ၊ မထိပါးလင့်။ နာဂဿ၊ ရဟန္တာ၏(ခြေတော်တို့ကို)။ နမောကရောဟိတိ၊ ရှိခိုး ခြင်းကိုပြုလော့ ဟူသော။ (ကစ္စ ည်းအလို-နာဂဿ၊ ရဟန္တာအား ဟု သမ္ဗန္ဓနုတ္ထပေး)။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤနာဂဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဘုရားရှင် မိန့်လတ်ပြီ။ ။(၁၅)။ ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ-ပေးမြဲ)

တတိယံ၊ သော။ဝမ္မိကသုတ္တံ၊ဝမ္မိကသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ရထဝိနီတသုတ်

၂၅၂။ (ဧवं မေ သုတံ။ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဇာတိဘူမကာ၊ မေးဖွားရာအရပ်၌ နေကုန်သော။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ နိသိဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နေ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော၊ အာဘယ်ရဟန်းကို။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ ဇာတိဘူမကာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗဟွစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဖော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်။ "အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆော၊ ကင်းသောအလို ရမက်ရှိ၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။အပ္ပိစ္ဆကထဉ္စ၊ အလိုကင်းခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ သန္တုဋ္ဌိကထဉ္စ၊ ရောင့်ရဲခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ ကို။ ပဝိဝေကကထဉ္စ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ အသံသဋ္ဌော၊ မရောနှော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ အသံသဂ္ဂကထဉ္စ၊ မရောနှောခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ကတ္တာ၊ ၏။အတ္တနာစ၊သည်လည်း။အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားတက်သော လုံ့လရှိ၏။ (အာရဒ္ဓဝိရိယောတိ ပဂ္ဂဟိတ ဝိရိယော။ အဋ္ဌကထာ)။ ဘိက္ခူနံ၊တို့ကို။ ဝိရိယာရမ္ဘကထဉ္စ၊(စိတ်ရော ကိုယ်ပါ)အားထုတ်ခြင်း လုံ့လနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ သီလသမ္ပဒါ-ကထဉ္စ၊ သီလ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ သမာဓိသမ္ပဒါကထဉ္စ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်

ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခု၊နုံ၊ တို့ကို။ ပညာသမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ပညာ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော၊ ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခု၊နုံ၊ တို့ကို။ ဝိမုတ္တိ သမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ဖိုလ်ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခု၊နုံ၊ တို့ကို။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန သမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ သဗြဟ္မ စာရီနုံ၊တို့ ကို။ သြဝါဒကော၊ ဆုံးမတတ်၏။ ဝိညာပကော၊ သိစေတတ်၏။ သန္ဒဿကော၊ ကောင်းစွာ ပြတတ်၏။ သမာဒပကော၊ ကောင်းစွာယူစေတတ်၏။ သမုတ္တေဇကော၊ ကောင်းစွာ ထက်မျက်စေတတ်၏။ သမ္မဟံသကောတိ၊ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေတတ်၏” ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သမ္ဘာ ဝိတောနှုတိ၊ ချီးမွမ်းအပ်သနည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဘဂ္ဂေ'ရား။ မန္တာနီပုတ္တော၊ မန္တာနီပုံကားမ၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာပုဏ္ဏောနာမ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ပ။ သဗြဟ္မစာရီနုံ၊ တို့သည်။ “အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပ။ သမ္ဘာဝိတောဟုတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သမ္ဘာ၀ိတော၊ ၏။ဤ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၂၅၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ဘဂ၀တော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ အသခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ “ယဿ၊ အကြင်အရှင်၏။ (ဝဏ္ဏ-စပ်) ။ဝိညူ၊ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ အနုမဿ အနုမဿ၊ သက်ဝင်၍ သက်ဝင်၍။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏။ တဉ္စ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဘ္ဘနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ (ဧတေ၊ ထိုပညာရှိတို့ ချီးကျူးခြင်း စသည်တို့သည်)။ မန္တာနီပုတ္တဿ၊ သော။ တဿ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ ထိုအရှင်ပုဏ္ဏ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (ဧတေ၊ တို့သည်)။ မန္တာဏီပုတ္တဿ၊ သော။ တဿ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊၏။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရရှိအပ်သော လာဘ်တို့ဘည်း။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ကဒါစိ-ကရဟစိ၊ တစုံတခု သော အခါ၌။ မန္တာဏီပုတ္တေန၊ သော။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ အတူတကွ။ အပ္ပေ၀-နာမသမာဂဠေ ယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအုံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေ၀၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။အပ္ပေ၀နာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်နိုင်ငြားအုံ့မသိ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၅၄။ အသခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ ဝိဟာ၀ိဘုဝ၊ ၍။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်လတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။သာ၀တ္ထိ၊ သာ၀တ္ထိပြည်တည်း။ တံ၊ ထိုသာ၀တ္ထိပြည် သို့။ အ၀သရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂ၀၊သည်။ တတြ သာ၀တ္ထိယံ၊ ၌။ ဇေတ၀နေ၊၌။ အနာထပိ ဏ္ဍိ-ကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မန္တာဏီပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာပုဏ္ဏော၊ သည်။ ‘ဘဂ၀၊ သည်။ သာ၀တ္ထိ'၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တောကိရ၊ အစဉ်ဆိုက်ရောက်တော်မူလာသတတ်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ ၌။ပ။ အာရာမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ.ကိရာတိ၊ နေတော်မူသတတ်”ဟူ၍။ အဿောသိ၊ ကြားပြီ။

၂၅၅။ အသခေါ၊ ၌။ပ။ နိသိဒိ၊ပြီ။ဧကမန္တံ၊ တခုသောနေရာအဘို့၌။နိသိန္နံ၊ သော။ မန္တာဏီ ပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ကထာယ၊ စကားဖြင့်။

သန္ဓသော်သိ၊ကောင်းစွာ ပြတော်မူပြီ။ပ။သမ္ဘဟ်သော်သိ၊ကောင်းစွာ ရှင်လန်းစေတော်မူပြီ။အထခေါ်၊ ၌။ပ။ သန္ဓသိတော၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်သည်ဖြစ်၍။ပ။ သမ္ဘဟ်သိတော၊ ကောင်းစွာ ရှင်လန်းစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သောစကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အန္တဝန်၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့နေရန် အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။

၂၅၆။ အထခေါ်၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တုံ့၊ သည်။ ပုဏ္ဏသနာမ၊ ပုဏ္ဏမည်သော။ မန္တာဏီပုတ္တသ၊ သော။ ယသ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ကိတ္တယမာနော၊ ပြောကြားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရှင်ပုဏ္ဏသည်။ပ။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ငှါ။ ပဏ္ဏဇ္ဇောတိ၊ ဖယ်သွားပြီ" ဟူ သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။တရမာနရူပေါ၊ လျင်မြန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒနံ၊ ထိုင်စရာအခင်းကို။ အာဒါယ၊၍။ မန္တာဏီပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ ကို။ ဝါ၊ ၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ သိဿာနုလောကီ၊ ဦးခေါင်းကို ကြည့်လျက်။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ပြီ။ အထခေါ်၌။ပ။ အန္တဝန်၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္မာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေရန်အလို့ငှါ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာပိ သာရိပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အထခေါ် ၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ မန္တာဏီပုတ္တံ၊သော။ အာယသ္မန္တံပုဏ္ဏံ၊ကို။—

၂၅၇။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပုဏ္ဏ။ တယာ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ နောတိ၊ ကျင့်သုံးသလောဟူသော ။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ၊ (အိမ်း) ဟုတ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။အာဝုသော၊ ဏ္ဍ။ တယာ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ ကိ ံ နုခေါ၊ ကျင့်သုံးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ (ကိ ံ ပနာဝုသော-စသည်၌ စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ပဋိပဒါညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ ပဋိပဒါညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ ညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဟုပေး။ ကြင်းလွယ်၏)။

ကိ ံ နုခေါ်။ပ။ ဝုဿတီတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ နောဟိဒံ အာဝုသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ပ။ အာဝုသော၊ ဏ္ဍ။ စရဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။

၁။ ဘဂဝတိ နော။ပ။ ဝုဿတီတိ အာဝုသော ကိ ံ အမှာကံ။ပ။ အာယသ္မတာ ပြဟ္မစရိယံ ဝုဿတီတိ-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကား နောကို အမှာက် ဖွင့်သည်မဟုတ်၊ နော-ကို ကိ ံ ဟု ပုစ္ဆာဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်သည်ဟု မှတ်။

ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတီ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ပြဘွစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပြဘွစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ဣဏ။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ ကိ ုနု၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ အာဝုသော၊ ဣဏ။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိတရားတို့မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်ထားလျက်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ ကိ ုပန၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ကိ ုနုခေါ။ပ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ နောဟိဒံ အာဝုသောတိ၊ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ပြီ။ပ။အာဝုသော၊ ဣဏ။ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောအပ်သော တရားစကား၏။ အတ္ထော၊အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။

၂၅၈။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကို။ အနုပါဒါနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ စေပညပေယျ၊ အကယ်၍ သိစေငြားအံ့။ သဉ္ဇပါဒါနံယေဝ သမာနံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိသော တရားဖြစ်လျက်ကိုပင်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ ပ,ညပေယျ၊ သိစေရာ၏။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ၍။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူသည်။ စေအဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏၊ အာဝုသော၊ ရာ။ ပုထုဇ္ဇနော၊ မည်သည်။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ အာဝုသော၊ ဣ၌ရှင်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အလို့ငှါ။ ဥပမံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣဓ၊ ဤ လောကဌ်။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၂၅၉။ အာဝုသော၊ ရာ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပဿေနဒိဿ၊ ပဿေနဒီမည်သော။ ရညော‌ကောသလဿ၊ ကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋ္ဌဝသန္တဿ၊ နေစဉ်။ သာကေတေ၊သာကေတပြည်၌။ အစ္စာယိကံ၊ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ကိဉ္စိဒေဝကရဏီယံ၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ရာသည်။ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ပေါ်ရာ၏။ သာဝတ္ထိ ံ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ အကြားဌ၌ရင်း။ သာကေတံ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌ရင်း။တဿ၊ထိုပဿေနဒီကောသလမင်း၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်စီးကုန်သော။ ရထဝိနီတာနိ၊ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းကသော ရထားတို့ကို။ ဥပဋ္ဌပေယျုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒီကောသလော‌ရာဇာ၊ ပဿေနဒီကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ အန္တေပုရဒ္ဒါရာ၊ နန်းတွင်းတံခါးမှ။ ပဋ္ဌမံ၊သော။ ရထဝိနီတံ၊ ကို။ အဘိရုဟေယျ၊ တက်စီးရာ၏။ ပဋ္ဌမေန၊သော။ ရထဝိနီတေန၊ ဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ရထဝိနီတံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ရထဝိနီတံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ပ။ သတ္တမေန၊ သော။ ရထဝိနီတေန၊ ဖြင့်။ သာကေတံ၊ သို့။ အန္တေပုရဒ္ဒါရံ၊ နန်းတွင်းတံခါး-အထိ။ အနုပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ အန္တေပုရဒ္ဒါရဂတံ သမာနံ၊ နန်းတွင်းတံခါးသို့ ရောက်ရှိပြီဖြစ်နေသော။ တမေနံ၊ ထိုပဿေနဒီကောသလကို။ မိတ္တာမစ္စာ၊

အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့သည်ရင်း။ ဥာဘိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ "မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။တို့၊သည်။ ဤမိန်း ရထဝိနီတေန၊ ဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ သာကေတံ၊ သို့။ အန္တေပုရဒ္ဒါရံ၊ အထိ။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ရောက်တော်မူသလော"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ၊ ကထံ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ပဿေနဒီ ကောသလော ရာဇာ၊ ပဿေနဒီ ကောသလမင်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရ-မာနော၊ ဖြေဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဗျာကရေယျနုခေါ၊ ဖြေ ဆိုရာမည်သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။

အာဝုသော၊ ဤ။ ဝေ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ပဿေနဒီကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဗျာကရမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဗျာကရေယျ၊ဖြေဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဤမ၊ ၌။ မေ၊ ငါသည်။သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တသေ၊ နေစဉ်။ သာဓကတော၊ ၌။ အစ္စာယိကံ၊ သော။ ကိဉ္စိဒေဝကရဏီယံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သာဝတ္ထိ ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌ရင်း။ သာကေတံ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌ရင်း။ တသ မေ၊ ထိုငါ၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ရထဝိနီတာနံ၊ တို့.ကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ အထခေါ၊၌။ အဟံ သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ အန္တေပုရဒ္ဒါရာ၊ မှ။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ရထဝိနီတံ၊ ကို။ အဘိရူဟိ ၊ ပြီ။ပ။အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ အာဝုသော၊ ဤ။ ဝေ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေဒမဝ၊သာလျှင်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိကို။ ယာဝစိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္ထာဝေ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအ.ကျိုးရှိရုံသာလျှင်။(ဤစ္ဆိတမ္ပာ၊ အလိုရှိအပ်၏)။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။

၂၆၀။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တောသည်။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံပုဏ္ဏံ၊ ကို။ "အာယသ္မာ၊ သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်ကား။ ပုဏ္ဏောတိ၊ ပုဏ္ဏမည်၏။ မန္တာဏိပုတ္တောတိ စပန၊ မန္တာဏိပုဏ္ဏားမ၏ သားဟူ၍လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ (ပုဏ္ဏ) ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ဤ။ အစ္ဆရိယံ၊ လ.က်ဖြစ်ခတ်ဘီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ အာဝုသော၊ ဤ။ အစ္ဆရိယံ၊ မဖြစ်စာ့ အဉီးအသစ်ဖြစ်ပေစ့။ သုတာဝတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ သမ္မဒေဝ၊ သာလျှင်။ သတ္ထုသာသနံ၊ ဘုရားအဆုံးအမတော်ကို။ အာဇာနန္တေန၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိသော။ သာဝကေန၊ သည်။ ဗျာကတာ ယထာ၊ ဖြေဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မန္တာဏိပုတ္တေန၊ သော။ အာယသ္မတာ ပုဏ္ဏေန၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်။ ဂမ္ဘီရာဂမ္ဘီရပညာ၊ အလွန်နက်နဲသောပြဿနာကို။ အနုမဿအနုမဿ၊ သက်ဝင်၍ သက်ဝင်၍။ ဗျာကတာ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လဘန္တိ။ ရကုန်၏။ ပယိရုပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လဘန္တိ၊ရကုန်၏။ ဇေတေ၊ ထို(ဖူးမျှော်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်)ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။

တေသံ သမြဟ္မစာရိနံ၊ တို့၏။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရရှိအပ်သော လာဘ်တို့တည်း။ သမြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ စေလဏ္ဍုပကေန၊ အ၀တ်ခေါင်းခုရှိသော။ မုဒ္ဓနာ၊ ဦးထိပ်ဖြင့်။ မန္တာနိ-ပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ ကို။ စေ ပရိဟရန္တာပိ၊ ဆောင်ကုန်သော်လည်း[1]။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘေယ္ယု၊ ရကုန်ရာ၏။ ပယိရုပါသနာယ၊ငှါ။ လဘေယ္ယု၊ ရာ၏။ ဧတေ၊ထို(ဖူးမြင်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်)ရခြင်းဘို့သည်။ တေသမ္မိ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဧတေ၊ ထို (ဖူးမြင်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းသည်။ တေသမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရခြင်းတည်း။ ယေမယံ၊အကြင်ငါဘို့သည်။ပ။ ပယိရုပါသနာယ၊ ငှါ။ လာဘာမ၊ရကုန်၏။ ဧတေ၊ ထို (ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ အမှာကမ္မိ၊ ထိုငါတို့၏လည်း။ လာဘာ၊တို့တည်း။ ဧတေ၊ သည်။တေသံအမှာကမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်းဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ဝေ၊သို့။ဝုတ္တော၊ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်။ပ။ဇာနန္တိတိ၊ သိကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။အာ၀ုသော။ဏ္ဍေ။ မေ၊ ငါ၏။ နာမ်၊ကား။ဥ၀တိသော၀တိ၊ ဥ၀တိသာမည်၏။ သာရိပုတ္တောတိစပန၊ သာရိပုတ္တရာဟူ၍လည်း။ မံ၊ငါ့ကို။ သမြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ ဏ္ဍတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္ထုကပ္ပေန၊ ဘုရားလောက်နီးနီး ပညာကြီးသော။သာ၀ကေန၊ လက္ခ်ာရံ အဂ္ဂသာ၀ကကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊ အတူတကွ။ မန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်၍ နေရပါကုန်လျက်။(မယံ၊ တို့သည်)။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာဟူ၍။ နဇာနိမှ ၀တကိရ၊ မသိချက်သား ဆိုး၀ါးလှကုန်စွတကား[2]။ ဟိ၊မှန်၏။ မယံ၊တို့သည်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။သစေ ဇာနေယျာမ၊ အကယ်၍ သိကုန်အုံ့။ နော၊ ငါတို့၏ (အတ္ထိ)။ တ္တောကံပိ၊ ဤမျှလောက်ကိုလည်း။ နပ္ပဋိဘာသေယျာမ၊ ပြောမနေရကုန်ရာ။ (စောစောက ရှင်သာရိပုတ္တရာကြီးမှန်းသိလျှင် ယခုလောက် ဥ၀မာတွေ့ဖြင့် ဝေ၀ေဆာဆာ ပြောနေဘို့ မလိုဟူလို)။ အာ၀ုသော၊ ရာ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ပ။ ပယိရုပါသနာယ၊ငှါ။ လဘာမ၊ ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထို(ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ အမှာကမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့ဘည်း။ ဧတေ၊ထို(ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်)ရခြင်းသည်။ တေသံ အမှာကမ္မိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်းဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ဏ္ဍတိ၊ သို့။ ဏ္ဍဟ၊ ဤဘုရားရှင်လက်ထက်၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။တေမဟာနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။ အနုမောဒိ ်သု၊ ၀မ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ ဏ္ဍတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ရထ၀ိနီတသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-နိ၀ါပသုတ်

၂၆၁။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ နေ၀ါပိ-ကော၊ မြက်ခင်း စိုက်ပျိုး သားမူဆိုးသည်။ "မေ၊ ငါသည်။ နိ၀ုတ္တံ၊စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဏ္ဍမံ နိ၀ါပံ၊

---

[1] စေပိ-ထိုင်ပုံကို ပရိဟရန္တာပိ။ပ။ အဌာနပရိကပ္ပေန အဘိဏှဒဿနဿ ဥပါယံ ဒဿေတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအဖွင့်ကြည့်၍ စဉ်းစားလေ။

[2] ၀တသဒ္ဒါ ဝိမှယတ္ထ၊ ကိရသဒ္ဒါ အဌစ္ဆရိယတ္ထ၊ကြိယာနှင့်မတွဲဘဲ ကရဏျဉ်းသက်သက် ခွဲပေးလျှင် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယင် စိတ်ဘိုင်းမကျ မနှစ်သက်သော အနက်ပေါ် အောင်-ကိရ၊ ငါ့နှယ် (နှော်)ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ-ဟု ပေးနိုင်သည်။

ဤမြက်အစာကို။ (နိဝါပ်၊ ၌ စပ်က မေ၊ ၏- ဟုပေးနိုင်သည်)။ မိဂဇာတာ၊ သားသမင်အပေါင်း တို့သည်။ ပရိဘုဥ္ဇန္တာ၊ စားကုန်သည်ရှိသော်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းလှကုန်သည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာသော။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ ယာပေန္တု၊တို၊ မျှတစေကုန်သတည်း”ဟု ရည်ရွယ်၍။ မိဂဇာတာနံ၊ သားသမင်အပေါင်း တို့၏ အလို့ငှါ။ နိဝါပ်၊ မြက်ခင်း (ဝါ၊ မျိုးစေ့)ကို။ နနိဝပတိ၊ စိုက်ပျိုးသည်မဟုတ်။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကော၊သည်။ “မေ၊သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ဣမံ နိဝါပ်၊ ဤမြက်ခင်းသို့။ မိဂဇာတာ၊တို့သည်။ အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့ကုန်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ အစာ၌ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ဘောဇနာနိ၊ အစာတို့ကို။ ဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ ၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မတ္တာသမာနာ၊ ယစ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ပမတ္တာသမာနာ၊ မေ့လျော့ကုန် သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ နိဝါပေ၊ ဤမြက်ခင်း၌။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုစွမ်းနိုင် ကုန်သည်။ (အနီယပစ္စည်းသက္ကတ)။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့”ဟု၍။ ဝေဠု၊ ဤသို့ ရည်ရွယ်၍ သာလျှင်။မိဂဇာတာနံ၊အလို့ငှါ။နိဝါပ်၊ မြက်ခင်းကို။ နိဝပတိ၊စိုက်ပျိုး၏။

၂၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့တွင်။ ပဌမာ၊ရှေးဦးကုန်သော။ မိဂဇာ တာ၊တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊သည်။နိဝုတ္တံ၊သော။ အမုံ နိဝါပ်၊ထိုမြက်ခင်းသို့။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ပ။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေဓဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊ ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊အလိုရှိတိုင်း ပြုနိုင်သော တန်ခိုးအစွမ်းမှ။နပရိမုစ္စိ ံသု၊ မလွတ်နိုင် ကုန်ပြီ။

၂၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်ကုန်သော။မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ “ပဌမာ၊ ကုန်သော။ယေတေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ပ။နပရိမုစ္စိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။မယံ၊တို့သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နိဝါပဘောဇနာ၊ မြက်စာမှ။ယံနူန ပဌိဝိရမေယျာမ၊ရှောင်ကြဉ်ရကုန် မူကား ကောင်းလေစု။ဘယဘောဝါ၊ကြောက်ကြောက် လန့်လန့် စားခြင်းမှ။ပဌိဝိရတာ၊ရှောင်ကြဉ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အရညာယတနာနိ၊တောအရပ်တို့သို့။ အဇ္ဈောဝါဟေတ္တာ၊ ဝင်၍။ ယံနူန ဝိဟရေ ယျာမာတိ၊ နေရကုန်မူကား ကောင်းလေစု”ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ သမစိန္တေသုံ၊ အညီအညွတ် ကြံကုန်ပြီ။ တေ၊ထိုသားသမင် အပေါင်းတို့သည်။ပ။ ဝိဟရိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။တေသံ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ တိဏောဒကသမ္ပန္နော၊ မြက်ရေကုန်ရာဖြစ်သော။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ကြုံလိုခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော။တေသံ၊တို့၏။ ဗလဝိရိယံ၊ အား အစွမ်းလွန်သသည်။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ဗလဝိရိယော၊ သည်။ ပရိဟီနေ၊ သော်။နေဝါပိကဿ၊ ၏။နိဝုတ္တံ၊ သော။ တဒေမဝ နိဝါပ်၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိ ံသု၊ ပြန်လာကုန်ပြီ။ တေ၊တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ခင်းသို့။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ပ။ နပရိမုစ္စိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

၂၆၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ပ။ နပရိမုစ္စိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ အမုံနိဝါပ်၊ ကို။ ဥပ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အာသယံ၊ နေခြင်းကို။ယံနူန ကပ္ပေယျာမ၊ ပြုရကုန်မူကား ကောင်းလေစု။

တတြ၊ ထိုမြက်ခင်းအနီး၌။ အာသယံ၊ ကို။ ကပ္ပေတ္ဝ၊ ၍။ နေ၀ါပိကဿ၊ သည်။ နိ၀ုတ္တံ၊ သော။ အမုံနိ၀ါပံ၊ သို့။အနနုပခဇ္ဇ၊ မတိုးဝှေ့ကုန်မူ၍။ အမုစ္ဆိတာ၊ အစာ၌ မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဥ္ဇိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ အနနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်မူ၍။အမုစ္ဆိတာ၊ ကုန်၍။ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဥ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇိဿာမ၊ မရောက်ကုန်။ပ။နေ၀ါပိကဿ၊ ၏။ အမုဿိ နိ၀ါပေ၊ ထိုမြက်ခင်း၌။ ယထာကာမကရဏီယာ၊အကြင်အလိုရှိတိုင်း ပြုစုမ်းနှိုင်ကုန်သည်။ နအဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တတြ၊ ထိုအလိုရှိတိုင်း မပြုနိုင်သောအခါ၌။ နေ၀ါပိကဿစ၊ ၏ရင်း။နေ၀ါပိကပရိသာယစ၊ မြက်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမှူဆိုး ပရိသတ်၏ရင်း။ "တတိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။သဌာ၊ စဉ်းလဲကုန်သည်။ ကေတဗိနာ၊ စဉ်းလဲခြင်း(အတတ်)ရှိကုန်သည်။ အဿုနာမ၊ ဖြစ်ကုန်စုတကား။ ပရဇနာ၊ (လူမှ တပါးတခြားကုန်သော)ဘီလူးတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ တန်ခိုးရှိကုန်သကဲ့သို့။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ အဿုနာမ၊ကုန်စုတကား။ (ဣဒ္ဓိမန္တာတိ ဣဒ္ဓိမန္တော ဝိယ၊ ပရဇနာတိ ယက္ခာ။ အဋ္ဌကထာ)။နိ၀ုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဣမဉ္စ နာမ နိ၀ါပံ၊ ဤမည်သော မြက်ခင်းကိုလည်း။ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသားသမင် အပေါင်းတို့၏။ အာဂတိ ဝါ၊ လာရာအရပ်ကိုဝင်း။ ဂတိ ဝါ၊ သွားရာအရပ်ကိုဝင်း။ နစဇာနာမ၊ မသိကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နိ၀ုတ္တံ၊ သော။ ဣမံ နိ၀ါပံ၊ ကို။ မဟတီဟိ၊ မျှားစ့ာကုန်သော။ ဒဏ္ဍဝါကရာဟိ၊တုတ် ပိုက်ကွန်တို့ဖြင့်။သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သပ္ပဒေသံ၊ ကြီးစ့ာသော အရပ်ကို။ (ပဒေသေန+သဟ+ယံ ဝတ္တတိတိ-ဟု ပြု။ မဟန္တံ သြကာသံ-ဟု ဖွင့်သည်ကား အရကြား သာ)။ အနုပရိ၀ါရေယျာမ၊ အစဉ် ဝန်းရံရကုန်မူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်နေရာသို့။ တေ၊ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့သည်။ဂါဟံ၊စ့ဲလမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။(ဂါဟံ ဂါဟန္တာ-ဝစနဝိပလ္လာသ။ ဤသို့သောအရာ မျှားစ့ာ၏)။ဂစ္ဆေယျုံ၊သွားကုန်ရာ၏။တတိယာနံ၊ကုန်သော။မိဂဇာတာနံ၊တို့၏။ တံအာသယံ၊ ထိုနေရာကို။ အပ္ပေ၀ နာမ ပသေယျာမာတိ၊ မြင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ"ဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုမှူဆိုး, မှူဆိုးပရိသတ်တို့သည်။ပ။ အနုပရိ၀ါရေသုံ၊ အစဉ် ဝန်းရံကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ၊ သို့။ပ။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ နေ၀ါပိကောစ၊ သည်ရင်း။ပ။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါဟိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာပိ၊ တို့သည်လည်း။ နေ၀ါပိကဿ၊ ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာ၀ါ၊ မှ။ နပရိမုစ္စိ သု၊ မလွတ်ကုန်ပြီ။

၂၆၅။ (စတုတ္ထမိဂဇာတ-၌ တတြ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထာ-မှ နောက်ဆုံး ယတ္ထ တေ ဂါဟံ ဂစ္ဆေယျုံ-တိုင်အောင် ၀ါကျမျှားတွင် "ယံနူန မယံ ယတ္ထ အဂတိ"တ၀ါကျသာ ထူးတော့သည်။ထို၏ အနက်ကိုလည်း "ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေ၀ါပိကဿစ၊ ၏ရင်း။ နေ၀ါပိကပရိသာယစ၊ ၏ရင်း။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ အာသယံ၊ နေခြင်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယံနူန ကပ္ပေယျာမ၊ စ့"ဟု ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုမမြင်ရာအခါ၌။ နေ၀ါပိကဿစ၊၏ရင်း။ နေ၀ါပိကပရိသာယစ၊ ၏ရင်း။ "မယံ၊ တို့သည်။စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။မိဂဇာခတ၊ တို့ကို။ သစေ ဃဋ္ဋေဿာမ၊ အကယ်၍ ပုတ်ခတ်ကုန်ငြားအံ့။ ဃဋ္ဋိတာ၊ ပုတ်ခတ်ခံရကုန်သော။ တေ၊ထိုသားသမင် အပေါင်းတို့သည်။ အညေ အခြားသော သားသမင်တို့ကို။ ဃဋ္ဋိဿန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ထိခိုက်ကုန်လတ္တံ့။ ဃဋ္ဋိတာ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။အညေ၊ တို့ကို။ ဃဋ္ဋိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဝေါ၊ ဤသို့ ပုတ်ခတ်ကုန်သော်။ နိ၀ုတ္တံ၊ သော။ ဣမံ နိ၀ါပံ၊ ကို။ သမ္ဘသော။ အလုံးစုံကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊

တို့သည်။ ပရိမုဠ္ဍိသန္တိ၊ လှတ်ကုန်လတ္တံ့။မယံ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ ယံနူန အဗ္ဗုပေက္ခေယျာမာတိ၊ လျစ်လျူ၊ရှုကုန်ရမူကား ကောင်းလေစ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။နေဝါပိကောစ၊ သည်ရင်း။ နေဝါပိကပရိသာစ၊ သည်ရင်း။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ အဗ္ဗုပေက္ခိ ံသု၊ လျစ်လျူ၊ရှုကုန်ပြီ။ပ။ ပရိမုစ္စိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

၂၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။မေ၊ငါဘုရားသည်။အတ္ထသ၊အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို။ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။အယံဥပမာ၊ ကို။ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။တတ္ထ၊ ဤဥပမာ၌။အယံစေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဝါပေါတိ ဧတံ၊မြက်ခင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဋ္ဌန်း၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ တို့၏။အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကောတိ ဧတံ၊ မြက်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမူဆိုးဟူသောအမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာမှုရှိသော။ မာရဿ၊ မာရနတ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကပရိသာတိ ဧတံ၊ မူဆိုး၏ပရိသတ်ဟူသော ဤအမည်သည်။မာရပရိသာယ၊မာရ်နတ်ပရိသတ်၏။အဓိဝစနံ၊တည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။မိဂဇာတာတိ ဧတံ၊ သားသမင်အပေါင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုံကား တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

၂၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့တွင်။ ပဌမာ၊ကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်သည်။နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။အမုံနိဝါပံစ၊ ဤကာမဂုဏ်မြက်ခင်းကို ရှင်း။ အမှုနိစ လောကာမိသာနံ၊ ထိုလူတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်တို့ကိုရှင်း။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိ ံသု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ။ပ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မာရဿ၊ ၏။ အမုသ္မိ ံနိဝါပေ၊ ထိုမည်သော ကာမဂုဏ်မြက်ခင်း၌ရှင်း။ အမုသ္မိ ံစ လောကာမိသေ၊ ထိုလူတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်၌ရှင်း။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်း ပြုစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဘိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ပ။ မာရဿ၊ ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ တန်ခိုးအစွမ်းမှ။ နပရိမုစ္စိ ံသု၊ မလွတ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာသေယျထာပိ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းဘို့ကဲ့သို့။ ပဌမေ၊ကုန်သော။ ဣမေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ တထူ-ပမေ၊ ထိုပဌမသားသမင်တို့လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ အာဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၆၈။ (တတြ ဘိက္ခဝေ-မှ အဗ္ဗောဂါဟောတာ ဝိ ံဟရိ ံသု-အထိဘူပြီ)။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကား တို့သည်။ဘတ္တ၊ထိုတောအရပ်တို့၌။သာကဘက္ခာပိ၊ဟင်းရွက်စိမ်းကို စားကုန်သည်လည်း။အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။သာမာကဘက္ခာပိ၊မြက်သီးဆန်ကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ နိဝါရဘက္ခာပိ၊ ကျိတ်ဆန်ကိုစားကုန်သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ကုန်ပြီ။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခာပိ၊ သားရေစကို စားကုန်သည်လည်း။အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဟဋ္ဌဘက္ခာပိ၊ မှော်အစေးကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကဏဘက္ခာပိ၊ ဆန်ကွဲကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။အာစာမဘက္ခာပိ၊ထမင်းချိုးကို စားကုန်သည်လည်း။ (ထမင်းရည်ကို ဟောသောအရာလည်းရှိ၏)။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ပိညာကဘက္ခာပိ၊နှမ်းမှုန့်ညက်ကို စားကုန်သည်လည်း။အဟေသုံ၊ကုန်ပြီ။တိဏဘက္ခာပိ၊ မြက်ကိုစားကုန်သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ဂေါမယဘက္ခာပိ၊ နွားချေးကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဝနမူလဖလာဟာရာ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးလျှင် အစာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလိုကျွေကျသော အသီးကို စားကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယာပေသုံ၊ မျှတကုန်ပြီ။(တေသံ ဂိမှာနံ-မှ ဇလဝိရိယံ ပရိဟာယိ-အထိဘူပြီ)။ ဗလဝိရိယေ၊ အားအစွမ်းလွန်လသည်။ ပရိဟီနေ၊ ဆုတ်ယုတ်

သည်မျိုသော်။စေတောဝိမုတ္တိ၊ ကာမဂုဏ်မှ စိတ်၏ လွတ်ခြင်းသည်။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ ။ (ကာမတော စိတ္တသ ဝိမုတ္တိ ဣဓ စေတော ဝိမုတ္တိတိ အဓိပ္ပေတာ။ ဋ္ဌိကာ)။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ကာမဂုဏ်မှ စိတ်၏လွတ်ခြင်းသည်။ ပရိဟီနာယ၊ ယုတ်လျော့သည်ရှိသော်။ မာရသ၊ သည်။ နိ၀ုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ တမေ၀ နိ၀ါပံ၊ ထိုကာမဂုဏ်မြက်ခင်းသို့သာလျှင်ရင်း။ တာနိ၀ လောကာမိသာနိ၊ ထိုလူတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ဘို့သို့ရင်း။ ပစ္စာဂမိ ံသု၊ ပြန်လာကုန်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ဒုဘိယာ၊ ကုန်သော။ တေ၁ဂဇာတာသေယျထာပိ၊ တို့ကဲ့သို့။ ဒုတိယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သမဏာ ပြာ ဘွဏော၊ တို့ကို။ တဿုပမော၊ ဟူ၍။ အဘံ၊သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၆၉။ (တတြ ဘိက္ခ၀ေ၀မှ နောက်ဆုံး အမှုသို ံ့စ လောကာမိသေ-အထိ လွယ်ပြီ)။ ။အပိစ ခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။လောကော၊သည်။သဿတော၊မြဲ၏။ဣတိပိ၊ဤ သို့ရင်း။ လောကော၊သည်။ အသဿတော၊ မမြဲ၊ ဣဘိပိ၊ ရင်း။ လောကော၊ သည်။အန္တ၀ါ၊အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ လောဓကာ၊ သည်။ အနန္တ၀ါ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိပိ၊ရင်း။ ဇီ၀ံ၊ အသက်သည်။ တံ၊ ထိုကိုယ်ဘည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ တံ၊ ထိုအသက်တည်း။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ ဇီ၀ံ၊သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတပါး တခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညံ၊ အသက်မှတပါး တခြားတည်း။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ တထာဂတော၊ သတ္တ၀ါသည်။ မရဏာ၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘိပိ၊ သို့ရင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိပိ၊ ရင်း။တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊မှ။ပရံ၊၌။ ဟောတိ၀၊ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေ၀ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဣတိပိ၊ ရင်း။ ဧ၀ံဒိဋ္ဌိကာ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ ဧ၀ံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၇၀။ (လွယ်ပြီ)။

၂၇၁။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။မာရသ၀၊ ၏ရင်း။မာရ၀ရိသာယ၀၊ ၏ရင်း။ အဂတိ၊ သွားလာရာ အရပ်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။(ဣဓ-စသည်သည် သလ္လေခသုတ် ၈၂-စာပိုဒ်နှင့် တူပြီ)။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို။ အန္ဓံ၊ ကန်းအောင်။ အ၀ာသိ၊ ပြုပြီးသူဟူ၍ရင်း။ မာရ၀စက္ခုံ၊ မာရ်နတ်၏မျက်စိကို။ အ၀ဒံ၊ တည်ရာ မရှိအောင်။ ၀ဓိတ္မာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပါပိမတော၊ မာရ်နတ်၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာအရပ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီး သူ ဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထိုပြင်လည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပညာယ၀၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိဿ၀၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ အာသ၀၊ တို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခမ်းပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ဂတော၊ ဟူ၍ရင်း။ လောကေ၊ ၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏ္ဏော၊ လွန်မြောက်ပြီးသူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ **ဧတံ**၊ ကို။ အ၀ေ၀စ၊ ပြီ။ (ဣဒမ၀ေ၀စ။ပ။အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

ပဌမံ၊ သော။ နိ၀ါပသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

(အရိယာပရိယေသနာ)

၆-ပါသရာသိသုတ်

၂၇၂။ (ဝေ၊ မေ သုတ်။ပ။ အာဇာတမေ၊ ပေးမြဲ) အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပါဒိသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊အရှင်အာနန္ဒာကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ဓမ္မီ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော။ ကထာ၊ စကားကို။ သုတာ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည်ကား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်လှလေပြီ [1]။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊၌။ ဓမ္မီ [2]၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ သဝနာယ၊ ကြားနာရန် အလို့ငှါ။ လဘေယျာမာတိ၊ ရသိုကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရမ္မကဿ၊ ရမ္မကမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။ အဿမော၊ သခမ်းကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်လော့။ ဘဂဝတော၊၏။ပ။သဝနာယ၊ငှါ။အပ္ပေဝ နာမ လဘေယျာထ၊ ရကုန်ငြားအုံ့လည်း မသိ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝမာဝုသောတိ ခေါ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်ဟူ၍။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနှားထောင်ကုန်ပြီ (စကားတော်ပေးကုန်ပြီ)။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာနန္ဒ၊ နာ။ အာယာမ၊ လာ သွားကြစို့။ (ပါရာဇိကာ် အဋ္ဌကထာနှင့် အညီပေးသည်)။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်ဖြစ်သော။မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊မိဂါရသူဌေးအမိ ဝိသာခါသည် [1] ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့ နေရန် အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ကပ်ကြကုန်အုံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာနန္ဒ၊ နာ။ အာယာမ၊ စို့။ ယေန၊ ၌။ ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကော၊ အရှေ့တံခါးမုခ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတုံ၊ သွန်းလောင်းခြင်းငှါ။ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ကပ်ကြကုန်အုံ့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၂၇၃။ အထခေါ၊၌။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကော၊ အရှေ့တံခါးမုခ်၌။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတ္တာ၊ သွန်းလောင်း၍။ ပစ္စုတ္တရိတ္တာ၊ ပြန်တက်၍။ ဧကစီဝရော၊ တထည်တည်းသော သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗာပယမာနော၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်စေလျက် [2]။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။

၁။ ဤကား စိရံ-နှင့် သုတာ-တပုဒ်စီကြုံ၍ ပေးသော အနက်တည်း။ သုယျန္တီ တွေ့ရာတိ သုတော၊ ကာလော။ စိရံ သုတော ကာလော ယဿ၊ ကထာယာတိ-စိရသုတာ။ ဓမ္မီကထာ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော ကြာမြင့်စွာသော ကာလနှင့်၏-ဟုပေး။ ဤအလို စိရံ-နှင့် သုတာ-သမာသ်တပုဒ်တည်း။

၂။ ဝိသာခါသည် မိဂါရသူဌေး၏ ချွေးမပင် ဖြစ်သော်လည်း မယ်တော်အရာ၌ ထား၍ မိဂါရမာတာ-ဟု ဆိုသည်။

၃။ ပကတိဘာဝံ ဂမယမာနော၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ရှု၍ ပုဗ္ဗသဒ္ဒူပယ အပ ဓာတ်-ဏယပစ္စည်း မာန ပစ္စည်းကြုံ၍ ရှေ့ပင်ကိုယ်အဘိုင်း ဖြစ်စေလျက် ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ရမ္မကသ္သ ဗြာဟ္မဏသ္သ၊ ရမ္မကပုံဏားဏ်။ အယံအသ္သမေါ၊ ဤသခ်မ်းကျေးဇူးသည်။ အဝိဒူရေ၊ အနီးပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရမ္မကသ္သ ဗြာဟ္မဏသ္သ၊ ဏ်။ အယံ အသ္သမေါ၊ သည်။ ရမဏီယော၊ မ္ဂေလျော်ဘုယ်ကောင်း ဏ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရမ္မကသ္သ ဗြာဟ္မဏသ္သ၊ ဏ်။ အယံ အသ္သမေါ၊ သည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်နူးစေတတ် ဏ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်လျှောက်ထားပါ ဏ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ရမ္မကသ္သ ဗြာဟ္မဏသ္သ၊ ဏ်။ အသ္သမေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဏ်။ တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတူတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ဏ်။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ မျှားစ္ဓာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရမ္မကသ္သ ဗြာဟ္မဏသ္သ၊ ဏ်။ အသ္သမေ၊ ၌။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန် ဏ်။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ခေါ်ဝေကာ၊ တံခါးမုခ်အပြင်ဘက်၌။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားပြီးဆုံးခြင်းကို။ အာဂမယမာနော၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထာ ပရိယောသာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥက္ကာသိတ္ဝာ၊ ချောင်းဟန့်၍။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေသိ၊ ခေါက်ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဏ် (အလို့ငှါ)။ ဒ္ဒါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ ံသု၊ ဖွင့်ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရမ္မကသ္သ ဗြာဟ္မဏသ္သ၊ ဏ်။ အသ္သမံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်၊ သန္နိသိန္နံ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သည်။ အတ္ထေန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ တို့ ဏ်။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသော။ အန္တရာကထာ၊ အကြားဌ်ဖြစ်သော အခြားစကားသည် ၁ ။ကာ စ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ နော၊ တို့ ဏ်။ ဝိပ္ပကတာ၊ သော။ ဓမ္မိ၊ သော။ ကထာ၊ စကားပါတည်း။ အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လာ ဏ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန် ဏ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်း ဏ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ ယံသန္နိသိဒေယျာထ၊ အကြင်စည်းဝေး နေထိုင်ကုန်ရာ ဏ်။ တေ၊ ဤစည်းဝေး နေထိုင်ခြင်းသည်။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍ ၂ ။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ဝင်ရောက်ကုန်သော။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ပတိရူပံ၊ လျှောက်ပတ် ဏ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိ၊ သော။ ကထာ ဝါ၊ ၎င်း။ အရိယော၊ အပြစ်ကင်းသော။ တုဏ္ဍိဘာဝေါ ဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည် ဏ် အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဒယံ၊ နှစ်မျိုးကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုသင့် ဏ်။

၁။ အန္တရာကထာတိ ကမ္မဋ္ဌာန။ ပ။ ပရိပုစ္ဆာဒီနံ အန္တရာ အညာ ကောဝ ကထာ။ အဋ္ဌကထာ။ အညာတိ အန္တရာသဒ္ဒဿ အတ္ထမာဟ၊ အညတ္ထော ဟိ အယံ အန္တရာသဒ္ဒေါ ဘူမန္တရံ သမယန္တရန္တိ အာဒီသု ဝိယ-ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီ အန္တရာကထာ၊ အခြား(တပါး)သော စကားသည်-ဟုပေး။ ယင်းသို့ အညတ္ထပေးသော်လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းခြင်း-ပါဠိအဋ္ဌကထာ လေ့လာ သင်ကြားခြင်း ဟူသော ရဟန်းကိစ္စ ရပ်နားခိုက် ကြိုးကြားကာလ၌ ဖြစ်သော စကားဖြစ်ခြင်းကြောင့် အန္တရာ ဝေမဇ္ဈေတိ အတ္ထော-ဟု ဋီကာဆရာ ဖြေင့်ပြပြန်သည်။

၂။ သဒ္ဓါယ-ဟု စာပိုဒ် ၂၂၄-၌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ။ ပဋိသခ်ါကဲ့သို့ တဒ္ဘပစ္စယန္တပုဒ်-ဟု ကြံသည်။ တနည်း နာဝိဘတ်၏ ကာရိယကြံလျှင် သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့် ဟုပေး။

၂၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမာပရိယေသနာ၊ ဤရှာမှီးခြင်း တို့သည်။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ၎င်း။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ၁။ သမာနော၊ဖြစ်လျက်။ ဇာတိဓမ္မံယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဇရာဓမ္မံယေဝ၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဗျာဓိဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ မရဏဓမ္မံယေဝ၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ အတ္တနာ၊သည်။ သောကဓမ္မော၊ စိုးရိမ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သောကဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊၏။ အတ္တနာ၊သည်။ သံကိလေသဓမ္မော၊ညစ်နွမ်းခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သံကိလေသဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝေဒေထ၊ဆိုကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုတ္တဘရိယံ၊ သားမယားသည် ၂။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒါသိဒါသံ၊ ကျွန်မိမ္မ-ကျွန်ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊၏။ အဇေဠကံ၊ ဆိတ်နှင့်သိုး (ဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကုလား) သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ၏။ ကုက္ကုဋ္ဌ သူကရံ၊ ကြက်-ဝက်သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊၏။ ဟတ္ထိဂဝါဿဝဠဝံ၊ဆင် နွားမြင်း မြည်းသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊၏။ ဇာတရူပရဇတံ၊ရွှေငွေသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊၏။ဟိ၊မှန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧတေဥပဓယော၊ ဤငါးဖြာသော အာရုံ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိတို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ဖြစ်ခြင်းဘဝဘာရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးဖြာ အာရုံ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိတို့ဌ်။ အယံ၊ ဤ သတ္တဝါသည်။ ဂထိဒတာ၊ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေသည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နော၊ သက်ဝင်သည် ဖြစ်၍။(တဏှာယ အဇ္ဈောဂါ‌ဠှော-ဟု စာပိုဒ် ၂၇၇-ဌ် ဌဖွင့်လတ္တံ့)။အတ္တနာ၊သည်။ဇာတိဓမ္မော၊သည်။ သမာနော၊လျက်။ ဇာတိဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ (ဇရာဓမ္မ အစ-သံကိလေသဓမ္မ အဆုံး အမေးအဖြေဝါကျများကို ဇာတိဓမ္မကို မှီး၍ပေးလေ)။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤရှာခြင်းသည်။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ တည်း။

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊သည်။ ကတမာစ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်ဌ်။ ဧကစ္စော၊သည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ သည်။ သမာနော၊လျက်။ ဇာတိဓမ္မော၊ဌ်။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ အဇာတံ၊ ဖြစ်ခြင်း မရှိသော။ အနုတ္တရံ၊မိမိထက် သာလွန် ကဲမြတ်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသတိ၊၏။ပ။ အဇရံ၊အိုခြင်းမရှိသော။ပ။ အဗျာဓိ ၊နာခြင်းမရှိသော။ပ။

၁။ ဇာတိဓမ္မော-စသည်ကို အဌကထာ၌ ဇာယနသဘာဝေါ ဇီရဏသဘာဝေါ-ဟု စသည်ဖွင့်၏။ ထိုကို ဋီကာ၌ ဇာယနသဘာဝေါတိ ဇာယနပကတိကောတိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏-ဟု အညပုဒ်အနက်ထွက်အောင် ယောဇနာသည်။

၂။ ပုတ္တဘရိယ-စသည်ကား သမာဟာရဒ္ဒန် ဖြစ်၍ နပုံကေတ်-ပဌမန္တ၊ ဇာတိဓမ္မံ-ကိုလည်းရင်းတို့၏ လိန်ဝုစ် လိုက်၍ ဇာတိ ဓမ္မော သဘာဝေါ ယဿ ပုတ္တဘရိယဿာတိ ဇာတိဓမ္မံ-ဟု နပုံလိန် ပဌမာ ကေဝစနန္တ-ဟု မှတ်။

အမတ်၊ သေခြင်းမရှိသော။ပ။ အသောက်၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ပ။ အသံကိလိဋ္ဌ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းမရှိသော။ပ။ ပရိယေသတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အယံ၊ဤရှာမှီးခြင်းသည်။အရိယာ၊အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ တည်း။

၂၇ဖ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာ၄-ပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ရှေ့ဦးသာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓေ၊ သစ္စာ ၄-ပါးကို မသိသေးသော။ဗောဓိသတ္တာ၀၊ ဘုရားလောင်းသည်သာ။ သမာနော၊ သော။ အဟမ္မိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အတ္တာနာ၊ သည်။ပ။ သံကိလေသမ္မံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ပ။ သံကိလေသ၀မ္မံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသာမိ၊ ရှာမှီးပါအုံ့နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ပ။ အသံကိလိဋ္ဌ၊သော။ အနုတ္တရံ၊သော။ ယောဂက္ခေမံ၊သော။နိဗ္ဗာန်၊ကို။ ပရိယေသေယ္ယံ၊ ရှာမှီးရပါမူကား။ ယံန္နနာတိ၊ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သော အဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ အ၀ရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊၌။ ဒဟရော၀၊ ငယ်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည် ။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပ၀ဋ္ဌေန ၀ယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အကာမကာနံ၊ အလိုမရှိကုန်သော။ အဿုမုခါနံ၊မျက်နှာ၌ မျက်ရည် ပြည့်ကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဖတို့သည်။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုးကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတ္၀၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။တဏ္ဍာနိ၊ အ၀တ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္၀၊(ဖုံးလွှမ်း)၀တ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပ၀ဇိ ၊ ဝင်ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ ဧ၀ံ၊သို့။ ပ၀ဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကိ ကုသလဂ၀ေသီ၊ အဘယ်သည် ကုသိုလ်နည်းဟု ရှာမှီးလျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိ၀ရပဒံ၊ (အေးငြိမ်းရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာဖွေလျက်။ ယေန၊၌။ ကာလာမော၊ ကာလာမ-အနုယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရသေ့သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္၀ာ၊ ၍။ ကာလာမံ၊ သော။ အာဠာရံ၊ ကို။ "အာ၀ုသော ကာလာမ၊ ငါ့ရှင်ကာလာမ။အဟံ၊သည်။ဤမသို့ ၀မ္မ၀ိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ဤစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။အ၀ေါစ၊ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ုတ္တေ၊သော်။ကာလာမော၊သော။အာဠာရော၊သည်။မံ၊ကို။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူပါလော့။ ယတ္ထ၊ အကြင်တရား၌။ ဝိညူ၊ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ နစိရသေ၀၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သကံ အာစရိယကံ၊ မိမိဆရာ့အယူကို။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္၀া၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ အယံ၀မ္မော၊ ဤတရားသည်။ တာဒိသောတိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊သည်။နစိရသေ၀၊သာလျှင်။ ခိပ္ပမေ၀၊လျင်မြန်စွာ

၁။ သုသုကာဠကေသောတိ သုဋ္ဌုကာဠကေသော-ဟူသော အဋ္ဌကထာဖွင့်နှင့်အညီ ပေးလိုက်သည်။ ဥပသာရ ၂-ချက်ဆင့် သုသု-ကို သုဋ္ဌု-ဟု ဖွင့်သည်ဟူ၍ရင်း၊ သို့မဟုတ် သုသုသူငယ်ဟော၊ သုသုနော ကာဠကေသော ယဿာတိ သုသုကာဠကေသော၊ သူငယ်၏ နက်သော ဆံပင်ရှိသည်-ဟူသော သဒ္ဒတ္ထကို ဖျောက်၍ သုဋ္ဌု-အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်ဟူ၍ရင်း ကြံဆရာ၏။ သို့မဟုတ်-သုသု၊ နုပျိုသည်။ ကာဠကေသော၊ မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည်ဟု ဤသို့သော်လည်း သုသုတပုဒ်၊ ကာဠကေသော တပုဒ်၊ ၂-ပုဒ် ခွဲရာ၏။

သာလျှင်။ တံမြမ်း၊ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏိ ၁ ၊ သင်ယူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော။သြဒ္ဓပဟတမတ္တေန၊နှုတ်ခမ်းထိရုံမျှဖြင့်။ လပိတလာပနမတ္တေန၊ စကားကို ဆိုစေရုံမျှဖြင့်။ ဥာဏဝါဒဠ္ဠ၊ ငါသိ၏ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုငင်း။ ထေရဝါဒဠ္ဠ၊ငါမြတ်ထေရ်ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုငင်း။ ဝဒါမိ၊ဆို၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ အဟဘ္ဘေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ အညေစ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တဿမယှံ၊ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမော၊ ကာလာမ အနှယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့် ၂ ။ သယံ၊ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နပဝေဒေတိ၊ သိစေသည်မဟုတ်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ကာလာမော၊သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနံ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထခေါ၊ဠ္ဍ။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရံ၊ကို။"အာဝုသော ကာလာမ၊မ။ ကိတ္တာဝတာ၊အဘယ် မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ဣတိ၊သို့။ပဝေဒေသိနောတိ၊သိစေသနည်း" ဟူသော။တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿမယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယှမ္ပိ၊ ငါ၏လည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။(ပဒဟေယျ၊ဠ္ဍစပ်)။ယံမြမ်း၊ အကြောင်တရားကို။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊၏။ ဣတိ၊သို့။ ပဝေဒေဘိ၊ သိစေ၏။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ပဒဟေယျ၊ အားထုတ်ရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူသော။တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောခေါ အဟံ၊ သည်။ပ ။ ဝိဟာသိ ၁ ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ ဠ္ဍ။အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ပ။ အာဠာရံ၊ ကို။"အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။တ္တောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေသိ နောတိ၊လော"ဟူသော။တေ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဝါရှင် ဗောဓိသတ်။(သိဒ္ဓတ္ထဘဝသို့ ရောက်ပြီး သော်လည်း ဘုရား မဖြစ်သေးမီ ဗောဓိသတ်-ဟုပြန်ဆိုလိုက်သည်)။ အဟံ၊ငါအာဠာရသည်။တ္တောဝတာ၊ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေမိ၊၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ အာဝုသော၊ ဝါရှင် အာဠာရ။ အဟမ္ပိခေါ၊ငါဗောဓိသတ်သည်လည်း။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဗောဓိသတ်) ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ဝါရှင် ဗောဓိသတ်။ ယေမယံ၊ အကြောင် ငါတို့သည်။(ငါတို့ဆိုသော်လည်း အာဠာရတဦးထည်းသာ)။တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။သဗြဟ္မ စာရီ ၂ ၊ အတူတကွ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ၊ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဗူးမြင်ရခြင်းသည်။တေသံ နော၊ထိုငါတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။အာဝုသော၊ ဝါရှင် ဗောဓိသတ်။ တေ၊ ထိုဗူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါဘို့၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသော ရခြင်း

၁။ ကေဝလံ သဒ္ဓါမတ္တကေန-သဒ္ဓါမတ္တကေနေဝ၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့်သာလျှင် -ဟု ကေဝလံကို ဝေတ္ထ ကြံ၍ သဒ္ဓါမတ္တကေန-နှင့်တွဲကာ ပေးနိုင်သေးသည်။

ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာဝရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၏။ တံဓမ္မံ၊ကို။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ပ။ ဝိဟရသိ၊၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ယံဓမ္မံ၊ကို။ပ။ ဝိဟရသိ၊၏။ အဟံ၊ငါအာဠာဝရသည်။ တံဓမ္မံ၊ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာဝရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။တံဓမ္မံ၊ကို။ ဇာနာသိ။ ၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊၏။တံဓမ္မံ၊ကို။ အဟံ၊ငါအာဠာဝရသည်။ဇာနာမိ၊၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာဝရသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။တုဝံ၊သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယာဒိသော၊ ၏။ အဟံ၊ ငါအာဠာဝရသည်။ တာဒိသော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗောဓိသတ်။ ဟေ၊ လာလော့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘောဝ၊ နှစ်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော။(မယံ၊ ငါဘို့သည်။) သန္တာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂဏံ၊ ဤဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အာဠာဝရ) ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊သည်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ (အတ္တာနော၊၏။) အနွေဝါသီသမာနံ၊ တပည့်ဖြစ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှ။ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။ ဥဠာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ပူဇာယစ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ မံ၊ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿမယှံ၊ ထိုငါ၏။ "အယံဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ခုနစ်ပါး တရားသ ပ်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခကြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂစသည်ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ သိသင့်သိထိုက်သည် ကို သိခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ယာဝဒေဝ အာကိဉ္စညာယတနူပပတ္တိယာ ဝေ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ရောက်ရုံငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တတိဘိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဝေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ အနလက်ရိတ္ဝာ၊ အဖန်ဖန် မြစ်ခြင်းကို ပြု၍ ၁။ တသ္မာ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ အပက္ကမိ ံ၊ ဖဲသွားပြီ။

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ ကိ ံကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ယေန၊ဌာ။ ရာမဗုတ္တော၊ရာမပုံ၏သား ဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ ံ၊ ပြီ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ မေ၊ငါ၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။ သမာနော၊

၁။ အနလက်ရိတ္ဝာ-ကို နှ အလက်ရိတ္ဝာ-ဟု ၂-ပုဒ်ခွဲ၍ အလက်ရိတ္ဝာ-ကိုလည်း တန်ဆာဆင်ခြင်းအနက်၊ နှ-ကိုလည်း ပဋိသေဓအနက် ကြံကာ တန်ဆာမဆင်မူ၍ -ဟု မယောဇနာသင့်။ အနု အလက်ရိတ္ဝာ-ဟု ၂-ပုဒ်ခွဲ၍ အဖန်ဖန် တန်ဆာဆင်၍ ပေးပြန်သော် နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိက မဟုတ်သော သမာပတ် ၇-ပါး မျှလောက်ကို ဗောဓိသတ်သည် အလွန် မြတ်နိုးနေရာရောက်၏။ ထိုကြောင့် ဤအနက်လည်းမသင့်။ အနု အလက်ရိတ္ဝာ-ဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အနုကို ပုနပ္ပုန-အနက်၊ အလက်ရိတ္ဝာ၌ အလံ-ကို ဝါရဏ အနက်ကြံကာ အဖန်တလဲလဲ မြစ်ခြင်းကိုပြု၍ ဟူသော ဤအနက်သာ အလံဗျမိနာ အလံဗျမိနာတိ ပုနပ္ပုနံ အလက်ရိတ္ဝာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၊ အနလက်ရိတ္ဝာတိ အနုအနု အလံကတ္ဝာ ပုနပ္ပုနံ ဗျမိနာ နကိဉ္စိပယောဇနံ ကတ္ဝာ-ဟူသော ဋီကာတို့နှင့်လည်း ညီ၊ ပါဠိတော်လာ ဗောဓိသတ် ဆိုလိုရင်းနှင့်လည်း ဆီလျော်ပေသည်။

ဖြစ်လျက်။ အာစရိယဌာနေ၊ ဆရာ့အရာ၌။ မံ၊ကို။ ဌပေသိ၊ပြီ။ ။(အယံဓမ္မော၊ ဤသမာဓိတ် ရှစ်ပါး တရားသည်။ ဤတပုဒ်သာထူး၏။ ကြင်းအားလုံးလွယ်ပြီ)။

၂၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ကိ ံ ကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိ ဝရပဒံ၊ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ မဂဓေသု၊ မဂဓဘိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊၌။ ဥရုဝေလာသေနာနိဂမော၊ ဥရုဝေဋ္ဌ တော သေနာနိဂုံးသည်။ အတ္ထိ၏။တံ၊ထိုဥရုဝေဋ္ဌတော သေနာနိဂုံးသို့။ အဝသရိ ံ ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တတ္တ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံး၌။ ရမဏီယံ၊ မြေလျှော်ဘွယ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအဘို့ကိုရင်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်နူးစေတတ်သော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်ကိုရင်း။ သန္ဒတိ ံ ၊ စီးသော။ သေတကံ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော၊ သုပတိတ္ထံ၊ ကောင်းသောဆိတ်ကမ်းရှိသော။ ရမဏီယံ၊ သော။ နဒိ ံ စ၊ မြစ်ကိုရင်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂေါစရဂါမံစ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုရင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဿမယ္ဟံ၏။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအဘို့သည်။ ရမဏီယောဝတ၊ မြေလျှော်ဘွယ်ကောင်းပေစုတကား။ ဝနသဏ္ဍော စ၊ တောအုပ်သည်လည်း။ ပါသာဒိကောဝတ၊ ကြည်နူးဘွယ် ကောင်းပေစု တကား။ နဒီစ၊ မြစ်သည်လည်း။ သန္ဒတိ၊ စီးသည်ဖြစ်၍ ။ သေတကာ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်ဖြစ်၍ ။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ရမဏီယောဝတ၊ တကား။ သမန္တာ၊ မှ။ဂေါစရဂါမောစ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိဝတ၊ ရှိခဲ့ပေစုတကား။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနတ္ထိကဿ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လိုသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်းငှါ။အလံဝတာတိ၊စွမ်းနိုင်စွ တကား" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောအဟံ၊သည်။တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး သွင်း၍။နိသီဒိ ံ ၊နေပြီ။

၂၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ သော်။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ရပြီ။ (ကြင်း ၂၇၆-ပိုဒ် မှီး)။ မေ၊ ၏။ ဒဿနံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ သမ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊တဖန်ဘဝကို ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ။(ပုနဗ္ဘဝ ကရဏ-ဟု ဆိုလိုလျက် ဥတ္တရပဒလောပ၏ အစွမ်းဖြင့် ပုနဗ္ဘဝေါ-ဟု ရှိသည်)။

၂၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဿ မယ္ဟံ၏။ "မေ၊ သည်။ အဓိဂတောရအပ်သိအပ်ပြီးသော။အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော အရာတည်း။သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။အတက္ကာဝစရော၊အကြံအစည် စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိဘို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ အယံပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္မုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ ပျော်ပိုက်၏။ယဒိဒံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ (သခ်ါရ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊ အကြောင်းတရားတို့၏

ညီညွတ်မှုကိုစဲ့ရ၍ အကျိုးဘရား ဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်သော) အကြင် ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ၁။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော ဌာနကို။ အာလယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္မုဒိတာယ၊သော။ပဇာယပန၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်ကား။ဒုဒ္ဒသံ၊ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာ ဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။အဟဇ္ဇော၊ ငါသည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောကြားအံ့။ ပရေစ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏(တရားကို) ။နအာဇာနေယျုံ၊မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဃာသာ၊ နွမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပိသု၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေးဘ၌ ကြားနာ အပ်ပြီးမဟုတ်ကုန်သော) ။အနုစ္ဆရိယာ၊အဖန်ဖန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းကုန်သော။ “ကိစ္ဆေန မေ။ပ။ အာဝုဇ္ဇာတိ၊ အာဝုဇ္ဇာ”ဟူ ကုန်သော။ ဣမာဂါထာယော၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု ၂၊ ထင်ကုန်ပြီ။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတံ ၊ ရအပ် သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊၌။ ပကာသိတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏ ? ။ (ဟ- အနက်မရှိ)။ ရာဂ ဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အယံဓမ္မော၊ ဤသစ္စာ

၁။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ ပဌမနည်းနှင့်အညီ ပေးလိုက်သည်၊ အယံ ပစ္စယော ဧတေသန္တိ ဣဒပ္ပစ္စယာ အဝိဇ္ဇာ ဒယော သဗ္ဗသင်္ခတဓမ္မာ၊ ဣဒပ္ပစ္စယာနံ ဘာဝေါ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ ပစ္စယာ ယတ္ထ ဝုတ္တိကလက္ခဏံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ကို ဘာဝသာဓ်ပြု၊ ၎င်းကိုပင်ကောက်၊ဣဒပ္ပစ္စယတာနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါကို ကမ္မဓာရည်းတဲ့၊ ၎င်းကိုပင် ကောက်-ဟု ဆိုသော (လယ်တီ-သာသန ဝိသေသဓနီ-တ-၂၀၈) အလို (ဤအကြောင်းရှိသော အဝိဇ္ဇာဒီ သင်္ခတတရားတို့၏ အဖြစ် ဟူသော အကြောင်း ညီညွတ်ခြင်းကို စဲ့ရ၍ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သော) ဤဣဒပ္ပစ္စယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ဟု သော်လည်းပေး။ ၎င်းနည်းသည် ဣဒပ္ပစ္စယာနံဝါ အဝိဇ္ဇာဒီနံ အတ္တနော ဖလံ ပတိ ပစ္စယဘာဝေ ဥပ္ပါဒနသမတ္ထ-တာ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ တေန သမတ္ထပစ္စယလက္ခဏော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဒဿိတော ဟောတိ-ဟူသော ဋီကာ ဒုတိယ နည်းနှင့် ညီ၏။

၂။ အပိသု မံ။ပ။ ပဋိဘံသု-နှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို စာပိုဒ် ၆၃-၌ အမြှောက်မျှ ရေးသားခဲ့ပြီ။ အကျယ်ကို မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒီကဏ္ဍ ၂-သုတ် စာကိုယ် ဋီကာ မြန်မာ ဗျာချာနိဿယကို ရှု၍ သိလေ။

၃။ အဋ္ဌကထာ၌ ဟလန္တိ တွေ့ ဟကာရော နိပါတမတ္တော၊ အလန္တိ အတ္ထော။ပ။ အလံ ဒေသိတုံ ပရိယတ္တံ ဒေသိတုံ-ဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ စွမ်းနိုင်၏ဟု ပရိယတ္တအနက် ယောဇနာသည်။အလံသဒ္ဒါ ပရိယတ္တ အနက် ဖွင့်ဆိုအပ်ပါလျက် ကော အတ္ထော ဒေသိတေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ပိဏ္ဍတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်းသည် ရှေနောက် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ သို့သော် ဒကွန္တိ-ကို။ ပဿန္တိ-ဟု ပစ္စုပ္ပန်ကာလိကဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ မူဟောင်းနှင့်အညီ ဒါနိကို နသုသမ္ဘုဧော ဒကွန္တိ အလံ-ဟူသော ၃-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ကောက်နုတ်ချက် ချလျှင် ဟောသဖြင့် အကျိုး မရှိ ဟူသော ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တံ- ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ ဖြစ်လျက် ကော အတ္ထော ဒေသိတေန-ဟု ပိဏ္ဍတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်း ဖြစ်ရကား ရှေနောက် မဆန့်ကျင်ပါ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၌ ပရိယတ္တံ-ဟု တိုက်ရိုက်မဖွင့်။

ဟ ဣတိဝါ ဗျတ္တန္တိ တေသို့ အတ္ထော နိပါတော၊ ကော်သတ္ထောတိ ကေစိ၊ ဟဗျတ္တံ ကော်သေန ဝါ အလံ နိပ္ပ-ယောဇနံ၊ ဝေါကိစ္ဆေန အဓိဂတဿ ဓမ္မဿ ဒေသိတုန္တိ ယောဇနာ-ဟူသော ဋီကာ အလို-ဟ၊ စွမ်းကား စွမ်းနိုင်၏။

လေးပါးတရားကို။ နသုသမ္ဘုဧေ၊ လွယ်လင့်တကူ မသိအပ်။ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်စွာသော။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲစွာသော။ အဏု၊ အဏုမြူသဖွယ်သော။ ပဋိသောတဂါမိ ၊ နိစ္စ-သုခ-စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသော အားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွဲသူတို့သည်။ ဟမောဒေနေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋ္ဌာ၊ လွှမ်းမိုးပိတ်ဆို့အပ်.ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နဒက္ခန္တိ၊မမြင်နိုင်ကုန်။

၂၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြင့်ဖြင့်။နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေဿနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ နောနမတိ၊ မညွှတ်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊၌။ သဟမ္ပတိဿ၊ တိမည်သော။ ပြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာ၏။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မမ၊ငါဘုရား၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊သိ၍။“ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင်လောကဌ်။ အရဟတော၊ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေဿနာယ၊၌။ နောနမတိ၊မညွှတ်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သောလောကော၊ ထိုလောကသည်။ နဿတိဝတ၊ ပျက်စီးစေ တကား။ ဘော၊ တို့။ သောလောကော၊ သည်။ နဿတိဝတာတိ၊ ကား”ဟူသော။ ဇော်၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထခေါ၊၌။ သဟမ္ပတိ ပြဟ္မာ၊သည်။ ဗလဝါ၊အားရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ကို။ သမိဉ္ဇေယျ သေယျထာပိ၊ကွေ့ ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ပြဟ္မလောကေ၊၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊၌။သဟမ္ပတိပြဟ္မာ၊သည်။ကော်သံ၊ ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍ ။ ယေန၊၌။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်စေ၍။ မံ၊ငါဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ရား။ဘဂဝါ၊သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမှုန်းသော သဘောရှိကုန်သော။သတ္တာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿဝနတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ တရားမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဟမ္ပတိပြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣဒံ၊ကို။ ဝတ္ဝာ၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။—

သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသူ (ပူရဏကဿပ-စသည်) တို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံဆအပ်သော။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မော၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓေသု၊ မဂဓ

အလံ၊ အကျိုးတော့ မရှိ။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း အကျိုးမရှိ-ဟု ပေး။ ကေစိ အလိုဟ၊စင်စစ်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စင်စစ် အကျိုးမရှိ-ဟု ပေး။ ဟလန္တိ ဝါ အလန္တိ ဣမိနာ သမာနတ္ထံ ပဒံ-ဟူသော ဋီကာနောက်နည်းကား ဟလံကို ဟ-တပုဒ် အလံ-တပုဒ် မခွဲရ။ အလံ-သည် တပုဒ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟလံ-လည်း အလံ-နှင့် အလားတူ တပုဒ်တည်းသာ ဟု ပြသည်။ တပုဒ်တည်း ယူခိုက် အနက် အတိအကျ မပြသော်လည်း နိပ္ပယောဇနံ-ဟု အလံကို ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ဟလံ-လည်း နိပ္ပယောဇနတ္ထ ဟု ဖွင့်ရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဟလံ၊ အကျိုးမရှိ ဟု နောက်နည်းအလို ယောဇနာ။

တိုင်းတို့ဌ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌ်။ ပါဘုရဟောသီ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ ရှား)။ အမတသ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဒါရုံ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြင့်သော။ တေ၊ ဤ အရိယာမဂ်တရားကို။ အပါပုရ၊ ဖွင့်တော်မူပါ၏လော့။ ဝိမလေန၊ အညစ်အကြေးကင်းသော ဘုရားရှင်သည်။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်)။ သုဏန္တု၊ နာကြားစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်ဌ။ ဌိတော၊တည်သော သကဲ့သည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဇသေ ယသဝါပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။

အပေတသောကော၊ ကင်းသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြင့်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာဘို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခသု၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပဓာရယ ဥပပရိက္ခ၊ ဖွင့်သော ကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့-ဟု သော်လည်း၎ပး)။

ဝီရ၊ လှိုင်းသန်းတော်မူသော။ ဝီဇိတ သင်္ခါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟ၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ အဏဏ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ ကြေးမြီရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဒ္ဓေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ဌ။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသသု၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ပြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိပြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဉ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့ဌ။ ကာရုညတံ စ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရား၏(ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ,အာသယာနုသယ) ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိ ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါမလောကေန္တော၊ သော်။ အပ္ပ-ရဇက္ခေ၊ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ကိလေသာမြူရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသော ကိလေသာမြူ ရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ထက်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နုံ့သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သ္ဓာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒ္ဒါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိစေအပ်ကုန်သော။ ဒုဝိညာပယေ၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်းသိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇ-ဘယဒဿာဝိနေ၊ တမလွန် လောကနှင့် အပြစ်ကို ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ သတ္တေ၊တို့.ကိုဌင်း။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တေ၊ မနေကုန်သော။သတ္တေ၊ တို့.ကိုဌင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့ ၁ ။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညိုတောင်ခင်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ပဒုမာ ကြာတောင်ခင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတောင်ခင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော။ (ကြီးပွါးကုန်စေအပ်ကုန်သော) ။အပ္ပေကစ္စာနိ၊ကုန်သော။ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ကြာညိုတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏)။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ကုန်ရာ၏)။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အစ္ဆုဂ္ဂမ္မ၊ လွန်၍။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ ကုန်ရာ၏)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေမေဝ၊ လျှင်။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သဟမ္မတိ ြဗြဟ္မာနံ၊ကို။ အပါရုတာ။ပ။ ြဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ ၊ တို့ပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ြဗြဟ္မေ၊ ဟူ၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သော နားရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမုဉ္စန္တု၊ လွှတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဒါရာ၊ တံခါးသဖွယ် ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တို့ကို။ အပါရုတာ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိ သသည်၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ဓမ္မံ၊ ကို။ မနုဇေသု၊ လူတို့အား။ နဘာသိ ၊ မဟောပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္မတိ ြဗြဟ္မာ၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်၂။ အမှိ၊ ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေယျံ၊နုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အာဇာနိဿတိတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမော၊ ကာလာမအနွယ်ဖြစ်သော။ အယံ အာဠာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (အဓိဂမဗာဟုသစ္စ)ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ (ပါရိဟာရိယ)

၁။ ဆိုလတ္တံ့သော ဝေမေဝ-ထောက်၍ အဿု-ဟူသော ပါဌသေသနှင့်တွဲ၍ အဿု သေယျထာပိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ရာသကဲ့သို့ရင်း-ဟုသော်လည်း ဥပမာ ဇောတက အဖြစ်ဖြင့် ပေးလေ။

၂။ ဘဂဝတာ-ကို ကတာဝကာသော-ဝယ် ကတပုဒ် တစ်တ်၌စပ်။ အမှိ၏ကတ္တား အဟံ-ထောက်၍ ကတာဝကာသော-ကို ကတော+အဝကာသော+မမာတိ-ဟု ပြု။

ပညာရှိ၏။ မေဝေ၀ီ(တိဟိဘ်ပဋ္ဌိသန္နေ တံတံ ကတ္တမ္ဘာ)ပညာရှိ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကော၊ ပညာမျက်စိ၌ ဂ၊လေသာမြူနည်းသော သဘောရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿ၊ အား။ ပဌမံ၊ စွာ။ မမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောရမူကား။ ယံနူန၊ စွ။ သော။ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံ မမ္မံ၊ကို။ ခိပ္ပမေ၀၊ သာလျင်။ အာဇာနိဿတိတိ၊ လတ္တံ”ဟူသော။ ဇတ်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒေ၀တာ၊ သည်။ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတောတိ၊သေပြီး၍ ခုနစ်ရက်ရှိပါပြီ”ဟူသော။ ဇတ်၊ကို။ အ၀ေစ၊ပြီ။ ကာလာ-မော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ မေ၊ ၏။ ဉာဏဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တဿမယ္ဟိ၊ ၏။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မဟာဇာနိယော၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊မှန်၏။ သော၊ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံ၊မမ္မံ၊ ကို။ သစေ သုဏေယျ၊ အကယ်၍ နာကြားရအုံ့။ ခိပ္ပမေ၀၊ သာလျင်။ အာဇာနေယျ၊ဘိ၊ သိရာ၏ဟူသော။ ဇတ်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (တဿ မယ္ဟ-စသည် လွယ်ပြီ၊ ထူးရာ.ကိုသာ ယောဇနာအုံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာမဟုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဘိဒေါသ-ကာလ.ကတောတိ၊ သန်ကောင်ယံ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ ဟူသော။ ဇတ်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ပ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာနပဟိတတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရား.ကို။ဥပဋ္ဌဟိ ̇ သု၊လုပ်ကျွေးဘူးကုန်ပြီ။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဗဟုကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏။ပ။ ဇေတ၊ယဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရန္တိနုခေါ၊တိ.နေကုန်သနည်းဟူသော။ဇတ်၊ သည်။အ၀ေဟာသိ၊ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အဟံ၊ သည်။ဝိ.သုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ စက္ခုပသာဒကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသောဉာဏ်မျက်.ဖြင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေ.ကဗုဒ္ဓါ ဘို့၏ တက်,ဆင်းရာ ဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါ၀ုန်တော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊၌။အဟံ၊ သည်။ ဥရ၀ေလာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ (မေ့လျော်တော်မူသလောက်။ ။သဒ္ဒတ္ထ)။ပ။ ပဏ္ဏမိ၊ ဖဲသွားတော်မူပြီ။

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဇီ၀ကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ ဂယံ၊ ဂယာ၏။ အန္တရာစ၊ အကြား၌ရင်း။ ဗောဓိ ̇ ၊ ဗောဓိပင်၏။အန္တရာစ၊ ၌ရင်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ အ၀ေးနှင့်ရှည်သောခရီးသို့သွားသော။ “မံ၊ ငါဘုရား.ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒီသ္ဝာန၊ ၍။ မံ၊ ကို။ အာ၀ုသော။ ရှင်။ တေ၊ အရှင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်.ကုန်၏။ ဆ၀ိ၀ဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိ.သုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ၏။ အာ၀ုသော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ ၏။ သတ္ထာ၀ါ၊ ဆရာသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ကဿ ၀ါ၊ အဘယ်သူ၏.ကား။ မမ၊ ကို။ တံ၊သည်။ ရောစေသိတိ၊နှစ်သက်သနည်း” ဟူသော။ ဇတ်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တော၊သော်။ အဟံ၊သည်။ အာဇီ၀ကံ၊ သော။ ဥပက၊ ကို။ သမ္ဗာဘိဘူ။ပ။ အမတဒုန္ဒုဘိန္တိ၊ အမတဒုန္ဒုဘိ ̇ -ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ ̇ ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီ။

ဥပက၊ ဥပက။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံ (လောကီတရား)ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သူသည်။ သမ္ဗ၀ိဒူ၊ အလုံးစုံ(လော.ကီ လောကုတ်တရား)ကို သိသူသည်။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံ

ကုန်သော။ မြေမှသု၊ လောကီတရားဘို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ (ကိလေသာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းမြင့်) မလိမ်းကျံအပ်သူသည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓေဟာ၊ အလုံးစုံ (လောကီတရား)ကို ပယ်စွန့်သူသည်။ တဏှာကင်္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သူသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိသေယ္ယ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရာအံ့နည်း။

သဒေဝကသ္မိံ၊နတ်နှင့်တကွသော။လောကသ္မိံ၊ ၌။မေ၏။အာစရိယော၊ (လောကုတ္တရာ) ဆရာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါဘုရားနှင့်။ သဒိသော၊ တူသူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၏။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တုဖက် ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

လောကေ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည်။ အမှိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက် သာလွန်သူ မရှိသော။ ဧကော၊ တဆူတည်းသာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အမှိ၊ ၏။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတော၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသို့၊ ၏။

အန္ဓီဘူတသ္မိံ၊ အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အမတဒုန္ဒြဘိံ၊ အမြိုက်စည်ကြီးကို။ အာဟဉ္စိ၊ တီးခတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဓမ္မဧက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာကို။ ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကာသိနံ ပုရံ၊ ကာသီတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ သည်။ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း။အနန္တဇိနော၊အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပက လျှောက်ထားပြီ။ ။ (ဣတိ ၂-လုံး ရှိရမည်။ ပဌမ ဣတိ အကြေကြံ)။

ဥပက၊ က။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတံရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မေ့ာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိတာ၊ အောင်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ (အဟံ၊ သည်။) ဇိနော၊ ဇိနမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်မြွက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပေယ္ယအပိ၊ ဖြစ်သော် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ထား၍။ သီသံ၊ ကို။ သြကမ္မေတ္တာ၊ ညိတ်၍။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

၂၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဥပသက်မိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဗ္ဗဇဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒူရတော၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊၍။ "အာဝုသော၊တို့။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များဖို့အလို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ပဓာနဝိဗ္ဗဟုလော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ဗာဟုလ္လာယ၊ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်းငှါ။အာဝတ္တော၊လှည့်လည်၏။သော၊ ထိုရဟန်း

ဂေါတမကို။ နေ၀ အဘိ၀ါဒေတဗျော၊ ရှိမခိုးအပ်။ နပစ္စုဋ္ဌာတဗျော၊ ခရီးဦးမကြိုဆိုအပ်။ အသ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ကို။ နပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊မခံယူအပ်။ အပိစ၊သို့သော်လည်း။ အာသနံ၊ကို။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားသင့်၏။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒိဿတိတိ၊ ထိုင်လတ္တံ့”ဟူ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ သဏ္ဌာပေသုံ၊ ကတိကဝတ် ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ဖြင့်။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ သော်။ (တနည်း၊ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင် ဘုရားရှိန်၀ါ ခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ထိုထိုဘုရားရှိန်၀ါ ခြင်းအရာသည်။ အဘိဘူတာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ၀ါ၊ ကုန်သော။ နာသက္ခိ သူတိ ဗုဒ္ဓါနုဘာ၀ေန ဗုဒ္ဓတေဇသာ အဘိဘူတာ။ ဤအဋ္ဌကထာကို မှီ၍ အနက်သမ္မန်သည်)။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သကာယကတိကာယ၊ မိမိကတိ၌။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညာပေသုံ၊ ခင်းကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ပါဒေါဒကံ၊ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ ရွေးရှု၊တည်ထားကုန်ပြီ။ အပိစ၊သို့သော်လည်း။ မံ၊ ကို။နာမေနစ၊အမည်အားဖြင့်ရင်း။ အာ၀ုသော၀ါဒေနစ၊အာ၀ုသော-ဟု ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုသုံးနှုန်းကုန်၏။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ နာမေနစ၊ အားဖြင့်ရင်း။ အာ၀ုသော၀ါဒေနစ၊ အားဖြင့်ရင်း။ မာသမုဒါစ၊ထ၊ မပြောဆို မသုံးနှုန်းကြ ကုန်လင့်။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သောတံ ဩဒဟထ၊ နှားစိုက် ထောင်ကြ.ကုန်လော့။ (မယာ၊ ငါဘုရားသည်)။ အမတံ၊ (သေခြင်းကင်းသော)အမြိုက်တရားကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ အ.ဟံ၊ သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ (ယထာဂ္ဂမ်-ကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ယထာနုသိဋ္ဌံ-နောက်၌ တထာ-ပါရန် လိုအံ့မထင်)။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လတ်သော်။ ယသ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေ၀၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ (မဂ္ဂပြဟ္မစရိယသ ပရိယောသာနဘူတံ-စာပိုဒ် ၂၇၉-နှင့် အညီတည်း)။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရသ္မေ၀၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္၀ာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿထတိ၊ နေရကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေ၀စံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ပဋ္ဌ၀ဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “အာ၀ုသော ဂေါတမ၊ မ။ တုံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ရင်း။ တာယ ပဋိပဒါယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသောအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသည်ကိုပြုခြင်းဖြင့်ရင်း။ မနုဿမှာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဗ္ဘာဝမှာ၊ မရပြီ။ တုံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗာဟုလ္လိကော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗဟုလော၊ ၍။ ဗာဟုလ္လာယ၊ငှါ။ အာ၀တ္တော၊ ၍။ပ။ အလမရိယ ဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ ကိ ပနအဓိဂမိဿတိတိ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။

အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ (နဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး မျှားပြားဖို့ကျင့်သည်မဟုတ်။ နပဓာနဝိဇ္ဇနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး မျှားပြားဖို့ အလို့ငှါ။ နအာဝဇ္ဇော၊ လှည့်လည်သည်မဟုတ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

“ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေ၊တို့သည်။ဣတောမှ။ပုဗ္ဗေ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေရူပ်၊ သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ပဘာဝိတံ၊ မိန့်မြွက်ဖူးသည်ကို။ (ပဘာဝိတန္တိ ဝါစာသမုဋ္ဌာနံ ဝစီနိဿာရဏန္တိ အတ္ထော။ဋီကာ)။ အဘိဇာနာထ နောတိ၊ သိဘူးကုန်သလော”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဧတေ၊ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊မသင့်ပါ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဟံ၊သည်။ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ သညာပေတုံ၊ဘုရားဟု သိစေခြင်းငှါ။အသက္ခိ ၊စွမ်းနိုင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့ ။ဒေ့ပိဘိက္ခူ၊ တို့ကိုလည်း။ သြဝဒါမိ၊ ၏။ တယောဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တိ၊ လှည့်လည် ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္တာ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ခြောက်ယောက် အစုရှိကုန်သော ငါတို့သည်။ ယာပေမ၊ မျှတကြ.ကုန်၏။ပ။ ဘိ.က္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သြဝဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ဧဝံ၊ သို့။ အနုသာသိယမာနာ၊ သွန်သင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ပ။/ “နော၊ (ပဋ္ဌဝဂ္ဂိ တည်းဟူသော) ငါတို့၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ မပျက်။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံး ဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ဖြစ်ခြင်းဘည်း။ဒါနိ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊တဖန် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဝါ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုခြင်းသည်။)နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ ထိုပဋ္ဌဝဂ္ဂိတို့၏။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

◆

၂၇၇။ (ပဋ္ဌမေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ကာမဂုဏာ-တို့ကို စာပိုဒ် ၁၇၇-၌ ရေးခဲ့ပြီ) ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊တို့သည်ရင်း။ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊တို့သည်ရင်း။ပဋ္ဌ၊ကုန်သော။ ဣမေကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ဂထိတာ၊ တပ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊တွေ့ဝေကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ သက်ဝင်.ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (တဏှာယ အဇ္ဈောဂါဠှာ။ အဌကထာ)။ အနာဒီနဝ ဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြ.ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ “အနယံ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။အာပန္နာ၊ ကုန်၏။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာ.ကာမကရဏီယာ၊ အလိုရှိဘိုင်း ပြုနိုင်ကုန်၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ပိ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရညိကော၊ တောဌ် ပေါက်ပါးသော။ မဂေါ၊သားကောင်သည်။ ဗဒ္ဓါ၊ဖွဲ့ခနှောင်အပ်(မိ) သည်ဖြစ်၍။ ပါသရာသိ ၊ကျော့ကွင်းအပေါင်းကို။ အဓိသယေယျ၊ ဖိ၍ အိပ်ရာ၏။သော၊ထိုသားကောင်သည်။ “အနယံ၊သို့။အာပန္နော၊၏။ဗျသနံ၊သို့။ အာပန္နော၊ ၏။ လုဒ္ဓဿ၊ မူဆိုးသည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုနိုင်၏။ လုဒ္ဒေ၊ မူဆိုးသည်။ အာဂစ္ဆဇနဿ၊လာသော်လည်း။ ယေနကာမံ၊အလိုရှိဘိုင်း။ နပက္ကမိဿတိ၊ မဖဲ့သွားနိုင်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ပေ၊ သည်။ အဿသေယျ၊ထာပါ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အဿု၊ ကုန်၏။ (တေစခေါ-စသော ဝါကျ၌။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ ကုန်သည်။ နာတိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ပေ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏ဟု ပေး။လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအုံ့။ အာရညကော၊ သော။ မဂေါ၊ သည်။အရညေ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။စရမာနော၊လှည့်လည်လတ်သော်။ ဝိဿဋ္ဌော၊ မကြောက်မ၌ ရဲ၀ံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝိဿဋ္ဌော၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဝိဿဋ္ဌော၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ဝိဿဋ္ဌော၊ ၍။ သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုမကြောက်မ၌ ရဲ၀ံ့စွာသွားခြင်း စသည်သည်။ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လုဒ္ဒဿ၊ ၏။ အနာပါထဂတော၊ မမြင်ရာသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ (ဤ၌ အနာပါထဂမနတော-ရှိမူ သာ၍ ကောင်း၏)။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧ၀မေ၀၊သာလျှင်။ ဣာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိ၀ိစ္စေ၀၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ၁။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိဿွာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ အာသ၀၀ါ၊ အာသ၀ေါတရားတို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခမ်းပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ကို။ မာရံ၊မာရ်နတ်ကို။အန္ဓံ၊ကာဏ်းအောင်။အကာသိတိ၊ပြုပြီဟူ၍ဌင်း။မာရစက္ခု၊မာရ်နတ်၏မျက်စိကို။ အပဒံ၊ တည်ရာမရှိအောင်။ ၀ဓိတ္မာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပါပိမတော၊ မာရ်နတ်၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာ အရပ်သို့။ ဂတောတိ၊ ရောက်ပြီဟူ၍ဌင်း။ လောကေ၊လောက၌။ ဝိသတ္တိကံ၊တဏှာကို။ တိဏ္ဏောတိ၊ လွန်မြောက်ပြီဟူ၍ဌင်း။ ဝိဿဋ္ဌော၊ မကြောက်မ၌ ရဲ၀ံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏ဟူ၍ဌင်း။ ဝိဿဋ္ဌော၊၍။ တိဋ္ဌတိ၊ရပ်၏။ဝိဿဋ္ဌော၊၍။ နိသီဒတိ၊ထိုင်၏။ ဝိဿဋ္ဌော၊၍။ သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိတိ၊ ပြု၏ဟူ၍ဌင်း ၂။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပိမတော၊ ၏။ အနာပါထဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အ၀ေစ၊ ပြီ။(ဣဒမ၀ေ၀စ။ပ။အာဘိနှိုင်-ပေးမြဲ)

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပါသရာသိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

၂၈၈။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာ၊မေ-ပေးမြဲ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမ္ဗသေတေန၊ အလုံးစုံပြူသော။ ဝဋ္ဌ၀ါဘိရထေန၊ မြည်းမ(၄-ကောင်)ကသော ရထားဖြင့်။ သာ၀တ္ထိယာ၊ မှ။ ဒိ၀ါဒိ၀ဿ၊ နေ့လယ်၌။ နိယျာတိ၊ ထွက်လာ၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပိလောတိကံ၊ ပိလောတိက မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇ်ကို။ ဒူရတောဝ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ ပြီ။ ဒိဿွာန၊ ၍။ ပိလောတိကံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကုတော၊ ဘယ်မှ။ ဝစ္ဆာယနော၊ ဝစ္ဆာယနအနွယ်ဖြစ်သော။ ဘ၀ံ၊ အရှင်သည်။ ဒိ၀ါဒိ၀ဿ၊ ၌။ အာဂစ္ဆတိနူတိ၊ ကြွလာသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အိုအချင်း ပုံဏား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော သမဏဿ ဂေါတမဿ သန္တိကာ၊ ဤရဟန်း ဂေါတမအထံတော်မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပရိဗိုဇ်)ဖြေဆိုပြီ။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော အမေးကို။ တံ၊ သင် (ပိလောတိကပရိဗိုဇ်) သည်။

၁။ ဗျာန် အနက်မျှားကို စာပိုဒ် ၅၁-၌ ရေးခဲ့ပြီ။

၂။ အန္ဓမကာသိ ၀ါကျ၊ အပဒံ ၀ဒိတ္မာ ၀ါကျ၊ တိဏ္ဏော လောကေ ဝိသတ္တိကံ ၀ါကျ၊ ဝိဿဋ္ဌော။ပ။ ကပ္ပေတိ ၀ါကျတို့၌ ဣတိ-ထည့်၍ ဝုစ္စတိ-၏ အာကာရ၀ါကျ အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်။

ကိ ံ မည်သည်၊အ သို့မှတ်ထင်သနည်း ?။“ဘဝံဝစ္ဆာယနော၊အရှင်ဝစ္ဆာယနသည်။သမဏသ ဂေါတမသ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ပညာစုမ်းကို။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ (ဘဝံ ဝစ္ဆာယနော၊ သ,ည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ရှေဝါကျမှ ဘဝံ။ပ။ ဂေါတမသ-ပုဒ် သမဏံ ဂေါတမံ-ဟု ဝိဘာဂ်ပြင်,လိုက်)။ ပစ္စိုဘော၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍။ မညေ၊ (ယူဆ)မှာ်ထင်သလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဇာဏုဿောဏိ.က) မေး၏။

ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ အဟံ၊ ငါ(ပိလောတိက)သည်။ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားနည်း။ (အို ဇာဏုဿောဏိ ငါကကော ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မို့ သိရမှာလဲဟူလို)။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်လျှင် ?။ သမဏသ ဂေါတမသ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမဏသ ဂေါတမသ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တာဒိသောဝ၊ ထို ရဟန်း ဂေါတမ သဘောရှိသော ဘုရားသည်သာ လျှင်။ နှုန၊ စင်စစ်။ အသ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပိလောတိက) ဖြေဆို၏။ ဘဝံဝစ္ဆာယနော၊ သ,ည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဇာဏုဿောဏိ) မေး၏။ ဘော၊ အိုဇာဏု ဿောဏိ။ အဟံ၊ ငါ (ပိလောတိက)သည်။ ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပေနည်း။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပသံသိဿာမိ၊ ချီးမွမ်းနှိုင်စုမ်းအံ့နည်း။ သောဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ပသတ္ထပသတ္ထောဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သောဘုရားဂုဏ်တို့ဖြင့် သာလျှင် ချီးမွမ်းအပ်သူပေတည်း။ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ (ပိလောတိ.က)ဖြေ၏။ဘဝံဝစ္ဆာယနော၊ သည်။ ကံပနအတ္ထဝသံ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးကို။ သမ္ဘဿမာနော၊ကောင်းစွာမြင်သည် ဖြစ်၍။ သမဏော ဂေါဘမော၊ ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘိပ္ပသန္နော အလွန်ကြည်ညိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာဏုဿောဏိက မေး၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ ကုသလော၊ လိမ်မာသော။ နာဂဝနိကော၊ဆင်တောင်၌ ကျက်စားနေသူသည်။ နာဂဝနံ၊ ဆင်တောသို့။ ပဝိဋ္ဌသယျ၊ဝင်ရာ၏။သော၊ထိုဆင်တောင်၌ ကျက်စားနေသူသည်။နာဂဝနေ၊ဆင်တောင်၌။ဒီဃတောစ အလျားအားဖြင့်လည်း။အာယတံ၊ရှည်လျားသော။တိရိယံစ၊အနံအားဖြင့်လည်း။ဝိတ္ထတံ။ကျယ်ပြန့် သော။မဟန္တံ၊ကြီးသော။ဟတ္ထိပဒံ၊ဆင်ခြေရာ.ကို။ပဿေယျ၊မြင်ရာ၏။ သော၊သည်:ဘော၊အိုအချင်း တို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။မဟာ ဝတ၊ ကြီးမားလေစု တကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊သေယျ၊ထာပါ၊ရောက်ရာသ.ကဲ့သို့။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင် အခါ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ ၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဒါနိ၊ ဒေသနာဉာဏ်၏ ဖြစ်ရာတို့ကို ?။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၁။ (က)တံ ကိ ံ မည်သည်။(ခ)ဘဝံ။ပ။ပညာဝေယျတ္တိယံ။(ဂ)ပဏ္ဍိတော မညေ-ဟု အမေး ၃-ဝါကျ။ထိုတွင် မညေ-သည် နိပါတ်တည်း။မည်တိ နှင့် အနက်တူ၏။(ခ)ဝါကျ၌ ကြိယာမရှိ။ ထိုကြောင့် နောက်လာလတ္တံ့ ကိုကြည့် ၍ ဇာနာတိ-ထည့်၍ပေး။ ပဏ္ဍိတော နောင် ဣတိ ဆောင်ပေး။ လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌသော်လည်းကြ၊ ပဏ္ဍိတောတိ မည်တိနှင့် ပဏ္ဍိတော မညေ-တူ၏ ဟူလို။ မူဟောင်းတို့၌ တံ ကိ ံ မည်သည်-ဟု မဏ္ဍိမ ပုရိသ်ဖြင့် ရှိလျက် ဆဋ္ဌမ္ဌ၌ ပဋ္ဌမပုရိသ်ဖြင့် မည်တိ ဟု ရှိနေသည်။ ဋီကာရှု။

၂။ ကောစာတိ ဟေတု နိဿက္ကေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ ကုတော စာတိ၊ တထာ စာဟ ကေန ကာရဏေန ဇာနိဿာမိတိ။ ဋီကာ။

၃။ ဉာဏံ ပဇ္ဇတိ ဣတ္ထာတိ ဉာဏပဒါနိ။ပ။ ဒေသနာ ဉာဏေန အက္ကန္တ ဋ္ဌာနာနိ။ ဋီကာ။

သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ။ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သ္ဝာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံ၊ သံဃာ၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပေ၏"။ ဣတိ၊ သို့။အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းလို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ၊

၂၇၉။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဘော၊ အိုဇာဏုသောဏိ။ ဣဓ၊ ဤ လောကဌ်။ အဟံ၊ သည်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိကုန်သော။ ကတပရပ္ပဝါဒေ၊ ပြူအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒရှိကုန်သော။ဝါ ပြူအပ်ပြီးသော (ပြီးပြီးသော) သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒ၊ (ပရသမယ) သူတပါးတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင် ပြောဆိုခြင်း (ပရဝါဒမဒ္ဒန) ရှိကုန်သော"။ ဝါ.သဒ၁ခ်ရှုပ၊ ဝါ.သ၀ေဒီလေးသမားနှင့် တူကုန်သော။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ခတ္တိယ ပဏ္ဍိတေ၊ မင်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ တေ၊ထိုမင်းပညာရှိတို့သည်။ ပညာဂတေန၊ (မိမိ) ပညာစွမ်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ (သူတပါးတို့၏)မိစ္ဆာအယူတို့ကို။ ဘိန္ဒန္တာ မညေ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့ ပြူလျက်။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "ဘော၊ အို အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော ခလု၊သည်။အမုကံ နာမ၊ ထိုမည်သော။ ဂါမံ၀ါ၊ ရွာသို့ဌင်း။ နိဂမံ၀ါ၊ နိဂုံးသို့ဌင်း။ ဩသရိဿတိ၊ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့"ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ကြား ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ ပဉ္ဍံ၊ ဤပြဿနာကို။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ ဧवံ၊ ဤသို့။ နော၊ ငါတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ ဧवံ၊ သို့။ စေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုအံ့။ ဧवံ၊ သို့ဖြေဆိုအပ်သော်။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဿာမ၊ တင်ကုန်အံ့။ ဧवံ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧवံ၊ သို့။ စေပိဗျာ ကရိဿာဘိ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြေဆိုအံ့။ ဧဝမ္ပိ ဤသို့လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊ကို။ အာရောပေဿာမာဘိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ပဉ္ဍံ ပြဿနာကို။ အဘိသင်္ခရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။"ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံ နာမ၊ သော။ ဂါမံ၀ါ၊ သို့ဌင်း။ နိဂမံ၀ါ၊ သို့ဌင်း။ ဩသရေါ၀ခလု၊ ဆိုက်ရောက်သတဲ့"။ ဣတိ၊ သို့။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဌ။ သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။တေ၊တို့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဓဿေတိ၊

၁။ ဤကား ဌီကာ ဖွင့်ဆိုသည့်အတိုင်း အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ကတသဒ္ဒါ နိပ္ပန္နပရိယာယော။ ဤဖြင့် ကရိယိတ္ထာတိ-ဟု အတီတကာလိက ကမ္မသာဓနပြူလျှင် နိပ္ပန္နသိဒ္ဓပုဒ်တို့နှင့် ကတသဒ္ဒါ ပရိယာယ်တူ အနက်ဟောပ၏ ဟု ပြ၏။ ပရေ ပ၀ဒန္တိ ဣတ္ထေ ဇေတေနာတိ ပရပ္ပ၀ါဒေါ။ ။ဤဖြင့် ဌီကာလာအတိုင်း ကိတန္တ၀ိဂ္ဂဟ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ ပ၀ါဒပုဒ်ကို အဓိကရဏ, ကရဏသာဓန, တမျိုးမျိုးပြု၍ ပရေသံ ပ၀ါဒေါ ပရပ္ပ၀ါဒေါ-ဟု တပ္ပုရိသ်ဖြစ်စေပြူလျှင် ပရသမယော၊ (သမယန္တရ)ရသည်ဟု သိစေသည်။ ပရေဟိ ပ၀ါဒါနံ ပရပ္ပ၀ါဒေါ။ (ဤဖြင့် ပရေဟိ သဒ္ဒိ ကတ၀ါဒပရိစယေ-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ သဟာဒိယောဂ တတိယာ-တပ္ပုရိသ်တဲ့၍ သူတပါးတို့နှင့်အတူ ဖက်ပြိုင်ပြောဆိုခြင်း-ပြန် စေလိုသည်)။ ပရ၀ါဒမဒ္ဒနံ-ဤဖြင့် သူတပါးတို့နှင့်အတူ ယှဉ်ပြိုင်ပြောဆိုခြင်း ဟူသည် ပရသမယ ပရ၀ါဒကို နှိမ်နင်းခြင်းပင်တည်း ဟု အရကောက်ကို သိစေသည်။ တဒုဘယမ္မိ ဧကတော ကတ္ဝာ ပါဠိယံ ဝုတ္တန္တိ အာဟ ဝိညာတပရပ္ပ၀ါဒေ စေ၀ ပရေဟိ သဒ္ဒိ ကတ၀ါဒပရိစယေ စာတိ။ ဤဖြင့် ပရပ္ပ၀ါဒေါ စ ပရပ္ပ၀ါဒေါ၀ ပရပ္ပ၀ါဒေါ-ဟု ဧကသိတ် ပြူရမည်ဟု ပြသည်။ ကတနှင့် ပရပ္ပ၀ါဒေါ-ကိုကား မည်သို့ တဲ့ရမည်ဟု တိုက်ရိုက် ညွှန်ကြားချက် ဌီကာ မလာသော်လည်း ဧကစ္စေ ခတ္တိယပဏ္ဍိတေ-ဟူသော ပါဠိတော် ထောက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရအောင် ကတော ပရပ္ပ၀ါဒေါ ယေသန္တေတိ ကတပရပ္ပ၀ါဒါ-ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိဘဲ့။ ဤပြဆိုအပ်ခဲ့သော သဒ္ဒါနည်းအရ အထက်ပါအတိုင်း အနက်ပေး။

ကောင်းစွာပြု၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာ ထက်မြက်စေ၏ သမ္မဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေ၏။ တေ၊ တို့သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတာ၊ ကုန်သော်။ သမာဒပိတာ၊ ကုန်သော်။ သမုတ္တေဇိတာ၊ ကုန်သော်။ သမ္မဟံသိတာ၊ ကုန်သော်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိ၊ ကို။ နစေဝပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးမြန်းကြ ကုန်သည်သာ။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါဒတ္တမ၏။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ ကုတော အာရောပေဿန္တိ၊ အဘယ်မှာ တင်ပါကုန်အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သမဏသော ဂေါတမသ၊ ၏ သာလျှင်။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သမ္မဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊သည်။ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်ဒေသနာ ဉာဏ်ဖြစ်ရာကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ အထ၊ ၌။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ မေ့ဟာ၊ ကို။ သ္ဝာက္ခာ·တော၊ ပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝ.ကသံ္ဃော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ပေ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ အဂမံ၊ ရော.က်ပြီ။

ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ၊ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတော၊ ပုံဏားပညာရှိတို့ကို။ပ။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတော၊ သူကြွယ်ပညာရှိတို့ကို။ပ။ သမဏပဏ္ဍိတော၊ ရဟန်းပညာရှိ တို့.ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ပ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သမဏံယေဝ ဂေါတမံ၊ ကိုသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ သြ.ကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန် ကုန်၏။ ဘော၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းပညာရှိတို့.ကို။ သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်း ပြုစေ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂေါတမအထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ သမာနာ၊ ရဟန်း ပြုကုန်သတ်သော်။ ဥပကဋ္ဌာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်.ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ ၍။ အာတာပိနော၊ ၍။ ပဟိတတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တာ၊ နေ.ကုန်သည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တ ဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အ.ကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ သာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ब्रह्मचरियပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်.ကို။ နဝိရသော၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှာ.က်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့ သည်။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) မနုဿိဿာမ ဝတ၊ ပျက်စီးလုမတတ်ဖြစ်.ကုန်ရာပြီတကား။ ဘော၊ တို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနုဿိဿာမ ဝတ၊ အထူးထူး အထေ့ထေ့ ပျက်စီးလုမတတ်ဖြစ်ကုန်ရာပြီ တ.ကား"။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿမဏာဝ၊ ရဟန်းတုတ္တိုသည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ သမဏာ၊ ရဟန်းစစ်တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊

၁။ ဆဋ္ဌမ္ဗုန္ဒင့်တက္ခ စာမူအားလုံး၌ အနုဿာမ-ဟူ၍သာရှိ၏။ သရာဒိ, ဗျဉ္ဇနာဒိ ၂-မျိုးတွင် ဗျဉ္ဇနာဒိ နာသဓာတ်တည်း။ ဗျဉ္ဇနာဒိဓာတ်ကို နု ပဋိသေဓပြုစ်လျှင် နု မှ အ-ကာရိယသို့ ပြောင်းလဲရှိုးမရှိ။ နု နုဿာမ-ဟုသာ ရှိရာ၏။ အကယ်၍ အ-အာဂုံကြုံလျှင်လည်း ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်နှောင်းရောဝယ် အာဂုံအ-မလာနိုင်။ အ-အာဂုံ၊ နာသဓာတ် ကာလာတီပွတ္တိ ဿာမဝိဘတ်ဖြင့် အနုဿိဿာမ ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။

သဒ္ဒေ၊ယတနသံယုတ် ၂-ဝဂ်၊ ၁၀-သုတ် အဋ္ဌကထာ၌ အနုဿသန္တိ နဿသိ ဟု ကာလာတီပွတ္တိဖြင့် ဖွင့်ပုံ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ သစေ နု ဥပသက်မေယျာမ၊ နဋ္ဌာ ဘဝေယျာမ-ဟု ကာလာတီပွတ္တိဆန်ဆန် ဖွင့်ပုံထောက်၍ အနုဿိဿာမ-ဟုသာ ရှိသင့်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ မနုံ သဒ္ဒါ အပ္ပဝါစက ဖြစ်ကြောင်း စသည် အပြည်အစုံ အဋ္ဌကထာရှု။

ဝန်ခံမိချေကုန်ပြီ။ အဗြာဟ္မဏာ၀၊ အပပ္ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်သည် သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ အပပ္ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု သူရှိတို့သည်။အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အနရဟန္တောဝ၊ ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အရဟန္တော၊ တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သမဏာ၊ တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ပ။ အရဟန္တော၊ တို့သည်။ အမှာတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။

၂၉၀။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတာ၊ သော။ ဝဋ္ဌဝါဘိရထာ၊ မှ။ သြရောဟိတ္ဝာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတပက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်ခစ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ “အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂ၀တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ (၀ါ၊ ထိုဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို မောဂ္ဂလ္လာနအလို)။ နမော၊တုပ်ဝပ်ရှိကျိုး ရှိခိုးပါ၏။ပ။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တစုံတခုသောအခါ၌။ တေနဘောတာ ဂေါတမေန၊ ထိုရှင်တော်ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အပ္ပေ၀နာမ သမာဂစ္ဆေ-ယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေ၀၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာ-ပေါ၊စကားပြောဆိုခြင်းသည်။အပ္ပေ၀ နာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်းမသိ”ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊သော။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မ-ဏော၊ သည်။ ယာ၀တကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပိလောတိကေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂ၀တော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဇာဏုဿောဏိံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။“ဗြာဟ္မဏ၊ ဇာဏုဿောဏိပုံဏား။ ဘဏ္ဍာ၀တာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ ဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသော တရားသည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံသည်။ နခေါဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယထာ(ယော)ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ အကြင် ဆင်ခြေရာ ဥပမာ ရှိသော တရားသည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသောတရားကို။ (အပိစ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယောဟတ္ထိပဒေါ ပမော၊ အကြင်။ပ။ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသော တရားကို။ ဟူသော်လည်း ယထာ တထာ ယော တံ ထည့်၍ ယောဇနာ)။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံး သွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာ ဟ္မဏော၊ သည်။ ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧवं၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကား:ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုနားထောင်ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။—

၂၉၁။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သေယ္ယထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ နာဂ၀နိကော၊ ဆင်တောင်ခို ကျက်စားနေသော ယောကျ်ားသည်။နာဂ၀နံ၊ဆင်တောသို့။ပ၀ိသေယ်ျ၊ ၀င်ရာ၏။သော၊

ထိုဆင်တောင့် ကျက်စားနေသော ယောက်ျားသည်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တောင့်။ ဒီဃတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်လျားသော။ တိရိယဉ္စ၊ အနံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ပဿယျ၊ မြင်ရာ၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ အကြင် ဆင်တောင့် ကျက်စားနေသောယောက်ျားသည်။ ကုသလော၊ ဆင်အတတ်၌ လိမ်မာကျွမ်းကျင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ သည်။) ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးပေစ့တကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်သေးသာလျင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တောင့်။ မဟာပဒါ၊ ကြီးသောခြေရှိ ကုန်သော။ ဝါမနိကာနာမ၊ ဝါမနိကာ မည်ကုန်သော။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ (ပုဂ္ဂနိမ်-ဘိုသော ဆင်မတို့ ဟူလို)။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသံပိ၊ ထိုပုဂ္ဂနိမ်တိုသော ဆင်မတို့၏လည်း။ ဧတံ ပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ ထိုဆင်တောင့် ကျက်စားသောသူသည်။ တံ၊ ထို(ခြေရာရှင် ဖြစ်သော)ဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တံ၊ ထိုဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တောင့်။ ဒီဃတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်သော။ တိရိယဉ္စ၊ အနံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟတ္ထိပဒဉ္စ၊ ဆင်ခြေရာကိုလည်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သောအရပ်၌။ နိသေဝိတဉ္စ၊ ပွတ်ဘိုက်ရာကိုလည်း။ ပဿတိ၊ ၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ သည်။ ကုသလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်အတတ်၌ လိမ္မာသူသည်။ ဘော၊ တို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးစ့ပတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆ ဘိ၊ မရောက်နိုင်သေးသည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ မဟာပဒါ၊ ကုန်သော။ ဥစ္စာ၊ (ခြေတံရှည်သဖြင့်) မြင့်ကုန်သော။ ကာဠာရိ ကာနာမ၊ ကာဠာရိကာအမည်ရှိကုန်သော[1]။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံပိ၊ ထိုဆင်မတို့၏လည်း။ ဧတံပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ သည်။ တံ၊ ထို(ခြေရာပွတ်ရာ၏ အရှင်ဖြစ်သော)ဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တံ၊ သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ ဒီဃတောစ၊ အားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ သော။ တိရိယဉ္စ၊ အနံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ သော်။ ဟတ္ထိပဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သောအရပ်၌။ နိသေဝိတဉ္စ၊ ပွတ်ဘိုက်ရာကိုလည်း။ ဥစ္စာ၊ ၌။ ဒန္တေဟိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်။ အာရဋ္ဌဘာနိ၊ ထိုးအပ်သော အရာတို့ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ ၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ သည်။ ကုသလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဘော၊ တို့။ နာဂေါ၊ သည်။ မဟာဝတ၊ စ့ပတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ သေး။ တံ၊ ထိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ မဟာပဒါ၊ ကုန်သော။

၁။ ကာဠာရံ တေသဿ အတ္ထီတိ ကာဠာရိကာ။ တခြောင်းက အထက်ထောင်တက်၍ တခြောင်းက အောက်သို့ကုတ်နေသဖြင့် ရှိရိုးရှိစဉ် ပမာဏထက် ကဲ့သော အစွယ်ရှိသော ဆင်မ မည်သည် ဟူလို။

ဥစ္စာ၊ ကုန်သော။ ကဏေရုကာနာမ၊ ကဏေရုကာ မည်ကုန်သော[1]။ ဟတ္ထိနိယော၊ တို့သည်။ သန္ဓိ၊ ကုန်၏။ တာသံပိ၊ တို့၏လည်း။ ဧတံပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ သည်။ပ။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သော အရပ်၌။ သာခါဘင်္ဂံ၊ ကျိုးသောသစ်ခက်ရှိသော သစ်ပင်ကိုဌင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ နာဂံ၊ ထိုဆင်ကိုလည်း။ရုက္ခမူလဂတံ၀ါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ရောက်နေ သည်ကိုဌင်း။ အဇ္ဈောကာသဂတံ၀ါ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ရောက်နေသည်ကိုဌင်း။ ဂစ္ဆန္တံ ၀ါ၊ သွားနေ သည်ကိုဌင်း။ တိဋ္ဌန္တံ၀ါ၊ ရပ်နေသည်ကိုဌင်း။ နိသိန္နံ၀ါ၊ ထိုင်နေသည်ကိုဌင်း။ နိပန္နံ ၀ါ၊ လျောင်းနေ သည်ကိုဌင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အယမေ၀၊ ဤဆင်သည်သာ။ သော မဟာနာဂေါ၊ ထို (ငါမြင်ခဲ့သော ခြေရာ၏အရှင်) ဆင်ကြီးပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ ဂစ္ဆာဘိ၊ ရောက်၏။ (ဆိုအပ်လတ္တံ့သော ဝေမေ၀၊ ထောက်၍ နိဋ္ဌံ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့-ဟူ၍သော်လည်း ပေး)။

ပြာဟူ၏၊ ဏား။ ဝေမေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ပ။ ဘဂ၀ါ၊ ဘုန်းရှိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ဘုရားသည်။ သဒေ၀ကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ၀သ၀တ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွ သော။ သပြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ၊လောကံ၊ ဤသြဘာသလောကကို။ သဿ မဏဗြာဟ္မဏိ၊ ရဟန်းပုံ၏ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေ၀မနုဿံ၊ သမုတိနတ် ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ သော ။ဣမံပဇံ၊ ဤသတ္တလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပ၀ေ၀ဒတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကေ၀လပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော ကြား၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံ၊ဓမ္မံ၊ ထိုတရား ကို။ ဂဟပတိ၀ါ၊ သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော၀ါ၊ သူကြွယ်သားသည်ရင်း။ အညတရသ္မိံ၊ တမျိုးမျိုးသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာတော၀ါ၊ ဖြစ်သောသူသည်ရင်း။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တံ၊ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍။ တထာဂတေ၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေနသဒ္ဓါပဋိလာ ဘေန၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ရခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ "ဃရာ၀ါသော၊ အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဇ္ဈောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာ၀သတာ၊ နေသူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ် ပြည့်စုံ၏သော။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။

---

[1]။ ကဏေရုဝိယာတိ ကဏေရုကာ။ စည်းငယ်ပွင့်သော ပန်းငုံနှင့်တူသော အစွယ်ရှိသောကြောင့် ကဏေရုက မည်သည် ဟူလို။

သခ်ၨလိခိတ်၊ခရူသင်းပွတ်သးစ်နှင့် တူသော ၁ ။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ၂ ။ သြဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည် ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယံနူနပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရမူကား ကောင်းစွ"ဟူ၍။ ဣဘိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကၖတိ၊ ဆင်ခြင်၏။သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အပ္ပဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အပ္ပဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝတ္တံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။မဟန္တံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝတ္တံ၊ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿု၊ ကို။ သြဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်၏။

၂၉၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ အဓိသီလသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ် တည်းဟူသော သာဇီဝသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြင့်၍။ (ဒယံ မေတ္တစိတ္တဉ္စ အာပန္နော။ အဋ္ဌကထာ)။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ၊အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးဒဏ္ဍပါးဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။အဒိန္နာဒါနာ၊ မပေးအပ်သောဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာ ယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နပါဋိ ကင်္ခီ၊ ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာ လိုလားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထေနေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

၁။ ဤကား လိခိတသခ်ၨသဒိသံ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသော အနက်တည်း။ သီဟိုဠ်ဆရာတော်တို့ကား သခ်ၨနှ လိခိတော သခ်ၨလိခိတော-ဟု ပြု၍ သခ် မည်သော ကျမ်းဆရာ တပါးသည် ကျင့်ပုံ ကျင့်နည်း နိသျှည်း ရေးသားစီရင်သည်။ ထိုသခ်ၨဆရာ ရေးသားအပ်သော ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်ကို ရည်၍ သခ်ၨလိခိတံ-ဟု ဟောတော်မူသည် ဟူ၏။ ထိုကျမ်းသည် ယခုတိုင် သီဟိုဠ်၌ ရှိသတတ်။ ဗဟုဿုတအလို့ငှါ သီဟိုဠ်ဆရာတို့ အဆို ထည့်လိုက်သည်။

၂။ မဿု ဝုတ္တံ ပုမမုခေ။ ယောကျားမျက်နှာ၌သာ ပေါက်သော အမွေးဟူသမျှကို မဿု-ဟု ဆိုအပ်၏။ အဘိဓာန်။ ။ဤအလို မျက်ခုန်းမွေးသည် ယောကျားမျက်နှာ၌သာမဟုတ်၊ မိန်းမမျက်နှာ၌လည်း ပေါက်သောကြောင့် မျက်ခုန်းမွေးကို မဿု-ဟု မဆိုအပ်။နွတ်ခမ်းမွေးကား မိန်းမ မျက်နှာ၌ပေါက်ရိုးထုံးစံမရှိ။ယောကျားမျက်နှာ၌သာ ထုံးစံအားဖြင့် ပေါက်သောကြောင့် နွတ်ခမ်းမွေးကိုလည်း မုတ်ဆိတ်နည်းတူ မဿု ဟု-ဆိုအပ်၏။

ထိုကြောင့် မဿု ဝုတ္တံ ပုမမုခေ-ဟူသော အဘိဓာန်ကို ကိုးကား၍ ကေသမဿုံ သြဟာရေတွာ-ဝယ် မဿု အရ မုတ်ဆိတ်ကိုသာယူ၍ နွတ်ခမ်းမွေးထားကောင်းသည် ဟူသော အယူဝါဒနှင့် အဆိုပါ အဘိဓာန်နှင့် အညီ မျက်ခုန်းမွေးလည်း ကေသမဿုံ-၌ မဿု အရကောက်ယူနိုင်သည့်အတွက် ဆံမုတ်ဆိတ် နွတ်ခမ်းမွေးသာ ပယ်ဖြတ်ရိတ်ပစ်ရမည် မဟုတ်သေး၊ မျက်ခုန်းမွေးကိုလည်း ဆံမုတ်ဆိတ် နွတ်ခမ်းမွေးနည်းတူ ရိတ်ပစ်ရမည် ဟူသောအယူဝါဒကို လက်မခံနိုင်။

အပြုဟွစ္ခရိယံ၊ မမြတ်သော အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပြုဟွစ္ခရိ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသ ည်။ အာရုစ္စာရီ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာ ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မေထုန်မှ။ ဝိရတောဝ၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဝ။ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကိုသာ ဆိုဇလ့ရှိသည်။ သစ္စသန္ဓော၊ အမှန်ချည်း ဖြစ်အောင် စပ်တတ်သည်။ ထေဒဘာ၊ တည် ကံ့ သော စကားရှိသ ည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ခြင်းဌာ ထိုက်သူသည် ၁။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊ မခွဲတ်ယှင်းစေတတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏံ၊ ချေပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ အမုတြဝါ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏(ထံ၌)။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိန္နာနံဝါ၊ ကွဲပြားသောသူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တတ်၏။ သဟိတာနံဝါ၊ ညီညွတ်သူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ သမဂ္ဂါရာ-မော၊ ညီညွတ်သူသျင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတောဝ၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂ နန္ဒီ၊ ညီညွတ်သူတို့ ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏိ ံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဏသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင်၏။ ပေါဏီ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသော လူတို့သည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူတို့၏ စိတ်ကို ပျံ့ပြားစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပိ ံ၊ ထို သို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္မပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊ သည်။ ကာလဝါဒီ၊ သင့်သော အခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒီ၊ သဘာဝ အမှန်ကို သာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးရှိ ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယဝါဒီ၊ အဆုံးအမ ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိဓာနဝတိ ံ၊ စိတ်နှလုံးလျှင် ထားရာ အရပ်ရှိသော။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ သော။ ပရိယန္တဝတိ ံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၃။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဘတ္တိကော၊ တထပ်သာ

၁။ ပတိ တေဇော သဒ္ဒဟိတဗ္ဗောတိ ပစ္စယော။ ပတိပုဗ္ဗဂ္ဂဓာတ်၊ အပစ္စည်း။ ပစ္စယောဝ ပစ္စယိကော၊ ဏိက သ္ဒတ္ထ။ ယုံကြည်အပ်သူ၊ ပတိယတေ သဒ္ဒဟိယတေတိ ပစ္စယော၊ ပစ္စယာယ အရဟတီတိ ပစ္စယိကော-ဟု သော်လည်း ပြု။ ယုံကြည်ခြင်းဌာ ထိုက်သောသူ-ဟု ပေး။

စားလေ့ရှိသည်။ရတ္တူပရတော၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲအခါ စားခြင်းမှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသူက ဒဿနာ[1]၊ ကခြင်း ကစေခြင်း သီဆိုခြင်း သီဆိုစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း ထိုကခြင်း စသည်တို့ကို ငြောင့်တံကျင်သဖွယ် ဖြစ်သော ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း နံ့သာပျော်း တို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း(တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ)မှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်[2]။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကမံသ-ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အိမ်ထောင်ကျပြီး မကျသေးသော မိန်းမတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါသီဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်နှင့်သိုးဘို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုက္ကုဋသူကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်တို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိဂဝါဿဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်းမြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်,ယာတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ၊ တမန် အမှု အစေခံ သွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ တုလာကူဋ ကံသ-ကူဋ မာနကူဋာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲမှ။ဥက္ကောဋနာ ဝဉ္စနာ နိကတိသာဝိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း လှည့်ပတ်လိမ်လည်ခြင်းတည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ။ ဆေဒန ဝဓ ဗန္ဓန ဝိပရာ-မောသာ အာလောပ သဟသာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း လုယက်ခြင်း ဖျက်ဆီး-ခြင်း နိုင်ထက်စီးနင်း (ထားပြတိုက်)ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၄။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ကာယပရိဟာရိကေန၊ကိုယ်ကို ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်ရင်း။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကို ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်ရင်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ယေနယေနေဝ၊ အကြင် အကြင်

၁။ နစ္စန နစ္စာပန-ဟူသော သုဒ္ဓ, ကာရိုက် ၂-မျိုးကို နစ္စ-ဟု သရွပေကသိသ်ပြုသကဲ့သို့ ဒဿနနှင့် သဝန-ကိုလည်း ဝိရူပေကသိသ် ပြုထားသောကြောင့် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ ဟု ပြန်ဆိုသည်။ ဒဿနေန စေတ္ထ သဝနမ္မိ သင်္ဂဟိတံ ဝိရူပေကသေသနယေန။ ဋီကာ။ ဂီတ ဝါဒိတ-လည်း နစ္စကဲ့သို့ သရွပေကသိသ်ပြု။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿန-ဟု လေးပုဒ်ခွဲ ဒွန်တွဲ။

၂။ ယသ္မာ ပန အာဓာရေ ပဋိက္ခိတ္တေ တဒါဓာရ ကြိယာ ပဋိက္ခိတ္တာဝ ဟောတိ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ မြင့်သော နေရာ မြတ်သောနေရာ ကို ပယ်သဖြင့် ထိုနေရာ၌ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းကို ပယ်ပြီးဖြစ်တော့၏။

အထဝါ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဿ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဿ။ပ။ ကေသေသေန အယံ နိဒ္ဒေသော ကတော-ဟူသော ၎င်းဋီကာ ဒုနည်းအလို မြင့်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်း မြတ်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်းမှ ဟု ကေသိသ်ကြဲ၍ အနက်ပေး။သယနဂ္ဂဟဏေန အာသနမ္မိ ဂဟိတ-ဟူသည်နှင့်အညီ သယန ဟု ဆိုသော်လည်း ထိုင်နေခြင်းကိုလည်း ပယ်၏ဟူလို။

အရပ်သို့သာလျှင်။ ပဏ္ဏမတိ၊ ဖဲသွားတို့ ၁ ။တေန တေနေ၀၊ သို့သာလျှင်။ သမာဒါယေ၀၊ ပရိကွေရာ ကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်။ ပဏ္ဏမတိ၊ တို့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ဝါ၊အုံ့။ပကို့၊ အတောင်ရှိသော။သကုဏော-ဋ္ဌက်သည်။ ယေနယေနေ၀၊ သို့သာလျှင်။ ဥဒေတိ၊ ပျံ၏။ တေနတေနေ၀၊သို့သာလျှင်။ သပတ္တဘာ၊ ရော၀၊ အတောင်တည်းဟူသော ဝန်ရှိသည့် ဖြစ်၍သာလျှင်။ဥဒေတိ၊ပျံ၏။ (ဤ၌လည်း မူဟောင်း၌ ယေန ယေန စ ဟု သမုစ္စယတ္ထ-စ နှင့်ရှိ၏)။ ဝေမေ၀၊သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ သော၊ထိုရဟန်း သည်။အရိယေန၊အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလကွန္ဓေန၊ ဤသီလအစုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍။အဗ္ဘန္တာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မဲ့ ချမ်းသာကို။ ပဋိ သံ၀ေဒေတိ၊ ခံစား၏။

၂၉၅။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ နန္ဒိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊(ယောကျ်ား-မိန်း-မ-လှ-မလှ ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော)အမှတ်အသားကို ယူလေ့ မရှိသည်။ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန် စသော အသေးစိတ်)ထင်ရှားသော၊ အမှတ်အသား.ကို ယူလေ့မရှိသ,သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယတ္ထာဓိကရဏံ၊ အကြောင် စက္ခုနြေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ကို။ အသံ၀ုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊နေသော။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ဟု ဆိုအပ်.ကုန်သော။ပါပကာ၊ယုတ်မာကုန်သော။အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။အန္ဝာသ၀ေယ္ယုံ၊ အစဉ်လိုက်.ကုန်ရာ၏။တဿ၊ ထိုစက္ခုနြေ ကို။သံ၀ရာယ၊စောင့်စည်း ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံ၀ရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ ဇိဝှါယ၊လျှာဖြင့်။ ရသံ၊အရသာကို။သာယိတ္ဝာ၊လျှက်၍။ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သဘော တရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံ၀ရေန၊ ဤဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်။သမန္နာဂတော၊ သည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘန္တံ၊ သော။အဗျာသေကသုခံ၊ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံ၀ေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေသို့တိုးလတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ် ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်ဘည့်ကြည့်လတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ ကြည့်လတ်သော်။သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးသော်ရင်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သော်ရင်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃာဋိပတ္တစီ၀ရ၊ခရာရဏေ၊ သင်္ကန်းကြီး သပိတ် သင်္ကန်းတို့.ကို သုံးစွဲသော အားဖြင့် ဆောင်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အသိတေ၊ စားသော်ရင်း။ ပီတေ၊ သောက်သော်ရင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲသော်ရင်း။သာယိတေ၊ လျှက် သော်ရင်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရပဿာ၀ကမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုသော်

၁။ မူဟောင်း၌ ယေန ယေန စ ပဏ္ဏမတိ-ဟု ရှိ၏။ အကြင် အကြင် အရပ်သို့ သွား၏။ ထိုထိုအရပ်သို့လည်း ဆောင်ရှိသာ သွား၏။ ဟူသော သမုစ္စယတ္ထ စ-အနက်သာ အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ ဆဋ္ဌမ္ဌ ယေန ယေနေ၀ ဟု ဝေနှင့် ၏။ ရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မရ။ ဝေကို အနက်မဲ့သော်လည်း ကြံပေး။ သို့မှသာ အဓိပ္ပါယ် ပြောင့်မည်။

ရင်း။ သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားသော်ရင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်သော်ရင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်သော်ရင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်သော်ရင်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးသော်ရင်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆို သော်ရင်း။ တုဏှီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်ရင်း။ သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၆။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေနစ၊ ဤ သီလအစုနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ရင်း။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ဤခရာ့ရဲခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍ရင်း။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယ-သံဝရေနစ၊ ဤဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ သတိသမ္ပဇညေနစ၊ ဤသတိသမ္ပဇဉ်နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍ရင်း ၁ ။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာ ဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုရင်း။ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်း ကိုရင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကိုရင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်ကိုရင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ ဂူကိုရင်း။သုသာနံ၊ သင်းချိုင်း ကိုရင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုရင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကိုရင်း။ ပလာလပုဉ္ဇံ၊ ကောက်ရိုးပုံကိုရင်း။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲပြီးသော်။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာภุဇိတ္မာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း သို့ ရှေ့ရှု။ သတိ ၊ သတိကို။ ဥปฐเปตฺวา၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောကေ၊ (ဥปาဒါနက္ခန္ဓ) လောကင်္ဘာ။ အဘိဇ္ဈံ၊ (ရှေ့ရှုကြံတတ်သော) အဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာภิဇฺฌေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ အဘိဇ္ဈာမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ (ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော)ဒေါသကို။ ပဟာယ၊၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသ(ဗျာပါဒ) ကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အသုံးစုံသော သတ္တဝါဘို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိန မိဒ္ဓေ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ အာလောကသညီ၊ အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ရင်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်ခြင် ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓါ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနุဒ္ဓတော၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဥปสนฺโตစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးသူဖြစ်၍ရင်း။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားဘို့၌။အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

၁။ သဟသာကာရုပဋ္ဌိဝိရတော သမာဒါယေဝ ပဏ္ဍမတိ၊ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ၊ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ-တို့၏ အဆုံး၌ ဤ၂၉၆-စာပိုဒ် ၄-ဝါကျမှ သက်ဆိုင်ရာ အသီးသီး တဝါကျစီ နိဂုံးအုပ်ခဲ့မှသာလျှင် ဤ၂၉၆-စာပိုဒ်ရှိ အစ လေးဝါကျနှင့် ရှေနောက်ညီမည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင် ၂၉၄-စာပိုဒ် အဆုံး နိဂုံး ဝါကျသည် သော ဣမိနာ။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ-ဟု မရှိသင့်။ သော ဣမာယ စ အရိယာယ သန္တုဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတော အဗျတ္တံ အနုဝဇ္ဇသုခံ ပဋိ-သံဝေဒေတိ-ဟု ရှိမှ သင့်မည်။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ကန္ဒရကသုတ် ၁၁-၁၂-၁၃-တို့၌လည်း ပါဠိတော်ချင်း ထောက်၍ ဤ နည်းသာတည်း။ သီလက္ခန်ပါဠိတော် သာမညဖလသုတ်၌ အသီးသီး နိဂုံးလေးဝါကျရှိ၏။

၂၉၇။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိုလေသော၊ ညစ်ညူးစေတတာ ကုန်သော။ ပညာယ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ နီဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗာဟုဿောဏိပုံကား။ ဣဒမ္ပိ ဤပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို လည်း။ပ။ ဘဏ္ဍာဂဘပဒံ ဣတိပိ၊ ဘုရားဥာဏ်ခြေရာဟူ၍ရင်း။ ဘဏ္ဍာဂဘနိသေဝိတံ ဣတိပိ၊ ဘုရားဥာဏ်တော်၏ ပွတ်တိုက်ရာဟူ၍ရင်း။ ဘဏ္ဍာဂဘာရဠိတံ ဣတိပိ၊ ဘုရားဥာဏ်တော်၏ ထိုးရာဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နတ္ထေ၀ တာ၀ ဂစ္ဆာတိ၊ မရောက်သေးသည်သာတည်း။ (ပုန စပရံ မှစ၍ စာပိုဒ် ၂၉၉-နာ၀ရံ ဣတ္ထတ္တာ၀ယာတိ ပဇာနာတိ-တိုင်အောင် ဘယဘေရ၀သုတ် ၅၁-၂-၃-၄- စာပိုဒ်တို့ကို မှီးရှုပေးလေ)။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဘော၀တာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ ဟောတိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ကား။ ဘော၀တာ၊ ဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ဆင်ခြေရာလျှင် ဥပမာ ရှိသော တရားတော်သည်။ ဝိတ္ထာ၀ရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ပြည့်စုံလုံလောက်သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။အ၀ေစ၊ပြီ။ (ဧ၀ံဝုတ္တေ ဗာဟုဿောဏိ-မှ သရဏံ ဂတန္တိ-အထိ ဘယဘေရ၀သုတ် စာပိုဒ် ၅၆-ရှု၍ပေးလေ)။

သတ္တမံ၊ သော။ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

၃၀၀။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စယောသုံ ပေးမြဲ)။ ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။— အာ၀ုသော၊ တို့။ ဇင်္ကလာနံ၊မြေ၌ သွားကုန်သော။ ပါဏာနံ၊ အခြေရှိသော သတ္တ၀ါတို့၏။ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယာနိ ပဒဇာတာနိ၊ အကြင်ခြေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌။ သမောဓာနံ၊ အကျုံး၀င်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုခြေရာ အပေါင်းတို့ထက်။ ဟတ္ထိပဒံ၊ကို။မဟန္တတ္တေန ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ သေယျထာပိ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ (ယဒိဒံ အနုက်မဲ့)။ အာ၀ုသော၊ တို့။ဧ၀မေ၀ခေါ၊သာလျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ စတူသု အရိယသစ္စေသု၊တို့၌။ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ ကတမေသု စတူသု၊ အဘယ်လေးပါး တို့၌နည်း။ ဒုက္ခေ၊ သော။ အရိယသစ္စေ၊ အရိယသစ္စာ၌ရင်း။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ပဋိပဒါယ၊အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စေ၊၌ရင်းတည်း။

၃၀၁။ အာ၀ုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ သစ္စာသည်။ ကတမံ၊နည်း။ ဇာတိပိ၊ (ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်)ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ရင့်ရော်အိုမင်းခြင်း သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သောကပရိဒေ၀ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်စိတ်မသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း

တို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထုကို တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။တမ္ပိ၊ထို(လိုချင်လျက်)မရရှိခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၏။သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စုကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ သေယျထိဒံ၊ ဤသည်တို့တည်း [1]။

အာဝုသော၊ တို့။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိစ၊ မဟာဘုတ်တို့၎င်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အမှီပြု၍။ ရူပဉ္စ၊ ဖြစ်သောရူပ်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စတ္တာရော ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်၎င်း။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်၎င်းတည်း။

၃၀၂။ အာဝုသော၊တို့။ ပထဝီဓာတု၊သည်။ ကတမာ၊နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော၊အဋ္ဌိကာ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဋ္ဌိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ယံ၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်။အဋ္ဌိတို့၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ကက္ခဠံ၊ ခက်ထန်၏။ ခရိဂတံ၊ ကြမ်းတမ်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ:ဤပထဝီဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့၎င်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့၎င်း။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့၎င်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့၎င်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးဝင်း။ မံသံ၊ အသားဝင်း။ နှာရု၊ အကြောဝင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးဝင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီဝင်း။ ဝက္ကံ၊ အညှိုဝင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးဝင်း။ ယကနံ၊ အသည်းဝင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးဝင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျင်းဝင်း။ ပပ္ဖါသံ၊ အဆုတ်ဝင်း။ အန္တံ၊ အူမဝင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်ဝင်း။ ဥဒရိယံ။ အစာသစ်ဝင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းဝင်းတည်း။

အညံပိ၊တပါးလည်း ဖြစ်သော။ကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ယံ၊အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်။ အဋ္ဌိတို့၏။ ပစ္စတ္တံ၊၏။ ကက္ခဠံ၊၏ ။ ခရိဂတံ၊၏။ ဥပါဒိန္နံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။အယံ၊ ဤပထဝီဓာတ်.ကို။ အဋ္ဌိတို့ကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏၊ အဋ္ဌိတို့ကာ၊ သော။ ယာစေဝ ပထဝီဓာတု၊သည်၎င်း။ဗာဟိရာ၊သော။ ယာ စ ပထဝီဓာတု၊ သည်၎င်း။အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ဤဓာတ်နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီဓာတုရေဝ၊ ပထဝီဓာတ်သည်သာတည်း။

တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပထဝီဓာတ်ကို။ "တေ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။နမ ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ သော၊သည်။ အဟံ၊သည်။ နမ အသို့မဖြစ်။သော၊သည်။ မေ၊၏။နမ အတ္တာတိ၊အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ (တေ အနက်မဲ့)။ယထာဘူတံ၊ စုဉ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဝေ၊သို့။ တေ၊

---

[1] ကတမေ စာဝုသော-ဟူသော ပုစ္ဆာဝါကျ၏နောက် သေယျထိဒံ-ကိုလည်း ဒုတိယပုစ္ဆာ ဝါကျ ကြံ၍ ဣ (ဣမေ)ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည်။ သေယျထာ (ကတမေ)အဘယ်သည်တို့နည်းဟု ပေးကြသည်၊ ဤ၌ သေယျထာ-သည် နိပါတ် ဖြစ်ရကား ပုစ္ဆာဝါစက ကြံနိုင်ခွင့်ရှိသကဲ့သို့ အနတ္တက နိပါတမတ္တ ဟု ကြံနိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် သေယျထာကိုအနက်မဲ့၊ဣ၊ ကို။ ဣမေ၊ တို့သည် ဟု နိဂမန အဖြစ် ပေးလိုက်သည်။ သေယျထိဒံ မပါလျှင် ပိုမို ပြောင့်ရှု၏။

ဤပထဝီဓာတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စ္ဆာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသ္သာ၊ ၍။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ပကုပ္ပတိ' ပျက်စီး၏။ သော သမယော၊ သည်။ဟောတိခေါ၊ရှိသည်သာတည်း။တသ္မိံ သမယေ၊၌။ဗာဟိရာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊တို့။ တာဝ၀ မဟာလ္လိကာယ၊ထိုမျှလောက် ကြီးမားသော။ဗာဟိရာယ၊သော။တသ္သာ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ထင်ရှားတုံ့ဘိ၏။ ခယဓမ္မတာ၊ ကုန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ ဝယဓမ္မတာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မတာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏အဖြစ် သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ မဟာဘူတကာယ၊ အနည်းငယ် တည်ခြင်းရှိသော။ တဏှုပါဒိန္နာယ၊ တဏှာသည် ကပ်၍ ယူအပ်သော။ဣမသ္မိ ကာယသ္မိ၊ ကို။ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍ရင်း။မမန္တိ ဝါ၊ငါ၏ ဥစ္စာဟူ၍ရင်း။ အသ္မီတိ ဝါ၊ ငါဖြစ်၏ဟူ၍ရင်း။ ကိံ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင် စွဲလမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။ အထခေါ၊၌။ အသ္သ၊ထိုပဋိပဒ်၏။ တွေ့၊ဤအဋ္ဌာဘိကပထဝီဓာတ်၌။ (ဂါဟော၊စွဲလမ်းယူခြင်းသည်)။ နောတေ၀ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။

အာဝုသော၊ တို့။တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ပရေ၊ တို့သည်။ စေ အဇ္ဈောသန္တိ၊အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့။ စေ ပရိဘာသန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အံ့။ စေ ရောသေန္တိ၊ အကယ်၍ ချုတ်ချယ်ကုန်အံ့။ စေ ဝိဟေသေန္တိ၊ အကယ်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတသမ္မဿဏော၊ သောတ သမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော။ အယံ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဤဒုက္ခဝေဒနာသည်။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ သာ စ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ အပဋိစ္စ၊ အကြောင်းကို မစွဲမူ၍။ နော ဥပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်။ ကိံ ၊ အဘယ်ကို။ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်သနည်း။ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဖဿော၊ သောတသမ္မဿသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝေဒနာ၊ သောတ သမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ပဿတိ၊၏။ သညာ၊သောတ သမ္မဿကြောင့်ဖြစ်သော သညာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ သင်္ခါရာ၊ သောတ သမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သောတသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊သို့။ ပဿတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဓာတာရမ္မဏမေ၀၊ ဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာရုံ၌။ ဝါ၊သို့သာလျှင်။ ပဂ္ဂန္ဒတိ၊ပြေးဝင်၏။ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။သန္တိट्ठတိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။အဓိမုစ္စတိ၊ ဆုံးဖြတ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။တံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ပရေ၊တို့သည်။အနိဋ္ဌေဟိ၊အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။အကန္တေဟိ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။အမနာပေဟိ၊နှလုံးကို မပျံ့ပြားစေတတ်ကုန်သော အတ္ထေတို့ဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊ လှိုလှိုပြုကုန်၏ [1]။ ပါဏိသမ္ဘဿေနပိ၊ လက်အတွေ့ဖြင့်ရင်း။ လေဋ္ဌုသမ္ဘဿေနပိ၊ ခဲအတွေ့ဖြင့်ရင်း။ ဒဏ္ဍသမ္ဘဿေနပိ၊ တုတ်အတွေ့ဖြင့်ရင်း။ သတ္ထသမ္ဘဿေနပိ၊ ထားလက်နက် အတွေ့ဖြင့်ရင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ လှိုလှိုပြုကုန်၏။ သော၊သည်။"ယထာဘူတသ္မိံ ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ကာယေ၊

၁။ သမုဒါစရန္တိတိ ဥပဂ္ဂမန္တိ။ အဋ္ဌကထာ ရှိကာ၌ကား သဗ္ဗသော ဥဒ္ဒံ အာစရန္တိ-ဟု ဖွင့်၏။

ကိုယ်၌။ ပါဏိသမ္ဘဝေါ၊ လက်အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တီ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကမန္တီတိ ပဝတ္တန္တီ။ အဋ္ဌကထာ)။ လေဋ္ဌသမ္ဘဝေါ၊ ခဲအတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တီ၊ ကုန်၏။ ဒဏ္ဍသမ္ဘဝေါ၊ တုတ်အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တီ၊ ကုန်၏။ သတ္ထသမ္ဘဝေါ၊ ထားလက်နက် အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တီ၊ ကုန်၏။ အယံ ကာယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်။ တထာဘူတော၊ထိုသို့ ဖြစ်မြဲ သဘောရှိ၏။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ ကကစူပမောဝါဒေ၊ လှသွားလျှင် ဥပမာရှိသော သြဝါဒ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ လက်ကိုင်နှစ်ဘက်ရှိသော။ ကကစေန၊ လှဖြင့်။ သြဒရကာ၊ ယုတ်သောအမှုကို ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော။စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။အဂ်မဂ်ါနိ၊အဂ်ါကြီးငယ်တို့ကို။စေပိ သြကန္တေယျုံ၊ အကယ်၍လည်း ဖြတ်ကုန်အံ့။ တတြပိ၊ ထိုသို့ ဖြတ်ရာ၌လည်း။ ယော၊ သည်။ မနောပဒူသေယျ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြားအံ့ ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကို ပြုတတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဤသို့သော။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တေ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အသလ္လီနံ၊မတုံ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ သတိ၊သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ထင်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊မမေ့ပျောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တတ်ံ ။ စိတ္တံ ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ကောင်းစွာထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုထည်းသော အာရုံအာဘို့ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တတ်ံ ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ၌။ ပါဏိသမ္ဘဝေါ၊တို့သည်လည်း။ကာမံ ကမန္တု၊အကယ်၍ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ လေဋ္ဌသမ္ဘဝေါ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တု၊ စေကုန်။ ဒဏ္ဍသမ္ဘဝေါ၊ ဘို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တု၊ စေကုန်။ သတ္ထသမ္ဘဝေါ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တု၊စေကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဣဒံသာသနံ၊ ဤအဆုံးအမတော်ကို။ ကရိယတိ ဟိ-ကရိယတိဝေါတိ၊ ပြုအပ်သည်သာတည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော။ ဝေ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ဝေ၊သို့။သံဃံ၊ ကို။အနုဿရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကုသလနိဿိတာ၊ ကုသိုလ်၌ မှီသော။ ဥပေက္ခာ၊ဝိပဿနုပေက္ခာသည်။ စေ နု သဏ္ဌာတိ၊ အကယ်၍ မတည်သည်ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေန၊ ထိုသို့ မတည်ခြင်းကြောင့်။ “ဝေ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ သံဃံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ ကုသလနိဿိတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ နု သဏ္ဌာတိ၊ မတည်။ (တဿ)မေ၊ ထိုငါ၏။ အလာဘာ ဝတ၊ အရှုမတော်လေစွတကား။ (တဿ)မေ၊ ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ အရှုတော်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ (တဿ)မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရအပ်၏။ (တဿ)မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်”ဟူ၍။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏။ သံဝေဂံ အာပဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁။ မနောဂိုဏ်းဝင် ပုဒ်တို့သည် သမာသ်အလယ်၌သာ သြဖြင့် နေရိုးရှိ၏။ ယင်း ထုံးစံကို ထောက်ကပဒူသေယျဟူသော အာချာတ်နှင့် မန ဟူသော နာမ်ပုဒ်တို့ ဝါကျမဟုတ်၊ သမာသ် ဟု ယူဆဘွယ်ရှိသည်။ ဤကို သမာသ်ဟု ယူဆလျှင် သက္ကရောဇ္ဇိ ဂရုံကရောဇ္ဇိ၊ မနသိနိဝေယ မနသိကတ္ဝာ-စသည်တို့ကိုလည်း သမာသ် ဟု လက်ခံရမလို ရှိ၏။

· အာဝုသော၊ တို့။ သုဏိသာ၊ ချေးမသည်။ သသုရံ၊ ယောက္ခမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏။ သံဝေဂံ အာပဇ္ဇတိ သေယျထာပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ တေန၊ ထို၌ တည်ခြင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧတ္တာဝတာပိ ခေါ၊ ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဗဟုကတံ၊ မျှားစွာလိုက်နာရခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၃။ အာဝုသော၊ တို့။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ အဗ္ဗဇ္ဘိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဗ္ဗဇ္ဘိကာ၊သော။အာပေါဓာတု၊သည်။ကတမာ၊နည်း။ ယံ၊ အကြင် အာပေါဓာတ်သည်။ အဗ္ဗဇ္ဘံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီးတတ်၏။ အာပေါဂတံ၊ ယိုစီးခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပေါဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေရင်း။ သေမှံ၊ သလိပ်ရင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်ရင်း။ လောဟိတံ၊သွေးရင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးရင်း။ မေဒေါ၊ အဆီခဲရင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်ရင်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်ရင်း။ ခေဠော၊ တံတွေးရင်း။ သိဃာဏိကာ၊ နှပ်ရင်း။ လသိကာ၊ အစေးရင်း။မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ရင်းတည်း။ပ။ အာပေါဓာတုယာ၎။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ပကုပ္ပတိ၊ ပျက်စီး၏။ (ပကုပ္ပတိတိ သြဃဝသေန ဝစ္စတိ သမုဒ္ဒတော ဝါ ဥဒကံ ဥတ္တရတိ ဟု-အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထ)။ သော သမယော၊ သည်။ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ ထိုအာပေါဓာတ်သည်။ ဂါမမ္ပိ၊ ရွာကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ မျှော၏။ နိဂမမ္ပိ၊ နိဂုံးကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ နဂရမ္ပိ၊မြို့.ကိုလည်း။ဝဟတိ၊၏။ဇနပဒမ္ပိ ဇနပုဒ်ကိုလည်း။ဝဟတိ၊၏။ဇနပဒပဒေသမ္ပိ၊ဇနပုဒ်ရပ်ကွက်ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ ယံ၎။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာတရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ ရေတို့သည်လည်း။ သြဂစ္ဆန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ ဒ္ဝိယောဇနသတိကာနိ၊ယူဇနာနှစ်ရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ရေတို့သည်လည်း။ သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ တိယောဇနသတိကာနိ၊ယူဇနာသုံးရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။စတုယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာလေးရာရှိကုန်သော။ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ပဉ္စယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာငါးရာရှိကုန်သော။ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ ဆယောဇနသတိကာနိ၊ယူဇနာခြောက်ရာရှိ.ကုန်သော။ဥဒကာနိပိ၊တို့သည်လည်း။သြဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။သတ္တယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာခုနှစ်ရာရှိကုန်သော။ဥဒကာနိပိ၊တို့သည်လည်း။သြဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။သော သမယော၊သည်။ဟောတိ ခေါ၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ယံ၊အကြင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ သတ္တတာလံ၊ ထန်းခုနှစ်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ဆတ္တာလံ၊ ထန်းခြောက်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဉ္စတာလံ၊ ထန်းငါးဆင့်ရှိသော။ ဥဒ.ကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ စတုတ္တာလံ၊ ထန်းလေးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊၏။ တိတာလံ၊ ထန်းသုံးဆင့်ရှိသော။ ဥဒ.ကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ဒ္ဝိတာလံ၊ ထန်းနှစ်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊၏။ တာလမတ္တံ၊ ထန်းပင်မျှလောက်သော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်

အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ သတ္တမေပါရိသံ၊ ခုနစ်သူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ဆဋ္ဌေပါရိသံ၊ ခြောက်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဉ္စမေပါရိသံ၊ ငါးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ စတုတ္ထေပါရိသံ၊ လေးသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊သည်လည်း။သဏ္ဌာတိ၊၏။တိတိယေပါရိသံ၊သုံးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ဒုတိယေပါရိသံ၊ နှစ်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ပေါရိသမတ္တံ၊ တသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာဘိ၊၏။ သော သမယော၊သည်။ ဟောတိ ခေါ၊တည်း။ ယံ၊အကြောင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊၌။ အဋ္ဌမေပါရိသံ၊ တသွယ်ဝက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ ကဠိမတ္တံ၊ ခါးအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊၏။ ဇာဏုကမတ္တံ၊ ဒူးဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ဥဒကမ္မိ. သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ဂေါပ္ပကမတ္တံ၊ဖမျှောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ ယံ၊ ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ အဂ္ဂိ ဃိပဗ္ဗ တေမန မတ္တမ္မိ၊ လက်တဆစ် စွတ်လောက်ရှိမျှလောက်သော။ ဥဒကမ္မိ၊ သည်လည်း။ နဟောဘိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ တာဝမဟလ္လိကာယ၊ ထိုမျှလောက်ကြီးသော။ ဗာဟိရာယ၊ သော။ တဿာ အာပေါဓာတုယာ၊၏။ အနိစ္စတာ၊သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ထင်ရှားတုံ့ဘိ၏။ခယဓမ္မတာ၊ သည်။ပညာယိဿတိနာမ၊၏။ဝယဓမ္မတာ၊သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊၏။ဝိပရိဏာမဓမ္မတာ၊သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ မတ္တဋ္ဌကဿ၊ အနည်းငယ်တည်ခြင်းရှိသော။ တဏှုပါဒိန္နဿ၊ တဏှာသည် ကပ်၍ယူအပ်သော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ကို။အဟန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ဝင်း။မမန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ဝင်း။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ၍ဝင်း။ကိံ ပန၊အဘယ်မှာလျှင် စဲ့လမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။ အထခေါ၊ ၌။ အဿ၊ ၏။ ဇေ့ဏ၊ ဤအဋ္ဌတ္ထိက အာပေါဓာတ်၌။ (ဂါဟော၊စဲ့လမ်း၌ ယူခြင်းသည်)။ နောတေဝ ဟောတိ၊မဖြစ်သည်သာတည်း။ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ကတမာ စ၊ နည်း။ သိယာ၊ သော။ အဋ္ဌတ္ထိ ကာ၊သော။ တေဇောဓာတု' ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ဗာဟိရာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဋ္ဌတ္ထိကာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြောင် တေဇောဓာတ်သည်။ အဋ္ဌတ္ထံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်း သဘောရှိ၏။တေဇော ဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်းသဘော ဃိုရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ဇာဏာဒိဒွိတ္ထိသည် ကပ်၍ယူအပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤတေဇောဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ယေန စ၊ အကြောင်တေဇောဓာတ် ဖြင့်လည်း။ သန္တပ္ပတိ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဇီရီယတိ၊ ဆွေးမြည့်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ပရိဍယှတိ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပိတခါယိတသာယိတံ၊ စားဖွယ် သောက်ဖွယ် ခဲဖွယ် လျက်ဖွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အညံပိ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြောင်တေဇောဓာတ်သည်။ အဋ္ဌတ္ထံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တေဇောဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်း သဘောသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြောင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ပကုပ္ပတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုတေဇောဓာတ်

သည်။ ဂါမမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ၏။ နဂရမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ၏။ ဇနပဒမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ၏။ ဇနပဒပဒေသမ္မိ၊ ဇနပုဒ်ရပ်ကွက်ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုတောဇောဓာတ်သည်။ ဟရိတဉ္ဇံ ဝါ၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်သို့ရင်း။ ပဉ္စဇံ ဝါ၊ လမ်းမသို့ရင်း။ သေလဇံ ဝါ၊ တောင်သို့ရင်း။ ဥဒကဇံ ဝါ၊ ရေသို့ရင်း။ ရမဏီယံ၊ မြေလျှောမ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ ဝါ၊ မြေအပြင်သို့ရင်း။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ အနာဟာရာ၊ မီးစာမရှိခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ကုက္ကုဋ္ဌပတ္တေနပိ၊ ကြက်တောင်ဖြင့်ရင်း။ နှာရုဒဒ္ဒုလေနပိ၊ အကြောအပိုင်းအစဖြင့်ရင်း။ (နှာရုဒဒ္ဒုလေန-ဟု ရှိ-ဗျင် ကောင်းစ)။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ဂဝေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ ထိုမီးရှာရာအခါသည်။ ဟောတိ ခေါ၊ သာတည်း။ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၅။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ယံ၊ အကြင် ဝါယောဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ဝါယော၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတတ်၏။ ဝါယောဂတံ၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ ယူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဝါယောဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓဂ်မာ၊ အထက်သို့ ဆန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ရင်း။ အဓောဂမာ၊ အောက်သို့ စုန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ရင်း။ ကုစ္ဆိသယာ၊ ဝမ်းဘဲတည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ရင်း။ ကောဋ္ဌာသယာ၊ အအူဘဲတည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ရင်း။ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ရင်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်ရင်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ဘို့တည်း။ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၏ ။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဝဟတိ၊ ဆောင်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္ဆိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ တာလဝဏ္ဏေန ပိ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်ရင်း။ ဝိဓူပနေနပိ၊ မီးခပ်ယပ်ဖြင့်ရင်း။ ဝါတံ၊ လေကို။ ပရိယေသေန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ ဩဿဝနေပိ၊ ယိုစီးရာ တံစက်မြိတ်၌ လည်း။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။နဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊သာတည်း။ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၆။ အာဝုသော၊ တို့။ကဋ္ဌဉ္စ၊ ထင်းကိုလည်း။ပဋ္ဌိစ္စ၊စဲ၍။ဝလ္လိဉ္စ၊(ချည်သော)နွယ်ကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ တိဏဉ္စ (မိုးသော)မြက်ကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ မတ္တိကဉ္စ၊ မြေညက်ကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ ပရိဝါရိတော၊ အတွင်းအပြင် ရံအပ်သော။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အဂါရံတွေ့ဝ၊ အိမ်ဟူ၍သာလျှင်။ သခ် ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဣစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝမေव၊ သာလျှင်။ အဋ္ဌိဉ္စ၊ အရိုးကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ နှာရုဉ္စ၊အကြောကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ မံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ စမ္မဉ္စ၊ အရေကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ ပရိဝါရိတော၊ အတွင်းအပြင် ရံအပ်သော။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ ရူပံဘော့ဝ၊ ရူပ်ဟူ၍သာလျှင်။ သခ် ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဣစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၁။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ပါဠိရှိတိုင်း သုဒ္ဓကတ္တုရူပ် ဖြစ်အောင် ဝိရာဇံ တေ-ဟု ပဒစ္ဆေဒကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ ဓာတ်ကျမ်းတို့၌ ဒိဝါဒိဘူဝါဒိ ဒ္ဒိဂဏိကဓာတ် အနေသာရှိ၏။ ဓာတ်ကျမ်းတို့အလို ဝိပုဗ္ဗ ရန္ဓဓာတ် ဘူဝါဒိ၊ ကာရိက-ကော ပစ္စည်းဖြင့် ရှပ်ပြီးစေရမလိုရှိ၏။ အလားတူ ပါဠိတို့၌ ရှေးက နိဗ္ဗိန္ဒတိ ရှိလျှင် နောက်၌ ဆက်လျက် ဝိရဇ္ဇတိ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ- ဟု ဒိဝါဒိ-သာ ရှိကြသည်။ ထိုကြောင့် ဤ၌လည်း ဝိရဇ္ဇတိ ရှိလျှင် ပိုမြတ် ကောင်းမည် ထင်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အဋ္ဌာတ္ဘိက်၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အပရိဘိန္နံ၊ မပျက်စီးသည်။စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။စေ နအာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ မရောက်ကုန်အံ့။တဇ္ဇော၊ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်ခြင်းအားလျော်သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဇ္ဇသ၊ ထိုစက္ခုပသာဒရူပါရုံနှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်စွာဖြစ်သော။ ဝိညာဏဘာဝကသ၊ ဝိညာဏ်အစုတ်။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းသည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ (တဇ္ဇော တဇ္ဇသ-၌ တ-အစဲ့ကို ဦးကာရ)။ အာဝုသော၊ တို့။ အဋ္ဌာဘိက်၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အပရိဘိန္နံ၊ သည်။စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်အံ့။ တဇ္ဇော၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံတို့အားလျော်စွာဖြစ်သော။ သမန္နာဟာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဇ္ဇသ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ နှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်သော။ ဝိညာဏ ဘာဝကသ၊ ဝိညာဏ်အစုတ်။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတောစ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌာဘိက်၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အပရိဘိန္နံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊အံ့။ တဇ္ဇော၊ သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ သည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ တဇ္ဇသ၊ သော။ ဝိညာဏဘာဝကသ၊ ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဘူတသ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သသူ၏။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရူပ်သည်။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယာ ဝေဒနာ၊ သည်။ တထာဘူတသ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သသူ၏(ဝေဒနာ)ဘည်း။ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ တထာဘူတသ၊ သူ၏ (ဝိညာဏ်)တည်း။ တံ၊ ထိုဝိညာဏ်သည်။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (အတ္ထိ-ပါဋ္ဌသေသ မထည့်လိုက ဤသို့ခေး)။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ဝေဒံ ဤ ပို့လျှင်။ ပဋ္ဌန်း၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ သင်္ဂဟော၊ တပေါင်းတည်း ချဉ်းချုံးယူခြင်းသည်။ သန္ဓိပါတော၊ အညီအညွတ် ကျရောက်ခြင်းသည်။ သမဝါယော၊ အညီအညွှတ် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ (အကြောင်းညီညွှတ်မှုကို) စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းတရားကို။ ပဿတိ၊ သိမြင်၏။ သော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ အကျိုးတရားကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ ပဿတိ၊၏။ ဣတိ၊ဤ သို့သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယဒိဒံ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ အကြင် ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ တို့သည်။ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းညီညွှတ်မှုကို စွဲ၍ ဖြစ်သောတရားတို့တည်း။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒော၊ အကြင် အလိုသည်။ ယော အာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်းသည်။ ယော အနုနယော၊ အကြင်ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ယံ အဇ္ဈောသာနံ၊ အကြင်မျှော်မတတ် စွဲလမ်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။သော၊ထိုအလုံးစုံသည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်းဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော။ တို့။ ဘဂ္ဂဝတာ

ပီ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊သည်။ ဗာဟုကတဲ၊ မျှားစ္ဆာ ပြုအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အဗ္ဗတ္တိ ကဠေ၀ အာ၀ုသော။ပ။ ဟောတိတိ-၀ါကျ၌ ထူးရာကိုသာ အနက်ရေးအံ့)။ မနော၊ ဘ၀င်စိတ်သည်။ အပရိဘိန္နော၊ သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်လည်း။အာပါထံ၊ သို့။ စေ နုဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဒေါ၊ ထိုဘ၀င်စိတ်ဓမ္မာရုံတို့ အားလျော်စွာ ဖြစ်သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ သည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အံ့။ တဒါ၊ ထိုဘ၀င်စိတ် ဓမ္မာရုံ နှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်သော။ ဝိညာဏဘာ၀ဃ၊ဝိညာဏ်အစု၏။ ပါတုဘာ၀ေါ၊ သည်။ နေ၀ တာ၀ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာတည်း။ (ဣဒမ၀ေါစ။ပ။အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

အဋ္ဌမံ၊ သော။ မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-မဟာသာရောပမသုတ်

၃၀၇။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပ၎တေ၊ ၌။ ဒေ၀ဒတ္တော၊ ဒေ၀ဒတ်သည်။ အစိရပက္ကန္တော၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဒေ၀ဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို—

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ သည်။ပ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သြတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ ဒုက္ခောတိဏ္ဏော၊ ဆင်းရဲသို့ သက်ဆင်းသည်။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကေ၀လဿ။ သက်သက်သော၊ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးပြုခြင်းသည်။ အပ္ပေ၀နာမ၊ စင်စစ်သာလျှင် [1]။ ပညာယေထ၊ ထင်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ (ရဟန်းဘောင်သို့) ဝင်ရောက်သည်။သမာနော၊ ဖြစ်သော်လည်း။ (ပိ-ကျေ)။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောကို။အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံသော အကြံအစည်ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ သည်။တေန လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ ဖြင့်။ "အဟံ၊ သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဝါ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောရှိသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။အပ္ပညာတာ၊ ထင်ရှား သူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အပ္ပေသက္ခာတိ၊ တန်ခိုးမဲ့ကုန်၏ဟု ပြောကြားအပ်သူတို့တည်း [2]။ ဝါ၊ အခြံအရံမဲ့သူတို့တည်း"ဟူ၍။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။

၁။ အဘိဝေန်၌ အပ္ပေ၀နာမ-သဒ္ဒါ သံသယတ္ထ-သာ လာသော်လည်း သဒ္ဒါ ဟူသော ပုဒ်နှင့် လိုက်လျောစေရန် အပ္ပေကဒါကို အပိ-ကေဒါ ဟု ဖြတ်သက့ဲသို့ အပိ ဧ၀ နာမ ဟု ပဒစ္ဆေဒကြံ၍ ကေ၀သတ္ထ ယောဇနာလိုက်သည်။

၂။ အပ္ပေသက္ခ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-ဥ-၁၀၆-စာပိုဒ်၌ ရှု၊ နတ္ထိ ဧတေသံ ဤသော (ဤသနံ ဣဿရိယံတိ) အက္ခာတမ္ဘာတိ အပ္ပေသက္ခာပြု။ မ-ဥ-၁၀၆-ဋီကာ။

ဥက္ကံ့သေတိ၊ချီးမြှောက်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ရှုံ့ချ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘ သက္ကာရ သိလောကေန၊ ဖြင့်။ မဇ္ဈတိ၊ ယစ်၏။ ပမဇ္ဇတိ၊ မေ့လျော့၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော။ သာရဂဝေသီ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာလျက်။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။ မဟတော၊ ကြီးသော။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ အတိက္ကမ္မဝေ၊ လွန်၍ သာလျှင်။ ဖေဂ္ဂုံ၊ အကာကို။ အတိက္ကမ္မဝေ၊ လွန်၍သာလျှင်။ တစ်၊ အခွံကို။ အတိက္ကမ္မဝေ၊ ၍သာလျှင်။ ပဝဠိကံ၊ အပွေးကို။ အတိက္ကမ္မဝေ၊ ၍သာလျှင်။ သာခါပလာသံ၊ အခက်အရွက်ကို။ သာရန္တိ၊ အနှစ်ဟူ၍။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်လျက်။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ အာဒါယ၊၍။ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲသွားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ "အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ ဤအရှင်ယောကျ်ားသည်။ သာရံ၊ ကို။နှ အညာသိ ဝတ၊ မသိစွတကား။ ဖေဂ္ဂုံ၊ကို။ နှ အညာသိ ဝတ၊စွတကား။ တစ်၊ ကို။ နှ အညာသိ ဝတ၊ ကား။ ပဝဠိကံ၊ကို။ နှ အညာသိ ဝတ၊ ကား။ သာခါပလာသံ၊ ကို။နှ အညာသိ ဝတ၊ ကား။ တထာဟိ၊ ထို သို့မသိသောကြောင့်သာလျှင်။ သာရတ္ထိကော၊ သော။သာရဂဝေသီ၊သော။ အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလျက်။ပ။အာဒါယ၊ယူ၍။ ပက္ကန္တော၊ဖဲသွားပြီ။ အဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။သာရေန၊ အနှစ်ဖြင့်။ယဒိ သာရကရဏီယံ၊ အကြင်အနှစ်ဖြင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်[1]။ အတ္ထိ၏။ အဿ၏။ တဒိ အတ္ထိ၊ ထို အကျိုးကိုလည်း။နှ ဒုဘဝိဿတိ ဘိ၊မခံစားရလတ္တံ့"ဟူ၍။ဝေ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏။ သာခါပလာသံ၊ (ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော) အခက်အရွက်.ကို။ အဂ္ဂဟေသိစ၊ ယူပြီးသူဟူ၍ရင်း။ တေန၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်ပင်။ ဝေါသာနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သီလသမ္ပဒံ၊ သီလပြည့်စုံခြင်းကို။ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တာယ သီလသမ္ပဒါယ၊ ထိုသီလပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ အတ္တမနော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ သည်။ တာယ သီလသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။"အဟံ၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ကလ္ယာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အညေ၊ ငါမှတပါးကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်။ ပါပဓမ္မာတိ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ကို။ဥက္ကံ့သေဘိ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေဘိ၊ ရှုတ်ချ၏။ သော၊ သည်။ တာယ သီလသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ ၏။ ပဝဠိကံ၊ သီလတည်းဟူသော အပွေးကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီးသူဟူ၍ရင်း။ တေန၊ ထိုသီလဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ သာရကရဏီယံ-၌ သာရ-ကား သမာသ်ပြီးလတ်သော် သုဂတဿ သုဂတစီဝရံ-၌ကဲ့သို့ မပြောနိုးရကား သာရေန ဟု ကရဏာ၌ ပုဒ် ထပ်လျက်ရှိသည်။

၃၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမာဓိသမ္ဘဒံ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သော၊ သည်။တာယ သမာဓိသမ္ဘဒါယ၊ဖြင့်။အတ္တမနာ၊သည်။ ပရိပုဏ္ဏာသက်ပေါ်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။တာယ သမာဓိသမ္ဘဒါယ၊ဖြင့်။ "အဟံ၊ သည်။သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်။ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အညေ၊ ငါမှတပါးကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ပုန်၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်၊ ဝိဗ္ဗန္ဓစိတ္တာတိ၊ ချာချာ လည်သော စိတ်ရှိကုန်၏"ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ပြဟ္မစရိယဿ၊ ၏။ တစ်၊ သမာဓိတည်းဟူသော အခွံကို။ အဂ္ဂဟေသိစ၊ ဟူ၍ရင်း။ တေန၊ ထိုသမာဓိဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ သို့။ အာပါဒိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ (ဉာဏ ဒဿန-ဟူသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်တည်း)။ သော၊သည်။တေန ဉာဏဒဿနေန၊ ဖြင့်။ပ။ "အဟံ၊ သည်။ ဇာနံ၊ သည်။ ဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည်။ ဝါ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။အသ္မိ၊ ၏။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဇာနံ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပဿံ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ကုန်၏" ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ပ။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပြဟ္မစရိယဿ၊မဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏။ ဖေဂ္ဂု၊ (ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ဟူသော) အကာကို။ အဂ္ဂဟေသိ စ၊ ယူပြီးသူ ဟူ၍ရင်း။ တေန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ သို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ အသမယဝိမောက္ခံ၊ အခါမမှတ် အချင်းခပ်သိမ်း ကိလေသာမှ လွတ်သော လောကုတ္တရာ တရား ၉-ပါးကို။ အာရာဓေတိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။တာယ အသမယဝိမုတ္တိယာ၊ မှ။ယံ ပရိဟာယေထ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ရာ၏။ တေ၊ ထိုဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ အဗ္ဗာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိခေါ၊လျှင်။ ဣဒံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကာနိသံသံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောသာအကျိုးရှိသည်။ နု မဟုတ်။ သီလသမ္ဘဒါနိသံသံ၊ သီလပြည့်စုံရှိသာ အကျိုးရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ သမာဓိသမ္ဘဒါနိသံသံ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံရှိသာ အကျိုးရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဉာဏဒဿနာနိသံသံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်လေးက်သာ အကျိုးရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကုပ္ပါ၊ မပျက်သော။ယာ အယံ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်ကိလေသာမှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ ဧတဒတ္ထံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်လျှင် အကျိုးရှိ၏။ ဧတံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ သာရံ၊ အနှစ်တည်း။ ဧတံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ပရိယော

သာနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ။(သုတ်အစ အာမန္တေသိ-ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

နဝမ်၊ သော။ မဟာသာရောပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-စူဠဿာရောပမသုတ်

၃၁၂။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ဌ်။ ပိဂ်လကောဿ ပိဂ်လကောစ္ဆ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ပ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊၍။ ကေမန္တံ၊ဌ်။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘောဂေါတမ၊မ။ယေမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ သဏ်ဍိနော၊ သံဃာ(အ) ထုရှိကုန်၏။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်း ရှိကုန်၏။ ဂဏာစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့တည်း။ ဉာတာ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ယသဿိနော၊ အကျော်အစောရှိကုန်၏။ တိတ္ထကရာ၊ အယူကိုတည်ထင် ပြုလုပ်ကုန်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ မျှားစာသောလူသည်။ (ယေ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့ကို)။သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ကဿပေါ၊ ကဿပအနှယ်ဖြစ်သော။ ပူရဏော၊ ပူရဏဇင်း။ ဂေါသာလော၊ နွားခြုံ၌မွေးဖွားသော။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိဇင်း။ ကေသကမ္ဗလော၊ ဆံကမ္ဗလာကိုဆောင်သော။ အဇိတော၊ အဇိတဇင်း။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်းအနှယ်ဖြစ်သော။ ပကုဓော၊ပကုဓဇင်း။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သား ဖြစ်သော။သဉ္စယော၊ သဉ္စယဇင်း။ နာဋပုတ္တော၊နာဋ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌဇင်းတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ သကာယ ပဋိညာယ၊ မိမိ၏ဝန်ခံချက်ဖြင့်။ အဗ္ဘညံသု၊ သိကုန်သလော။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။နာဗ္ဘညံသု၊ မသိကုန်သလော။ (ဝေအနက်မဲ့)။ ဥဒါဟု၊ ထို့သို့ မဟုတ်။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းပုံကား တို့သည်သာ။ (ဝေအကျေကြုံ)။ အဗ္ဘညံသု၊ သိကုန်သလော။ ကေစ္စေ၊ တို့သည်သာ။နဗ္ဘညံသုန္တိ၊ မသိကုန်သလော" ဟူသော။ ဘော်၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပိဂ်လကောဿ ပုံကား။ သဗ္ဗေတေ။ပ။နာဗ္ဘညံသူတိ၊ သု-ဟူသော။ဘော်၊ဤပြဿနာသည်။ အလံ၊မသင့်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦးလော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဘော၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ နာကြားလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဧवं ဘော၊ အရှင်ဘုရားကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ပိဂ်လ-ကောဿော၊ သော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ဘဂဝတော၊၏(စကားကို)။ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှု။နာကြားပြီ။ ဘဂဝါသည်။—

(၃၁၃။ ၃၁၄။ ၃၁၅။ ၃၁၆။ ၃၁၇-ပိုဒ် တို့သည် မဟာသာရောပမသုတ်နှင့် တူပြီ)။

၃၁၈။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဣတိ၊သို့။ ဝမ္မေတိ၊၏။ လာဘသက္ကာရသိ-လောကေန စ၊မှလည်း။ (ဥတ္တရိတရာ၊ပဏီတတရာတို့၌ စပ်လျှင်-ထက်-ဟုပေး)။ အညေ၊တပါးကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ဥတ္တရိတရာ စ၊ လွန်သည်ထက်လည်း လွန်ကုန်၏။ပဏီတ-တရာ စ၊ မြတ်သည်ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊

မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ဆန္ဒ၊ဆန္ဒကို။နေ ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။နေ ဝါယမတိ၊ အားမထုတ်။ သြလီနဝုတ္တိ ကောစ၊ တဉ္ဇန်ဆုတ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ရင်း။ သာထလိကောစ၊ (သာသနာကို) လျှော့လျှော့ယူ တတ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ အဟံ၊သည်။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထူ ပမံ၊ ထိုသစ်ပင်ကြီးလျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၃၁၉။ (မထူးပြီ)။

၃၂၀။ အနောလီနဝုတ္တိကော စ၊ မတဉ္ဇန်ဆုတ်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်ရင်း။ အသာထလိကော စ၊ (သာသနာကို) လျှော့လျှော့မယူတတ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၏။ (ကြွင်းမထူးပြီ)။

၃၂၁။ ။ ၃၂၂။ (မထူးပြီ)။

၃၂၃။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ဥာဏဒဿနေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဟူသော ဥာဏ်အမြင်ထက်။ ဥတ္တရိတရော စ၊ လွန်သည်ထက်လည်းလွန်ကုန်သော။ ပဏီတတရော စ၊ မြတ်သည်ထက်လည်း မြတ်ကုန်သော။ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ကတမေ စ၊အဘယ်တို့နည်း။ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ပ။ဝိဟရတိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။အယမ္ပိ ဓမ္မာ၊ဤပဌမစျာန်တရားသည်လည်း။ဥာဏဒဿနေန၊ထက်။ဥတ္တရိတရော စ၏။ ပဏီတဘရော စ၏။(အကြွင်းတူပြီ၊ ဘယဘေဝရသုတ် ၅၁-၂-နှင့် သလ္လေခသုတ် ၈၂-စာပိုဒ်တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၃၂၄။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ တေ၊သည်။ ပရိယောသာနန္တိ၊ တည်းဟူသော။ တေ၊ ဤသို့ သောစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ (၃၁၂-အဆုံး ဘေဒဝေါစ၊ ပြန်စပ်)။

ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ပ။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်အဆုံး နိဂုံး ပြန်ရှု)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ပြီ။ ။(ဣတိတသုံးကြေ)။

ဒသမံ၊ သော။ စူဠသာရောပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သုံးဝဂ်မြောက်သော။ သြပမ္မဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုသြပမ္မဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ မောဠိယ ဖဂ္ဂုန ရိဋ္ဌ စ နာမော၊ ကကစူပမ သုတ်၊ အလဂဒ္ဒူပမသုတ်ဂင်း။ အနွဝနေ၊ ဝမ္မိကသုတ်ဂင်း။ ကထိပုဏ္ဏံ၊ရထဝိနီတသုတ်ဂင်း။ နိဝါပေါ၊ နိဝါပသုတ်ဂင်း။ ရာသိကဏ္ဏရှုမဟာဂဇနာမော၊ပါသရာသိသုတ်၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမ သုတ်၊ မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်ဂင်း။ သာရူပမော၊ မဟာသာရောပမသုတ်ဂင်း။ ပုန၊ တဖန်၊ ပိဂ်လကောဇ္ဇော၊စူဠသာရောပမသုတ်ဂင်းတည်း။ ။(သဒ္ဒါရေး စဉ်းစားနေရန်မလို။ ဖြစ်သလို ယောဇနာလေ)။

၄—မဟာယမကဝဂ်

၁-စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်

၃၂၅။ (ဝေ၀ံ မေ သုတံ ဧကံသမယံ ပေးမြဲ)။ နာတိကေ၊ နာတိကရွာ၌။ ဂိဠိကာ၀သထေ၊ အုတ်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရတိ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ စ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်၎င်း။အာယသ္မာစ နန္ဒိယော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာစကိမိလော၊သည်၎င်း။ ဂေါသိင်္ဂ-သာလ၀နဒါယေ၊ ဂေါသိင်္ဂအကြင်းတော၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊၌။ ဘဂ၀၊သည်။ သာယန္ဟ သမယံ၊၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တကိုယ်တော်တည်း ကိန်းရာမှ။(ဘာ၀တ္ထ)။ ဝုဋ္ဌိတော၊ထတော်မူပြီး၍။ ယေန၊၌။ ဂေါသိင်္ဂသာလ၀နဒါယော၊သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊သို့။ ဥ၊ပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဒါယပါလော၊ တောစောင့်သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ ဒူရတော၀၊ အ၀ေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသည်ကို။အဒ္ဒသာ၊မြင်ပြီ။ဒိသ္မာန၊၍။ ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ "သမဏ၊ရဟန်း။ ဧတံ ဒါယံ၊ ဤတောသို့။မာ ပါ၀ိသိ၊ မ၀င်လင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤတော၌။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ အတ္ထိကာမရူပါ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးကိုလိုလားသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊တို့၏။ အဖာသုံ၊ မချမ်းသာမှုကို။မာ အကာသိတိ၊မပြုလင့်" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊သည်။ ဘဂ၀တာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ အတူတကွ။ မန္တယမာနဿ၊ ပြောဆိုသော။ ဒါယပါလဿ၊တောစောင့်၏ (စကားကို)။ အသောသိခေါ၊ ကြားပြီ။ သုတ္ဝာန၊ ၍။ ဒါယ-ပါလံ၊ကို။ "အာ၀ုသော ဒါယပါလ၊ ငါ့ရှင် တောစောင့်။ ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ မာ ၀ါရေသိ၊ မတားလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂ၀၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ရောက်တော်မူလာပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ ကိမိလံ စ၊ အရှင်ကိမိလ.ကို၎င်း။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ ကြွလာတော်မူကြပါကုန် ၁။ပ။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ပြီ"ဟူသော။ဧတံ၊စကားကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ပစ္စုဂ္ဂန္တ္ဝာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၍။ ဧကော၊ တပါးသည်။ ဘဂ၀တော၊၏။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊လှမ်းယူပြီ။ ဧကော၊သည်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ ဧကော၊သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂ၀၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ၊၍။ ဘဂ၀၊သည်။ ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို။ပက္ခာလေသိ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်ပြီ။ တေပိခေါ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း။ပ။ ဘဂ၀၊ သည်။—

၃၂၆။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ခမနီယံ၊ ကျန်းမာရေးသည်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတရေးသည်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ (အနုရုဒ္ဓါ၊တို့)။ ကစ္စိ၊ အသ္သိနည်း။ (ဝေါ၊သင်တို့သည် ၂)။ ပိဏ္ဍကေန၊

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌ အဘိက္ကမထ-ပုဒ်သည် အာဂမနတ္ထ။ အင်္ဂလိပ် ဘာသာပြန်ဋီကား ဂမနတ္ထ ပြန်ဆိုသည်။ ၎င်းအလို ကြွသွားတော်မူကြပါကုန်-ဟု ပေး။

၂။ ဝေါ-ကို အဋ္ဌကထာ၌ သာမိ၀စနံ-ဟု ဖွင့်သည်။ ခမနီယံ ယာပနီယံ၌စပ်။ ဝေါတိနိပါတမတ္တံ၊ ပစ္စတ္တ ၀စနံ၀ါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဖွင့်လတ္တံ့.သည်ကို ရှု၍ ကစ္စိ ပိဏ္ဍကေန-၀ါကျ၌ ဝေါ၊ သင်တို့သည် ဟု ပေးလိုက်သည်။

ဆွမ်းဖြင့်။ နှ ကိလမထ၊ မပင်မပန်း ရှိပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘဂဝါ၊ရှား။ ခမနီယံ၊ ကျန်းမာပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဖြင့်။ နှ စ ကိလမာမ၊ မပင်ပန်းကြပါကုန်။ ဣတိ၊။ ဤသို့ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ သီညွှတ်ကုန်သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။အဝိဝဒမာနာ၊မငြင်းခုံကုန်သည်။ခီရောဒကီဘူတာ၊နွားနို့နှင့်(ရေထားသော) ရေပမာ (နှစ်ကိုယ်တစိတ်သာ) ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ချစ် ခင်ခင် ရှုမြင်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မဿန္တာ၊ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊၍။) ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တဋ္ဌ၊စင်စစ်သဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝိဟရာမ၊ နေကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ (ဣဒ၊ အနက်မဲ့ကြ)။ မယံ၊ ဘုရား တပည့်တော်၏။ "ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ဝေရှုပေဟိ၊ကုန်သော။ သဗ္ဗြဟ္မစာရီဟိ၊သီတင်းသုံးဖော် တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ကွ။ဝိစရာမိ၏။ တဿ မေ၊ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်း"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရှား။ တဿ မယံ၊ထိုဘုရား တပည့်တော်၏။ ဣမေသု အာယသ္မန္တေသု၊ ဤအရှင် တို့၌။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ အာဝိစေဝ၊ မျက်မှောက်ဌာဝင်း။ ရဟောစ၊မျက်ကွယ်ဌာဝင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ရှေးရှုတည်၏။မေတ္တံ၊သော။ဝစီကမ္မံ၊ဝစီကံသည်။အာဝိစေဝ၊ ဌာဝင်း။ ရဟောစ၊ ဌာဝင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ၏။ မေတ္တံ၊ သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ အာဝိစေဝ၊ ဌာဝင်း။ ရဟောစ၊ ဌာဝင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တဿမယံ၊ထိုဘုရားတပည့်တော်၏။ "အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သကံစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ နိက္ခိပိတ္မာ၊ ထား၍။ဣမေသံယေဝ အာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ဝသေန၊အလိုအားဖြင့်။ယံ နူန ဝတ္တေယျန္တိ၊ဖြစ်ရပါမူကား ကောင်းစု"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရှား။သော အဟံ၊သည်။သကံ စိတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတ္မာ၊ ထား၍။ ဣမေသံယေဝ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝတ္တာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဟိ၊ သင့်၏။ နော၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့၏။ ကာယာ၊ ကိုယ်တို့သည်။ နာနာ၊ အသီးသီးတို့တည်း။ စိတ္တံပန၊ စိတ်သည်ကား။ကေ စ၊ တခုတည်းသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ (မည၊ အနက်မဲ့)။

အာယသ္မာပိ နန္ဒိယော၊ သည်လည်း။ပ။ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။

၃၂/ဂ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစု ကောင်းစု။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပြင်းစွာ လောင်ကြွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ဟုဘ္မာ၊ ကုန်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သလော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တဋ္ဌ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။

ပဌမံ၊ စ္စာ။ ဂါမတော၊ ရွာ၌ ၁။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး၍။ ပဋိက္ကမတိ၊ ပြန်လာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ နေရာအခင်းတို့ကို။ ပညပေတိ၊ ခင်း၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကိုဌင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေကိုဌင်း။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ အဝက္ကာရပါတိ ၂ ၊ဆွမ်းပိုထည့်ရန်ခွက်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ ယော၊သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ဂါမတော၊ မှ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၍။ ပဋိက္ကမတိ၊ ၏။ ဘုတ္တာဝေသေသော၊ စားပြီး၍ ချန်ထားအပ်သော ဆွမ်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။နောစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိအံ့။အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်းသော မြက် သစ်ပင် မရှိရာ၌မူလည်း။ဆဋ္ဌေတိ၊စွန့်ပစ်၏။ အပ္ပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ ဩပိလာပေတိ၊ မျှောပစ်၏။ သော၊ ထိုနောက် ရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ နေရာအခင်းတို့ကို။ ပဋိသာမေတိ၊ သိုမှီး၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကိုဌင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေကိုဌင်း။ ပဋိသာမေတိ၊ ၏။ အဝက္ကာရပါတိ ၂ ၊ ဆွမ်းပို ထည့်ရန်ခွက်ကို။ ပဋိသာမေတိ၊ ၏။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားကျောင်းကို ၂။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ တံမျက်လှည်း၏။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ပါနီယဃဋဉ္စ၊သောက်ရေအိုးကိုဌင်း။ပရိဘောဇနီယဃဋဉ္စ၊သုံးရေအိုးကိုဌင်း။ဝစ္စဃဋဉ္စ၊ သန့်သက်အိုးကိုဌင်း။ ရိတ္တံတုစ္ဆံ၊အချည်းနှီး ရေမရှိသည်ကို ၃ ။ ပသိတိ၊၏။သော၊သည်။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝိသယှ ၊ မ-ရန် မစွမ်းနိုင်သော လေးလံသော ဝတ္ထုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဟတ္ထဝိကာရေန၊ လက်ယပ်သဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ အဖော်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ သိစေ (ခေါ်)၍ ။ ဟတ္ထဝိလဿကေန၊ လက်ချင်းယှက်သဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာပေမ၊ တည်ထားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုမချီ-မကြွနိုင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝါစံ၊ ကို။ နတ္ထေ ဝ ဘိန္ဒာမ၊ မမြွက်ဆိုကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌာဟိကံ၊ ငါးရက်တကြိမ်ကျ ၄ ။ သဗ္ဗရတ္တိကံ၊ တညလုံးလုံး။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသီဒါမ၊ စည်းဝေး ထိုင်နေကြပါကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၃၂၇။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဧवं၊ဤသို့။အပ္ပမတ္တာနံ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနံ၊ ၍။ ပဟိတတ္တာနံ၊ ၍။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မနုဿမမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ အရိယာ ဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ် အမြင် အထူးဟု ဆိုအပ်သော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသလော။ ဣဘိ၊ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ကိံ ဟိ နော သိယာ၊ အဘယ်ကြောင့် မရဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အာကင်္ခါမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တာဝဒေဝ၊ လုံး။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။

၁။ ပိဏ္ဍာယ ပဏ္ဏမတိတိ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္မာ ပစ္ဆာဂစ္ဆတိ။အဋ္ဌကထာ။ ဂါမတော-ကို ပိဏ္ဍာယ-၌စပ်က ဘုမ္မတ္ထ၊ ပဋိက္ကမတိ၌ စပ်လျှင် အပသက္ကတ္ထ။

၂။ ဘတ္တံ ဂဟန္တီ ဘက္ခန္တ ဝါ ဘောတိ ဘတ္တဂ္ဂံ-နှင့် အညီ သဒ္ဒတ္ထသော်လည်း ပေး။ စာပိုဒ် ၆၀-၌ ပေးခဲ့ပြီ။

၃။ ရိတ္တံ-ကား၊ ရေလုံးဝမရှိသော အချည်းနှီး။ တုစ္ဆံ-ကား၊ ရေရှိသော်လည်း သောက်သုံး၍ မဖြစ်သော အချည်းနှီး-ဤသို့ထူးသည်ဟု ဣ။ အဋ္ဌကထာ၌ကား တဿေဝ ဝေဝစနံ-ဟု ဖွင့်၏။

၄။ ပဋ္ဌမေ ပဋ္ဌမေ အဟနိ ဘဝတိတိ ပဋ္ဌာဟိကံ၊ ဝိစ္ဆာ၊ မ-အကြေကြဲ။ ဋီကာ။

အယ်ခေါ်၊ ဤပဌမစျာန်သည်သာလျှင်။ အပွမတ္တာနုံ၏။ အာတာပီနုံ၏။ ဝိဟာရန္တာနုံ၊ နေကုန်သော။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ မနုဿမှာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ ဟုဆိုအပ်သော။ (နော အနုက်မ့)။ အဓိဂတော၊ အပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ဤ သို့ လျှောက်တားကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တေသာ ဝိဟာရသာ၊ ထိုချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော ပဌမစျာန်ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ တေသာ ဝိဟာရသာ၊ကို။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အညော၊ ပဌမစျာန်မှတပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ပ။ အယံ၊ ဤဒုတိယစျာန်သည်။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။

(ပ-ဒု-တ-စ-စျာန်နှင့် ပတ်သက်၍ စာပိုဒ် ၂၉၇-၌။အယံ တေသာ အစ္စတ္ထိကိုလည်း ဒုတိယစျာန်စသည် ၌နှအား လျှော်စွာစွဲ။ ကြင်းမခဲပြီ။ ပဌမစျာန်မှစ၍ ပေးအံ့)။ ဘန္တေ၊ရား။ ဣဓ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဝဒေဝ၊ လုံး။ အာကခ်ါမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော။ အခြင်းအရာအားဖြင့်-ပေးလျှင် သမတိက္ကမာဒ္ဒစပ်)။ ရူပသညာနံ၊ ရူပစျာန်တို့ကို ။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ (ဝတ္ထုနှင့် အာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော) ရူပစျာန်တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ (ပထဝီကသိုဏ်းစသော) အာရုံအမျိုးမျိုးဌ ဖြစ်သော ရူပစျာန်တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ (ကသိုဏ်း ၉-ပါး တို့တွင် တပါးပါးကို ခွဲ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟာရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။တေသာ ဝိဟာရသာ၊ထိုချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ပ။ အယံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သည်။ အညော၊ ရူပစျာန်မှတပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ပ။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္ဝ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊သည်။ အနန္တံ၊အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟာရာမ၊ ကုန်၏။ပ။သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္ဝ၊၍။ ကိဉ္စိ၊စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့ ပွါးများ၍။အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟာရာမ၊ ကုန်၏။ပ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ဝ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရာမ၊ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေသာ ဝိဟာရသာ၊ ထိုချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို။။ပ။ အယံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သည်။

၁။ ဝိဂ္ဂဟကို ရှုပေ သညာ-ဟု ပြုသော်လည်း ပဓာန ဥပလက္ခဏနည်းအရ ရှုပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ဘဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို ဗဟုဗ္ဗီဟိ ပြု၍ပထဝီကသိုဏ်းဝန်း စသော ရှုပ်တို့ကိုကောက်၊ သလ္လေခသုတ် ၇-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။

အညော၊ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်မှ တပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

၃၂၉။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓု သာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ နေဝ သညာ နာသညာယတန်၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို[1]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ပညာယ စ၊မက်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိသ္ဝာ၊ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ နောဝါတို့၏။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်။ပရိက္ခီဏာ၊ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော နိရောဓ သမာပတ်ကို။ပ။ အယံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်သည်။ အညော၊ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်မှ တပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမမှာ ဖာသုဝိဟာရာ၊ ဤချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဥတ္တရိတရံ ဝါ၊ လွန်သည်ထက် လွန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ပဏီတတရံ ဝါ၊မြတ်သည်ထက် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းကို။ နု သမနုပဿာမ၊ မမြင်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား ဖြေဆိုကုန်ပြီ။ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

၃၃၀။ (အထခေါ-မှ ပဏ္ဏာမိ-တိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၇၉-ကို မှီး၍ပေး)။ အထ ခေါ၊ ဌ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနုသံယာယိတ္ဝာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၍[2]။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပဋ္ဌိနိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လာခဲ့ကြ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ကို။ "အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓဿ၊အား။ မယံ၊တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ ဤမည် ဤမည်သော ချမ်းသာစွာနေကြောင်း (လောကီ လောကုတ်)သမာပတ်တို့ကို။ လာဘိနောတိ၊ ရခြင်းရှိပါကုန်၏ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာရောစိမှ ကိ ံ နု၊ ပြောကြားဘူးပါကုန်သလော။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ နောဝတ္ထိ၏။ ယာဝအာသဝါနံ ခယာ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ပကာသေတိတိ၊ ဖော်ပြဘိ၏"ဟူသော။ ဧवံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ[3]။ (ယံ အနက်မဲ့)။ အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။ မေ၊အား။မယံ၊တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ တို့ကို။ လာဘိနောဝါ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ နု အာရောစေသုံ၊ မလျှောက်ထားဘူးကုန်။ အပိစ၊လည်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊တို့၏။ စေတောစိတ်ကို။မေ၊၏။စေတသာ၊

၁။ ဝေဒနာသညာ၏ ချုပ်ရာဟု ဆိုသော်လည်း သညာသဟိတ ဝေဒနာသဟိတ သဗ္ဗစိတ္တစေတသိက၏ ချုပ်ရာကိုယူ။ အထူးအားဖြင့် ဤအရာ၌ သညာဝေဒနာသဟိတစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ ချုပ်ရာကိုယူ။

၂။ အနုသံယာယိတ္ဝာ ပဋ္ဌိနိဝတ္တိတ္ဝာ-တို့၏ ကတ္တားကား ၃-ခု၊ အဝေါစုံ-၏ ကတ္တားကား ၂-ခု ဖြစ်ရကား ပုရိသော သပ္ပိ ံ ပိတ္ဝာ ဗလံ ဟောတိ-ကဲ့သို့လည်း ကတ္တား လုံးလုံးလျားလျားမပြား။ အဟံ အာဘိဝါဒိယ ဘာသိသံ-ကဲ့သို့လည်း ကတ္တား မတူတတ်။ နိသျှဟောင်းဌ်လည်း အနုသံယာယိ-ဟု အာချာတ် ကြိယာဖြင့် ရှိ၏။ မြန်မာပြန် ဟောင်းဌ်လည်း အစဉ် လိုက်ကြလေဟု အာချာတ်ကြိယာ အနေဖြင့် ပြန်ဆိုသည်။ အဌကထာနှင့် ဋီကာလည်း ပါဠိချင်း မတူကြ။ သို့ဖြစ်၍ ဤပါဠိသွား ဝါကျအနေအထားသည် ဘဂဝန္တံ အနုသံယာယိတ္ဝာ တတော ပဋ္ဌိနိဝတ္တိ ံသု၊ အထခေါ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော အာယသ္မာ စ ကိမိလော အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ တေဒဝေါစုံ-ဟု ရှိလျှင် ကတ္တားလည်း အသီးသီး ကြိယာလည်း အသီးသီး ဖြစ်ရကား ယုံမှားမဲ့ ဖြစ်ရာ၏။

၃။ အနုသာဝေတ္ဝာတိ အနုပဂမနဝသေန သမ္မဒေဝ အာရောစေတ္ဝာ-ဟူသော ဋီကာအလို အနုသာဝေတ္ဝာ-ကို ကြားစေကုန်၍။ ဝါ၊ လျှောက်ထားကြကုန်၍-ဟု ပေး။

ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ပိုင်းခြား၍။ "ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနှံ၊ တို့ကို။ လာဘိနော၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဒေ၀တာပိ၊ တို့သည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဣမာသဉ္စ။ပ။ လာဘိနောတိ"ဟူ၍။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တမေနံ ပဠံ၊ထိုပြဿနာကို။ဘဂ၀တာ၊သည်။အာဘိပုဋ္ဌေန၊မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။(မယာအနုရုဒ္ဓေန၊ သည်။) ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၃၁။ အထခေါ၊၌။ ပရဇနော၊ ပရဇနမည်သော။ ဒီဃော ယက္ခော၊ ဒီဃနတ်မင်းသည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ တနေရာ၌။ ဌိတော၊တည်သော။ ပရဇနော၊မည်သော။ ဒီဃောယက္ခော၊သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊သော။တထာဂတော၊သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ စ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ နန္ဒိယော စ၊ သည်ရင်း။အာယသ္မာ ကိမိလော စ၊ သည်ရင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကုလပုတ္တာ စ၊ တို့သည်လည်း။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ (အယံ၊ဤဘုရားရဟန္တာရှိရာအရပ်၌ နေရခြင်းသည်။ တံ၀သန္တာနံ၊ထိုအရပ်၌ နေကုန်သော။)ဝဇ္ဇီနံ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။လာဘာ၊လာဘ်တို့တည်း။ (တံ၀သန္တိယာ၊ ထိုအရပ်၌ နေသော။) ဝဇ္ဇီပဇာယ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား လူအမျိုး၏။ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရအပ်သောလာဘ်တို့ ပေတည်း"ဟူသော ၁။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေ၊စ၊ ပြီ။

ပရဇနဿ၊ သော။ ဒီဃဿ ယက္ခဿ၊ ၏။ သဒ္ဒံ၊ ပြောဆိုသံကို။ သုတ္ဝာ၊ကြားရ၍ ။ ဘုမ္မာ ဒေ၀ါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။ လာဘာ၀တ။ပ။ ကိမိလောတိ၊ ဟူသော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အနုဿ ဝေသုံ၊ တဆင့်ကြားသိစေကုန်ပြီ။ပ။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။ တေန ခဏေန၊ ထိုတခဏခြင်းဖြင့်။တေန လယေန၊ ထိုတလယခြင်းဖြင့်။ တေန မုဟုတ္တေန၊ ထိုတမုဟုတ်ခြင်း ဖြင့်။ ယာ၀ ပြဟ္မလောကာ၊ ပြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။

ဒီဃ၊ဃ။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဧ၀ံ၊ မှန်၏။ပ။ ဒီဃ၊ဃ။ ယသ္မာပိ ကုလာ၊ အကြင်အမျိုးမှ လည်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တာ၊ ဤအမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပ၀ဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ တံပိ ကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည် လည်း။ တယော၊ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တေ၊ တို့ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဧ၀ အနုဿရေယ္ယ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန် အောက်မေ့ကြားအံ့။ဧ၀ံ၊သော်။တဿပိ ကုလဿ၊ ၏လည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို၌။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို၌။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏ ၂။ ဒီဃ၊ ဃ။ ယသ္မာပိ ကုလပရိ၀ဋ္ဋာ၊ အကြင်အမျိုးအဆက်မှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ

၁။ အဋ္ဌကထာအတိုင်း ပေးနိုင်လျှင် ကောင်း၏။ သို့သော် ပါဠိသေသတွေ ရှုပ်ပွေနေမည်စိုး၍ ချုံးပေးလိုက်သည်။ အယံနှင့် လာဘာ ဝုစ်ကဲ့သော်လည်း ဝိဘတ်တူက ပေးနိုင်သည်သာ။ တနည်းအားဖြင့် ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်၌။ပ။ ဝိရဟတိ၊ ၏။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်။ တေသံ ဝဇ္ဇီနံ၊ ထိုဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ တည်း။ ဝဇ္ဇိပဇာယ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသူတိုင်းသား လူအမျိုး၏။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဟု သော်လည်း ပေးလေ။ ။ဤ နောက်နည်း အလို အနိယတ်ကလည်း ဌာန၊ တေသံ ဝဇ္ဇီနံ၊ အရလည်းဌာန အစ့ဲတူသည်ပြင် ပါဠိသေသလည်း နည်း ၏။ ဝဇ္ဇိပဇာယနှင့် အရကဲ့သော်လည်း ဝဇ္ဇီနံ၊ ငဲ့၍ အနိယတ် ဝါကျ၌ ယတ္ထ ဟု ရှိသည်။ ဝဇ္ဇီနံ အရ ရှိကာအလို ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖွင့်ဆိုသည်ကား ဥပစာရ စကားဟု ကြံ။

၂။ ဤ၌ အဿ-၏ ကတ္တား သီးခြားမပါ၊ တဿ ကုလဿ-ဟူသော သမ္ဗန္ဓသည်ပင် တံကုလံ-ဟု ကတ္တား ဖြစ်နိုင်သည်။

ဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ နိဂမာ၊အကြင်နိဂုံးမှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ နဂရာ၊ အကြင်မြို့မှ လည်း။ ယသ္မာပိ ဇနပဒါ၊ အကြင်ဇနပုဒ်မှလည်း။ပ။ ဒီဃ၊ဃ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဝဿာပိ၊ ကုန်သည် မျိုးတို့သည်လည်း ။ပ။ သုဒ္ဒါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်း ။ပ။ ဒီဃ၊ဃ။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကော၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့် တကွသော။ လောကောပိ၊ သြကာသလောကသည်လည်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏီ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာ၊ သမ္မုတိ နတ်ဟူသော မင်း,ကြွင်းသော လူနှင့် တကွ သော။ ပဇာပိ၊ သတ္တလောကသည်လည်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တေ၊တို့ကို။ ပသန္န စိတ္တာ၊ ကုန်၍။ စေ အနုဿရေယျ၊ ငြားအုံ့။ ဝေ၊ သော်။ သဒေဝကဿ၊ သော။ပ။ လောကဿပိ၊ ၏လည်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယပိ၊ ၏လည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ၎။ သုခါယ၊ ၎။ အဿ၊ ၏။ ဒီဃ၊ဃ။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာ အလို့ငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့ကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံသော။စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်

၃၃၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၎။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂေါသိင်္ဂသာလ ဝနဒါယေ၊ ၎။ သမ္မာဗုဒ္ဓေဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ အဘိညာတေဟိ၊ ထင်ရှား ကျော်စော-ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ် တို့နှင့်။ အာယသ္မတာ စ သာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်ငင်း။ပ။ အာယသ္မတာ စ အာနန္ဒေန၊ ငင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ အဘိညာတေဟိ၊ ကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ ကုန်သော။ ထေရေဟိ စ၊ တို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၎။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ "အာဝုသော ကဿပ၊ ငါ့ရှင်ကဿပ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်စို့။ ယေန၊ ၎။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဧမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အုံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုနာယူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၎။ အာယသ္မာစ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်ငင်း။ပ။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တဉ္စ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကိုငင်း။ပ။ ယေန၊ ၎။ပ။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်သည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍ ။ပ။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ အရှင်ရေဝတကို။ "အာဝုသော ရေဝတ၊ ငါ့ရှင်ရေဝတ။ အမှူ သပ္ပုရိသာ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ယေန၊ ၎။ပ။ ဧမ္မဿဝနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမန္တာ၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်ပြီ။

အာဝုသော ရေ၀တ၊ တ။ အာယသ၊ ကုန်စို့။ပ။ ဥပသက်မိသောမာတိ၊ ကုန်အံ့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရေ၀တော။ သည်။ပ။ ဥပသက်မိ သု၊ ကုန်ပြီ။

၃၃၃။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။အာယသ္မန္တံ ရေ၀တံ စ၊ ကိုဌင်း။အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ စ၊ ကိုဌင်း။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွလာသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။"အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ ဧတု၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘဂဝတော၊၏။ ဥပဋ္ဌာကသ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကာ၀စရသ၊ အနီးဌာနသော။ အာယသ္မတော အာနန္ဒသ၊ ၏ (ကြွလာခြင်းသည်)။ သ္မာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း။ အာ၀ုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဂေါသိင်္ဂသာလ၀နံ၊ ဂေါသိင်္ဂအကြင်းတောသည်။ ရမဏီယံ၊ မြေလျှော်ဖွယ်ကောင်း၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ဒေါသိနာ၊ အပြစ်ကင်း၏။ သာလာ၊ အကြင်းပင်တို့သည်။ သဗ္ဗဖာလိဖုလ္လာ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ဌဖြစ်ကုန်သော။ဂန္ဓာ မညေ၊ အနံ့တို့ကဲ့သို့။ သမ္မ၀န္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်လှိုင်ကုန်၏။ အာ၀ုသော အာနန္ဒ၊နှာ။ ကထံရူပေန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိင်္ဂသာလ၀နံ၊ သည်။ သောဘေယျာတိ၊ တင့်တယ်နိုင်ရာသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။

အာ၀ုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဓ၊ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဗဟုဿုတော၊ မျှားသော ကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ (မျှားစွာကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်-ဟု ပေးလျှင် ဗဟုကို သုဓာတ်၌ စပ်)။ ။သုတ၀ရော၊ ကြားအပ်ပြီးသောတရားကို ဆောင်သည်။ သုတသန္နိစယော၊ စုပေါင်းအပ်ပြီးသော ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အာဒိကလျာဏာ၊ အစ၌ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေကလျာဏာ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ပရိယောသာနကလျာဏာ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာတ္ထာ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ သဗ္ယဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ကေ၀လပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ အဘိ၀ဒန္တိ၊ ညွှန်ပြကုန်၏။ အဿ၊ထိုရဟန်းသည်။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။မေဓာ၊တို့ကို။ ဗဟုဿုတာ၊ မျှားစွာကြားနာအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဓတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီးကုန်သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိ၀ိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စတဿန္နံ၊ ကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့အား။ ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ အကွာရာပြည့်စုံပြီပြင်ကုန်သော ။ အနုပ္ပဗန္ဓေဟိ၊ အစဉ်မပြတ်ကုန်သော။ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ်ဗျည်းတို့ဖြင့်။ အနုသယသမုဋ္ဌါတာယ၊ အနုသယတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၏။ အာ၀ုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သောဘေယ္ယ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာဖြေဆိုပြီ။

၃၃၄။ ဧ၀ं ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဖြေဆို လျှောက်ထားအပ်သော်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရေ၀တံ၊ ကို။ "အာ၀ုသော ရေ၀တ၊တ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ယထာသက်

၁။ လက်ရှိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို ရှုရှု ပေးလိုက်သည်။ မြန်မာပြန် နိဿယဟောင်းတို့လည်း အလားတူ ရှိ၏။ သဒ္ဒါနှင့်အနက် တခြားစီ ဖြစ်နေ၏။ ပရိမဏ္ဍိတေဟိ-ဟု ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ ရှိမူကောင်းစ။ ထက်ဝန်းကျင် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော-ဟု အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ကြ။

ပဋ္ဌိဘာနံ၊ မိမိဉာဏ်အမြင်အတိုင်း။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ ဒါနိ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်၏။ပ။ သောဘေယျာတိ။ ရာသနည်း” ဟူသော။ ဇော်၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋ္ဌိသလ္လာနာရာမော၊ တယောက်တည်း ကိန်းခြင်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်း (ဖလသမာပတ်) ရှိသည်။ ပဋ္ဌိသလ္လာနရတော၊ တယောက်တည်းကိန်းခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၏။ အဋ္ဌတ္တံ၊ မိမိ၏။ စေတောသမထံ အနု၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း၌။ ယုတ္တော။ ယှဉ်၏။ အနိရာကတဇ္ဈာနော၊ မဘားမြစ်အပ်သော စျာန်ရှိ၏။ ဝိပဿနာယ၊ ပိပဿနာဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း (သမထ ဝိပဿနာ) တို့ကို။ မြူ၊ဟောတာ၊ ပွါးစေတတ်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်ရေဝဘ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၅။ ဧवं ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ “အာဝုသော အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရာသနည်း” ဟူသော။ ဇော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တေ မာနုသကေန၊ လူတို့မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်။လောကာနံ၊ လောကဓာတ်တို့၏။သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်ရှု၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ ဥပရိပါသာဒ ဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်လျက်။နေမိမဏ္ဍလာနံ၊ အကွပ်အဝန်းတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ဝေါလောကေယျ သေယျထာပိ၊ ကြည့်ရှုရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၆။ ဧवं ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကဿပ၊ပ။ပ။သောဘေယျာတိ၊ရာသနည်း” ဟူသော။ဇော်၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဒ၊ဤ။ ဘိက္ခု၊သည်။ အတ္တနာ စ၊ မိမိသည်လည်း။ အာရညိကော၊ တောခို နေလေ့ရှိသည်။ (အာရညကင်ဓုတင်ဆောင်သည် ဟူလို)။ အာရညိကတ္တဿစ၊ တောခိုနေလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏လည်း။(ဝဏ္ဏဝါဒီဝယ် ဝဏ္ဏပုဒ်တစိတ်ခြစ်)။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားလေ့ရှိသည်။ဟောတိ၏။အတ္တနာစ၊သည်လည်း။ပိဏ္ဍပါတိကော၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ပိဏ္ဍပါတိကတ္တဿ စ၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဓုတင်ဆောင်သည်။ ပံသုကူလိကတ္တဿစ၊ ပံသုကူဓုတင်ဆောင် အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ တေစီဝရိကော၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ တေစီဝရိကတ္တဿစ၊ သင်္ကန်း သုံးထည်ဆောင် အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆော၊ ကင်းသော အလိုရမ်းမက်ရှိသည်။ အပ္ပိစ္ဆတာယစ၊ အလိုရမ်းမက်ကင်းသူ အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ သန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်သည်။ ပဝိဝေကဿစ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။အတ္တနာ စ၊သည်လည်း။အသံသဋ္ဌော၊မရောနှောသည်။ အသံသဂ္ဂဿ စ၊ မရောနှောခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊သည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားတက်သော လုံ့လရှိသည်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿစ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အားထုတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊

၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သီလသမ္ပဒါယစ၊သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာ စ၊သည်လည်း။သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သမာဓိသမ္ပဒါယစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ပညာသမ္ပဒါယစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော၊ ဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဝိမုတ္တိသမ္ပဒါယစ၊ ဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပဒါယ စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သောဘေယျ၊ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ ရှင်မဟာကဿပ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၇။ ဝေ ဝုတ္တေ၊သော်။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။အာယသ္မန္တံမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ကို။ "အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊လ္လာန်။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရာ၏"ဟူသော။ တော်၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဓ၊ဌာ။ ဒေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာစရိယားကို။ ကထေန္တိ၊ပြောကုန်၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဋ္ဌံ၊ အမေးကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ပုဋ္ဌာ၊ အမေးခံရကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ပဋ္ဌံ၊ အမေးကို။ ဝိဿ-ဇ္ဇေန္တိ၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ နော စ သံသာဒေန္တိ၊ မပင်ပန်းစေကုန်။ (သံပုဗ္ဗ-သဒ္ဒဓာတ်+ဏော+အန္တိ၊ အတ္တကိလမနတ္ထ)။နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မီ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ကထာစ၊ စကားသည်လည်း။ ပဝတ္တိနီ၊ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ ။ပ။ သောဘေယျ။ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ဖြေဆိုပြီ။

၃၃၈။ အထ ခေါ၊ ဌာ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရာ၏"ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊လ္လာန်။ ဣဓ၊ ဌာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တံ၊ကို။ ဝသံ၊ မိမိအလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခု၊သည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ နော စ ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာယ ဝိဟာရသမာပတ္တိယာ၊ အကြင်နေကြောင်း ဖြစ်သော သမာပတ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ တာယ ဝိဟာရသမာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ဌာ။ဝိဟရတိ၊၏။ပ။မဇ္ဈန္ဟိကသမယံ၊မွန်းတည့် အခါ၌။ပ။သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ပ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့[1]။ ရညော ဝါ၊ မင်း၏ငင်း။ ရာဇမဟာမတ္တဿ ဝါ၊ မင်း၏ အမတ်ကြီး၏ငင်း။ ဒုဿက-ရဏ္ဍကော၊ ပုဆိုးကြုပ်သည်။ နာနာရတ္တာနံ၊ အမျိုးမျိုးဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်းအမတ်ကြီးသည်။ ယညေဝ ဒုဿယုဂံ၊ အကြင်အကြင်ပုဆိုး အစုံကို။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ ဌာ။ ပါရုပိတုံ၊ဝတ်ရုံခြင်းငှါ။ အာကင်္ခေယ္ယ၊ အလိုရှိရာ၏။ တံတဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ ထိုထိုပုဆိုးအစုံကို။ပ။ သာယန္ဟသမယံ၊ဌာ။ ပါရုပေယ္ယ၊ ဝတ်ရုံရာ၏။ အာဝုသော

၁။ တံတဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ ကို။သာယန္ဟသမယံ၊ကို။ပါရုပေယ္ယ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ဤသို့ ပါရုပေယ္ယကြိယာ နှင့်တွဲ၍သော်လည်း သေယျထာပိ-ကို ယောဇနာ။

မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြေဆိုပြီ။

၃၃၉။ အထခေါ၊ဌ်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ တေအာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ တို့။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ယထာသကံ ပဋိဘာနံ၊ မိမိတို့ထင်မြင်ချက်အတိုင်း။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ ၁။ အာဝုသော၊ တို့။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်စို့။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိသာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍ ။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော။ အား။ အာရောစေသာမ၊ လျှောက်ထားကုန်အုံ့။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရိ ဿတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့ ။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ။ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊ မှတ်သားသော အားဖြင့် ဆောင်ထားကုန်အုံ့" ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ သောဘေ-ယျာတိ၊ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာနန္ဒောဝ၊ အာနန္ဒာသည်သာလျှင်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသော်။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ ၂ ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ပ။ ဒေသေတိ၊ ဟောအ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူပြီ။

(၃၄၀။ ၃၄၁။ ၃၄၂။ ၃၄၃။ ၃၄၄။ မထူးပြီ။ ရှေးနည်းမှီး၍ပေးလေ။ အဗ္ဗတ္တံ စေတော သမထမနုယုဇ္ဇော- စသည်ကိုလည်း ၃၃၄-စာပိုဒ်ဌ် ပေးခဲ့ပြီ)။

၃၄၅။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ (အဖြေသည်)။ သုဘာသိတံနု၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်သော အဖြေပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (အဖြေသည်)။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းကြောင်းဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်သော အဖြေချည်းတည်း။ (တေန တေန ကာရဏေန သုဘာသိတမေဝ။ အဋ္ဌကထာ)။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ "ကထံရူပေန၊အဘယ်သို့သော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ဖြင့်။ ဂေါသိင်္ဂ သာလဝန်၊ သည်။ သောဘေယျာတိ၊ တင့်တယ်ရာသနည်း"ဟူသော။ (ဣတိ၊ ကြေ)။ မမ၊ ငါဘုရား၏ (စကားကို)။ သုဏာထ၊ (သင်တို့) နှားထောင်ကြကုန်လော့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲလတ်သော်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ မေ၊

၁။ ရိုးရာအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ ယထာသကံ၊ မိမိအယူအဆအားလျော်စွာ။ ပဋိဘာနံ၊ ထင်မြင်ချက်ကို။ ဗျာကတံ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီ-ဟု ဤသို့သော်လည်း ယထာသကံ-ကို ကြိယာဝိသေသန၊ ပဋိဘာနံ-ကို ဗျာကတံ-၏ ကံအဖြစ်ဖြင့် ကြံ၍ပေး။

၂။ ယထာ အာနန္ဒောဝ။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ဧဝံဗျာကတံ၊ အာနန္ဒေန အတ္တနော အနုစ္ဆဝိကမေဝ အဗ္ဗော-သယာနုရူပမေဝ ဗျာကတန္တိ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာ။

ငါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ နု ဝိမုစ္စိဿတိ၊ မလွတ်မြောက်လတ္တံ့။ တာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊သည်။ ဣမံ ပလ္လင်္ကံ၊ ဤထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို။ နု ဘိန္ဒိဿာမိတိ၊ မဖျက်အံ့"ဟု။ ပလ္လင်္ကံ၊ ကို။ အာဘုဇိတ္တာ၊ ဖွဲ့ခြွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်း ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေရှပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ၊ သည်။ သောဘေယျ၊ ရာ၏ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေကိုအပ်သော အားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါ စ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-မဟာဂေါပါလကသုတ်

၃၄၆။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကာ-ဒသဟိ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဂေါပါလ ကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းကို။ ပရိဟာရိတုံ၊ ထိန်းသိမ်းခြင်းငှါ။ ဖာတိ၊ တိုးပွါးအောင်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ကတမေဟိ ဧကာဒသဟိ၊ အဘယ် တဆယ့်တပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ရူပညူ၊ရူပ်ပုံ သဏ္ဌာန်ကို(အဆင်း,အရေအတွက်အားဖြင့်)သိသည်။ နု ဟောတိ၊မဖြစ်။ (ဝဏ္ဏတော ဝါ၊ ဂဏတော

၁။ ဤပါဠိမှ၌ ယထာရူပေန ဘိက္ခုနာ။ပ။ ဝိမုစ္စိဿတိတိ-ဟု အနိယတ် ဝါကျရှိ၏။ ဤအနိယတ်ဝါကျ၏ ပဓာနကြိယာလည်း သောဘေယျ၊ ဝေရှပေန ဝါကျကို နိယတ်ဝါကျယူအံ့။ ၎င်းဝေရှပေန-ဟူသော နိယတ်ဝါကျ၏ ပဓာနလည်း သောဘေယျ၊ ဤသို့ ကြိယာချင်း တူနေသောကြောင့် အကြင်သို့ သဘောရှိသော ရဟန်းဖြင့် ဂေါသိင်္ဂ-သာလဝနသည် တင့်တယ်ရာ၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းဖြင့် ဂေါသိင်္ဂသာလဝနသည် တင့်တယ်ရာ၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မဲ့ အနက်ထွက်ရာ၏။ ထိုကြောင့် ယထာရူပေန ဝါကျနှင့် ဝေရှပေန-ဝါကျသည် နိယတ် အနိယတ်တစုံ မဟုတ်နိုင်။

ရှေစာပိဒ် ၃၃၃-စသည်၌ ကထံရူပေန အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ကထံရူပေန အာဝုသော ရေဝတ-စသည်ဖြင့် မေး၍ ၎င်းအမေးကို အသီးသီး ဖြေဆိုခဲ့၏။ ၎င်းအမေးအဖြေအားလုံးကို ခြုံ၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ကဿ နုခေါ ဘန္တေ သုဘာသိတံ-ဟု ဘုရား၏ ထင်မြင်ချက်ကို မေးလျှောက်သည်။ ၎င်းရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကဿ နုခေါ-စသော မေးခွန်း၌ ကထံ ရူပေန-ဟု မသုံးနှုန်းသော်လည်း မူလပြစ်သော ပြဿနာအကျယ်၌ ကထံ ရူပေန-ဟု သုံးနှုန်းခဲ့သည်အားလျှော်စွာ ၎င်း ကဿနုခေါ-ဟူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အမေးကို ဖြေဆိုရာ၌ အဖြေလည်း တိကျ မူလပြဿနာလည်း ပေါ်လွင်စေရန် ဘုရားရှင်သည် အပိစ မမ သုဏာထ ကထံ ရူပေန ဘိက္ခုနာ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ သောဘေယျ၊ ဂေါသိင်္ဂ အကြုံးတောသည် ဘယ်လိုရဟန်းမျိုးဖြင့် တင့်တယ်နိုင်သည်ဆိုသော ငါဘုရား၏ထင်မြင်ချက် စကားကိုလည်း သင်တို့ နားထောင်ကြကုန်ဦးလော့ ဟု စကားပျိုး၍ ဣမ သာရိပုတ္တ-စသည်ဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူသည်။

ဤပြဆိုအပ်ခဲ့သော အကြောင်းမျှားကြောင့်ရင်း နိသျဟောင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်၌ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာရေး ပါဠိစာမူမဟုတ်။ ကထံ ရူပေန-ဟု ရှိသောကြောင့်ရင်း ကထံ ရူပေန-ဟုသာ ရှိသင့်သည်။ ယထာ ရူပေန မရှိသင့်။ အကယ်၍ မူရှိတိုင်းပေးလိုက အပိစ၊ သော်လည်း။ ယထာရူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ မမ၊ ၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့ ဟု ဤသို့ ယထာရူပေန-၏ နိယတ် တထာရူပံ ဘိက္ခုံ-ထည့်၍ ပြန်ဆိုလေ။

ဝါ ရှိပံ့ နဇာနာတိ။အဋ္ဌကထာ)။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသားဌ် လိမ္မာသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။အာသာဒ္ဒိုက်ယင်ဥကို။ ဟာရေတာ၊ ပယ်ရှားတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝဏ်၊ အနာကို။ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓူမံ၊ အခိုးအငွေ့ကို။ ကတ္တာ၊ပြုတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ပိတ်၊သောက်အပ်ပြီး (မသောက်အပ်ပြီး)ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ (ပိတမ္မိ၊အပိတမ္မိ နဇာနာတိ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဝိထိ ၊လမ်းကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဂေါစရကုသလော၊ စားကျက်ဌ် လိမ္မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနဝသေသဒေါဟီ၊ အကြွင်းမဲ့ နို့ညှစ်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေ တေ ဥသဘာ၊ အကြင် နွားလားတို့သည်။ ဂေါပိတရော၊ နွားဖခင်တို့တည်း။ ဂေါပရိဏာယကာ၊ နွားရှေ့ဆောင်တို့တည်း။ တေ: ထိုနွားလားကြီးတို့ကို။အတိရေကပူဇာယ၊ ထူးကဲသောပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇေတာ၊ ပူဇော်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ကောဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိ ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ ၊စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ကတမေဟိ ကောဒသဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ရှုပညူ၊ ရှုပ်ကိုသိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသားဌ် လိမ္မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့တည်း။ ရတ္တညူ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိကုန်၏။စိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ကုန်၏။ သံဃပိတရော၊သံဃဖခင်တို့တည်း။ သံဃပရိဏာယကာ၊ သံဃရှေ့ဆောင်တို့တည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်း (သက်တော်ရှည်)တို့ကို။ အတိရေကပူဇာယ၊ဖြင့်။ ပူဇေတာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၃၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရှုပညူ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။“ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ရှိပံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊သော။ တံရှိပံ၊ ကို။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိတိ၊ မဟာဘုတ်တို့ဟူ၍ဝင်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါရူပန္တိစ၊ မှီ၍ဖြစ်သောရူပ်ဟူ၍ဝင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံခေါ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရှုပညူ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသားဌ် လိမ္မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ကမ္မလက္ခဏော၊ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည် ကမ္မလက္ခဏော၊ ကုသိုလ်ကံဟူသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အာသာဒ္ဒိုက်၊ ယင်ဥကို။ ဟာရေတာ၊ ပယ်ရှားတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ် သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ လက်ခံ၏။ နပ္ပဇဟတိ၊ မစွန့်။နဝိနောဒေတိ၊မပယ်ဖျောက်။ နဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကိုမပြု။အနဘावံ၊အဖန်ဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။နဂမေတိ၊ မရောက်စေ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟိ သာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေ၊

ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကာမျှကုန်သော။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပ။ နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဏ္ဏံ၊ အနာကို။ ပဋိစ္စာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ (ဣဓဘိက္ခဝေ- စသည်၌ စာပိုဒ် ၂၉၅-ကို နည်းမှီးပေး)။ ။(၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓူမံ၊ အခိုးအငွေ့ကို။ ကတ္တာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာသုတံ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည် အားလျော်စွာ။ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသည် အားလျော်စွာ။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသေတာ၊ ဟောကြားတတ်သည်။နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ယေ တေ ဘိက္ခူ၊အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အာဂတာဂမာ၊ နှုတ်ဆွတ်လာပြီး အာဂုံ ပါဠိလည်း ရှိကုန်၏။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်၏။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်၏။ မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣမဿ၊ ဤစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ နပရိပုစ္ဆတိ၊ (ယုံမှားပျောက်ရေး အတွက်)မမေး။ နပရိပဥ္ဇတိ၊ (ဆေးနွေးသောအားဖြင့်) မမေး။ (ပရိပုစ္ဆတိနှင့် ပရိပဥ္ဇတိ အထူးရှိကာ၍)။ တေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ တဿ၊ထိုရဟန်း၏။ အဝိဝဋ္ဋဉ္စေဝ၊ မပွင့်လင်းသည့် အရာကိုလည်း။ နဝိဝရန္တိ၊ မဖွင့်ကုန်။ အနုတ္တာနီကတဉ္စ၊ ပေါ်လွင်အောင် မပြုအပ်သေးသည်ကိုလည်း။ နဥတ္တာနီ ကရောန္တိ၊ ပေါ်လွင်အောင် မပြုကုန်။ အနေကဝိဟိတေသု၊ များသော အပြားရှိကုန်သော။ ကင်္ခါဌာနိယေသု၊ ယုံမှားရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌လည်း။ ကင်္ခံ၊ ကို။ နပဋိဝိနောဒေန္တိ၊ မပယ်ဖျောက်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပိတံ၊ သောက်အပ်ပြီး မသောက်အပ်ပြီးသည်ကို။ နဇာနာတိ၊သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုးခံ သိသောဉာဏ်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ဓမ္မဝေဒံ၊ အကြောင်းခံ သိသောဉာဏ်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ဓမ္မူပသံဟိတံ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နလဘတိ၊ မရ။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၈)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂေါစရကုသလော၊ စားကျက်၌ လိမ္မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနေ၊လေးပါး

သော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၉)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုဝသေသ ဒေါဟီ၊ အကြွင်းမဲ့ နိုဗ္ဗာန်လေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော။ ဂဟပတိကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတ။ပ။ ပရိက္ခာရေဟိ၊ သက်နှီး ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတား တန်ဆာ အဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးတို့ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဘိဟဋ္ဌု၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ (အဘိဟရိတ္ဝာ-အဋ္ဌကထာဖြင့်။ တုံယာနာ။ မောဂ္ဂလ္လာန်) ပဝါရေန္တိ၊ဖိတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊သည်။ တတြ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ ပဋိဂ္ဂဟဏာယ၊ ခံယူခြင်း၌။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၁၀)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကထဉ္စ၊လျှင်။ဘိက္ခု၊သည်။ (ပူဇေတာ ဟောတိ ၌ စပ်)။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သံဃပရိဏာယကာ၊ သံဃရွှေဆောင်တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့၌။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံမှုကို။ အာဝိ စေဝ၊ မျက်မှောက်၌ရင်း။ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌ရင်း။ နဝစီပဋိဟာ၊ ရှေးရှုမတည်စေ။ပ။ တေ၊ထို ရဟန်းတို့ကို။ အတိရေကပူဇာယ၊ ထူးကဲသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇေတာ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၁၁) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ၎။ အဘာဗော၊ မထိုက်။

၃၄၈။ ၃၄၉။ (ရှေးနှင့်မထူး။ နပါ-မပါလောက်သာ။ ထူးတော့သည် ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ၎။ဘဗ္ဗောတိ၊ ထိုက်၏ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ထတိယ၊ သော။ မဟာဂေါပါလကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

၄-စူဠဂေါပါလကသုတ်

၃၅၀။ (ဝေ၊ မေ သုတံ) ။ ကေ၊ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇီသု၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၌။ ဥက္ကစေလာ-ယံ၊ ဥက္ကာစေလမြို့၌။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ထိုနေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသည်ကား။ မာဂဓကော၊ မဂဓတိုင်းသားဖြစ်သော။ ဒုပ္ပဉ္ဇ-ဇာတိကော၊ ပညာမဲ့သော သဘောရှိသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဝဿာနံ၊ မိုးယံးလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ သရဒသမယေ၊ သရဒအခါ၌။ (သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၁-ရက်မှ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်အထိယူ)။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၏။ သြရိမ်တီရံ၊ ဤမှာ ဖက်ကမ်းကို။ အသမဝေက္ခိတ္ဝာ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍။ ပါရိမတီရံ၊ ထိုမှာဖက်ကမ်းကို။ အသမ ဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။အတိတ္ထေနေဝ၊ ဆိပ်ကမ်း မဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ သုဝိဒေါဟာနံ၊ သာယာသောဝိဒေါတိုင်းတို့၏။ ဥတ္တရံတီရံ၊ မြောက်ဖက်ကမ်းသို့။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူးစေပြီ။ (ပသဒ္ဓေါ အာရမ္ဘတ္ထော။ ဋီကာ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊၌။ ဂါဝေါ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ

နဒီယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အလယ်၌။ သောတေ၊ရေအယဉ်၌။ အာမဏ္ဍလိယံ ကရိတ္ဝာ၊ ဝဲလည်၍ ၁။ တတ္ထေ၀-ထိုဝဲ၌သာလျှင်။ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ ံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုအကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဟိ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုရှေးအ တိုင်း (အနက်မဲ့သော်လည်းကြံ)။ မာဂ၀ကော၊ သော။ဒုပ္ပညော-ဇာတိကော၊ သော။ သော ဂေါပါလကော၊သည်။ပ။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူစေပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤ(ခန္ဓာအာယတနခေါတ်) လောကၽွန်။ အကုသလာ၊ မလိမ္မာကုန်။ ပရဿ လောကဿ၊ တမလွန် (ခန္ဓာအာယတနခေါတ်) လောကၽွန်။ အကုသလာ၊ မလိမ္မာကုန်။ မာရ၀ေယျဿ၊ ကိလေသမာရ်၏ တည်ရာ လောကီတရားၽွန်။ အကုသလာ၊ကုန်။ အမာရ၀ေယျဿ၊ ကိလေသမာရ်၏တည်ရာ မဟုတ်သော လောကုတ်တရားၽွန်။ အကုသလာ၊ကုန်။ မစ္စုဝေယျဿ၊ မစ္စုမာရ်၏ တည်ရာလောကီတရားၽွန်။ အကုသလာ၊ ကုန်။ အမစ္စု-ဝေယျဿ၊ မစ္စုမာရ်၏ တည်ရာမဟုတ်သော လောကုတ်တရားၽွန်။ အကုသလာ၊ကုန်။ တေသံ ထိုရဟန်းပုံကား တို့၏ (စကားကို)။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဗ္ဗံ၊ နာယူအပ်၏ဟူ၍။ သဒ္ဓဟာတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍။ မညိဿန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုနာယူ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ ၊ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ပတာရေသိ၊ပြီ။ သော၊ ထိုနှားကျောင်းသားသည်။ ဂေါပိတရော၊ ကုန်သော။ ဂေါပရိဏာယကော၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဥသဘော၊အကြင်နွားလားဥသဘတို့ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပတာရေသိ၊စတင်ကူးစေပြီ။ (ပါဠိ၌ ဥသဘာ ဂေါပရိဏာယကာ-ဟု ပဌမန္တနှင့် ရှိ၏။ ဒုတိယန္တရှိမှ သင့်သည်)။ တေ၊ တို့သည်။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတံ၊ရေအယဉ်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ပါရံ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ဗလ၀ဂါ၀ေါ၊ အားကြီး(အားသန်)သော နွားတို့ကို။ ဒမ္မဂါ၀ေါ၊ ဆုံးမသင့်သော (အယှဉ်ရှိ) နွားတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနွားကြီးနွားလတ်တို့သည်လည်း။ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဝစ္ဆတရေ၊ နွားပိုက်တို့ကို။ ဝစ္ဆတရိယော။ နွားမတန်းတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနွားပိုက်တို့သည်လည်း။ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ပြင်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ကိသာဗလကော၊ ပိန်ကြုံ၍ အားနည်း ကုန်သော။ ဝစ္ဆကော၊ နို့စို့နွားကလေးတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနို့စို့နွားကလေးတို့သည်လည်း။ပ။ အဂမံသု၊ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ကား။ တာ၀ဒေ၀၊ထိုနေ့၌သာလျှင်။ ဇာတကော၊ မွေးဖွားသော။ မာတုဂေါရ၀ကေန၊ အမိနွားမ၏ အော်သံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝုယှမာနော၊ မျှော(မှေး) လိုက်လာသော။ တရုဏကော၊ငယ်သော။ ဝစ္ဆကော၊ နွားကလေးသည်။ အတ္ထိ၏။သောပါ၊ ထိုနွား

၁။ စန်းဝိုင်းသော အခြင်းအရာရှိသည်ကို ပြု၍-ဟု သဒ္ဒါနက်ပေး။ အာမဏ္ဍလာကာရံ တသ္မိံ ဝိဇ္ဇတိတိ-ဟု ပြု။ အာကာရအကြောကြံ။

ကလေးသည်လည်း။ပ။အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။တံ၊ ထိုသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ ကြောင့်။တထာ၊ ထိုရှေးအတိုင်း။ (အနက်မ့ဲသော်လည်းကြံ)။ မာဂဓကောသော။ သပ္ပညဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော။ သော ဂေါပါလကောသည်။ပ။ ပတာရေတိ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်၏။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ-ဟု သမ္ဗန်)။

၃၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဂေါပိတရော၊ကုန်သော။ဂေါပရိဏာယကာ၊ကုန်သော။ယေ တေ ဥသဘာ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ပ။အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ် ရှိကုန်၏။ ကတကရဏီယာ၊ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာစသော) ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိကုန်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိကုန်၍။ (ယကြေသည်)။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ မာရသ၊ ခန္ဓမာရ်၏။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆေတ္စာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ သဖြင့်။ ပါရံ၊ သံသရာ၏ ထိုဖက်ကမ်း (နိဗ္ဗာန်)သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေ ဗလဝဂါဝေါ၊ ထိုအားကြီးသော နွားတို့သည်။တေ ဒမ္မဂါဝေါ၊ ထိုဆုံးမသင့်သော နွားတို့သည်။ပ။ အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊၊တို့သည်။ ပဒ္ဓန်၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်အရပ်(ကာမဘုံ)သို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ တသ္မာ လောကာ၊ထိုဗြဟ္မာပြည်မှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မာ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း ။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေ ဝစ္ဆတရာ၊ထိုနွားပိုက်တို့သည်။တာ ဝစ္ဆတရိယော၊ ထိုနွားမတန်းတို့သည်။ပ။ အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ယေ တေ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ တိဏ္ဏံ၊သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။ တနုတ္တာ၊ နည်းပါးသည်အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်။ ဟုတ္စာ၊ ၍။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူပြည်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာကုန်၍ ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊အဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တေပိ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသာဗလကာ၊ ပိန်ကြွ, အားနည်းကုန်သော။ တေဝစ္ဆကာ၊ ထိုနို့စို့နွား ငယ်တို့သည်။ အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ

အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ (မဂ္ဂနိယမအားဖြင့်) မြဲကုန်သော။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မက်လျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိကုန်သော။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန် တို့တည်း။တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တာဝဒေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ ဇာတကော၊ မွေးဘွားသော။ မာတုဂေါရဝ ကေန၊ အမိနွားမ၏ အော်သံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝုယှမာနော၊ မျှော(မှီး)၍ လိုက်လာသော။ တရုဏကော၊ ငယ်သော။ သော ဝစ္ဆကော၊ ထိုနွားကလေးသည်။ပ။ အဂမာသိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ ဓမ္မာနုသာရိနော၊ ပညာတရားကို အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဒ္ဓါနုသာရိနော၊ သဒ္ဓါကို အစဉ်အောက်မေ့လေ့ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဟံ ခေါ ပန၊ ငါသည်ကား။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤ(ခန္ဓာအာယတနဓာတ်) လောကဌ်။ ကုသလော၊ လိမ်မာတော်မူ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဿ မယှံ၊ထိုငါဘုရား၏(စကားကို။) ယေ၊ အကြင်သူဘို့သည်။ သောတဗ္ဗံ၊ နာယူအပ်၏ဟူ၍ ။ သဒ္ဓဟာတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍ ။ မည်ဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့ ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ၊ ထိုနာယူယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိ ဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်)။

ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊၍။ သတ္ထာ၊သည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

ဇာနတာ၊ (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ လောကော၊ ဤ(ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်) လောကကိုငင်း။ ပရောလောကော၊ တမလွန် (ခန္ဓာအာယတနဓာတ်) လောကကိုငင်း။ သုပ္ပကာသိတော၊ ကောင်းစွာပြတော်မူအပ်ပြီ။ မာရေန၊ မစ္စုမာရ်သည်။ သမ္မတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော။ ယဉ္စ၊ အကြင်လောကီတရားကိုငင်း။ မစ္စုနာ၊ မစ္စုမာရ်သည်။ အပ္ပတ္တံ၊ မရောက်အပ်သော။ ယဉ္စ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားကို ငင်း။ သုပ္ပကာသိတံ၊ အပ်ပြီ။ (ပြန်သတ်)။ ပဇာနတာ၊ သော။ သမ္မုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံလောကံ၊ ထိုလောကီ လောကုတ်တရားအပေါင်းကို။ အဘိညာယ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းသော။ အမတဒ္ဓါရံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်ကို။ ဝိဝဋ္ဋံ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူအပ်ပြီ။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်၏။ သောတံ၊ တရား တည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်တော်မူအပ်ပြီ။ ဝိဒ္ဓသ္တံ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်ပြီ။ ဝိနဋ္ဌကတံ၊ မာန ကျူ။ ကင်းအောင်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) ပါမောဇ္ဇဗဟုလာ၊ မျှားသောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ အတ္ထာတိ၊ ဖြစ်ကုန်လော့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ပြီ။

၈တုတ္ထံ၊ သော။ စူဋ္ဌေဂါပါလကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠသစ္စကသုတ်

၃၅၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ။ကော်သမယ်၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ ဝေသာလိယ်၊၌။မဟာဝန၊ တောကြီး၌။ကူဋာဂါရသာလာယ်၊အတွင်ရှိသောကျောင်း၌။ ဝိဟာရတိ၊၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊တက္ကဒုန်း၏သားဖြစ်သော။ဘဿပ္ပဝါဒကော၊စကားအစဉ်ကို အထူးထူးအပြားပြား ပြောဆိုတတ်သော။ ပဏ္ဍိတဝါဒေါ၊ ဝါပညာရှိဟု ပြောဆိုတတ်သော။ ဗဟုဇနဿ၊ မျှားစွာသောလူ အပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတော၊ ကောင်းသော အယူရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော။ သစ္စကော၊ သစ္စကသည်။ ဝေသာလိယ်၊၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသစ္စကသည်။ ဝေသာလိယ်၊၌။ ပရိသတိ၊ပရိသတ်၌။ "ယော၊အကြင်သူသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝါဒေန၊ စကားလမ်းစဉ်ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ အပြစ်သို့။ သမာရဒ္ဓေါ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော်[1]။ နသက်မ္မေယျ၊ မတုန်လှုပ်ရာ။ နသမ္မကမ္မေယျ၊ ပြင်းစွာ မတုန်လှုပ်ရာ။ နသမ္မဝေဓေယျ၊ ထိုမှ ဤမှ ပြင်းစွာ မတုန်လှုပ်ရာ။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ကစ္ဆေဟိ၊ လက်ကတိုးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ နိ မုစ္စေယျုံ၊ မထွက်ကုန်ရာ။ သီသံ၊ သံဃာ(အ)ထုရှိသော။ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့ အစည်း ရှိသော။ ဂဏာစရိယံ၊ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်သော။ တံ သမဏံဝါ၊ ကိုသော်ငင်း။ တံ ပြောဟ္မဏံဝါ၊ ကိုသော်ငင်း။ အဟံ၊သည်။ နိ ပဿာမိ၊ မမြင်။ အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊သော။ပဋိဇာနမာနံအပိ၊ဘုရားဟု ဝန်ခံသောသူကို သော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နိ ပဿာမိ၊ မမြင်။ အဟံ၊သည်။ အစေတနံ၊ စိတ်မရှိသော။ ထူဏံပိ၊ တိုင်ကိုသော်လည်း။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ စေ သမာရဘေယျံ၊ အကယ်၍ တင်သည်ဖြစ်အုံ့။ သာပိ၊ ထိုဘိုင်သည်လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဒ္ဓါ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော်။ သက်မ္မေယျ၊ တုန်လှုပ်ရာ၏။ သမ္မကမ္မေယျ၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်ရာ၏။ သမ္မဝေဓေယျ၊ ထိုမှဤမှတုန်လှုပ်ရာ၏။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်သောသူ၏(တုန်လှုပ်သော အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါတိ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအုံ့နည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာအဿဇိ၊ အရှင်အဿဇိသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သက်နှံးကို။ အာဒါယ၊၍။ ဝေသာလိ၊သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ဝင်၊ ပါဝိသိ၊ပြီ။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။သစ္စကော၊ သည်။ဝေသာလိယံ၊၌။ ဗဟိဝိဟာရံ၊ခြေလျင်ရှောက်ခြင်းကို။ အနုစင်္ကမမာနော၊ထိုရောက် ဤရောက် စင်္ကြံ၊ရှောက်လျက်။ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်လျက်။ ဒူရတောဝ၊လျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ အဿဇိ၊ ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ တည်း။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ပ။ အာယသ္မန္တံ အဿဇိ၊ ကို။ "ဘော အဿဇိ၊ ဇီ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ကထံဝိနေတိ၊အဘယ်သို့ ဆုံးမ သနည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကေသု၊တို့၌။ ဗဟုလာ၊ သော။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမ သည်။ ကထံဘာဂါ၊ဘယ်သို့သော အဘို့ရှိသည်။ ပဝတ္တတိတိ၊နည်း"ဟူသော။တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ အဂ္ဂိဝေဿန။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ သညာ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဝေဒနာ၊သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သညာ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ

၁။ သမာရဒ္ဓေါ်ကို အာရောပိတောဟု ကာရိတ်ဖွင့် ဖွင့်သည်။ ဝါဒံ-ကား ဤ၌ ဓာတ်ကံ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒုတိယန္တဖြင့်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါဒံ-ဟူသော ဒုတိယန္တနှင့် သမာရဒ္ဓေါ်-၌ ကံဟော တ-ပစ္စည်းကို ရှု၍ မသင့်ဟု ယုံမှား မရှိလင့်။

မဟုတ်ကုန်။ ဝိညာဏ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာတိ၊ ကုန်"ဟူ၍။ (ဓမ္မအရသခ်ိတ အသခ်ိတ အားလုံးယူ)။ ဝေ၊ ဤသို့။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဝိနေတိ၊ ၏။ပ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဝေ၊ခေါ်။ လျှင်။ပ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဘော အဿဇိ၊ ဇိ။ ဒုဿုတ်၊ မကြားသင့်သောစကားကို။ အဿုမှ ဝတ၊ ကြားရကုန်၏ တကား။ ယေ မယံ၊ တို့သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဝေ၀ါဒိ ံ၊ ဤသို့ အယူရှိ၏ဟူ၍။အဿုမှ၊ပြီ။ မယံ၊တို့သည်။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တရံတခါ၌။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊တကွ။ အပ္ပေ၀နာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံရ ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ကောစိဒေ၀၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောခြင်းသည်။ အပ္ပေ၀နာမ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာသော။ တဿ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ထိုမှားသောအယူမှ။ အပ္ပေ၀နာမ ဝိဝေစေယျာမ၊ ကင်းစေနိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

၃၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဌ်။ပဋ္ဌမတ္ထာနိ လိစ္ဆဝိသတာနိ၊ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ သန္ဓာဂါရေ၊ ပြည်တွင်းရေးကို စီရင်ရာဖြစ်သော လုတ်တော်၌။ ကေနစိ ဒေ၀ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်။ သန္နိပတိတာနိ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။အထခေါ်၊ဌ်။သစ္စကော၊သည်။ပ။ တေ လိစ္ဆဝီ၊တို့ကို။ "ဘ၀န္တော်လိစ္ဆဝီ၊အရှင်လိစ္ဆဝီ တို့သည်။ အဘိက္ကမန္တု၊ရှေးရှုလာခဲ့ကြကုန်လော့။ဘ၀န္တော်လိစ္ဆဝီ၊တို့သည်။အဘိက္ကမန္တု၊ကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်း ဂေါတမနှင့်။သဒ္ဓိ ံ၊တကွ။မေ ၊ငါ၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောခြင်းသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏ (မျက်မှောက်၌။) ဉာတညတ္တရေန၊ ကျော်စောထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် တပါး အပါအ၀င်ဖြစ်သော။ သာ၀ကေန၊ သော။ အဿဇိနာ နာမ။ အဿဇိမည်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပဘိဋ္ဌိတံ ယထာ၊ဝန်ခံအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မေ၊ ငါ၏(မျက်မှောက်၌။) သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သစေပဘိဋ္ဌိဿတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံသည် ဖြစ်အံ့ ၁။ ဗလ၀ါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒီဃလောမိကံ၊ ရှည်သော အမွေးရှိသော။ ဌေကံ၊ သိုးကို။ လောမေသု၊ အမွေးတို့၌။ ဂဟေတ္၀ာ၊ ကိုင်၍။ အာကဗ္ဗေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ ဆဲရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပရိကဗ္ဗေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ တွန်းရာသကဲ့သို့ရင်း။ သမ္မရိကဗ္ဗေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ ဆဲမြေရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ (အာရောပေတ္၀ာ၊ တင်၍)။ (နိဂဏ္ဌာပုတ္တသ ဝါဒံ အာရောပေဿတိ-ကို ထောက်၍ အာရောပေတ္၀ာ-ထည့်သည်)။ အာကဗ္ဗိဿာမိ: အံ့။ ပရိကဗ္ဗိဿာမိ၊ အံ့။ သမ္မရိကဗ္ဗိဿာမိ၊ အံ့။

ဗလ၀ါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာ:ကမ္မကာရော၊ သေတင်းကုတ်၌ အမှုကို ပြုလုပ်သော သူသည်။ မဟန္တံ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာ:ကိဋ္ဌံ၊ သေတင်းကုတ်၌ ခင်းအပ်သော ဖျာကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပိတ္၀ာ၊ ထည့်၍။ ကဏ္ဏေ၊ (ဖျာ)အစွန်း၌။ ဂဟေတ္၀ာ၊ ၍။ အာကဗ္ဗေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ သို့ရင်း။ပ။ သမ္မရိကဗ္ဗိဿာမိ၊ အံ့။ ဗလ၀ါ၊ သော။သောဏ္ဍိကာ၀ဒ္ဓေ၊ သေသောက်ကြူးသည်။ ဝါလံ၊ သေစစ်သောအိတ်-ကို။ ကဏ္ဏေ၊ ၌။ ဂဟေတ္၀ာ၊ ၍။ ဩဒုနေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ မှောက်၍ ခါရာသကဲ့သို့ရင်း။ နိဒ္ဓုနေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ လှန်၍ ခါရာသကဲ့သို့ရင်း။ နိပ္ပေါဠေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်၍ ခါရာသကဲ့သို့ရင်း။ပ။ နိပ္ပေါဠေဿာမိ၊ အံ့။

၁။ မေ-ကို ကစ္စည်းအလို-အား-ပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန်-အလို-၏-ဟုပေး။ သစေ ပတိဋ္ဌိဿတိ-ကို အာကဗ္ဗိဿာမိ-စသည်၌ စပ်။ ပတဋ္ဌိတန္တိ အနိစ္စံ အနတ္တာတိ စ ပဋိညာတံ-ဟူသော ဋ္ဌိကာရှု၍ ပတိဋ္ဌိတံ-ကို ကမ္မရှေ့ပေးလိုက်သည်။

သင်္ခါဟာယနော၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ဝါ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်၌ အားယုတ်သော။ (သင်္ခါဝသေ ဟာယတိတိ-ဟူပြု)။ ကုဋ္ဌရော၊ ဆင်သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ သော။ ပေါက္ခရဏီ ံ၊ ရေကန်သို့။ ဩဂါဟေတ္မာ၊ သက်ဆင်း၍။ သာဏခေါဝိကံ နာမ၊ သာဏခေါဝိကမည်သော။ (သာဏခေါဝိက အဓိပ္ပါယ် အဋ္ဌကထာ၌)။ ကိဉ္စိတဇာတံ၊ ကစားမျိုးကို။ ကိဉ္စတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အဟံ၊ သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။သာဏခေါဝိကံ မညေ၊လျှော်မျှင်ဖွဲ်ခြင်းနှင့်တူသော။ ကိဉ္စိတဇာတံ၊ကို။ ကိဉ္စိဿာမိ၊ ကစားအံ့။ပ။ ဘဝိဿတိတိ၊လတ္တံ ”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ တတြ၊ထိုလိစ္ဆဝီ မင်းသားတို့တွင်။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝီတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊သို့။ အာရောပေဿတိကိ ံ၊ တင်လတ္တံ့ လော။ အထခေါ၊သို့မဟုတ်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။သစ္စကော၊သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊၏။ ဝါဒံ၊သို့။ အာရောပေဿတိကိန္တိ၊လော”ဟူ၍။ဝေ၊ဤသို့။အာဟံသု၊ကုန်ပြီ။ကေစေ၊ကုန်သော။လိစ္ဆဝိ၊တို့သည်။ “ယော၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိ၊ လတ္တံ့။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သော သစ္စကော၊ သည်။ကိ ံ ဘဝမာနော၊ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်။ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊သို့။ အာရောပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ ပဋ္ဌမတ္တောဟိ လိစ္ဆဝိသတေဟိ၊ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည်။ပရိဝုတော၊ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ မဟာဝနံ၊သည်။ကူဋာဂါရသာလာ၊သည်။(အတ္ထိ၊၏)။တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။

၃၅၅။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။သမ္မဟုလာ၊ကုန်သော။ဘိက္ခု၊တို့သည်။အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘော၊ အရှင်တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။မယံ၊တို့သည်။တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဒဿနကာမာတိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိပါကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဧသ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္မာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ အညတရသ္မိ ံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်းငှါ။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ ။အထခေါ၊၌။ပ။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ တေပိ လိစ္ဆဝိ၊ ထိုလိစ္ဆဝီတို့သည်လည်း။ပ။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။တေပိ လိစ္ဆဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။သန္တိကေ၊ ၌။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည် အနွယ်ကို။ သာဝေတ္မာ၊ ကြားစေ၍။ပ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ တေပိ လိစ္ဆဝိ၊ တို့သည်လည်း။ တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၅၆။ ဧကမန္တံ၊၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊၏။ ပဋ္ဌဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေကြားခြင်း၏။ ဝါ၊ ငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ဂဏေတိ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ကိဉ္စိဒေဝ ဒေသံ၊ တစုံတခုသောလျှင် ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ မေးလိုလို”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ယဒိ အာဂန်တိ၊ အကယ်၍ မေးလိုသည် ဖြစ်အံ့။ ပုစ္ဆ၊မေးလော့။ (တနည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ အာဂန်သိ၊ မေးလိုလို၏။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ပုစ္ဆ၊မေးလော့။)ဣတိ၊ဤသို့။

၁။ ဒဿနံ ဣဒ အာဂတောဘာ-၌ ဒဿနံ-ကဲ့သို့ ဝိဟာရံ-ကိုငှါ-ဟု ပေးသည်။ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣဒ၊ သို့။ အာဂတော၊ ၏။ သ-ဝိဘတ်ကို အံ-ပြု။

အဝေါစ၊ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ဝေဒံဘာဝါစ၊ လည်း။ ပဝတ္တတိ၏။ ဤတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဥပမာ၊ တခုသော ဥပမာသည်။မံ၊ ငါ၏ (ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ သစ္စက ကဆိုပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ တံ၊ သင်၏(ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတု၊ ထင်စေပါလော့။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ပြီ။

ဘောဂေါတမ၊မ။ ယေကေစိမေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင် အပေါင်းတို့သည်။ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းတို့သည်။ ပထဝိ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပထဝိယံ၊၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍ ။ ဝုဒ္ဓိ၊ သို့။ ဝိရူဠှိ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ (ဝုဒ္ဓိ ။ပ။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကိုပြန်စပ်၍ ပေးလိုက်သည်။) ဝေ၊ ဤသို့။ ဧတေ ဗီဇဂါမဘူတဂါမာ၊ တို့သည်။ ဝုဒ္ဓိ၊ သို့။ ဝိရူဠှိ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဗလကရဏီယာ၊(လက်ရုံး)အားစွမ်းဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ယေ ဤမေ ကမ္မန္တာ၊အကြင် (လယ်လုပ်ကုန်သွယ်ခြင်း စသော) အမှုတို့ကို။ ကရီယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ တေ၊ တို့ကို။ ပထဝိ၊ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပထဝိယံ၊၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကရီယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗလကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကမ္မန္တာ၊ တို့ကို။ ကရီယန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ရူပတ္တာ၊ ရူပ်ဟူသော အတ္တရှိသော။ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ရူဒေ၊ ရူပ်၌။ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍ ။ ပုညံ ဝါ၊ ကောင်းမှုကိုဝင်း။အပုညံ ဝါ၊ မကောင်းမှုကိုဝင်း။ ပသဝတိ၊ ဖြစ်ပွါးစေ၏။ ဝေဒနတ္တာ၊ ဝေဒနာဟူသော အတ္တရှိသော။ပ။ သညတ္တာ၊ သညာဟူသော အတ္တရှိသော။ပ။ သင်္ခါရတ္တာ၊ သင်္ခါရဟူသော အတ္တရှိသော။ပ။ ဝိညာဏတ္တာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အတ္တရှိသော။ပ။ပသဝတိ၏။ဤတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ တုံ၊သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ မေ၊၏။ အတ္တာ၊အတ္တတည်း။ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ပ။ သညာ၊ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ နနု၊ဆိုသလော။ဤတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ (ဤတိ လောပ)။ ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း[1] ။ရူပံ၊သည်။မေ၊၏။အတ္တာ၊တည်း။ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မေ ၏။ အတ္တာတိ၊ တည်းဟူ၍ ။ ဝေ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆို၏။မဟာတိ၊ မျှားစွာသော။ အယဉ္စ ဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်လည်း။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ တေ၊ သင်၏။ မဟာတိ၊ မျှားစွာသော။ ဇနတာ၊ သည်။ ကိ ဟိ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဤဃ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တုံ၊သည်။ သကညေဝ ဝါဒံ၊ မိမိဝါဒကိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗေဌေဟိ၊ ဖြေရှင်းလော့။ ဤတိ၊ သို့။အဝေါစ၊ပြီ။ဘော ဂေါတမ၊မ။ အဟံဟိ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ရူပံ၊သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊တည်း။ပ။ ဝိညာဏံ၊သည်။ မေ၏။ အတ္တာတိ၊ တည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆိုပါ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၁။ ပါဠိတော်၌ အဟံ ဟိ ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အဟမ္ပိ-ရှိသည်၊ အယဉ္စ မဟတီ ဇနတာတိ-ဟူသော နောက်ဝါကျထောက်၍ အဟမ္ပိ-သာ ရှိသင့်သည်။

၃၅၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ တွေ့၊ ဤအတွေ့ဟု ဝန်ခံရာ၌။ တညော၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿामိ၊ ပြန်မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ တေ၊ သင်အား။ ဝါ၊ သင်၏(စိတ်၌။)ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါလော့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ တံ၊ ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ခတ္တိယသ၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော။ (ရေမြေ ကိုအစိုးရသော။)မုဒ္ဓါဝသိတ္တသ၊ထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော။ရညော၊၏။ သကသ္မိံ ဝိဇိတေ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌။ ဃာတေတာယံ ဝါ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကိုလည်း။ ဃာတေဘုံ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ။ ဇာပေတာယံ ဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကိုလည်း။ ဇာပေတုံ၊ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။ပဗ္ဗာဇေတာယံ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သူကိုလည်း။ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ဝသော၊ အလိုသည်။ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ပသေနဒိဿ၊ပသေနဒိမည်သော။ ရညော ကောသလဿ သေယျထာပိ၊ ကောသလမင်း၏ကဲ့သို့ငင်း။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ မာဂဓဿ၊မဂဓဘိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ ဝေဒေဟီ(မိဖုရား)၏သား ဖြစ်သော။ ရညော အဇာတသတ္တုဿ သေယျထာပိ၊ အဇာတသတ်မင်း၏ကဲ့သို့ငင်း။ဝသော၊သည်။ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ပ။ရညော အဇာတသတ္တုဿ သေယျထာပိ၊၏ကဲ့သို့ငင်း။ဝသော၊သည်။ဝတ္တေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဂဏာနံ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ ဣမေသမ္မိ သံဃာနံ၊ ဤမင်းအပေါင်းတို့၏လည်း။ ဝသော၊သည်။ ဝတ္တေယျ၊ရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤမင်း အပေါင်းတို့ဟူသည်။သေယျထာ၊ အဘယ်သည်ဘို့နည်း။ဝဇ္ဇီနံ၊ဝဇ္ဇီမင်းတို့၏ရင်း။ မလ္လာနံ၊ မလ္လမင်းတို့၏ရင်း။ပ။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ခတ္တိယသ၊ သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တသ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ဝသော၊သည်။ ကိံ ပနဝတ္တတိ၊အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ပသေနဒိဿ၊သော။ ရညော ကောသလဿ သေယျထာပိ၊ ၏ကဲ့သို့ငင်း။ မာဂဓဿ၊ သော ။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ သော။ရညော အဇာတသတ္တုဿ သေယျထာပိ၊ ၏ကဲ့သို့ငင်း။ ဝသော၊ သည်။ ကိံ ပန ဝတ္တတိ၊ အံ့နည်း။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝဒတ္တယျ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ဝတ္တိတုံစ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါလည်း။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ထားပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။တံ၊ ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ တံ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာဘိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ ယံ၊ အကြင် ရူပ်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တသ္မိံ ရူပေ၊ ၌။ "မေ၊၏။ရူပံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤ သို့သဘောရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။မေ၊၏။ရူပံ၊သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့ သဘောရှိသည်။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်" ဟူသော။တေ၊၏။ဝသော။သည်။ဝတ္တတိ၊ဖြစ်သလော။ဣဘိ၊ပြီ။ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးတော်မူအပ်သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ "အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဒါနိ၊ ၌။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေကြားလော့။ ဒါနိ၊ ၌။ တေ၊ သင်၏။ တုဏ္ဏီဘာဝဿ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏။ နေ ကာလော၊ အခါမဟုတ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်။ တထာဂတေန၊ သည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ သဟဓမ္မိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်ပါလျက်။ နေ ဗျာကရောတိ၊ မဖြေကြား။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဧတ္ထေဝ၊ဤအရပ်၌သာလျှင်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလတိတိ၊ ကွဲလတ္တံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဝဇိရပါဏိ၊ ဝဇိရစိန်လက်နက် လက်၌ရှိသော။ ယက္ခော၊ သိကြားသည်။ အာယသံ၊ သံဖြင့် ပြီးသော။ အာဒိတ္တံ၊ မီးလျှံအဆင်းရှိသော။ သမ္မဇ္ဇလိတံ၊ အလွန်တောက်ပသော။ သဇောတိဘူတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်တောက်ပသော။ ဝဇိရံ၊ ဝဇိရစိန်လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ စွဲကိုင်၍။ နိဂဏ္ဌာ၊ ပုတ္တာသ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၏။ ဥပရိဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်ထက်၌။ "နိဂဏ္ဌပုတ္တောဘော၊ သော။ အယံ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ပ။ အဿ၊ထိုသစ္စက၏။ မုဋ္ဌံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဇေတ္ထဝ၊ ၌သာလျှင်။ သတ္တဓာ၊ စိတ်။ ဖာလေဿာမိ၊ ခွဲအုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဇိရပါဏိ၊ သော။ တံ ခေါပနယက္ခံ၊ ကို။ ဘဂဝါစေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ရင်း။ နိဂဏ္ဌပုတ္တောဘော၊ သော။ သစ္စကောစ၊ သည်ရင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တောဘော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သော အမွေးရှင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ဝါ၊ ရှင်သော အမွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ တာဏံ၊ မှီခိုရာဟူ၍။ ဂဝေသီ၊ ရှာမှီးလျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ လျှင်။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍။ ဂဝေသီ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ လျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂဝေသီ၊လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပုစ္ဆတု၊ မေးတော်မူပါ။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဖြေကြားပါအုံ့"ဟူသော။ တေ၊ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၅၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ပ။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်လျော်ပါ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ မနသိ ကရောဟိ။ လော့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ မနသိ ကရိတ္တာ၊ ၍။ ဗျာကရောဟိ၊ လော့။ တေ၊ သင်၏။ ပုဒ္ဂိမေနဝါ၊ ရှေ့စကားနှင့်လည်း။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်စကားသည်။ ပစ္ဆိမေနဝါ၊ နောက်စကားနှင့်လည်း။ ပုရိမံ၊ ရှေ့စကားသည်။ နခေါ သန္ဓိယတိ၊ မစပ်။ ဝါ၊ မည်။အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်လျော်ပါ။ ။(အကြင်း သညာ သခ်ါရ ဝိညာဏ ဝါကျမျှားသိလောက်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။မနသိ ကရောဟိ၊ လော့။ ပ။ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ ပန ။အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊မမြဲ ။တံ၊ထိုရူပ်သည်။ဒုက္ခံဝါ၊ဆင်းရဲလော။သုခံ ဝါ၊ချမ်းသာလော။ဣတိ၊ဤ သို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံ ပန၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုရူပ်ကို။ "တေ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊တည်း" ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံနု၊ လျော်ကန်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ (အကြင်းဝေဒနာ-စသည် သိလောက်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။(နုခေါ အနက်မဲ့ကြုံ) ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အလ္လီနော၊ ကပ်ငြိလျက်။ ဒုက္ခံ၊ သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လျက်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အဇ္ဈောသိတော၊ မျှိုမတတ် စွဲလမ်းလျက်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။"တေ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ပ။ အတ္တာတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ 'သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ အပိ၊ စင်စစ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ သာမံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်မူလည်း။ဒုက္ခံ၊ ကို။ပရိဇာနေယ္ယ နုခေါ၊ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ရာသလော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊

ဆင်းရဲ(ဒုက္ခ)ကိုမူလည်း။ပရိကျွေပေတ္ဘာ၊ အကြင်းမဲ့ ကုန်ခန်းစေ၍။ ဝိဟာရေယျ နုခေါ၊ နေနိုင်ရာ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တံ၊ ကို။ ကိ မညသိ၊ နည်း။ ဝေဿန္တော!ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အလ္လီနော၊ လျက်။ပ။ သမနုပဿတိ နနု၊ ရှုသည် မဟုတ်ပါလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိ ဟိ နောသိယာ၊အဘယ်မှာ မရှိဘဲ မိုပါအံ့နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။တော်!ဤသို့ ရှုခြင်းသည်။ ဝေ၊ ဤမိန့်တော်မူတိုင်း ရှုရာရောက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၅၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော။ သာရ-ဂဝေသီ၊ အနှစ်ကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော။ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာရန် အလိုဌ၊။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဏ္ဏံ၊ ထက်သော။ကုဌာဝိ ၊ ဓားမကို။အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ ဝနံ၊ သို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သော။ နဝံ၊ နုသော။ အကုက္ကုကဇာတံ၊ ဖူးတံမဖြစ်သေးသော။ မဟန္တံ၊ သော။ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ငှက်ပျောတုံးကို။ ပသေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ပျောတုံးကို။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။မူလေ၊ ၌။ ဆေတ္ဝာ၊၍ ။ အဂ္ဂေ၊အဖျား၌။ ဆိန္နေယျ၊ ရာ၏။အဂ္ဂေ၊၌။ ဆေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တဝဋ္ဋိ ၊ ငှက်ပျောပတ်ရစ်ကို။ ဝိနိဗ္ဘုဇေယျ၊ ခွါရာ၏။ သော။ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငှက်ပျောပင်၌။ ပတ္တဝဋ္ဋိ ၊ ကို။ ဝိနိဗ္ဘုဇန္တော၊ ခွါသည်ရှိသော်။ဖေဂ္ဂုမှိ၊ အကာမျှ ကိုသော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊မရရာ။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ကုတော၊အဘယ်မှာရနိုင်အံ့နည်း။အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ဝေမေဝခေါ၊လျှင်။တံ၊သည်။မယာ၊သည်။ သကသ္မိ ဝါဒေ၌။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ အယူကိုစစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် စစ်ဆေးအပ်သည် ရှိသော်။သမနုဘာသိယမာနော၊အကြောင်းကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ ရိတ္တော၊ အနှစ်သာရမှသုဉ်း၏။ တုစ္ဆော၊ အချည်းနှီးသာတည်း။ အပရဒ္ဓေါ၊ ချွတ်ယွင်း၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ တေ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၌။ ပရိသတိ၌။ပ။ မနုဿဘူတသာ၊၏ (တုန်လှုပ်ရာ၌။)ကော ပန ဝါဒေါ၊နည်း။ ဣတိ၊သို့။ သောဝါစာ၊ကို။ ဘာသိတာ ခေါ ပန၊ ဆိုအပ်ဘူးသည် မဟုတ်လော။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။တုယှံ ခေါ၊ သင်၏ကား။နလာဋ္ဌာ၊ နဖူးမှ၊ မုတ္တာနိ၊ ထွက်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ သေဒဖုသိတာနိ၊ ချွေးပေါက်တို့သည်။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ၊ ကိုယ်ရံ့ကို။ ဝိနိဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖောက်ထွင်း၍။ ဘူမိယံ၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ မယှံ ခေါ၊ငါ၏ကား။တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယသ္မိ ၌။သေဒေါ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်၏။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ တသ္မိ ပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ ကာယံ၊ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူပြီ။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ တုဏ္ဏီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍ ။ မက္ခိဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချုအပ်သော ပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အဓောမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာယနော၊ ကြံ့မှိုင်လျက်၊ အပ္ပဋိဘာနော၊ ပညာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝါ၊ တဖန်ပြန်ဆိုရန် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ နိသီဒိ၊ပြီ။

၃၆၀။ အထခေါ၌။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊သော။ ဒုမ္မုခေါ၊သည်။ တုဏ္ဏီဘူတံ၊ သော။ မက္ခိဘူတံ၊ သော။ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ သော။ အဓောမုခံ၊သော။ ပဇ္ဇာယန္တံ၊ သော။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။“ဘဂဝါ၊ ရှား။ ဥပမာ၊ တခုသော ဥပမာသည်။ မံ၊

အကျွန်ုပ်၏ (ဥာဏ်၌။) ပဋိဘာတိတိ၊ ထင်လာ၏" ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဒုမ္မုခ၊ခ။တဲ့၊ သင်၏(ဥာဏ်၌။) ပဋိဘာတု၊လော့။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ဂါမဿ ဝါ၊၏ရင်း။ နိဂမဿ ဝါ၊၏ရင်း ။အဝိဒူရေ၊၌။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တတြ၊ ထိုရေကန်၌။ ကဏ္ဏဋ္ဌကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။ အထခေါ၊၌။ သမ္မာဘုလာ၊ ကုန်သော။ ကုမာရကာဝါ၊သူငယ်တို့သည်ရင်း။ကုမာရိကာဝါ၊ သူငယ်မတို့သည်ရင်း။တမှာဂါမာဝါ၊ထိုရွာမှရင်း။တမှာ နိဂမာဝါ၊မှရင်း။နိုက္ခမိတ္ဝာ၊၍။ ယေန၊၌။သာပေါက္ခရဏီ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တံပေါက္ခရဏိံ၊ သို့။ ဩဂါဟေတ္ဝာ၊သက်ဆင်း၍ ။တံကဏ္ဏဋ္ဌကံ၊ကို။ဥဒကာ၊မှ။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ထလေ၊ ကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌာ-ပေယျုံ၊ တည်စေကုန်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။ဟိ၊မှန်၏။ သောကဏ္ဏဋ္ဌကော၊သည်။ ယညေဝအင်္ဂ၊အကြင် အကြင်လက်မကို။ အဘိနိန္နာမေယျ၊ သူငယ်ဘို့သို့ ရှေးရှုညွှတ်စေရာ၏။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုလက်မကို သာလျှင်။ တေ ကုမာရကာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တာကုမာရိကာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ်သား ချောင်းဖြင့်ရင်း။ ကထလေနဝါ၊ အိုးခြမ်းဖြင့်ရင်း။ သဏ္ဌာနေယျုံ၊ ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သမ္ဘဇ္ဇေယျုံ၊ ချိုးကုန်ရာ၏။ သမ္မလိဘဇ္ဇေယျုံ၊ အကြွင်းမဲ့ချိုးကုန်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝံဘိ၊ဤသို့အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ချိုး အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။သောကဏ္ဏဋ္ဌကော၊သည်။သဏ္ဌာနေ၊ဘိ၊ကုန်သော။ သမ္ဘဇ္ဇေဟိ၊ကုန်သော။ သမ္မလိ ဘဇ္ဇေဟိ၊ကုန်သော။သဗ္ဗေဟိ တို့ဖြင့်။ပုဗ္ဗေသေယျထာပိ၊ ရှေးဦးကဲ့သို့။ပုန၊တဖန်။ တံပေါက္ခရဏိံ၊သို့။ဩတရိတုံ၊ဌာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ နိဂဏ္ဌ ပုတ္တသ၊ သော။ သစ္စကသ၊၏။ ယာနိ ဝိသူကာယိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌတည်းဟူသောငြောင့်တို့သည်။ ယာနိဝိသေဝိတာနိ၊အကြင်ဒိဋ္ဌတည်းဟူသော မာန်ထောင်ခြင်းတို့သည်။ ယာနိ ဝိပ္ဖန္ဒိတာနိ၊အကြင်ဒိဋ္ဌ တည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ကုန်၏။) သမ္ဘာနိ၊ကုန်သော။ တာနိပိ၊ ထိုအယူတို့ကို လည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဏ္ဌာနာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ဘဋာနိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္မလိဘဋာနိ၊ အကြွင်းမဲ့ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ဒါနိ၊၌။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ပုန၊တဖန်။ ဝါဒါဓိပ္ပါယော၊ ဝါဒတင်လိုသည်ဖြစ်၍။ (ယဒိဒန္တိ နိပါတမတ္တံ။ အဒ္ဓကထာ)။ ဘဂဝန္တံ၊သို့။ဥပသင်္ကမိတုံ၊ဌာ။ အဘဗ္ဗောစ၊မထိုက်သည်သာ။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ နိဂဏ္ဌ ပုတ္တော။သော၊သစ္စကော၊သည်။လိစ္ဆဝိပုတ္တံ၊ သော။ဒုမ္မုခံ၊ ကို။ဒုမ္မုခ၊ ဒုမ္မုခ။တဲ့၊သည်။ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။ ဒုမ္မုခ၊ ဒုမ္မုခ။ တဲ့၊သည်။ အာဂမေဟိ၊ လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။နိ မန္တေမ၊ မတိုင်ပင်ကုန်။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ကွ။ မန္တေမ၊ ကုန်၏။ (ဣတိ၊ သော။) တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၃၆၁။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အမှာကညော၊ ငါတို့၏ရင်း။အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနဉ္စ၊ မျှားစွာသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ရင်း။ သောဝါစာ၊ ဤစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊တည်စေလော့၊တော် ဝိလာပ်၊ထိုစကားသည်။ဝိလပိတံ မညေ၊ ယောင်ယမ်းပြောဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ကိတ္တာဝတာ၊ အာဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ သာဝကော၊ သည်။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကို ပြုကျင့်သည်။ သြဝါဒပတိကရော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာ ပြုကျင့်သည်။ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။သတ္တ၊သာသနေ၊၌။တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံ.ကဒထာ၊ကင်းပြီးသော သို့လောသို့လား တွေးတောခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ဘုရားမှတပါးသော ယုံကြည်အပ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။မမ၊၏။ သာဝကော၊ သည်။ အတီတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၌စပ်)။အဗ္ဗျတ္တံဝါ၊ အဗ္ဗျတ္တသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော။ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ယံရူပံ၊ သည်။သြဠာရိကံဝါ၊ရုန်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံ၊သည်။ ဟီနံဝါ၊သော။ ပဏီတံဝါ၊ သော။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊သော။ ယံရူပံ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။သမ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ တေ ရူပံ၊ ဤရူပ်ကို။ (ပဿတိ၌စပ်)။ "တေရူပံ၊သည်။ မမ၊ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နမဟုတ်။ သော၊သည်။ အဟံ၊သည်။ နအသို့၊ မဖြစ်။ သော၊သည်။မေ၊ငါ၏၊ နအတ္တာတိ၊အတ္တမဟုတ်" ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စုံ။ သမ္မပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၍၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ရှိသော။ ကတ-ကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက်မဂ်ကိစ္စရှိသော။ သြဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာစသော)ဝန်ရှိသော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိသော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဣမ၊၌။ပ။ အနုပါဒါယ၊၍။ ဝိမုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။တ္တောဝတာ၊ဖြင့်။ပ။ဝိမုတ္တော၊သော၊ဘိက္ခု၊သည်၊ဟောတိ၊၏။အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှိသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဒဿနာနုတ္တရိယေန၊ အမြင်အထူးနှင့်ရင်း၊ပဋိပဒါနုတ္တရိယေန၊အကျင့်အထူးနှင့်ရင်း။ ဝိမုတ္တာနုတ္တရိယေန၊လွတ်မြောက်ခြင်းအထူးနှင့်ရင်း။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ အနုတ္တရိယေဟိ၊ ထူးမြတ်ခြင်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ တထာဂတ ညေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ "သော ဘဂဝါ၊သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)သိတော်မူ၏။ ဗောဓယ၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) သိစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ ဒမထာယ၊ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ကို၊ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သန္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းတော်မူ၏။ သမထာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ သော ဘဂဝါ၊သည်။ တိဏ္ဏော၊(သြဃလေးပါးကို)၊ကူးမြောက်တော်မူပြီ။ တရဏာယ၊ (သြဃလေးပါးကို) ကူးမြောက်စေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ (ကိလေသာမီး)အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းတော်မူပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ(ကိလေသာမီး)အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သက္ကရောတိ၊ အရှိအသေပြု၏။ ဂရုံကရောတိ၊ အလေးပြု၏။ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏။ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဥဒ္ဒိ၂။ ဝေ၊သို့။။ ဝုတ္တော၊သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊မ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဝါဒေန၊ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာသာဒေတမ္ဘု၊ ထိပါးအပ်၏ဟူ၍။ အမ,သိမှ၊ ထင်မှတ်ကြပါကုန်၏။ (တေ) မယမေဝ၊ (ထို)ငါတို့သည်သာလျှင်။ ဓံသီ၊ ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိကုန်၏။ (တေ)မယံ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပဂဗ္ဘာ၊

နှုတ်မာန်ရှိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊မှန်၏။ ပဘိန္နံ၊ အမုန်ယစ်သော။ ဟတ္ထိ ၊ ဆင်ကို။ အာသင့်၊ ထိပါး၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အာသင့်၊ ထိပါး၍။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ သိယာ၊ မဖြစ်ရာသည် သာတည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပဇ္ဇလိတံ၊ အရောင်တောက်သော။ အဂ္ဂိကွန်း၊ မီးပုံကို။ အာသင့်၊ ထိပါး၍ ။ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊ကို။ အာသင့်၊၍။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ နတ္ထေ၀ သိယာ၊ တည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊မှန်၏။ အာသီဝိသံ၊လျင်သော အဆိပ်ရှိသော။ ဃောရ၀ိသံ၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသောမြွေကို။ အာသင့်၊၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ သိယာ၊၏။ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊ကို။ အာသင့်၊ ၍။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ နတ္ထေ၀ သိယာ၊ တည်း။ပ။ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ သ္မာတနာ ယ၊ နက်ဖန်အလို၌။ မေ၊၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခုသံ၊ဃနေ၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊တကွ၊ အဓိ၀ါသေတူတိ၊ လက်ခံတော်မူပါ”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘဂ၀၊သည်။တုဏ္ဍိဘာ၀ေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း ဖြင့်။ အဓိ၀ါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

၃၆၃။ အထခေါ၊၌။ နိဂဏ္ဌာ၊ဗုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊၏။ အဓိ၀ါသနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္၀า၊၍။ တေ လိစ္ဆ၀ီ၊ ထိုလိစ္ဆ၀ီတို့ကို။“ဘောန္တော်လိစ္ဆ၀ီ၊တို့သည်။ မေ၊ ၏ (စကား၊ကို။) သုဏန္တု၊ ကုန်လော့။ သမဏော ဂေါတမော၊ကို။ မေ၊ ငါသည်။ သ္မာတနာယ၊ ၎။ ဘိက္ခုသံ၊ဃနေ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကွ။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်ထား၊အပ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုသို့ပင့်ဖိတ်ထား၊အပ်သောကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထု၊ကို။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၊ဂေါတမအား။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏၊ဟူ၍။ မညေယျာထ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ (တံ၊ ထိုဝတ္ထု၊ကို။)မေ၊ငါ၏(အထံ၌။) အဘိဟရေယျာထ၀တိ၊ ရှေးရှု၊ဆောင် ခဲ့ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ဆိုပြီ။ အထခေါ၊၌။ တေလိစ္ဆ၀ီ၊တို့သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊၏ (အထံ၌)။ပဉ္စမတ္တာနိ ထာလိပါကသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆွမ်းချက်အိုးတို့ကို။ ဘတ္တာဘိဟာရံ၊ ရှေးရှု၊ ဆောင်အပ်သော ဆွမ်း၊ကို။ (သာမည-ကံ ဝိသေသ-ကံတူ၏)။အဘိဟာရိ ်သု၊ ရှေးရှု၊ဆောင်ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ သကေအာရာမေ၊ မိမိအရံ၌။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ် သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ပဋ္ဌိယာဒါပေတ္၀า၊ စီရင်စေပြီး၍။ “ဘောဂေါတမ၊မ။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၊သည်။ နိဋ္ဌိတန္တိ၊ ပြီး၊ပါပြီ”ဟူ၍။ ဘဂ၀တော၊ အား။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ အာရောစာပေသိ၊ လျှောက်စေ၏။

အထခေါ၊၌။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ ၊၌။ နိ၀ါသေတ္၀า၊၍ ။ ပတ္တစီ၀ရံ ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ ယေန၊၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊၏။ အာရာမော၊ သည်။ (အတ္တို၏)။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ ဥပသင်္ကမိတ္၀า၊၍ ။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထား၊အပ်သော။ အာသနေ၊၌။ ဘိက္ခုသံ၊ဃနေ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကွ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံ၊ဃံ၊ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပ၀ါရေသိ၊ ကောင်းစွာတားမြစ် စေပြီ။အထခေါ၊၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။သစ္စကော၊ သည်။ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ဘုတ္တာ၀ိ ်၊ဆွမ်းစား၊ပြီး၊သည် ဖြစ်၍။ သြနီတ ပတ္တပါဏိ ်၊သပိတ်မှဖယ်ထား၊သော လက်ရှိသည်ကို။(၃ တ္၀า၊၍။) အညတရံ၊သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။အာသနံ၊ကို။ ဂဟေတ္၀า၊၍။ဧကမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသိန္နော၊ခေါ၊သော။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ- ဣမသ္မိ ်ဒါနေ၊

ဤကောင်းမှု၌။ယံပုညဉ္စ အကြင်ကုသိုလ်အကျိုးရင်းသည်ရင်း။ ယော ပုညမဟိစ၊အကြင်မျှားသော ကုသိုလ် အကျိုးထူးသည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ထိုအကျိုးရင်း အကျိုးထူးသည်။ ဒါယကာနံ၊ ပေး လှူသူ ဒါယကာတို့၏။ သုခါယ၊ ဌာ။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်ပါစေ" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နဃ။တာဒိသံ၊ သင်ကဲ့သို့သော။ အဝိတရာဂ၊ တပ်စွန်းခြင်းမကင်းသေးသော။ အဝိတ ဒေါသံ၊ပြစ်မှားခြင်းမကင်းသေးသော။ အဝိတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းမကင်းသေးသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို။အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ယံ၊ အကြင်ကောင်းမှု အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအကျိုးသည်။ဒါယကာနံ၊တို့အား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ၊ အဂ္ဂိဝေဿန၊နဃ။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။ ဝီတရာဂ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းပြီးသော[1]။ ဝီတဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကင်းပြီးသော။ ဝီတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းကင်းပြီးသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍ ။ ယံ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံ၊သည်။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ပြီ။

ပဌမ၊ သော၊ စူဠသစ္စကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာသစ္စကသုတ်

၃၆၄။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ကူဋဒါဂါရသာလာယံ၊ ပေးမြဲ)။ ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ဘဒ္ဒ။ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံအပ်သည်။ပ။ ပဝိသိတုကာမော၊ ဝင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အထခေါ မှ ဗဟုဇနသာ-ဘိုင်အောင် စူဠသစ္စကအတိုင်း ပေး)။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ သော ခေါ၊ ဤသစ္စကသည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို အလိုရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ရှိ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ရှိ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစဲပြု၍။ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ။ နိသီဒတူတိ၊ ထိုင်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (နိသီဒိမှ ဘဂဝန္တံတိုင်အောင် စူဠသစ္စကဋ္ဌ ပေးခဲ့ပြီ)။

၃၆၅။ ဘောဂေါတမ၊မ။ဧကေ၊ကုန်သော။ယေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဘာဝနာနုယောဂံအနု၊ ကာယဘာဝနာကို လုံ့လပြုခြင်းဌ။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည် ဖြစ်၍[2]။ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ စိတ္တဘာဝနံအနု၊ စိတ္တဘာဝနာဌ။ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နောဝိဟ-ရန္တိ၊ မနေကုန်။

၁။ အဝိတရာဂ် ဝီတရာဂ်-ကို သဒ္ဒတ္ထပေးလိုက နှ ဝီတရာဂေါတိ ဝိတော ရာဂေါ တေဿာတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထ နှင့်အညီ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသူ မဟုတ်သော။ ကင်းပြီးသော ရာဂမရှိသော-ဟုပေး။ အဝိတဒေါသံ၊ ဝီတဒေါသံ စသည်နည်းတူ။

၂။ ကာယဘာဝနာတိ ပန ဝိပဿနာ ဝုစ္စတိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ကာယဿ အသုဘာနိစ္စာဒိ ကာယာနု-ပဿနာ ကာယဘာဝနာ။ ဋီကာ။ ။စိတ္တဘာဝနာတိ သမထော ဝုစ္စတိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။အနုယုတ္တာဌ ယုတ္ত-သည် အကမ္မဋ္ဌာန်တိတ်ကြိယာဖြစ်အံ့၊ အနုသည် ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂ်ပုဒ်ကို အနုနှင့်တွဲ၍ ကာယဘာဝနာ နုယောဂ် အနု၊ ဌ-ဟု ပြန်။ အနုကို ယုတ္တာနှင့်တွဲ၍ အနုကို ပုနပ္ပုနံ၊ ယုတ္တာ-ကို ယောဇနတ္ထကြုံကာ အဖန် တလဲလဲ ယှဉ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ဟု မပြန်လင့်။ အကယ်၍ အနုသည် ဓာတုတ္ထဝိသေသက ဥပသာဂပုဒ်ဖြစ်အံ့၊ ယုတ္တာ-ဌ ယုဇဓာတ်သည် ယောဇနတ္ထယှဉ်ခြင်း အနက်မဟောတော့ဘဲ ဝါယာမတ္ထ အားထုတ်ခြင်း အနက်ကို ဟော၏။

ဘောဂေါတမ၊မ။ဟီ၊မှန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ သာရိရိကံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ သာရိရိကာယ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ဥဒ္ဓကွမ္ဘောပိ၊ ပေါင်း၏ တောင့်တင်းခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်တုံဘိ၏။ ဟဒယမ္ပိ၊ နှလုံးသည်လည်း။ ဖလိဿတိ နာမ၊ ကွဲတုံဘိ၏။ဥဏ္ဏံ၊ ပူသော။ လောဟိတမ္ပိ၊ သွေးသည်လည်း။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂမိဿတိ နာမ၊ အန်ထွက်ဘိ၏။ ဥမ္မာဒမ္ပိ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့ သော်၎င်း။ စိတ္တက္ခေပမ္ပိ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ သော်၎င်း။ ပါပုဏိဿတိနာမ၊ ရောက်တုံဘိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တဿ ခေါ၊ ထိုသူ၏သာလျှင်။ တေဝိတ္ကံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ကာယန္တယံ၊ ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ မပွါးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ စိတ္တဘာဝနာနုယောဂံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော ပွါးခြင်း၌ အဖန်ဖန်ယှဉ်ခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တဿ မယ္ဟံ၊ အား။ "အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စိတ္တဘာဝနာနုယောဂံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာယဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ နော ဝိဟရန္တိဘိ၊ကုန်၏" ဟူသော။ဝေါ၎ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၎သို့သော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၆၆။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နဲ။ ကိန္တိ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာယဘာဝနာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပွါးခြင်းကို။ တေ၊ သင်သည်။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ၎သို့ မေးတော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ၎ကာယဘာဝနာဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ဝဠ္ဆော၊ ဝဠ္ဆအနွယ် ဖြစ်သော။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်ရင်း။ သံကိစ္စော၊ သံကိစ္စအနွယ်ဖြစ်သော။ ကိသော၊ ကိသသည်ရင်း။ မက္ခလိဂေါသာလော၊ မက္ခလိဂေါသာလသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧတေ၊ ၎သူတို့သည်။အစေလကာ၊ အဝတ်မရှိကုန်။ (အကြင်းကို မဟာသီဟနာဒသုတ်စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ပေးထားသော အနက်ကိုမှီ၍

ယင်းသို့ ဝါယာမတ္ထဟောခဲ့သော ယုဇဓာတ်လည်း သကမ္မကဓာတ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခြင်း အနုလည်း ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်ပဲ ဓာတုတ္ထဝိသေသကဥပသာရ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂ-ပုဒ်သည် ကမ္မပ္ပ-ဝစနီယအယှဉ်မဟုတ်သည့်အတွက် ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ သုတ်ဖြင့်ပင် ရိုးရိုးကမ္မတ္ထ အနက်ကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂ၊ ကာယဘာဝနာ၌ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို ဟု ပြန်ဆို၍၊ အနုကိုလည်း ဥပသာရ ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ယုတ္တာနှင့် တွဲ၍ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ လှုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ဟု ပြန်ဆိုလေ။

ယုဇဓာတ်ကဲ့သို့ အကမ္မကဓာတ်၏ ရှေ့၌ရှိသော အဘိ ပရိ အနု-စသည်တို့သည် ဓာတ်ကို အထူးပြုအံ့၊ ၎င်း အဘိစသည်တို့သည် ဥပသာရ၊ အထူးမပြုအံ့၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ ရှေ့ရှိ ကာယဘာဝနာ နုယောဂ-စသော ဒုတိယန္တပုဒ်တို့ကိုလည်း ၌ ဟူ၍၎င်း၊ ကို-ဟူ၍၎င်း၊ ၂-မျိုးပေးနိုင်သည်။

ယင်းသို့ နှစ်မျိုးရသော အရာမျိုး၌ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည် စာပိုဒ် ၃၁-၌ ဝိဝေကံ နာနုသိက္ခန္တိတိ တိက္ခံ ဝိဝေကာနံ အညတရံ နာနုသိက္ခန္တိ-ဟူ၍၎င်း၊ စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ဥက္ကဋ္ဌိကပ္ပဓာနမနုယုတ္တောတိ ဥက္ကဋ္ဌိကဝိရိယံ အနုယုတ္တော-ဟူ၍၎င်း ဖွင့်ဆိုလေ့ရှိကြကုန်၏။ အဓိပ္ပါယ် နှစ်ရပ်လုံး သက်ဆိုင်နိုင်သော်လည်း တမျိုးတည်း အလိုရှိသောအခါ စာပိုဒ် ၆၅-၌ စေတော သမထ မနုယုတ္တောတိ စေတော သမထေ ယုတ္တော-ဟူ၍၎င်း ဇာဂရိယံ အနနုယုတ္တောတိ ဇာဂရေ အနနုယုတ္တော- ဟူ၍၎င်း စာပိုဒ် ၆၃-၌ အနု အဘိ စသည်တို့၏ ရှေ့ရှိ စေတော သမထံ-စသော ဒုတိယန္တ ကို သတ္တမျန္တပြင့် ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဤနည်းမှီ၍ အလားတူ ပုဒ်တို့ကို သိလေ။

မ နိ ၁-၁၆—နု-ဗု-သ

သိလေ။ ကေဝုစ် ဗဟုဝုစ်မျှသာထူး၏။ ဝိဟရန္တိတိ-ဌ္ဌာ ကို ဣတိ အယံ၊ တည်း-ဟု ပေးလေ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တာဝတ်ကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေန္တိကိ ပန၊ မျှတကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤ အမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အပ္ပေကဒါ တရုံတခါ၌။ ဥဋ္ဌာဏာနိ ဥဋ္ဌာဏာနိ၊ အလွန် မွန်မြတ်ကုန်သော။ ခါဒနီယာနိ၊ ခဲဘွယ်တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဥဋ္ဌာဏာနိ ဥဋ္ဌာဏာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဥဋ္ဌာဏာနိ ဥဋ္ဌာဏာနိ၊ ကုန်သော။ သာယနီယာနိ၊ လျက်ဘွယ်တို့ကို။ သာယန္တိ၊ လျက်ကုန်၏။ ဥဋ္ဌာဏာနိ ဥဋ္ဌာဏာနိ၊ ကုန်သော။ ပါနာနိ၊ သောက်ဘွယ်တို့ကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဣမံ၊ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂါဟေန္တိနာမ၊ ယူစေသည် မည်ကုန်၏။ ဗြူဟေန္တိနာမ၊ ပွါးစေသည် မည်ကုန်၏။ မေဒေန္တိနာမ၊ အဆီဖြစ်အောင် ပြုသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ ထိုသူဘို့သည်။ ပုရိမံ၊ ရှေ့ဖြစ်သော ပြုကျင့်နိုင်ခဲသော အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ယံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဥပစိနန္တိ၊ တိုးပွါးစေကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ၏။ အာစယာပစယော၊ တိုးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ကိန္တိ ပန၊ လျှင်။ စိတ္တဘာဝနာ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ သုတာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ စိတ္တဘာဝနာယ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးတော်မူအပ်သည်။ သမာနေ၊ ဖြစ်လျက်။ နိဂ္ဂဟပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ နသမ္ဘဝယာသိ၊ ပြည့်စုံအောင် မဖြေဆိုနိုင်။

၃၆၇။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂ္ဂဟပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ "အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ သင်သည်။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာပိခေါ၊ သော ကာယဘာဝနာ၊ကိုလည်း။ ဘာသိတာ၊ဆိုအပ်ပြီ။ သာပိ၊ ထိုကာယဘာဝနာသည်လည်း။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ကာယဘာဝနာ၊ သည်။ နော၊ မဖြစ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တုံ၊ သင်သည်။ ကာယဘာဝနမ္မိ၊ ကိုလည်း။ နု အညာသိခေါ၊ မသိသည်သာတည်း။ တုံ၊ သည်။ စိတ္တဘာဝနံ၊ ကို။ ကုတော ဇာနိဿသိ၊ အံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ ယဿ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ အဘာဝိတကာယော စ၊ မပွါးမျှားအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ရင်း။ အဘာဝိတစိတ္တော စ၊ မပွါးမျှားအပ်သော စိတ်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာဝိတကာယော စ၊ ပွါးမျှားအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိသည်ရင်း။ ဘာဝိတစိတ္တော စ၊ ပွါးမျှားအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ထိုအခြင်းအရာကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ဟောကြားပေအံ့" ဟူသော ။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အရှင်။ ဝေါ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ နိဂ္ဂဟပုတ္တော၊ သော၊ သစ္စကော။ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကား.ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

၃၆၈။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ကထဠ္ဠ၊ လျှင်။ အဘာဝိတကာယော စ၊ သည်ရင်း။ အဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဿုတဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အား။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သုခါယ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သုခသာရုဂီ စ၊သုခဝေဒနာ၌ လွန်စွာ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်း။

ဟောတိ၊ ၏။ သုခသာရုဂိတဋ္ဌ၊ သုခဝေဒနာ၌ လွန်စွာတပ်စွန်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏သန္တာန်၌။ သာ သုခါဝေဒနာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၏။နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဗုဇ္ဈော၊သည်။ သမာနော၊၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ကိလမတိ၊ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်ဟစ်း၏။ ဥရတ္တာဠိ၊ရင်ကိုတီး၍။ ကန္ဒတိ၊ငိုကြွေး၏။သမ္မောဟံ၊တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အဂ္ဂိ ဝေဿန၊ နဿ။ တဿ ခေါ၊ ထိုသူ၏သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သော သုခါဝေဒနာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ကာယဿ၊ ၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊တည်း။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊နည်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။အဂ္ဂိဝေဿန၊ နဿယဿကဿစိ၊ အမုတ်မရှိသောသူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ဥဘတောပက္ခံ၊ နှစ်ဘို။ ဝါ၊ နှစ်ပါးသော အဘို့ရှိသည်ဖြစ်၍။ဥပ္ပန္နာပိ၊ သော။သုခါဝေဒနာ၊ သည်။စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ကာယဿ၊ ၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နဿ။ ဝေ၊ခေါ။လျှင်။ အဘာဝိတကာယောစ၊ သည်ရင်း။ အဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၆၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နဿ။ ကထဋ္ဌ၊ လျှင်။ပ။ သုဘဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကအား။ပ။ ဟောတိတိ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။အဝေါစ၊ပြီ။

၃၇၀။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊အား။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဿနော၊ ကြည်ညို၏။ ဟိ၊ အကြောင်းဏား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဘာဝိတကာယော စ၊သည်ရင်း။ဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နဿ။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ တေ၊ သင်သည်။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ ဥပနိယ၊ကပ်ဆောင်၍။ အယံ ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြီ။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ တေ၊ သင့်အား။ အဟံ၊ သည်။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဆိုပေအုံ့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နဿ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ သြဘာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ခြည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်(သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ (ဖုံးလွှမ်း) ဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ တံတတော၊ ထိုအခါ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါဝေဒနာဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ ဌဿတိ၊ လတ္တံ့။ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ယထာရူပါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော၊ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။တထာရူပါ၊ သော။သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ နဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နူန၊ မဖြစ်ပေါ်လေယောင်တကား။ ယထာရူပါ၊ သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ ပ။ နဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နူန၊မဖြစ်ပေါ်လေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၇၁။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ကိ ံ ဟိ နော သိယာ၊အဘယ်မှာ မဖြစ်ဖဲ ရှိပါအုံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေ့၌သာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တသော၀၊ ဘုရားလောင်းသည်သာ လျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါအား။ "ဃရာ၀ါသော၊ အိမ်၌နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်တည်း။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဗ္ဘော၀သတာ၊ နေသူသည်။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နု သုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေသမဿု၊ ကို။ သြဟာရေတ္၀ာ။ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။အစ္ဆာဒေတ္၀ာ၊ ၍။အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ရဟန်းပြုရမူကားကောင်းလေစု"ဟူသော။တေ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ (၃၇၁-စာပိုဒ်အကြွင်းနှင့် ၃၇၂-၃၇၃-စာပိုဒ်ဘို့သည် ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၇-၂၇၈-၂၇၉နှင့် တူပြီ။ အာလုပ်မျှသာ ထူးတော့၏)။

၃၇၄။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ (အနု အစ္ဆရိယာ) အဖန်ဖန်အုံ့သြဘွယ် ကောင်းကုန်သော။ တိသော။ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာဘို့သည်။ မံ၊ ငါ၏(ဥဿာဏ်)။ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု၊ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သသ္မေ ဘံ၊အစေးရှိသော။အလ္ဂံ၊ စိုသော။ ကဋ္ဌံ၊ထင်းကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ "အဂ္ဂိ ံ ၊ မီးကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယ္ယာမိ၊ ဖြစ်စေအုံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ ထင်ရှားပြုအုံ့"။ ဣတိ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ဥတ္တရာရဏိ ံ ၊ မီးပွတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု၊ တံ၊ ထိုဘဲဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိ ံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သော။ သသ္မေ ဘံ၊ သော။အလ္ဂံ၊သော။အမုံ ကဋ္ဌံ၊ ထိုသင်းကို။ ဥတ္တရာရဏိ ံ ၊ ကို။အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္ထေန္တော၊ ပွတ်တိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိ ံ ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယ္ယအပိနု၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာသလော။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယ္ယအပိနု၊ ထင်ရှားပြုနိုင်ရာသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ကိသ္မာဟေတု၊နည်း။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ကြောင့်၊ အဒုံ ကဋ္ဌံ၊သည်။ အလ္ဂံ၊ စိုစွတ်၏။သသ္မေ ဘံ၊ အစေးနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုထင်းကိုလည်း။ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊သည်။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာ၀ဘာဂီ ၀ေ၀၊ အဖို့ရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ဧ၀မေ၀ခေါ၊ လျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ယေ သမဏာ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကာယေန စေ၀၊ ဖြင့်၎င်း။စိတ္တေန စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမဘို့။ အ၀ူပကဋ္ဌာ၊ မကင်းဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ (သန္ဓာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယောကာမစ္ဆန္ဒေါ၀၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယော ကာမသ္နေဟော၊အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော အစေးသည်၎င်း။ယော ကာမမုစ္ဆာ၊အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူ၀ေသာတွေ၀ေခြင်းသည်၎င်း။ယောကာမပိပါသာ၊အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော မွတ်သိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ယော ကာမပရိဠာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းသည်၎င်း။ (ဟောတိ၏။) သောစ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္ဓာန်၌။ သုပ္ပဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသည်။

နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ အကြင်းမဲ့ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေဘောန္တော သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်သမဏာပြာဟ္မဏာတို့သည်။ သြပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ စေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ ခံစားရကုန်ငြားအုံ့။ တေ၊ ထိုသမဏာပြာဟ္မဏာတို့သည်။ ဥာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ သမ္မောဓာယ၊ (သစ္စာလေးပါးကို)ကောင်းစွာသိသော မဂ်အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ တေဘောန္တော သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သြပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နောစေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ မခံစားရကုန်ငြားအုံ့။ တေ၊ တို့သည်။ ဥာဏာယ၊ ငှါ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ သမ္မောဓာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတ ပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ ပဌမာ၊သော။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

၃၇၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒုတိယာ၊သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သေယျထာပိ၊ကား။သသော့ဟာ်၊ သော။အလ္လ်ီ၊ သော။ ကဋ္ဌ၊ ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ထလေ၊ကုန်း၌။နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်၏။ အထ၊ ဌ။ ပုရိသော၊ သည်။"အဂ္ဂိ ၊ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယ္ယ၊ သော်မိ၊ အုံ့။ တေဇော၊ကို။ ပါတုကရိယ္ယ၊ အုံ့"။ ဣတိ၊ ၍။ ဥတ္တရာရဏိ ၊ ကို။ အာဒဟေယ၊ ၍။ အာဟရေယ္ယ၊ ရာ၏။ပ။ ဘောဂေါတမ ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သသော့ဟာ်၊ သော။ အလ္လ်ီ၊ သော။ အဒုံ ကဋ္ဌ၊ ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ဌ။ ကိဉ္စာပိ နိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထားအပ်၏။ ပန၊ ထိုယို့ပင် ထားအပ်သော်လည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ကိလေသမထယ ၊ ၏။ဝိဝေကာ ဝိဝေ ၊ ၏။ ယာဝဘာဝီဝေ၊ သည်သာလျှင်။ အယ ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ပ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။

၃၇၆။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ချောက်သော။ ကောဋ္ဌာပံ၊ အစေးမရှိသော ။ကဋ္ဌ၊ထင်းကို။ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ဌ။နိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ဌ။ အဿုတ ပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ ကုန်သော။ တိသော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘံသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၇၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တသ မယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွားဌ။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဒါယ၊ ထား၍ (အံ့ကြိတ်၍)။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ တာလုံ၊ အာစောက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရှေးရှုခိုက်၍။(ဝါ၊ တောက်ခေါက်၍)။စေတသာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊အကုသိုလ်စိတ်ကို။ယံ နု နု အဘိနိဂ္ဂဏှေယ္ယံ၊ ဖိနှိပ်ရမူကောင်းလေစု။ယံ နု နု အဘိနိပ္ပီဠေယ္ယံ၊ ဖိညှစ်ရမူ ကောင်းလေစု။ ယံ နု နု အဘိသန္တာပေယျန္တိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေရမူ ကောင်းလေစု"ဟူသော။တေ၊ ဤသို့သော အကြံ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ပ။ အဘိသန္တာပယတော၊

၁။ ကောဋ္ဌန္တိ ဝါ သုက္ခကလိဂ်ရံ ဝုစ္စတိ။ ကောဋ္ဌံကောဋ္ဌဘာဝံ အာပန္နန္တိ ကောဋ္ဌပံ-ဟူသော ဋီကာအလို ထင်းခြောက် အဖြစ်သို့ ရောက်သော-ဟု ပေး။

သော။ တဿ မယ္ပုံ၏။ ကစ္ဆေဟိ၊ လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုစ္စန္တိ၊ ယိုထွက်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဂဟေတ္မာဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတ္မာဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။ အဘိနိဂ္ဂဏှယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိပ္ပီဠေယျသေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ အဘိသန္တာပေယျသေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဝေမေဝ၊ ဝါ၊ လျှင်။ ပ။ မုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ မေ၊ ဝါ သည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဝီရိယံ၊ သည်။ အသလ္လီနံ၊ မတွန့်ဆုတ်သည်[1]။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော။ သတိ၊ သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ ဒုက္ခပ္ပဝေဒေန၊ ထိုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော လုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ ပဓာနာဘိတုန္နဿ၊ ဝီရိယသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ဝါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယရူပကာယသည်။ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရဒ္ဓေါစ၊ ပူလောင်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဝေရူ ပါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥပဟန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာသည်။ မေ၊ ဝါ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

၃၇၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယ္ပုံ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါနကံ ယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ စျာနံ၊ စတုတ္ထစျာန်ကို။ ယံနူ နု စျာယေယျန္တိ၊ ဝင်စားရမူကောင်းစွ" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတောစ၊ ခံတွင်းမှဉင်း။ နာသတောစ၊ နှာခေါင်းမှဉင်း။ အဿာသ ပဿာသေ၊ ဝင်သက်ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ၊ ချုပ်တည်း ပိတ်ဆို့ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယ္ပုံ၏။ မုခတောစ၊ မှဉင်း။ နာသတောစ၊ မှဉင်း။ အဿာသ ပဿာသေ၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ပိတ်ဆို့ထားအပ်ကုန်သော်။ ကဏ္ဏသောတေဟိ၊ နားတို့မှ။ ဝါတာနံ၊ လေတို့သည်။ နိက္ခမန္တာနံ၊ ထွက်ကုန်စဉ်။ အဓိမတ္တော၊ လွန်ကဲသော။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မာရဂဂ္ဂရိယာ၊ ပန်းပဲဖိုသည်။ ဓမမာနာယ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှဉင်း။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ နု တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယ္ပုံ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါနကံ ယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော[2]။ စျာနံ၊ ကို။ ယံနူ နု စျာယေ ယျန္တိ၊ ဝင်စားရမူကောင်းလေစွ" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတော စ၊ မှဉင်း။ နာသတော စ၊ မှဉင်း။ ကဏ္ဏတောစ၊ နားမှဉင်း။ အဿာသ ပဿာသေ၊ ဝင်သက် ထွက်သက်ဘို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယ္ပုံ ၏။ မုခတော စ၊ မှဉင်း။ နာသတော စ၊ မှဉင်း။ ကဏ္ဏတော စ၊ မှဉင်း။ အဿာသ ပဿာသေ၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တော၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ ဥဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ (တိုးဝှေ့ ကုန်၏လည်းဟု)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော။ သည်။ တိဏဏှန၊ ထက်သော။ သိခရေန၊ သံစူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ အဘိမတ္ထေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးမွှေ့ရာသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။

၁။ စာပိုဒ် ၅၁-၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ၂-နည်း ဖွင့်သည်၊ ရှုလေ။ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယသည် မတွန့်။ ထင်သောသတိသည် မပျက်ဟူသည် အားထုတ်အပ်ပြီးသောကြောင့် ဝီရိယသည် မတွန့်၊ ထင်သောကြောင့် သတိသည် မပျက်ဟူလို။

၂။ အပ္ပါဏကန္တိ နိရဿာသကံ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော-ဟု ပေးသည်။ ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သောဟု မပေးနှင့်။ အာဘိဓာန်အဆိုကား ဝိနည်းအလိုသာ။

ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မေ၏။မုခတော စ၊မှုဌင်း။နာသတော စ၊မှုဌင်း။ ကဏ္ဏတော စ၊မှုဌင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊တို့ကို။ ဥပရတ္ဒေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ မုဒုနိ၊ဌ။ ဥိဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ပ။တိဋ္ဌတိ၊၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။တဿ မယ္ဟံ၊၏။ပ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သီသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသော ဝေဒနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ ဗလဝါ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ဒဠ္ဍေန၊မြဲမြံစွာ (ခိုင်ခံ့စွာ)သော။ ဝရတ္တကဋ္ဌေန၊သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။သီသေ၊၌။ သီသဝေဠံ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျသေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ (ထားရာသကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဝေမေဝ၊လျှင်။ပ။နေ တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ပ။ အဓိမတ္တာ၊ကုန်သော။ ဝါတာ၊တို့သည်။ ကုစ္ဆိ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒကွော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတဒကာဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ ဂေါဃာတကန္တေ ဝါသီဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်ရင်း။ တိဇ၊ဏေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလိုးဓားဖြင့်။ကုစ္ဆိ၊ဝမ်းကို။ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ဝေမေဝ၊သာလျှင်။မေ၏။ပ။နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။တဿ မယ္ဟံ၊၏။ပ။အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိ၊ကိုယ်၌။ဒါဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒွေ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားနှစ်ယောက်တို့သည်။ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ပုရိသံ၊ ကို။ နာနာ ဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းဘို့၌။ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ အဂ်ါရကာသုယာ၊မီးကျီးဘူးဝ်း။ သန္တာပေယျုံ၊သေယျထာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ သမ္ဘရိတာပေယျုံ၊သေယျထာပိ၊ အပြန်ပြန် မြှိုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတောစ၊ မှုဌင်း။ပ။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ အပိဿု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်။ မံ၊ငါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာလကိ်တောတိ၊ သေလေပြီ"ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ကေစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နု ကာလကိ်တော၊ မသေသေး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလကိ်ရောတိ၊ သေမည့်ဆဲဆဲသာ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ပြီ။ ကေစ္စာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။"သမဏော ဂေါတမော၊သည်။နု ကာလကိ်တော၊ သေလည်း မသေသေး။ နပိ ကာလကိ်ရောတိ၊ သေအံ့ဆဲဆဲလည်း မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ အရဟံ၊ ရဟန္တာတည်း။ သော၊ ထိုနေခြင်းသည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိဟာရောတ္ဝေ၀၊ နေခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ (အရဟံ၊သည်။) ဝေ၊ရှုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိတိ "ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (အရဟံမှ- ဟောတိ-တိုင်အောင် သော ပါဠိအနေအထားကို စဉ်းစားလေ)။

၃၇၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ "အဟံ၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အစာအာဟာရ ဖြတ်သောအားဖြင့်။ ယံနူန ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ကျင့်ရမူကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဇေ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ အထခေါ၊ဌ။ မံ၊ ငါသို့။ ဒေ၀တာ၊ တို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ "မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊မကျင့်ပါလင့်။ မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ သစေ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊အုံ့။ တဿ-

တော၊ ထိုသင်၏။ လောမကူပေဟိ၊ မေးတင်းတို့မှ။ ဒီဗေါဇ်၊ နတ်သြဇာကို။ မယ်၊ တို့သည်။ အဗ္ဗောဟာရေဿာမ၊ သင်းကုန်အံ့။ တာယ၊ ထိုနတ်သြဇာဖြင့်။ တံ့၊ သည်။ ယာပေဿသိတိ၊ မျှလတ္တံ့"ဟူသော။ ဇော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ တဿ မယ်ံ၊ ၏။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ သမ္ဘသော။ သိမ်း။ အဇဋိတ်၊ အစာမစားခြင်းကို။ ပဋိဇာနေယ်ျ၊ သိစေကြားအံ့။ ဣမာစ ဒေဝတာ၊တို့သည်လည်း။ မေ၏။ လောမကူပေဟိ၊တို့မှ။ ဒီဗေါဇ်၊ကို။ အဗ္ဗောဟာရေယ္ယုံ၊ သင်းကုန်ရာ၏။ တာယစ၊ ထိုနတ်တို့ သင်းသောနတ်သြဇာဖြင့်လည်း။အဟံ၊သည်။ ယာပေယ်ျ၊ အံ့၊ တံ့၊ ထိုမျှတခြင်းသည်။ မမ၊၏။ မုသာ၊ ချတ်ယွင်းချက်သည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ သော ခေါအဟံ၊ သည်။ တာဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊ တားမြစ်၏။ အလန္တိ၊ မသင့်ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။

၃၀။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နှ။တဿ မယ်ံ၊၏။ "အဟံ၊သည်။ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပသတ်ပသတ်၊ တလက်ဖက် တလက်ဖက် မျှသော။ အာဟာရံ၊ အစာအဟာရကို။ ယဒိ ဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ပဲနောက်ရည် ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ပဲပိစပ်ရည်ကိုသော်၎င်း။ယဒိဝါ-ကဠာယယူသံ၊ ကုလားပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ စားတော်ပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယံနူန အာဟာရေယ္ယန္တိ၊ သုံးဆောင်ရမူ ကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နှ။ သောခေါ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတ် ပသတ်၊ သော။ အာဟာရံ၊ကို။ယဒိဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါကဠာယ-ယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရေသိ ၊ သုံးဆောင်ပြီ။ အဂ္ဂိ-ဝေဿန၊နှ။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတ် ပသတ်၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ယဒိဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ယဒိဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရ-ယတော၊ သုံးဆောင်သော။တဿ မယ်ံ၊ ထိုငါ၏။ ကာယော၊သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ပိန်ကြွံသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသိတိကပဗ္ဗာနိဝါ သေယ္ယ-ထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့ဝင်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိဝါ သေယ္ယထာပိ နာမ၊နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်း-အဆစ်ဘို့ကဲ့သို့ဝင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသော အစာရှိသည်-အဖြစ်ခြောင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အင်ပစ္ဆင်ါနိ၊ အင်ါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဠဒံ-သေယ္ယထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ အာနိသဒံ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝဠဉ္ဇနဝဠဉ်သေယ္ယထာပိနာမ၊ပုတီးကုန်း-ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်၊ မေ။ ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကော၊ ကျောက်-ကုန်းရိုးသည်။ ဥန္နတာဝနတော၊ မြင့်ချိန်မ့်ချိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အို၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲကျဲကုန်သည်။ (တွဲလဲကန့်လန့်တို့သည်)။ ဘဝန္တိ သေယ္ယထာပိနာမ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ဝေမေဝ၊သာလျှင်။တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ဖာသုဋ္ဌယော၊ နံရိုးဘို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊နက်သော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်းဌ။ ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်ဌ တည်ကုန်-သည်ဖြစ်၍။ သြကွာယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဒိဿန္တိ သေယ္ယထာပိနာမ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ အက္ခိကူပေသု၊ မျက်ကွင်းတို့ဌ။

၁။ အဇဋိတန္တိ အဘောဇနံ-အဋ္ဌကထာ။ အဇဋိတန္တိဝေ အဘုဋ္ဌိတံ၊ ဘကာရဿ ဇကာရုဒေသံ ကတွာ-ဋီကာ။

အကွိုတာရကာ၊ မျက်နက်ဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သော အရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြကွာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္နော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူးအပ်သော။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုသိတော၊ ရွှံ့သည်ရင်း။သမ္မိလာတော၊ညှိုးနွမ်းသည်ရင်း။ ဟောတိ သေယျထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ သာလျှင်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၏။ သိသစ္ဆဝိ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။ သံဖုဋ္ဌိတာ၊ ရွှံ့သည်။ သမ္မိလာတာ၊ညှိုးနွမ်းသည်။ဟောတိ၏။အဂ္ဂိဝေဿန၊နှ။သော အဟံ၊သည်။ ဥဒရစ္ဆဝိ၊ ဝမ်းရေကို။ ပရိမသိဿामိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံယေဝ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ကို။ပရိမသိဿामိ၊ အံ့။ဣတိ၊ သော်။ဥဒရစ္ဆဝိ ယေဝ၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊သည်။ ယာဝပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ.၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ သောအဟံ၊သည်။ ဝစ္ဆံဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုရင်း။ မုတ္တံဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုရင်း။ ကရိဿामိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊သော်။တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အဝကုဇ္ဇော၊ မှောက်လျှက်။ ပပတာမိ၊လည်း(လဲ)၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နှ။ သောအဟံ၊သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို သာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အနုမဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ မယှံ၊၏။ ပူတိမူလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသော အမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ၊ ပပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နှ။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊၍ ။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော်တိ၊မည်းသော အဆင်းရှိ၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။“သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်း ရှိသည်။နှ၊ မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာမော်တိ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသည်”ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။မနုဿာ၊တို့သည်။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နကာဠော၊ မည်းသော အဆင်း ရှိသည် မဟုတ်။နပိ သာမော၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသည်လည်းမဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဂ္ဂုရစ္ဆဝိတိ၊ ငါးခွအရေအဆင်း ရှိ၏” ဟူ၍ (မဂ္ဂုရစ္ဆဝိတိမဂ္ဂုရမစ္ဆစ္ဆဝိ-အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးသော အနက်တည်း)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နှ။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သော။ မေ၊ငါ၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ယာဝ၊ အလွန်[1]။ ဥပဟတော၊ ပျက်စီးနေသည်။ ဟောတိ၊၏။

၃၀။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နှ။တဿ မယှံ၊ထိုငါ၏။“အတိတမဒ္ဓါနံ၊အတိတ်ကာလ၌။ကေစိ၊အချို့ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ယေပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။သြပဂ္ဂမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ဧတာဝပရမံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ခံစားခြင်းသာတည်း။ ဣတော၊ ဤခံစားခြင်းထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။ နှ၊ မရှိ။အနာဂတ-

---

[1] စာပိုဒ် ၃၀၉-၌ ယာဝဇ္ဇိဒံ ဘောတော ဂေါတမဿ။ပ။ဆဝိဝဏ္ဏောစေဝ ပရိယောဒါယတိ။ပ။ဝိပ္ပသီဒတိ-ကို ထောက်က ယာဝဿုမေ အဂ္ဂိဝေဿန ပရိသုဒ္ဓေါ ဆဝိဝဏ္ဏော ပရိယောဒါတော။ပ။ ဟာရတာယ-ဟုသာ ရှိရမည်။ ယာဝ-လည်း အတိဝိယ အနက်သာပေး။ တာဝ-မပါသင့်။ ၃၀၀-စာပိုဒ် အလယ်၌ ယာဝဿုမေ အဂ္ဂိဝေဿန ဥဒရစ္ဆဝိ။ပ။ ဟာရတာယ-ကို ထောက်လျှင်လည်း ဤ၌ တာဝ-မပါသင့်ကြောင်း ပို၍ ထင်ရှား၏။

မဒ္ဒါနိ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ပ။ ဣတောဝ၊ထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။နု၊မရှိ။ အဟံ၊သည်။ ကဋ္ဌကာယ၊ သော။ဣမာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာ ဖြစ်စွမ်းနိုင်သောဉာဏ် အမြင်အထူးကို။ နခေါ ပန အဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ ဗောဓယ၊သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်။ သိယာနုခေါတိ၊ ရှိသေးသလော” ဟူသော။ ဣတိ တေ၊သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။တဿ မယ္ဟံ၏။ အဟံ၊သည်။ သက္ကဿ၊ သာကိုဝင်မင်း ဖြစ်သော။ ပိတု၊ခမည်းတော်၏။ ကမ္မဋ္ဌေ၊(လယ်ထွန်မင်းလာ)အမှု၌။ သိတာယ၊ အေးသော။ ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ နိသိနော၊ ထိုင်လျက်။ (ဝိဝိစ္စေဝ-စသော အနက်ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ်-၅၁-ရှု၍ ပေးလေ)။ ဝိဟရိတာ၊ နေသူဟူ၍ ။ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဇသော၊ ဤပဌမစျာန်သည်။ ဗောဓယ၊ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သိယာနု ခေါ၊ ဖြစ်လေသလော ဟူသော။ ဣတိ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။တဿ မယ္ဟံ၏။ “ဇသော၊ ဤပဌမ စျာန်သည် ပင်လျှင်။ ဗောဓယ၊ငှါ။ မဂ္ဂေါတိ၊တည်း”ဟူသော။ သတာနုသာရိဝိညာဏ်၊ သတိသို့ အစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။“ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမဘို့မူ ။အညတြော၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မူ။ အညတြော၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ယံတံသုခံ၊ အကြင်ပဌမစျာန် ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊သည်။ တဿ သုခဿ၊ ထိုပဌမစျာန်ချမ်းသာမှ။ ကိံ နုခေါ ဘာယာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်အံ့နည်း”ဟူသော။ ဣတိ၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ပ။ နု ခေါ ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူသော။ ဣတိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။

၃၀၂။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။“ဝေ၊ ဤသို့။ အဓိမတ္တကသိမာနုံ၊ အလွန် ပိန်ကြွေသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာယေန၊ ရောက်သောကိုယ်ဖြင့်။ တံသုခံ၊ ထို ပဌမစျာန် ချမ်းသာကို။အဓိဂန္တုံ။ ရခြင်းငှါ။ နခေါသုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သြဠာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်း ကြမ်းတန်းသော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ ထမင်းမုယောမှုံ ဟူသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစု” ဟူသော။ ဣတိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော အဟံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ပဠု၊ ငါးဦးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ယံမမ္မံ၊ အကြင် တရားကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့ ။ တံ၊ ထိုတရားကို။ နော၊ ငါတို့အား။ အာရောစေဿတိ၊ ပြောကြားလတ္တံ့ ”။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ပစ္ဆာပဋ္ဌိတာ၊အနီးဌာ တည်ကုန်သည်။ (လုပ်ကျွေး ကြကုန်သည်)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ ပဠု ဘိက္ခူ၊ ထိုငါးဦးသော ရဟန်းတို့သည်။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဘို့ အလိုငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ဗာဟုလ္လာယ၊ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်းငှါ။အာဝတ္တော၊လှည့်လည်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ၏ (အထံမှ)။ ပက္ကမိ ၊သု၊ ဖဲခွါ.ကုန်ပြီ။

၃၀၃။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတ္တာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ။(ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ-စသော

ပဌမစျာန် အစ စာဘုတ္ထစျာန်အဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့၏နက်ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-ကို ရှု၍ ပေးလေ)။အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဝေရှုပါပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍။နတိဋ္ဌတိ၊ မဘည်။

၃၀၄။ (မဟာသစ္စကသုတ် စာပိုဒ် ၃၀၄-၃၀၅-၃၀၆-တို့၏ အနက်ယောဇနာနည်းသည် ဘယ ဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၂-၅၃-၅၄-နှင့် တူပြီ)။

၃၀၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အဟံ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတာ၊ ဟောနိုင်သူ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊သိ၏။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧကမေကော၊ တဦးစီ တဦးစီသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။အာရဗ္ဘ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေတီတိ၊ ဟော၏" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ မညဘိ၊ ထင်မှတ်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ ဤထင်မှတ်ခြင်းကို။ ဝေါ၊ ဤ အတိုင်း။ နု ခေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်သင့်။ ယာဝဒေဝ ဝိညာပနတ္ထာယ၊ သိစေရုံအကျိုးငှါသာလျှင်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဒေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ သော အဟံ၊ သည်။တဿာ ယေဝ ကထာယ၊ ထို(တရား)စကား၏သာလျှင်။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ယေန၊ အကြင်ဖလသမာဓိ၏အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဖြင့်။ နိစ္စ ကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း (မြဲသောကာလပတ်လုံး)။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ပုရိမသ္မိံ ၊ ရှေ့ဖြစ်သော။ တသ္မိံ ယေဝ သမာဓိနိမိတ္တေ၊ ထိုဖလသမာဓိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟူသော မိမိကို စွဲ၍ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ စိတ်ကို။ သဏ္ဌပေမိ၊ကောင်းစွာ တည်စေ၏။ သန္နိသာဒေမိ၊ ကောင်းစွာ တည်နေစေ၏။ ဧကောဒိ ၊ မြတ်သော တည်ကြည်ခြင်းကို။ကရောမိ၊ ပြု၏။ သမာဒဟာမိ၊ ကောင်းစွာ တင်ထား၏။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

အရဟာတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ ယထာ၊မြတ်စွာဘုရား၏ စကား(ကဲ့သို့။) ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။တေ၊ ဤစကားကို။ သြကပ္ပနိယံ၊ ယုံကြည်ထိုက်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ သုပိတာ၊အိပ်ဘူးသည်ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ ခေါ ပန၊ သိဘူးပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ အဟံ၊ သည်။ ဂိမှာနံ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္ဆိဓမမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှီ ဖဲတော်မူပြီးသော်။ သဃ်ာဋိ ၊ ဒုကဋ္ဌသင်္ဃာန်းကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်။ ပညပေတ္တာ၊ ခင်း၍။ ဒကွိဏေန ပဿေန၊ လက္ခဏာနံပါးဖြင့်။သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္မာနော၊ ဆင်ခြင ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိတာ၊ သက်ဘူးသည်ဟူ၍။ အဘိ ဇာနာမိ၊သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧတံ၊ ထိုနေ့အခါအိပ်ခြင်းကို။ဧကော၊ အချို့ ကုန်သော။ သမဏဗြာ ဟ္မဏာ၊တို့ သည်။ သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ ၊ တွေဝေသောနေခြင်းဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆို ကုန်၏။ (သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ ဝဒန္တိတိ သမ္မောဟ ဝိဟာရောတိ ဝဒန္တိ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဣတိ ဤသို့ ဆိုး၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။သမ္မုဇ္ဇောဝါ၊ တွေဝေသောသူသ ည်ရင်း။ အ သမ္မုဇ္ဇောဝါ၊ မတွေဝေသောသူသည်ရင်း။ နု ခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဂ္ဂိ ဝေဿန၊ နု။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ သမ္မုဇ္ဇောစ၊ သည်ရင်း။ အသမ္မုဇ္ဇောစ၊ သည်ရင်း။ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ထိုအကြောင်းကို။ သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ.ကောင်းစွာ။

မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိသောမိ၊ ဟောကြားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘော၊ အရှင် (ဂေါတမ)။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣဘိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၃၈၈။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ သည်။ (အပ္ပဟီနာ-ဌ္ဌစပ်)။ ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ် ညစ်ညူးစေဘတ်ကုန်၏။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဖန် ဘဝသစ် အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိကုန်၏။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။တေ အာသဝါ၊ ထိုအာသာဝေါတရားတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး။ တံ၊ ထိုသူကို။ (ယဿကဿစိ-တဲ့ဘက် နိယာ)။ အဟံ၊သည်။ သမ္မူဠ္ဍောတိ၊ တွေဝေသူ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဟိ၊အကြောင်းကား။ အာသဝါနံ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟာနာ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ သမ္မူဠ္ဍော၊ တွေဝေသူသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အသမ္မူဠ္ဍော၊ မတွေဝေသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။(ပဟီနာ-ဌ္ဌစပ်)။ ယေအာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်၏။ ပေါနောဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ သဒရာ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ကုန်၏။ အာယတိ ံ၊ ဌ္ဌ။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ကုန်၏။ တေအာသဝါ. တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်၏။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ ံ၊ ဌ္ဌ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ မတ္ထကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုနဝိရူဠ္ဍိယာ၊ တဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသေယျထာပိ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတဿ၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(စာပုဒ် ၃၈၇-အဆုံး ဇေတဝေါစ-ဌ္ဌ ပြန်စပ်သည်)။

၃၈၉။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ ဘောဂေါတမ၊မ။အဘ္ဘုတံ၊မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ် ဖြစ်ပေစ့။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာသဇ္ဇအာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်၍ ထိခိုက်၍။ ဝုစ္စမာနဿ၊ သော။ ဥပနီတေဟိ၊ ကပ်၍ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဝစနပဿေဟိ၊ စကား (ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်း)တို့ဖြင့်။ သမုဒါစရိယမာနဿ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ ဆဝိ ဝဏ္ဏောစေဝ၊ အရေအဆင်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိယောဒါယတိ၊ ဖြူစင်၏။ မုခ ဝဏ္ဏောစ၊ မျက်နှာ အဆင်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိပ္ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပူရဏကဿပံ၊ ကို။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဘိတာ၊ တင်သူဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုပူရဏကဿပသည်လည်း။ မယာ၊ သည်။ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဒ္ဓေါ၊ တင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အညေန၊ အကြောင်းတပါးဖြင့်။ အညံ၊ အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရိ၊ ဖုံးဖိပြီ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပ ဌ္ဌ။ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေသိ၊ ညွှတ်စေပြီ။ ကောပဠ္ဠ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုရင်း။ ဒေါသဠ္ဠ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုရင်း။ အပ္ပစ္စယဠ္ဠ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုရင်း။ ပါတုကာသိ၊ ထင်ရှား ပြုပြီ ။ပ။

အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓသယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟန္ဒ၊ ခွင့်ပြုပါ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ များသော ပြုဘွယ်ရှိပါကုန်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ အကြင်သူးခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ တံ၊ သည်။ မညသိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ အထခေါ၊ ၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

ဆဋ္ဌ၊သော။မဟာသစ္စကသုတ္တံ၊သည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၇-စူဋ္ဌတဏှာသင်္ခယသုတ်

၃၉၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ။ကော်သမယံ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသူဌေး အမိ ဝိသာခါသည် ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ် ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အာဘယ်မျှလောက်သော အကျင့်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တော၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသူသည်။ အစ္ဆေဒနိဒ္ဒေါ၊ စင်စစ် ပြီးဆုံးခြင်း ရှိသူသည်။ အစ္ဆေဒယောဂကွေမီ၊ စင်စစ်ယောဂတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရှိသူသည် ။ အစ္ဆေဒ ဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်မြတ်သော အကျင့်ရှိသူသည်။ အစ္ဆေဒပရိယောသာနော၊ စင်စစ်ပြီးဆုံးခြင်းရှိသူသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သူသည်။ ဟောတိနုခေါတိ။ နှည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၊ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဣဒ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊သည်။ "သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာ၊ (ခန္ဓာ ငါးပါးစသော)တရားတို့သည်။ အဘိနိဝေသာယ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ။ နာလန္တိ၊ မသင့် ကုန်"ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူးသည်။ ဟောတိ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေဒ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုနော၊သည် ။ပ။ သုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အဘိဇာနာတိ၊ အထူးသိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အဘိညာယ၊ အထူးသိပြီး၍ ။ သဗ္ဗံ၊သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားသိ၏၊ သဗ္ဗံ၊သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိပြီး၍။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသော်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ အနည်းငယ်သော။ ယံဝေဒနံ၊ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာသဝေဒနာသု၊ ထိုဝေဒနာတို့၌။ အနိစ္စာနုပဿီ၊ မမြဲသောအားဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ရှုခဲ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ.၏။ ဝိရာဂါနုပဿီ၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ နိရောဓာနုပဿီ၊ ရာဂချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိ

၁။ ဌီကာ၌ အစ္ဆေဒမေဝ စတူဟိ ယောဂေဟိ ခေမော ဇောသ အတ္ထိတိ အစ္ဆေဒ ယောဂကွေမီ-ဟု ယောဂကို အပါဒါန်ဖြင့် ဖွင့်၏။ သံယုတ် ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ်၌လည်း ယောဂကွေမာဓိဝါဟနန္တိ ဣတ္ထ ယောဂေဟိ ခေမတ္တာ နိဗ္ဗာန် ယောဂကွေမံနာမ-ဟူ၍ အပါဒါန်ဖြင့်ပင် ဖွင့်၏။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ ဌီကာတို့အလို-စင်စစ်ယောဂတို့မှ ကုန်ရာ (၀ါ၊လွတ်မြောက်ရာ)နိဗ္ဗာန်ရှိသူသည် ဟုပေး။

သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟာရဘိ၊ ၏။ ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြင့်၍။ ဝိဟာရဘိ၊၏။သော၊သည်။ တာ၊သုဝေဒနာသု၊တို့၌။ အနိစ္စာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိဟာရန္တော၊ နေလျက်။ နိရောဓာနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိရာဇန္တော၊ နေလျက်။ ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရန္တော၊လျက်။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောသခ်ါရကိုမျှ၊ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်းပေ။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသော်။ နပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တညေव၊ ကိုယ်ဘိုးသာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။ "ဇာတိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။အပရံ၊တပါးသော ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ"။ဣတိ' ဣတိ သို့။ ပဇာနာတိ၊သိ၏။ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဘဂ္ဂဝတာ၊ ဖြင့်။ပ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊တို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊သည်။ ဟောတိ၏။ဣတိ၊ ဣတိမိန့်၏။ အထခေါ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊သည်။ ဘဂဝတော'၏။ ဘာသိတံ၊ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊၍။ ပဒက္ခိဏံကတ္တာ၊၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တဓရဝယိ၊ ကွယ်လေပြီ။

၃၉၁။ ဧကနေ ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၏။ အာယသ္မာတော မဟာ မောဂ္ဂလ္လာနဿ၊၏။"သော ယက္ခော၊ ထိုသိကြားသည်။ ဘဂဝတော၊၏။ဘာသိတံ၊ကို။အဘိသမေစ္စ၊ ပညာဖြင့်သိ၍။ အနုမောဒိ ကိံ နုခေါ၊ ဝမ်းမြောက်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်၊ နော အဘိ သမေစ္စ၊မသိမူ၍။ အနုမောဒိ ကိံ နုခေါ၊ ဝမ်းမြောက်သလော။ အဟံ၊သည်။ တံ ယက္ခံ၊ ကို။ သော ယက္ခော၊သည်။ ဘဂဝတော'၏။ဘာသိတံ၊ကို။ အဘိသမေစ္စ၊၍ ။ ယဒိ ဝါ အနုမောဒိ၊ လော။ နော အဘိသမေစ္စ၊၍။ ယဒိဝါအနုမောဒိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဣတိ သို့။ ယံနူန ဇာနေယျန္တိ၊ သိအောင်ပြုရမူ ကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဧဝံ၊ သည်။အဇဟာသိ.ပြီ။အထခေါ၏။အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျဝါ သေယျထာပိ၊ဆန့်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ပသာရိတံ၊ဆန့်အပ်သော။ဗာဟံ၊ကို။ သမိဉ္ဇေယျဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပဗ္ဗတရာမေ၊ ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ၌။ အန္တဓရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။တာဝတိံ သေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံ သာ နတ်ပြည်တို့၌။ ပါတုရ ဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ ဒေဝါနမိန္ဒောသော။ သက္ကော၊သည်။ ကေပုဏ္ဏ ရိကော၊ တခုသော သရက်ပြုပင်ရှိသော။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိဘူရိယသတေဟိ၊ ငါးရာသော တူရိယာတို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ၁။ပရိစာရေတိ၊(ဣန္ဒြေကို)ဖြစ်စေ၏။(နတ်စည်းစိမ်ကိုခံစား၏)။ ဒေဝါနမိန္ဒောသော။ သက္ကော၊သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာ လျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာနု၊ မြင်သောကြောင့်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိပဉ္စဘူရိယသတာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိပ္ပဏာမေတ္တာ၊ တားမြစ်၍ ။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ပေါ်၊ ကြွခဲ့ပါလော့။

၁။ သမပ္ပိတော သမင်္ဂီဘူတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။သမင်္ဂီဘူတောတို့ တသော ဝေဝစန်-အဋ္ဌကထာထောက်၍ ပရိယာယ်တူ ပေးသည်။

မာ၃ရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ (တေ၊သင်၏။ အာဂတံ၊ ကြွလာခြင်းသည်။) သ္ဒါဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပါတည်း။ မာ၃ရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဣဓ၊ ဤနေ့တ်ပြည်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်အကြိမ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) ဣမံ ပ၃ိယာယံ၊ ဤအလှည့်အကြိမ်ကို။ စိရသံ-ခေါ၊ကြာမြင့်မှသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ မာ၃ရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊လ္လာန်။နိသီဒ၊ထိုင်တော်မူပါ။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါပြီဟူ”သော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။(ဣဒမာသနံ ပညတ္တံဟု ပါဠိ၌-ဒ-ဖြင့် ရှိ၏။ဣဒံ အာသနံ၊ကို။ ပညတ္တံ၊ပြီ-ဟု ပေး)။ ။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ကို။ ဂဟေတ္မာ၊၍ ။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောနေရာအဘို့၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ဧကမန္တံ၊၌။ သိနိဒ္ဓံခေါ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။“ကောသိယ၊ သိကြား၊မင်း။ ယဒေတဂ်ထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိ၊ တဏှာကုန်ရာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောကြား၊တော်မူသနည်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တေသာ ကထာယ၊ ဤတရား၊စကား၊ကို။ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ။ ဘာဂိနော၊ အဘို့ရှိကုန်သည်။ အဿာမာတိ၊ ဖြစ်လိုကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၃၉၂။ မာ၃ရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။မယံ ခေါ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ကုန်၏။ သကေန ကရဏီယေန၀၊ မိမိကိစ္စသည်သာလျှင်။ အပ္ပံ၊ နည်း၊ပါ၏။ (အပ္ပေ ၀ သကေန ကရဏီယေနာတိ သကရဏီယမေ၀ အပ္ပံ မန္ဒံ။အဋ္ဌကထာ)။ ။အပိစ၊သို့ရာတွင်။ တာ၀တိံ-သာနံ ဒေ၀ါနံ၊ တာ၀တိံသာနတ်တို့၏။ကရဏီယေန၀၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်သာလျှင်။ (ဗဟု၊မျှား၏။) အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မာ၃ရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ယံ၊ အကြင်တရား၊စကား၊သည်။ နော၊ တို့အား။ ဒိပ္ပမေ၀၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အန္တ္ဓရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။(တံ၊ ထိုတရား၊စကား၊ကို။) သုဿုတံယေ၀၊ ကောင်းစွာကြား၊နာအပ်သည်သာလျှင်။ သုဂ္ဂဟိတံ၀၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည် သာလျှင်။ သုမနသိကတံ၀၊ ကောင်းစွာနှလုံး၊သွင်း၊ထား၊အပ်သည်သာလျှင်။ သူပဓာ၃ိတံ၀၊ ကောင်း စွာ ဆောင်ထား၊အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၏။ မာ၃ရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးခဏ်ဖြစ် ဘူး၊သည်ကား။ဒေ၀ါသုရသင်္ဂါမော၊ တာ၀တိံသာနတ် အသုရနတ်တို့၏ စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဠှော၊ ပေါင်းဆုံ၊ဝေ၊သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မာ၃ရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပွဲ၌။ ဒေ၀ါ၊ တာ၀တိံသာနတ်တို့သည်။ ဇိနိံသု၊ နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရ နတ်ဘို့သည်။ ပရာဇိနိံသု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ မာ၃ရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။သော အဟံ၊ သည်။ တံသင်္ဂါမံ၊ ထိုစစ်ပွဲကို။ အဘိ၀ိဇိနိတ္မာ၊ အောင်မြင်၍ ။ ဝိဇိတာသင်္ဂါမော၊ အောင်မြင်ပြီး၊သော၊စစ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုစစ်ပွဲမှ။ ပဋိနိ၀တ္တိတ္မာ၊ ပြန်လှည့်၍ ။ ဝေဇယန္တံနာမ၊ ဝေဇယန္တာမည်သော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ မာပေသိံ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ မာ၃ရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဝေဇယန္တသာ၊ သော။ ပါသာ-ဒဿ၏။ ဧကသတံ၊ တရာသော။ နိယ္ယူဟာ၊ ဘုံဆောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဧကေကသ္မိံ၊ တခု တခုသော။ နိယ္ယူဟေ၊ ဘုံဆောင်၌။ သတ္တသတ္တကူဋာဂါရသတာနိ၊ အထွဋ်တက်သော အခန်း ခုနစ်ရာ ခုနစ်ရာတို့သည်။အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ဧကမေကသ္မိံ၊ တခုတခုသော။ကူဋာဂါရေ၊ အထွဋ်တက်သော အခန်း၌။သတ္တသတ္တအစ္ဆရာယော၊ခုနစ်ယောက်ခုနစ်ယောက်သောနတ်သျီးတို့သည်။(သန္တိ၊ရှိကုန်၏။) ဧကမေကိသ္မာ၊ တယောက်တယောက်သော။ အစ္ဆရာယ၊ နတ်သျီး၌။ သတ္တသတ္တပရိစာရိကာယော။ ခုနစ်ယောက် ခုနစ်ယောက်သော အလုပ်အကျွေးမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။)မာ၃ရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊

လ္လာန်။ တုံ့၊သည်။ ဝေဇယန္တသ၊ သော။ ပါသာဒသ၊၏။ ရာမဏီယက်၊ မြေလျှောက်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဠှ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆေယျာသိ နော၊ အလိုရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။

၃၉၃။ အထခေါ၎ဉ်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊သည်ရင်း။ ဝေယာဝဏော၊ ဝေယာဝဏ မည်သော။ မဟာရာဇာ စ၊နတ်မင်းကြီးသည်ရင်း။ အာယသ္မန္တं မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍ ။ ယေန၊ဉ်။ ဝေဇယန္တော၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။)တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒသ၊သော။ သက္ကသ၊၏။ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေးမတို့သည်။ အာယသ္မန္တं မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ ဒ္ဋ္ဌရတောဝ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍ ။ သြတ္တာပ္ပမာနာ၊ ကြောက်ရွံ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟိရိယမာနာ၊ ရှက်နှိုးကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ သကံသကံ သြဝရကံ၊ မိမိ မိမိတို့၏ အခန်းသို့။ ပဝိသိ သု၊ ကုန်ပြီ။သုဏိသာ၊ ခွေးမသည်။ သသုရံ၊ ယောက္ခမကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ သြတ္တာပ္ပတိ သေယျထာပိနာမ၊ ထိပ်လန့်သကဲ့သို့။ ဟိရိယတိ သေယျထာပိနာမ၊ ရှက်နှိုးသကဲ့သို့ ။ပ။ ပဝိသိ သု၊ကုန်ပြီ။ အထခေါ၎ဉ် ။ပ။ အနုစက်မာပေန္တိ၊ စကြီ လျှောက်တော်မူစေကုန်၏။ အနုဝိစရာပေန္တိ၊ လှည့်လည်တော်မူစေကုန်၏။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဝေဇယန္တသ ပါသာဒသ၊၏။ ဣဒမ္ပိ ရာမဏီယက်၊ကိုလည်း။ ပသ၊ လော့။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အာယသ္မတော ကောသိယသ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ ဣဒံ၊ဤဌာနသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်ပေ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညသ ယထာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသော သူ၏ (ဌာန)ကဲ့သို့တည်း။ မနုဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကိဉ္စိဒေဝ၊တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ရာမဏီယ-ကံ၊ မြေလျှောက်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ကုန်သော်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဒေဝနံ တာဝတိံ သာနံယထာ၊တာဝတိံ သာနတ်ဘို့၏(ဌာန)ကဲ့သို့။သောဘတိဝတာတိ၊တင့်တယ်ပေစုတကား"ဟူ၍။ ဝေ၊ဤ သို့။အာဟံသု၊ကုန်ပြီ။အာယသ္မတော ကောသိယသ၊၏။တယိဒံ၊ထိုဌာနသည်။သောဘတိ၊၏။ ပုဗ္ဗေ၎ဉ် ။ ကတပုညသ ယထာ၊တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ အထခေါ၎ဉ် ။ အာယသ္မတော မဟာ မောဂ္ဂလ္လာနသ၊၏။ "အယံယက္ခော၊ ဤသိကြားမင်းသည်။အတိဗာဠှံ၊ အလွန်ပြင်းပြစ္စာ။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍[1]။ဝိဟရတိ၊၏။အာဟ၊သည်။ဣမံယက္ခံ၊ကို။ယံနူနယံ၊ဝေဇယ္ယန္တိ၊ထိတ်လန့်စေရမူ ကောင်းလေစု"ဟူသော။တေ၊ သည်။အဟောသိ၊ပြီ။အထခေါ၎ဉ်။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ယထာ၊အကြင်သို့ သဘောရှိသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ဖန်ဆင်း အပ်သည်ရှိသော်။ ဝေဇ ယန္တံ၊သော။ပါသာဒံ၊ကို။ပါဒဂုံဌကေန၊ခြေမဖြင့်။ သက်မှေသိ၊ တုန်လှုပ်စေပြီ၊ သမ္မကမှေသိ၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေပြီ။သမ္မဝေဓေသိ၊ ထိုမှ ဤမှ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေပြီ။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ အထခေါ၎ဉ်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊သော။သက္ကော စ၊ သည်ရင်း။ဝေယာဝဏော၊သော။မဟာရာဇာ စ၊သည်ရင်း။ဒေဝါ စ တာဝတိံ သာ၊တို့သည်ရင်း။ "ယတြာဟိ၊ အကြင်ရဟန်း ဖြစ်လျက်လျှင်။ ဒိဗ္ဗဘဝနံ၊ နတ်ဘုံဗိမာန်ကို။ ပါဒဂုံဌကေန၊ ဖြင့်။ သက်မှေသတိနာမ၊

၁။ ရာမဏီယကန္တိ ရမဏီယဘာဝံ-ဌီကာ။ ပါဠိ၌ ရာမဏေယျကံ-ရှိသည်။

၂။ အဋ္ဌကထာ၌ အတိဗာဠှံကို အတိဝိယ၊ ပမတ္တောကို မတ္တော ဟု ဖွင့်သည်ကို ဋီကာဆရာ အဓိပ္ပါယ်တမျိုး ယူဆ၍ ပဗာဠှံ မတ္တောတိ ပမတ္တော၊ တေနာဟ- အတိဝိယ မတ္တောတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ ပမတ္တောဉ် ပ ကို အတိဝိယ၊ မတ္တောကို မတ္တောဟု ဖွင့်သည်- ဟု ဋီကာကြံသည်ဟူလို။

နိုင်ဘိ၏။ သမ္မာကမ္မေဿတိနာမ၊ နိုင်ဘိ၏။ သမ္မာဝေဒေဿတိနာမ၊ နိုင်ဘိ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ တဿ သမဏဿ၊ထိုရဟန်း၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်ခိုးကြီးမားသည်၏ အဖြစ်သည်။မဟာနုဘာဝတာ၊ အစွမ်းသတ္တိကြီးမားသည်၏အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံ၀တ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့တကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ၀တာတိ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစ့တကား"ဟူ၍။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတ-ဝိတ္ထာရတာ၊ ဖြစ်သော လက်ဖြစ်ခတ်တီး အံ့ချီးခြင်းရှိကုန်, ဖြစ်သော မဖြစ်စဘူး အဦး အသစ် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်, ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဒေ၀ါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။သံ၀ိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ လောမဟဋ္ဌာတံ၊ ဖြစ်သောအမွေးရှင်ခြင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊၍ ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

၃၉၄။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အဟံ၊ သည်။ (အကြင်း ဤသုတ် စာပိုဒ် ၃၉၀- နှင့် တူပြီ)။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဧ၀ံခေါ၊ လျှင်။ မေ၊အား။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။တဏှာသင်္ခယ၀ိမုတ္တိ ံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထခေါ၊ဌ။ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊ဌ။ ဒေ၀ါနမိန္ဒသ၊ သော။ သက္ကသ၊ ၏။ ပရိစာရိကာယော၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တေ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖခ္ခါသွားမှ မကြာမြင့်မီ။ ဒေ၀ါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ကို။ "မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ သောဘဂ၀ါ၊ ထိုဘုရားဟူသည်။ ဧသောနူတိ၊ ဤရဟန်းပင်လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်မတို့။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂ၀ါ၊ ဘုရားသည်။ နခေါ၊ မဟုတ်ပေ။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊သင်၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (မာရိသ၊ မင်း။ တေ၊ သင်၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပင်တည်း)။ ယသ တေ၊ အကြင်သင်၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။ ဧ၀ံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤမျှတန်ခိုးကြီး၏။ ဧ၀ံမဟာနုဘာ၀ော။ ဤမျှအစွမ်းရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သောဘဂ၀ါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟောနူန၊ အံ့သြဘွယ်ရှိပေစ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏။

၃၉၅။ အထခေါ၊ဌ။ ပ။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဉာတညုတရသ၊ ထင်ရှားကျော်စောသော သူတို့တွင် တဦး အပါအ၀င်ဖြစ်သော။ မဟေသက္ခသ၊ တန်ခိုးကြီးသူဟု ပြောကြားအပ်သော။ယက္ခသ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယ၀ိမုတ္တိ ံ၊ကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောဘူးသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဇာနာတိနောတိ၊ အမှတ်ရတော်မူပါသလော" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။ ။(အကြင်း သိလောက်ပြီ။ ဣဒမ၀ေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

သတ္တမံ၊ သော။စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၈-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်

၃၉၆။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ ။တေနခေါ ပန သမယေန၊ဌ။ကေ၀ဋ္ဋပုတ္တသ၊ တံ၀ါသည်၏သားဖြစ်သော။သာတိသနာမ၊သာတိမည်သော။ဘိက္ခုနောရဟန်း၏။"ယထာ၊အကြင်

သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တဒေဝိဒံ ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင်လျှင်။ သန္ဓာဝတိ၊ အဖန်တလဲလဲပြောင်းသွား၏။ သံသရတိ၊ ကျင်လည်၏။ အနည်း၊ထိုဝိညာဏ်မှ တပါး အခြားသော ဝိညာဏ်မဟုတ်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အဟံ၊သည်။ အာဇာနာမိတိ၊ သိ၏”ဟူသော။ ဝေရုပ်၊ ဤသဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပဂန္တုံ၊ ဖြစ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တသ၊ သော။ သာတိဿ နာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယထာဟံ။ပ။ အနညန္တိ၊ ဟူသော။ ဝေရုပ်၊ သော။ ပါပကံ၊သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊သည်။ ဥပဂန္တုံကိရ၊ သတဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣတိ တသုံးအကြေကြံ)။ အသောသုံခေါ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၎။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တော၊ သော။ သာတိဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တံ၊သော။သာတိ ဘိက္ခုံ၊ကို။“အာဝုသော သာတိ၊ တိ။ ယထာဟံ။ပ။ အနညန္တိ၊ဟူသော။ ဝေရုပ်၊ သော။ ပါပကံ၊သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊သည်။ ဥပဂန္တုံကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့ဟူသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော”ဟူသော။ (ဣတိကြေ)။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့။ ယထာ၊ ဖြင့်။ပ။ အနည်း၊ ထိုဝိညာဏ်မှ တပါးအခြားသောဝိညာဏ်မဟုတ်။ ဧဝံဗျာခေါ၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းသာလျှင်။ အဟံ၊သည်။ အာဇာနာမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုလျှောက်ထားပြီ။ အထခေါ၎။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တံ၊သော။ သာတိ ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသဟ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊မှ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ ကင်းစေလိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာဝုသော သာတိ၊ ငါ့ရှင်သာတိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာအဝစ၊ မပြောဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာ အဗ္ဘာစိက္ခိ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဗ္ဘက္ခာနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိ သာဓု၊ မကောင်းသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း။ နဟိ ဝဒေယ္ယ၊ ဟောတော်မမူသည်သာ။“အာဝုသောသာတိ၊တိ။ အနေကပရိယာယေန၊မျိုးသောအကြောင်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဝိညာဏသ၊၏။ သမ္ဘဝေါ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တန္တိ၊ပြီ”ဟူ၍။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)သမနုယုဇ္ဇန္တိ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်၏။သမနုဂါဟန္တိ၊ အယူကို ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် စစ်ဆေးကုန်၏။သမနုဘာသန္တိ၊အကြောင်းကို စစ်ဆေးကုန်၏။ ဧဝမ္ပိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တော၊ သော။ သာတိဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သမနုယုဇ္ဇိယမာနော၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ ရှိသော်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ အနည်း၊ ထိုဝိညာဏ်မှ တပါးအခြားသောဝိညာဏ်မဟုတ်။ ဧဝံဗျာခေါ၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အဟံ၊သည်။ အာဇာနာမိတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ပါပကံ၊ သော။ တဒေဝ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမသာ၊ မှားသော သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊၍ ။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။

၃၉၇။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တံ၊ သော။ သာတိ ဘိက္ခုံ၊ကို။ပါပကာ၊ သော။တေသဟ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ဤအယူမှ။ဝိဝေစေတုံ၊ ကင်းစိမ့်သောငှါ။နာသက္ခိ သု၊ မစွမ်းကုန်ပြီ။ (ထူးရာကိုသာပေးအံ့)။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ထိုင်နေကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ (အဝေါစုံ၌ စပ်)။ (သာတိဿ နာမ ဘန္တေ။ပ။ အနညန္တိပေးမြဲ)။ ဘန္တေ၊ရား။မယံ၊တို့သည်။သာတိဿနာမကိရ။ပ။ အနညန္တိ၊ဟူ၍။

အဿုမှ ခေါ်ကြားကုန်ပြီ။ပ။ ဝေ၊သို့။ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ဘန္တေ၊ရား။ကေဝဋ္ဋပုတ္တောသော။ သာတိဘိက္ခု၊သည်။ အမှေ၊ တပည့်တော်တို့ကို။ ဝေဗျာခေါ်။ပ။အနည်းငယ်၊ ဟူသော။တော်ကို။ အဝေါ်စ၊ ပြီ။ အထခေါ်၍။ ဘန္တေ၊ရား။ မယ်၊တို့သည်။ပ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ဖြစ်ကုန်၍။ မာ ဝေ အာဝုသော။ပ။ သမ္ဘဝေါတိ၊ ဟူ၍ ။ သမနုယုဉ္ဇိမှ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သမနုဘာသိမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ပိခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ကို။ ထာမသာ၊ဖြင့်။ ပရာမသာ၊ ဖြင့်။ ဝေ၊ဗျာခေါ်။ပ။အနည်းငယ်၊ ဟူ၍။ အဘိနိဝိသ၊၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ ယတောခေါ်၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယ်၊တို့သည်။ သာတိ ဘိက္ခု၊ သော။ကေဝဋ္ဋပုတ္တ၊ကို။တေသမ္မာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊မှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ဌ၊။ နာသက္ခိမှ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မယ်၊ တို့သည်။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊အား။ အာရောစေမာတိ၊ လျှောက်ထားကြကုန်အံ့ဟူသော။ တော်၊ကို။အဝေါ်စုံ၊ကုန်ပြီ။ (စာပိုဒ်အစပြုန်စပ်၊ပုဒ်နက် တို့ကို ၃၉၆-စာပိုဒ်ဖြင့် သိနိုင်လောက်၏။ သို့ဖြင့်၍ အစပ်အဟပ်လောက်ရည်၍-ပေးလိုက်သည်)။

၃၉၇။ အထခေါ်၍။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဟေ၊ လာလော့။ အာဝုသော သာတိ၊ သာတိ။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တ၊သော။ သာတိ ဘိက္ခု၊ကို။တုံ၊ သင်သည်။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ၊ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ဘုရား၏(စကားကို။)ပဋိဿုတ္တ၊ ရှေးရှု၍ နားထောင်၍။ပ။သာတိ ဘိက္ခု၊သော။ကေဝဋ္ဋပုတ္တ၊ကို။"အာဝုသောသာတိ၊တိ။ သတ္ထာ၊သည်။တံ၊ သင့်ကို။ အာမန္တေတိတိ၊ ၏"ဟူသော၊ တော်၊ကို။ အဝေါ်စ၊ ပြီ။ပ။

သာတိ၊ သာတိ။ တံဝိညာဏံ၊ ထိုသင်ပြောသော ဝိညာဏ်ဟူသည်။ ကတမံ၊နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယွာယံ၊ အကြင်သဘောသည်။ ဝဒေါ၊ ပြောဆိုတတ်၏။ ဝေဒေယျော၊ သိတတ်၏[1]။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုဘဝတို့၌။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ အကောင်းအဆိုးဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ (သော၊ ထို သဘောတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

မောဃပုရိသ၊ အချည်း နှီးသောယောကျား။ ကဿနာမ၊အဘယ်မည်သောသူ၏။ (ဓမ္မံ၌စပ်။) မယာ၊ငါဘုရားသည်။ဝေ၊သို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ဓမ္မံ၊ကို။ တုံ၊သည်။ အာဇာနာသိနုခေါ်၊ နှစ်သက်သနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ မယာ၊သည်။အနေကပရိယာယေန၊ဖြင့်။ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ "ပစ္စယာ၊ ကို။ အညတြ၍။ ဝိညာဏဿ၊၏။ သမ္ဘဝေါ၊သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဝုတ္တံနု၊ ဟောကြားသည် မဟုတ်လော။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။တုံ၊သင်သည်။အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုဋ္ဌဟိတေန၊ မကောင်း

---

[1] ဝဒတိတိ ဝဒေါ်ဝစီကမ္မဿ ကာရကောတိ အတ္ထော။ပ။ဝေဒီယောဝ ဝေဒေယျော၊ ဇာနာတိ အနုဘဝတိစာတိ အတ္ထော။ ဤဒီသာနံ ဟိ ပဒါနံ ဗဟုလာ ကတ္တုသာဓနတံ သဒ္ဒဝိဒူ မညန္တိ-စသည်ဖြင့် ဋီကာ၌ မှတ်သားဘွယ်ရာ မျှားလှစွာ၏။

သဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။ အမှေ့စေ၀၊ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အဘွာစိုက္ခသိ၊ စုပ်စဲ့၏။ အတ္တာနဒ္ဒု၊ကိုလည်း။ ခဏသိ၊ တူးဖြို၏။ ဗဟု၊ မျှားစ့ာသော။ အပုညံ၀၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ပသ၀သိ၊ ပွါးစေ၏။ မောဃပုရိသ၊ ကျိုး။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊လုံး။ တေ၊၏။ အဟိတာယ၊ ၄ှ၊။ ဒုက္ခာယ၊ ၄ှ၊။ ဘ၀ိဿတိ၊လတ္တံ့။ ။ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၉၉။ အထခေါ၊ဌ်။ ဘဂ၀၊သည်။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ "ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ တံ၊ ထိုသာတိကို။ ကိ ံ မညထ၊ နည်း။ ကေ၀ဋ္ဋပုတ္တော၊ သော။ သာတိ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိ ံ ဓမ္မ၀ိနယေ၊ ဌ်။ ဥသ္မီကတောပိ၊ ပြုအပ်သော ပညာဥာဏ်ဌေ မျိုးစေ့ရှိသူသည်လည်း ၁။ အပိနုသိယာ၊ ဖြစ်ရာ သလော။ ဣတိ၊သို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ကိ ံ ဟိသိယာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤပညာဥာဏ်ဌေ မဂ်ဖိုလ်မျိုးစေ့ရှိနိုင်ဘို့ရန်သည်။ နောဟိသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဧ၀ံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ကေ၀ဋ္ဋပုတ္တော၊ သော။ သာတိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ တုဏ္ဏီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ မက္ခံဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ကျသောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဓောမုခေါ၊အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဈာယန္တော၊ ကြံမိုင်လျက်။ အပ္ပဋိဘာနော၊ ပညာဥာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ (အကြောင်းကို အလဂဒ္ဒူပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၃၆-၂၃၇-ကိုမှီး၍ ပေးလေ)။

၄၀၀။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ယံ ယဒေ၀ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းအကြောင်းအကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊(သိမှု)ဥပါဒ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တေန တေနေ၀၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာ လျှင်။ ဥပါဒ်တော့ ဥပါဒ်ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ံ ၊ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက် ၏။ စက္ခု၊စ၊စက္ခုပသာဒကိုဌင်း။ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဥပ ဥာဏ်၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ စက္ခုဥပါဒ် တော့ ၀၊ စက္ခုဥပါဒ်ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ံ ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ သောတဉ္စ၊ သောတ ပသာဒကိုဌင်း။ သဒ္ဒေ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကိုဌင်း။ ပ။ ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒကိုဌင်း။ ဂန္ဓေ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို ဌင်း။ ပ။ ဇိ၀္ဟဉ္စ၊ ဇိ၀္ဟာပသာဒကိုဌင်း။ ရသေ စ၊ ရသာရုံတို့ကိုဌင်း။ ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကိုဌင်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကိုဌင်း။ မနဉ္စ၊ အာ၀ဇ္ဇန်းနှင့်တကွ ဘ၀င်စိတ်ကိုဌင်း။ ဓမ္မေ စ၊လောကီ ဓမ္မာရုံတို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဥပါဒ်၊ ဥပါဒ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ မနောဥပါဒ် တော့ ၀၊ မနော ဥပါဒ်ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ံ ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊၏။

ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ယံ ယဒေ၀ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းအကြောင်းအကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ တောက်လောင်သကဲ့သို့။ တေနတေနေ၀၊ ထိုထိုအကြောင်းအာဃာတဖြင့် သာလျှင်။ သင်္ခ ံ ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ သစ်သားထင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌဂ္ဂိတော့ ၀၊ သစ်သားထင်းမီးဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ံ ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ သကလိကဉ္စ၊ ထင်းပေါက်စကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍ ။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊သို့။ သကလိကဂ္ဂိတော့ ၀၊ ထင်းပေါက်စမီးဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ ံ ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ သို့။ တိဏဉ္စ၊ မြက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍ ။ ပ ။ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကိုလည်း။ ပ ။ ထုသဉ္စ၊ ဖွဲ့ကိုလည်း။ ပ ။ သက်ဝရဉ္စ၊ အမှုိက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍ ။ အဂ္ဂိ၊သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊သို့။ သက်ဝရဂ္ဂိတော့ ၀၊

၁။ ဥာဏမယာ ဥသ္မာ တေသ အတ္ထိတိ ဥသ္မီ။ပ။ ပညာဗီဇမယ ဣမသ္မိ ံ ဓမ္မ၀ိနယေ အပိနု အတ္ထိတိ-စသည်ဖြင့် အလဂဒ္ဒူပမသုတ် ဋီကာဖွင့်၏။

အမှိုက်မီးဟူ၍ သာလျှင်။ သခ်ျှ ၏သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ မနောဝိညာဏံတေ၀၊ ဟူ၍ သာလျှင်။ သခ်ျှ ၏သို့။ ဂစ္ဆတိ၏။

၄၀၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ!ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ဣတိ၊သို့။ ပဿထ၊ ရှုမြင်ကြကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဤ ယို့ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တံ၊သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣဘိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်သလော။ နောဿု၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကခ်တော၊ ယုံမှားသူ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း (ဝိစိကိစ္ဆာ)သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ ।အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သလော။ နောဿု၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ကခ်တော၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊သည်။ ဘူတံ၊၏။တံ၊သည်။နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ သလော။ နောဿု၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊သို့။ ကခ်တော၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ!ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဣတိ၊သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုမြင်သူ၏။ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်၊ (အတ္တိ၏။)သာ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ကင်းပျောက်သလော[1]။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ကင်းပျောက်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တံ၊သည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။သမ္မပ္ပညာယ၊ဖြင့်။ပဿတော၊၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊သည်။ (အတ္တိ၏။)သာ၊သည်။ ပဟီယတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ကင်းပျောက်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ထိုအကြောင်း ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊ သည်။ ဘူတံ၊၏။ တံ၊သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတော၊၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊သည်။ (အတ္တိ၏။) သာ၊သည်။ ပဟီယတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးကို။ ဘူတန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏ ဟူ၍။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်[2]။ ဘေတ္ဝေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး၌။ နိဗ္ဗိဒိကိစ္ဆာ၊ ကင်းသော ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို။အာဟာရသမ္ဘဝန္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဘေတ္ဝေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိဒိကိစ္ဆာ၊ ကုန်သလော။ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ယံ၊သည်။ဘူတံ၊၏။တံ၊

၁။ ပဟီယိဿန္တိ တေ ရှေ့၊ ဘူယတောတိ စ ကေနစိ-ဘောဒစိန္တာနှင့်အညီ ပဟီယတိ-ကို ကတ္တုရှေ့ ကြံသည်။

၂။ ယောမှိ ပဌမေစ-နိတိ-သုတ်ဖြင့် ပဌမာ ဗဟုဝစနန္တ ဝေါ-ပြီးသည်။ နိဗ္ဗိဒိကိစ္ဆာ-စသည်နှင့် တုလျှတ် လိင်္ဂတ်ပေး။

ကို။ နိရောဓမေ့နည်း၊ ဟူ၍။ ဤတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေါ၊တို့သည်။ ဘွား၌။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ၊လော။ ဤတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤဒုက္ခ၊ကို။ ဘူတန္တိ၊၏ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာရှုမြင်အပ်သလော။ ဤတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေ၊ဤသို့။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပရိယောဒါတံ၊ ဖြူ၊စင်သော။ ဤမဲ့ဒိဋ္ဌိ ၊ ဤဥာဏ်အမြင်ကို။ စေအလ္လီယေထ၊ အကယ်၍ ကပ်ငြိကုန်ငြားအံ့။စေကေလာယေထ၊ အကယ်၍ မြူးထူးလျက်နေကုန်ငြားအံ့။စေဓနာယေထ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာကဲ့သို့ မက်မောကုန်ငြားအံ့။စေမမာ-ယေထ၊ အကယ်၍ ငါ့ဥစ္စာဟု မြတ်နိုးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။မေ၊သည်။နိတ္ထ-ရဏတ္ထာယ၊ သြဃလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဂဟဏတ္ထာယ၊စွဲလမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။နောဒေသိတံ၊ဟောတော်မမူအပ်သော။ကုလ္လူပမံ၊ဖောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။အာဇာနေယျာထနု၊နှစ်သက်ကြကုန်၏လော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေ၊ တို့သည်။ ဝေ၊သို့။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဝေ၊သို့။ ပရိယောဒါတံ၊ သော။ ဤမဲ့ဒိဋ္ဌိ ၊ဤဝိပဿနာ ဥာဏ် အမြင်ကို။ စေ နအလ္လီယေထ၊ အကယ်၍ မကပ်ငြိကုန်ငြားအံ့။ စေ နကေလာယေထ၊အကယ်၍ မြူးထူးလျက် မနေကုန်ငြားအံ့။ စေ နဓနာယေထ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာကဲ့သို့ မမက်မောကုန်ငြားအံ့။ စေ နမမာယေထ၊ အကယ်၍ ငါ့ဥစ္စာဟု မမြတ်နိုးကုန်ငြားအံ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အပိ၊စင်စစ်။မေ၊သည်။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ သြဃလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ငှါ။နောဒေသိတံ၊ သော။ ကုလ္လူပမံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အာဇာနေယျာထနု၊ လော။ဤတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ နှစ်သက်ပါကုန်၏။

၄၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏ရင်း။ သမ္ဘဝေသီနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှာမှီးကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ တို့၏ရင်း။ (တနည်း)ဘူတာနံ၊ဖြစ်ပြီး သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ ရဟန္တာတို့၏ရင်း။ သမ္ဘဝေသီနံ၊ပဋိသန္ဓေကို ရှာကုန်သော။ ဘူတာနံဝါ၊ သေကွပုထုဇဉ်တို့၏ရင်း။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ အာဟာရာ၊ အာဟာရတို့သည်။ ဤမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ သြဠာရိကောဝါ၊ ဝတ္ထုကြမ်းတန်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမောဝါ၊ ဝတ္ထုနူးညံ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကဗဠီကာရော၊ အလုပ်အလေ့ပြုအပ်သော။ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရရင်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ ဖဿအာဟာရရင်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။မနောသဉ္စေတနာ၊ စေတနာအာဟာရရင်း။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်အာဟာရရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဤမေအာဟာရာ၊ ဤအာဟာရတို့သည်။ ကိံ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။ ကိံ သမုဒယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိံ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန် သနည်း။ ကိံ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစ ရှိကုန်သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဤမေ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်၏။ တဏှာ သမုဒယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင် ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမွန်အစရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံတဏှာစ၊ ဤတဏှာသည်လည်း။ ကိုနိဒါနာ၊ သနည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်(သမ္ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏)။သင်္ခါရပစ္စယာ၊သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။(သမ္ဘဝတိ၊၏)။နာမရူပပစ္စယာ၊နာမ်ရူပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။သဠာယတနံ၊ စက္ခာယတနစသော ခြောက်ပါးသော အာယတနသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) သဠာယတနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ကြောင့်။ တဏှာ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။)တဏှာပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေါ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ဇာတိ၊ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ပွါးခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ကြောင့်။ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်ဌင်း။သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း,ငိုကြွေးခြင်း, ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ပြင်းစွာ ပင်ပန်ခြင်း တို့သည်ဌင်း။(သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။)ဝေါ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ချမ်းသာမဖက် သက်သက်သော။ ဇတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပွါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။

၄၀၃။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိတေ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤစကားကို။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊(ငါဘုရား)မိန့်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နောဝါ၊မဖြစ် လေသလော။ တွေ၊ ဤအကြောင်း အကျိုးဖြစ်ရာ၌။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ အဘယ်ပုံဖြစ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ ဇာတိပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊သည်။(သမ္ဘဝတိ၊၏။)ဇာတိ ပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိတွေ၊၌။ နော၊ တပည့်တော်ဘို့၏(စိတ်သည်)။ ဇေါ်ဟောတိ၊ ဤပုံ ဖြစ်ပါ၏။

ဘဝပစ္စယာဇာတိတိ တေ၊ကို။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ဝုတ္တံ၊ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊သည်။ ဟောဘိနုခေါ၊ လော၊ နောဝါ၊ လော။ တွေ၊၌။ ကထံဝါဟောတိ၊ နည်း။ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဝပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဇာတိ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဘဝပစ္စယာ ဇာတိတိတွေ၊ ၌။ နော၊တို့၏(စိတ်သည်)။ ဇေါ်ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ရား။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။(သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ တွေ၊ ၌။ နော၊ တို့၏(စိတ်သည်)။ဇေါ် ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

၄၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သာဓု၊ကောင်းပေ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။တုမှေပိ၊တို့သည်လည်း။ဣတိခေါ၊လျှင်။ ဇေါ်၊သို့။ ဝဒေထ၊ကုန်၏။အဟမ္ပိ၊ငါဘုရားသည်လည်း။ဇေါ်၊သို့။ဝဒါမိ၊၏။ဣဒမသ္မိံ ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရ စသော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣဒမဿ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ သင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။(သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။)သင်္ခါရ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံဝိညာဏံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ပ။ ဇေါ်၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ချမ်းသာ မဖက် သက်သက်သော။ ဇတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ဖြစ်ပွါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။

အဝိဇ္ဇာယတော့ဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ တပ်ခြင်း ကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓောသင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၏။ သင်္ခါရနိရောဓာ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ဝိညာဏ နိရောဓော၊ဝိညာဏ်၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။ပ။ဇာတိနိရောဓာ၊ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊သည်ရင်း။သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု-ပါယာသာ၊ တို့သည်ရင်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ဝေ၊သို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ တဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၏။

၄၀၅။ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏ နိရောဓောတိ ဘေး၊ ဇာတိ။ပ။ နိရောဓော ဟူသော ဤစကားကို။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နောဝါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ဘဏ္ဍ၊ ဤအကြောင်း အကျိုးချုပ်ရာ၌။ ကထံဝါ ဟောတိ၊ (သင်တို့စိတ်)အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ဇရာမရဏနိရောဓော၊သည်။ (ဟောတိ၏။) ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏ နိရောဓောတိ ဘဏ္ဍ၊ ၌။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏ (စိတ်၌)။ဝေ ဟောတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပါ၏။ (ဣဘိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ ဣတိ တလုံးအကြြကြ)။ပ။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ ဘဏ္ဍ၊ ၌။ နော၊ တို့၏ (စိတ်၌)။ ဝေဟောတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၄၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣတိခေါ၊လျှင်။တုမှေပိ၊တို့သည် လည်း။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေထ၊ ကုန်၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊၏။ဣမသ္မိံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ စသော အကြောင်း တရားသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဣဒံ၊ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရား သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမသ္မာ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရား၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရားသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ကြောင့်။ ယဒိဒံ သင်္ခါရ နိရောဓော၊သည်။ဟောတိ၏။ပ။ကေဝလဿ၊သတ္တဝီဝနှင့် မဖက် သက်သက်သော[1]။ တဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၏။ နိရောဓော၊သည်။ ဟောတိ၏။

၄၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေ ဇာနန္တာ၊ဤသို့ သိကုန်သော်။ ဝေပဿန္တာ၊ ဤသို့မြင်ကုန်သော်[2]။"မယံ၊ ငါတို့သည်။အတီတမဒ္ဓါနံ၊လွန်ပြီးသောကာလ၌။ အဟော-သုမ္ပ နု ခေါ၊ဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန်သလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊၌။ နအဟောသုမ္ပနုခေါ။ မဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန် သလော။အတီတမဒ္ဓါနံ၊၌။ကိံ၊အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။အဟောသုမ္ပနုခေါ၊ဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန်သနည်း။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊၌။ ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဌာန်သည်။ အဟောသုမ္ပနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန်သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။အတီတမဒ္ဓါနံ၊၌။ ကိံ ဟုတ္တာ၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ကုန်၍ ။ ကိံ အဟောသုမ္ပ နုခေါ၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ဘူးခဲ့လေကုန်သနည်း"။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇ္ဇန္တံဝါ၊ ရှေ့ အဘို့(ခန္ဓာစသည်) သို့သော်လည်း။ပဋိဝေဓေယျာထ နု၊(တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) တဖန်ပြေးသွားကုန်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ဘေ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

၁။ ကေဝလဿာတိ။ပ။ သုဒ္ဓဿ ဝါ သတ္တဝိရဟိတဿာတိ အတ္ထော။ ။အဋ္ဌကထာ။

၂။ ဇာနန္တာ ပဿန္တာ-အရ ဝိပဿနာနှင့် တကွသော မဂ်ဉာဏ် ယူလေ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ဝေဒနာနှစ်ခု၊ ကုန်သော်။ ဝေါဝဿနှစ်ခု၊ကုန်သော်။ "မယ်၊ တို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သော ကာလ၌။ ဘဝိဿာမနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့လော။ပ။ မယ်၊ တို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ကုန်၍။ ကိ၊သည်။ ဘဝိဿာမနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း" ဣတိ၊ ဤသို့။ အပရန္တံဝါ၊ နောက်အဖို့ (ခန္ဓာစသည်) သို့သော်လည်း။ ပဋိဓာဝေယျာထနု၊ တဖန် ပြေးသွားကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ဝေဒနာနှစ်ခု၊ ကုန်သော်။ ဝေါဝဿနှစ်ခု၊ ကုန်သော်။"အဟံ၊သည်။ ဧတရဟိဝါ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ၊ ယခု ဖြစ်ဆဲကာလ၌လည်း။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နော အသ္မိနုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ကိ၊ သည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ကထံ၊ သည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ ဘယ်ဘဝမှ။ အာဂတောနုခေါ၊ လာခဲ့သနည်း။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကုဟိ၊ ဘယ်ဘဝသို့။ ဂါမီ၊ သွားမည့်သူသည်။ ဘဝိဿတိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း"။ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ကထံကထီ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားရှိသည်။ အဿထနု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ.သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ဝေါဝဿနှစ်ခု၊ ကုန်သော်။"သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂရု၊ အလေးပြုထိုက်သော သူတည်း။ သတ္ထုဂါရဝေနစ၊ ဘုရားကို ရိုသေလေးစားခြင်းဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏"ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ဝဒေယျာထနု၊ ဆိုကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ ရား။ ဧတံ၊သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝေါဝဿနှစ်ခု၊ ကုန်သော်။ "သမဏော၊ ဘုရားဟူသော သမဏသည်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊ ဟော ကြားတော်မူ၏။ သမဏာနာမ၊ သမဏမည်ကုန်သော။ မယံစ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏"ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျာထနု၊ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။နောဟိ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ပ။ဝေါဝဿနှစ်ခု၊ ကုန်သော်။ အည်၊ (ငါဘုရားမှ) တပါးသော တိတ္ထိကို။ သတ္ထာရံ၊ဆရာဟူ၍ ။ ဥဒ္ဒိသေယျာထနု၊ ညွှန်ပြကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ.သည်။နောဟိ၊မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ ဝေါဝဿနှစ်ခု၊ ကုန်သော်။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ များစာသော (တိတ္ထိ) သမဏဗြာဟ္မဏာဘို့၏။ ယာနိတာနိ ဝတ ကောတူဟလ မင်္ဂလာနိ၊ အကြင် ဝတ်အကျင့် မမြင်စဘူး အထူး-အဆန်းကို စုံစမ်းကြည့်ရှုလိုခြင်း မင်္ဂလာတို့သည် [1]။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ သာရုတော၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျာထနု၊ တဖန်ယူကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧတံ၊သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့သည်။ ယဒေဝ၊ အကြင်တရားစကားကိုသာလျှင်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဉာဏံ၊ သိအပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ တိုင်။ ဝိဒိတံ၊ ထင်ရှားသိအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုသိမြင်သော တရားသဘောကိုသာလျှင်။တုမ္မေ၊သင်တို့သည်။ဝဒေထနု၊ ဆိုကုန်သည် မဟုတ်လော။ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏ဘုရား။

၁။ ဝတ ကောတူဟလမင်္ဂလာနိတိ ဝတသမာဒါနာနိစ ဒိဋ္ဌိကုတူဟလာနိစ ဒိဋ္ဌသုတမင်္ဂလာနိစ။ ။အဋ္ဌကထာ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကေန၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ အကာလိကေန၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်သော။ ဧဟိပဿိ-ကေန၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သော။ ဩပနေယျိကေန၊ မိမိစိတ်ထဲ၌ ဆောင်ယူခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တं၊အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်သော။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤတရားဖြင့်။ တုမှေ၊ တို့ကို။ဥပနီတာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေအပ်ပြီ။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။အယံဓမ္မော၊ သည်။သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော တရားတည်း။ပ။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တं၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်သော တရားတည်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ငါဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ တေ၊ ဤသန္ဒိဋ္ဌိကော-အစရှိသော စကားကို။ ဣဒံ၊ဤ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိအပ်သည်၏ အဖြစ်(တုမှာကံသာမံညာတံ)စသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊စဲ၍ ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သန္ဓိပါတော၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်ဟူသော သတ္တဝါ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ သန္ဓိပတိတာ၊ ပေါင်းဖော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ အမိသည်လည်း။ဥတုနီ၊ ဥတုလာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့ရောက်ထိုက်သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုအနီးဌိတည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊၏။ အဝက္ကန္တိ၊သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဓ၊ဌ်။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်လည်း။ သန္ဓိပတိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ သည်လည်း။ ဥတုနီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ သည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ဖြင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊၏။ အဝက္ကန္တိ၊သည်။နေဝ ဟောတိ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်လည်း။ သန္ဓိပတိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ သည်လည်း။ ဥတုနီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ သည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။)ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိဏ္ဏံ၊ ဘို့၏။ သန္ဓိပါတာ၊ ကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊၏။အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တမေနံ ဂဗ္ဘံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဟူသော သတ္တဝါကို။ မာတာ၊ သည်။ နဝဝါမာသေ၊ ကိုးလပတ်လုံးဘို့သော်၎င်း။ ဒသဝါမာသေ၊ ဆယ်လပတ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ကုစ္ဆိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော။ ဂရုဘာရံ၊ လေးလံသောဝန်တည်းဟူသော[1]။ သံသယေန၊ (ဇီဝိတသံသယ ဖြင့်) အသက်ဌ၌ကြီးစွာသော ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမေနံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ မာတာ၊သည်။ နဝန္နံ ဝါ မာသာနံ၊ ကိုးလတို့၏ရင်း။ ဒသန္နံဝါမာသာနံ၊ ဆယ်လတို့၏ ရင်း။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ မဟတာ၊သော။ သံသယေန၊ဖြင့်။ ဂရုဘာရံ၊ ကို။ ဝိဇာယတိ၊ မွေးဖွားတ၏။ ဇာတံသမာနံ၊ မွေးဖွားပြီးဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ သကေနလောဟိ-တေန၊ မိမိ၏နို့ရည်ဖြင့်။ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဒိဒံ မာတုထညံ၊ အကြင်အမိနို့ရည်

၁။ မဟာဋ္ဌေန ဇီဝိတသံသယေနာတိ။ပ။ ဧဝံ ပဝတ္တာ ဇီဝိတ သံသယေန ဝိပုလေန ဂရုတရေန သံသယေန၊ ဌီကာ။ ဤ၌ ဂရုတရေန သံသယေန-ဟု ဖွင့်သည်ကိုထောက်၍ဂရုဘာရံ-ပုဒ်သည် တမေနံ ဂဗ္ဘံ၏ ဝိသေသနမဟုတ်။ သံသယေန-ပုဒ်၏ ဝိဝေသသနသာ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဌီကာနှင့် ညီ၍ "ဂရုဘာရံ၊သော။ သံသယေန၊ ဖြင့်"ဟု ပါဠိရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ သံသယေန ဂရုတရေန-ဟူ၍သော်ရင်း။ သံသယေန ဂရုဘာရေန-ဟူ၍သော်ရင်း ရှိမူ စာအသွားအလာ ပို၍ ပြောင့်ရာ၏။

သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ထိုအမိနို့ ရည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ လောဟိတံ၊ လောဟိတမည်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သခေါ သော ကုမာရော၊ ထိုသူငယ်သည်။ဝုဒ္ဓိ ၊ကြီးထွားခြင်းကို။ အန္ဒာယ၊ စွဲ၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ (စက္ခုစသော)ဣန္ဒြေဘို့၏။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကို၊ အန္ဒာယ၊၍ ။ ကုမာရကာနံ၊ သူငယ်ဘို့၏။ ယာနိတာနိကိဋ္ဌာပနကာနိ၊ အကြင်ကစားဖွယ်တို့သည်။ (ကိဋ္ဌန္တိဧတေနာတိ ကိဋ္ဌနံ။ ကိဋ္ဌနမေဝ ကိဋ္ဌနကံ။ ။ဋီ)။သန္တိ၊ကုန်၏။တေဟိ၊ထိုကစားဖွယ်တို့ဖြင့်။ကိဋ္ဌတိ၊ကစား၏ ။သေယျထိဒံ၊ ဣမိကစားဖွယ်ဘို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဝက်ကံ၊ ထွန်ငယ်သည်ရင်း။ ဃဋိကံ၊ ကျည်းသားရိုက်ခြင်းသည်ရင်း။ မောက္ခစိကံ၊ ဂျမ်းထိုးခြင်းသည်ရင်း။(ဘားကစားလည်းဟူ)စီဂုံလကံ၊ စကြာငယ်ရင်း။ ပတ္တာဠှကံ၊ ခွက်ငယ်ရင်း။ (စလယ်တောင်း ပြည်တောင်းတည်း) ရထကံ၊ ရထားငယ်ရင်း။ ဓနုကံ၊ လေးငယ်ရင်းဘည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သခေါ သော ကုမာရော၊သည်။ ဝုဒ္ဓိ ၊ကို။ အန္ဒာယ၊၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပရိပါကံ၊ ကို။ အန္ဒာယ၊၍။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္ဒေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ သောတဝိညေယ္ယေဟိ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒေဟိ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဃာနဝိညေယ္ယေဟိ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓေဟိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဇိဝှါဝိညေယ္ယေဟိ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် လျှက်အပ်ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ ကန္ဒေဟိ၊ ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံ-ဟိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယ္ယေဟိ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့အပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်ရင်း။(ဣဒံ၊ ဤသို့။)ပဋ္ဌမော၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ။(သမပ္ပိတော-သမင်္ဂီဘူတော၊ ကုံလုံပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍) ပရိစာရေတိ၊ တင့်တယ်စံပယ်၏။

၄၀၉။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ရူပါရုံ၌။သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာတပ်၏။ အပ္ပိယရူပေ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသစိတ်ဖြစ်၏။အနုပဋ္ဌိတကာယသတိစ၊ မထင်သောကိုယ်၌ သတိ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ပရိတ္တစေတသော၊ ကိလေသာတို့သည်ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြတ်အပ်သော အကုသိုလ် စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ။ (ပရိတ္တစေတသောတိ ကိလေသေဟိ ပရိတော ခဏ္ဍိတစိတ္တော။ ဋီကာ)။

အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဖလသမာပတ်၌။ ပါပကာ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ တေ အကုသလာဓမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အပရိသေသာ၊အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။တဉ္စ ဧကောဝိမုတ္တိ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကိုရင်း။တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သော။ ထိုသူငယ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုရောဓဝိရောဓံ၊ လိုက်လျောခြင်း (ရာဂ)ဆန့်ကျင်ခြင်း (ဒေါသ)သို့။ သမာပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုခ်ဝါ၊ ချမ်းသာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခ်ဝါ၊ ဆင်းရဲသော်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမ

သုခံဝါ၊ဆင်းရဲချမ်းသာ မဟုတ်သည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ယံဝေဒနံ၊ အကြင် ဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊သည်။ တံဝေဒနံ၊ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ အဘိဝဒတိ၊ ချမ်းသာစွဲ ချမ်းသာစွဲဟု ပြောဆို၏။အဗ္ဗောသာယ၊သက်ဝင်စဲ့လမ်း၍(တဏှာဖြင့် မျှို၍လည်းဟူ)ိ။ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ တံဝေဒနံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဗ္ဗောသာယ၊ ၍ ။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏(သန္တာန်၌။) နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်း (တဏှာ)သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ယာနန္ဒီ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်မည်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဥပါဒါန-ပစ္စယာ၊ စဲ့လမ်းမှ(ဥပါဒါန်) ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝ, ဥပပတ္တိဘဝသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဘဝပစ္စယာ၊ ကမ္မဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း (ဖြစ်ပွါးခြင်း)သည်။(သမ္ဘဝတိ၊၏။)ဇာတိပစ္စယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်ရင်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊တို့သည်ရင်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧवं၊သို့။ ကေवလဿ၊ သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ ပ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းရှိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ဗြဟ်ထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ (အကြွင်းဗုဒ္ဓ ဘတ္တိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၉၁-၂၉၂-၂၉၃-၂၉၄-၂၉၅-၂၉၆၊နှင့်တူပြီ)

၄၁၃။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင်ပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဌ။ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေနီဝရဏေ၊ ဤ နီဝရဏတို့ကို။ ပဟာယ၊၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမဘို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ကင်း၍ ဆိတ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စဧव၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ (ဝိတက်ရှိသော)။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ (ဝိစာရရှိသော။) ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။(အကြွင်းကို စာပိုဒ် ဂ၂-၍ ရှု၍ ပေးလေ)။

၄၁၄။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ကို။ ဒိသ္မာ၊၍ ။ ပိယရူပေ၊သော။ ရူပေ၊ဌ်။ နသာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာမတပ်။ အပ္ပိယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၊ဌ်။ နပျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသစိတ်မဖြစ်။ ဥပဋ္ဌိတကာယသတိစ၊ ထင်သောကိုယ်ဌ် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း။ အပ္ပမာဏစေတသော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော မဂ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။

အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယတ္ထ၊ဌ်။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ တေအကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ကုန်၍။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တဋ္ဌ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ ကိုဝင်း။ တဋ္ဌပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ကိုဝင်း။ယထာ

၁။ စာပိုဒ် ၃၀၆-ဌ်ဝင်း၊ ၂၀၁-ဌ်ဝင်း ဤစာပိုဒ် ၄၀၉-ဌ်ဝင်း၊ အဗ္ဗောသာယ-ပုဒ်ကို ဖွင့်၏။ အချို့အရာဌ် ဝိယ မတ္တပုဒ်တို့ ထည့်စွက်ဖွင့်သေး၏။

ဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၏။ သော၊သည်။ ဝေ၊သို့။ အနုရောဓ ဝိရောဓဝိပ္ပဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသော လိုက်လျောခြင်း (ရာဂ) ဆန့်ကျင်ခြင်း (ဒေါသ) ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခ၀ါ၊ သော။ ဒုက္ခ၀ါ၊ ခသော။အဒုက္ခမသုခ၀ါ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊သော။ ယံဝေဒနံ၊ကို။ ဝေဒေတိ၏။ သော၊သည်။ တံဝေဒနံ၊ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။နာဘိဝဒတိ၊ ချမ်းသာစု ချမ်းသာစု ဟု မပြောဆို။ နာဇ္ဈောသာယ၊သက်ဝင် စွဲလမ်းခြင်း မဖြစ်မူ၍။ တိဋ္ဌတိ၏။ ။(အကြွင်းသည် ဤသုတ် ၄၀၉-စာပိုဒ်မှီ၍ သိသာပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မေ၊ငါဘုရား၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ (ဒေသိတံ၊ ဟောထား အပ်သော။) ဣမံ ခေါ် တဏှာသင်္ခယ၀ိမုတ္တိ ံ၊ ဤတဏှာသင်္ခယ ဝိမုတ္တိ ဒေသနာကို။ (တဏှာ၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်ပုံ ညွှန်ပြချက်ကို။) တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာရေထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ကေ၀ဋ္ဋပုတ္တ၊ သော။ သာတိ ံ၊ သော။ ဘိက္ခုပန၊ ကိုကား။ မဟာတဏှာ ဇာလ တဏှာသင်္ခါဝဋ္ဋပွင့်ဋမုဏ္ဏ၊ ကြီးမားစွာသောတဏှာကွန်ရက်, တဏှာထုတ်လျောက်ဖြင့် စွပ်မိ ဖွဲ့မိသူဟူ၍။ (ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

အဋ္ဌမ်၊ ဒုစ်ခုမြောက်သော။ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီ။

၉-မဟာအဿပုရသုတ

၄၁၅။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ကော်သမယံ၊ ဘဂ္ဂေ၀ါ၊သည်။အဂေါ်သု၊အင်္ဂါတိုင်းတို့ဌ။အဿပုရံ နာမ၊ အဿပုရမည်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါမင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံးဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘဂ္ဂေ၀ါ၊ သည်။—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်း ရဟန်း တို့ ဟူ၍။ သဇ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ တုမှေစ ပန၊ သင်တို့သည်လည်း။တုမှေ၊ တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ သမဏမှာတိ၊ ငါတို့ ရဟန်းဖြစ်ကုန်၏ဟု။ ပဋိဇာနာထ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေသံ ဝေါ၊ ထိုသင်တို့သည်။ ဧ၀ံ သမညာနံ၊ ဤသို့ သမဏ ဟူသော အမည်ရှိကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဧ၀ံပဋိညာနံ၊ ဤသို့ သမဏဟု ဝန်ခံကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ "ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ သည်။ သမဏကရဏာစ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏကရဏာစ၊ ဗြာဟ္မဏ ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏[1]။

၁။ ယေဓမ္မာ သမာဒါယ ပရိပူရိတာ သမိတပါပသမဏံစ ဗာဟိတပါပဗြာဟ္မဏံစ ကရောန္တိတိ အတ္ထော၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာဖြင့် ကတ္တုသာဓကပြုလုပ်ရမည့်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ မဟုတ်။ သမဏကရဏံ ဗြာဟ္မဏ ကရဏံ-ဌ ကရဏံကို ကရဏသာဓ ပြုရမည်။ အကြင်တရားတို့သည် သမဏဗြာဟ္မဏဖြစ်အောင် ပြုပေးတတ်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့သည် သမဏဗြာဟ္မဏဖြစ်ကြောင်း တရားတို့ပေတည်း။ ပီယော-ကို ပိတိဇနကော-ဖြင့် ကတ္တုသာဓမပြုဘဲ ကမ္မသာဓ ကိုသာ ပြုသကဲ့သို့တည်း။ ထိုကြောင့် သမဏဖြစ်ကြောင်းဟု ပြန်ဆိုသည်။

တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိသောမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ကျင့်ကုန်သည်ရှိသော်။အမှာက၊ငါတို့၏။ (နော-ကား အနက် မရှိ)။ အယံသမညာစ၊ဤသမဏအမည်သည်လည်း။သစ္စာ၊ မှန်သောအမည်သည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့ ။အယံပဋိညာစ၊ဤသမဏဟု ဝန်ခံခြင်းသည်လည်း။ ဘူတာ၊ ဟုတ်မှန်သော ဝန်ခံခြင်းသည်။ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့ ။မယံ၊ ငါတို့သည်။ယေသဗ္ဗေ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာန ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ သက်နှိုး ဆွမ်းကျောင်း (အိပ်ရာ နေရာ)အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဆေးကို။ ပရိဘုဥ္ဇာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမှေသု ငါတို့၌။ တေ ကာရာ၊ထိုပြုလုပ်ခြင်းဘို့သည်။(ထိုပစ္စည်းတို့ကို လှူကြောင်း ကောင်းသော စေတနာတို့သည်)။ မဟပ္ဖလာ၊ မျှားသောအကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ မျှားသော အာနိသင် ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ။ အမှာကဥ္စေဝ၊ ငါတို့၏လည်း။ အယံပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဝဉ္ဇာ၊ မမြဲသည်။ သဖလာ၊ အကျိုးရှိသည်။ သဉ္ဇြဃာ၊ တိုးပွါးခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ”ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤလျှင်။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်အပ်၏။

၄၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမဏကရဏာစ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပြာဟ္မဏကရဏာစ၊ ပြာဟ္မဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားဘို့သည်။ ကတမေစ။အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။“ပါဏောတ္တိပေန၊ ရှက်ခြင်း, ကြောက်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့”ဟူ၍။ဝေ၊ ဤလျှင်။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ တုမှာကံ ၊ သင်တို့၏။ “ပါဏောတ္တိပေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ တ္တောဝတာ ၊ဖြင့်။ ကတံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို ပြုအပ်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ သာမညတ္ထော၊ သမဏအဖြစ်ဟူသော မဂ်ဖိုလ်အကျိုးသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိတော့ပြီ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်လျှင်။ တုဋ္ဌံ ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျာထ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ အာရောစေယျာမိ၊ ဟောကြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ တို့အား။ ပဋိဝေဒယျာမိ၊ သိစေအံ့။ သာမညတ္ထိကာနံ၊ သမဏအဖြစ်ဟူသော မဂ်ဖိုလ်အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဝေ၊ သင်တို့၏။ဥတ္တရိ ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ သာမညတ္ထော၊ သည်။ မာပရိဟာယိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်။

၄၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ “နော၊ ငါတို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ကာယသမာစာရော၊ ကိုယ်အမူအရာသည်။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သည် ။ ဝိဝဋော၊မဖုံးလွှမ်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဆိဒ္ဒဝါစ၊ ကိလေသာတို့၏ ဝင်စရာ အပေါက်ရှိသည်လည်း။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ သံဝုတော စ၊ ပိတ်ထားအပ် သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ တာယ စ ပန ပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရတာယ၊ ထို စင်ကြယ်သော

၁။ ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ တနောတိတိ ဥတ္တာနော။ပ။ ဥပရူပရိ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂတော ပါကဋော၀ ဟောတိ၊ ဋီကာအလိုအဆင့် ၈-ခု တိုးတက်ထင်ရှားသည်ဟု ပြန်။

ကိုယ်အမူအရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။နေဝ ဥက္ကံသေဿာမ၊ မမြင့်တင်ကုန်အံ့။ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဝမ္ဘေဿာမာတိ၊ မရှတ်ချကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ်ဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဝစီသမာစာရော၊ နှုတ်အမူအရာသည် (နှုတ်အကျင့်တရားသည်)။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သည်။ ဝိဝဋော၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ မနောသမာစာရော၊ စိတ်အမူအရာသည် (စိတ်အကျင့်တရားသည်)။ ဥတ္တာနော၊ သည်။ ဝိဝဋော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊သော။ကရဏီယံ၊ သည်။ကိဉ္စ၊ နည်း။နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးမှုသည်။ ဥတ္တာနော၊သည်။ ဝိဝဋော၊ သည်။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။"ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ နနိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ (ယောကျ်ား မိန်းမ-လှမလှ ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော)အမှတ်အသားကို စွဲယူလေ့မရှိကုန်သည်။နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန်ပြုံး ရယ်ဟန်စသော အသေးစိတ်) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို စွဲယူလေ့မရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ယတ္ထာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုဣန္ဒြေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ ဧနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ၊ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာသဝေယ္ယုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုဣန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ စက္ခုဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ စက္ခုဣန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿာမ၊ ကုန်အံ့။သောတေန၊ နှားဖြင့်။သဒ္ဒံ၊အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နံ၍။ပ။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတ္ဝာ၊ သာယာ၍။ပ။ ကာယေန။ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ပ။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ သဘောတရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ပ။ အာပဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ်ဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဥတ္တရိ ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊နည်း။"ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနော၊ (ရှာမှီး သုံးဆောင်ခြင်းတို့၌) အတိုင်းအရှည်ကိုသိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ယောနိသော၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟာရိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့။ ဒဝါယ၊ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရိဿာမ၊ မသုံးဆောင်ကုန်အံ့။ မဒါယ၊ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။မဏ္ဍနာယ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နအာဟာရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဝိဘူသနာယ၊ အရေ

အဆင်းကြည်လင်ခြင်းငှါ။ နအာဟရိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဌိတိယာ ဝေ၊ တည်တံ့ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝယာပနာယဝေ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝဝိဟိ ံသူပရ တိယာဝေ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ရုံငှါ သာလျှင်။ယာဝဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယဝေ၊ သာသန ဗြဟ္မစရိယ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟရိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်း ဖြစ်သော။ဝေဒနဉ္စ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်အုံ့။ နဝံ၊ အသစ် ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ စားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါ- ဒေဿာမ၊မဖြစ်စေကုန်အုံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ယတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့”ဟူ၍။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥတ္တရိ ံ၊ သော။ကရဏီယံ၊ သည်။ကိဉ္စ၊ နည်း။ “ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြား ခြင်း၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဒိဝသံ၊ နေ့အခါ၌ (နေ့အခါပတ်လုံး)။ စင်္ကမေန၊ စင်္ကြံ ံသွားခြင်းဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ (ကုသိုလ် တရားတို့ကို)ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ဓမ္မေဟိ၊နိဝရဏတရားတို့မှ။စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေဿာမ၊ သုတ်သင်ကုန်အုံ့။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမ်(ပတ်လုံး)၌။ စင်္ကမေန၊ ဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်ရင်း။အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက္ပါနံတောင်းဖြင့်။ ပါဒေ၊ (လက္ပါ)ခြေ၌။ ပါဒံ၊ (လက်ဝဲ)ခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်ကာ တင်ထား၍။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြင့်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိသည်ဖြင့်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအုံ့ဟု အမှတ်သညာကို။ မနသိကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ သီဟသေယ္ယံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေဿာမ၊ ပြုကုန်အုံ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ စင်္ကမေန၊ ဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမာတိ၊ ကုန်အုံ့”ဟူ၍။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံဟိ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။“သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိသမ္ပဇဉ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့ တိုးလတ်သော်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိကုန် သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်ရင်း။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေး သော်ရင်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သော်ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ သံဃာဋိ ပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ ဒုကူဋ် သပိတ် သင်္ဃာန်းတို့ကို (သုံးစွဲသောအားဖြင့်) ဆောင်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ အသိတေ၊ စားလတ်သော်ရင်း။ ပီတေ၊ သောက်လတ် သော်ရင်း။ခါယိတေ၊ ခဲစားလတ်သော်ရင်း။ သာယိတေ၊ လျှက်လတ်သော်ရင်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ကုန်အုံ့။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုလတ်သော်(စွန့်လတ်သော်)။

သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်ငင်း။ ဋ္ဌိတေ၊ ရပ်လတ်သော်ငင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်လတ်သော်ငင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်လတ်သော်ငင်း။ ဇာဂရိယေ၊ နိုးလတ်သော်ငင်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုလတ်သော်ငင်း။တုဏှီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလတ်သော်ငင်း။ သမ္မာနကာရီ၊အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ကုန်အုံ့"ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရုံခါ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ "ဟိရောတ္ကပ္ပေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ နော၊ တို့၏။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဝစီသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ မနောသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ အာဇီဝေါ၊သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ပြီ။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူနော၊ကုန်သည်။(အမှ၊ကုန်၏။)ဇာဂရိယံအနု၊၌။ယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ (အမှ၊ ကုန်၏။) သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဇေတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ ပြီ။ ဇေတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ အဿ၊၏။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိ ံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုငင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုငင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကိုငင်း။ကန္ဒရံ၊ချောက်ကိုငင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ တောင်ခေါင်းကိုငင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုငင်း။ ဝနပ္ပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုငင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်ပြင်ကိုငင်း။ ပလာလပုဉ္ဇံ၊ ကောက်ရိုးပုံကိုငင်း။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီးလတ်သော်။ ပလ္လင်ံ ၊ထက်ဝယ်ကို။အာဘုဇိတ္မာ၊ ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိ ံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောကေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ)လောကဌ်။ အဘိဇ္ဈံ၊ ရှေးရှု။ကြံတတ်သော အဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ အဘိဇ္ဈာမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊စင်ကြယ်စေ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ဒေါသဗျာပါဒ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ငင်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ငင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍ငင်း။ အာလောကသညီ၊ အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ငင်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ငင်း။ သမ္မာနော၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍ငင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓါ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြင့်၍ငင်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ဌ။ ဥပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ငင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးသူဖြစ်၍ငင်း။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ငင်း။ ဝိဟရတိ၊၏။ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

၄၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣဒံ၊ (အဘိုးနှင့်တကွသော သူတပါး၏)ကြေးမြီကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကမ္မဋ္ဌေ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း စသောအလုပ်တို့ကို။ ပယောဇေယျ၊ အားထုတ်ရာ၏ ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တေကမ္မဋ္ဌာ၊ ထိုအလုပ်တို့သည်။ သမိဇ္ဈေယုံ၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပေါရာဏာနံ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ယာနိစ ဣဏမူလာနိ၊ အကြင် ကြေးမြီးရင်းတို့သည်လည်း။ (သဋ္ဌိ၊ကုန်၏။) တာနိစ၊ ထိုကြေးမြီရင်းတို့ကိုလည်း။ ဗျန္ဓီကရေယျ၊ ကင်းအောင်ပြုရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဥတ္တရိ ၊ ပိုလွန်သော။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းကျန်သောဥစ္စာသည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ သားမယားကို မွေးမြူခြင်းငှါ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ "အဟံခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ဣဏံ၊ ကြွေးမြီကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌေ၊ ဘို့ကို။ ပယောဇေသိ ၊ အားထုတ်ပြီ။ တဿ မေ၊ထိုငါ၏။ တေကမ္မဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ သမိဇ္ဈိ သု၊ ကုန်ပြီ။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပေါရာဏာနံ၊ ကုန်သော။ယာနိ စ ဣဏမူလာနိ၊ တို့သည်။ သဋ္ဌိ၊ ကုန်၏။ တာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျန္ဓီ၊ကင်းရှင်းအောင်။ အကာသိ ၊ ပြီ။ မေ၊ ၏။ ဥတ္တရိ ၊ သော၊ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ ၄၂။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသေး၏" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြွေးမြီ ကင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ သောမနဿံ၊ ရွှင်လန်းခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။(ဒုက္ခိတောတိ သဗ္ဗာတဒုက္ခေါ။ ဋီကာ)။ ဗာဠှဂိလာနော၊ပြင်းစွာ နာသည်။ အဿ၊ရာ၏။အဿ၊ ထိုသူ၏ (စိတ်၌)။ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်လည်း။ နစ္ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက် ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ (ဝါ၊ မဆာ။)အဿ၊ ထိုသူ၏။ကာယေ၊ကိုယ်၌။ဗလမတ္တာစ၊ အားသည်လည်း။ (အားအနည်းငယ်သည်လည်း)။ (အပ္ပံ ဗလံ ဗလမတ္ထာ၊အပ္ပတ္ထောဟိ အယံ မတ္ထာသဒ္ဒေါ၊မတ္ထာသုခ ပရိစာဂါတိ အာဒီသုဝိယ၊ ဋီကာ)။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ သော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ထိုအနာမှ။မုစ္စေယျ၊ လွတ်မြောက်ရာ၏။ အဿ၊ ၌။ ဘတ္တံ စ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ (မြိန်ယှက်ရာ၏။) အဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္ထာစ၊ အားသည်လည်း။သိယာ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။တဿ၊၏။ "အဟံ ခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာဗာဓိကော၊ သည်။ ဒုက္ခိတော၊ သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ပြီ။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊သည်လည်း။ နစ္ဆာဒေသိ၊နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။မေ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္ထာစ၊ သည်လည်း။ နအာသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ သောအဟံ၊ ထိုအားမရှိသောငါသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ။ မုတ္တော ၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ၏ (စိတ်၌။) ဘတ္တံ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေတိ၊ နှစ်သက်၏။ မေ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ဗလမတ္ထာစ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ သောမနဿံ၊ ကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။

၁။ ကမ္မဋ္ဌေ၊ ၌ ပယောဇေယျ၊ ယှဉ်ရာ၏-ဟူ၍သော်လည်းပေး။ပ-ဥပသာရ သည် အနုဝတ္တကဖြစ်အံ့၊ ယုဇ-ယှဉ်ခြင်း အနက် ဟောသောကြောင့် ရှေပုဒ်'ဋ္ဌ-ဟု ပေး။ ပ-ဥပသာရသည် ဝိသေသက ဖြစ်အံ့၊ ယုဇ-အားထုတ်ခြင်း အနက်ဟောသောကြောင့် ရှေပုဒ်,တို့ကို-ဟုပေး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ဗန္ဓနာ၊ ထိုနှောင်အိမ်အဖွဲ့မှ။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ အစ္ဆယေန၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်။ မုစ္စေယ္ယ၊ လွတ်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်စီးခြင်း သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှလည်း။ နစအဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ တဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ "အဟံခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ ၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ သော (အဟံ)၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ တမှာဗန္ဓနာ၊ မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အစ္ဆယေန၊ အားဖြင့်။ မုတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နတ္ထိစာတိ၊ ရှိလည်းမရှိ" ဟူ၍။ တေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုနှောင်အိမ်မှ လွတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို (စိတ်ကျေနပ်မှုကို)။ လဘေထ၊ ရာ၏။ သောမနဿံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်သော။ပုရိသော၊သည်။ အနတ္တာဓီနော၊ မိမိနှင့် မစပ်သည်။ (မိမိ ကိုယ်ကို မိမိအစိုးမရသည်)။ ပရာဓီနော၊ တပါးသော သူတို့နှင့်သာ စပ်သည် (တပါးသောသူတို့ကသာ စိုးပိုင်သည်)။ အဿ၊ ဖြင့်ရာ၏။ ယေနကာမံဂမော၊အလိုရှိရာ အရပ်သို့ သွားနိုင်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သော၊ သည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ဒါသဗျာ၊ ထိုကျွန်၏ အဖြစ်မှ။ မုစ္စေယ္ယ၊ ရာ၏။ အတ္တာဓီနော၊ မိမိနှင့်သာ စပ်သည် (မိမိ ကိုယ်ကို မိမိ အစိုးရသည်)။အပရာဓီနော၊တပါးသော သူတို့နှင့်မစပ်သည် (သူတပါးတို့ မစိုးပိုင်သည်)။ဘုဇိသော၊ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်သူသည် [1]။ (မိမိအလိုအတိုင်း စိုးပိုင်ခွင့်ရှိ သူသည်)။ ယေန ကာမံဂမော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဓနော၊ ဥစ္စာနှင့်တကွသော။ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်နှင့်တကွသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရေမရှိသော အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇေယ္ယ၊ သွားရာ၏။ သော၊ သည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာကန္တာရာ၊ မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အစ္ဆယေန၊ အားဖြင့်။ နိတ္ထရေယ္ယ၊ လွန်မြောက်ရာ၏။အဿ၊ ၏။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊လည်း။ နစအဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဏံယထာ၊ ကြွေးမြီကဲ့သို့ရင်း။ ရောဂံ ယထာ၊ အနာကဲ့သို့ရင်း။ ဗန္ဓနာဂါရံ ယထာ၊ နှောင်အိမ်ကဲ့သို့ရင်း။ဒါသဗျံယထာ၊ ကျွန်အဖြစ်ကဲ့သို့ ရင်း။ ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂံယထာ၊ ရေမရှိသော အခွန်ရှည်သော ခရီးခဲကဲ့သို့ရင်း။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ် ကုန်သေးသော။ ပဟ္ဏ၊ ကုန်သော။ ဣမေ နိဝရဏေ၊ ဤနိဝရဏတို့ကို။အတ္တနိ၊ မိမိသန္တာန်၌။သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်၏။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အာဏဏံယထာ၊ ကြွေးမြီ မရှိသူ၏ အဖြစ်ကိုကဲ့သို့ရင်း။ အာရောဂျံယထာ၊ အနာ မရှိသူ၏ အဖြစ်ကိုကဲ့သို့ရင်း။ ဗန္ဓနာမောက္ခံ ယထာ၊ နှောင်အိမ်မှ လွတ်သူကိုကဲ့သို့ရင်း။ ဘုဇိဿံယထာ၊ မိမိအလိုအတိုင်း

၁။ ဘုဇော အတ္တနော ယထာသုခဝိနိယောဂေါ ဣဿော ဣစ္ဆိတမ္ပေါ တ္ထောတိ ဘုဇိဿော၊ သာမိကော၊ သော ပန အပရသန္တကတာယ အတ္တနော သန္တကောတိ ဝုတ္တော။ဋီကာ။

စိုးပိုင်သူကိုကဲ့သို့ရင်း။ ခေမန္ဓ ဘူမိ ယထာ၊ ဘေးမရှိရာမြေအရပ်ကိုကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမေနိ၀ရဏေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတိ၊ ၏။

၄၂၇။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမေနိ၀ရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ (အကြင်း စာပိုဒ် ၅၁-ကြည့်ပေး)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမမေ၀ ကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုသာလျှင်။ ဝိ၀ေကဇေန၊ နိ၀ရဏကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ (ပီတိသုခတည်းဟူသောရေဖြင့်)။ အဘိသန္နေတိ၊ စိုစွတ်စေ၏။ ပရိသန္နေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်စေ၏။ ပရိပ္ဖုရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပ ရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့စေ၏။ အသ၊ ၏။ သဗ္ဗာ၀တော၊ အလုံးစုံသော ကောင္ဒသရီ သော[1]။ ကာယဿ၊ ၏။ ဝိ၀ေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋိ၊ မနှံ့သော အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှလည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ နှာ၀ကော၀ါ၊ ရေချိုးသမားသည် သော်၎င်း။ နှာ၀ကန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနီယစုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတ္၀ာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိပ္ပေါ သကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဆွတ်ဖျန်း၍ ဆွတ်ဖျန်း၍။ သန္နေယ္ယ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင်အခဲပြုရာ၏။) သာယံနှာနီယပိဏ္ဍီ၊ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့် အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆပ်ပြာခဲသည်)။ သေ့ဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသောအစေးသည် အစဉ်ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သေ့ဟာ၀ပရေတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ သေ့ဟေန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ သန္တရဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ။ ဖုဋာ၊ ပြန့်နှံ့သည်။ နစ၀ပ္ပရိနီ၊ ယိုလည်း မယိုစီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၂၈။ (ပုနစပရံမှ အပ္ပဋိဟောတိ-အထိ ဘယဘေရ၀သုတ် စာပိုဒ် ၅၁-နှင့် ဤသုတ်စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ ဥဒ္ဒိဒေါဒကော၊ ထွက်သော စမ်းရေရှိသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်[2]။ အသ၊ ထိုရေအိုင်၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာ အပေါက်၀သည်။ နေ၀ အသ၊ မရှိရာ။ ပစ္ဆိမာယဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအသ၊ ရာ။ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအသ၊ ရာ။ ဒက္ခိဏာယဒိသာယ၊ တောင်အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအသ၊ ရာ။ ဒေ၀ေါ၀၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံ၀န်ရံခါ။ သမ္မာ၀ါ၊ အရည်သည်းထန်စွာ။ နအနုပ၀ေစ္ဆယ္ယ၊ မရွာရာ။ အထခေါ၊ ၌။ တမှာ၀ ဥဒကရဟဒါ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သီတာ၊ အေးလှစွာသော။ ၀ါရိ၀ါရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဒ္ဒီဇ္ဇိတ္၀ာ၊ အံ့ထက်သို့တက်၍။ တမေ၀ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်ကိုပင်လျှင်။ သီတေန၊ သော။ ၀ါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္နေယ္ယ၊ စိုစွတ်စေရာ၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

---

[1]. ၁။ သမ္ဗ၀တောတိ အကာရဿ အာကာရော ကတော၊ သဗ္ဗာ၀ယ၀တောတိ အတ္ထော။ ဋီ။
[2]။ မ-၂-၂၅၁-စာပိုဒ်၌ ဥဒကရဟဒေါ ဂမ္ဘီရော ဥဒ္ဒိဒေါဒကော-ရှိ၏။

၄၂၉။ ပုန္နစပရံမှ သုခေန အပ္ပဋ္ဌံ ဟောတိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ်စာပိုဒ်၅၁-နှင့် ဤသုတ် စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်၍ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ဥပ္ပလိနိယံ၀ါ၊ ကြာညိုတောဌ်ရင်း။ ပဒုမိနိယံ၀ါ၊ ပဒုမာ ကြာတောဌ်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံ၀ါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတောဌ်ရင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန် သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံ၀ဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အနွေ့ဘာနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ကြီးပွါးကုန်သော။အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာ နိ၀ါ၊ ကြာညိုဘို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ၀ါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ၀ါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့ သည်ရင်း။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။တာနိ၊ ထိုကြာညို စသည်တို့သည်။ယာ၀စဂ္ဂါ၊အဖျားတိုင်အောင်ရင်း။ ယာ၀စ မူလာ၊ အရင်းတိုင်အောင်ရင်း။ သီတေန၊ သော။ ၀ါရိနာ၊ ဖြင့်။အဘိသန္နာနိ၊ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိသန္နာနိ၊ ထက်၀နှံးကျင်မှ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိပ္ဖုရာနိ၊ ထက်၀နှံးကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ ပရိပ္ဖုဋ္ဌာနိ၊ ထက်၀နှံးကျင်မှ ပျံ့နှံ့ကုန်၏။ သမ္ဘာ၀တံ၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။ အဿ ဥပ္ပလာနံ၀ါ၊ ထို ကြာညိုတို့၏ရင်း။ အဿပဒုမာနံ၀ါ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏ရင်း။ အဿပုဏ္ဍရိကာနံ၀ါ၊ ထိုပုဏ္ဍရိက် ကြာတို့၏ရင်း။သီတေန၊ သော။ ၀ါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ မပျံ့နှံ့သော အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊လည်း။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၃၀။ (ပုန္နစပရံမှ အပ္ပဋ္ဌံဟောတိ အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁ နှင့် ဤ သုတ်စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဩဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ၀တ္ထေန၊ ،အ၀တ်ဖြင့်။သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပေတွာ၊ ခြုံ၍။နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ ،၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သမ္ဘာ၀တော၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသော။ (ကောင်္ဂသရှိသော ،လည်းဟူ)။ ကာယဿ၊ရူပကာယအား။ဩဒါတေန၊သော။ ၀တ္ထေန၊ဖြင့်။အပ္ပဋ္ဌံ၊ မနှံ့သောအရပ် မည်သည်။(မလုံခြုံသော အရပ် မည်သည်လည်းဟူ)။ ကိဉ္စိ၊စိုးစဉ်းမျှလည်း။နအဿ၊ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ،ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဟောတိ။ ၏။

၄၃၁။ (သော ဧ၀ံ မှ အနုဿရတိ အထိ ဘယဘေရဝသုတ်စာပိုဒ် ၅၂-ကို ရှု၍ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သကမှာ။ မိမိနေရာဖြစ်သော။ ဂါမာ၊ ရွာမှ။ အည်း၊ တပါးသော။ ဂါမံ၊ (ဒုတိယ)ရွာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။တမှာပိဂါမာ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။ အည်း၊ သော။ဂါမံ၊(တတိယ)ရွာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ား သည်။ တမှာဂါမာ၊ ထို(တတိယ)ရွာမှ။ သက်ယော၀ဂါမံ၊မိမိနေရာ ရွာသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ ပြန်ခဲ့ရာ၏။တဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။“အဟံ ခေါ၊ငါသည် သာလျှင်။သကမှာဂါမာ၊ မိမိနေရာ(ပဌမ) ရွာမှ။ အမုဂါမံ၊ ထို(ဒုတိယ)ရွာ သို့။ (မ ၂၇-သုတ် ၂၅၇-ပိုဒ်၌ အည်-ရှိ၏။) အဂစ္ဆိံ၊ သွားဘူးပြီ။ တတြာပိ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာ၌ လည်း။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အဒ္ဓာသိံ၊ ရပ်တည်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ နိသီဒိံ၊ ထိုင်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အဘာသိံ၊ ပြောဆိုခဲ့ဘူးပြီ။ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ တမှာပိ ဂါမာ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။ အမုဂါမံ၊ ထို (တတိယ)ရွာသို့။ အဂစ္ဆိံ၊ ပြီ။ တတြာပိ၊ ထို(တတိယ)ရွာ၌လည်း။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အဒ္ဓာသိံ၊ ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ နိသီဒိ ၊ ပြီ။ဝေ၊ သို့။ အဘာသိ ၊ ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ တုဏ္ဏီ၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ တမ္မာဂါမာ၊ ထို(တတိယ)ရွာမှ။ သက်ယောဝဂါမံ၊ မိမိရွာသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂတောဿ။ ပြန်ရောက်သည်။ အမိုတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။

၄၃၂။ (သော ဝေ မှုပဇာနာတိအထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၃-ကို ရှု၍ ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဒ္ဓါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ ဒ္ဒေအဂါရာ၊ အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ သန္ဓိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံး၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တော်ပိ၊ ဝင်ကုန်သည်သည်းဖြစ်ကုန်သော။ နိက္ခမန္တော်ပိ၊ ထွက်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုစင်္ကမန္တော်ပိ၊ လူးလာ ပြန်ခပ် သွားကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုဝိစရန္တော်ပိ၊ ထိုမှ ဤမှ သွားလာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿေယ္ယ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ။(အကြောင်းလွယ်ပြီ)။

၄၃၃။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ဤသို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ သော်။ ။ (အကြောင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သေယျထာပိ၊ ကား။ပဗ္ဗတသခ်ေပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်သော။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျူသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အသ၊ ရှိရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ရပ်တည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သိပ္ပိသမ္ဗုကမ္ပိ၊ ယောက်သွား ခရုကိုရင်း။ သက္ခရကထလိကမ္ပိ၊ ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကိုရင်း။ မစ္ဆဂုမ္ဗမ္ပိ၊ ငါးအပေါင်းကိုရင်း။ ပဿေယ္ယ၊ မြင်ရာ၏။ တဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ "အယံဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ ၏။ အနာဝိလော၊ ကျူ၊ တတြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိသမ္ဗုကာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမေမစ္ဆဂုမ္ဗာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ စရန္တိပိ၊သွားလည်းသွားကြကုန်၏။တိဋ္ဌန္တိပိတိ၊ ရပ်တည်လည်း ရပ်တည်ကြကုန်၏"ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အသ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ပဇာနာတိ၊ ၏။

၄၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤသို့သောရဟန်းကို။ သမဏောဣတိပိ၊သမဏဟူ၍ရင်း။ ဗြာဟ္မဏောဣတိပိ၊ဗြာဟ္မဏဟူ၍ရင်း။ နှာတကောဣတိပိ၊နှာတကဟူ၍ရင်း။ ဝေဒဂူဣတိပိ၊ ဝေဒဂူဟူ၍ရင်း။ သောတ္တိယောဣတိပိ၊ သောတ္တိယ ဟူ၍ရင်း။ အရိယောဣတိပိ၊ အရိယာဟူ၍ရင်း။ အရဟံဣတိပိ၊ အရဟံဟူ၍ရင်း။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏောဣ၊ သမဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အသ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ် ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်သော။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏီယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏောဣ၊ သမဏ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဗာဟိတာ၊ မကောင်းမှုမှ အပယ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကသဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ နှာတာ၊ အာကုသိုလ်တရားတို့ကို ဆေးလျှော်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ နှာတကောဝါ၊ နှားတကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ နိဿုတာ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်[1]။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ သောတ္တိယောဝါ၊ သောတ္တိယမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စု၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။အာရကာ၊ ကိလေသာတို့ကို သတ်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ အရိယောဝါ၊ အရိယာမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာရကာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ပ။ အရဟံ၊ အရဟံမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)

နဝမ်၊ကိုးခုမြောက်သော။မဟာအဿပုရသုတ္တံ၊ မဟာအဿပုရသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁၀-စူဋ္ဌအဿပုရသုတ်

၄၃၅။ (ဝေဠေမသုတံ၊။ပ။ ပစ္စေဿောသုံ-ပေးမြဲ) ဘဂဝါ၊သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ;ဝါ၊ သင်တို့ကို။ သမဏာ၊သမဏာတိ၊ ရဟန်း,ရဟန်းဘို့ဟူ၍။ သဠာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ (အကြွင်းမဟာအဿပုရသုတ်စာပိုဒ် ၄၁၅-နှင့်တူပြီ)။

၄၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စု၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမဏသာမီစိပွဍိပဒံ၊ ရဟန်းတို့၏ ;လျှောက်ပတ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဘိဏှာ၊သုဿ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှု၍ကြံဖန်ခြင်း (အဘိဏှာ) မျှားသော[2]။ ကာယ်စီ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဘိဏှာ၊ သည်။ အပ္ပပဿ၊နာ၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပန္နစိတ္တဿ၊ ဘောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏[3]။ ကောဓနဿ၊ အမျက်သွက်လေ့ရှိသော။ပ။ ဥပနာဟိဿ၊ ရန်ငြိုးမွဲခြင်းရှိသော ။ပ။ မက္ခိဿ၊ သူဘပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ခြေဖျက်ခြင်းရှိသော။ပ။ ပလာသိဿ၊ အင်တူပြိုင်ခြင်းရှိသော။ပ။ ဣဿုကိဿ၊ ငြူစူစောင်း

၁။ နိဿုတတ္တာတိ သမုစ္ဆေဒပဟာနဝသေန သန္ဓာနတော သဗ္ဗသော နိဟတတ္တာ။ ဋီကာ။

၂။ ပရဘဏ္ဍာဘိအဘိဏှာယနသီလာ။ (စာပိုဒ် ၃၇-အဋ္ဌကထာ) ရှေးရှု၍ ကြံဖန်ခြင်းမျှားသော ရှေးရှု ကြံဖန်လေ့ရှိသော ရှေးရှု၍ကြံဖန်တတ်သော ဟုလည်းပေး။

၃။ ဗျာပန္နစိတ္တာတိ ပကာသိတာဝဝိဇာနေန ဝိပန္နစိတ္တာ။ (စာပိုဒ် ၃၈၊ အဋ္ဌကထာ) စာပိုဒ် ၄၄၀-၌ ဝိပန္နစိတ္တော ပူတိဘူတစိတ္တောဟု ဖွင့်၏။

မြောင်းခြင်း ရှိသော။ပ။ မစ္ဆရိယ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော။ပ။ သဒ္ဓယ၊ စဉ်းလဲသော။ပ။ မာယာ-ဝိယ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသော။ပ။ပါပိစ္ဆယ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက်ရှိသော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကယ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသော။ကယစိ၊ သော။ ယယ ဘိက္ခုနော၊ ၏။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏[1]။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမဏမလာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏ အညစ်အကြေးဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဒေါသာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ပျက်စီးစေတတ်ကုန်သော[2]။ သမဏကသဋ္ဌာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏ အနှစ်သာရမဲ့ကြောင်း အရှိန်အစော် မဲ့ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ။(ဧတေ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္မာ။ပ။ ကသဋ္ဌေ နိရောဇေ ကရောန္တိ-မိလာပေန္တိ၊ တသ္မာ သမဏ ကသဋ္ဌာတိ ဝုစ္စန္တိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ကသဋ္ဌေတိ အသာရေ၊ နိရောဇေတိ နိတ္တေဇေ။ ဋီကာ)။ ။ အာပါယိကာနံ၊ အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ဒုဂ္ဂတိဝေဒနိယာနံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌ မကောင်းကျိုးကို ခံစားစေတတ်ကုန်သော။ဣမေသံ ဌာနာနံ၊ဤအဘိဌာနစသော အကြောင်းတို့ကို။ အပ္ပဟာနာ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ "သမဏသာမီစိပ္ပဋိပဒံ၊ကို။ နပဋိပန္နောတိ၊ ကျင့်သော ရဟန်းမဟုတ်"ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဘတောဝါရံ၊ အသွားနှစ်ဖက်ကို။ ပိတနိသိတံ[3]၊ ရေပြင့် ဆတ်၍ ကျောက်၌ သွေးအပ်သော။ မတဇံနာမ၊ မတဇမည်သော[4]။ အာဝုဇဇာတံ၊ လက်နက်မျိုးသည်။ အဿ၊ရာ၏။ တံ၊ထိုလက်နက်မျိုးသည်။ သံဃာဋိယာ၊ အအိမ်ဖြင့်။ သမ္မာရှတံ၊ ကောင်းစွာဖုံးထားအပ်သည်။ သမ္မလိဝေဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရစ်ပတ်အပ်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ တထူပမံ၊ ထိုမတဇမည်သော လက်နက်နှင့် တူ၏ ဟူ၍။ အဟံ၊သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၄၃၇။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သံဃာဋိကယ၊ ချုပ်စပ်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံသောသူ၏။ သံဃာဋိ ဝေရဏမတ္တေန၊ ချုပ်စပ်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ကာမျှဖြင့်။ သာမည်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အဟံ၊သည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အစေလကယ၊ အဝတ်မဝတ်သောသူ၏။ အစေလကမတ္တေန၊ အဝတ်မဝတ်ကာမျှဖြင့်။သာမည်၊ကို။ အဟံ၊သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရဇောဇလ္လိကယ၊ မြူအညစ်အကြေး ကို ဆောင်သောသူ၏။ရဇောဇလ္လိကမတ္တေန၊ မြူအညစ်အကြေး ကို ဆောင်ကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကောရောဟကယ၊ (မကောင်းမှုကို မျှောအံ့ဟု တနေ့သုံးကြိမ်) ရေသို့ သက်ဆင်းသောသူ၏။ဥဒကော ရောဟကမတ္တေန၊(မကောင်းမှုကို မျှောအံ့ဟု တနေ့သုံးကြိမ်)ရေသို့ သက်ဆင်းကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၁။ ဘိက္ခုနော အဘိဏှာလုဿ-စသော ပုဒ်တို့ကို ဆဋ္ဌိကတ္တားကြဲလျက် အပ္ပဟီနာ-၌ စပ်၍ ယောဇနာ နိုင်သေးသည်။

၂။ သမဏဘာဝဿ မလာ၊ သမဏဘာဝဒူသနာ။ ။ဋီကာ။

၃။ ပိတနိသိတန္တိ ဥဒကပိတံ စေဝ သိလာယမ္ပိ သုနိသံသိတံ။ အဋ္ဌကထာ။

၄။ သံကို တစည်းဖြင့် တိုက်၍ ထိုမှရသော သံမှုန့်ကို သားငါးနှင့်ရောရ၍ ကြိုးကြာစသော ကြက်ငှက်တို့ကို ကျွေး၊ ၎င်းကြက်ငှက်တို့ မစင်မစွန့်နိုင်၍ သေလျှင် ဝမ်းပိုက်ကိုခွဲ၍ ၎င်းသံမှုန့်ကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ရေဆေး၊ ဤသို့ ခုနစ်ကြိမ်တိုင် ပြုလုပ်၍ရသော သံမှုန့်တို့ကို ကျွမ်းကျင်လှသော ပန်းဘဲထိုအပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေးမျိုးသည် မတဇတည်း၊ အကယ်၍ ငှက်တို့မသေခဲ့သော် ၎င်းတို့ကိုသတ်၍ သံမှုန့်တို့ကိုထုတ်ယူခင်နည်းအတိုင်း ပြုလုပ်အပ်သော ဝေးမျိုးသည် မတတော ဇာတန္တိ မတဇံ အရမတဇ လက်နက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရုက္ခမူလိကဿ၊ သစ်ပင်ရင်းခံနေသောသူ၏။ ရုက္ခမူလိကမတ္တေန၊သစ်ပင်ရင်းခံ နေကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ။ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗ္ဘောကာသိကဿ၊ ဟင်းလင်းပြင် (လွင်တီးခေါင်) ခံ နေသောသူ၏" အဗ္ဘောကာသိကမတ္တေန၊ ဟင်းလင်းပြင်ခံ နေကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဗ္ဘဋ္ဌကဿ၊ အထက်ခံ ရပ်တည်လျက်နေသောသူ၏။ ဥဗ္ဘဋ္ဌကမတ္တေန၊ အထက်ခံ ရပ်တည်လျက်နေကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိယာယဘတ္တိကဿ၊ (တလတကြိမ်-လခဲ့တကြိမ်) အကြိမ်အားဖြင့် အစာစားသောသူ၏။ ပရိယာယဘတ္တိကမတ္တေန၊ အကြိမ်အားဖြင့် အစာစားကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မန္တဇ္ဈာယကဿ၊ မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်သောသူ၏။ မန္တဇ္ဈာယကမတ္တေန၊ မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်ကာမျှဖြင့်။ သာမည်၊ ကို။ အဟ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇဋိလကဿ၊ ဆံကျစ်ရှိသော သူ၏။ ဇဋာဓာရဏမတ္တေန၊ ဆံကျစ်ကို ဆောင် ကာမျှဖြင့်။ သာမည်၊ ကို။ အဟ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သူတပါးစည်းစိမ်တို့ခံ ရှေးရှု ကြံဖန်ခြင်း မျှားသော။(၀၊ ကြံဖန်လေ့ရှိသော။)သံဃာဋိကဿ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံသောရဟန်းသည်။ သံဃာဋိ ဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။အဘိဇ္ဈာ၊ ကို။ စေ ပဟီယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအုံ့။ ဗျာပန္နစိတ္တဿ၊ ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသော။ သံဃာဋိကဿ၊ သည်။ သံဃာဋိဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ ဗျာပါဒေ၊ ကို။ စေ ပဟီယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအုံ့။

ကောဓနဿ၊ သော။ပ။ မိဒ္ဓာဒိဋ္ဌိကဿ၊ သော။ သံဃာဋိကဿ၊ သည်။ သံဃာဋိဓာရဏ မတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ မိဒ္ဓာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ စေ ပဟီယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအုံ့။ (၀ဝ၊ ဤသို့ ပယ်အပ် သည်ရှိသော်။) "ဘဒ္ဒေ၊ တင့်တယ်သော (ကောင်းသောလည်းဟူ) မျက်နှာရှိသော ချစ်သား။ တုံ့ သည်။ဟေ၊လာလော့။သံဃာဋိကော၊ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံသည်။ ဟောဟေ၊ ဖြစ်လော့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ သံဃာဋိကဿ၊ သော။ တေ၊ သင်သည်။ သံဃာဋိ ဓာရဏမတ္တေန၊ ဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ ကို။ ပဟီယိဿတိ၊ ပယ်အပ်လတ္တံ့။ပ။ မိဒ္ဓာဒိဋ္ဌိကဿ၊ သည်။ မိဒ္ဓာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယိဿတိ၊ လတ္တံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဇာတမေဝ ၊မွေးဖွားကာစ သာလျှင်ဖြစ်သော။တမေနံ၊ထိုသူငယ်ကို။မိတ္တာ၊မိတ်ဆွေတို့သည်ရင်း။ အမစ္စာ၊ အပေါင်းအဖော်တို့ သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ နံသံဃာဋိကံ၊ ကို။ ကရေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။သံဃာဋိကတ္တမေဝ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ် ရုံသူ၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။သမာဒပေယ္ယုံ၊ ဆောက်တည်စေကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။အဟ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒ၊ ဤလောက ၌။ ကေစိ၊ အချို့သော။ အဘိဇ္ဈာလု၊ သော။ သံဃာဋိကမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊မြင်တော်မူ၏။ ။ပ။ ကေစိ၊ သော။ မိဒ္ဓာဒိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သံဃာဋိကမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ မြင်ထော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သံဃာဋိကဿ၊ ၏။ သံဃာဋိဓာရဏမတ္တေန၊ ဖြင့်။ သာမည်၊ ကို။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဏှာလုဿ၊ သော။ ဇဋိလကဿ၊ ဆံကျစ်ရှိသောသူ၏။ ဝါ၊ သည်။ဇဋာ ဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ အဘိဏှာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စေ ပဟီယေထ၊ အကယ် ကင်းငြားအံ့။ ဝါ ပယ်အပ်ငြားအံ့။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသော။ ဇဋိလကဿ၊ ၏။ဝါ၊ သည်။ ဇဋာဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ 'စေပဟီယေထ၊ ငြားအံ့။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဇဋိလကဿ၊ ၏။ ဇဋာဓာရဏမတ္တေန၊ ဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၇။ ။(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ-မှ စ၍ သမဏသာမီစိပဋိပဒံ ပဋိပန္နောတိ ဝဒါမိ- တိုင်အောင် သော ပါဠိတော်တို့၏ အနက်ကို ၄၃၆- စာပိုဒ်အနက်ကို မှီး၍ပေးလေ။ နပါ မပါသာ ထူး၏)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အတ္တာနံ၊ကို။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်နေသည်ကို [1]။ သမနုပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေဟိ၊ ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အတ္တာနံ၊ကို။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ ကို။ သမနုပဿတောဝ၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော ရဟန်း၏(သန္တာန်)၌။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ဇာယတိ၊၏။ ပီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ သော ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းအေးပြီးသော နာမကာယ ရူပကာယရှိသော ရဟန်းသည်။သုခံ၊ချမ်းသာ နှစ်မျိုးကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာကို ခံစားသော ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

သော၊ထို(ရဟန်း)သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်။ ကေဝိသံ၊တခုသော အရပ်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။တထာ၊ထို့အတူ။ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက် သော အရပ်ကို။တထာ၊တူ။တတိယံ၊ကို။တထာ၊တူ။စတုတ္ထံ၊ကို။ဖရိတ္ဝာ၍။ဝိဟရတိ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့ ဖြန့်၍။ ဥဒ္ဓံ၊အထက်အရပ်၌ရင်း။ အဓော၊အောက်အရပ်၌ရင်း။ တိရိယံ၊ဖီလာကန့်လန့် အရပ်၌ရင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ မိမိနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊သတ္တလောကကို။ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြော သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ရန်မရှိသော။ အဗ္ယာပဇ္ဇေန၊ဆင်းရဲမရှိသော။မေတ္တာသဟဂတေန၊သော။စေတသာ၊ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ကား။ အစ္ဆောဒကာ၊ ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ သာတောဒကာ၊ ချိုမြိန်သောရေရှိသော။ သီတောဒကာ၊ အေးမြသောရေရှိသော။ သေတကာ၊ ဖြူဖွေး သောရေရှိသော။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏီယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း သော။ ပေါက္ခရဏီ၊ရေကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ရေကန်၏ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်မှ။ ဃမ္မာဘိတတ္တော၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်အပ်သော။ ဃမ္မပရေတော၊ အပူသည်

---

[1]။ ဝိသုဒ္ဓံ-ကို ဝိသုဒ္ဓန္တံ-ဟု အန္တပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်ပြသောကြောင့်ရင်း။ ဝိသုဒ္ဓေါတိ ပန နတာဝ ဝတ္တမ္ဘော- စင်ကြယ်ပြီးသောသူဟူ၍—အဘိတ်ကာလဖြင့် မပြောနိုင်သော-ဟု ဖွင့်ပြသောကြောင့်ရင်း စင်ကြယ်နေသည်ကို ပစ္စုပ္ပန်ကာလပေါ် လွှင်အောင် နေ-ဟူသောအသုံးကိုဆည်သည်။

လွန်စွာ ရောက်အပ်သော။ကိလဿော၊ ပင်ပန်းသော။ တသိတော၊ တပ်မက်သော။ ပိပါသိတော၊ မွတ်သိပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စေပိ အာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း လာပြားအုံ့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံပေါ်ကွရကိ ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍ ။ ဥဒကပိပါသံ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ ဃမ္မပရိဠာဟံ၊ အလွန်ပူလောင်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ရာ၏ ။ပ။ ယတော ကုတော၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်မှ။ဃမ္မာဘိတတ္တော၊ သော။ ဃမ္မပရေတော၊ သော။ ကိလဿော၊ သော။ တသိတော၊ သော။ ပိပါသိတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ထိုရေကန်သို့။ စေပိအာ ဂစ္ဆေယျ၊ ပြားအုံ့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံပေါ်ကွရကိ ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊၍။ ဥဒကပိပါသံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ ဃမ္မပရိဠာဟံ၊ကို။ ဝိနေယျ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝခေါ။ သာလျှင်။ ခတ္တိယကုလာ၊မင်းမျိုးမှ၊ (နိုက္ခမိတ္ဝာ၊၍။) အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။အနာဂါရိယံ၊ရဟန်းဘောင်သို့။ပဗ္ဗဇိတောသည်။စေပိဟောတိ၊အကယ်၍ ဖြစ်ပြားအုံ့။ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော။ (သိစေတော်မူအပ်သော-လည်းဟူ)။မေ့ဝိနယံ၊ နိယျာနိကသာသနာတော်သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဝေဠ၊ဤသို့။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကိုဂုဏ်း။ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကိုဂုဏ်း။ မုဒိတံ၊ မုဒိတာကိုဂုဏ်း။ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကိုဂုဏ်း။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ပွါး၍ ။ (ဖြစ်စေ၍လည်းဟူ)။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသမံ၊ (အဘိဗျာဓသော အကုသိုလ်တရားတို့၏)ငြိမ်းအေးခြင်းကို။လဘတိ၊ ရ၏။အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ သမဏာ သာမိစိပဋိပဒံ၊ကို။ပဋိပန္နောတိ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏကုလာ၊ ပုံဏားမျိုးမှ။ပ။ ဝေဿကုလာ၊ ကုန်သည်မျိုးမှ။ပ။သုဒ္ဒကုလာ၊ သူဆင်းရဲမျိုးမှ။ပ။ ယသ္မာကသ္မာ၊ အမှတ်မရှိသော။ကုလာ၊ အမျိုးမှ၊ နိုက္ခမိတ္ဝာ၊၍ ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊သို့။ပဗ္ဗဇိတောသည်။စေပိဟောတိ၊ပြားအုံ့။သောစ၊ထိုသူသည်လည်း။ပ။ပဋိပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ပ။သောစ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ပညာဝိမုတ္တိ ၊အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှလွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို။ ဒိဋ္ဌေဝ၀မ္မေ၊ ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ကြောင့်။ သမဏော၊ ကိလေသာအလုံးစုံ ငြိမ်းအေးပြီးသော သမဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ (တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်။ ။ဣဒမဝေါစ-စသည်တို့အနက်ကို သဗ္ဗာသဝသုတ် အဆုံးကိုကြည့်ပေးလေ)။

ဒသမံ၊ သော။ စူဋ္ဌအဿပုရသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။မဟာယမကဝဂ္ဂေါ၊ မဟာယမကဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုမဟာယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ အကျဉ်းအမြွှက်စကား ကား။

ပညဝတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိဟာရိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေသိတံ၊သော။ ဂိဟိကာသာလဝနံ၊ အုပ်ကျောင်းဌာနေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော စူဋ္ဌဂေါသိဂ်သုတ်၊ အင်ကြင်းတောဌာ နေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော မဟာဂေါသိဂ်သုတ်ဌင်း။ ပုန၊ တဖန်။ သစ္စကနိသေ ခေ၊ မှန်သည်ကိုသာဟောတော်မူအပ်သော မဟာဂေါပါလကသုတ်၊ မြစ်ခြင်းကို ဟောရာ

ဖြစ်သော စူဠဂေါပါလကသုတ်ရင်း။ မုခဝဏ္ဏပသီဒနတာပိန္နော၊ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော မဟာသစ္စကသုတ်၊ စူဠသစ္စကသုတ်၊ သိကြားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်ရင်း။ ကောဝန္ဒအဿပုရဇဋိလေန၊ တံငါသည်၏ သားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော မဟာအဿပုရသုတ်၊ ရသေ့တို့၏ ဆံကျစ်ကို ဆောင်သောသူအား ဟောရာဖြစ်သော စူဠအဿပုရသုတ်ရင်းတည်း။

၅-ဇုဠဝိယမကဝဂ်

၁-သာလေယျကသုတ်

၄၃၉။ (ဝေ၀ံ မေ သုတံပေးမြဲ) ကေ၀ံ သမယံ၊ အခါတပါးဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့ဌ။ မဟာတာ၊ မျှားမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံ၀ေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ (လှည့်လည်ခြင်း)ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွချီတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ဌ။ သာလာနာမ၊သာလာမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုံဏားရွာသည်။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တံ၊ ထိုပုံဏားရွာသို့။ အ၀သရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ သာလေယျကာ၊ သာလရွာ၌ နေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဏားသူကြွယ်တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သက္ကျပုတ္တော၊သာကိ၀င်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ကကုလာ၊သာကိ၀င်မင်းမျိုးမှ။ပဗ္ဗဇိတော၊ သစ္စာ၌ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့ဌ။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံ၀ေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ သာလံ၊ သာလ. မည်သောပုံဏားရွာသို့။ အနုပ္ပတ္တောခလု၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ တံ ခေါ ပန ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ၀ေ၀ံ ဣသို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောသံသည်။ဥဂ္ဂတော၊ပျံ့နှံ့.၍ တက်၏။ကိံ ဥဂ္ဂတော၊နည်း ၁။

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းမျှားစား ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော ဣတိအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သာ သိမြင်တော်မူသော ဣတိအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဣတိအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ဣတိပိ၊နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသော ဣတိအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊သည်။ ဣတိပိ၊ လောကအားလုံးကို သိမ်းကျုံးကုန်စင် သိမြင်တော်မူတတ်သော ဣတိအကြောင်းကြောင့်လည်း။လောကဝိဒူ၊လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ဣတိပိ၊သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ် ဝိမုတ္တိဂုဏ် ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့ဖြင့် မိမိထက်လွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော ဣတိအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊သည်။ ဣတိပိ၊ ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား လူယောကျ်း နတ်ယောကျ်းတို့ကို တုတ်ခေါင်းမပြ တရားချသဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သော ဣတိအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏ ၂။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဗြာဟ္မဏနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏ ဆရာတဆူဖြစ်တော်မူသော ဣတိအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေ၀မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေ၀မနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။

၁။ ဣတိ သဒ္ဒါ အာဂကာရတ္ထ၊ နေဝက်ဌပြမူ၊ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ကိံ သဒ္ဒါကို၊ ရှေမှာစွဲက်ရ၌ အနက်သမ္ဗန်ရှိ-နိယံ နှင့် အညီတည်း။

၂။ အနုတ္တရောနှင့် ပုရိသဒမ္မသာရထိကို ခွဲလျှင် ဂုဏ်တော် ၁၀-ပါး၊ မခွဲလျှင် ၉-ပါး ဖြစ်၏။

ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန်သိတတ် ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဣဿရိယ ဓမ္မ ယသ သိရီ ကာမ ပယတ္တဂုဏ် ဘုန်းခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ။(စာပိုဒ် ၇၄-၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။သဒေဝကံ၊နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။သမာရကံ၊ဝသဝတ္တီ မာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သပြဟ္မကံ၊ ပြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤသြကာသ လောကကို။ သဿမဏပြာဟ္မဏိं ၊ ရဟန်းပုံကားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုတိနတ်-ကြင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ဣမံပဇံ၊ ဤသတ္တလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံထာရူပါနံ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ဘုရားရဟန္တာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။သာဓု ခေါ ပန၊ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂတော၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။ အသောသုံခေါ၊ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ ၌။ သာလေယျကာ၊ သာလရွာသားဖြစ်ကုန်သော။ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံကားသူကြွယ်တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော ပုံကားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိ ဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ကွ။ သမ္မောဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ အဉ္ဇလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေ ကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတ္ဝာ၊ လျှောက်ကြား၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်၊ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်လျက်။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော။သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဒ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စေ၊ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ မကောင်းမှု ပြုသောသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ဝိနိပါတံ၊အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံဥပ၊ငရဲ၌။ ဥဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊မှ။ပရံ၊၌။ သုဂတိ ံ၊ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။သဂ္ဂံ လောကံဥပ၊နတ်ပြည်၌။ ဥဇ္ဇန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတု၊သည်။ ကောပန၊ နည်း။သောပစ္စယော၊သည်။ကောတိ၊နည်း”ဟူသော။ ဝေါ၊ဤစကားကို။အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။

ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာဟေတု၊ မတရား ကျင့်ခြင်းဟူသော မညီမမျှကျင့်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အဓမ္မစရိယာ-ဟု ဆိုအပ်သော ဝိသမစရိယာ အကုသိုလ် စေတနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (အကျယ်စာပိုဒ် ၄၄၀-အမှာရှုလေ)။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဤ၊ ဤလောကခ္ခ။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ။(အကြွင်းတူပြီ။အဆုံး ဤတိ အဝေါစ-ပြန်စပ်)

ဘောတော ဂေါတမသ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတသ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တသ၊ မဝေဘန်အပ်သေးသော။ ဤမသ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နအာဇာနာမ၊ မသိ.ကုန်။

သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘောတော ဂေါတမသ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ကို။ အဝိဘတ္တသ၊ သော။ဤမသ၊၏။ အတ္ထံ၊ကို။ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။မယံ၊တို့သည်။အာဇာနေယျာမ၊ သိနိုင်ကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဤတိ၊သို့။ (ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။) ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်ကား။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်။ ဘာသိဿာမိ။ ဟောအုံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဤတိခေါ၊ လျှင်။ သာလေယျကာ၊ကုန်သော။ပြာဟူ၏ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ကို။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၄၀။ ဂဟပတယော၊တို့။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးသော အဘို့အစုတို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ မတရားကျင့်ခြင်းဟူသော မညီမျှကျင့်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အဓမ္မစရိယာဟု ဆိုအပ်သော ဝိသမစရိယာ အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးသော အဘို့အစုတို့ဖြင့်။ ဝစီဒွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏[1]။

၁။ တိဝိဓန္တိ တီဟိ ကောဋ္ဌာသေဟိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ကောဋ္ဌာသတ္ထော ဝိဓသဒ္ဒေါ သော စ ဝိဘာတ္တိဝစန ဝိပလ္လာသံ ကတ္တာ ပစ္စတ္တေ ကရဏဝစနဝသေန တိဝိဓန္တိ ဝုတ္တော အတ္ထောပန ကရဏပုထုဝစနဝသေန ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဋ္ဌီကာတ္ဌိနှင့် အညီ ၃-ပါးသော အဘို့အစုတို့ဖြင့်-ဟုပေး။

ကာယေနာတိ ကာယဒ္ဒါရေန (အဋ္ဌကထာ)။ ကာယေနာတိ တ္ထေ ကာယောတိ စောပနကာယော အဓိပ္ပေတော၊ သော စ အဓမ္မစရိယာယ ဒ္ဒါရဘူတော တေန ဝိနာ တဿာ အပ္ပဝတ္တနတော။ ကာယေနာတိစ ဟေတုမှိ ကရဏဝစနံ။ ဋ္ဌီကာတ္ဌိနှင့်အညီ ကာယေန၊ စောပနကာယဟူသော ကာယဒ္ဒါရ ကာယဝိညတ်ကြောင့်-ဟုပေး။ တန်၊ ကာယဒ္ဒါရေနာတိဝါ ကာယေန ဒ္ဒါရဘူတေန ကာယဒ္ဒါရဘူတေနာတိ တံ ဤတ္ထံဘူတလက္ခဏေ ကရဏဝစနံ-ဟူသော ဋ္ဌီကာအလို ကာယေန-ဖြင့် ဟု ဤတ္ထံဘူတ လက္ခဏတ္ထပေး။ ဤအလို ကာယေန အရ စောပန ကာယ

ဂဟပတ်ယောဝ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊သည်။ဟောတိ၊နည်း။ ဂဟပတယောဝ၊တို့။ ဣဓ၊ဤလောကဌ်။ကေစွေ၊ အချို့သော်သူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကိုလျှင်စွာ ချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ လုဒ္ဓေ၊

လည်းမည် ကာယဒုစရိုလည်း မည်သော ကာယဝိညတ်ရသည်။ ထိုကာယဝိညတ်ကို လည်း ဟေတုဖလ၂-မျိုးတွင် ဟေတု အဖြစ်ဖြင့် ဋီကာဆရာ ဖင့်ဆိုသည်။

အဓမ္မံ စရတိ ဟောယာတိ အဓမ္မစရိယာ။ ဟောယ၊ ဤစေတနာဖြင့်။ အဓမ္မံ၊ တံသမ္ဗန္ဓသန် ယောဂ-ဟူသော ဝိညတ်ကို။ စရတိ၊ ပြုကျင့်တတ်၏-ဟုပေး၊ ဤကိတန္တ ဝိဂ္ဂဟအလို . အဓမ္မစရိယာ-ဟူသော နိပ္ဖန္နပုဒ်အရ အကုသိုလ်စေတနာကိုကောက်။ (ဋီကာ)သို့မဟုတ် စရတိ+ဟောယာတိ=စရိယာ၊ အကုသိုလ်စေတနာကောက်။ အဓမ္မ အရ အဓမ္မောတိ ပန တံ သမ္ဗန္ဓသန်ဝ ယောဂေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ကာယဝိညတ်ကောက်။ ၎င်းနောက် အဓမ္မဿ စရိယာ အဓမ္မစရိယာ ဟု တွဲသော် မကောင်းသော အပြုအမူ ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကုသိုလ်စေတနာပင် ရ၏။

တနဲ၊ စရတိ+ဟောယာတိ=ဟူသော ကရဏသာဓ်အလို စရိယာ-အရ အကုသိုလ်စေတနာတည်း၊ ထို စေတနာသည် ဓမ္မ အဓမ္မ အနေဖြင့် ခွဲခြားသော် ဓမ္မတော အနပေတာတိ ဓမ္မာ-ဟူသော တဒ္ဓိတ်ဝိဂ္ဂဟနှင့် အညီ ဓမ္မမှ အလွတ်မဟုတ်၊ ဓမ္မန္တော်ဂတ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာရ၏။ ယင်းကို တဖန် အကုသလာပုဒ်ကဲ့သို့ နဓမ္မာတိ အဓမ္မာဟု ပြုသော် ကုသိုလ်စေတနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်စေတနာရ၏။ ထိုအကုသိုလ် စေတနာသည် အဓမ္မ,စရိယ-ဟု နှစ်မည်ရ ဖြစ်သောကြောင့် အဓမ္မာ စ သာ စရိယာစာတိ ဟူသော ကမ္မ ဓာရယ ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီ အဓမ္မစရိယာ မည်၏။ ၎င်းသည် ဟေတု ဖလ နှစ်မျိုးတို့တွင် ဖလတည်း။ ပစ္စနီကသမန္ဓေန သမ်။ပ။ သာဝေ ဝိသမာ စရိယာတိ ဝိသမစရိယာ ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ဝိသမစရိယာအရ အကုသိုလ် စေတနာကောက်ပုံ ဖလဖြစ်ပုံ သိလောက်ပြီ။

အထက်ပါ စကားတို့အရ ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတိ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ ကာယေန အရ ဝိညတ်သည် ဟေတု၊ အဓမ္မစရိယ, ဝိသမစရိယ တို့သည် ဖလ မည်သို့ ဖြစ်သနည်း။

ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်းအလို ဝိညတ်သည် အကုသိုလ်စေတနာအား မည်သည့် ပစ္စည်းမှ မတပ်ခသောကြောင့် ကာယေနနှင့် အဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယတို့သည် ဟေတု ဖလ 'အကြောင်းအကျိုး မဟုတ်'။ (ကိဉ္စာပိ။ပ။ နစ။ပ။ စေတနာယ ပတ္တိ ဟောတိ။ ဋီကာ)။ သို့သော်-၎င်းအဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယ ဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာသည် မြင်ကောင်းသော အရာမဟုတ်သောကြောင့် ကာယဒုစရိုဖြစ်မည် စစ်ဒုစရိ မနောဒုစရိုဖြစ်မည် ဟု တိတိကျကျ ခွဲခြားသိရန် မလွယ်။ ကာယေန ဟူသော ပုဒ်ကို ထောက်မှသာ ကာယဒုစရိုဖြစ်ကြောင်း၊ ဝါ-ကာယဒုစရိ ကာယဝိညတ်၌ ဖြစ်သော ကာယကံ ဖြစ်ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားသည်။

ဤသို့ ကာယေန အရ ကာယဝိညတ်သည် ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းတွင် မပါသော်လည်း ကာယဝိညတ်ကို ထောက်မှ စေတနာသည် ကာယဒုစရိုဖြစ်သော ကာယကမ္မ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟု ထင်ရှားသောကြောင့် ကာယေန-သည် ဟေတု၊ အဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယသည် ဖလ ဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကာယေနကို ဟေတုမှီ ကရဏ ဝစန် ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ တနည်း ကာယေနသည် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ စေတနာကို ကာယဒုစရိ ကာယ ဝိညတ်၌ ဖြစ်ကြောင်း အမှတ်အသား ဣတ္ထံဘူတ လက္ခဏာ၊ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ စေတနာသည် ကာယေန ပုဒ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော ဣတ္ထံဘူတလက္ခဏာ၂ဖြစ်၏၊ ထိုကြောင့် တံ ဣတ္ထံဘူတလက္ခဏေ ကရဏဝစန်-ဟု ဋီကာ ဆရာတမျိုး ဖွင့်ပြပြန်သည်၊ ကာယေန အရ ကာယဝိညတ် (စေသနကာယ ကာယဒုစရိ) သည် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟူသော အကုသိုလ်စေတနာ၏ ၂၄ ပစ္စည်းမှ အလွတ်ဖြစ်သော သဟကာရီကရဏ ဟိတ်တမျိုး ဟူလို။

၎င်းအဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ-ဟူသော အကုသိုလ်စေတနာသည်ပင် အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့ လားစေတတ်သော ကြောင့် ဟေတုလည်း မည်ပြန်ရကား ၄၃၉-စာပိုဒ်၌ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟေတု။ပ။ နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ-ဟု ဟောတော်မူလေသည်။

ထိုကြောင့် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟေတု၊ ဓမ္မ မှ အလွတ်သီးခြားမဟုတ်သော (ဓမ္မာနုပေတ)ကုသိုလ် စေတနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော မကောင်းသော အပြုအမူ ဖြစ်ကြောင်း တည်းဟူသော ညီမျှမှု သုစရိုက်နှင့်

ကြမ်းထမ်းသည်။ (ဒါရှကော၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။) လောဟိတပါဏိ၊ သွေးဖြင့်လိမ်းကပ်သော လက်ရှိသည်။ ဟတပ္ပဟတေ၊ သူတပါးကိုရိုက်ပုတ်ခြင်း အသေသတ်ခြင်းဌ။ နိဝိဋ္ဌော၊ သက်ဝင်သည်။ သမ္ဘပါဏဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ တို့ဌ ။ အဒယာပန္နော၊ မသနားခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဂါမဂတံ၀ါ၊ ရွာဌားအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အရညဂတံ၀ါ၊ တောဌ ထားအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ရွာဌမူလည်း ဖြစ်သော တောဌမူလည်း ဖြစ်သော- ဟုသော်လည်းပေး)။ ယံတံပရဝိတ္တူပကရဏံ၊ အကြင်သူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ်အသုံးအဆောင်ဥစ္စာသည်။ အတ္တိ၏။ အဒိန္နံ၊ သူတပါးတို့သည် မပေးအပ်သော။ တံ၊ ထိုသူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ် အသုံးအဆောင်ဥစ္စာကို။ ထေယျသံ၀ါတံ၊ ခိုးဝှက်လိုမူစိတ်အစုဖြင့်။ အာဒါတာ၊ ယူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ မေထုန်ကာမတို့ဌ မှားယွင်းစွာပြုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ပိတုရက္ခိတာ၊ အဖစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ မာတာပိတုရက္ခိတာ၊ အမိအဖစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဘာတုရက္ခိတာ၊ မောင်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဘဂိနိရက္ခိတာ၊ ညီမ အစ်မစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဉာတိရက္ခိတာ၊ ဆွေမျိုးစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဂေါတ္တရက္ခိတာ၊ အမျိုးအနွယ်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ တရားကျင့်ဖော်အပေါင်းသည်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမရင်း။ သဿာမိကာ၊ ပိုင်ရှင်ရှိသော မိန်းမရင်း။ သပရိဒဏ္ဍာ၊ ဒဏ်ထားအပ်သော မိန်းမရင်း။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ မာလာဂုဏ္ဌပရိက္ခိတ္တာပိ၊ ပန်းကုံးစွပ်အပ်သော မိန်းမရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာ တာ၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်။သန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာရူပါသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော မိန်းမဘို့ဌ။ စာရိတ္တံ၊ လွန်ကြူးသော အကျင့်သို့။ အာပဇ္ဇတာ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ဝေ၀ေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ဖြင့်။ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတယော၊တို့။ ဣဓ၊ဌ။ ကေစ္စော၊သည်။ မုသာ၀ါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ သဘာဂတောဝါ၊ အစည်းအဝေးဌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပရိသာဂတောဝါ၊ ပရိသတ်အလယ်ဌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ဉာတိမဇ္ဈဂတောဝါ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အလယ်ဌ တည်သည်ဖြစ်၍သော်၎င်း။ပူဂမဇ္ဈဂတောဝါ၊စစ်သည်အပေါင်းတို့၏ အလယ်ဌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရာဇကုလမဇ္ဈဂတောဝါ၊ မင်းမျိုးတို့၏ အလယ်ဌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ အဘိနီတော၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ "ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျား။ ဧဟိ၊

ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိသော မကောင်းသော အပြုအကျင့်ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်စေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်-ဟုပေး။

ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတိ-ကိုလည်း ကာယေန၊ စောပန ကာယ ဟူသော ကာယဒ္ဒါရ ကာယဝိညတ်ကြောင့်။ဝါ၊ ဖြင့်(ဣတ္ထံဘူတ)။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ ဓမ္မမှ အလွတ်သီးခြားမဟုတ်သော။ပ။ မကောင်းသော အပြုအမူအကျင့် ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏-ပေး။ အဓမ္မဿ+စရိယာ၊ အဓမ္မံ+စရတိ+တောယာတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ အနက်ပေးပုံကို လည်း ဤနည်းမှီ၍ သိလေ။ အဓမ္မစရိယာနှင့် ဝိသမစရိယာ ကမ္မဓာရယ်ဘဲပုံ အဌကထာ တိုက်ခိုက်ရှိပြီးဖြစ်၏။

၁။ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၉၂-သမ္ဘပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိကို ထောက်၍ ဤ ဌ သမ္ဘသဒ္ဒါ ပါသင့်သည်။

မ နှဲ ၁-၁၉—နှ·ဗု-သ

လာလော့။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ ဇာနာသိ၊သိ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝဒေဟိတိ၊ ပြောဆို လော့” ဟူ၍။ သက္ခိဘုဇ္ဈော၊ သက်သေပြု၍ မေးအပ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဇာနံဝါ၊ မသိဘဲလျက်လည်း။ ဇာနာမီတိ၊ သိ၏ဟူ၍ ။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ဇာနံဝါ၊ သိလျက်လည်း။ နဇာနာမီတိ၊ မသိဟူ၍ ။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ အပဿံဝါ၊ မမြင်ဘဲလျက်လည်း။ ပဿာမီတိ၊မြင်၏ ဟူ၍။ အာဟ၊၏။ ပဿံဝါ၊ မြင်လျက်လည်း။ နပဿာမီတိ၊ မမြင်ဟူ၍။ အာဟ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အတ္တာဟေတုဝါ၊ မိမိဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ ပရဟေတုဝါ၊ သူတပါးဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ အာမိသကိဉ္စိက္ခ ဟေတုဝါ၊ အနည်းငယ်မျှသော တံစိုးလက်ဆောင် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ သမ္မာဇာနမုသာ၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ ဘာသိတာ၊ပြောဆိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပိသုဏဝါစော၊ ချေဖျက်ကုန်းတိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့မှ။ သုတ္တာ၊ကြားရ၍ ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ အက္ခာတာ၊ ပြောကြားတတ်၏။ အမုတြာ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။ သုတ္တာ၊ ၍။ အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏အထံ၌။ အက္ခာတာ၊ ကြားတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမဂ္ဂါနံဝါ၊ ညီညွတ်ကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဘေတ္တာ၊ ခွဲတတ်၏။ ဘိန္နာနံဝါ၊ ကွဲပြားသော သူတို့ကိုလည်း။အနုပ္ပဒါတာ၊ ထင်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ ဝဂ္ဂါရာမော၊ ကွဲပြားသူလျှင် မွေ့လျော်ရာ ရှိသည်။ ဝဂ္ဂရတော၊ ကွဲပြားသူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ ဝဂ္ဂနန္ဒီ၊ ကွဲပြားသူတို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ ဝဂ္ဂကရဏီ ၊ ကွဲပြားကြောင်းဖြစ်သော။ဝါစာ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသဝါစော၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိသူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်စကား သည်။ အဏ္ဍကာ၊ အဖုအထစ်ရှိ၏။ ကက္ကသာ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ပရကဋုကာ၊ သူတပါးတို့ နားခါး၏။ ပရာဘိသဇ္ဇနီ၊ သူတပါးတို့ကို ငြိစေတတ်၏။ ကောဓသာမန္တာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အနီးဌာ ဖြစ်၏။ အသမာဓိသံဝတ္တနိကာ၊ သမာဓိကို မဖြစ်စေတတ်။ တထာရူပီ ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ဟောတိ၊၏။ အကာလဝါဒီ၊ မသင့် သောအခါ၌ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ အဘူတဝါဒီ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ (အဘူတဝါဒီ တိ ယံ နတ္ထိ၊ တဿ ဝတ္တာ။ ဌ။ မရှိသည်ကို အရှိလုပ်ပြောဆိုသူ)။ အနတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ အဓမ္မဝါဒီ၊ သဘာဝမကျ သည်ကို ဆိုလေ့ရှိ၏၊ အဝိနယဝါဒီ၊စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အနိဓာနဝတိ ၊ စိတ်နှလုံးဌာ မထားသင့်သော။ ဝါစံ၊စကားကို။ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကာလေန၊ မသင့်လျော်သော အခါ၌။ အနုပဒေသံ၊ အကြောင်းမရှိသော။ အပရိယန္တဝတိ ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် မစပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဂဟပတယော၊တို့။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။တိဝိဓံ၊တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။အဓမ္ဓ စရိယာဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၌။ ဧကစ္စော၊သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှု၍ကြံဖန်ခြင်း (အဘိဇ္ဈာ) မျှားသူသည်။ ဟောတိ၊၏။

ပရဿ၊၏။ ယံတံပရဝိတ္ကဿပကရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံ၊ကို။ "ပရဿ၊၏။ ယံ၊အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်။) အဿ၊ ဖြစ်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ သြကောင်းလေစ"ဟူ၍။ အဘိဏှာတာ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသူသည်။ဟောတိ၊၏။ "ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ဟညန္တု၀ါ၊ သတ်အပ်မူလည်း သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝဇ္ဈန္တု၀ါ၊ သေမူလည်း သေစေကုန်သတည်း။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တု၀ါ၊ ပြတ်မူလည်း ပြတ်စေကုန်သတည်း။ ဝိနဿန္တု ၀ါ၊ ပျက်စီးမူလည်း ပျက်စီးစေကုန်သတည်း။ မာ၀ါအဟေသုန္တိ၊ မဖြစ်မူလည်း မဖြစ်စေကုန်"ဟူ၍။ ပဒုဋ္ဌမနသက်ပေါ်၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊မှားသော အယူရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဒိန္နံ၊ အလှူ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြီး၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ အလှူငယ်၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကတဒုက္ကဋာနံ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဖျားသည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးရင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရော-လောကော။ တမလွန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိ၌အကောင်းအဆိုးပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပိတာ၊ အဘ၌ အကောင်း အဆိုး ပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သြပပါတိကာ၊ စုတေပြီး၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တ၀ါတို့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုရင်း။ ပရဉ္စလောကံ၊ တမလွန်လောကကိုရင်း။ အဘိညာ၊ ထူးသောပညာ ဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပ၀ေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော။ တေသမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုံကားတို့သည်။လောကေ၊ ၌။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်"ဟူ၍။ ဝိပရီတဒဿနော၊ ဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧ၀ံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တိ၀ိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟေတုခေါ၊ ကြောင့်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ မကောင်းမှုပြုသော သူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံဥပ၊ ၎ရဲ၌။ ပဋ္ဌန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဂဂ၁။ ဂဟပတယော၊ တို့။ တိ၀ိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ တရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းဟူသော အညီအမျှကျင့်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဓမ္မစရိယာဟူသော သမစရိယာသုစရိုက် စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။

၁။ အခြားသော အထုဋ္ဌာနဋ္ဌ သယံ အဘိညာယာတိ သာမံ ဥတ္တာ-ဟူ၍ သော်၎င်း။ အတ္တနော ဉာဏေန-ဟူ၍သော်၎င်း ဖွင့်၏။ ဤသယံ-ကို သစ္ဆိကတ္ဝာ-၏ ဝိသေသနကြ၍ အဘိညာယ-ကို အဘိ၀ိသိဋ္ဌာယ ပညာယ-ဟု ဖွင့်၏။

ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စိ၊လျှင်။ တိဝိဓံ၊တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ဤ၌။ ကေစ္စော၊သည်။ ပါဏာတိ ပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍ ။ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုလျှင်စွာ ချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက် ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၏။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊၍ ။ အဒိန္နာဒါနာ၊မှ။ ပဋိဝိရ တော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ပရဿ၊၏။ ဂါမဂတံ၊ ဂါ၊ ဖြစ်သော။ အရညဂတံ၊ ဂါ၊ ဖြစ်သော။ ယံတံ ပရဝိတ္တူပကရဏံ၊သည်။ အတ္ထိ၏။ အဒိန္နံ၊ သော။တံ၊ကို။ ထေယ္ယသံ၊ါတံ၊ ဖြင့်။ အာဒါတာ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာပြုကျင့်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊၍။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၏။ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမၛင်း။ ပ။ တထာရူပါသု၊ တို့၌။ စာရိတ္တံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂဟပတ-ယော၊ တို့။ပ။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊တို့။ ကထဉ္စိ၊လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ဤ၌။ ကေစ္စော၊သည်။ မုသာဝါဒံ၊ကို။ ပဟာယ၊၍ ။ မုသာဝါဒါ၊မှ။ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၏။ပ။ သော၊သည်။ အဇာနံဝါ၊ မသိဘဲ လျှက်လည်း။ နဇာနာမီတိ၊ မသိဟူ၍ ။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ။(အကြွင်းတူ)။

ပိသုဏံဝါစံ၊ ချေဖျက်ကုန်းတိုက်သောစကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိ-ဝိရတော သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတ္မာ၊ ကြားရ၍ ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ပ။ သမဂ္ဂါရာမော၊ညီညွတ် သူလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ် သူတို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။သမဂ္ဂကရဏိ ံ၊ညီညွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစံ၊စကားကို။ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဖရုသံဝါစံ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားကို။ ပဟာယ၊၍။ ဖရုသာယ ဝါစာယ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဏသုခါ၊ နားချမ်း သာစေတတ်၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင် ၏။ ပေါရီ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ မျှားစွာသောလူတို့သည် နှစ်သက် အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ မျှားစွာသောလူတို့၏ စိတ်ကို ပျံ့ပြားစေတတ်သည်။ ဟောတိ၏။ ဘထာရူပိ ံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသိတာ၊သည်။ ဟောတိ၏။

သမ္မပ္ပလာပ်၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို။ ပဟာယ၊၍ ။ သမ္မပ္ပလာပါ၊မှ။ ပဋိဝိရတောသည်။ ဟောတိ၊၏။ကာလ၀ါဒီ၊ သင့်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတ၀ါဒီ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကိုသာပြောဆိုလေ့ရှိသည်။အတ္ထ၀ါဒီ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မ၀ါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ဝိနယ၀ါဒီ၊ စည်းကမ်းတကျသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိဓာန၀တိ ၊ စိတ်နှလုံး၌ထားသင့်သော။ ၀စီ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တ၀တိ ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ၀စီ၊ကို။ ဘာသိတာ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂဟပတယော၊တို့။ ဧ၀ံခေါ၊ လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ၀စီသယ၊ဖြင့်။ ၀ါ၊ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ တိ၀ိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ၀ါ၊ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊၌။ ကေစ္စော၊သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှု၊ကြံဖန်ခြင်း(အဘိဇ္ဈာ) မမျှားသူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပရသ၊၏။ ယံတံ ပရ၀ိတ္တာ၊ပဟာရဏံ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။တံ၊ကို။ "ပရသ၊၏။ ယံ၊အကြင်ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊၏။ တံ၊ထိုဥစ္စာသည်။ မမ၊ငါ၏(ဥစ္စာသည်။)အသ၊ဖြစ်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊သြကောင်းလေစ"ဟူ၍။အဘိဇ္ဈာတာ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှု၊ကြံဖန်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အဗျာပန္နစိတ္တော၊မဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ရှိသူသည်။ဟောတိ၊၏။ "ဣမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အ၀ေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ ဒေါသမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်သတည်း။ (အဗျာပဇ္ဇာတိ ဗျာပါဒရဟိတာ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ၌-ပ-၃၀၄)။ အနီဃာ၊ဆင်းရဲမရှိကြကုန်သည်။ဟောန္တု၊ကုန်သတည်း။ သုခီ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊တို၊ ဆောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း" ဟူ၍။ အပ္ပဒုဋ္ဌမနသက်ပေါ်၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံမရှိသူသည်။ ဟောတိ၊၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ မှန်သော အယူရှိသူသည်။ ဒိန္နံ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ (အကြင်းကဏ္ဍပကွဲကို မှီ၍ပေး)။ ။ဣတိ ၊ဤသို့။ အ၀ိပရိတဒဿနော၊မဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧ၀ံ၊ခေါ၊ လျှင်။ တိ၀ိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ၀ါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်၊ ဟောတိ၊၏။

ဂဟပတယော၊တို့။ ဧ၀ံ၊သို့။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဧ၀ံ၊သို့။ ဣဓ၊၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊၌။ သုဂတိ ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂလောကံ ဥပ၊ နတ်ပြည်လောက၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄၂။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ သမစာရီ၊ သုစရိုက်ကိုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ "အဟံ၊သည်။ ကာယဿ၊၏။ ဘေဒါ၊သော။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊၌။ ခတ္တိယမဟာသာလာနံ၊မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော မင်းမျိုးတို့၏။သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ဥ၀ပဇ္ဇေယ္ယံ၊ ရောက်ပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ သြော်ကောင်းလေစ" ဟူ၍။ စေ အာကခ်ေယ္ယ၊ အကယ်၍ တောင့်တအံ့။ သော၊ ထိုတရားကို ကျင့်သောသူသည်။ ကာယဿ၊၏။ပ။ သဟဗျတံ၊သို့။ယံ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဥ၀ပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ တေ၎ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။သော၊ ထိုသူသည်။ တထာ၊ ထိုတောင့်တသောအတိုင်း။ ဓမ္မစာရီ၊သည်။ သမစာရီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊တည်း။ (နောက်၌ ထူးရာကိုသာ အနက်ရေးမည်)။

ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနုံ၊ မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုံကားတို့၏။ပ။ ဂဟပတိမဟာသာလာနုံ၊ မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော သူကြွယ်တို့၏။ပ။ စာတုမဟာရာဇိကာနုံ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနုံ၊ နတ်တို့၏။ပ။ တာဝတိံသာနုံ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ယာမာနုံ၊ ယာမာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ တုသိတာနုံ၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ နိမ္မာနရတိနုံ၊ နိမ္မာနရတီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိနုံ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒေဝါနုံ၊ တို့၏။ပ။ ဗြဟ္မကာယိကာနုံ၊ ပဌမစျာန်ဘုံ၌ ဖြင့်ကုန်သော။ ဒေဝါနုံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ပ။ အာဘာနုံ၊ ဒုတိယစျာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ပရိတ္တာဘာနုံ၊ ပရိတ္တာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အပ္ပမာဏာဘာနုံ၊ အပ္ပမာဏာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ အာဘဿရာနုံ၊ အာဘဿရာဘုံ၌ဖြင့်ကုန်သော။ပ။ ပရိတ္တသုဘာနုံ၊ ပရိတ္တသုဘာဘုံ၌ ဖြင့်ကုန်သော။ပ အပ္ပမာဏသုဘာနုံ၊ အပ္ပမာဏသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သုဘကိဏ္ဏာနုံ၊ သုဘကိဏ္ဏာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဝေဟပ္ဖလာနုံ၊ ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဝိဟာနုံ၊ အဝိဟာဘုံ၌ဖြင့်ကုန်သော။ပ။အတပ္ပါနုံ၊ အတပ္ပါဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သုဒဿာနုံ၊ သုဒဿာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။သုဒဿီနုံ၊ သုဒဿီဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ။ပ။ အကနိဋ္ဌာနုံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂါနုံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂါနုံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနူပဂါနုံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနူပဂါနုံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ ဒေဝါနုံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ ။(ကြွင်းလွယ်)

ဂဟပတယော၊တို့။ ဓမ္မစာရီ၊သည်။ သမစာရီ၊သည်။ "အဟံ၊သည်။ အာသဝါနုံ၊အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂကုလုတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သောပညာငါးမျိုးတို့ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ၊ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊အဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍ ။ ဝိဟရေယျ၊ နေရပါမူကား။ အဟောဝတ၊တိ၊စ"ဟူ၍။ စေ အာဂတခေါ်ယျ၊ အုံ့။ပ။ သမစာရီ၊သည်။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(စာပိုဒ် ၄၃၉-အဆုံးမှ တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်)။

၄၄၃။ ဝေ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော်။ သာလေယျကာ၊ သာလေယျကရွာသားဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊ ပုံကားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ (အကြွင်းသည် ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၆-နှင့်တူပြီ)။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ပဌမံ၊ သော။ သာလေယျကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ဝေရဇ္ဇကသုတ်

၄၄၄။ (ဝေံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဧတဝေနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါ၊နသမယေန၊

ခ်ီ။ ဝေရဇ္ဇကာ၊ ဝေရဇ္ဇရှာခ်ီနေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံကားသူကြွယ်တို့သည်။ ကေနစိ ဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ခ်ီ။ ပဋ္ဌိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။(အကြင်းကား သာလေယျကသုတ်နှင့် အတူတူပင်တည်း၊ အနက်မထူးပြီ၊ ရှေသုတ်ကား ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်၊ ဤသုတ်ကား ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်၊ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဝေရဇ္ဇကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဝေဒလ္လသုတ်

၄၄၉။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ခ်ီ။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာ (ဖလသမာပတ်)မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒုပ္ပညော ဒုပ္ပညောတိ၊ပညာမရှိသူ ပညာမရှိသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ပညာမရှိသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါတိ၊ ဆိုအပ်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပ္ပဇာနာတိ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိဉ္စာ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဣဒံ၊ ဤတောဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ မသိ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပ္ပဇာနာတိ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ၊ ထိုထက်သာလွန်သော။ ပဉ္ဍ၊ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆိ ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပညဝါ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိ ပညာရှိ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက၊ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇာနာတိ ပဇာနာတိ၊ သိ၏ သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပ။ ပညဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝိညာဏံ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏံ ဝိညာဏံ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ကိဉ္စာ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ သုခန္တိပိ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း [1]။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။

၁။ သုခန္တိပိ ဝိဇာနာတိတိ သုခဝေဒနမ္ပိ ဝိဇာနာတိ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။ကိန္တိ ဟု မမေးမူ၍ ကိဉ္စ ဝိဇာနာတိဟု ကံပြင့်မေးသောကြောင့် သုခန္တိပိ ဟူသော အပြေဋ္ဌလည်း သုခဝေဒနမ္ပိဟု ကံပြင့် ဖွင့်သည်။

ဒုက္ခန္တိပိ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခန္တိပိ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊၏။ပ။ ဝိညာဏန္တိ၊ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ၊ယာ စ ပညာ၊ အကြင်ပညာသည်ရင်း။ ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောကုန်သလော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့၏။ ဝိနိဗ္ဘုဇိတ္ဝာ ဝိနိဗ္ဘုဇိတ္ဝာ၊ ခွဲခြမ်း၍ ခွဲခြမ်း၍။ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးပြုခြင်းကို။ ပညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။အာဝုသော၊ ဂါရှင် ကောဌိက။ ယာ စ ပညာ၊ သည်ရင်း။ ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်၏။နော ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောသည်မဟုတ်ကုန်။ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနိဗ္ဘုဇိတ္ဝာ ဝိနိဗ္ဘုဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ နစ လဗ္ဘာ၊ မရအပ်သည်သာ။အာဝုသော၊ က။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယံ၊ ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ကုန်၏။ နော ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနိဗ္ဘုဇိတ္ဝာ ဝိနိဗ္ဘုဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ နစ လဗ္ဘာ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယာ စ ပညာ၊ သည်ရင်း။ယဉ္စ ဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။အတ္ထိ၊ ၏။ သံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ နောဝိသံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာ စ ပညာ၊ သည်ရင်း။ ယဉ္စဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။အတ္ထိ၊ ၏။ သံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ နောဝိသံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့တင်။ ပညာ၊ မဂ်ပညာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝိညာဏံ၊ မဂ်ဝိညာဏ်ကို။ ပရိညေယ္ယံ၊ ပိုင်းခြားမှ သိအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဘာဝေဘဗ္ဗ ပရိညေယျသည်။ နေသံ၊ထိုပညာ ဝိညာဏ်တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

၄၅၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဝေဒေတိ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏ ခံစား၏။ ဣတိ ခေါ် တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ သညာ သညာတိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ဖြင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏ မှတ်သား၏။ ဣတိ ခေါ် တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ၏။ ကိဉ္စ၊ ကိုလျှင်။သဉ္ဇာနာတိ၊သနည်း။ နီလကမ္မိ၊ ညိုသောအဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား ၏။ (ဤနေရာ၌ ဤအဋ္ဌကထာလာ သညာလေးမျိုးလုံးနှင့် သက်ဆိုင်၏)။ ပီတကမ္မိ၊ ရွှေသော အဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၏။ လောဟိတကမ္မိ၊ နီသောအဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၏။ သြဒါတမ္မိ၊ ဖြူသော အဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ သဉ္ဇာနာတိ သဉ္ဇာနာတိ၊

မှတ်သား၏ မှတ်သား၏။ ဣတိ ခေါ် တသွာ၊ ကြောင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ယာ စ ဝေဒနာ၊ သည်ရင်း။ ယံ စ သညာ၊ သည်ရင်း။ယဉ္စဝိညာဏံ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောကုန်သလော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤဝေဒနာသညာ ဝိညာဏ်တို့၏။ ဝိနိဗ္ဘုဇိတွာ ဝိနိဗ္ဘုဇိတွာ၊ ၍။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတုံ၊ ၄ါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာစဝေဒနာ၊ သည်ရင်း။ ယာစသညာ၊ သည်ရင်း။ ယဉ္စဝိညာဏံ၊သည်ရင်း။အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ပညာပေတုံ၊ ၄ါ။ နစလဗ္ဘာ၊ မရအပ်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၁။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဉ္စဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ ငါးပါးသော ပသာဒိန္ဒြေတို့မှ။နိဿဋ္ဌေန၊ လွတ်သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ မနောဝိညာဏေန၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထစျာန်စိတ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ နေယျ၊သိအပ်သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့ မေးလျှောက်၏။အာဝုသော၊ က။ပဉ္စဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့မှ။ နိဿဋ္ဌေန၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ မနောဝိညာဏေန၊ သည်။ "အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွဲ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တောတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟူ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ နေယျ၊ သိအပ်၏။ "ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟူ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ နေယျ၊ ၏။ "ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ နေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ နေယျ၊ သိအပ်သော။ ဓမ္မံပန၊ တရားကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်တရားဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ နေယျ၊ သော။ မြတ်၊ တရားကို။ ပညာစက္ခုနာ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပညာပန၊ ပညာသည်ကား။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပညာ၊ ပညာသည်။ အဘိညတ္ထာ၊ ရှေးရှုသိခြင်းအကျိုးရှိ၏[1]။ ပရိညတ္ထာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ပဟာနတ္ထာ၊ ပိုင်နိုင်စွာ ပယ်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၂။ အာဝုသော၊ ရာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ဖြစ်ခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။အာဝုသော၊ က။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ပရတောဃောသော၊ သူတပါးတို့ထံမှ ရအပ်သော တရားသံဃင်း။ ယောနိသော မနသိကာရော၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဂင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့သည်။အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးမြှောက်အပ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အရဟတ္တမဂ် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ စိတ်၏

၁။ အဘိညတ္ထာကို အဘိညေယျ ဓမ္မေ အဘိဇာနာတိ-အဋ္ဌကထာ၊အဘိမုခံ ဥယျေ၊အဘိမုခံ အဝိရဇ္ဈနဝသေန ဇာနာတိ-ဋီကာ ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ အဘိညတ္ထာ၌ အဘိသည် အဘိမုခတ္ထတည်း၊ အဘိဝိသိဋ္ဌမဟုတ်။

ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာမှ တပါးသော အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် တည်း ဟူသော အကျိုးရှိသည်ရင်း။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ဟူသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ ကိလေသာ တို့မှလွတ်ကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ ဟူသော အကျိုးရှိသည်ရင်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းဟူသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏ ။

အာဝုသော၊ က။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေါဟိ၊ တို့သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ အပ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်ရင်း။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်ရင်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သီလာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ စတုပါရိ-သုဒ္ဓိသီလသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုတာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားကို ကြားနာ ခြင်းသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။သာ ကစ္ဆာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားကို ဆွေးနွေးခြင်း သည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သမထာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ သမာဓိတည်ငြိမ်ပါးသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ဝိပဿနာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ ဝိပဿနာသည် ချီးမြှောက်အပ်သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ အင်္ဂေါဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့ သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်ရင်း။ စေတောဝိမုတ္တိ ဖလာနိသံသာစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်ရင်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိ သံသာစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုး၏။

၄၅၃။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဝါ ပန၊ ဘဝဘို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ကာမဘဝေါ၊ (ကာမဘုံသို့ ကပ်ရောက်တတ် သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော)ကာမဘဝရင်း။ ရူပဘဝေါ၊ (ရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်တတ်သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော) ရူပဘဝရင်း။ အရူပဘဝေါ၊ (အရူပဘုံသို့ကပ်ရောက်တတ်သော စေတနာ၊ထိုစေတနာကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူ သော)အရူပဘဝရင်း။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုး၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန်ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊က။ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏရှိကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာသံယောဇဉ် ရှိကုန်သော။

၁။ ဖလကွဏေ နိဗ္ဗတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ ဖလံ အ ဃသာဘိ စေတောဝိမုတ္တိဖလာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံး သည် အရဟတ္တမဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ အကျိုးတရားချည်း ဖြစ်သော်လည်း ပညာဝိမုတ္တိဖလ၏ အရဖြစ်သော အရဟတ္တဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချန်၍ ၎င်းအရဟတ္တဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိမှကြင်းသော အရဟတ္တဖလစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို စေတော ဝိမုတ္တိဖလ၊ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသ-ဟူသော အနှစ်တ် အရကောက်သည်၊ ထိုကြောင့် ရှိကာဋ္ဌ စေတော ဝိမုစ္စတိ တောယာတိ စေတောဝိမုတ္တိ-အဂ္ဂဖလပည် ဌပေဘုဝ အဝသေသာ ဖလခမ္မာ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်၊ ဣမ ၊ စ စေတောဝိမုတ္တိသဒ္ဒေန ပဟာနမတ္တံ ဂဟိတံ၊ ပုဗ္ဗေ ပဟာယကခမ္မာ-ဟု ရှိကာဋ္ဌမိန့်သောကြောင့် ရှေး စေတောဝိမုတ္တိဖလာ-ပုဒ်၌ စေတောဝိမုတ္တိဖြင့် ပဟာယကခမ္မကိုယူ၍ နောက်စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ-၌ ပဟာနမတ္တကိုယူ။ နောက်နှစ်ပုဒ်၌ ဤနည်းနှင်နှင်တည်း။

သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။တတြတတြ၊ ထိုထိုဘဝ ဂတိ စသည်၌။အဘိနန္ဒနာ၊ ရူပါဒိုစသည်ကို လွန်လွန်မင်းမင်း နှစ်သက်ခြင်းကြောင့်။ဝေ၀ံ၊ ဤသို့။ အာယတိ ံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အာယတိ ံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ကထံပန၊ လျှင်။ နဟောတိ၊ နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။အာဝုသော၊ က။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ဝိဇ္ဇာ၊ပွါဒါ၊အရဟတ္တမဂ်ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။တဏှာနိရောဓာ၊တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေ၀ံ၊ သို့။ အာယတိ ံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၄။ အာဝုသော၊ရာ။ပဋမံဈာနံ၊သည်။ကတမံ ပန၊နည်း။ဣတိ၊၏။အာဝုသော၊ က။ဣဓ၊ဘိက္ခု၊သည်။ (အကြင်းကို ဘယဘေရ၀သုတ် စာပိုဒ် ၅၁-၌) ။အာဝုသော၊က။ဣဒံ၊ ဤဈာန်ကို။ပဋမံဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ဣတိ ဤသို့ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဋမံပနဈာနံ၊ကား။ကတိအင်္ဂါကံ၊ အဘယ်မျှသော အင်္ဂါရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ က။ပဋမံဈာနံ၊ သည်။ပဉ္စင်္ဂိကံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ၌။ ပဋမံဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝိတက္ကောစ၊ ဝိတက်သည်ရင်း။ ဝိစာရောစ၊ သည်ရင်း။ ပီတိစ၊ သည်ရင်း။ သုခဉ္စ၊ သည်ရင်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာစ၊ သည်ရင်း။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဋမံဈာနံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊သို့။ ပဉ္စင်္ဂိကံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣဟိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။အာဝုသော၊ ရာ။ ပဋမံဈာနံ၊ သည်။ ကတင်္ဂ ဝိပ္ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါအဘယ်မျှရှိသနည်း။ (သို့မဟုတ်-ပယ်အင်ပြီးသော အဘယ်မျှသော အင်္ဂါရှိသနည်း-ဟု ၍ သော်လည်းပေး)။ ကတင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊က။ ပဋမံဈာနံ၊ သည်။ ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ၏။အာဝုသော၊က။ ဣဓ၊ ၌။ ပဋမံဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကာမစ္ဆန္ဒသည်။ (၀ါ၊ကို။) ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒေါ၊ သည်။ ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ သည်။ ပဟီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ပဟီနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပဟီနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကောစ၊ သည်ရင်း။ပ။ စိတ္တေကဂ္ဂတာစ၊ သည်ရင်း။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဋမံဈာနံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟီနံ၊ ၏။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ ၏။ ဣဟိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၅။ အာဝုသော၊ ရာ။ နာနာဝိသယာနိ၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနိ၊ အထူးထူးသော ကျက်စားရာရှိကုန်သော။ ပဌ၊ ကုန်သော။ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော အာရုံကို။ နပစ္စနုဘောန္တိ၊ မခံစားကုန်။ သေယ္ယထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ဧကျုန္ဒြေရင်း။ သောတိန္ဒြိယံ၊ သောတိန္ဒြေရင်း။ ဃာနိန္ဒြိယံ၊ ဃာနိန္ဒြေရင်း။ ဇိဝှိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝှိန္ဒြေရင်း။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ နာနာဝိသယာနံ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနံ၊ ကုန်သော။ အညမညဿ၊ ၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ နပစ္စနုဘောန္တာနံ၊ မခံစားကုန်သော။ ပဌန်၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျှောင်းရာသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်း။ ကောစ၊အဘယ်တရားသည်လျှင်။ နေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေဘို့၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ နာနာဝိသယာနိ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနိ၊ ကုန်သော။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ကို။ နပစ္စနုဘောန္တိ၊ မခံစားကုန်။

သေယျထိဒံ၊ တို့နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေရင်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ နာနာဝိသယာနံ၊ ကုန်သော။နာနာဂေါစရာနံ၊ ကုန်သော။ အညမညဿ၊ ၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ နုပစ္စာနုဘောဘဿနံ၊ ကုန်သော။ ပဋ္ဌနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပဋိသရဏံ၊ သည်။ မနော၊ ဇောစိတ်တည်း။ မနောစ၊ ဇောစိတ်သည်ပင်။ နေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ ပစ္စုနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆို၏။

၄၅၆။ အာဝုသော၊ ရာ။ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ သေယျထိဒံ၊ နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေရင်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေရင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊က။ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ သေယျထိဒံ၊ နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ဘို့သည်။ အာယုံ၊ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ ပြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ အာယုပန၊ ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာယု၊ သည်။ ဥသ္မံ၊ ကမ္မဇတေဇော ဟူသော ကိုယ်ဇွေကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဥသ္မာပန၊ ကမ္မဇတေဇောဟူသော ကိုယ်ဇွေသည်ကား။ ကိံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မေး၏။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အာယုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒါနေဝခေါ၊ ယခု အခါ၌သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော တရားစကားကို။အာယု ဥသ္မံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိတိ၊ အာယု ဥသ္မံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤဟောတော်မူ အပ်သည့်အတိုင်း။ အာဇာနာမ၊ သိကုန်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ ဥသ္မာ အာယုံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိတိ၊ ဥသ္မာ အာယုံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝေါ၊ အတိုင်း။ အာဇာနာမ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယထာကထံပန၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ဘာသိတသ၊ ဟောဆိုအပ်သော။ ဣမသ၊ ဤတရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက် ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ တေနဟိ၊ ထို သို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အဖို့။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ အုံ။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဣဓ၊ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိညူပုရိသာ၊ ပညာရှိယောကျားတို့သည်။ ဘာသိတသ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ စျာယတော၊ တောက်ပသော။ တေလပဒီပသ၊ ဆီမီး၏။ အစ္စိ ၊ အလျှံ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အာဘာ၊ အရောင် အလင်းသည်။ ပညာယတိ သေယျထာပိ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့။ အာဘာ၊ အရောင်အလင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အစ္စိ၊ မီးအလျှံသည်။ ပညာယတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ (ပညာယတိ ကို ကမ္မရှေ့ပြောင်း၍ အာဘာ၊ကို။ အစ္စိ၊ကို။ပညာယတိ၊ သိအပ်၏-ဟူလည်း ပေးနိုင်သည်)။ အာဝုသော၊ က။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ အာယု၊ သည်။ ဥသ္မံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊၏။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အာယုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆို၏။

၄၅၇။ အာဝုသော၊ရာ။ အာယုသင်္ခါရာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့သည်။ (အာယုသင်္ခါ ရာတိ အာယုမေဝ။ အဋ္ဌကထာ)။ တေဝ နု၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့ပင်လော။ ဝေဒနိယာ၊

ခံစားတတ်ကုန်သော။ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်။တေဝ နု၊ထိုဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့ပင်လော။(ဝေ လိုက်စပ်)။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။အည၊ အခြားတပါးတို့လော။ဝေဒနိ ယာ၊ ခံစားတတ်ကုန်သော ။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အည၊ တို့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

အာဝုသော၊ က။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့သည်ပင်။ နု။ မဟုတ်ကုန်။ ဝေဒနိယာ၊ခံစားတတ်ကုန်သော။ဓမ္မာ၊တို့သည်။တေဝ၊ထိုဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့ သည်ပင်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ အာဝုသော၊ က။ ဟိ၊ အပြစ်ကို ဆိုဦးအုံ့။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့သည်ပင်။အဘိ ံသု၊ ဖြစ်ကုန်ကြားအုံ့။ ဝေဒနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုဇီဝိတိန္ဒြေ ဟူသော အသက်တို့သည်ပင်။ အဘိ ံသု၊ ဖြစ်ကုန်ကြားအုံ့။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ စင်စစ်ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာ ပန္နဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ သမာပတ်မှ ထခြင်းသည်။ နုပညာယေထ၊ မထင်ရှား ရာ။ (တသွာ သညာ ဝေဒယိတ နိရောဓံ-ကို ထောက်၍ ဤ၌ ဣဒံကား နိပါတ်မျှသာ)။ အာဝုသော၊ က။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အည၊ အခြားတပါးတို့တည်း။ ဝေဒနိယာ၊ ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အည၊ တို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ ဖြေဆိုး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကတိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်သနည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ် သည်။ အစေတနံ၊ စိတ်စေတနာမရှိသော။ ကဋ္ဌယထာ၊ ထင်းကဲ့သို့။ ဥဋ္ဌိတော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အဝကွိတ္တော၊ လွှင့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သေတိ နု ခေါ၊ အိပ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယဒါ၊ ၌။ ဣမံကာယံ၊ ကို။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေဌင်း။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇော ဟူသော အင္ဒေဌင်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။တယောဓမ္မာ၊တို့သည်။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ အယံကာယော၊ သည်။ အစေတနံ၊ သော။ ကဋ္ဌယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဥဋ္ဌိတော၊ ဖြစ်၍။ အဝကွိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ သေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုး၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယ္ဟာယံ၊ အကြင်သူသည်။ မတော၊ သေပြီ။ ကာလကံတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေရာကာလရှိ၏။ ယောစာယံဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊ ၏။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်းသည်။ (ထူးခြားချက် သည်-လည်းဟူ)။ ကိ ံ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယ္ဟာယံ၊ အကြင်သူသည်။ မတော၊သေပြီ။ ကာလကံတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေရာကာလရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ကာယသင်္ခါရာ၊ကိုယ်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော ထွက်လေဝင်လေတို့သည်။နိရုဇ္ဈိ၊ချုပ်ကုန်ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ငြိမ်းကုန်ပြီ။ဝစီသင်္ခါရာ၊နှုတ်ကိုပြုပြင်တတ်ကုန်သော ဝိတက်ဝိစာရတို့သည်။နိရုဇ္ဈိ၊ကုန်ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ ကုန်ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရာ၊ စိတ်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော သညာဝေဒနာတို့သည်။ နိရုဇ္ဈိ၊ ကုန်ပြီ။ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ ကုန်ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ပရိက္ခိဏော၊ ကုန်ပြီ။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇ တေဇောဌေသည်။ ဝူပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ပသာဒိန္ဒြေတို့သည်။ ပရိဘိန္နာနိ၊ ပျက်စီးကုန် ပြီ။ (ယောစာယံ-မှ စိတ္တသင်္ခါရာ နိရုဇ္ဈိ ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓါ-တိုင်အောင် မထူးပြီ)။ အာယု၊ သည်။ နုပရိက္ခိဏော၊ မကုန်။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အဝူပသန္တာ၊ မငြိမ်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊

၁။ အာရမ္ဘကရသံ အနုဘဝန္တိတိ ဝေဒနိယာ။ နိယျာနိကာ-ကဲ့သို့ အနိယာပစ္စည်း-ကတ္တားဟော။

အထူးကြည်လင်ကုန်၏။ (ယွာယမ်မှ သမာပန္နော-တိုင်အောင်မထူး)။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်းတည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

၄၅၈။ အာဝုသော:ရာ။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာဖြစ်သော။သမာပတ္တိယာ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ်၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ဘည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွဲ၌ပင်လျှင်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာဘို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ဥပေက္ခာသည်ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးဘို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ အနိမိတ္တာယ၊ သခ်ါရနိမိတ်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးဘို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့ကိုလည်း။အမနသိကာရော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းငင်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သခ်ါရနိမိတ်မရှိသော။ ဝေတုယာ:စ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကိုလည်း။ မနသိကာရောစ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ ငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ တယော၊ သုံးပါး တို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ အမနသိကာရော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာ:ယ၊ သော။ ဝေတုယာစ၊ လည်း။မနသိကာရော ၎င်း။ပုဗ္ဗေစ၊ဝေ၎င်စားမီ ၎ရှေ့မဆွဲကပင်လျှင်။အဘိသခ်ါရော၊ (မည်မျှ ကြာအောင်ဝင်စားမည် ဟု) အချိန်ကာလပြင်ဆင်ထားခြင်း၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က၊ အနိမိတ္တာ ယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။အနိမိတ္တာယ၊ သော။စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ဝုဋ္ဌာနာယ၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ဝုဋ္ဌာနာယ၊ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ဒွေ၊နှစ်ပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ မနသိကာရော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ ဝေတုယာစ၊ကိုလည်း။

အမနသိကာရော၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနာယ၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ပစ္စယာ၊တို့သည်။ ဤမေ ခေါ် ဒေ၊ တို့တည်း။ဤတို၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၅၉။ အာဝုသော၊ ရာ။ အပ္ပမာဏာ၊ အပ္ပမာဏ မည်သော။ ယာစာယ် စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်စေတောဝိမုတ္တိ၎င်း။ အာကိဉ္စညာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်စေတောဝိမုတ္တိ၎င်း။သုညတာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ၎င်း။ ဤမေမှာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိတို့သည်။ နာနာတ္ထာစေ၀၊ ထူးသောအနက်လည်းရှိကုန်သလော။ နာနာဗျဉ္ဇနာစ၊ ထူးသောသဒ္ဒါလည်းရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကေတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သလော။ (ဤမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိတရားတို့၏။) ဗျဉ္ဇနမေ၀၊သဒ္ဒါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူးသလော။ ဤတို၊ ဤသို့မေးပြီ ။

အာဝုသော၊ က။ (ယာစာယ် အပ္ပမာဏာ။ပ။ အနိမိတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ရှေးနည်းအတိုင်း)။ဤမေမှာ၊ဤစေတောဝိမုတ္တိ တရားတို့သည်။ယံပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။အာဝမ္မ၊ စွဲ၍။ နာနာတ္ထာစေ၀၊ထူးသော အနက်လည်း ရှိကုန်၏။နာနာဗျဉ္ဇနာစ၊ ထူးသောသဒ္ဒါလည်း ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ သောပရိယာယော၊သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဤမေမှာ၊ တို့သည်။ ယံပရိယာယံ၊ ကို။ အာဝမ္မ၊ စွဲ၍။ ကေတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်၏။ (ဤမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။) ဗျဉ္ဇနမေ၀၊သည်သာ။နာနံ၊ ထူး၏။ အာဝုသော၊ က။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ စခေါ၊သာတည်း။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယံပရိယာယံ၊ကို။ အာဝမ္မ၊စွဲ၍။ ဤမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနာတ္ထာစေ၀၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာစ၊ ကုန်၏။ သောပရိယာယော၊သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဤ၀၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကော်၊တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ ပျံ့နှံ့ဇေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်ကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော အရပ်ကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော အရပ်ကို။ ဤတို၊သို့ ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက်၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာ၀န္တံ၊ အလုံးစုံ သတ္တ၀ါ ရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တ၀ါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ သော။ အပ္ပမာဏေန၊ သော။ အ၀ေ၀ရေန၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊ ပျံ့နှံ့ဇေ၍ ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ မုဒိတာ သဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အပ္ပမာဏာ၊ ပျံ့နှံ့စေခြင်းအတိုင်းအရှည်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ၎စွတိ၊၏[၂]။

၁။ ဤမေ ဓမ္မာနှင့် နာနာတ္ထာ နာနာဗျဉ္ဇနာ ကေတ္ထာ ပုဒ်တို့ အရေးတူစေရန် ဗျဉ္ဇနမို့ နေသံ နာနာအတ္ထောပိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ နာနာတ္ထ စသည်ကို ဗဟုဗ္ဗီဟိကြံ၍ အနက်ယောဇနာသည်၊ ဤမေဓမ္မာနှင့် ဗျဉ္ဇနမေ၀ နာနံ-ကား မည်သည်နည်းနှင့်မှ အရမတူနိုင်ရကား ဤမေဓမ္မာ-ကို ဤမေသံ ဓမ္မာနံ-ဟု သမ္ဗန်ပြင်၍ ယောဇနာသည်။

၂။ ဖရဏအပ္ပမာဏတာဃ အပ္ပမာဏံ နာမ။ အဋ္ဌကထာ။

အာဝုသော၊ရာ။ အာကိုဠညာ၊အာကိုဠညမည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ကတမာစ၊အဘယ်နည်း။အာဝုသော။ က။ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိညာဏဋ္ဌာယတနံ၊ ဝိညာဏဋ္ဌာယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း ဘင် ကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးမျှားရ၍။ အာကိုဠညာယတနံ၊ အာကိုဠညာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အာကိုဠညာ၊ အာရုံဟူသော ကိုဠနမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။သုညတာ၊ မည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊က။ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ဘိက္ခု၊သည်။အရညဂတောဝါ၊တောအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ "ဣဒံ၊ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။အတ္တေနဝါ၊(ငါသူတပါး ယောကျ်ား မိန်းမဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမှဌင်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ (သက်နှံ့ သပိတ်စသည် ဟု ဆိုအပ်သော) ငါ့ဥစ္စာမှဌင်း။ သုညန္တိ၊ ဆိတ်၏ "ဟူ၍။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ သုညတာ၊ မည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာဝုသော၊ရာ။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာစ၊နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂ-စသော နိမိတ်မရှိသော။ စေတောသမာဓိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ အာဝုသော၊က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ ယံပရိယာယံ၊ အကြောင်းအကြောင်းကို။အာဂမ္မ၊စွဲ၍။ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနာတ္ထာ၊ဧဝ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

အာဝုသော၊က။ယံပရိယာယံ၊ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧကတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ သောပရိယာယော၊ သည်။ ကတမောစ၊နည်း။ အာဝုသော၊က။ ရာဂေါခေါ၊ ရာဂသည်။ ပမာဏကရဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ပမာဏကရဏော၊၏။မောဟော ၊သည်။ ပမာဏကရဏော၊၏။ ခီဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တေ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟ တို့သည်။ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်သည်။ တာလာ ဝတ္ထုကတာ၊ထန်းပင်၏တည်ရာ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးကုန်သည်။အနဘावံကတာ၊တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသည်။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ အာဝုသော၊က။ ယာဝဘာ၊ အကြောင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုစေတော

၁။ ဤ၌ ဟောန္တိ မယါသော်လည်း အလဟဒ္ဒုပမသုတ် ၂၂၄-စာပိုဒ်၌ အဝိဇ္ဇာ ပဟီနာ ဟောတိ-စသည်ဖြင့် ဟောတိဟူသော ကေဝစနန္တပါဋ် ပါရှိသည်ကို နည်းမှီးသောအားဖြင့်ဌင်း၊ ဟောန္တိ ပါဋ္ဌသေသမထည့်သော်တော-ကို ကတ္တားကံ၊ ဘိက္ခုနောကို ကတ္တားနှင့်သာမိ နှစ်နည်းကြံ၍ အမျိုးမျိုးစပ်ကာ ယောဇနာရမည် ဖြစ်သော ကြောင့်ဌင်း ကျဉ်းနိုင်သမျှ ကျဉ်းစေရန် ဟောန္တိတခုသာ ထည့်စပ်လိုက်သည်။

ဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကုပ္ပါ၊ (ဆန့်ကျင်ဖက်တို့သည် မဖျက်ဆီးအပ်သောကြောင့်) မပျက်စီးသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အကွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အကုပ္ပါ၊သော။ သာစေတောဝိမုတ္တိ၊သည်။ ရာဂေန၊ရာဂမှ၊ သုညာ၊ ဆိတ်၏။ ဒေါသေန၊ မှ။ သုညာ၊၏။ မောဟေန၊မှ။ သုညာ၊၏။ အာဝုသော၊က။ ရာဂေါ၊သည်။ ကိဉ္စနော၊ နှိမ်နင်းတတ် ၏။ ဒေါသော။ သည်။ကိဉ္စနော၊၏။မောဟော၊သည်။ ကိဉ္စနော၊၏။ (တေဒီဏာသဝဿ။ပ။ အနုပ္ပါဒမဟာ-ရှေးနည်းအတိုင်းပေး)။

အာဝုသော၊က။ ယာဝတာ၊ ကုန်သော။ အာကိဉ္စညာ၊ အာရုံဟူသောကိဉ္စန, ကိလေသာဟူသောကိဉ္စန မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (မဂ်,ဖိုလ်,အာကိဉ္စညာယတန-ပေါင်း ၉-ပါးယူ)။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကုပ္ပါ၊သော။စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ အဂ္ဂါ၊ ဟူ၍။ အကွာယတိ၊အပ်၏။ (သာခေါပနာကုပ္ပါ-မှ သုညာ ဒေါသေန သုညာ မောဟေန-တိုင်အောင် ရှေးအတိုင်းပေး)။ အာဝုသော၊ က။ ယံ ပရိ ယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ဤမေ ဓမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိဟူသော တရားတို့သည်။ ကေတ္ထာ၊ ကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ သော ပရိယာယော၊သည်။ အယမေဝ၊ ဤသည်သာတည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ဤဒံ၊ ဤစကားကို။အဝေါစ၊မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ မဟာ-ကောဋ္ဌိကော၊သည်။ အတ္တမနော၊ ၍။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ အပ်ပါပြီ။

တတိယံ၊သော။ မဟာဝေဒလ္လသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၄-စူဋ္ဌေဒလ္လသုတ်

၄၆၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့ကို အစာကျွေး၍ ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခအမည်ရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ယေန၊အကြင်အရပ်၌။ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ၊၏။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊သော။ဘိက္ခုနိံ၊ကို။အဘိဝါဒေတ္မာ၊၍။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ပြီ။ကေမန္တံ၊၌။နိသိန္နောခေါ၊ထိုင်နေပြီးသော။ ဝိသာခေါ၊မည်သော။ ဥပါသကော၊သည်။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ကို။ "အယ္ယေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယော သက္ကာယော တိ၊ သက္ကာယ သက္ကာယ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အယ္ယေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်တရားကို။သက္ကာယော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဤမေဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဂို့။ သက္ကာယော၊ သက္ကာယဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ပြီ။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ဌင်။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဌင်းတည်း။ အာဝုသောဝိသာခ၊ခ။ ဤမေ ခေါ ပဋ္ဌုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ သက္ကာယော၊ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝိသာခေါ၊ မည်သော။ ဥပါ သကော၊ သည်။ဓမ္မဒိန္နာယ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၏။ ဘာသိတံ၊ တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ကို။ "အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယသမုဒယော သက္ကာယသမုဒယောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ရှင်မ။ ကတမော၊ ကို။ သက္ကာယသမုဒယော၊ဟူ၍။ဘဂဝတာ၊သည်။ဝုတ္တောနုခေါတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သော။ ဥတ္တရိ ၊ (ပဌမအမေးထက်)အလွန်ဖြစ်သော။ ပဋိ၊ အမေးကို။ အပုစ္ဆိ ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တဂွဖြစ်၏။တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ရင်း။ ဘဝတဏှာ၊ရင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ရင်းတည်း ၁။အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ အယံခေါ၊ ဤတဏှာကို။ သက္ကာယသမုဒယော၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယနိရောဓော သက္ကာယနိရောဓောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်ကို။ သက္ကာယနိရောဓော၊ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တောနုခေါ၊ ဟော တော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ တဿာယေव တဏှာယ၊ ထို တဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသောမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊အကြင်တဖန်စွန့်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ယာ မုတ္တိ၊အကြင်စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊အကြင် တပ်ငြိခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ ရှိ၏။) အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ အယံခေါ၊ ဤနိဗ္ဗာန် ကို။ သက္ကာယနိရောဓော၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊အပ်၏။ ဣတိ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမာ၊အဘယ်ကို။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တာနုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝခေါမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ကိုသာလျှင်။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊သည်၊ ဝုတ္တာ၊အပ်၏။ သေယျထိဒံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌि၊ရင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။ အယျေ၊ရှင်မ။တညေဝ ဥပါဒါနံ၊ထိုဥပါဒါန်သည်ပင်။ တေပဋ္ဌေပါဒါနက္ခန္ဓာ နုခေါ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့ပင်လော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါ နက္ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်ထားလျှင် ။ ဥပါဒါနံ၊သည်။ သိယာနုခေါ၊ ရှိနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ တညေဝဥပါဒါနံ၊ ထိုဥပါဒါန်သည်ပင်။ တေပဋ္ဌေပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ နခေါ၊ မဟုတ်ကုန်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။

၁။ ဝတ္ထုကာမတို့၌ နှစ်သက်စဲ့လမ်းတတ်သော တဏှာသည် ကာမတဏှာ။ ရူပသည် နိစ္စဝုဝ-သဿတ ဟု စဲ့လမ်းစွာ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဘဝတဏှာ။ ရူပသည် ပြတ်၏ တမလွန်လောကမ္ဘ၌ နောက်ထပ် မဖြစ်တော့ဟု စဲ့လမ်းစွာ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဝိဘဝတဏှာ။ ဆိုလိုရင်းကား သဿတဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဘဝတဏှာ-ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဝိဘဝတဏှာ ဟူလို။ ဤအဌကထာ ၉၆-စာပိုဒ်နှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပညာဘူမိနိဒ္ဒေသ ၆၄၄-စာပိုဒ်ကို ရှုလေ။

အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ ဥပါဒါနံ၊သည်။ နာပိ၊ ရှိလည်း မရှိ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ ပဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊တို့၌။ ယောခေါ ဆန္ဒရာဂေါ၊အကြောင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၁။ အယျ၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော)မြတ်သောတရား၌။အကောဝိဒေါ၊မလိမ္မာသော။အရိယဓမ္မေ၊၌။ အဝိနီတော၊သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော)သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသ ဓမ္မဿ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သော။ အသုတဝါ၊ သော။ပုထုဇ္ဇနော၊ဇဉ်သည်။ရူပံ၊ ရူပ်ကို။အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏[1]။အတ္တာနံ၊ အတ္တာကို။ ရူပဝန္တံဝါ၊ရူပ်ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊၏[2]။ အတ္တာနိ၊ အတ္တာ၌။ ရူပံဝါ၊ ရူပ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊၏[3]။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌။ အတ္တာနံဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။သမနုပဿတိ၊၏[4]။ဝေဒနံ၊ကို။ပ။ သညံ၊ ကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊တို့ကို။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊၏။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝိညာဏဝန္တံဝါ၊ ဝိညာဏ်ရှိ၏ ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊၏။အတ္တာနိ၊အတ္တာ၌။ဝိညာဏံဝါ၊ဝိညာဏ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊၏။ဝိညာဏသ္မိံ၊၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍ သော်လည်း။သမနုပဿတိ၊ ၏။ အာဝုသောဝိသာခ၊ခ။ ဝေဒနာ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

(ကထံ ပနယျ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ နဟောတိတိ-စသည်၌ နဟောတိ၊မဖြစ်သနည်း၊ နသမနုပဿတိ၊ မရှု။နဟောတိ၊ မဖြစ်ဟု ယောဇနာ။ ။ကြွင်းမထူး)။

၁။ ရူပသည်ပင် အတ္တ၊ အတ္တသည်ပင် ရူပ၊ ရူပနှင့် အတ္တ အရ မပြား တသားတည်း အတူတူဟု ရှု၏။ ဥပမာ မီးရောင်နှင့် မီးလျှံ အတူတူထင်မှားသကဲ့သို့တည်း။ ဤကား အတ္တာတိ သမနုပဿတိ၊ ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီတည်း။ရူပံ၊ ကို။အတ္တာတော၊ အတ္တ အဖြစ်ဖြင့်။သမနုပဿတိ၊၏။ဤသို့လည်း အတ္တာဘာဝေန သမနုပဿတိ ဟူသော ဋီကာ ဒုနည်းအတိုင်း ပေးနိုင်သည်။ ကြေးလက်ကောက်ကို ရွှေလက်ကောက် အမှတ်ဖြင့် ဝယ်မှားသောသူကဲ့သို့ ရူပကို အတ္တ အဖြစ်ဖြင့် အတ္တအနေဖြင့် ပုထုဇဉ်သည် ရှုမှားသည် ဟူလို။

၂။ အရိပ်ရှိသော သစ်ပင် ဟူဘိသို့ အတ္တကို ရူပ်ရှိ၏-ဟူ၍သော်လည်း ရှု၏။

၃။ ပန်းသည် အနံ့မဟုတ်။ အနံ့လည်း ပန်းမဟုတ်၊ ပန်းနှင့်အနံ့ တရားကိုယ် မတူဟု နားလည်သောသူသည် အနံ့ကိုပန်း၌ အနံ့ဟု ယူဆဘိသကဲ့သို့ ရူပနှင့် အတ္တ အရမတူဟု သိသောသူသည် ရူပ-ကို အတ္တ၌ ရူပဟုရှုသည်ဟူလို။

၄။ သေတ္တာသည် ပတ္တမြားမဟုတ်၊ပတ္တမြားသည် သေတ္တာမဟုတ်၊ပတ္တမြားနှင့် သေတ္တာ တခြားစီဟု နားလည်သော သူသည် ပတ္တမြားကို ကြည့်ရှုသောအခါ သေတ္တာတွင်းက ပတ္တမြားဟု သိဘိသကဲ့သို့ ရူပနှင့် အတ္တအရ မတူဟု သိသောသူသည် အတ္တကို ရူပ်၌ အတ္တဟု ရှုမြင်သည် ယူဆသည်ဟူလို။ ၄-ဝိကပ်လုံးကို ခြုံကြည့်လျှင် ပဌမဝိကပ်၌ ရူပနှင့် အတ္တကို အဒ္ဒယ အရတူ အနေဖြင့် ရှုပုံကို သိစေသည်။ ဒု-တ-စ ၃ ဝိကပ်ဖြင့် ရူပနှင့် အတ္တကို ဒ္ဒယ အရမတူဟု ရှုပုံကို သိစေသည်။

၄၆၂။ အယျေ၊ရှင်မ။ အရိယော၊ သော။အဌဋ္ဌကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ်သည်။ကတမော၊နည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။အရိယော၊သော။ အဌဋ္ဌကော၊သော။မဂ္ဂေါ်သည်။အယမေဝခေါ် ဤသည် ပင်တည်း။(သေယျထိဒံ။ပ။သမ္မာသမာဓိတိ ရှေအတိုင်းပေးလေ)။ အယျေ၊ရှင်မ။အရိယော၊သော။ အဌဋ္ဌိ၊ကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ်သည်။သခ်ာတော ပန၊ သခ်ာ တ၊ရားလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အသ၊ခ်-တော၊ အသခ်ာ တ၊ရားလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ အရိယော၊ သော။ အဌဋ္ဌကော၊သော။ မဂ္ဂေါ်သည်။ သခ်ာတောခေါ် သခ်ာတ၊ရားသောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ရှင်မ။ အရိယေန၊ မြတ်သော။ အဌဋ္ဌကေန၊ ။သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနုခေါ်၊ ပေါင်းယူအပ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တိဟိ ခန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အရိယော၊ သော။ အဌဋ္ဌကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ်ကို။ သင်္ဂဟိတောနုခေါ်၊ ပေါင်းယူအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ အရိယေန၊ သော။အဌဋ္ဌကေန၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်၊ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ နခေါသင်္ဂဟိတာ၊ မပေါင်းယူအပ်ကုန်။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ တိဟိ ခန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။အရိယော၊ သော။ အဌဋ္ဌကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ်ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်းယူအပ်၏။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ယာ စ သမ္မာဝါစာ၊ အကြင်သမ္မာဝါစာ သည်ရင်း။ ယော စ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်ရင်း။ ယောစသမ္မာအာဇီဝေါ်၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားသုံးပါးတို့ကို။ သီလက္ခန္ဓေ၊ သီလအစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ပေါင်းယူအပ်ကုန်၏။ ယောစ သမ္မာဝါယာမော၊သည်ရင်း။ယော စ သမ္မာသတိ၊ သည်ရင်း။ယော စ သမ္မာသမာဓိ၊သည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သမာဓိက္ခန္ဓေ၊ သမာဓိအစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ယောစ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ၊သည်ရင်း။ ယောစသမ္မာသင်္ကပ္ပေါ်၊သည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပညာက္ခန္ဓေ၊ ပညာ အစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ သမာဓိ၊ သမာဓိမည်သနည်း။ကတမေဓမ္မာ၊အဘယ် တရားတို့သည်။ သမာဓိနိမိတ္တာ၊ သမာဓိ၏ အကြောင်းတို့နည်း။ကတမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမာဓိ-ပရိက္ခာရာ၊ သမာဓိ၏ အခြံအရံတို့နည်း။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်။ သမာဓိဘာဝနာ၊ သမာဓိကိုဖြစ် စေခြင်းနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ စိတ္တသ၊ ၏။ယာ ခေါ် ကေဂ္ဂတာ၊ အကြင်တခုတည်းသော အာရုံဟူသော အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၏။ အယံ၊သည်။ သမာဓိ၊ မည်၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သမာဓိနိမိတ္တာ၊ သမာဓိ၏ အကြောင်းတို့ဘည်း။ စတ္တာရော၊ကုန်သော။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည်။ သမာဓိပရိက္ခာရာ၊ သမာဓိ၏ အခြံအရံတို့တည်း။ တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ၊ ထိုမင်္ဂလာ ယုဉ်သော တရားတို့ကိုသာ လျှင်။ ယာ အာသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲခြင်းသည်။ ယာဘာဝနာ၊ အကြင်ဖြစ်စေခြင်းသည်။ယင်ဗဟုလီကမ္မံ၊ အကြင်ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ အယံ၊သည်။ ဣတ္ထ ဤမင်္ဂလာပတ်သက်သောအရာ၌။ သမာဓိဘာဝနာ၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၃။ အယျေ၊ ရှင်မ။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ မည်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ သခ်ါရာ၊တို့သည်။ကာယသခ်ါရော၊ရင်း။ ဝစီသခ်ါရော၊ရင်း။ စိတ္တသခ်ါရော၊ ရင်း။ ဣတေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျေ၊ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ် သည်။ ကာယသခ်ါရော၊ကာယသခ်ါရနည်း။ ကတမော၊ သည်။ဝစီသခ်ါရော၊နည်း။ကတမော၊သည်။ စိတ္တသခ်ါရော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။အဿာသပဿာသာခေါ်၊ ထွက်

လေ၀င်လေတို့သည်[1]။ကာယသခ်ၢိရော၊ကာယသခ်ၢိရတည်း။ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။၀စီသခ်ၢိရော၊ ၀စီသခ်ၢိရတည်း။ သညာစ၊ သည်ရင်း။ ဝေဒနာစ၊သည်ရင်း။ စိတ္တသခ်ၢိရော၊ စိတ္တသခ်ၢိရတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျေ့ရှင်မ။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ ထွက်လေ၀င်လေ တို့သည်။ ကာယသခ်ၢိရော၊ ကာယသခ်ၢိရမည်သနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ၀စီသခ်ၢိရော၊ မည်သနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာစ၊ သည်ရင်း။ ဝေဒနာစ၊ သည်ရင်း။ စိတ္တ-သခ်ၢိရော၊ မည်သနည်း။ ဣတိ ၊ဤသို့ မေးပြီ။ အာ၀ုသော ၀ိသာခ၊ခ။ အဿာသပဿာသာခေါ၊ ထွက်လေ၀င်လေတို့သည်။ ကာယိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ဇော ၀မ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ကာယ ပဋိဗဒ္ဓါ၊ ကိုယ်၌ စပ်မှီကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသခ်ၢိရော၊ မည်၏။ အာ၀ုသော ၀ိသာခ၊ခ။ ပုဗ္ဗေခေါ၊ ရှေး၌။ ဝိတက္ကေတ္မာ၊ ကြံ၍ ။ ဝိစာရေတ္မာ၊ တဖန် သုံးသပ်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘိန္နတိ၊ မြွက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ၀စီသခ်ၢိရော၊ မည်၏။ သညာစ၊ သည်ရင်း။ ဝေဒနာစ၊ သည်ရင်း။ စေတသိကာ၊ စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇောဝမ္မာ၊ တို့သည်။ စိတ္တပဋိဗဒ္ဓါ၊ စိတ်၌ စပ်မှီကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ စ၊ သည်ရင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်ရင်း။ စိတ္တသခ်ၢိရော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၄။ အယျေ့ရှင်မ။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။သညာ၀ေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ၊ သညာ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာ၀ုသော ၀ိသာခ၊ ခ။ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊၀င်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိဿံ၊ ၀င်စားအံ့။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသို့ဝင်း။အဟံ၊ သည်။ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇာမိ၊ ၀င်စား၏။ဣတိ၀ါ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ သညာ၀ေဒယိ တနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊၀င်စားပြီ။ ဣတိ၀ါ၊ သို့ဝင်း"။ဝေ၀ံ၊ ဤစိတ်အကြံသည်။နခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗေ၀၊ နိရောဓ သမာပတ်မ၀င်စားမီ ရှေအဘို့၌ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထတ္တာယ၊ ထို ပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အကျိုးငှါ[2]။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော အခြင်းအရာ ဖြင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ဘာ၀ိတံ၊ ပွါးများအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ ၀မ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သနည်း။ယဒိ၀ါ ကာယသခ်ၢိ ရော၊ကာယသခ်ၢိရသည်မူလည်း[3]။ (ပဌမံ၊ရှေဦးစွာ။နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သလော။)ယဒိ၀ါ ၀စီသခ်ၢိရော၊

၁။ အဿာသော၀တိ ဗဟိနိက္ခမနဝါတော၊ ပဿာသော၀တိ အန္တောပ၀ိသနဝါတော၀တိ ၀ိနယဋ္ဌကထာယ ၀ုတ္တံ။သုတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥပ္ပဋိပါဋိယာ အာဂတံ-ဟူသော အာနာပါနဿတိ ကထာ ၀ိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာအလို အဿာသပဿာသာ၊ ၀င်လေထွက်လေတို့သည် ဟု ယထာဂ္ဂမယောဇနာသင့်သည်။ သို့သော် အဿာသ ပဿာသာ ကာယသခ်ၢိရော-ဟူသော ဤပါဋိ၌ ထွက်လေ ၀င်လေဟု ယောဇနာသည်ဖြစ်စေ၊ ၀င်လေ ထွက်လေ ဟုပင် ယောဇနာသည်ဖြစ်စေ ကာယသခ်ၢိရ ရသည်ချည်းဖြစ်သောကြောင့် သင့်သည်သာ။

၂။ တထတ္တာယ-၌ တ္တာယကို ဘာ၀ါယ ဟု ပစ္စယတ္ထ ဖွင့်၍ တထာကို သစိတ္တက ဟူ၍၎င်း အစိတ္တကဟူ၍၎င်း အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ခြင်းသည် ဘာ၀တ္ထသာတည်း။ ထိုကြောင့် ထိုပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အလို့ငှါဟု ပေးလိုက်သည်။

၃။ ရှေးရှိုးယောဇနာနည်းလိုက်၍ ပဌမံ နိရုဇ္ဈတိ-ဟူသော ပါဌသေသ ထည့်၍ ပေးလိုက်သည်။ ယဒိ၀ါ ကာယသခ်ၢိရော၊ ကာယသခ်ၢိရလား။ ယဒိ၀ါ ၀စီသခ်ၢိရော။ ၀စီသခ်ၢိရလား။ ယဒိ၀ါ စိတ္တသခ်ၢိရော၊ စိတ္တ သခ်ၢိရလား ဟု ပေးက ပိုရ်ရှင်းရာ၏။

ဝစီသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမ် နိဂ္ဂဟတိ၊ ရှေးဦးစွာ ချုပ်သလော။) ယဒိဝါ စိတ္တသင်္ခါရော၊စိတ္တ သင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမ် နိဂ္ဂဟ တိ၊ ရှေးဦးစွာ ချုပ်သလော။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိံ။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဌမ်၊စွာ။ နိဂ္ဂဟတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ နိဂ္ဂဟတိ၊ ၏။ တတော၊ထိုမှနောက်၌။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ နိဂ္ဂဟတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သညာ ဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိဿံ၊ ထအုံ့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ဌင်း။ အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟာမိ၊ ထ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ဌင်း။ အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမ ာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထပြီ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ဌင်း"။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ နခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ပုဗ္ဗေဝ၊ နိရောဓသမာပတ် မဝင်စားမီ ရှေးအဘို့၌ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြောင်စိတ်သည်။ တံ၊ ထိုပဋိဂ္ဂါလ်ကို။ တထတ္တာယ၊ထိုပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အကျိုးငါ။ဥပနေတိ၊ဆောင်၏။ တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးများအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဌမ်၊ ရှေးဦးစွာ။ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ယဒိဝါ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမ်၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။)ယဒိဝါ ဝစီသင်္ခါ၎ရော၊ သည်မူလည်း။ ပဌမ်၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒိဝါ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်မူလည်း။ (ပဌမ်၊စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ပ။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဌမ်၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ ထသော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ တယော ဖဿာ၊ ဖဿသုံးမျိုးတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ သုညတော၊ သုညတမည်သော[1]။ ဖဿော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တော၊ သော။ ဖဿော၊ ၎င်း။ အပ္ပဏိဟိတော၊ သော။ ဖဿော၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊သည်။ကိံ နိန္နံ၊ အဘယ်၌ ညွတ်သည်။ ကိံ ပေါဏံ၊ အဘယ်၌ ကိုင်းသည်။ ကိံ ပဗ္ဘာရံ၊

၁။ သုညတ ဟူသော အမည်သည် ဖလသမာပတ်၏ အမည်တည်း။ ၎င်းနှင့် တကွ ဖြစ်သောကြောင့် တွဲဘက် ဖဿကိုလည်း သုညတော ဖဿော ဟု ဆိုသည်။ တနည်း၊ ရာဂါဒိမှ ကင်းသောကြောင့် သုညတ ဟူသည် နိဗ္ဗာန်၏ အမည်တည်း။ ထိုသုညတနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောကြောင့် အာရမ္မဏိကဖဿကိုလည်း သုညတော ဖဿော ဟု ဟောတော်မူ၏။ အနိမိတ္တ အပ္ပဏိဟိတ ဖဿ မည်ပုံကိုလည်း ဤသုညတ မည်ပုံကိုမှီးခိုသော်၎င်း ဦးကာခွဲခြားသော်၎င်း သိလေ။

အဘယ်၌ ရှိင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာ ဝေဒယိတနိရောသေမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝေကနိန္နံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ညွတ်သည်။ ဝိဝေကပေါဏံ၊နိဗ္ဗာန်၌ ကိုင်းသည်။ ဝိဝေကပဗ္ဗာရာ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၅။ အယျော၊ ရှင်မ။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ မည်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ သုခါ။ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျော၊ ရှင်မ။ ကတမာ၊ အဘယ်ဝေဒနာသည်။ သုခါ။ မည်သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။ ကတမာ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။ ကတမာ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊ ပဋ္ဌဒ္ဓါရဒ္ဒမူလည်း ဖြစ်သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ မနောဒ္ဓါရဒ္ဒမူလည်း ဖြစ်သော။ သုခံ၊ချမ်းသာသော။ သာတံ၊ သာယာအပ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားတတ်သော။ ယံ၊ အကြင် ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။အယံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ သုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊ သော။ စေတသိကံ ဝါ၊သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော။ အသာတံ၊ မသာယာအပ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ၊အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ကာယိကံ ဝါ၊ သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ သော။ နေဝ သာတံ၊ သာယာအပ်သည်လည်းမဟုတ်သော။နာသာတံ၊ မသာယာအပ်သည်လည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော၊ ရှင်မ။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကိံ သုခါ၊အဘယ်ကြောင့် သုခမည် သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ကိံ သုခါ၊အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ကိံ ဒုက္ခာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊သည်။ ဌိတိသုခါ၊ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏[1]။ ဝိပရိဏာမဒုက္ခာ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်ဒုက္ခမည်၏။ဒုက္ခာ၊သော။ဝေဒနာ၊သည်။ဌိတိဒုက္ခာ၊ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဝိပရိဏာမသုခါ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ အဒုက္ခ မသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဉာဏသုခါ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ အဉာဏသုခါ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အယျော၊ ရှင်မ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ကိံ အနုသယော၊ အဘယ်အနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်းသနည်း။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ကိံ အနုသယော၊ သည်။အနုသေတိ၊

၁။ ဌိတိသုခါတိ ဌိတိယာ ရေမာနတာယ သုခါ၊ နဌိတိက္ခဏမတ္တေန၊ တေနာဟ အတ္ထိဘာဝေါ သုခန္တိ။ ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခာတိ ဝိပရိဏာမနေန ဝိဂမနေန ဒုက္ခာ၊ နနိရောဓက္ခဏေန၊ တေနာဟ နတ္ထိဘာဝေါ ဒုက္ခန္တိ။ ဇာနနဘာဝေါတိ ယထာဝသဘာဝတော အဝဗုဇ္ဈနံ-ဟူသော ဉာဏရှိ၍ ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း ဟု ဟိတ်ဖြင့် မေး၍ ဌိတိသုခါ၊ ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏ ဟု ဟိတ်ဖြင့်ဖြေကာ အနက်ယောဇနာ သည်။ ။ဌိတိဒုက္ခာ စသည်နည်းတူ။

နည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ကိ ံအနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ခေါ်ပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊၌။ရာဂါနုသယော၊ ရာဂါ နုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပဋိဃာနုသယော၊ ပဋိဃာ နုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ အဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော၊ရှင်မ။ သဗ္ဗာယ၊ အလုံးစုံသော။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိနုခေါ၊ ကိန်းသလော။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၌။ပဋိဃာနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိနုခေါ၊ ကိန်းသလော။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ခ။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ပ။နခေါအနုသေတိ၊ မကိန်း။ပ။သဗ္ဗာယ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခါယဝေဒနာယ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ နအနုသေတိ၊ မကိန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အယျော၊ ရှင်မ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ကိ ံ၊ အဘယ်ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ် သနည်း။ပ။ပဟာတဗ္ဗံ၊နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာ ယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ပ။ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျော၊ရှင် မ။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊၌။ရာဂါနုသယော၊ ကို။ ပဟာ ၁ တဗ္ဗောနုခေါ၊ ပယ်အပ်သလော။ပ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော-ဝိသာခ၊ ခ။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊၌။ ရာဂါနုသယော၊ကို။ နပဟာတဗ္ဗော၊ မပယ်အပ်။ပ။ နပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်။အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ ဣဓ ဤသာသနာတော်၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဝိပဿနာတိ၊ နေ၏။ တေန၊ ထိုပဌမစျာန်ဖြင့်။ ရာဂ၊ ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမစျာန်၌။ ရာဂါနုသယော၊ သည်။ နအနုသေတိ၊ မကိန်း။ (ပဌမစျာန်အခိုက်၌ ရာဂါနုသယ မကိန်းပုံကို အဋ္ဌကထာရှု)။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ကိ ံပဋိသင်္ခါတိ၊ အသို့ဆင်ခြင် သနည်း။) အရိယာ၊ တို့သည်။ တေရပိ၊ ယခုအခါ၌။ယံ အာယတနံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော တည်ရာကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ကုဒါဿုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဒါယတနံ၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော တည်ရာကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရိဿာမိတိ၊ နေရအံ့နည်းဟူ၍။ဣတိ၊ ဤသို့။ပဋိသင်္ခါတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုတ္တရေသု၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိကုန်သော။ ဝိမောက္ခေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့၌ ။ ပိဟာ၊တောင့်တ ခြင်းလို။ ဥပဋ္ဌာပယတော။ ဖြစ်စေသောရဟန်း၏ ၂။ ပိဟာပစ္စယာ၊ တောင့်တခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေါမနဿံ၊သည်။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။တေန၊ ထိုဒေါမနဿဖြင့်။ပဋိဃံ၊ပဋိဃကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒေါမနဿ၌။ ပဋိဃာနုသယော၊ သည်။ နအနုသေတိ၊ မကိန်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊

၁။ အရဟတ္တဖိုလ် တခုသာရှိသော်လည်း သုညတ,အနိမိတ္တ,အပ္ပဏိဟိတ ဟု သဂုဏအာရမ္မဏ၏ အစွမ်းဖြင့် ပြားသောကြောင့် ဗဟုဝစနနည်းဖြင့် ဟောတော်မူအပ်၏။

၂။ ဥပဋ္ဌာပယတော ကို ဒေါမနဿ၌ စပ်က သမ္ဗန်၊ ပိဟာ၌ စပ်က သမ္ဘာဒိနှင့်ပေး။

ပယ်ခြင်းကြောင့်။ဒုက္ခသစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးသောလျှင်။ (စတုတ္ထစျာန် ဥပစာခဏကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊သောမနဿဝေဒနာ(စေတသိကသုခ) ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိက ဒုက္ခ)တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထစျာနံ၊ စတုတ္ထစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်ဖြင့်။အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ နိ အနုသေတိ၊မကိန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၆။ အယျေ၊ ရှင်မ။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ကိ ၊ အဘယ်နည်း။ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။သုခါယ ဝေဒနာယ၊၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။အယျေ၊ရှင်မ။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖို့သည်။ ကိ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ခ။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ သုခါဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကိ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ခ။အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊၏။ ပဋိဘာဂေါ.သဘောတူအဖို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖို့သည်။ ကိ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဉာဏ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူ အဖို့သည်။ကိ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဉာဏ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ဝိမုတ္တိ၊ဖိုလ်တည်း။ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ရှင်မ။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဖိုလ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကိ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဖိုလ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊သဘောတူအဖို့သည်။နိဗ္ဗာနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။အယျေ၊ ရှင်မ။နိဗ္ဗာနဿ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကိ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ (တံ၊ သင်သည်။) ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။အစ္စယော၊ လွန်သွားသည် ။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဠုနံ၊ပြဿနာတို့၏။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဟိ၊မှန်၏။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အရိယာမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ နိဗ္ဗာနောဂဓံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်၏။ နိဗ္ဗာနပရာယနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိ၏။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိ၏။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ တံ၊ သင်သည်။ အာဂတခ်မာနော၊ အလိုရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေးလေ့၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရောတိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။နံ၊ထိုအနင်္ဂ.ကို။ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

၁။ အတိပုဗ္ဗ ဣ ဓာတ်ကို အတိက္ကမိတ္ဝာ ဂတောတိ ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ဟူ၍ ကြံနိုင်သော်လည်း ဋီကာကိုးကားသော ပါဠိ၌ အစ္စသရာသိတိ အာဒိ ဝုတ္တံ-ဟု ရှိသဖြင့် အတိပုဗ္ဗသရဓာတ် ဂတျတ္ထအဖြစ်ဖြင့် အတိက္ကမိတ္ဝာ ဂတော-ဟု ဖွင့်ဆိုနိုင်သောကြောင့်ငင်း ဓာတ်ကျမ်းများ၌ လည်း သရ ဂတိစိန္တာယံ ဟု အဆိုရှိသောကြောင့်ငင်း သီ-သျှာ-ဂ်-ဣ မူများ၌ အစ္စသရာသိ-ဟု ရှိသောကြောင့်ငင်း မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ဇရာဝဂ် ၂-သုတ်၌လည်း အစ္စသရာ-ဟု မူဟောင်း၌ ရှိသောကြောင့်ငင်း အတိပုဗ္ဗသရဓာတ် အဇ္ဇတ္တနီ ဤဝိဘတ် အဂမာသိ-ကဲ့သို့ ရာ-၌ အာဒီယဟု ကြံ၍ အစ္စသရာသိကို မူရင်းပါဠိဟု ယူဆကာ အနက်ယောဇနာလိုသော်- အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ပ။ ပဠုံ၊ကို။ အစ္စသရာသိ၊ လွန်သွားပြီ-ဟု ယောဇနာ။

၄၆၇။ အထခေါ၊ဦ့်။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခမည်သော။ ဥပါသကော၊သည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနီယာ၊၏။ ဘာသိတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ နှစ်သက်၍ ။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိ ံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုးပြီး၍ ။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္မာ၊၍။ ယေန၊ ဌာ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌာ။ နိသိန္နော၊သော။ ဝိသာခေါ၊သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်း အရှည် ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘဂဝါ၊သည်။ဝိသာခံ ဥပါသကံ၊ကို။ "ဝိသာခ၊ခ။ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနီ၊ဓမ္မဒိန္နာ ဘိက္ခုနီမသည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏။ ဝိသာခ၊ခ။ ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနီ၊သည်။ မဟာပညာ၊ ကြီးမားသောပညာရှိ၏။ ဝိသာခ၊ ခ။တေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို။တံ့၊သည် မံ၊ငါဘုရားကို။စေပိပုစ္ဆေယျာသိ၊အကယ်၍ လည်း မေးခြားအုံ့။ အဟမ္ပိ၊ငါဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ထိုအနက်ကို။ဧဝမေဝံ ဤအတူ။ဗျာကရေယျံ၊ဖြေဆိုအုံ့။ဓမ္မဒိန္နာယ ဘိက္ခုနိယာ၊သည်။ ယထာ၊အားဖြင့်။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ တေဿ၊ထိုသုတ်၏။ အတ္ထော၊သည်။ ဧသော၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝေဠု၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် (အတိုင်း) သာလျှင်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဟိတိ၊ မှတ်လော့"ဟူသော။ တေ၊ ဤအမိန့်တော်ကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤအမိန့်တော်ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဝိသာခ ဥပါသကော၊သည်။ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဝေဒလ္လသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၄၆၈။ (ဧဝံမေသုတံ။ပ။ပစ္စေယျသုံ၊တိုင်ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧတ္တာဝတာ မာနိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဣမာနိခေါ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ ဓမ္မသမာဒါနာနိတိ၊ နိ-ဟူသော[1]။တေ၊ ဤဒေသနာကို။အဝေါစ.ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမာနိ ဓမ္မသမာဒါနာနိ၊ဤဓမ္မဟု(တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်တို့သည်။စတ္တာရိ လေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ဟူနည်း။ (က)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာ သော။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၏။ (ခ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပစ္စုပ္ပန္နံ ဒုက္ခဥော၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ လည်းဆင်းရဲသော။ အာယတိ ံစ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာ ဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၏။(ဂ)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဆင်းရဲသော။ အာယတိ ံ၊ နောင် အခါ၌။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၏။ (ဃ)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နံ သုခဥော၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ချမ်းသာသော။ အာယတိ ံစ၊ လည်း။ သုခဝိပါကံ သော။ ဓမ္ဓ သမာဒါနံ၊သည်။အတ္ထိ၏။

၄၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ သော။ အာယတိ ံ၊ဌာ။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ မ္ဓသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌။

၁။ စတ္တာရိမာနိ မှ ဤသုတ်အဆုံး ဓမ္မသမာဒါနာနိတိ-အထိ-အာဂကာရတည်း။

ဒေါဒသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ဝေ၀ါဒိနော၊ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေ၀ဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ကာမေသု၊ဝတ္ထုကာမတို့၌။ပါတဗျတံ၊ကိလေသာကာမဖြင့် (အဇိုရှိတိုင်း) သုံးဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တေခေါ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ မေ:ဌိဗဒ္ဓါဟိ၊ဖွဲ့ဆုံးအပ်သောဆံပင်အမောက်ရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇိကာဟိ၊ ပရိဗိုဇ်မတို့ဖြင့်။ ပရိစာရေန္တိ၊ တင့်တယ်စမ္မာယ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌။ အနာဂတဘယံ၊ ကျရောက်လတ္တံ့သောဘေးကို။ ကိ ံသု၊ အသို့လျင်။ သမ္မဿမာနာ၊တွေ့မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ကိ ံသုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်။ အာဟံသု၊ပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း။ကာမာနံ၊တို့ကို။ပဏိဓိ၊ပယ်သောအားဖြင့် ပိုင်းခြားရ သိခြင်း၊ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်ဘိသနည်း။ တရုဏာယ၊ နုပျိုသော။ ဣတ္ထိယာ ပရိဗ္ဗာဇိ.ကာယ၊ ၏။မုဒုကာယ၊ နူးညံ့သော။ လောမသာယ၊ အမွေးရှိသော။ ဗာဟာယ၊ လက်မောင်း၏။ သမ္ဗဿေယ၊ အတွေ့သည်။ သုခေါတိ၊ ကောင်း၏"ဟူ၍။ ဝေ၀ါသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ပါတဗျတံ၊ ကိလေသာကာမဖြင့် သုံးဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ကာမေသု၊ တို့၌။ ပါတဗျတံ၊သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍ ။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။မရဏာ၊သေသည်မှ။ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ မကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ဝရဲ၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝရဲ၌။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော။ ခရာ၊ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု ၊တို့၌။ ဣဒံ အနာဂတဘယံ၊ ဤလာလတ္တံ့သောဘေးကို။ သမ္ဗဿမာနာ၊ ဖြစ်၍ ။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဏိဓိ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ ဣဒမေ မယံ၊ ဤငါတို့သည်။ကာမဟေတု၊ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ခရာ ၊ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယာမာတိ၊ ခံစားကုန်၏"ဟူ၍ ။ ဝေ၀ါသို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂိမှာနံ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ မာသေ၊လ၌။ မာလုဝသိ-ပါဠိ.ကာ၊ မာလောနွယ်သီး ခွံသည်။ (ပေါရာဏ) ခွေးတောက်သီး၊မှည့် ခွံသည်[1]။ ဖလေယျ၊ ကွဲရာ

၁။ ပါတဗျတံ အာပဇ္ဇန္တိတိ။ပ။ ပရိဘောဂတ္ထောဟိ အယံ ပါ-သဒ္ဒေါ၊ ကတ္တုသာဓနောစ တဗျသဒ္ဒေါ-ဟူသော ဌီကာ၊ ဝတ္ထုကာမေသု ကိလေသကာမေန-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာရှု၍ ယောဇနာသည်။

၂။ ကိ ံသုကို အာဟံသု ပညပေန္တိ-ဟူသော ပဓာနကြိယာ၌သာမဟုတ်၊ သမ္ဗဿမာနာ၌ စဉ်းငယ်ဆိုက်စပ်ပါမှ အနာဂတဘယံ သမ္ဗဿမာနာ-ဟူသော ပုဒ်တို့ အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

၃။ မာလုဝသိပါဠိကာတိ ဒီဃသဏ္ဌာနံ မာလုဝဟက္ခံ။ အဋ္ဌကထာ။ မာလုဝသိပါဠိကာတိ မာလုဝဝိဒလံ။ ။ (ဝိရလံ ဟူ၍လည်း မူကွဲရှိ၏) မာလုဝဖလေ ပေါ်ရှိလိကာ၊ ဌီကာ။ မလတိ ဓာရေတီတိမာလုဝေါ၊ မလဓာရဏော ဏုဝေါ-ဟူသည်နှင့်အညီ မလဓာတ် ဏုဝပစ္စည်း ဏအနုဗန္ဓကြောင့် မ၌ ဝုဒ္ဓိရောက်၍ မာလုဝပြီးစေ။ အလဓာတ် ဏုဝပစ္စည်းပြင့် အာလုဝေါ၊ ဗိလဓာတ် ဏုဝပစ္စည်းပြင့် ဗေလုဝေါ-ပြီးသကဲ့သို့တည်း။ ထို့ကြောင့် မောဂ္ဂလ္လာန် ၂၀၂-သုတ်အတိုင်း မာလုဝသိပါဠိကာ-ဟူ၍ရင်း၊ မာလုဝဗိုဇ်-ဟူ၍ရင်း ပါ၌ရှိသင့်၏။

၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊၌။ တံမာလုဝဗိဒ်၊ ထိုခွေးတောက်စေ့သည် ၁။ အညတရသို့ ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ သာလမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်အနီး၌၊ နိပတေယျ၊ ကျရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊၌။ တသို့ ကာလေ၊ ထို အင်ကြင်းပင်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ အုပ်စိုးနေသော။ ယာဒေဝတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သေ၊ ထိုနတ်သည်။ ဘီတာ၊ ကြောက်သည်ဖြင့်၍။ သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ သန္တာသံ၊ ပူပန်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊၌။ တသို့ ကာလေ၊၌။ အဓိဝတ္ထာယ၊ အုပ်စိုး၍ နေသော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ မိတ္တာ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စာ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတိ သာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဖြစ်ကုန်သော။ အာရာမဒေဝတာ၊ အရာမ်စောင့်နတ်တို့သည်ရင်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တောစောင့်နတ်တို့သည်ရင်း။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့သည်ရင်း။ သြသဓိတိဏဝနပ္ပတိသု၊ သဖန်းခါးသျစ်သျှားစသော ဆေးသစ်ပင် ထန်းအုန်းစသော-မြက်သစ်ပင် တောစိုးသစ်ပင်တို့၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်ရင်း။ သက်မ၊ စုရုံ ကြကုန်၍။သမာဂမ၊ ညီညွတ်ကြ ကုန်၍။ "ဘဝံ၊ အရှင်။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဘဝံ၊ အရှင်။ မာဘာယိ၊ လင့်။ ဧတံ မာလုဝဗိဒ်၊ ဤခွေးတောက်စေ့ကို။ မောရောဝါ၊ ဥဒေါင်းသည်မူလည်း။ အပ္ပေဝနာမ ဂိလေယျ၊ မျိုတန်ရာ၏။ မဂေါဝါ၊ သားကောင်သည်မူလည်း။ အပ္ပေဝနာမ ခါဒေယျ၊ စားတန်ရာ၏။ ဒဝဒါဟောဝါ၊ တောမီးသည်မူလည်း။အပ္ပေဝနာမ ဍဟေယျ၊ လောင်မြိုက်ဘန်ရာ၏။ ဝနကမ္မိ-ကာဝါ၊ တောအလုပ်သမားတို့သည်မူလည်း။ အပ္ပေဝနာမ ဥဒ္ဓါရေယျုံ၊ နုတ်ပစ်ကုန်တန်ရာ၏။ ဥပစိကာဝါ၊ ခြင်တို့သည်မူလည်း။ အပ္ပေဝနာမ ဥဒ္ဒဟေယျုံ၊ တက်ကုန်တန်ရာ၏။ ဒီဃဝါ၊ မအောင်သော မျိုးစေ့သည်မူလည်း။ အပ္ပေဝနာမ အဿာတိ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။သမဿာသေယျုံ၊ သက်သာရာရစေကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊၌။ တံမာလုဝဗိဒ်၊ ထိုခွေးတောက်မျိုးစေ့ကို။ မောရော၊ သည်။ နေဝဂိ-လေယျ၊ မမျိုရာ။ မဂေါ၊ သားကောင်သည် နခါဒေယျ၊ မခဲစားရာ။ ဒဝဒါဟော၊ တောမီးသည်။ နဍဟေယျ၊ မလောင်မြိုက်ရာ။ ဝနကမ္မိကာ၊ တောအလုပ်သမားတို့သည်။ နဥဒ္ဓရေယျုံ၊ မနုတ်ပစ်ကုန်ရာ။ ဥပစိကာ၊ ခြင်တို့သည်။ နဥဒ္ဒဟေယျုံ၊ မတက်ကုန်ရာ။ ဗီဇံစ ပန၊ အောင်အောင်မြင်မြင်မျိုးစေ့သည်သာ။အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။တံ၊ ထိုမျိုးစေ့သည်။ ပါဝုသကေ၊ နေ၊မိုးဥတုဥ်ဖြစ်သော၂။မေဃေ၊ မိုးသည်။ အဘိပ္ပဝေ၊ ရွာသွန်းအပ်သည်ဖြင့်၍ ။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျင်။ ဝိရူဟေယျ၊ အပင်ပေါက်ရာ၏။ သာ မာလုဝ လတာ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ တရုဏာ၊ နုနယ်သည်။ မုဒုကာ၊ နူးညံ့သည်။ လောမသာ၊ အမွေးရှိသည်။ ဝိလမ္မိနီ၊ ဘယ်ယိမ်း ညာလှဲ တွဲရရွဲဆွဲသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ တံသာလံ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကို။ ဥပနိသေဝေယျ၊ ကပ်မှီ၍ နွယ်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထခေါ၊၌။ တသို့ သာလေ၊၌။ အဓိဝတ္ထာယ၊ သော။ ဒေဝတာယ၊

၁။ ရှေ့ဝါကျ၌ မာလုဝသိပါဠိကာ၊ ခွေးတောက်သီးမှည့်ခဲ့ဟုရှိလျက် နောက်ဝါကျ၌ တံမာလုဝဗိဒ်-ဟု ခေါ်ဆိုးတောက်စေ့ကို စွဲခြင်းသည် စဉ်းစားဘွယ်ရာ။ အထခေါ၊ တယော ဘိက္ခဝေ မာလုဝ ဗိဒ်-ဟု ရှိသင့်သည်။

၂။ ပါဝုသာယံ၊မိုးဥတုဥ်။ဇာတော၊တည်း-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ ပါဝုသကေန-ဟု ပါဠိရှိမှ မိုးဥတုဥ်ဖြစ်သောဟု အနက် ယောဇနာနိုင်သည်။ ပါဝုဿကေန၊ ပြင်းစွာရွာသောဟု ဿ-ဒွေဘော်ပါဠိဖြင့် နိဿျဟောင်း၌ ယောဇနာသည်။ သုတ်မဟာဝါ မဟာသမယသုတ် ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ-အမျှိုမှုများ ယထာပါဝုဿကော မေဃော ပါဝုဿက မေဃောဝိယ မဟာဂဠိတံ ဂဠန္ဓော-ဟု ဿ-ဒွေဘော်ဖြင့်ရှိသည်။ ထိုဥပမာ ယထာပါဝုသကော-စသည်ဖြင့် နိဿံယောဂရှိမှသာ သင့်သည်။

၏။ "ကိ ံသုနာမ။ပ။ သမ္မဿောတိ" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ၊၏။ (ကိ ံသုနာမမ္ သမ္ဘဒဿယျ-ဘိုင်အောင် အာကာရ၀ါကျ ရှေးနည်းအတိုင်း ယောဇနာ)။ သာ၊ ထိုခွေးတောက် နွယ်သည်။ တံသာလံ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကို။အနုပရိဟရေယျ၊ လှမ်းမိုးရာ၏။တံ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ် သည်။ တံသာလံ၊ကို။ အနုပရိဟရိတ္စာ၊ လှမ်းမိုးပြီး၍ ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိဋ္ဌဘိ ံ၊ အခွကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဥပရိ၊၌။ ဝိဋ္ဌဘိ ံ၊ ကို။ ကရိတ္စာ၊ ပြုပြီး၍ ။ သြဃနံ၊ အောက်(မြေ)၌ ထူထဲ သည်ကို။ ဇနေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ သြဃနံ၊ ကို။ ဇနေတ္စာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍ ။ တဿ သာလဿ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်၏။ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ယေခန္ဓာ၊ အကြင်ပင်စည်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပင်စည်တို့ကို။ ပဒါလေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ အထခေါ၊ ၌။ တသ္မိ ံသာလေ၊ ၌။ အဓိ၀တ္ထာယ၊ သော။ ဒေ၀တာယ၊ ၏။ (ဤဒံ-မှ အဗိဇ် ၀ါ ပနသာတိ၊ အထိ ရှေးနည်းအတိုင်း ယောဇနာ)။ ယဒ္ဓာဟံ ယောစာဟံ၊ အကြင်ငါသည်လည်း ။ မာလုဝ-ဗီဇဟေတု၊ ခွေးတောက်မျိုးစေ့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစား၏ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရသကဲ့သို့။ (ဝေမေ၀ခေါ-မှ ဝေဒယာမာတိ အထိ ဥပမေယျ ၀ါကျသည် သန္တိ ဘိက္ခ၀ေ-စသော ပဋ္ဌိညာ၀ါကျနှင့်တူပြီ)။ ။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ဤ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ချမ်းသာသော။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခ၀ိပါကံ၊ ဆင်းရဲအကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၏။

၄၇၀။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။ အာယတိ ံ၊ နောင် အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခ၀ိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ကတမဿ၊အဘာယ်နည်း။ ။(ဤဓ ဘိက္ခ၀ေ ကေစ္စောမှအာ၊တာ၀ပနပရိတာ၀ပနာနုယောဂ မနုယုတ္တော ၀ိဟရတိ-တိုင်အောင် မဟာသီဟနာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၅-၌ အဟံဟူသော အမှုယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောမိ- ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာမိ-စသည်ဖြင့် ဥတ္တမပုရိသ်ရှိ၍ ၊ ဤ၌ ကေစ္စောသော-ဟူ သော နာမယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောတိ-ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ-သာဒီယတိ-စသည်ဖြင့် ပဌမ ပုရိသ် ရှိသည် သာ ထူး၏။အနက်ယောဇနာနည်းမှာ ၎င်းကို မှီး၍ သိသာ၏)။သော၊ထိုအချို့သောသူ သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ဥပ၊ ၌။ ပဋိတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ဤ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဿ၊ လည်းဖြစ်သော။ အာယတိ ံ၊ ၌လည်း။ ဒုက္ခ၀ိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

၄၇၁။ ဘိက္ခ၀ေ၊ဘို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ သော။ အာယတိ ံ၊ ၌။သုခ၀ိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဿ၊နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဤ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ပကတိယာ၊ ပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့်။ တိဗ္ဗရာဂဇာတိကော။ လွန်ကဲစွာ တပ်စွဲမှုခြင်းသဘောရှိ

၁။ ပဋ္ဌိညာ၀ါကျ ဥပမေယျ ၀ါကျတို့၌ ဤမေဟိ မယံ-ရှိသည်ကို ထောက်၍ ယဒ္ဓာဟံ-ကို ယောစ အဟံ-ပြင်၍ သမ္ဗန်သည်။

သည် ၁။ ဟောတိ၏။ သော။ ထိုအချို့သောသူသည်။ အဘိက္ခဏ၊ မပြတ်။ ရာဂ၊ ရာဂကြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ကေစ္စော၊သည်။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော၊ လွန်ကဲစွာ ကြမ်းကြုတ်ခြင်းသဘော ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ သည်။ပ။ ဒေါသဇ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော။ပ။ တိဗ္ဗမောဟဇာတိကော၊ လွန်ကဲစွာတွေဝေခြင်း သဘောရှိသည်။ပ။ မောဟဇ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်သော။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ၏။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခေန၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်း။ (စရတိ၌စပ်)။ ဒေါမနဿေန၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊တကွလည်း။ (စရတိ၌စပ်)။ အဿုမုခေါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၂။ ရုဒမာနောပိ၊ ငိုကြွေးလျက်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊သည်။ပ။ သုဂတိ ၊ ကောင်းသူတို့၏ လားထုဖြစ်သော။ သင်္ဂဏ်လောကံဥပ၊၌။ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၄၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊တိ။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဥ္စေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာလည်းဖြစ်သော။ အာယတိ ံ စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊သည်။ ကတမဉ္စ၊နည်း။ (ဤမ ဘိက္ခဝေ-မှ မောဟဇ ဒုက္ခံ ဒေါမနဿံ ပဋိသံဝေဒေတိ-တိုင်အောင်-နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နပဋိ-သံဝေဒေတိ၊ မခံစား-ဟု ပဋိသေဓနနှင့် တွဲပေးရုံသာထူးသည်။ သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ။ပ။ စတုတ္ထံ စျာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ.ကို ၁-ဝင်-၄သုတ်-၅၁-စာပိုဒ် အတိုင်း ပြန်ဆိုလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ဤအကျင့်ကို။ပ။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဓမ္မသမာဒါနာနိ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်တို့သည်။ ဤမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤ ၄-ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူပြီ ၃။ (ဤဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ စူဠဓမ္မဒါနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၄၇၃။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ—ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။"ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ အနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ကို မပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယေယျုံ၊

၁။ ဝါတ္တိကဋ္ဌ သီတုဏှတိပ္ပေဟိ စာဒ သဟနေ-ဟု သုတ်တည်၍ အသဟနတ္ထ ၌ အာလုပစ္စည်း သက်ကာ တိပ္ပါလု-ဟု ပဌမကွဏ္ဍဖြင့် ရုပ်ပြီး စီရင်သည်ဟု မောဂ္ဂလ္လာန် နိဿ ၄-၈၆- သုတ်လာစကားကို ထောက်က တိဗ္ဗရာဂဇာတိကော-စသည်ဝယ် ၎င်းသုတ်အလို တိပ္ပရာဂဇာတိကော၊ တိပ္ပဒေါသဇာတိကော-စသည် ရှိရမည်။ တိဗ္ဗာ ခရာ စသည်၌လည်း တိပ္ပါ ခရာ ဟုပင် ရှိရမည်။

၂။ အဿုပုဏ္ဏေဟိ မုခေဟိ- ဂါထာကို ထောက်က မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ ဟု သော်လည်းပေး။

၃။ ဤဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ သမာဒါနာနိ - ဝါကျသည် ဤသုတ်အစ၌ ကတမာနိ စတ္တာရိ ဟူသော အမေးကို ပြေဆို၍ နိဂုံးအုပ်သော ဝါကျတည်း။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသမာဒါနာနိတိ ၌ ဣတိကို ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူပြီ ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဆုတ်ယုတ်ကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩဋ္ဌ ကောင်းလေစ့၊ ဣဋ္ဌာ၊ လိုလားအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။မနာပါ၊ စိတ်ကိုပွါးစေဘတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ အဘိ-ဝဓေုယ်ျ၊ တိုးပွါးကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ စ့ဟူ၍။ ဝေ်ကာမာ၊ ဤသို့ လိုလားခြင်း ရှိကုန်၏။ ဝေ်ဆန္ဒာ၊ ဤသို့ နှစ်သက်တောင့်တခြင်းရှိကုန်၏။ ဝေ်ဒေ.ခိပ္ပါယာ၊ ဤသို့ အယူအဆ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ် ကာမာနုံ၊ ကုန်သော။ ဝေ်ဆန္ဒာနုံ၊ ကုန်သော။ ဝေ်အခိပ္ပါယာနုံ၊ ကုန်သော။ တေသံ သတ္တာနုံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ အနိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ အကန္တာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုအနိဋ္ဌဓမ္မာ၌ တိုးပွါး၍ ဣဋ္ဌဓမ္မတို့ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှ။ ကံ ဟေတုံ၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ပစ္စေထာတိ၊ ယုံကြည်ကုန်သနည်းဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလရှိပါ.ကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူ ရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိပါကုန်၏ [1]။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တေသေ ဘာသိတသေ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရား ဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တညေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ [2] ။

ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို။)သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍။ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ ထိုကြောင့်လျှင်။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁။ ဘဂဝါ မူလံ ကာရဏံ ဟေတေသန္တိ၊ ဘဂဝါ နေတာ တေသန္တိ ဘဂဝါ ပဋိသရဏံ ဟေတေသန္တိ-ဟူသော ဋီကာရှု၍ အညပဒတ္ထယောဇနာသည်။ နော၊ ကိုလည်း အားဟု သမ္ဘဒါနတ္ထ ပေးမိတတ်သည်။ အမှာကံ ဓမ္မာတိ။ပ။ အဓိဂစ္ဆနက သမ္မန္ဓနိ ဟု ဋီကာရှိသောကြောင့် နော၊ ငါတို့၏-ဟု သမ္မန္ဓတ္ထသာ ယောဇနာ။ နေတာတိ သေဝိတမ္ဘဝမ္မေ ဝိနေယျသန္တာနံ ပါပေတာ-ဟူသော ဋီကာ။ နီ ပါပနေ၊ နေတိ ပါပေတီတိ နိမိ-ဟူသော ဏာဒိကဏ္ဍ ၁၃၉ မောဂ္ဂလ္လာန် နိသျှ၊ နီ-လယေ ပါပဏေ-ဟူသော ဓာတုတ္ထ သင်္ဂဟ တို့ကို ထောက်၍ ဘဂဝံ နေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် (သေဝိတမ္ဘဝမ္မတို့ကို ဝေနေယျတို့၏သန္တာန်သို့) ရောက်စေသူ ရှိပါကုန်၏ ဟု ယောဇနာ နိုင်သည်။ဘဂဝံ မူလကာ-စသည် ရှေ့ပြီးပုံ သမာသကဏ္ဍ ၅၇-သုတ် မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျှ။

၂။ ပဋိဘာတူတိ ဇတ္ထ ပဋိသဒ္ဒါ ပေကွာယ ဘဂဝန္တန္တိ ဥပယောဂဝစနံ၊ အတ္ထော ပန သာမိဝစနဝသေနေဝ ဝေဒိတမ္ဘော-ဟူသော ဋီကာ အလို ဘဂဝန္တံ ပဋိ၊ ဘုရား၏အဖို့ (တာဝန်)သည်-ဟုပေး။ ပဋိဘာတူတိ စ ဘဂဝတော ဘာဂေါ ဟောတု-ဟူသော ဋီကာ အလို ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ-ဟုပေး။ တရားဟောဘို့က ဘုရား၏ တာဝန်၊ တရားနာဘို့က တပည့်တော်မျှား၏တာဝန် ထားလိုက်ပါဟူလို။ ဤ၌ ပဋိသည် ဥပသာရမဟုတ်၊ ဘာဂတ္ထ ကမ္မပ္ပဝစနီယတည်း။ ၎င်းအယှဉ်ဖြစ်သောကြောင့် ဘဂဝန္တံကို ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေ-ဖြင့် စီရင်မှ ဋီကာ၏ အာဘော်ကျမည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ဘုရား၏ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာပါစေဟု ပေးသည်ကား။ဋီကာအာဘော်မဟုတ်။ ပါဏိနီနှင့် ကွစိဒုဘိယာဆဒ္ဒနမတ္ထေ-ဟူသော ကစ္စည်းအလိုကျသာ။စာပိုဒ် ၆၃-စာပိုဒ် ၂၈၁-မံ။ပ။ ပဋိဘံသု မံ။ပ။ ပတိဘာတိ-တို့နှင့် သဒ္ဒါသဘော မတူပုံကို ဆိုင်ရာအဌကထာ ဋီကာအဖွင့် ဖြစ်စေ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒိကဏ္ဍ ၂-သုတ်အဖွင့်ဖြစ်စေ ကြည့်ကသိနိုင်၏။

၄၇၄။ (ဣမ ဗျ အဝိနီတော-ဘိုင်အောင် စူဠဝေဒလ္လသုတ်စာပိုဒ် ၄၆၁-၅)။ သေဝိတမ္ပေ၊ မိုဝဲအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အသေဝိတမ္ပေ၊မမိုဝဲအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘဇိတမ္ပေ၊ ဆည်းကပ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သေဝိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊တို့ကို။ အဇာနန္တော၊မသိသည်ဖြစ်၍။အသေဝိတမ္ပေ၊ မမိုဝဲအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊၍။ အသေဝိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သေဝတိ၊ မိုဝဲ၏။ သေဝိ-တမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နသေဝတိ၊ မမိုဝဲ။ ဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ ၍။ အဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဘဇတိ၊ ၏။ဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နဘဇတိ၊ မဆည်း-ကပ်။ အသေဝိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သေဝတော၊ မိုဝဲသော။သေဝိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အ သေဝတော၊ မမိုဝဲသော။ အဘဇိတမ္ပေ၊ မဆည်းကပ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ဘဇိတမ္ပေ၊ ကုန်သော။ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဘဇတော၊ မဆည်း-ကပ်သော။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ အနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိ အပ်ကုန်သော။ပ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်-ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ တိုးပွါးဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဒ္ဒသုနော၊ ပညာမဲ့သူ၏။ တံ၊ ထိုတိုးပွါးဆုတ်ယုတ်ခြင်း-သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤ အတူ။တေ၊ ဤတိုးပွါးဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏ (သန္တာန်၌။) ဟောတိ၏။ (သုတဝါ စခေါ မ ဗျ ဒုဝိနီတောအထိ စူဠဝေဒလ္လ-စာပိုဒ် ၄၆၁၊ ဣဓာဝုသော ဝိ သာခ သုတဝါ-စသည်နှင့် တူ၏။ သေဝိတမ္ပေ ဓမ္မေ မ-ယထာ တံ ဝိဒ္ဒသုနော အထိ ပဋိသေဓ ပါ မပါ မ္ပ ထူး၏)။

၄၇၅။ (စူဠဓမ္မသမာဒါနသုတ် စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ—စသည်နှင့် ဤ၄၇၅-စာပိုဒ် ရှေ့နောက် အနည်းငယ်ပြောင်းလဲသည်သာ ထူး၏)။

၄၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဥော၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဆင်းရဲသည်-လည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မ-သမာဒါနံ၊ အကြင်ဓမ္မ ဟု(တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။အတ္ထိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အဝိဒ္ဒါ, ပညာမဲ့သော။အဝိဇ္ဇာဂတော၊(အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော) အမိုက်၌ ကျရောက်သောသူသည်။ "ဣဒံ၊ ဤ အကျင့်သည်။ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဥော၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော။အာယတိံ စဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ ဆင်းရဲကျိုးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ တည်း"။ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။အဝိဒ္ဒါ,ပညာမဲ့သော။ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုအ.ကျင့်ကို။ သေဝတိ၊ မိုဝဲ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ နပရိဝဇ္ဇေတိ၊ မရှောင်ကြဉ်။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သေဝတော၊ မိုဝဲသော။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အပရိဝဇ္ဇယတော၊ မရှောင်ကြဉ်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်-သော။ပ။ တေ၊ ထိုတိုးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာသော။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ အကြင်ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)

ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ ထိုတိုးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသော။အာယတိ ံ၊ ၌။သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(၃)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။တတြ၊တို့တွင်။ပစ္စုပ္ပန္နသုခဥ္စေဝ၊ပစ္စုပ္ပန်၌ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိ ံ စ သုခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌လည်း ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

၄၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဥ္စေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိ ံ စ၊ ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊သော။ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ထိုအကျင့်ကို။ ဝိဒ္ဒါ၊ ပညာရှိသော။ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ (ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော)အလင်းသို့ရောက်သောသူသည်။ "ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်။ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဥ္စေဝ၊ သော။ အာယတိ ံ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊တည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ဝိဒ္ဒါ၊ ပညာရှိသော။ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ပဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ နေ သေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အသေဝတော၊ မမှီဝဲသော။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အနိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာသော။ အာယတိ ံ၊ ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ သော။ အာယတိ ံ စ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

၄၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဥ္စေဝ၊ သော။အာယတိ ံ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ဒုက္ခေန၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်း။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ဒေါမနဿေန၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊လည်း။ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ဟောတိ၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ စ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာ ချခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကိုဌင်း။ ဒေါမနဿံ စ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကိုဌင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ပ။ အဒိန္နာဒါယီ၊ ပိုင်ရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်လည်း။ပ။ အဒိန္နာဒါနပစ္စယာ စ၊ ပိုင်ရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုလေ့ရှိသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရပစ္စယာစ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့

ရှိသည်။ပ။ မုသာဝါဒပစ္စယာ စ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ပိသုဏာဝါစောဟု၊ချေပစ်ကုံးတိုက်သောစကားရှိသည်။ပ။ ပိသုဏာဝါစာပစ္စယာ စ၊ ချေပစ်ကုံးတိုက်သော စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဖရုသဝါစော၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိသည်။ပ။ ဖရုသဝါစာပစ္စယာ စ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ (အချည်းနှီး)အကျိုးမဲ့ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပပစ္စယာစ၊ အကျိုးမဲ့ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။အဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသော အဘိဇ္ဈာရှိသူသည်။ပ။အဘိဇ္ဈာပစ္စယာစ၊ အဘိဇ္ဈာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသည်။ပ။ ဗျာပါဒပစ္စယာ စ၊ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ စ၊ ဖောက်ပြန်စွာယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကိုဋဌ။ ဒေါမနဿံ စ၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကိုဋဌ။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားတယ်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။ အာယတိं စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ ဆင်းရဲကျိုး ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (၁)

၄၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာဖြစ်သော။ အာယတိं၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မ ဟု (တိတ္ထိဘို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ သုခေန၊ ကိုယ်ချမ်းသာခြင်းနှင့်။သဟာပိ၊ တကွလည်း။ပါဏာတိပါတိ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿေန၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ လည်း။ ပါဏာတိပါတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ သော။ အာယတိं ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (၂)

၄၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဆင်းရဲဖြစ်သော။ အာယတိं သုခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုလျင်စွာချခြင်းမှ။ပဋိဝိရတောရှောင်ကြဉ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပါဏာတိပါတတောမှ။ဝေရမဏိပစ္စယာ စ၊ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း[၂]။ ဒုက္ခံ၊ ကိုဋဌ။ ဒေါမနဿံ၊ ကိုဋဌ။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားတယ်။ ။ပ။အနဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသောအဘိဇ္ဈာ-ရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ ၏။ အနဘိဇ္ဈာပစ္စယာစ၊ အဘိဇ္ဈာမရှိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ (ထူးရှာယောဇနာလိုက်သည်)။(၃)

၄၈၁။ (လွယ်ပြီ)။ (၄)

၄၈၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအုံ့။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဗူးခါးရည်ကို။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ဇိဝိတုကာမော၊

၁။ အာလုတမ္ဘဟုလေ-သုတ်ဖြင့် ဗဟုလအနက်၌ အာလုပစ္စည်းသက်ဟူသည် အလ္ဘဘိဇ္ဈာဒီဟိ ဂ၆၊ ပဟူတာ အဘိဇ္ဈာ အဿ အတ္ထိတိ အဘိဇ္ဈာလု- ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်ပဠိကာနှင့် အညီ ပဟုတဿတ္ထိအနက်ဝယ် အာလုပစ္စည်း သက်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ဤ၌ ဝေရမဏိပစ္စယာ-ဟု ကိုယ် ဒီဃနှင့် ပါ၌ရှိ၏။ ဂဟာဒီဟျကိ ၆၂-ကွာဒီဝုတ္တိဖြင့် ဂဟကိ ဧရကိ သရကိ-စသည် ပြီးသကဲ့သို့ ဝေရမဏိဟု ရဿဖြင့် ရှိလျှင် ကောင်းစု။

အသက်ရှည်ခြင်းငှါ လိုလားသော။ အမရိတုကာမော၊ မသေလိုသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကို လိုလားသော။ဒုက္ခပွတ္ထိကူလော၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊အိုယောကျ်ား။ အဟံ၊ ဤဗူးခါးရည်သည်။ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်သော။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဗူးခါးရည်ဘည်း။သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ သောက်လိုသည်ဖြစ်အုံ့။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ တဿ တေ၊ ထိုသင်သည်။ ပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်း။ဝဏ္ဏောနပိ၊ အဆင်းအားဖြင့်ရင်း။ဂန္ဓေနပိ၊ အနံ့အားဖြင့်ရင်း။ ရသေနပိ၊ အရသာ အားဖြင့်ရင်း။ နစ္ဆာဒေဿတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့ ၁။ ပိဝိတ္ဝာစပန၊သောက်ပြီး၍ လည်း။ မရဏံ ဝါ၊သေခြင်းသို့ သော်ရင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ဆင်းရဲသို့သော်ရင်း။ နဂစ္ဆသိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ "ဟူ၍ ၂။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ထိုဗူးခါးရည်ကို။အပ္ပဋိသင်္ခါယ:မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍။ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။နပ္ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ မထွေးစွန့်ရာ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုဗူးခါးရည်ကို။ပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်း။ ဝဏ္ဏောနပိ၊ ၎င်း။ပ။ရသေနပိ၊ ၎င်း။ နစ္ဆာဒေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ။ ပိဝိတ္ဝာစပန၊ သောက်ပြီး၍ လည်း။ပ။နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ဘိက္ခ ဝေ၊တို့။ ယမိဒံ၊အကြင်အကျင့်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဋ္ဌေဝ၊ လည်းဖြစ်သော။ အာယတိ ံ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု(တိတ္ထိတ္ဘို)ယူဆ အပ်သော အကျင့်တည်း။ ဣမံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ကို။တထူပမံ၊ ထိုဗူးခါးရည်သျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ၃။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (၁)

၁။ ပါဏာတိပါ ကစ္စည်းတို့အလို တဿ တေ ကို ရှေ့တွင်ဝေတ်အယှဉ်ဖြစ်၍ အား-ဟု သမ္ဗန္ဓတွယေး။မောဂ္ဂလ္လာန် အလိုပိဝတောစေဝ၊ သောက်ဆဲလည်းဖြစ်သော။ တဿတေ၊ ထိုသင်၏(စိတ်၌) ။နစ္ဆာဒေဿတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့ ။ ဝါ၊ ဆာလိမ့်မည် မဟုတ်-ဟု သမ္ဗန္ဓတွယောဇနာ။ (မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒီကဏ္ဍ ၂၅-သုတ်) စေ၊ စပနနှင့် ပတ်သက်၍ နကေဝလဿ ဝါကျကဲ့သို့ ပိဝတော၊ သော။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏(စိတ်၌။) ဝဏ္ဏောနပိ၊ ဂန္ဓေနပိ၊ ရသေနပိ၊ ၎င်း။ နစေဝ ဆာဒေဿတိ၊ နှစ်လည်းမနှစ်သက်လတ္တံ့သည်သာတည်း။ ပန၊ မနှစ်သက်ရုံသာမကသေး ။ ဝိတ္ဝာ၊ သော်။ပ။ နိဂစ္ဆတိ စ ၊ ရောက်လည်းရောက်လတ္တံ့-ဟု ဤသို့ တမျိုးကြံ၍ ယောဇနာ။

၂။ ကာလဗျတ္တယော ဝါ သော၊ ဘဝန္တော ဟိ ကာလန္တရေပိ တျာဒယော ဗာဟုလကာ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် တျာဒီကဏ္ဍ ၁-သုတ်နှင့်အညီ သဟဗျတ် ဂစ္ဆတိ ဝါသဿ-၌ ဂစ္ဆတိကဲ့သို့ နိဂစ္ဆသိ ဟူသော ဝတ္တမာန ဝိဘတ္တိကို အနာဂတတ္ထ ယောဇနာသည်။

၃။ ဤ၌လည်း ကစ္စည်းအလို နစ္ဆာဒေယျ ၌ တဿ၊ ထိုသင့်အား။ မောဂ္ဂလ္လာန်အလို တဿ၊ ထိုသင်၏ စိတ်၌-ဟု ယောဇနာ၊ ဤဒေသနာဝယ် တိတ္တကာလာဗုဟူသည် ဗူးခါးရေနှင့် ကြမ်းကြားလေဟု အဆိုရှိသော ရှေးခေတ်လူတို့ ရေဘူးအဖြစ် ရေတံခေါင်းသဖွယ် အသုံးပြုအပ်သော ဗူးသီးခြောက် အခွံထည်း၌ ထည့်ထားအပ်သော သောက်ရေကို ဗူးခါးရေဟု ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ ဖရဲသီးအရည်ကဲ့သို့ ဗူးသီးအခါးမှထွက်သော ဗူးသီးအခါးရည် ဗူးခါးရည်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ တိတ္တကရသအလာဗု။ ဋီကာ၌ တိတ္တကာလာဗူတို ဥပဘုတ္တာသ ဥမ္မာဒါဒိပါပနေန ကုစ္ဆိတတိတ္တကရသော အလာဗု-ဟု အရည်ဟော ရသသဒ္ဒါဖြင့်ရင်း၊ အဆိပ်နှင့် မရောမိကပင် သဘာဝအားဖြင့် ခါးသော အရသာရှိကြောင်း ရှားစေတတ်ကြောင်း ဥမ္မာဒါဒိပါပနေန ကုစ္ဆိတတိတ္တကရသော-ဟူသော သဒ္ဒါတို့ဖြင့်ရင်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၄၇၃။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြင့်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာပါနီယက်သော၊ ဖျော်ရည်ခွက်သည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂန္ဓသမ္ပန္နော၊ အနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။

သော၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ (သောအရ ဖျော်ရည်ခွက်ကိုဝဲသော် ဌာနူပစာရတည်း၊ ဖျော်ရည်ကိုဝဲသော် မုချတည်း)။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကစ္စတိ ဘာမော၊ သော။ ကူပ။ ဒုက္ခပ္ပဋိလော၊ ဆင်းရဲခြင်းကို စက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊အိုယောကျ်ား။ အယံ အာပါနီယကံသော၊ ဤဖျော်ရည်ခွက်သည်။ပ။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သောစ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကိုလည်း။ ဝိသေန၊ဖြင့်။သံသဋ္ဌော၊အပ်၏။ပ။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊သို့ရင်း။ နိဂစ္ဆသိဘိ၊ ရောက်လတ္တံ့"ဟူ၍ ။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ အပ္ပဋိသံ၊ယ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍ ။ ပိဝေယ္ယ၊ သောက်ရာ၏။ နပ္ပဋိနိဿဇ္ဇေယ္ယ၊မစွန့်ရာ။ တဿ၊ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ကို။ ပိဝတော ဟိခေါ၊ သောက်စဉ်သာလျှင်။ပ။ ရသေနပိ၊ အားဖြင့်ရင်း။ ဆာဒေယ္ယ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ဝါ၊ မြိန်ရာ၏။ ပိဝိတ္ဝာစပန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ပ။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ နိဂစ္ဆေယ္ယ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယမိဒံ၊ အကြောင်အကျင့်သည်။ ပ။အာယတိ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ဓမ္မသမာဒါနံ၊တည်း။ ဣမံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ကို။ တထူပမံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်လျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍ ။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ဝဒါမိ၊၏။ (၂)

၄၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအုံ့။ ပုတိမုတ္တံ၊ ပင်ကိုယ် သဘာဝအားဖြင့် ပုပ်သောနွားကျင်ငယ်ကို[1]။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ပဏ္ဍုကရောဂီ၊ ဖျော့သောအဆင်းရှိသော ရောဂါသည် ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊သည်။အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ရာ၏[2]။တမေနံ၊ထိုရောဂါသည်ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ကျေး။ ဣဒံ၊ ဤကျင်ငယ်သည်။နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ သော။ ပုတိမုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ပုပ်တည်း။ပ။ဘဝိဿသိဘိ၊ လတ္တံ"ဟူ၍ ။ ဝေ၊သို့။ဝဒေယ္ယုံ၊ကုန်ရာ၏။ပ။ တဿ၊ထိုရောဂါသည်သည်။

၁။ ဖျော်ရည်ခွက်ဟု ပြန်ဆိုခြင်းသည် ဌာနူပစာရတွင်တည်း။ ကြေးခွက်ထည်းမှ ဖျော်ရည်ကို အဝိနာဘာဝ နည်းအရယူ။ အာပါနီယဿ ဘရိတော ကံသော ဟု မဇ္ဈေလောပီသော်ရင်း၊ ကံသေ အာပါနီယံ ယဿာတိ-ဟုသော်ရင်း၊ ဝစနတ္ထပြု။ ဖျော်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော ခွက် ဖျော်ရည်ရှိသော ခွက် ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ကံသ သဒ္ဒါ ခွက်သာမန်နှင့် ကြေးခွက် ဝိသေသ ၂-ချက်ဟော။

၂။ ပုတိမုတ္တန္တိ၊ ပုတိသဘာဝမုတ္တံ၊ ဌီကာ။ ပုတိမုတ္တံ ၌ ပုတိသည် မုတ္တ၏ ဝိသေသန ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိသေသန ထုံးစံအတိုင်း ပုတိမုတ္တ ပုပ်သောကျင်ငယ်ဟုဆိုသဖြင့် အပုတိမုတ္တ၊ မပုပ်သောကျင်ငယ်ကို နစ်စေသည် မဟုတ်။ ကျင်ငယ်မှန်သမျှ ပုပ်သော သဘာဝရှိသည်ကိုသာ ရည်၍ ပုတိမုတ္တန္တိ မုတ္တမေဝ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်သည်။ ၎င်းဖြင့် ပုတိမုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ဟုသာ ဘာသာပြန်စေလို၍ ဖွင့်ပြသည်မဟုတ်၊ ပုပ်သောသဘောရှိသော ကျင်ငယ် ဟူသော အနက်ကိုပင် ခွင့်ပြုသည်၊ ပုတိကား ဘူတကထနဝိသေသနတည်း။ အဘိဓာန်၌ ပုတိမုတ္တဌ ဂေါမုတ္တေ-ဟူ၍ နွားကျင်ငယ်ကိုသာ ဆိုသော်လည်း ပုတိမုတ္တန္တိ ယံကိဉ္စိ မုတ္တံ-ဟူသော အင်္ဂုတ္တိရ် အဋ္ဌကထာအလို ကျင်ငယ်မှန်သမျှ ရ၏။

၃။ သီတပိတေတု ပဏ္ဏုတ္တေ-ဟူသော အဘိဓာန်နှင့် အညီ သွေးအားနည်း၍ ပြူဖတ်ပြူရော် ဝါကျင့်ကျင့် ဖြစ်နေသော ရောဂါသည်ကို ပဏ္ဏုကရောဂီ-ဟု ဆိုလိုသည်။

တံ၊ ထိုကျင်ငယ်ပုပ်ကို။ ပိ၀တောဟိ ခေါ၊ သောက်စဉ်သာလျှင်။ပ။ ရသေနပိ၊ အားဖြင့်ရင်း။ နစ္ဆာဒေယျ၊မနှစ်သက်ရာ။ ပိ၀ိတ္ဝာ စ ပန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ တထူပမံ၊ ထိုကျင်ငယ်ပုပ်လျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ၀ဒါမိ၊၏။ (၃)

၄၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအံ့။ဒဓိ စ၊ နို့ဓမ်းကိုရင်း။ မဓု စ၊ပျားရည်ကိုရင်း။သပ္ပိ စ၊ထောပတ်ကိုရင်း။ ဖာဏိတဉ္စ၊ တင်လဲကိုရင်း။ ဂေဠု၊တပေါင်းတည်း။ သံသဋ္ဌံ၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ လောဟိတပက္ခန္ဒိကော၊ သွေးသွန်ရောဂါရှိသော် ပုရိသော၊သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊၏။

တမေနံ၊ ထိုသွေးသွန်ရောဂါသည်ကို ။ပ။ တဿ တေ၊ သည်။တံ၊ကို။ ပိ၀တောစေ၀၊ သောက်စဉ်လည်း ။ပ။ ရသေနပိ၊ ၎င်း။ ဆာဒေယျတိ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ပိ၀ိတ္ဝာစပန၊ သောက်ပြီး၍ လည်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။တထူပမံ၊ ထိုစတုမဓုလျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ၀ဒါမိ၊၏။ (၄)

၄၈၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုဦးအံ့။ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။ ပစ္ဆိမေ မာသေ၊နောက်ဆုံးလည်း။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလည်း။ ဝိဒ္ဓေ၊ ဖောက်ထွင်းအပ်ပြီးသော်။ဝိဂတ၀လာဟကော၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော၊ ဒေ၀၊ကောင်းကင်၌။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဿက္ကမာနော၊ ရှေးရှုတက်ရောက်လျက်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော။ တမဂတံ၊ အမိုက်မှောင်ကို။ (ဂတအနက်မဲ့)။ အဘိ၀ိဟစ္စ၊ပယ်ဖျောက်၍။ဘာသတေ စ၊ထွန်းလည်းထွန်းပ၏။တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပ၏။ ၀ိရောစတေ စ၊ တင့်လည်း တင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။

၁။ နိသျဟောင်း၌ မြင်းသရိုက်ရောဂါ ဟု ပြန်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဣဒံ စယံ ဘဂဝနှရသံသဋ္ဌं လောဟိတံ ပက္ခန္ဒတိ နဲ တဿ ဘေသဇ္ဇံ ယံ ပနပိတ္တသံသဋ္ဌं လောဟိတံ၊ တဿတံ ဘေသဇ္ဇံ သီတလကိရိယာယ ပရိယတ္တဘူတံ ဟု ဖွင့်သည်။ သည်းခြေနှင့်ပတ်သက်သော သွေးဝမ်းရောဂါဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ၄၈၂။ ၃၊ ၄၊ ၅၊ စာပိုဒ်တို့၌ အမ္ဘောပုရိသ ။ပ။ ဒုက္ခံ၊ အမ္ဘောပုရိသ ။ပ။ သုခီ ဘ၀ိဿသိ-ဟူသော အာကာရ၀ါကျတို့၀ယ် ရှေပိုင်း၌ နစ္ဆာဒေဿတိ ဆာဒေဿတိ-ဟု ပဌမပုရိသ်ဖြင့် အာချာတ်ကြိယာရှိရကား ၎င်းတို့၏ကတ္တားထည့်သော် အရာအားလျော်စွာ၊ သော၊ တံ၊ အယံ စသည်ဖြင့် နာမကတ္တားသာ ထည့်ရာ၏။ နိဂ္ဂစ္ဆသိ ဘ၀ိဿသိဟု နောက်ပိုင်း၌ မဇ္ဈိမပုရိသ်နှင့် ရှိရကား ကတ္တားကို တုံ-ဟု ထည့်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ပိ၀တောစေ၀၊ လည်းဖြစ်သော တဿတေ၊ ထိုသင်၏ (စိတ်ကို)။ ။သော၊ ထိုပူးခါးရည်သည်။ (ဖျော်ရည်ခွက်သည်။ တံ၊ ထိုကျင်ငယ်ပုပ်သည်။ စတုမဓုသည်) ဆာဒေဿတိ၊ နှစ်သက်စေလတ္တံ့။ (နစ္ဆာဒေဿတိ၊ နှစ်သက်စေလိမ့်မည် မဟုတ်။) ။ပ။ပိ၀ိတ္ဝာစ၊ ၍လည်း။ တုံ၊ သည်။ပ။နိဂ္ဂစ္ဆသိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့ ဟု ပေး။ ဆာဒေဿတိ၊ သုခီ ဘ၀ိဿသိ၊ နစ္ဆာဒေဿတိ၊ သုခီ ဘ၀ိဿသိကိုလည်း ထိုအတူပေးလေ။ ၂-၂၅ သုတ်၌ မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေလတ္တံ့။ ၀ါ၊ မဆာလတ္တံ့ ဟု ပေးသည်။ ဘေတ္ဝတ္ထ သင်္ဂဟ၌ ပုရိသဿ ဘတ္တံ ဆာဒေတိ ရုစ္စတိတိ အတ္ထော-ဟု ပုံစံထုတ်၍ ဘတ္တံကိုပင် တဒ္ဓမ္မုပစာရကတ္တားဟု မိန့်သည်။ တဿ တံ ပိ၀တောစေ၀ နစ္ဆာဒေယျ၊ ဆာဒေယျ-ဟူသော ၀ါကျတို့၌ကား၊ ပုရိသော ကတ္တားဖြစ်သောကြောင့် တဒ္ဓမ္မုလည်း ကြံဘွယ်မလို။ ဆာဒေယျ၊ နစ္ဆာဒေယျ-ကိုလည်း မနှစ်သက်စေရာ- နှစ်သက်စေရာ၏ ဟု ပေးဘွယ်မလို။

၃။ ဝိဓော။ပ။ ဒီဘူစု ဝိဇ္ဈနေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းရှု၍ ပြန်ဆိုသည်။ ဖောက်ထွင်းထားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်ဟူလို။

ယမိဒံ၊ သည်။ပ။ အာယတိ ံစ သုခဝိပါကံ၊သော။ဓမ္မသမာဒါနံ၊တည်း။ တံ၊ထိုအကျင့်သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏပရပ္ပဝါဒေ၊ မျှားစွဲသော ရဟန်းပုံဏားတည်း ဟူသော သူတပါးတို့၏ အယူတို့ကို။ (အညေ-၏ အပါဒါန်ကား ဓမ္မ၊ပရ-၏အပါဒါန်ကား ပုဂ္ဂလ၊ ဤသို့ ထူး၏။) အဘိဝိဟစ္စ၊ နှိမ်နင်းပယ်ဖျောက်၍ ။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းပ၏။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပ၏။ ဝိရောစတေ စ၊တင့်လည်း တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သော။ တေ၊ ဤစကားကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (စာပိုဒ် ၄၇၃-အဆုံးပြန်စပ်)။(ဣဒမဝေါစ။ပ။အာဒိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၇-ဝိမံသကသုတ်

၄၈၇။ (ဝေ၊ မေသုတံ။ပ။ပစ္စယောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ဘဂဝါ၊သည်။"ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပရသာ၊သူတပါး၏။ စေတောပရိယာယံ၊ စိတ်အစဉ်ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြားမ၍ မသိသည်ဖြင့်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ စူးစမ်းတတ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ သစ္စာလေးချက်ကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိသော ဘုရားလော။ နောဝါ၊ မဟုတ်လေသလော။ ဣတိ၊သို့။ ဝိညာဏာယ၊ သိရန်အလို့ငှါ။ တထာဂတေ၊ ဘုရားရှင်၌။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ သမန္နေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာတိ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သနည်း"ဟူသော။တေ၊ဤစကားကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (ဘဂဝံမူလကာ-မှ ပစ္စယောသုံ-အထိ-၄၇၃-နှင့် တူပြီ)။ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၈၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့ ။ ပရသာ၊၏။ စေတောပရိယာယံ၊ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြားမ၍ မသိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။"သံကိလိဋ္ဌာ၊ ပုပ္ပန်စေအပ် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌။)သံဝိဇ္ဇန္တိ ဝါ၊ ရှိမျှားရှိကုန်လေရော့သလော။ နောဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သလော" ဟူ၍။ စက္ခုသောတဝိညေယ္ယေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ဓမ္မဟူကုန်သော။ဒ္ဝီသု ဓမ္မေသု၊ တရားနှစ်ပါးတို့၌။တထာဂတော၊ကို။ သ မန္နေသိ တဗ္ဗော၊ ရှာမှီးအပ်၏၊ ဝါ၊ ရှာမှီးလော့[1]။ တမေနံ၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ ရှာမှီးသ ည်ရှိသော်။"သံကိလိဋ္ဌာ၊ကုန်သော။စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ကုန်သော။ယေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသံကိလိဋ္ဌဓမ္မတို့သည်။တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌။)နှ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်"ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။

ယတော၊အကြင်ကြောင့်။နံ၊ထိုဘုရားကို။(ဘုရားရှင်၏တရားကို။)သမန္နေသမာနော၊ရှာမှီးသည်ရှိသော်။"သံကိလိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။တထာဂတဿ၊၌။နှ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်"ဟူ၍။ဝေ၊သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိ ံ၊ အလွန်။"ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဝိတိ-မိဿာ၊ ရောပြွမ်းကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ တေ၊

၁။ ဘဂဝံ မူလကာ ဘဂဝံ နေတ္တိကာ စသည်တို့၏ ရှေးဦးရှိသော ဝါကျမှန်သမျှ အမေးဝါကျသာ ဝိုရိုးပြစ်၍ ကိန္တိ-ထည့်၍ ပြန်ဆိုသည်။

၂။ သမန္နေသိတဗ္ဗောတိ သေတုဂ္ဂ-ဒု ၂၇၈။ ဝါသဒ္ဒါ သံသယတ္ထ ပေါ်လွင်အောင်ပေးလိုက်သည်။

ထိုရောပြွမ်းကုန်သော တရားတို့သည်။တဿဝကတဿ၊ဘုရား၏(သန္တာန်၌။)သံဝိဇ္ဇနီ ဝါ၊ရှိမျှား ရှိကုန်လေရော့သလော။ နော ဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သ၎လာ”ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ တမေန်၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ ရှာမှီးသည်ရှိသော်။ “ယော၊ တို့သည်။ပ။ တေ၊ ထိုရောပြွမ်းကုန်သောတရားတို့သည်။တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌။) နံ သံဝိဇ္ဇနီဘိ၊မရှိကုန်” ဟူ၍။ဝေ၊သို့။ ဇာနာတိ၊၏။

(ယတော မှ သံဝိဇ္ဇနီတိ အထိ မထူး)။တတော၊ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။ “ဝေါဒါတာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ပ။ နော ဝါတိ၊မရှိကုန်လေရော့သလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ (တမေန်-စသည် မထူး)။

(ယတော မှ တထာဂတဿာတိ အထိ ပေးမြဲ)။တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။“အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဘုရားသည်။ ဣမံ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ဤ (အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ) ကုသိုလ်ဘရားကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သမာပန္နော ဝင်စားသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဣတ္ထတ္တရသမာပန္နောတိ၊ အချိန်အနည်းငယ်သာ ဝင်စားသလော”” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ (တမေန်-စသည် မထူး)။

ယတော၊ကြောင့်။နံ၊ ဆိုဘုရားကို။သမန္နေသမာနော၊ သော်။“အယံ အာယသ္မာ။ပ။နံ ဣတ္ထတ္တရ-သမာပန္နောတိ၊ မဟုတ်”ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ဇာနာတိ၊၏။ တတော၊ ကြောင့်၊ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ၊ လွန်။ “အာယသ္မာ၊သော။အယံ ဘိက္ခု၊ဤ(ဆရာဘုရားဖြစ်သော)ရဟန်းသည်။ဥ တ္တရ္ဟ ပန္နော၊ထင်ရှား သူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သလော[၂]။ ယသပ္ပတ္တော၊ အခြံအရံပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သလော။ (ဤပါဠိ ဖြင့်လည်း မရောက်သလောဟူ၎သော အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်ပြီးဖြစ်သည်)။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ အသ၊ထိုဆရာဘုရားဖြစ်သော ရဟန်း၏(သန္တာန်၌။)ကေစ္စ အာဒီနဝါ၊အချို့သော အပြစ်တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇနီတိ၊ ရှိကုန်သ၎လော” ဟူ၍။ သ၎နေသတိ၊၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ ဥ တ္တရ္ဟ ပန္နော၊ သည်။ ယသပ္ပတ္တော၊ သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ဣဓ၊ ဌ်။ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏(သန္တာန်၌။)ကေ၎စ္စ အာဒီနဝါ၊ တို့သည်။ နံ သံဝိဇ္ဇနီ၊ မရှိကုန်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယတော စခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥ တ္တရ္ဟ ပန္နော၊သည်။ ယသပ္ပတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထ၊ဌ်။ ဣဓ၊ဌ်။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ကေစ္စ အာဒီနဝါ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇနီ၊ ရှိကုန်၏။ တမေန်၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ “အယံ အာယသ္မာဘိက္ခု၊ သည်။ ဥ တ္တရ္ဟ ပန္နော၊၏။ ယသပ္ပတ္တော၊၏။ ဣဓ၊ ဌ်။ အသ၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။)ကေစ္စ အာဒီနဝါ၊ တို့သည်။နံ သံဝိဇ္ဇနီတိ၊ မရှိကုန်”ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ.၏။

(ယတောနံ-မှ သံဝိဇ္ဇနီအထိ အနက်လွယ်ပြီ)။တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ၊ လွန်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ဤအရှင်ဘုရားသည်။အဘယူပရတော၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ကြည်ရှောင်ပြီးသူ

၁။ ပတိကိဋ္ဌံ နိကိဋ္ဌဉ္စ၊ ဣတ္ထရ ဝဇ္ဇကုစ္ဆိတာ-ဟူသော အဘိဓာန် ၁၆၉၉-ကား ဤနှင့်မဆိုင်၊ဣ အဗ္ဗေန ဂတိသု ဧတေ ဂစ္ဆတိ သိလေန ဣတ္ထရော၊ တ္ထရက်ပစ္စယော နိပါတနာ၊ ခါဒိကဏ္ဍ ၅၄-ပဋ္ဌိကာ ဣတ္ထရံ ဟိ ဓနံ ဓညံ၊ ဣတ္ထရံ ဣဓ ဧဝိတံ၊ ဣတ္ထရံ ဣတ္ထရတော ဥတ္တာ၊ ဒီပံ ကရေယျ ပဏ္ဍိတော။ ဟူသော ဓမ္မပဒဌ် ကဲ့သို့ ဣတ္ထရသဒ္ဒါ အချိန်အနည်းငယ်ဟောတည်း။

၂။ ဤပါဠိဖြင့် ထင်ရှားသူ၏အဖြစ်သို့ မရောက်သလော ဟူသော အဓိပ္ပါယ်လည်း သက်ရောက်သည်။ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဌ် ပတ္တောနုခေါ် နောတိ-ဟု ဗျတိရေကာနုယ ၂-ချက် ဖွင့်သည်။

(ရဟန္တာ)တည်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ ဘေးကြောင့်ရှောင်ကြဉ်သူ(ပုထုဇဉ်သေကွ)သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ရာဂဿ၊ ၏။ ခယာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ နု သေဝတိတိ၊ မမှီဝဲသလော"ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ၏။

တမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ "အယံအာယသ္မာ။ပ။နု သေဝတိတိ၊ မမှီဝဲ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုဝိမံသကရဟန်းကို။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ "ယေနု၊ အကြင်(အာကာရအနွယ်တို့)ကြောင့် ၂။ အာယသ္မာ၊ သည်။ "အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အဘယူပရတော၊ တည်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ သည်။ နု၊မဟုတ်။ ရာဂဿ၊ ၏။ ခယာ၊ကြောင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ နု သေဝတိတိ၊ မမှီဝဲ 'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ အာယသ္မတော၊ ၏။ တေ အာကာရာ၊ ထိုအကြောင်းတို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တေ အနွယာ၊ ထိုအလျော်သိခြင်းတို့သည်။ ကေတိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧ ပုစ္ဆယ်ျ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာ၊စာ။ ဗျာကရမာနော၊ ပြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဆရာဘုရားသည်။ သံဃေဝါ၊သံဃအလယ်၌မူလည်း။ ဝိဟရန္တော၊ နေ၏။ ကောဝါ၊ တပါးတည်းမူလည်း။ ဝိဟရန္တော၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထို(အရှင်ဆရာဘုရား၏)အထံ၌။ ယေ စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ သုဂတာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ ယေ စ၊ တို့သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ဆရာဘုရား၏အထံ၌ ? ။ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်ကုန်၏။ ယေ စ၊ တို့သည်လည်း။

၁။ နတ္ထိ ဘယံ တေသာတိ အဘယော၊ ဥပရမိတိ ဥပရတော၊ အဘယော ဟုတ္မာ ဥပရတော အဘယူပရတော။ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ရှောင်ကြဉ်သူ(ရဟန္တာ)တည်းဟု ပြန်။ အဋ္ဌကထာ ဟဋ္ဌမဝိကပ်။ ဘယေန ဥပရတော ဘယူပ-ရတော၊ နု ဘယူပရတော အဘယူပရတော။ ဘေးကိုကြောက်သောကြောင့် ရှောင်ကြဉ်သူ မဟုတ်သော ရဟန္တာတည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာ ဒုဝိကပ်အလို။ နဿမဿယသ္မာ ဘယူပရတောဘ-နု ကို ဥပရတောဘ စပ်၍ ဘယကိုလည်း ဘယံ အဿတ္ထိတိ-ဟု ကြံ၍ ဘေးရှိသည်ဖြစ်၍ မရှောင်ကြဉ်သလော ဟု နိဿဟောင်းဘ ပြန်ဆိုသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ဘလည်း နု ကို ဥပရတောဘ်ပင် စပ်၏။ ယင်းသို့ ပြန်သော် အဘယူပရတော- ပုဒ်အဖွင့် အဋ္ဌကထာ ဒုဝိကပ်နှင့် အစပ်ချင်းအဓိပ္ပါယ်ချင်းတူနေသည်ပြင် တစုံတခုသော ကာရိယသို့ မပြောင်းလဲသော နု-ပဋိသေဓကို ဘယူပရတောကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ် တစ်တ်၌ စပ်ဝိုးမရှိသောကြောင့် မသင့်။

ထိုမှတပါး ဤ၌ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အဘယူပရတော၊ တည်း-ဟု တုလျတ် လိင်္ဂတ်ယောဇနာသကဲ့သို့ ဥ တ္တရှာဘနှော အယမာယသ္မာ ဘိက္ခု ယသပ္ပတ္တော- ဟူသော ရွှေဝါကျ၌ ပေးသင့် မပေးသင့်၊ ရှေဥ တ္တရှာဘနှော ဝါကျကို လော ဟု သံသယတ္ထ ပြန်ဆိုသကဲ့သို့ ဤအဘယူပရတော ဝါကျကိုလည်း အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အဘယူပရတော၊ လော-ဟု ပြန်ဆိုသင့် မသင့်ကို စဉ်းစားလေ။

၂။ ယံ တံ ယတော တတော ယေန တေနာတိ ကာရဏေ သိယုံ-ဟူသော အဘိဝန်အရ အဗျယပုဒ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရင်း၊ ကေ အာကာရာ ကေ အနွယာ- ဟူသော ဗဟုဝစနန္တအမေးကို ထောက်သောအားဖြင့်ရင်း။ ယေန-ကို တို့ကြောင့်ဟု ပြန်ဆိုသည်။

၃။ တထာဟိ အနက်မဲ့။ တတ္ထကို နိဿဟောင်းနှင့် မြန်မာပြန်တို့၌ ထိုမရေမတွက်နိုင်သောသံဃာတို့တွင်ဟုပြန်ဆို၏။ ရွှေဝါကျ၌ အယံ အာယသ္မာ ဝိဟရန္တော-သည် ပဓာန၊ သံဃသည် ပဓာနမဟုတ်သောကြောင့် သံဃာကို မစွဲသင့်၊ တတ္ထပဒကို ဂင်္ဂါယံ ဝဇော-ကဲ့သို့ သမီပါဓာရကြံ၍ ပဓာနဖြစ်သော အယမာယသ္မာကိုသာ စွဲသင့်သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်၌လည်း သမီပါဓာရပင် ပြန်ဆိုသည်။ သံဒီဃန္ဓီ ပုဒ်သည် ရူပသိဒ္ဓိ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အလို ကတ္တုရုပ်မရှိ၊ ကမ္မရုပ်သာ ရှိသောကြောင့် ၎င်းတို့အလိုသို့လိုက်၍ ကမ္မရုပ်ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ ဒီသ ပေကွေနေ။ ပ။ ဒီဃတိ ပဒီဃတိ ဣစ္စာဒိ အကမ္မက-ဟူသော သဒ္ဒနီတိအလို ကတ္တုရုပ်လည်းရှိ၏။ ရွှေဝါကျရှိ အနိယတ် ယေစ ၅-ခု၏ တွဲဘက် နိယတ်ကား နဿမဿယသ္မာ တံ-၌ တ-တည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဝိစ္ဆာကြံ၍ တံ တံ-ဟု ဖွင့်သည်။ တေနကိုလည်း တဿ တဿ ဟရိယတ္တိယာ ဟု ဝိစ္ဆာပင် ဖွင့်သည်။

တတ္ထ၊ ၌။ ဂ၀ၢ်၊ ဂိုဏ်းကို။ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အာမိသေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသော အာမိသတို့၌။ သံဒိဿန္တိ၊ ကောင်းစွာ ရှုအပ်ကုန်၏။ဣဓ၊ ၌။ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အာမိသေန၊ ဖြင့်။ အနုပလိတ္တာ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုထို(အမျိုးမျိုးသော) ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တေန၊ ထိုထိုအကျင့်ဖြင့်။ နိ အဝေဇာနာတိ၊ မထိမဲ့မြင်မပြု။ 'အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အဘာယူပရတောဝ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘယူပရတောဝ၊ သည်။ နိ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ရာဂဿ၊ ၏။ ခယာ၊ကြောင့်။ ဝီတရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ နိ သေဝါမိတိ၊ မမှီဝဲ'ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတောဝ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ ဘဂဝတောဝ၊၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ခံယူအပ်ပြီ"ဟူ၍ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ၏။

၄၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဝိမံသကဘိက္ခု ၂-ပါးတို့တွင်။ (မူလဝိမံသကေန ဟူသော ပါဠိသေသ၌စပ်။မူလဝိမံသကေန၊မူလဝိမံသကရဟန်းသည်။) တထာဂတောဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥတ္တရိ ံ၊ အလွန်။ ယေ။ပ။ နောဝါတိ၊ ဟူ၍။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ တဖန်မေးအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတောဝ၊ သည်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ယေ။ပ။ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ (ယေ ဝိတိမိဿာစသည် မထူး။ ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့) ။ယေ၊ အကြောင်တရားတို့သည်။ ဝေါဒါတာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊စက္ခုဝိညာဏ်သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။မမ္မာ၊ တို့တည်း။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ဘုရား၏(သန္တာန်၌။)သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။တေ ပထေ၊ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည်ပင် သိကြောင်းလမ်းရှိသည်[1]။ တေ၊ဂေါစရော၊ ဤအာဇီဝဋ္ဌမက သီလသည်ပင် ကျက်စားရာ အာရုံရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တမ္မယော၊ တဏှာရှိသည်[2]။ နောစအသ္မိတိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ ဧဝံဝါဒိ ံ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိသော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သာဝကော၊ သည်။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာရန်အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ တဿ၊ ထိုသာဝကအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥတ္တာရုတ္တာရိ ံ၊ လွန်သည်ထက် လွန်သည်ကို။ ပဏီတပဏီတံ၊ မြတ်သည်ထက် မြတ်သည်ကို။ ကဏှသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂံ၊ ကဏှသုက္ကဟူသော ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြောင် အကြောင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပ။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တသ္မိ ံ ဓမ္မေ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်

၁။ သော ပထော မယှန္တိ တေပထော-ဟု ပြု။ မယှံသည်ပင် အညပဒတည်း။

၂။ နိ တမ္မယော နိ သတဏှော-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ တမ္မယော၊ သည် နိ၃ဝအသ္မိ၊ မဖြစ်ဟု ပြန်လိုက်သည်။ ထဿ ဝိကာရဝဝယဝေသု ဏကိက ဏေယျ မယာ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ဖြေနှင့် အညီ တာယ တဏှာယဝိကာရော ဟု ပြု၍ ဝိကာရအနက်၌ မယပစ္စည်းသက်လျှင် တမ္မယော၊ ထိုတဏှာကြောင့် ဖောက်ပြန်သူသည်ဟု ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ ဋီကာ၌ကား ယော သီလေ ပတိဋ္ဌိတော ဧတံ မမာတိ ။ပ။ တဏှာယပရာမသန္ဓော။ပ။ သော တမ္မယောနာမ-ဟူ၍လည်း ဖွင့်ဆိုသေး၏။

သောတရားခ္ခ ။ကေစ့ဲ၊ အ၍ျိသော။ ဓမ့ဲ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားကို။ အဘိသ္ဘယ၊ ထူးသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။(ဣမ အနက်မ့ဲ။)ဓမ္မေသု၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားတို့ခ္ခ။ နိုင်ခ့ဲ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သတ္ထုရိ၊ ဘုရားခ္ခ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သိရန်အလုံးစုံကို ကောင်းစွာ ကိုယ်ဘိုင် သိတော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သ္ဝာက္ခာတော၊ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နောတိ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏"ဟူ၍ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညိုတ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။"ယေန၊ အကြင် အကြောင်းတို့ကြောင့်။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ။ပ။ သံဃောတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ အာယသ္မတော၊ အရှင်၏။ တေ အာကာရာ၊ ထိုအကြောင်းတို့သည်။ ကေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တေ အနုယာ၊ထိုအလျှော်သိခြင်းတို့သည်။ ကေ ပနာတိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေ ပုဗ္ဗေ'ဃ့ျ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဓမ္မဿာနာယ၊ တရားနာရန်အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိ'၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ တဿမေ၊ ထို ငါ့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ့ဲ၊ ကို။ပ။ ကဏ္ဍသုက္ကာ သပ္ပဋိဘာဂံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ဒေသေတိ၊ ၏။ပ။ နိုင်ခ့ဲ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။ သတ္ထုရိ ၊ ၌။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ပ။ သံဃောတိ၊ဟူ၍။ ပသီဒိန္တိ၊ ကြည်ညိုပြီ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ဖြေဆိုရာ၏။

၄၉၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ (သဒ္ဓါ၌စပ်) ဣမေဟိ အာကာရေဟိ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤ အက္ခရာဗျည်းတို့ဖြင့်။ တထာဂတေ၊ ဘုရားခ္ခ။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ နိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်၍ တည် ၏သည်။ မူလဇာတာ၊ ဖြစ်သော အကြောင်းရင်းရှိသည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ဟောတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာကာရဝတိ၊ အကြောင်းရှိသော။ ဒဿနမူလိကာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဟူသော အကြောင်းရင်း ရှိသော။ ဒဠှာ၊ မြဲမြံသော။ (တဿ၊ ထိုသူ၏၊) အယံ သဒ္ဓါ၊ ဤယုံကြည်မှု ကို။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်ဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်ဖြင့်။ ဒေဝေန ဝါ၊ နတ်သည်ဖြင့်။ မာရေန ဝါ၊ မာရ်နတ်သည်ဖြင့်။ ဗြဟ္မုနာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်ဖြင့်။ ကေနစိ ဝါ၊ (ထိုမှတပါးအခြား)တစုံ တယောက်သည်ဖြင့်။ လောကသ္မိံ ၊ ၌။ အသံဟာရိယာ၊ ပယ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤ သို့လျှင်။ တထာဂတေ၊ ၌။ ဓမ္မသမန္နေသနာ၊ သဘာဝအားဖြင့် ရှာမှီး

၁။ ကျားခြေထုတ်ရ၍ ထိတ်လန့်သူတယောက်သည် ခြေထုကိုကြောက်သကဲ့သို့ ထင်ရသော်လည်း စင်စစ် ကျားသတ္တဝါကိုကြောက်လန့်ခြင်းသာတည်း။ ထိုအတူ သ္ဝာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော သုပ္ပဋိပန္နော သံဃော-ဟူသောအာကာရ နှစ်ဝါကျသည် ဓမ္မ သံဃတို့၏ ဂုဏ်တော်မင် ဖြစ်သော်လည်း ဒေသိတဓမ္မ၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍သတ္တုရိ ပသီဒတိ-သာဝကဖြစ်သော သံဃဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ထိုသာဝကသံဃာ၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားကိုလည်း သတ္တုရိ ပသီဒတိ-ဘုရားကြည်ညိုသည်ဟုဆိုလိုသည်။ တထာဂတေ သမန္နေသနာ၊ တထာဂတော သမ္မာနေသိတဗ္ဗော-ဟူသော ၄၇၇-ဂ ပါဠိတော် ရှေ့ဝါကျထောက်။ ဓမ္မေသံ ဃေပိ ပသီဒတိ-ဟူသော အဌကထာကား သ္ဝာက္ခာတော၊ သုပ္ပဋိပန္နော-တို့ဖြင့် ဘုရားကိုသာမဟုတ် အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့် တရား သံဃာကို လည်း ကြည်ညိုသည်ဟူလို။

၂။ လောကီလောကုတ္တရာယူ၊ ဂုဏ်သာဓကဲ့သို့ အစိတ်အပေါင်း အာဓာရ အာဓေယ်အဖြစ်ဖြင့် ကေစ့ဲ၌စပ်။

ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဠုပန၊ ဤ သို့လျှင်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဓမ္မတာသုသမန္နိဋ္ဌော၊ သဘာဝအားဖြင့် ကောင်းစွာရှာမှီးအပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဣတိ၊ သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။အာဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

သတ္တမံ၊ သော။ ဝိမံသကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-ကောသမ္မိယသုတ်

၄၉၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ) ကေသမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ရုံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ [1]။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ [2]။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းကို။ မုခသတ္တီဟိ၊နှုတ်လုံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ကို။ နစေဝ သညာပေန္တိ၊ သိလည်း မသိစေနိုင်ကြကုန်။ သညတ္တိံ၊ သိစေအပ်သူ၏အဖြစ်သို့ [3]။ နစ ဥပေန္တိ၊ရောက်လည်း မရောက်ကုန်။ အညမညံ၊ ကို။ နစနိဗ္ဗာပေန္တိ၊ မကြည်ညှိရှစေကြကုန်။ နိဗ္ဗာဘိံ၊ကြည်ညှိရှအပ်သူ၏ အဖြစ်သို့ [4]။နစ ဥပေန္တိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ကုန်။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဗုဒ္ဓ။ ဣဓ ကောသမ္မိယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ပ။ နိဗ္ဗာတိံ၊ သို့။ နစဥပေန္တိတိ၊ ကုန်" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဧဟိ၊လာလော့။သတ္ထာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ ကုန်သော။ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အာမန္တေတိတိ၊ သိစေတော်မူ၏"ဟူ၍။ မမ၊ ဝါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေဟိ၊သိစေလော့။ (ခေါ်လော့-ဟူလို) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဝဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ဘုရား၏(စကားကို။) ပဋိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ "သတ္ထာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေတိတိ၊ သိစေတော်မူ၏" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝေမာဝုသောတိ၊ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်

၁။ သူပိုင် ငါပိုင် ငြင်းခုံခြင်း ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း ဝါစာဝိတိက္ကမတည်း။

၂။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်ရိုက်ပုတ်ခြင်း ကာယဝိတိက္ကမတည်း။

၃။ အယံ ဓမ္မော အယံ ဝိနယောတိ သညာပေတမ္ပတံ ဋီကာနှင့် အညီ ဘာဝလောပ။

၄။ နိဗ္ဗာတ္တိယာပိ ဩသေဝနယောဇ္ဇေ စ နိဗ္ဗာတ္တိတိ သညတ္တိဝေဝစနမေတံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ပေးသည်။ နိဗ္ဗာတ္တိတိ သညတ္တိဝေဝစနမေတံ ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို သညတ္တိနှင့် နိဗ္ဗာတ္တိကို ပရိယာယ်တူ ဟု ဆိုသော်လည်း ဋီကာ၌ သညတ္တိ ကို သညာပန် ဟု ကာရိတ်ဖြင့် ဖွင့်၍ နိဗ္ဗာတ္တိ ပုဒ်ကိုကား နိဗ္ဗာပန် ဟု ကာရိတ်ဖြင့် မဖွင့်မူ၍ နိဗ္ဗာန် ဟု သုဒ္ဓဘာဝသာဓ်သာ ဖွင့်ဆိုသည်။ သညတ္တိ ပုဒ်ကို သညာပန် ဟု ဖွင့်၍ ရှေ့ဝါကျ၌ကာရိတ်ဖြင့် သညာပေန္တိ ဟု ရှိသင့်သော်လည်း နိဗ္ဗာတ္တိ ကို ကာရိတ်ဖြင့် မဖွင့်ဘဲ နိဗ္ဗာန် ဟု သုဒ္ဓဘာဝသာဓ်ဖြင့် ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ရှေ့ဝါကျ၌ ကာရိတ်ဖြင့် နိဗ္ဗာပေန္တိ ဟု မရှိသင့်။ နိဗ္ဗာယန္တိဟု သုဒ္ဓကတ္တုရုပ်သာ ဋီကာအလိုရှိရမည်။ ၎င်းဋီကာအလိုကျ ပါဠိကို ယောဇနာသော် နစ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကြည်လည်းမကြည်လိုကြကုန်။နိဗ္ဗာတ္တိ၊ ကြည်ခြင်းသို့၊ နစ ဥပေန္တိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ကုန်ဟု ပေး။

ဟူ၍။တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏(စကားကို။) ပဋိဿုတ္တာ၊ဝန်ခံ၍။ပ။အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရှိခိုး၍ ။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်၌။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဘဂ္ဂနဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိဟရထ ကိုရ၊ နေကြကုန်သတဲ့။ သစ္စံ၊ အမှန်ပင်လော။ တေ တုမ္ဟေ၊ ထိုသင်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းကို။ နစေဝ သညာပေထ ကိုရ၊ မသိလည်း မသိစေကြကုန်သတဲ့။ သစ္စံ၊လော။ပ။ နိဗ္ဗုတ္တိ ၊ ကြည့်ရှုအပ်သူ၏အဖြစ်သို့။ နစဥပေထ ကိုရ၊ ရောက်လည်း မရောက်ကုန်ကြသတဲ့။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ (ကြားတော်မူတိုင်း) မှန်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိ သမယေ၊အကြင်အခါ၌။ တုမ္ဟေ, တို့သည်။ပ။ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်၏။ တသ္မိ သမယေ၊ဧ။တုမှာက၊ သင်တို့၏(သန္တာန်၌။) မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော[၂]။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ သမြဟ္မစာရိသု၊သီတင်းသုံးဖော်တို့၌။ အာဝိ စေဝ၊မျက်မှောက်၌ရင်း။ ရဟော စ၊ မျက်ကွယ်၌ရင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ အပိနု၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ပ။ မနောကမ္မံ၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ဟောတိ အင်္ဂနူတိ၊ဖြစ်ပါ၏လောဟူသော။ တံ၊ထိုအမေးစကားကို။ ကိ ်မညထ၊ အသို့အောက်မေ့ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှုး။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ သို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ယသ္မိ ် သမယေ၊ ၌။ဘဂ္ဂနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ပ။ ဝိဟရထ ကိုရ၊ နေကုန်ငြားအုံ့။ (ဣတိကိုရဝိဟရထ၊ ဤသို့ သင်တို့နေကြကုန်မည်ဆိုလျှင်-ဟု အရှုစျတ္ထအဓိပ္ပါယ်ပြသည်)။ပ။မနောကမ္မံ၊သည်။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ နု ဟောတိ ကိုရ၊မဖြစ်ငြားအုံ့။ (ဣတိကိုရနုဟောတိ၊ ဤသို့ မနောကံ မေတ္တာ မဖြစ်ဘူးဆိုလျှင်ဟု အရှုစျတ္ထ အဓိပ္ပါယ် ပြသည်)။ အထ၊ထိုသို့ဖြစ်သော်။ မောဃပုရိသာ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ကိဉ္စရဟိ၊အဘယ်ကြောင့်။(ဝိဟရထ သညာပေထစသည်၌ စပ်)။ကိ ် ၊ အဘယ်ကို။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ကိ ် ၊ ကို။ပဿန္တာ၊ဖြင့်၍။ပ နိဗ္ဗုတ္တိ ် ၊ ကြည့်ရှုအပ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ နစဥပေထ၊ မရောက်ကုန်ဘိသနည်း။ မောဃပုရိသာ၊ တို့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏ (သန္တာန်၌။)ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါးမ့ခြင်းငှါ။ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၄၉၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရ ဏီယာ၊အောက်မေ့သင့် အောက်မေ့ထိုက်ကုန်သော။ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော။ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ပိယကရဏာ၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏[၃]။ ဂရုကရဏာ၊ လေးစားအပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သင်္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝိဝါဒါယ၊ မငြင်းခုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဧကီဘावါယ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏[၄]။ ကတမေ ဆ၊ အဘယ် ခြောက်ပါးတို့သည်။ပ။သံဝတ္တန္တိ၊ကုန်သနည်း။(ဣဓ ဘိက္ခဝေ။ပ။ရဟောစ

၁။ ချမ်းသာပါစေဟု ဆိုစေ၍ ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။ သလ္လေခသုတ် စာပိုဒ် ၈၁- အဋ္ဌကထာ။ မောဂ္ဂလ္လာန်သျှာဒီ ၅-သုတ်နိသျှနှင့် သဒ္ဒနီတိ စုဏ္ဏိကိုဏ်း ၅ကာရဏ္ဍ ဝဒီဝေတ်တို့ကို ရှုလေ။

၂။ ရှိကာ၌ မေတ္တာ တေဿ အတ္ထီတိ မေတ္တံ-ဟု ဖွင့်၏။

၃။ ပိယံ ပိယာယိတဗ္ဗံ ကရောန္တီတိ-ပိယကရဏာ။ ရှိကာ။

၄။ ဣမေသံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဆန္နံ သာရဏီယာနံ မဟာနံ-ဟူသော နိဂမန ဝါကျထောက်၍ သာရဏီယာကို ဝိသေသန၊ ပိယကရဏာ စသည်ကို လိင်္ဂတ် ယောဇနာသည်။

ပေးခဲ့ပြီ)။ သာရဏီယော၊ သော။ အယမ္မိမမ္မော၊ ဣတိ‌ဆုံးသည်လည်း။ ပိယကရဏော၊ ၏။ ဂရုကရဏီယော၊ ၏။ သင်္ဂဟာယ၊ ဌ၊ ပ။သံ၀တ္တတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏(သန္တာန်၌။)မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ ၀စီကမ္မံ၊ သည်။ပ။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ဟောတိ၊၏။ (ကြွင်းမထူး)။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏(သန္တာန်၌။)မေတ္တံ၊မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။မနောကမ္မံ၊သည်။ပ။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ဟောတိ၊၏။(ကြွင်းမထူး)။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေ တေ လာဘာ၊ အကြင်လာဘ်တို့ကို။ ၀ါ၊ တို့သည်။ဓမ္မိကာ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ဓမ္မလဒ္ဓါ၊ တရားသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ပတ္တာပရိယာပန္နမတ္တမ္ပိ၊ သပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းအနည်းငယ်မျှကိုလည်း။ ၀ါ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မိကံ၊ ၏။ဓမ္မလဒ္ဓံ၊ ၏။ တထာရူပေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ လာဘေဟိ၊ လာဘ်တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋိ၀ိဘတ္တာဘောဂီ၊ မခွဲခြားမူ၍ သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်။ (အလှူခံ လှူဘွယ်၀တ္ထုကို မခွဲခြားဟူလိုသည်)။ သီလ၀န္တေဟိ၊ သီလရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်။ သာဓာရဏဘောဂီ၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့် သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းတူပြီ) (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဟရတိ၌စပ်)။ယာနိ တာနိ သီလာနိ၊ အကြင်သီလတို့ကို။ ၀ါ၊ တို့သည်။ အခဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးကုန်။ အစ္ဆိဒ္ဒါနိ၊ မပေါက်ကုန်။ အသဗ္ဗသာနိ၊ မကျားကုန်။ အကမ္မာသာနိ၊ မပြောက်ကုန်။ဘုဇိဿာနိ၊ အလိုရှိအပ်သော သုံးစွဲခွင့်ရှိသော ပိုင်ရှင်အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ ၂။ဝိညုပ္ပသတ္ထာနိ၊ပညာရှိတို့သည် ချီးကျူးအပ်ကုန်၏။အပရာမဋ္ဌာနိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မှားသော အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ (တစုံတယောက်သောသူသည် မစုပ်စွဲနိုင်ကုန်ဟုသည်း အဋ္ဌကထာ တနည်းဖွင့်သေး၏။) သမာဓိသံ၀တ္တနိကာနိ၊ ဥပစာသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ သီလေသု၊ တို့၌။ သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ အာ၀ိ စေ၀၊၌ဌင်း။ရဟော စ၊ ၌ဌင်း။ သီလသာမညဂတော၊ သီလအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏ ၃။ (ကြွင်းမထူး) (၅)

၁။ ဖြစ်ပေါ်စဉ်က စင်ကြယ်သော်လည်း ရရှိသောအခါ စင်ကြယ် မစင်ကြယ် ၂-မျိုးရှိနိုင်သောကြောင့် ဓမ္မလဒ္ဓါကို ထပ်ဆင့်သည် ဋီကာ။

၂။ ဘုဇော အတ္တနော ယထာသုခ၀ိနိယောဂေါ ဣဿော ဣစ္ဆိတဗ္ဗော ဘောတိ ဘုဇိဿော၊ သာမိကော။ မ-၁-၄-၀၈ ဧ-သုတ် ဋီကာနှင့် ဘုဇိဿဘာ၀ကရဏတော။ အဋ္ဌကထာ။ ဘုဇိဿဘာ၀ကရဏတောတိ ဣမိနာ ဘုဇိဿကရုနိ ဘုဇိဿာနိတိ ဥတ္တရပဒလောပေနာယံ နိဒ္ဒေသောတိ ဒဿေတိ-ဟူသော ဋီကာအဖွင့်ကို ရှု၍ ပေးလိုက်သည်။

၃။ အ၀တ်အနှားပြတ်သည့်အလား အာပတ် ၇-ပုံ အနက် အစသော်၎င်း အဆုံးသော်၎င်း သင့်မူ ပျက်မူ ခဏ္ဍ-မသင့်မပျက်မူ အခဏ္ဍ၊ အ၀တ်အလယ်ပေါက်သည့်နှယ် အလယ်အာပတ်သင့်မူ ပျက်မူ ဆိဒ္ဒ၊ မသင့်မပျက်မူ အဆိဒ္ဒ၊ အာပတ် ၇-ပုံ အနက် ၂-နှင့် ၃-တဲ့၍ဖြစ်စေ၊ ၃-နှင့် ၄- တဲ့၍ ဖြစ်စေ၊ ၄-နှင့် ၅-တဲ့၍ဖြစ်စေ၊ ၅-နှင့် ၆-တဲ့၍ ဖြစ်စေ သင့်မူ ပျက်မူ သဗလ။ မသင့်မပျက်မူ အသဗလ။ အာပတ် ၇-ပုံအနက် ၂-နှင့် ၃ စသည် တဲ့ဆက်ခြင်း မရှိပဲ ၂-၄-၆ တခုခြား ဖြစ်စေ၊ ၁-၃-၅-၇-တခုခြားဖြစ်စေ ပျက်မူ သင့်မူ ကမ္မာသ၊ မသင့် မပျက်မူ အကမ္မာသ။ နှား ကြောင် နှားကျားနှင့် သဗလတူ၏၊ နှားပြောက်နှင့် ကမ္မာသတူ၏။ အကျယ် ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ၌။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဟာရတိစပ်) ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ယှဉ်သောဒိဋ္ဌိသည်။အရိယာ၊ဖြူစင်၏။နိယျာနိကာ၊ဝဋ္ဋမှ ထွက်မြောက်တတ်၏။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ တက္ကရသ၊ထိုဟောတိုင်းပြုကျင့်သူ၏။ဒုက္ခက္ခယာယ၊ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၌။သဗ္ဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။အာဝိ စေဝ၊ ၌ရင်း။ ရဟော စ၊ ၌ရင်း။ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော၊ အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ (ကြင်းမထူး)။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရဏီယာ၊ ကုန်သော။ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ပ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့တွင်။ ယဒိဒံ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊အကြင်အယူသည်။ အရိယာ၊ ဖြူစင်၏။ပ။ဒုက္ခက္ခယာယ၊ အကျိုးငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေ၊ ဤအယူသည်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ ဧတေ၊ သည်။ သဂ်ါပိ၊ (ကြင်းသော သာရဏီယဓမ္မတို့ကို)သိမ်းသွင်း၍ ယူတတ်၏။ ဧတေ၊ သည်။ သဃ်ာဋ္ဌနိ၊ (ကြင်းသော သာရဏီယ ဓမ္မတို့ကို)ပေါင်းစုခြင်းကို ပြုတတ်၏။ (ဋီကာအလို သဃ်ာဋ္ဌနိ၊ ပေါင်းစုခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။ ပေါင်းစု ခြင်းရှိ၏ဟုပေး)။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကုဋ္ဌာဂါရသ၊အထုတ်တပ်သောအိမ်၏။ယဒိဒံ ကူဋ်၊ အကြင်အထုတ် သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ဧတေ၊ ဤအထုတ်သည်။အဂ္ဂ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ ဧတေ၊ သည်။ သဂ်ါဟ၊ (အခြင် ယနယ် အားလုံးကို)သိမ်းကြုံးယူတတ်သည်။ ဧတေ၊ သည်။ သဃ်ာဋ္ဌနိ၊ (အခြင်ယနယ်အားလုံးကို) ပေါင်းစုခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်။ (ကြင်းမထူး)။

၄၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အရိယာ၊ ၏။ပ။ နိယျာတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအယူ သည်။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ သမ္မာ၊ စွာ။ တက္ကရသ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော ဝါ၊တောသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍သော်၎င်း။ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍သော်၎င်း။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန ပရိယုဋ္ဌာနေန၊အကြင်ထကြွသော ကိလေသာဖြင့်၂။ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော၊ ထကြွသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနေယျံ၊ မသိ။ နပသဿေယျံ၊ မမြင်။ အဗ္ဗဘ္ဂံ၊ အစ္ဆေတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အပ္ပဟီနံ၊ မပယ်အပ်သေးသော။ တံ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုထကြွ သော ကိလေသာသည်။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌။) (ကစ္စည်းပါဏိနီ အလို အားဟုပေး) အတ္ထိ နုခေါတိ၊ ရှိလေသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတော၊ ကာမရာဂဖြင့် ထကြွသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ။

၁။ တထာရူပေသု သီလေသု နည်းတူ၊ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာကို ဘုမ္မတ္ထ၊ သီလသာမညဂတောနည်းတူ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတောကိုလည်း အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍-ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။ သမာနဒိဋ္ဌိဘာဝံ ဥပဂတော ဟုတ္တာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို သမာနာ ဒိဋ္ဌိ ယဿာတိ ဒိဋ္ဌိသမာနော၊ တဿ ဘာဝေါ ဒိဋ္ဌိသာမညံ၊ တံ ဂတော ဥပဂတောတိ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော-ဟု ပြု၍ တူမျှသောအယူသီလ ရှိသူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဟုပေးသင့်သည်။ ဤပုဒ်ဖွင့်ပုံကို ထောက်၍ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာ-ကိုလည်း ထိုသို့သဘောရှိ သော အယူအားဖြင့် ဟု ပေးသင့်၏။

၂။ အဋ္ဌသာလိနီ၌ကား စိတ္တံ ပရိယုဋ္ဌာတိ အဘိဘဝတိတိ ပရိယုဋ္ဌာနံ-ဟု ဖွင့်၏။သာရတ္ထ ဋီကာ၌ ကုသလဇဝတ္တိ ပရိယာဒိယိတ္မာ ဥဋ္ဌာနံ ပရိယုဋ္ဌာနံ-ဟု ဖွင့်၏။

ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တောဝ၊ ထက္ကြသော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဗျာပါဒ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ ဗျာပါဒဖြင့် ထက္ကြသည်။ပ။ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတော၊ ထိနမိဒ္ဓဖြင့် ထက္ကြသည်။ပ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရိယုဋ္ဌိတော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဖြင့် ထက္ကြသည်။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌိတော၊ဝိစိကိစ္ဆာဖြင့် ထက္ကြသည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမ လောကစိန္တာယ၊ ဤ လောကဂုဏ်ကြံစည်ခြင်းဌာ။ ပသုတော၊ လေ့ကျက်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ပ။ ပရလောကစိန္တာယ၊ တပါးလောကကို ကြံစည်ခြင်းဌာ။ပ။ (ဘဏ္ဍနဇာတော စသည် ၄၉၁-စာပိုဒ်နှင့် ဧကဝုစ် ဗဟုဝုစ်သာ ထူး၏)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အဟံ၊သည်။ယေန ပရိယုဋ္ဌာနေန၊ အကြင် ထက္ကြခြင်းဖြင့်။ပ။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်ဌ။)နတ္ထိခေါ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ၏။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ သစ္စာနံ၊ အမှန်တရားတို့ကို။ ဗောဓာယ၊ သိခြင်းအကျိုးငှါ။သုပ္ပဋိဟိတန္တိ၊ကောင်းစွာထားအပ်ပြီ"ဟူ၍။ဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊သိ၏။အဿ၊ထို ရဟန်း၏။(ဥာဏ်ဌစပ်။သည်ပေးသော် အဓိဂတံဌ စပ်)။အရိယံ၊အရိယာတို့ဌဖြစ်သော။လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။(ကာရဏူပစာရတ္ထ)။ပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ တို့နှင့်။အသာဓာရဏံ၊ မဆာက်ဆံသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣဒံ ဥာဏံ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ်သည်။အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဋီကာနှင့်အညီပေးသည်)။

၄၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ဤအယူကို။ (သောတာပတ္တိမဂ်စိတ်နှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုယူ)။ အာသေဝန္တော၊ အဖန်ဖန်မှီဝဲ သည်ရှိသော်။ ဘာဝေန္တော၊ ပွါးများသည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကရောန္တော၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုသည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိစိတ်ဌ။ သမထံ၊ စိတ်ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို။ လဘာမိနုခေါ၊ ရပါ၏လော။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိဌ။ နိဗ္ဗုတိံ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းကို။ လဘာမိ နုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ပ။ နိဗ္ဗုတိံ၊ ကို။ လဘာမိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အရိယံ၊ သော ။ပ။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဣဒံ ဥာဏံ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ်သည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ယထာ ရူပါယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဌ။ အညော၊ တပါးသော။ သမဏော ဝါ၊ရဟန်းသည်ရင်း။ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်ရင်း။ အတ္ထိနုခေါတိ၊လေသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။"အဟံ၊ သည်။ပ။နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ဝေါ၊သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (ကြင်းရှေးနည်းမှီး၍ ပေး)။

၄၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ အယူနှင့် ပြည့်စုံသော။ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယထာရူပါယ၊ သော။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောနှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဓမ္မတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံလေသ လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကထံရူပါယ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဓမ္မတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သနည်း။ ယထာရူပါယ၊ သော၊ အာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။(ပညာယတိ ကမ္မရှပ်)။တထာ ရူပိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ (ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်)။ ကိဉ္စာပိ အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ရောက်၏ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ရောက်သော်လည်း။ နံ၊ ထိုအာပတ်ကို။

ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စ္စာသာလျှင်။ သတ္တရိ ဝါ၊ ဘုရားထံ၌သော်၎င်း။ ဝိညူသု၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ထံ၌သော်၎င်း။ ဒေသေတိ၊ ပြောကြား၏။ ဝိဝရတိ၊ဖွင့်ဟ၏။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ ပေါ်လွင်အောင်ပြု၏။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ဝိဝရိတ္မာ၊ ၍။ ဥတ္တာနီကတ္မာ၊ ၍။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤ (ဒေသနာဝိဝရဏ ဥတ္တာနီကရဏ အာယတိ ံသံဝရုပဇ္ဇန)ဖြစ်ခြင်းသည်။ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ ပင်ကိုယ်သဘောတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒော၊ နုံ့သော။ ဥတ္တာနသေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်သော။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ ဟတ္ထေန ဝါ၊ လက်ဖြင့်သော်၎င်း။ ပါဒေန ဝါ၊ ခြေဖြင့်သော်၎င်း။ အင်္ဂါရံ၊ မီးကျီးကို။ အက္ကမိတ္မာ၊ ကန်ကျောက်ထိမိသည်ရှိသော်။ (ဖုသိတ္မာ၊ အဋ္ဌကထာ။) ခိပ္ပမေဝ၊လျှင်စ္စာလျှင်။ ပဋိသံဟရတိ သေယျထာပိ၊ တွန်ဆုတ် ရုပ်သိမ်းသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ ယထာရူပါ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ မှ။ဝုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။ တထာရူပိ ံ၊ သော။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ (ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်)။ ကိဉ္စာပိ အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကား ရောက်၏ရှင့်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ပ။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ (သော ဧဝံ ပဇာနာတိ စသည် ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ)။

၄၉၇။ (ပုန စပရံ။ပ။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ပုဂ္ဂလော သမန္နာဂတော၊ ရှေးနည်းမှီးပေး)။သဗြဟ္မစာရီနံ၊တို့၏။ဥစ္စာဝစာနိ၊ကြီးကုန် ငယ်.ကုန်သော။ယာနိ တာနိ ကိ ံကရဏီယာနိ၊ အဘယ်ကိုပြုရမည်နည်းဟု မေးရ၍ ပြုအပ်သော အကြင်အမှုတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြုဖွယ်ဂိုစ္ဆတို့၌။ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ်သူ၏အဖြစ်သို့။အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင့်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်၏။အဓိသီလသိက္ခာယ၊ ၌ရင်း။ အဓိစိတ္တသိက္ခာယ၊ ၌ရင်း။ အဓိပညာသိက္ခာယ၊ ၌ရင်း။ တိဗ္ဗာပေက္ခာ၊ ထက်မြက်သောင့်ကွက်မှသည် ၁။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤသိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်မြက်သော ငံ့ကွက်မှသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တရုဏဝစ္ဆာ၊ နုနယ်သော သားငယ်ရှိသော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ ထမ္ဘဋ္ဌ၊ မြက်ကိုလည်း။ အာလုမ္ပတိ၊ကိုက်ဖြတ်၏။ဝစ္ဆကဋ္ဌ၊ နွားသားငယ်ကိုလည်း။ အပစိနာတိ သေယျထာပိ၊ စူးစမ်းသကဲ့သို့ ၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ တို့၏။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကိ ံကရဏီယာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊၏ရှင့်။အထခေါ၊ သော်လည်း။ပ။ တိဗ္ဗာပေက္ခာ၊ ထက်မြက်သော ရှင့်မှသည်။ဟောတိ၊၏။

၁။ အထခေါ်သော် အဿနှင့် သံ-သာမိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်နေသောကြောင့် တိဗ္ဗာပေက္ခာဟု ပါဠိတော်အတိုင်း ရှိသင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ တိဗ္ဗာပေက္ခောတိ ဗဟုလပတ္ထနောဟု ပါဠိရှိသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ချည်းရနေသဖြင့် အဿနှင့် သံသာမိမဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မရှိသင့်။ အထခေါ် သောဟု ရှိသော်သာ တိဗ္ဗာပေက္ခောဟု တည်၍ ဗဟုလပတ္ထနော ဟု ဖွင့်တန်ရာ၏။

၂။ ဋီကာ၌ ဝိမံသနတ္ထ ဝိဘာဝေတ်ဖြင့် အပဝိန္ဒတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အပလောကေတိ ဝိလောကေတိ-ဟု ဖွင့်ခြင်းသည် ဘာဝတ္ထသာ၊ ထို့ကြောင့် အာလောကေတိတိ အတ္ထော၊ တေနဟ အပလောကေတိတိ-ဟု ရှိကာမိန့်သည်။

သော၊ ထိုသိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်မြက်သောရှင့်မှုသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီးပေးလေ)။

၄၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယထာရူပါယ၊ သော။ ဗလတာယ၊ အစ္စမ်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဗလတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ပြည့်စုံပါ၏လော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကထံ ရူပါယ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ ဗလတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ နည်း။ တထာဂတပွဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရား သိစေတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယော၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌိ ကတ္တာ၊ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြု၍။ မနသိကတ္တာ၊ စိတ်၌ ပြု၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၍။ သြဟိတသောတော၊ ချထားအပ်သော နှားရှိ သည် ဖြစ်၍။ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ယံ သုဏာတိ၊ အကြင်နှားထောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤသို့ တရားတော်ကို နာခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဗလတာ၊ အစ္စမ်းတည်း။ (ကြွင်း ရှေးနည်းမှီးလေ)။

၄၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ ဒေသိယမာနေ၊သော်။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုးဋ္ဌ သိသောဉာဏ်ကို။ယံ လဘတိ၊ အကြင်ရ၏။ ဓမ္မဝေဒံ၊အကြောင်းဋ္ဌသိသောဉာဏ်ကို။ယံ လဘတိ၊ ၏။ ဓမ္မူပသံဟိတံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ယံ လဘတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သော၊ ဤ(အကြောင်းအကျိုးကို သိခြင်း ပေစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝမ်းမြောက်မှုကို) ရခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဗလတာ၊ အစ္စမ်းတည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီးပေး)။

၅၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ သတ္တာဂ်သမန္နာဂတဿ၊ အင်္ဂါ ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောသည်။ သောတာပတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်။ သုသမန္နိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ ရှာမှီးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ သတ္တာဂ်သမန္နာဂတော၊ သော။ အရိယသာဝကော၊သည်။ သောတာပတ္တိဖလ သမန္နာဂတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံ-ပေးမြဲ)။

အဌမံ၊ သော။ ကောသမ္ဗိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ပြဟ္မနိမန္တနိကသုတ်

၅၀၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စေသောသုံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ဣဒံ အနက်မဲ့)။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂမည်သောတောင်၌။ သာလရာဇမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်မင်း၏ အနီး၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗဒ္ဓကဿ၊ ဗဒ္ဓ မည်သော။ ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာ၏။ "ဣဒံ၊ ဤကာယ ဌာန နှစ်ဝလုံးသည်။ နိစ္စံ၊ မြဲ၏။ ဣဒံ၊သည်။(သဟကာယေန ဗြဟ္မဌာနံ၊အဌကထာ)။ဓုဝံ၊ခိုင်ခန့်၏။ဣဒံ၊သည်။သဿတံ၊ တည်တံ့၏။ ဣဒံ၊ သည်။ကေဝလံ၊ ပြည့်စုံ၏။ (အခဏ္ဍံ သကလံ-အဌကထာ။ သကလန္တိ ပရိပုဏ္ဏံ-ဋီကာ)။ ဣဒံ၊ သည်။ အစဝနဓမ္မံ၊ ရွှေလျှောခြင်းသဘောမရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝလုံးသည်။

နဇာယတိ၊မဖြစ်။ နဇီယတိ၊ မအို။ နမီယတိ၊ မသေ။ နစဝတိ၊ မရွှေလျှော။ နဥပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ။ ဣတောဝ၊ ဤကာယဌာန နှစ်ဝထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဿရဏံ၊ လွတ်မြောက်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူသော။ ဝေရူပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပဂန္တုံ၊ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၎။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟုဿ၊ သော။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို။ စေတသာ၊ ငါဘုရား၏စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ပုရိသော၊သည်။သမိဒ္ဓိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဥက္ကဌာယံ၊ ၌။ သုဘဝနေ၊ ၌။ သာလရာဇမူလေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။တသ္မိं ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ ပါတုရဟောသိ ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗဟေဝ၊သော။ဗြဟ္မာ၊သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား။(အဟမိဝ ဒိဿတိတိ မာရိသော၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသူ ဟု သဒ္ဒါနက်ပေး)။ ဟေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။မာရိသ၊ဘုရား။ သွာဂတံ၊ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ မာရိသ၊ဘုရား။ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏)။ ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မာရိသ၊ဘုရား။ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဘဂဝါ ဇေတဝေါစ မှ ဇေ အဝေါစ-ပြန်စပ်သည်)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗဟုဿ၊ သော။ ဗြဟ္မုနော၊ကို။ “ယတြ၊ အကြင်ဗြဟ္မာသည်။ (ယောနာမ-ဟု အဌကထာ)။ အနိစ္စံယေဝ၊မမြဲသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ဖြစ်ပါလျက်။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏ ”။ အဒ္ဓုဝံယေဝ၊ မခိုင်ခဲ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ဓုဝန္တိ၊ ခိုင်ခဲ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အသဿတံယေဝ၊ မတည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ သဿတန္တိ၊ တည်တံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ အကေဝလံယေဝ၊ မပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ကေဝလန္တိ၊ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ စဝနဓမ္မံ ယေဝ၊ ရွှေလျှောသော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အစဝနဓမ္မန္တိ၊ မရွှေလျှောတတ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ဗြဟ္မာ့ဌာနဌ်။ ဇာယတိ၊ ၏။ပ။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဌ၊ ထိုကာလနှင့်တကွသော ဗြဟ္မာ့ဌာနကိုလည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝလုံးသည်။ပ။ နဥပဇ္ဇတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အညံ၊ (ကာယဌာနနှစ်ဝမှ)တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဌ၊ ရှိပါလျက်လည်း။ နတ္ထည် ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝက္ခတိ နာမ၊ ဆိုဘိ၏။ဘော၊ အိုဗြဟ္မာတို့။ ဗဟေဝ၊ ဗဟုမည်သော။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ အဝိဇ္ဇာဝဇာတော ဝတာ၊ မသိမမြင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်စွဲတကား။ ဘော၊တို့။ ဗဟေဝ၊သော။သော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာဝဇာတော ၂ ဝတာတိ၊ ကား”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

. ၁။ နာမ၏အယှည် ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ် ဝတ္တမာနကာလ ဂရဟတ္ထ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် ၆၊၃။

၂။ အဝိဇ္ဇာယ ဂတော သမန္နာဂတော၊ အဌကထာ။ ။သဟယောဂေဟိ ဣဒံ ကရဏဝစနံ-ဋီကာနှင့်အညီ အဝိဇ္ဇာဂတောကို ပြန်ဆိုသည်။

၅၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဥ။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထင်သော။ ပြဟ္မပါရိသင့်၊ ပြဟ္မပါရိသင့်ဘုရားကို။ အန္ဓာဝိသိတ္ထာ၊ ပူးဝင်၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘိက္ခုဘိက္ခု၊ ရဟန်း ရဟန်း။ ဧတံ၊ ဤမဟာပြဟ္မာကို။ မာသဒေါ၊ မမောင်းမဲလင့်"။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧသော ပြဟ္မာ၊ ဤပြဟ္မာသည်။ မဟာပြဟ္မာ၊ မဟာပြဟ္မာတည်း။ အဘိဘူ၊ (လောကကို) လွှမ်းမိုးသူတည်း။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့ မလွှမ်းမိုးအပ်သူတည်း။ အညဒတ္ထုဒသော၊ စင်စစ် မြင်စွမ်းသူတည်း။ ဝသဝတ္တီ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်သူတည်း။ ဣဿရော၊ (လောကဌ) အစိုးရသူတည်း [၂]။ ကတ္တာ၊ သတ္တလောကကို ပြုတတ်သောသူတည်း။ နိမ္မာတာ၊ သြကာသလောကကို ဖန်ဆင်းတတ်သောသူတည်း [၃]။ သေဋ္ဌော၊ လောကထက်မြတ်သောသူတည်း။ သဇ္ဇိတာ၊ စီရင်တတ်သူတည်း [၄]။ ဝသီ၊ (မိမိစိတ်နှင့် စျာန်သမာပတ်တို့၌) နိုင်နင်းခြင်းရှိသူတည်း [၅]။ ဘူတဘဗျာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏ [၆]။ ပိတာ၊ အဖတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဥ။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ ဥ။ ပထဝီဂရဟကာ၊ ပထဝီဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ပထဝီ ဇိဂုစ္ဆကာ၊ ပထဝီဓာတ်ကို စက်ဆုပ်ကုန်သည်။ အာပဂရဟကာ၊ အာပေါဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဝါယဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည် [၇]။ ဘူတဂရဟကာ၊ နတ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ကြကုန်သည် [၈]။ ဘူတဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ဒေဝဂရဟကာ၊ ကြင်းသော နတ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဒေဝဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည် [၉]။ ပဇာပတိဂရဟကာ၊ မာရ်နတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည် [၁၀]။ ပဇာပတိ ဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ပြဟ္မဂရဟကာ၊ ပြဟ္မာကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ပြဟ္မဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည် [၁၁]။

၁။ မာ ဧတံ မာ အာသဒေါ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၊ အာယုဗ္ဗသဒဓာတ်၊ အဋ္ဌတ္တနိ ဩဝိဘတ်၊ မာယောဂတည်း။

၂။ ဋီကာ၌ကား လောကဿ ဤသနသီလတာယ ဣဿရောဟု ဖွင့်၏။ ဤသဓာတ်အဘိဘဝနတ္တ သရပစ္စည်း တဿီလတ္ထ၊ ဤကို ဣရဿပြု၊ ဘာသဓာတ် သရပစ္စည်းဖြင့် ဘဿရော-ဟု ၅၄-၅ မောဂ္ဂလာန် ပြီးစေ သကဲ့သို့ တည်း။

၃။ သတ္တာနံ ကမ္မဿ ကာရကဘာဝေန ကတ္တာ ထာဝရဂင်္ဂါမဝိဘာဂံ သကလံ လောကံ နိမ္မာနေတီတိ နိမ္မာတာ၊ ဋီကာ ။အဋ္ဌကထာ၌ ပထဝီ ဟိမဝန္တ ။ပ။ စန္ဒိမသူရိယာ စ ဣမိနာ နိမ္မိတာတိ ဒီပေတိ-ဟု သမုစ္စယတ္ထ စသဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်ဆိုရကား နိမ္မာတာဖြင့် သတ္တ သြကာသ ၂-လောကလုံးကို ဖန်ဆင်းသူဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်။

၄။ သဇ အာလိင်္ဂေ၊ သဇ စု သခ်ံတေဟု ဓာတ်ကျမ်းဆိုရကား သဇိတာ-ဟု ဒွေဘော်မ့ဝိုရှိသော် စီရင်ခြင်း အနက်မထွက် သဇ္ဇိတာဟု ဒွေဘော်ရှိမှသာ သခ်ံတတ္ထ စီရင်ခြင်းအနက် ဟောနိုင်သောကြောင့် ပါဠိနည်းရကိုယူ၍ ဘာသာပြန်ဆိုလိုက်သည်။

၅။ စျာနာဒီသု အတ္တနော စိတ္တေ စ စိဏ္ဏဝသိတ္တာ ဝသီ-ဋီကာ။

၆။ ဘဗျာ၊ ဘူဓာတ် ဣျပစ္စည်း အရဟတ္ထ-ဋီကာ။

၇။ ဣတ္ထ စ အာရော ပထဝီဓာတု မဟာဘူတဂ္ဂဟဏေန-ဟု ဓာတုသဒ္ဒါဖြင့် ဆိုအပ်သောကြောင့် ပထဝီဂရဟကာ အာပဂရဟကာ-စသည်ကို ပထဝီဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဟုသာ ပြန်။ မြေကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဟု မပြန်လင့်။ ၎င်းပထဝီဂရဟကာ စသည်ဖြင့် လောကအားဖြင့် မနုဿလောကကို ကဲ့ရဲ့သည်။ ဋီကာ။

၈။ ဤဘူတသဒ္ဒါဖြင့် နတ်အားလုံးကို ဟောနိုင်သော်လည်း ဒေဝဂရဟကာ ဟု ဆိုလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ပါရိသေသနည်းအရ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ကိုသာယူ-ဋီကာ။

၉။ ဤ၌လည်း ဘူတဖြင့် စာတုမဟာရာဇ်နတ်ကို ယူအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပါရိသေသနည်းအရ ဝသဝတ္တီ နှင့် စာတုမဟာရာဇ်မှ ကြင်းသောနတ်တို့ကိုယူ-ဋီကာ။

၁၀။ ဤပဇာပတိဖြင့် မာရ်နတ်နှင့်တကွ ဝသဝတ္တီနတ်အားလုံးကိုယူ။

၁၁။ ဤပြဟ္မသဒ္ဒါဖြင့် အာဘဿရာအောက် ပြဟ္မာတို့ကိုသာယူ။အာဘဿရာနှင့် တကွ အာဘဿရာစသော အထက်ပြဟ္မာတို့ကို မယူအပ်-ဋီကာ။

အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို ရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ ကာယသ၊ ခန္ဓာ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပါဏုပစ္ဆေဒါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဟီနေ၊ ယုတ်သော။ ကာယေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ ယေ ပန သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုံကားတို့သည်ကား။ လောကသ္မိं၊ ၌။ ပထဝီပသံသကာ၊ ပထဝီ ဓာတ်ကို ချီးမွမ်းကုန်သည်။ ပထဝါဘိနန္ဒိနော၊ ပထဝီဓာတ်ကို နှစ်သက်ကုန်သည်။ ပ။ ပြဟ္မာဘိနန္ဒိနော၊ ပြဟ္မာကို နှစ်သက်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ပ။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါ (မာရ်နတ်)သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ မာရိသ၊ အချင်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်း၏။ ယဒေဝ၊ အကြင်စကားကိုသာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြောဆိုဘူးပြီ။ တဒေဝ၊ ထိုဆိုဘိုင်းသာလျှင်။ (ယဒေဝနှင့် တဒေဝနိယတ် အနိယတ်စုံပုံ သတိပြု)။ တံ၊ သင်သည်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ တံ၊ သင်သည်။ ပြဟ္မုနော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ မာ ဥပါတိဝတ္တိတ္ထော၊ လွန်၍မဖြစ်စေလင့်။ (မလွန်ဆန်လင့် ဟူလို)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ပြဟ္မုနော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သစေ ဥပါတိဝတ္တိဿသိ၊ အကယ်၍ လွန်၍ဖြစ်စေအံ့။ (ဝေဿမုဒ မိဒံဘိက္ခု တုယှံ ဘဝိဿတိနှင့်ဆက်)။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာနေသော။ သိရိ၊အသရေကို။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဋိပ္ပဏာမေယျ သေယျထာပိ နာမ၊ ပြေးစေရာဘိသကဲ့သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ပုရိသော၊သည်။ နရကပပါတေ၊ အသူတရာနက်သော ချောက်ကမ်းပါးသို့။ ပပတန္တော၊ ကျသည်ရှိသော်၂။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်ရင်း။ ပထဝိं၊မြေကို။ ဝိရာဓေယျ သေယျထာပိ၊ ချုတ်ယွင်းစေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုယှံ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤလွန်၍ ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ဝေဿမုဒံ၊ ဤဥပမာသဘောရှိသည်?။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ပ။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ သန္ဓိပတိတံ၊ စုဝေးကျရောက်နေသော။ ပြဟ္မပရိသံ၊ ပြဟ္မာပရိသတ်ကို။ ပဿသိနန္တိ မြင်၏လော ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဝဒါမိတိ၊ ဆို၏"ဟူသော။ (ဣတိတလုံးကျေ)။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ပြဟ္မပရိသံ၊ သို့။ ဥပနေသိ၊ ကပ်၍ဆောင်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါပိမန္တံ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသော။ မာရံ၊ ကို။ "ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရား

၁။ ပလာယေယျ- ဟူသော အဋ္ဌကထာမှင့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်နက်ပြန်ဆိုသည်။ ပဋိဂ္ဂေး ပဋ္ဌေးရှိသော နမုဓာတ်၊ ပဋိ၊ တုံ့ပြန်ဆန့်ကျင်၍။ နမု၊ ညွှတ်။ ပုရိသဆီသို့ ညွှတ်ကိုင်းလာနေသော အသရေကို နောက်သို့ တုံ့ပြန်ကိုင်းညွှတ်သွားစေခြင်းကိုပင် ပလာယေယျ၊ ပြေးစေသည်ဟု အဋ္ဌကထာ ဘာဝတ္ထုမှင့်ဆိုသည်။

၂။ နရကပပါတေ၊ ၌ ပပါတေသည် ပဟုဗ္ဗ ပတဓာတ် မဟုတ်။ ပတဓာတ် ပကို ပ ဟု ဒွေဘော်ပြု။ အဋ္ဌာသမှည်၍ ပပါတ ပြီးသည်။ ယင်းသို့ ပဟုဗ္ဗမဟုတ်၊ အဋ္ဌာသသာ ဖြစ်သောကြောင့် နရကပပါတေ ဟု ပဝယ် သံယုတ်မရှိသင့်။ ပပတန္တော-၌ ရှေးပလည်း အဋ္ဌာသ ပင်။ ထို့ကြောင့် ပပတန္တ-ကျပုံသည် ကြောင်ကျသကဲ့သို့ သက်သက်သာသာမဟုတ်။ ဒလိမ့်ကောက်ကွေး ခွေးများကျသကဲ့သို့ မသက်မသာကျသည်ဟူလို။

၃။ ဤကား ဝေဿမုဒန္တိ ဝေ သမုဒ္ဓိက ဤဒီသန္တိ အတ္ထော ဟူသော မဓုပိဏ္ဍိကသုတ် စာပိုဒ် ၂၀၃-နှင့်အညီ ပြန်ဆိုသည်။ ဤအလို ဝေ သမုဒ် သမာသ်။ ဝေဿမုဒမိဒံ သာရိပုတ္တ ဝဒါမိ ဣမမ္ပိ ကာရဏံ ဝေဌုပမေ-ဟူသော မဟာသီဟနာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၄၉ အဋ္ဌကထာအလို ဝေနှင့် သမုဒ်ဝါကျ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တုယှံ၊ သင်၏၊ ဣဒံသမုဒ်၊ ဤလွန်၍ ဖြစ်စေခြင်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တည်-ဟု ယောဇနာ။

သည်။ဇာနာမိ၊သိ၏။မံ၊' ငါ(မာရ်နတ်)ကို။ နု ဇာနာတိ'တိ၊မသိ'ဟူ၍။တုံ၊သင်သည်။မာမညိတ္ထော၊ မမှတ်ထင်လင့်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တုံ၊ သင်သည်။ မာရော၊ သည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ ပါပိမ၊ကောင်။ယော စေဝ ပြဟ္မာ၊ အကြင် (ဗဟ) ပြဟ္မာသည်ရင်း။ ယာ စ ပြ ဟ္မပရိသာ၊ အကြင်ပြဟ္မာပရိသတ်သည်ရင်း။ ယေ စ ပြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ၊ အကြင်ပါရိသဇ္ဇာပြဟ္မာတို့သည်ရင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံတို့ သည်ပင်။ တဝ၊ သင်၏။ ဟတ္ထဂတာ၊ လက်သို့ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ ပင်။ တဝ၊ ၏။ ဝသံဂတာ၊ အလိုသို့ရောက်ကုန်၏။ ပါပိမ၊ကောင်။ တုယ္ဟံ၊ သင်၏။ (ဧဝံ စပ်)။'သောပိ၊ ထိုဘုရားသည်လည်း။ မေ၊ ငါ (မာရ်နတ်) ၏။ ဟတ္ထဂတော၊ လက်၌ရောက်ပြီးသူသည်။ အသေ၊ ဖြစ်၏။ သောပိ၊ သည် လည်း။ မေ၊ ၏။ ဝသံ ဂတော၊ အလိုသို့ရောက်ပြီးသူသည်။အသောတိ၊ ဖြစ်၏'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သောအယူအဆသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့သင်(မာရ်နတ်)ယူဆသော်လည်း။ ပါပိမ၊အယုတ် တမာကောင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တဝ၊ သင်၏။ နေဝ ဟတ္ထဂတော၊ လက်၌ ရောက်သူမဟုတ်။ တဝ၊ ၏။ နေဝ ဝသံဂတောတိ၊ အလိုသို့ ရောက်သူ မဟုတ်''ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (တဝ နေဝ ဝသံ ဂတော၊ သင် မာရ်နတ် အလိုအတိုင်း ဖြစ်သူမဟုတ် ဟူလို)။

၅၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ ငါဘုရားမိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဗကော၊ သော။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "မာရိသ၊ အချင်း။ အဟံ၊ ငါ (ဗက) သည်။နိစ္စံယေဝ၊ မြဲသည် သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဓုဝံယေဝ၊ ခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ၍။ ဓုဝန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သဿတံယေဝ၊ တည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ သဿတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကေဝလံယေဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ ကေဝလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အစဝနဓမ္မံယေဝ၊ မရွှေ့လျောသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊၍။အစဝနဓမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ဌာနဌ။ နု ဇာယတိ၊မဖြစ်။ပ။ နု ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေ မနေ။ တဒေဝ၊ ထိုကာယနှင့်တကွသော ဌာနကိုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါ(ဗက)သည်။ ဣဒံ၊ ဤကာယ ဌာနနှစ်ပါးလုံးသည်။နု ဇာယတိ၊မဖြစ်။ပ။နု ဥပပဇ္ဇတိ၊ပဋိသန္ဓေမနေဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ၏။ ဥတ္တရိ၊ သာ လွန်သော။ အညံ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ အသန္တဉ္စ၊ မရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ နတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ၏။ဘိက္ခု၊ဟန်း။တယာ၊မှ။ပုဗ္ဗေ၊၌။ယေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကသ္မိ ' ၊ ၌။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တုယ္ဟံ၊ သင်၏။ ကသိဏံ၊ အလုံးစုံသော။ အာယု၊ (တဘဝအတွက် နေရမည့်) အသက်သည်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ တာဝတကံ၊ထို(သင်နေရမည့်)အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်နှင့်အမျှ။ တေသံ၊ထိုရဟန်းပုံကားတို့၏။ တပေါကမ္မမေဝ၊ အကျင့်တည်းဟူသော အမှုသည်သာလျှင်။အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ[1]။

တေခေါ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ 'အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဉ္စ၊ ရှိပါမူ။ အတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနေယ္ယုံ၊ သိကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ သို့မဟုတ်။ အညံ၊သော၊ ဥတ္တရိ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ သည်။ အသန္တံ၊ မရှိမူ။

၁။ သမဏပြာဟ္မဏတို့၏ အကျင့်တည်းဟူသော အလုပ်သက်တမ်း အလုပ်ဝါရင့်မှုသည် သင်(ဂေါတမ)တဘဝ အတွင်းနေရမည့် အသက်အပိုင်းအခြား အချိန်ကာလ နှစ်ပရိစ္ဆေဒနှင့်အညီအမျှ ရှိသည်၊ သင်ဂေါတမ၏ တပေါကမ္မ ဟူသော လုပ်သက်သည် အလွန်ဝါနုသေးသည်၊ သမဏပြာဟ္မဏတို့၏ လုပ်သက်ကား သင်နေရမည့် အသက်နှင့် ညီမျှသည်အထိ ဝါရင့်လှပြီ ဟူလို။

နတ္ထည်း ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ: သို့။ ဗာနေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင် (ဘုရား)ကို။ အဟံ၊ ငါ (ဗက)သည်။ အည်း၊ (ကာယဌာနမှ)တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာကို။ နစေဝဒကွိဿသိ၊ မြင်လည်း မမြင်ရလတ္တံ့။ ကိလေသမသဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်နှမ်းနယ်ခြင်း၏။ ယာဝဘာဝိဝေ၊ အဘို့ရှိရုံမျှ သည်သာလျှင်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ပထဝိ၊ ပထဝီ ဓာတ်ကို။ သစေ အဗ္ဗောသိဿသိ၊ အကယ်၍ မျှိုမတတ် စွဲလမ်းသည်ဖြစ်အုံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဩပသာယိကော၊ မှီကပ်နေသူသည်။ ဝတ္ထုသာယိကော၊ တည်ရာအရပ်ခွဲနေသောသူသည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သူသည်။ ဗာဟိတေယျော၊ လွှမ်းမိုးအပ်သူသည်။ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ အာပံ၊ ကို။ တေဇံ၊ ကို။ ဝါယံ၊ ကို။ ဘူတေ၊ တို့ကို။ ဒေဝေ၊တို့ကို။ ပဇာပတိ၊ ကို။ ब्रह्मं၊ ကို။ သစေ အဗ္ဗောသိဿသိ၊ အုံ့။ပ။ ဗာဟိတေယျော၊ လွှမ်းမိုးအပ်သူသည်။ ဘဝိဿသိတိ၊ လတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ब्रह्मे၊ အို ब्रह्मा။ အဟမ္ပိ: ငါဘုရားသည်လည်း။ "ပထဝိ၊ ကို။ သစေ အဗ္ဗောသိဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘဝိဿာမိတိ၊ လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗာနာမိ၊ ၏။ အပိစ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ब्रह्मे၊ ဟာ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဂတိ၊ ပြီးစီးခြင်း (အကျိုး) ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ "ဗကော ब्रह्मा၊ သည်။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးရှိ၏[၂]။ ဗကော ब्रह्मा၊ သည်။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော အစွမ်းရှိ၏။ ဗကော ब्रह्मा၊ သည်။ ဧဝံမဟေ သက္ခောတိ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော(မြတ်သော)အရှင်သခင်ဟုပြောကြားအပ်သူတည်း"[၃] ဟူသော။ ဧဒိ၊ အစွမ်းသတ္တိကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။

မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊ သင် (ဘုရား)သည်။ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မေ၊ ငါ ब्रह्मा၏။ ဂတိ၊ ပြီးစီးခြင်း (အကျိုး)ကိုလည်း။ ဗာနာသိ၊ သိသနည်း။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော။ပ။ ब्रह्मा တိ၊ ဟူသော။ ဧဒိ၊ ကိုလည်း။ ဗာနာသိ၊ သိသနည်း။

"ယာဝတာ၊ အကြင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ခွဲ။ စန္ဒိမသူရိယာ၊ လ, နေတို့သည်။ ပရိဟရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ (ဖလူပစာရတ္ထတည်း၊ အရပ်မျက်နှာတို့ခွဲဟု လည်း ပြန်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ပြန်သော် မုချတ္ထ)။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ လောကော၊ သည်။ သဟဿဓာ၊ တထောင်ပြား၏။ တ္တေ၊ ဤတထောင်သော လောကဓာတ်ခွဲ။ တေ၊ သင်ब्रह्मा၏။ ဝသော၊ အလိုသည်။ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၏။

၁။ ဗာဟိတေယျောတိ။ပ။ ဗာဟိတ္တာ။ပ။ ကာတမ္ဘော ဘဝိဿသိ၊ အဋ္ဌကထာ။ ဗာဟိတ္တာတိ နိစ်ကတ္တာ အဘိဘဝိတ္တာ ဝါ၊ ဋီကာ။ ဗာဟော ယယတနေ ဥပဒ္ဒဝေ ပတိဗာဟိတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားထုတ်၍။ ဝါ၊ ယယ်ရှားတွန်းလှန်၍-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ဗာဟာဓာတ် တေယျပစ္စည်း ဣအာဒုမ်ကြုံ၍ ပေးသည်။

၂။ မဟတိ ဣဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိ၊ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိ ယဿာတိ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော-ဟုပြု၊ ဝါကျလည်း ကြုံနိုင်၏။

၃။ မဟတာ အာနုဘာဝေန ဤသတိ အဘိဘဝတိတိ မဟေသော၊ မဟေသောတိ အက္ခာယတိတိ မဟေသက္ခော၊ ဧဝံ မဟေသက္ခော တထာ-ဟု ပြု။ ဋီကာမှီးသည်။

ဘွေ့၊ ဤတထောင်သောလောကဓာတ်၌။ (ရှေမှလိုက်စေ ဦးကာ)။ ပရောပရဲ့စ၊ မြတ်သောသတ္တဝါ ယုတ်သောသတ္တဝါကိုငင်း ?။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ရာဂဝိရာဂိန်း၊ ရာဂရှိသူ ရာဂမရှိသူကိုငင်း။ ဣတ္ထံဘာဝညထာဘာဝံ၊ ဤစကြဝဠာ တပါးသောစကြဝဠာ ကိုငင်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာဂတိ၊ လားရာပဋိသန္ဓေကို ငင်း။ ဂတိ၊ သွားရာစုတိကို ငင်း။ (တံ၊ သင်ပြဟ္မာသည်၊)ဇာနာသိ၊ သိ၏။

ဝေ၊သို့။ပြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဂတိ၊စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဝေ၊မဟိဒ္ဓိကော။ပ။ ဗကော ပြဟ္မာတိ၊ ဟူသော။ ဇုတိ၊စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။

၅၀၄။ ပြဟ္မေ၊ဟ္မာ။ အညော၊ ပဌမစျာန်ပြဟ္မာတို့မှ တပါးသော။ ကာယော၊ ပြဟ္မာအပေါင်းသည် ?။အတ္ထိ၊၏။ တံ၊ သင်ဗကပြဟ္မာသည်။တံ၊ထိုပြဟ္မာအပေါင်းကို။နဇာနာသိ၊မသိ။နု ပဿာမိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုတပါးသော ပြဟ္မာအပေါင်းကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊၏။ ပဿာမိ၊ ၏။ ပြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ အာဘာဿရာနာမ၊ ရာမည်သော။ ကာယော၊ ပြဟ္မာအပေါင်းသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသေးသည်သာ။ (သုဘကိဏ္ဏာနာမကာယော၊ ကဲ့သို့ အာဘာဿရောဟု ပုံလိုင်နှင့်ရှိလျှင် ကောင်းစွ)။ ယတော၊အကြင်အာဘာဿရဘုံမှ။ တံ၊ သင်ပြဟ္မာသည်။စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ဖြစ်၍။ ဣဓ၊ ဤပဌမစျာန်သုံးဘုံ၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏။ အတိစိရနိဝါသေန၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ နေခဲ့ရသဖြင့်။သာ သတိ၊ ထို(အာဘာဿရာဘုံဟောင်းနှင့် ပတ်သက်သော)သတိသည်။ ပမုဋ္ဌာ၊ မေ့ပျောက်ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအာဘာဿရပြဟ္မာအပေါင်းကို။ တံ၊ သင်ပြဟ္မာသည်။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ နု ပဿသိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။ တံ၊ထိုအာဘာဿရပြဟ္မာအပေါင်းကို။ ဇာနာမိ၊၏။ ပဿာမိ၊၏။ဝေ၊ပိ၊ဤသို့လျှင်။ပြဟ္မေ၊ ဟ္မာ၊ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။တေ၊ သင်ပြဟ္မာနှင့်။ နေဝ သမသမော၊ မတူမတူသည်သာတည်း။ (လောကဝေါဟာရအားဖြင့် တူကို မတူ လုံးဝမတူ ဟူသို့)။အဘိညာယ၊ ထူးသောပညာဖြင့်။ နိစ္စယ္ပ၊ (သင့်အောက်)ယုတ်ညံ့သည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း ?။

ပြဟ္မေ၊ပြဟ္မာ။ သုဘကိဏ္ဏာနာမ၊သော။ကာယော၊ပြဟ္မာအပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ပ။နိစ္စယ္ပ၊(သင့်အောက်)ယုတ်ညံ့သူ၏အဖြစ်သည်။ကုတောအတ္ထိ၊နည်း။အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။အဟ မေဝ၊ ဝါဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ၊ သင်ပြဟ္မာထက်။ ဘိယ္ယော၊ သာလွန်၏။ ပြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။ ပထဝိ၊ ပထဝီဓာတ်ကို။ ပထဝိတော၊ ပထဝီအားဖြင့်။ (ဟူ၍သော်လည်းပေး)။အဘိညာယ၊ သိ၍။ ယာဝတာ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပထဝိယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ပထဝတ္တေန၊ ပထဝီဓာတ်၏သဘောအားဖြင့်။အနနုဘူတံ၊မခံစားအပ်။ (အနနုဘူတံကို အပ္ပတ္တံ-ဟု ဖွင့်သည်ကား

၁။ ပရသဒ္ဒါ-အမြတ်ဟော၊ ယင်းကို နု ပရော-အပရောဟု မြစ်လျှင် မမြတ်သော သတ္တဝါ (ယုတ်သော သတ္တဝါ) ရသည်။ပရော စ အပရော စ ပရောပရံဟုဒ္ဒန်ပြု။နပုံကောက်ပြု ပဋိသံ-ဌ ဥဒါနကထာ စာပိုဒ် ၆၈။အံ-စတုက္ကနိပါတ်-အနုသောတသုတ်၊ စာပိုဒ် ၅-အဋ္ဌကထာ၌ ရှုပ်ပြီးပါရှိ၏။

၂။ ကာယော အရ ပြဟ္မာကို ယူသဖြင့် အဝိနာဘာဝနည်းအရ ဌာနဖြစ်သော ဘုံကိုလည်းယူ။

၃။ ဝေ၊ပိ ဖြင့် တံ တံ နဇာနာသိ ။ပ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာမိ ၂-ဝါကျလုံးကို နိဒဿနညွှန်ပြသည်၊ ဝင်းဝေ၊ပိကို နေဝသမသမောဘွဲ့ စပ်၊ အဘိညာယပုဒ်နောက်၌ ပိုဒ်သေးမရှိသင့်၊ တဿပဋိယောဂမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သိမှုအဋ္ဌကထာ၌ အဘိညာယာတိ ပညာယ ဟု ဖွင့်သည်၊ နိဿဟောင်းဘွဲ့လည်း ပညာတော်အားဖြင့် ဟု ပြန်ဆိုသည်။နိစ္စယ္ပ-ကို နိစ္စတရဘာဝေါ-ဟုဖွင့်တိုင်း ပေးလိုက်သည်၊နိစ္စဝတ် ဃျေါ၀ိဘတ်ကြဲ၍ ကုတော နိစ္စယ္ပ၊ အဘယ်မှာ ယုတ်ညံ့ပါအံ့နည်းဟု သော်လည်း ပြန်ဆိုလေ။

အဓိပ္ပါယ်နက်)။တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။အဘိညာယ၊ သိ၍။ ပထဝီ၊ ကို။ နာပဟောသိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းပြီ။ပထဝီယာ၊ ၌။နာပဟောသိ၊ပြီ။ပထဝီတော၊မှ။နာပဟောသိ၊ပြီ။ပထဝီ၊ကို။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ)တည်းဟူ၍။ နာပဟောသိ၊ ပြီ။ ပထဝီ၊ ကို။ နာဘိဝဒိ၊ မစွဲလမ်းပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟာ။ ဝေပိခေါ၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ ဘူတေ၊ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံတို့ကို။ပ။ ဒေဝေ၊ (စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဝသဝတ္တီနတ်မှ)ကြွင်းသော နတ်တို့ကို။ ပဇာပတိ၊ မာရ်နတ်ကို။ ဗြဟ္မာ၊ ပဌမစျာန်ဘုံဗြဟ္မာကို။ပ။ အာဘဿရေ၊ တို့ကို။ပ။ ဝေဟပ္ဖလေ၊ တို့ကို။ပ။ အဘိဘု၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို။ပ။ ဗြဟ္မေ၊ ဟာ။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို[၂]။သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ယာဝတာ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံ၏။ သဗ္ဗစိတ္တေန၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ အနနုဘူတံ၊ မခံစားအပ်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။အဘိညာယ၊ သိ၍ (မျက်မှောက်ပြု၍ ဟူလို)။သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ နာပဟောသိ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ သဗ္ဗဿိ၊ အလုံးစုံ၌။ နာပဟောသိ၊ ပြီ။ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံမှ၊နာပဟောသိ၊ ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း) ဟူ၍။ နာပဟောသိ၊ ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ နာဘိဝဒိ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ပ။အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ၊ သင်ထက်။ ဘိယျော၊ သာလွန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

မာရိသ၊ အချင်း။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံ၏။သဗ္ဗတ္တေန၊အလုံးစုံသဘောအားဖြင့်။သစေ အနနုဘူတံ၊ အကယ်၍ မခံစားအပ်သည်ဖြစ်အုံ။ တံ၊ ထိုခံစားအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ တေ၊ သင်၏ (ယာဝတာ။ပ။ တဒဘိညာယ-ဟူသော စကားသည်)။ ရိတ္တကမေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာလျှင်။မာဟေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ တေ၊ သင်၏ (သဗ္ဗံခေါ။ပ။ အဘိညာယဟူသော စကားသည်)။ တုစ္ဆကမေဝ၊အချည်းနှီးသည်သာလျှင် ?။ မာဟေဝ အဟောသိ၊မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၁။ ပထဝိ ခေါ အဟံ ဗြဟ္မေ ပထဝိတော အဘိညာယ ပထဝိ နာပဟောသိ-ဟု ဝါကျတစုံ၊ ယာဝတာ ပထဝိယာ ပထဝတ္တေန အနနုဘူတံ တဒဘိညာယ ပထဝိယာ နာပဟောသိ-ဟု တစုံ၊ ပထဝိ ခေါ ပန အဘိညာယ ပထဝိတော နာပဟောသိ-ဟု တစုံ။ ယာဝတာ။ပ။ တဒဘိညာယ ပထဝိ မေတိ နာပဟောသိ-ဟု တစုံကြ၍သော်လည်း သမ္မန်၊ သို့မှ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်မည်။ ပထဝိ နာဘိဝဒိ-ကိုလည်း နာပဟောသိ ကဲ့သို့ ပထဝိယာ နာဘိဝဒိ၊ ပထဝိတော နာဘိဝဒိ၊ ပထဝိ မေတိ နာဘိဝဒိ ဟု ဝါကျခွဲထွင်လေ။ ပထဝိ ပထဝိယာ ပထဝိတော-ပုဒ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ မူလပရိယာယသုတ်၌။

၂။ အလုံးစုံဆိုသည့်အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ကိုပါ မကျန်စေမူ၍ သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်ပါယူ၊ နိရဝေသေသ သဗ္ဗ-ဟူလို။

၃။ သဗ္ဗံခေါ အဟံ ဗြဟ္မေ-မှ အဟမေဝ တယာ ဘိယျော-တိုင်အောင်သော စကားသည် ဘုရား၏စကားတည်း၊ ၎င်းဒေသကဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ၏ စကားရပ်၌ ပါသော သဗ္ဗံသဗ္ဗဿိ-စသော သဗ္ဗသည် နိရဝေသေသ သဗ္ဗသမ္ဘါ ဖြစ်သည်ဟုရင်း သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်ပါ ပါဝင်သည်ဟုရင်း သုဏန္ဒ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာက ယူဆသည်။

ယင်းသို့ ယူဆသည့်အတွက် သဗ္ဗံခေါ။ပ။တယာဘိယျော ဟူသော ဘုရားစကားကို သစေ ခေါမာရိသ။ပ။ တုစ္ဆကမေဝ အဟောသိ ဟူသောစကားဖြင့် ဗြဟ္မာက အပြစ်စွပ်စွဲသည်။ စွပ်စွဲပုံကား ဤသို့တည်း၊ ဘုရား၏ စကား၌ ဗြဟ္မာအလို အရေးအကြီးဆုံးကား။ ပဌမ။သဗ္ဗံခေါ။ပ။ အဘိညာယ။ ဒုတိယ။ယာဝတာ သဗ္ဗဿ။ပ။ တဒဘိညာယဟူသော ၂-ဝါကျတည်း။ထိုတွင်(ပ)ဝါကျ၌ သဗ္ဗံသည် နိရဝေသေသဖြစ်သည်အားလျှော်စွာ နိဗ္ဗာန်ပါ ပါဝင်သွားအုံ။ ယာဝတာစသော ဒု-ဝါကျဟောဘို့ မလို။ မလိုဘဲလျက် ဟောခဲ့သော် ၎င်းဒုဝါကျသည် ကောင်းကင်ပန်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် မဲ့သော ရိတ္တက အပြစ်သာ ဖြစ်ထု၏။ ယာဝတာ-စသောဒုဝါကျကို လက်ခံထားအုံ၊ ပ-ဝါကျလာ-သဗ္ဗံအရ နိဗ္ဗာန်မပါဝင်နိုင်သောကြောင့် သဗ္ဗံ-ဟူသော စကားသည် အမှားသာ ဟူသော တုစ္ဆက အပြစ်ဖြစ်ထု၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း သဗ္ဗံ ဟု ဟောလျှင် သဗ္ဗံဆိုသည့်အတိုင်း အားလုံး အပြည့်အစုံ အကုန်အစင် ပါဝင်သင့်သည်။ ယာဝတာ-စသော ဒု-ဝါကျ ထောက်၍ သဗ္ဗံအရ နိဗ္ဗာန် မပါဝင်နိုင်ရကား

ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊သည်။ ဝိညာဏ်၊ (မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့ဖြင့်) အထူးသဖြင့် သိအပ်၏။ အနိဒဿန်၊ (စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်) မြင်အပ်သော သဘောမရှိ။ အနန္တ၊ ဥပါဒ် ဘင်အစွန်း မရှိ။ သဗ္ဗတောပဘံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း အရောင်ရှိ၏။[3] တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ပထဝိယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ ပထဝတ္တေန၊ ပထဝီဓာတ်၏ သဘောအားဖြင့်။ အနနုဘူတံ၊ မခံစားအပ်။ပ။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယ၏။ သဗ္ဗတ္တေန၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယ၏ သဘောအားဖြင့်။ အနနုဘူတံ၊ မခံစားအပ်။

မာရိသ၊အချင်း။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဟန္ဒ စရဟိ၊ ယခုအခါ၌။တေ၊ သင်(ဘုရား)မှ။ အန္တရ ဓာယာမိ၊ကွယ်ပျောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြဟ္မာကလျှောက်ထားပြီ။ ပြဟ္မေ၊ဟ္မာ။သစေ ဝိသဟသိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်အံ့။ တံ၊သည်။ ဟန္ဒ စရဟိ၊၌။ မေ၊ ငါ(ဘုရား)မှ။ အန္တရဓာယဿု၊ ကွယ်ပျောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗကော ပြဟ္မာ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမမှ။ အန္တရဓာယိဿာမိ၊ ကွယ်ပျောက်အံ့။သမဏဿ ဂေါတမဿ၊မှ။ အန္တရဓာယိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကွယ်ပျောက်သော်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရားမှ။ အန္တရဓာယိတုံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ အဿု၊ စင်စစ်။ နေဝ သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ (ပြဟ္မာက) လျှောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဗဟ်ပြဟ္မာနံ'ကို။ ဟန္ဒ စရဟိ။ပ။ အန္တရဓာယာမီတိ၊ မိဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ သစေ ဝိသဟသိ၊အံ့။ ဟန္ဒ စရဟိ၊ ၌။တံ၊သင် (ဘုရား)သည်။မေ၊

အလုံးစုံဆိုလျက် မစုံ၊အကုန်အစင်ဆိုထားလျက် မကုန်စင်သောကြောင့်တည်း။ ယင်းသို့ မပြည့်စုံ မကုန်စင်လျှင် သဗ္ဗံခေါ ဟူသော ပ-ဝါကျ အဆိုသည် တုစ္ဆအပြစ်သင့်သည် ဟူလို။

ရိတ္တက အပြစ်တမျိုး၊ တုစ္ဆက အပြစ်တမျိုး ၂ မျိုး ရှိခဲ့လျှင် ပရိကပ္ပ ဝါကျကိုလည်း သစေ။ပ။အနနုဘူတံ ဟူသော လက်ရှိ ဝါကျ အပြင် သစေ သဗ္ဗံသဗ္ဗတော အနုဘူတံ ဟူ၍လည်း ထားသင့်သေးသည် မဟုတ်လော-ဟု စောဒနာငြားအံ့၊ ပရိကပ္ပ တဝါကျပြလိုက်ရုံမျှဖြင့် လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်သိနိုင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပ ၂-ဝါကျ မထုတ်ဟု ဖြေ။ ဤကား သစေခေါမာရိသ။ပ။ တုစ္ဆကမေဝ အဟောသိ ဟု ပြဟ္မာစပ်စဲ့သည် အားလျော်စွာ ပြဟ္မာ၏ အလိုကျ ပြဟ္မာ့ အယူအဆအတိုင်း သဗ္ဗံ ခေါ အဟံ ပြဟ္မေ။ပ။ တယာ ဘိယျော ဟူသော ဘုရားစကား၌ သဗ္ဗံစသည်ကို အလုံးစုံကိုအလုံးစုံ၌ စသည်ဖြင့် ယောဇနာသည်၊ ဘုရားစကားဖြစ်သည် အားလျော်စွာ ဘုရားအလိုကျ ဘုရား၏ သန္ဓာယဘာသိတအားလျော်စွာ ယောဇနာသော် သဗ္ဗံ သဗ္ဗဿ စသော သဒ္ဒါတို့သည် နိရဝေသေသမဟုတ်ရကား သက္ကာယကိုသာ စဲ့ရမည်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားအလို ပြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အားလုံးသော သက္ကာယ(ခန္ဓာငါးပါး)ကို။သဗ္ဗတော၊အလုံးစုံသော သက္ကာယ အားဖြင့်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ စသည်ဖြင့် ယောဇနာလေ။

ရိတ္တက ဟူသည် ယုန်ချို ကောင်းကင်ပန်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် ဆိတ်သုဉ်းသော စကား၊ တုစ္ဆက ဟူသည် မီးသည် ၏၊ ရေသည် ပူ၏ဟူသော ချွတ်ယွင်း မမှန်ကန်သော စကားမျိုးတည်း။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာဖွင့်ပုံကို သေချာစွာရှု ခက်ခဲလှ၏။

၁။ သဗ္ဗသော ပဘာ ယဿာတိ သဗ္ဗတောပဘံ-ဟုပြု။ သဗ္ဗတောဝါ ဟူသော ဒုဝိဂပ် အလို အလုံးစုံသော အရပ်၌ထင်ရှားရှိ၏ ဟုပေး။ သဗ္ဗသော သဗ္ဗတ္ထ ပဘံပဘူတံ သဗ္ဗတောပဘံ ဟုပြု။အထဝါ ပဘန္တိ တိတ္ထဿ နာမံ ဟူသော တတိယဝိဂပ်အလို၊ အလုံးစုံသောအရပ်မှ သက်ဝင်ရာ ဆိပ်ကမ်းရှိ၏ ဟုပေး။ သဗ္ဗတော ပဘံ အဿာတိ သဗ္ဗတောပဘံ-ဟုပြု။

ငါ(ဗြဟ္မာမှ)အန္တရဓာယဿု၊လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ်။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဗြဟ္မာစ၊သည်ရင်း။ ဗြဟ္မပရိသာစ၊ တို့သည်ရင်း။ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ တို့သည်ရင်း။ မေ၊ငါဘုရား၏။ သဒ္ဒဿု၊ အသံတော်ကိုကား။ သောဿန္တိ၊ ကြားနာရကုန်လတ္တံ့ ။မံစ၊ ငါဘုရားကိုကား။ နစ ဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့ ။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသခ်ါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသခ်ါသိ ံ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီး၍—

"အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘဝေ၊ သံသရာဘဝ၌။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာဝေ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘဝဌ၊ သုံးဖြာသောဘဝကိုရင်း။ (ဩဘာသဘဝတည်း။) ဝိဘဝေသိနံ၊ ဘဝကင်းရာကို ရှာလေ့ရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းကိုရင်း။[1] (သတ္တဘဝတည်း။) ဘဝေ၀၊ သံသရာဘဝ၌သာလျှင်။ ဒိသွာ၊ အဖန်တလဲလဲမြင်ရ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဘဝံ၊ (သတ္တောကာသ) ဘုံဘဝကို။ နာဘိဝဒိ ံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ နန္ဒိဌ၊ ဘဝတဏှာကိုလည်း။ နဥပါဒိယိ ံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဣမံ၊ ဂါထာ၊ ကို။ အဘာသိ ံ၊ ဆိုပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ်။ပ။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ တို့သည်ရင်း။ "သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံ၀တ ဘော၊ ချော်လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ အစ္ဆရိယတံ၀တ ဘော၊ ချော်မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစ့။ သက္ကပုတ္တောသောဝ၊ ဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ကကုလာ၊ သာကီ၀င်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ အယံ သမဏော ဂေါတမော ယထာ၊ဤရဟန်း ဂေါတမကဲ့သို့။ ဧवံ၊ဤအတူ။ မဟိဒ္ဓိကော၊ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ မဟာနုဘာ၀ော၊ ကြီးသော အာနုဘော်(အစွမ်း)ရှိသော။အညော၊ တပါးသော။ သမဏော ၀ါ၊ကိုရင်း။ဗြာဟ္မဏော ၀ါ၊ကိုရင်း။နော၊ငါတို့သည်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ နစ ဝတ ဒိဋ္ဌော ၀ါ၊မြင်လည်း မမြင်အပ်ဘူးစ့။နစ ဝတ သုတော ၀ါ၊ကြားလည်း မကြားအပ်ဘူးစ့။ ဘော၊အိုအချင်းတို့။ဘ၀ရာမာယ၊ဘ၀တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော[2]။ ဘ၀ရတာယ၊ဘ၀၌မွေ့လျော်သော။ ဘ၀သမ္မုဒိတာယ၊ ဘ၀၌ ပျော်ပိုက်သော။ပဇာယ၊ သတ္တ၀ါ၏။ သမူလံ၊ (အ၀ိဇ္ဇာတဏှာဟူသော)

၁။ ဤကား အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးသော အနက်တည်း၊ ဘ၀ဌ ဝိဘ၀ေသိနံ ဝိဘ၀ံ နိဗ္ဗတိ ံ သေမာနာနံ သတ္တာနံ ဘ၀ံ ဘ၀ေသု ဥဇုတ္တိဌ ဒိသွာတိ ဧ၀ं ၀ါတ္ထော အတ္ထော ဒဋ္ဌေ၊ဗ္ဗော-ဟူသော ဋီကာအလို၊ ဒုတိယ ပါဒကို ဝိဘ၀ေသိနံ၊ဘ၀ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော သတ္တ၀ါတို့၏။ ဘ၀ဌ၊ ဘ၀တို့၌ ဖြစ်ခြင်းကိုရင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍-ဟုယောဇနာ။

၂။ ပါသရာသီသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၁-အာလယရာမ၌ အာလယပုဒ်ကို ကမ္မသာဓ်ကတ္တုသာဓ် ၂ မျိုးပြု၍ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမ နှစ်မျိုးကောက်ပြီးလျှင် အာလယေဟိ ရမန္တိတိ-ဟု နောက်ပုဒ်နှင့် တွဲပြသကဲ့သို့ ဤဘ၀ရာမယ-ပုဒ်၌လည်း ဘ၀ေဟိ ရမတိတိ-ဟု တွဲ၊ ပဇာ အရကောက်။ သို့သော် ဤ၌ ဘ၀ကို ၂မျိုး ဝိဂ္ဂဟပြုဘွယ်မလို။ဘ၀တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး တီသု ဘ၀ေသု ရမတိတိ-ဟု ပြု၍ ဘ၀တို့၌ မွေ့လျော်သော ဟူ၍ သော်လည်းပေး။

အမြစ်နှင့်တကွသော။ ဘဝ၊ကို။ ဥဒဗ္ဗဟိ၀တာတိ၊ ထုတ်နုတ်လေပြီတကား"ဟူ၍။ အစ္စရိယဗ္ဗုတ စိတ္တဇာတာ၊ရှိကုန်သည်ဿ။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

၅၀၅ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ဌ ။ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊သည်။ အညတရံ၊ အမှတ် မထင်သော။ ဗြဟ္မပါရိသင်္ဃံ၊ကို။ အနွာ၀ိသိတ္ဝာ၊ ပူး၀င်၍ ။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ မာရိသ၊ အချင်း။ ဟံ၊သင် (ဘုရား)သည်။ ဧ၀ံ၊ယို့။ သစေ ပဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။ တံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သစေ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အကယ်၍ လျှောင်စွာ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)သိအုံ့။သာ၀ကေ၊ လူသာ၀ကတို့ကို။ မာ ဥပနေသိ၊ တရားသို့ကပ်၍ မဆောင်လင့်။ပဗ္ဗဇိတေ၊တို့ကို။ မာ ဥပနေသိ၊လင့်။ သာ၀ကာနံ၊ လူသာ၀ကတို့အား။ဓမ္မံ၊ကို။ မာ ဒေသေသိ၊ မဟောပါလင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မာ ဒေသေသိ၊လင့်။သာ၀ကေသု၊ လူသာ၀ကတို့၌။ ဂေဓံ ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဂေဓံ ၊ကို။ မာ အကာသိ၊လင့်။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့ဟူ၍။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့ဟူ၍ ။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ သာ၀ကေ၊ တို့ကို။ ဥပနေသုံ၊ တရားသို့ ကပ်ဆောင်ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ တို့ကို။ ဥပနေသုံ၊ကုန်ပြီ။ သာ၀ကာနံ၊တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေသုံ၊ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊တို့၌။ ဂေဓံ ၊ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ သာ၀ကေ၊ ထိုလူသာ၀ကတို့ကို။ဥပနေတ္ဝာ၊ တရားသို့ဆောင်၍ ။ တေ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ထိုရဟန်းသာ၀ကတို့ကို။ ဥပနေတ္ဝာ၊ ၍ ။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတ္ဝာ၊ ၍ ။ သာ၀ကေသု၊ တို့၌။ ဂေဓိတစိတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ဂေဓိတစိတ္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ပါဏုပဇ္ဇေ၀ါ၊ ဇီ၀ိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော။ ကာယေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။(ဟီနေ ကာယေ-ဖြင့် အပါယ်လေးဘုံ၌ ဟု ဆိုလိုသည်။) ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။တယာ၊မှ။ပုဗ္ဗေ၊၌။ ယေ ပန သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ပ။ တေ၊ တို့သည်။ သာ၀ကေ၊ တို့ကို။ နဥပနေသုံ၊ တရားသို့ ကပ်၍ မဆောင်ကုန်။ပ။ သာ၀ကေသု၊ တို့၌။ နဂေဓိတစိတ္တာ၊တပ်မက်သော စိတ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊တို့၌။ နဂေဓိတစိတ္တာ၊ ၍ ၂။ ပ ။ ပဏီတေ၊ သော။ ကာယေ၊၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင်ကို။ အဟံ၊ ငါမာရ်နတ်သည်။

၁။ အစ္စရိယဇာတာ အဗ္ဗုတဇာတာ တုဋ္ဌိဇာတာ စ-ဟူသော အဌကထာဖွင့်သည့် အလို အစ္စရိယ အဗ္ဗုတ စိတ္တ ၃ ပုဒ်သည် ဒွန်သေချာ၏။ ပါဠိတော်၌ စိတ္တဇာတာ-ဟုရှိလျက် တုဋ္ဌိဇာတာ ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တုဋ္ဌိအဖွင့်နှင့်ညီအောင် စိတ္တဇာတာ ဟု ရှိသင့်လေသလား။ သို့မဟုတ် စိတ္တ၏ အဘိဓေယျ အနေဖြင့် တုဋ္ဌိ-ဟု ဖွင့်ဆိုလေသလား ဟု အမျိုးမျိုး စဉ်းစားဖွယ် ဖြစ်၏။ စိတ္တဇာတာ-ဟု ရှိလျှင် ကောင်းစု၊အထက်၌ အံ့ချီးထိုက်-ဟု ကမ္မရှေ့ပြေး၍ အစ္စရိယံပုဒ်ကို ပြန်ဆိုခဲ့သော်လည်း ဤ၌ကား ဇာတနှင့် အစ္စရိယ ဗဟုဗ္ဗီဟိ အရာဖြစ်၍ရင်း သမာသ်နှင့် လျှော်အောင် အံ့ချီးခြင်းဟု ဘာ၀ရှေ့ပြေးဆကာ ပြန်ဆိုသည်။ဤ၌ကား စူဠတဏှာ သမ်ယသုတ်၌ကား အစ္စရိယဗ္ဗုတန္တိပဒဒွယေန ဝိမှယနာကာရော၀ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ သဠာတံ အစ္စရိယဗ္ဗုတံ ဝိမှယနာကာရော ဧတေ သန္တိ သဠာတအစ္စရိယဗ္ဗုတာ၊ တထာ ပ၀တ္တစိတ္တုပ္ပါဒါ။ အစ္စရိယဗ္ဗုတဟေတုကာ သဠာတာ တုဋ္ဌိ ဧတေသန္တိ သဠာတတုဋ္ဌိနော-ဟု ဖွင့်၏၊ အဌကထာလည်း ထို၌တမျိုးဖွင့်၏။

၂။ ဒဗ္ဗ၀ါစကနာမ်ကို ပဋိသေ၀မြစ်လျှင် နှ-ကို အပြာဟ္မဏောကဲ့သို့ အ-သော်ငင်း အနဿောကဲ့သို့ အန်သော်ငင်း ကာရိယ ပြောင်းလဲရသည်။ သို့သော် ဤ၌ အဂေဓိတစိတ္တာ-ဟု မပြောင်းလဲဘဲ နဂေဓိတစိတ္တာ ဟု ပဋိသေ၀နနှင့်တိုက်ရိုက်ရှိသည်ကား ရှားပါးဆန်းကြယ်စွ။

"မာရိသ၊ အချင်း။ ဣဿ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တံ၊ သင်(ဘုရား)သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ အနု၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရဿု၊ နေလော့။ မာရိသ၊ အချင်း။ အနက္ခာတံ၊ (သူတပါးတို့အား)မဟောကြားခြင်းသည်။ကုသလံ၊ကောင်း၏။ ပရံ၊သူတပါးကို။ မာ ဩဝဒါဟိတိ၊ မဆုံးမလင့်ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ဝဒါမိတိ၊ ပြောကြား၏"ဟူသော။(ဣတိ တလုံးကြသည်)။တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ကို။ "ပါပိမ၊အယုတ်ကောင်။ တံ၊ သင့်ကို။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇာနာမိ၊သိ၏။ပ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တံ၊သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွါးကို လိုလားသည်ဖြစ်၍ ၁။ ဝေ၊သို့။ နု ဝဒေသိ၊ ဆိုသည်မဟုတ်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ပ။အဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွါးမဲ့ကို လိုလားသည်ဖြစ်၍။ပ။ပါပိမ၊ကောင်။တုယှံ၊သင်၏(သန္တာန်၌။) 'ယေသံ၊အကြင်သာဝကတို့အား။သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့ ။ တေ၊ ထိုသာဝကတို့သည်။ မေ၊ ငါမာရ်နတ်၏။ ဝိသယံ၊ နယ်ပယ်ကို။ ဥပါတိဝတ္တိဿန္တိတိ၊ လွန်၍ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ' ဟူသော။ ဝေ၊ ဤသို့ အကြံအစည်သည်။ဟောတိ၊၏။ပါပိမ၊အယုတ်တမာကောင်။တေ၊ထိုသမဏာပြာဟူကတို့သည်။ အသမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၀၊ဘုရားမဟုတ်ကုန်သည်သာ။သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၊ဘုရားတို့သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ပဋိဇာနိ ' သု၊ဝန်ခံကုန်ပြီ။ပါပိမ၊ကောင်။ အဟံ ခေါပန၊ ငါသည်ကား။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၀၊ ဘုရားသည်သာ။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတော၊သည်။ သာ၀ကာနံ၊တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၀ိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း။ တာဒိသော၀၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာတည်း။ပ။ အဒေသေန္တော၀ိ၊ ဟောတော်မမူသော်လည်း။ပ။ တာဒိသော၀၊ တည်း။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတော၊ သည်။ သာ၀ကေ၊ တပည့်သာ၀ကတို့ကို။ ဥပနေန္တော၀ိ၊ သော်လည်း။ တာဒိသော၀၊ တည်း။ပ။ အနုပနေန္တော၀ိ၊ တရားသို့ကပ်၍ မဆောင်သော်လည်း။ တာဒိသော၀၊ တည်း၂။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတဿ၊သည်။ (ပဟီနာဒီနဝ၌စပ်) ဝါ၊ ၏။ (ဥစ္ဆိန္နမူလာ-စသည်၌စပ်) ယေ အာသ၀ါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကိလေသာတို့ကိုရခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏။ ပေါနောဘ၀ိကာ၊ တဖန်ဘ၀သစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ (တဖန်ဘ၀သစ်ကို ပြုလေ့ရှိကုန်၏

၁။ ဟိတန္တိ ဝုဒ္ဓိ၊အနုကမ္ပတိတိ အနုကမ္ပိ၊ ဣစ္ဆတိတိ အတ္ထော-ဟူသော သီလကွန်အဋ္ဌကထာ လောဟိစ္စသုတ် အဖွင့်နှင့်အညီပြန်ဆိုသည်။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိတိ သဗ္ဗေ ပါဏဘူတေ ဟိတေန အနုကမ္ပကော တာယ ဒယာပန္နတာယ သဗ္ဗေသံ ပါဏဘူတာနံ ဟိတစိတ္တကောတိ အတ္ထော-ဟူသော ပြဟ္မာလသုတ် စူဠသီလအဖွင့်အလို အစီးအပွါးပြင့် အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။

၂။ တဿ ဣဿ ဒဿနံ အဿာတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီပေးသည်။ သော ဣဿ ဒိဿတိတိ-ဟု ပြုမူ ထိုဘုရားကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ဘုရားသာလျှင်တည်းဟုပေး။ အဒေသက ဖြစ်သော တထာဂတကိုလည်း ဒေသကဖြစ်သော တထာဂတနည်းတူ ရှုအပ်သော ဟုဂ္ဂိုလ်သာတည်း၊ ဒေသကဖြစ်သော တထာဂတကိုလည်း အဒေသကဖြစ်သော တထာဂတ အလားတူရှုအပ်သော ဟုဂ္ဂိုလ်သာတည်း ဟူလိုသည်။

ဟူသော်လည်း ပေးနိုင်သည်)။သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်၏။အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏီယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို။(ပဟီနာ-၌ စပ်)။ဝါ၊ တို့သည်။ (ဥစ္ဆိန္နမူလာ-စသည်၌စပ်)။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရင်းရှိကုန်၏။တာလာဝတ္ထုကဘာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ မတ္ထကစ္ဆိန္နော၊ ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိရူဠ္ဠိယာ၊ စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသေယျထာပိ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ ပါပိမ၊ ကောင်။ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတသ၊ သည်။ ဝါ၏။ပ။အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ တဿဟေတူတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်း”ဟူသော။(ကိဿဟေတု ဟူသော အမေးအားလျော်စွာ တဿဟေတု-ဟူ၍ ပြန်ဖြေသည်)။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဣတိဟိ၊ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်သည်။ မာရသ၊ မာရ်နတ်၏။ အနာလပနတာယ စ၊ မပြောဆိုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ပြဟ္မုနော၊ဗကပြဟ္မာ၏။အဘိနိမ္မန္တနတာယ စ၊ကာယ,ဗျာနနှစ်ဝမြင့် သိစေခြင်းကြောင့်ရင်း။ (နိမ္မန္တနဝစနေန၊ အဌကထာ။ ရင်းကို ဝိညာပနဝစနေန-ဟု ဋီကာဖွင့်၏)။ (ဟောတိ၊၏)။ တသ္မာ၊ ထို(ပြဟ္မနိမန္တန)ကြောင့်။ ဣမသ္မာ ဝေယျာကရဏသ၊ ဤဝေယျာကရိုဏ်း၏။ ပြဟ္မနိမန္တနိကံတေဝ၊ ပြဟ္မနိမန္တနိကဟူ၍ သာလျှင်။အဓိဝစနံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။

နဝမ်၊ သော။ ပြဟ္မနိမန္တနိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-မာရတဇနီယသုတ်

၅၀၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-ပေးမြဲ)။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော ။ဘေသကဠာဝနေ၊ ဘေသကဠာတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊၌။ စင်္ကမတိ၊စင်္ကြံ ်သွား၏။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ ပါပိမာ၊သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ လွှာန်၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ ဝမ်းသို့ရောက်သည်။ ကောဋ္ဌ၊ အစာဟောင်းအိမ်အတွင်းသို့ ။ အနုပဝိဋ္ဌော၊အလျှော်ဝင်ရောက်သည်။(ပူးဝင်သည် ဟူလို) ။ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊၌။ အာယသ္မတော၊ သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ “ကိ ်နုခေါ၊ အသ္မိနည်း။ မေ၊ငါ၏။ ကုစ္ဆိ၊ ဝမ်းသည်။ ဂရုဂရောဝိယ၊ အလွန်လေးယောင်တကား။ မာသာစိတံ မညေတိ၊ ပဲထမင်းဖြင့် ပြည့်ယောင် .တကား”ဟု သော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ စင်္ကမာ၊ စင်္ကြံ ်မှ။ ဩရောဟိတ္မာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဝိဟာရံ၊သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ဝင်၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ထိုင်နေပြီ။နိသဇ္ဇ ခေါ.ထိုင်နေပြီး၍။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊

၁။ အာသယော ဝစ္ဆဂုတ္တဌာနတာယ ကောဋ္ဌ၊ တဿ အဘ္ဘန္တရံ ဟောတ္ထ ကောဋ္ဌ-နှင့်အညီ ပေးသည်။ စပါးထားသိုရာအဆောက်အဦကို ကျီ-ဟု ခေါ် ဆိုဘိသကဲ့သို့ ကျင်ကြီးသိုလှောင်ရာ အူကိုလည်း ကောဋ္ဌ-ဟု သုံးသည်။

သည်။ပစ္စတ္တံ၊မိမိ၏။ ယောနိသော၊သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။မနသာကာသိ ၊နှလုံးသွင်းပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ ကုစ္ဆိဂတံ၊ ဝမ်းသို့ရောက်နေသော။ ကောဠံ၊ အစာဟောင်း အိမ်အတွင်းသို့။ အနုပဝိဋ္ဌံ၊ အလျှော်ဝင်နေသော။ မာရံ၊ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ဒီသွာန၊၍။ ပါပိမန္တံ၊သော။ "မာရံ၊ကို။ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။ပ။ စာထောဂတံ၊ ဘုရားကို။ မာ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲလင့်။ တထာဂတ သာဝကံ၊ ဘုရား၏ တပည့်သာဝကကို ။ မာ ဝိဟေသေသိ ၊ လင့် ။ တေ ၊ သင်၏ ။ ဒီဃရတ္တံ ၊ ပတ်လုံး ။ အဟိတာယ ၊ အစီးအပွါးမဲ့ငှါ ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ ။ မာ အဟောသိတိ၊ မ ဖြစ်လင့် " ဟူ သော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ ။ အထခေါ၊ ၌ ။ ပါပိမတော ၊ သော။ မာရသ၊ ၏။"အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။အဇာနမေဝ၊ မသိပဲလျက်သာလျှင်။ အပဿံ ဝေ၊ မမြင်ပဲလျက်သာလျှင်။မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ နိက္ခမ ပါပိမ။ပ။ဒုက္ခာယဟောတိ၊ဒုက္ခာယဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟ၊ပြီ။ ယောပိ သော၊ အကြင်သူသည်လည်း။အသ၊ထိုတပည့်သာဝက၏။သတ္ထာ၊ဆရာတည်း။ သောပိ၊ ထိုဆရာသည်လည်း။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ နေဝ ဇာနေယျ၊ မသိရာ။ အယံ သာဝကော၊ ဤတပည့်သာဝကသည်။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ ကုတော ဇာနိဿတိတိ၊ အဘယ်မှာ သိအံ့နည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ၊ရှေ့နည်း အတိုင်း ပေး)။

အထခေါ၊ ၌။ ပါပိမတော။ သော။ မာရသ၊၏။"အယံ သမဏော၊သည်။ဇာနမေဝ၊ သိသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပဿံဝေ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ နိက္ခမ ပါပိမ။ပ။ ဒုက္ခာယဟောတိ၊ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟာတိ၊ ပြီ" ဟူသော။ (ဣတိ တလုံးကြေ)။တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊သည်။ အာယသ္မာတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊၏။ မုခတော၊ ခံတွင်း မှ။ ဥဂ္ဂန္ဒှာ၊ထွက်၍ ။ ပစ္စဂ္ဂဠေ၊ တံခါးရွက်၏ပြင်ဖက်၌[1]။ အဋ္ဌာသိ၊တည်ပြီ ။

၅၀၇။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပစ္စဂ္ဂဠေ၊ တခါးရွက်အပြင်ဖက်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒီသွာန၊၍။ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ ပါပိမ၊ကောင်။ထွေပါ၊ဤတခါးရွက်၏အပြင်ဖက်၌လည်း။ (ဌိတံ၊သော။)တံ၊သင့်ကို။အဟံ၊ ငါ(မောဂ္ဂလ္လာန်)သည်။ ပဿာမိ၊ ၏။ မံ၊ငါမာရ်နတ်ကို။ နပဿာမိတိ၊ မမြင်ဟူ၍။တို့၊သင်မာရ် နတ်သည်။ မာ မညိတ္ထော၊ မမှတ်လင့်။ ပါပိမ၊ကောင်။ ဧသော တံ့၊ ထိုသင်သည်။ ပစ္စဂ္ဂဠေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။အဟံ၊ငါ(မောဂ္ဂလ္လာန်)သည်။ ဒုသိနာမ၊ ဒုသိမည်သော။ မာရော၊ သည်။ အဟောသိ ၊ပြီ။ တဿ မေ၊ ထို(ဒုသိမည်သော) ငါမာရ်နတ်၏။ဘဂိနီ၊ နှစ်မသည်။ ကာဠီ နာမ၊ ကာဠီအမည်ရှိ၏။တံ့၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ တဿာ၊ ထိုနှစ်မကာဠီ၏။ပုတ္တော၊သားတည်း။သော တံ့၊ ထို(နှစ်မကာဠီ၏သား ဖြစ်သော)သင်သည်။ မေ၊ (ဒုသိမာရ်နတ်ဖြစ်သော)ငါမောဂ္ဂလ္လာန်၏။ ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်၊ အဟောသိ၊ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊

၁။ ဥရသိ မနသိ ဝိဘတ္တ၂နှင့် ပဋိဝုပကာ-ဟူသော (တတ္ထပေါဓနီ)အလို မဏ္ဍေသဒ္ဒါကဲ့သို့ ဤ၌ မနသိသဒ္ဒါ သည် ဟဒယဝါစီ အသင်္ချဖြစ်သောကြောင့်ဝင်း အသင်္ချမနသိနှင့် အကာသိတွဲ၍ ယောဇနာသော် မနသာကာသိ၊ ဆုံးပြတ်ပြီ-ဟုပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၃-ကဏ္ဍ၊ ၁၆ သုတ် နိဿျဋ္ဌ။

၂။ အဂ္ဂလံ ဝုစ္စတိ ကဝါဋံ(ဤအဋ္ဌကထာ။)အဂ္ဂလာနိတိ နဂရကဝါဋဿနိ (ဝိဝုရဏာတ်။) ယာဝဒ္ဓါရကောသာ၊ အဂ္ဂလဋ္ဌပနဿ၊(ဝိနည်းပါဠိ)တို့၌ အဂ္ဂလသဒ္ဒါ တံခါးရွက် ဟော။

ကကုသန်မည်သော။ ဘဂဝါသည်။ လောကေ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ဟောတိ၏။ပါပိမ၊ ကောင်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သော။ ကကုသန္ဓေ၊သော။ဘဂဝတော၏။ဝိဓုရသဒ္ဓိဝံနာမ၊ ဝိဓုရ,သဒ္ဓိဝမည်သော။ သာဝကယုဂ်၊ တပည့်သာဝကအစုံသည်။အဂ္ဂ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂ်၊ကောင်း သော အစုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အရဟတော၊ သော။ပ။ ယာဝတာ၊ အကြင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသု၊ ထိုတပည့်သာဝက တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ယဒိဒံ ဓမ္မဒေသနာယ၊ အကြင်တရားဟောခြင်း၌ ၁။ အာယသ္မတာ ဝိဓုရေန၊ နှင့်။ သမသမော၊ ၊ ထပ်တူထပ်မျှသည်။ နစ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဧဝံ၊သို့။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ အာယသ္မတော ဝိဓုရဿ၏။ ဝိဓုရောတွေ့ဝ သမညာ၊ ဝိဓုရ ဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ပါပိမ၊ကောင်။ အာယသ္မာ သဒ္ဓိဝေါ၊သည်။ အရညဂတောပိ၊ ၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောပိ၊၎င်း။ သုညာဂါရဂတောပိ၊ ၎င်း။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့် သာလျှင်။သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာနိုရောဓသမာပတ်ကို။သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ပါပိမ၊ ကောင်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဘ၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အာယသ္မာ သဒ္ဓိဝေါ၊သည်။အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မထင်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ပ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဂေါပါ လကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပသုပါလကာ။ ဆိတ်ကျောင်းသား သိုးကျောင်းသားတို့ သည်။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်။ပထာဝိနော၊ ခရီးသွား တို့သည်။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မန္တံ သဒ္ဓိဝံ၊ကို။ အဒ္ဒသံသု ခေါ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊၍။ တေသံ၊ ထိုနွားကျောင်းသား စသည်တို့၏။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ စ္ဆ။ဘော၊တို့။ အဗ္ဘုတံ၊စ္ဆ။ အယံသမဏော၊ သည်။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ကာလကံတော၊ သေပြီ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထို အလောင်းကို။ ဒဟာမာတိ၊မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြကုန်အံ့"ဟူသော။တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၌။ တေ ဂေါပါလကာ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ပ။ တေ ပထာဝိနော၊ တို့သည်။တိဏဉ္စ၊ မြက်ကိုရင်း။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ ထင်းကိုရင်း။ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကိုရင်း။ သံကစိုဘဉ္စ၊ စုရုံး၍။ အာယသ္မတော သဒ္ဓိဝိဿ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဥပစိနိတ္မာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စီ၍။ အဂ္ဂိံ ၊ မီးကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ (အဂ္ဂိံ ဒတ္မာ၊ မီးရှို့.၍။)ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲကုန်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သဒ္ဓိဝေါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန် သဖြင့်။ တာယ သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္မာ၊ ထ၍။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ပပ္ပေါဒ္ဓေတ္မာ၊ ခါ၍။ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ပါပိမ၊ ကောင်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တံ၊ လှည့်လည်သော။အာယသ္မန္တံ သဒ္ဓိဝံ၊ ကို။အဒ္ဒသံသုခေါ၊ကုန်ပြီ။ဒိသ္မာန၊ ၍။ နေသံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသည်တို့၏။ "ဘော၊ တို့။ပ။ သ္မာယံ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဋိသဒ္ဓိဝိတောတိ၊ ပြန်အသက်ရှည်သူတည်း" ဟူသော။ တေ၊

၁။ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌ဌင်း၊မူလပဏ္ဏာသပါသရာသိသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ဌင်း။ယဒိဒံ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ကြောင်းသာ လာ၏။ နိပါတမတ္တဟုကား မလာ။ သို့သော် လွယ်ကူစေရန် နိပါတမတ္တကြုံ၍ ဤ၌ ယောဇနာသည်။ ယဒိဒန္တိ ဝစီကာရဏာ နိဒဿနတ္ထေ နိပါတော၊ တေန ယံ ဣဒံ အညမညဿ ဟိတဝစနံ။ပ။ တေန အညမညဝစနေန-ဟူသော ၎င်းပါရာဇိကဏ် အဖွင့်ကို မှီးသော်- "တေသံ၊ ထိုသာဝကတို့၏။ ယဒိဒံ ယာ ဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရားဟောခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာယ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ထိုတရားဟောခြင်း၌"ဟူ၍ နိယတ်-အနိယတ် အစုံလိုက် ယောဇနာရာ၏။

သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ကောင်။ ဝေ၊သို့။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အာယသ္မတော သဠေ်ဝဿ၊ ၏။ သဠေ်ဝေါ တေဝ သမညာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၅၀၈။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ ဒူသိဿ၊ သော။ မာရဿ၊ ၏။ "အဟံ၊သည်။သီလဝန္တောနံ၊ သီလရှိကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော။ ဣမေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အာဂတိံ ဝါ၊ လာရာပရိသန္နေကိုဋ္ဌင်း။ ဂတိံ ဝါ၊ သွားရာစုတိကိုဋ္ဌင်း။ နေဝ ဇာနာမိ၊ မသိ။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟွဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ 'တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဃေ၊ လာကြကုန်။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဂ္ဂေါသဃ၊ ဆဲရေးကြကုန်။ ပရိဘာသထ၊ ရေရွတ်ကြကုန်။ ရောသေထ၊ ချုတ်ချယ်ကြကုန်။ ဝိဟေသေထ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဒူသီ၊သော။ မာရော၊သည်။ သြတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။အဂ္ဂေါသိယမာနာနံ၊ ဆဲရေးအပ်ကုန်သော။ ပရိဘာသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ရောသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဝိဟေသိယမာနာနံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာဿ၊ စိတ်၏။အညထတ္တံ၊ ကြည်လင်သည်မှတပါးမကြည်လင်သော အခြင်းအရာ၏အဖြစ်သည်။(သဒ္ဒတ္ထ)။ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သည်။(အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်အံ့လည်း မသိ" ဟု နှလုံးသွင်း၍ ။ ယံနူန အန္ဓာဝိသေယျံ၌ကို၊ ပူးဝင်ရပါမူကား ကောင်းလေစု" ဟူသော။ တေ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ ဒူသီ၊သော၊ မာရော၊သည်။တေ ပြာဟွဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ 'တုမှေ၊ တို့သည်။ဃေ၊ ကုန်။ပ။ အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိဟု နှလုံးသွင်း၍ ။ အန္ဓာဝိသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ ကောင်။အထခေါ၊ ၌။ဒူသိနာ၊သော။မာရေန၊သည်။အန္ဓာဝိသိဌာ၊ပူးဝင်အပ်ကုန်သော။ တေ ပြာဟွဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။"ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။မုဏ္ဍကာ၊ဦးပြည်းတို့တည်း။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့တည်း။ ဣဇ္ဈာ၊ ဆင်ထိန်းနှင့်တူကုန်၏။ ကဏ္ဍာ၊ မည်းညစ်ကုန်၏။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ဗြဟ္မာ၏ခြေ ဖမိုးမှ ဖွားကုန်၏။ အသ္မာ၊ ငါတိသည်[1]။စျယိနော စျာန်ဝင်စားကုန်၏။အသ္မာ၊ငါတို့သည်။စျာယိနောတိ၊ စျာန်ဝင်စားကုန်၏ ဟု။ ပတ္တာ ကွန္ဓာ၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အခေဝမုခါ၊ အောက်သို့ ချအပ်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။မဓုရကဇာတာ၊ ဖြစ်သောလေးထိုင်းခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[2]။ စျာယန္တိ၊ ကြံစည်ကြကုန်၏။ ပဇ္ဈာယန္တိ၊ ကြံမှိုင်ကုန်၏။ နိဇ္ဈာယန္တိ၊ စူးစူးစိုက်စိုက် တွေးတော ကြံစည်ကြကုန်၏။ အပဇ္ဈာယန္တိ၊ စိတ်လွှင့်ကြကုန်၏[3]။ ဥလူကော၊ ဒီးဒုတ်သည်။ ရုက္ခသာခါယံ၊ သစ်ကိုင်း၌။ မူသိကံ၊ ကြွက်ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။ စျာယတိ၊ ပဇ္ဈာယတိ၊နိဇ္ဈာယတိ၊ အပဇ္ဈာယတိ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ အပဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဤအသ္မာပုဒ်ကား အမှ-ယော-ဝိဘတ်၊ အသ္မာပြီး၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကာရိယတူ မယ်-ပုဒ်ဖြင့် စျာယိနော မယ်-ဟု ဖွင့်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၂၀၉ မယမသ္မာမှဿသုတ်၊ မယ်၊ အသ္မာ၊ အမှေပြုဂ်ထုတ်၏။

၂။ မဓုရက ဇာတောတိ သဠာတဂရုဘာဝေါ၊အံ-ဌ-၃-၂၇ မဓုရကဇာတာတိ အာလသိယဇာတာ၊ ဤအဋ္ဌ-ကထာ။ကသိဝါ၏ဇာဝိဂမ္ဘီ အကရဏေန သဠာတာလသိယာ-ဟူသော ဤဋီကာတို့အလို ဖြစ်သော ပျင်းရိခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ဟုပေး။

၃။ ပဇ္ဈာယန္တိတိအာဒိနိ ဥပသဂ္ဂဝသေန ဝစီတာနိ ဟူသော အဋ္ဌကထာအရ။ ပ-နိ-အပ-ဟူသော ဥပသာရတို နှင့် ဆိလျှော်နိုင်သမျှ ဆိလျှော်အောင် ကြံ၍ပေးလိုက်သည်။

ကောတ္ထု၊ မြေခွေးသည်။ နဒီတီရေ၊ မြစ်ကမ်းပါး၌။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။ စျာယတိ။ပ။ အပဋ္ဌာယတိ သေယျထာပိနာမ၊ ကဲ့သို့။ဝေမေ၀၊သာလျှင်။ပ။အပဋ္ဌာယန္တိ၊ကုန်၏။

ဗိဠာရော၊ကြောင်သည်။သန္ဓိသမလသက်ဌီရေ၊ အိမ်နံရံ မစင်ထုတ်ရာ မြောင်းပုပ် အမှိုက်ပုံ၌။ မူသိက်၊ကြွက်ကို။မဂ္ဂယမာနော၊လျက်။စျာယတိ။ပ။အပဋ္ဌာယတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ အပဋ္ဌာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝဟစ္ဆိနော၊ ပေါက်သောပခုံးရှိသော။ ဂဒြဘော၊ မြည်းသည်။ သန္ဓိသမလသက်ဌီရေ၊၌။ စျာယတိ။ပ။ အပဋ္ဌာယတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။အပဋ္ဌာယန္တိတိ၊ ကုန်၏” ဟူ၍။အကျော်သန္တိ၊ဆဲရေးကြကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်ကြကုန်၏။ ရောသေန္တိ၊ ချုတ်ချယ်ကြ ကုန်၏။ဝိဟေသေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန သမယေန၊ ၌။ ယေ မနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ကာလကံရောန္တိ၊ သေကုန်၏။ (တေ၊ ထိုလူတို့သည်) ယေဘုယ္ယေန၊အားဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ပ။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၀၉။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂ၀၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တုမ္မေ၊ တို့သည်။ထေ၊ ကုန်။ သိလ၀န္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏမေ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊၊ တို့ကို၊ အကျော်သထ၊ ဆဲရေးကြကုန်။ပ။ ဝိဟေသေထ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။လဘေထ၊ ၏။ တထာ၊အားဖြင့်။ တုမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ပ။ အပ္ပေ၀နာမ သိယာ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ဒုဿီနာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့ကို။ အန္ဓာ၀ဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ထေ၊ကုန်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရထာတိ၊ နေကြကုန်လော့”ဟု။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ (မဟာ၀ေဒလ္ဿ သုတ် ၄၅၉-၌ရင်း၊ စူဠအဿပုရသုတ် ၄၃၇-၌ရင်း၊ အနက်ပေးခဲ့ပြီ၊ ရင်းတို့ကို မှီးလေ)။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊၌။ တေ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ အရဟတာ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သော။ကကုသန္ဓေန၊ သော။ဘဂ၀တာ၊ သည်။ဝေါ၊ ဤသို့။ သြ၀ဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိ သော်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အနုသာသိယမာနာ၊ တဖန် ဆုံးမအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အရညဂတာပိ၊ ၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတာပိ၊ ၎င်း။ သုညာဂါရဂတာပိ၊၎င်း။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရိ ̊သု၊ နေကြကုန်ပြီ။

၅၁၀။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊၌။ ဒုဿိသာ၊ သော။မာရသာ၊၏။“အဟံ၊ငါမာရ်နတ်သည်။ ဝေါ၊ သို့။ ကရောန္တော၊ ပြုသော်လည်း။ သိလ၀န္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏမမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အာဂတိ ̊ ဝါ၊ကိုဌင်း။ဂတိ ̊ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ နေ၀ ဇာနာမိ၊ မသိ။အဟံ၊ ငါသည်။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ‘တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဌေ၊ လာကြကုန်။ သိလ၀န္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏမမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊၊ တို့ကို၊ သက္ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဂရုံကရောထ၊ ကုန်လော့။ မာနေထ၊ ကုန်လော့။ ပူဇေထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဒုဿီ၊ သော။ မာရော၊သည်။ သြတာရံ၊ကို။ လဘေထ၊ ရာ၏။ တထာ၊အားဖြင့်။ တုမ္မေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သက္ကရိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ပူဇိယမာနံ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တဿ၊၏။

အညထတ္တံ၊ မကြည်လင်သည်မှ တပါး ကြည်လင်သော အခြင်းအရာ၏ အဖြစ်သည်။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်အံ့လည်းမသိ'ဟု နှလုံးသွင်း၍။ ယံနူန အန္ဓာဝိသေယျန္တိ၊"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ဌ်။ ဒုသိ၊သော။ မာရော၊သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊၍။ အန္ဓာဝိသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ဌ်။ ဒုသိနာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။ အန္ဓာဝိဌာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ သိလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သက္ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂရုံကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာနေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ကုန်၏။ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန သမယေန၊ ဌ်။ ယေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ပ။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၁၁။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ဌ်။ အရဟံ၊သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ သိလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သက္ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဂရုံကရောထ၊ ကုန်လော့။မာနေထ၊ ကုန်လော့။ ပူဇေထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။ လဘေထ၊၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ တုမ္ဟေဟိ၊ တို့သည်။ပ။ အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ မသိ'ဟု နှလုံးသွင်း၍။ ဒုသိနာ၊ သော။ မာရေန၊သည်။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့ကို။ အန္ဓာဝိဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ ကာယေ၊ ဌ်။ အသုဘာနုပဿီနော၊ အသုဘဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဟာရေ၊ အာဟာရဌ်။ ပဋိကူလသညိနော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောကဌ်။ အနဘိရတိသညိနော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့ဌ်။ အနိစ္စာနုပဿီ-နော၊ မမြဲဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထာတိ၊ နေကြကုန်လော့" ဟု။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ကောင်။အထခေါ၊ဌ်။တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အရဟ၊တာ၊ သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊သော။ ကကုသန္ဓေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ သြဝဒိယမာနာ၊ သော်။ဝေ၊ သို့။ အနုသာသိယ မာနာ၊ သော်။ အရညဂတာပိ၊ ၎င်း။ပ။ ကာယေ၊ ကိုယ်ဌ်။ အသုဘာနုပဿီနော၊ ဖြစ်၍။ပ။ ဝိဟရိ ̇သု၊ ကုန်ပြီ။

၅၁၂။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ဘဂဝါ၊သည်။ပုဗ္ဗကေသမယံ၊ ဌ်။ နိဝါသေတွာ၊၍။ပတ္တစီဝရမာဒါယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗာသမကေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မာတာ ဝိဓုရေန၊ အရှင်ဝိဓုရနှင့်တကွ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ကောင်။ အထခေါ၊ဌ်။ ဒုသိ၊သော။ မာရော၊သည်။ အညတရံ၊ သော။ ကုမာရကံ၊သတ္တိ သားကို။ အန္ဓာဝိသိတွာ၊ ပူးဝင်၍ ။ သကွရံ၊ ကျောက်ခဲကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကောက်ယူ၍ ။ အာယသ္မ တော ဝိဓုရဿ၊၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းဌ်။ ပဟာရံ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သီသံ၊ကို။ ဝေါ ဘိန္နံ၊ ခွဲပြီ။(သီသံ ဝေါဘိန္နံတိ သံဘိန္နံ၊ အဋ္ဌကထာ)။ပါပိမ၊ ကောင်။အထခေါ၊ ဌ်။ဘိန္နေန၊ ကွဲသော။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဂဠေန၊ ယိုစီးသော။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ် သော၊ (ဥပလက္ခိတော-ဟူသော ပါဠိသော မထည့်ပဲလည်း ပေးနိုင်သည်)။ အာယသ္မာ ဝိဓုရော၊

သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ ကကုသန္ဓံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၎င်း၊ ကိုပင်လျှင်။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊အစဉ်လိုက်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဒုသီ၊ သော။ အယံ မာရော၊ သည်။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဝါ အညာသိတိ၊ မသိသည်သာ"ဟု ကြံစည်လျှက်။ နာဂါပလောကိတံ၊ ဆင်၏ကြည့်ခြင်းကဲ့သို့ ကြည့်ခြင်းဖြင့်[1]။ အပလောကေသိ၊လှည့်ကြည့်တော်မူပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ သဟာပလောကနာ စ၊ လှည့်ကြည့်သည်နှင့် တပြိုင်နက်သာလျှင်[2]။ ဒုသီ၊ သော။ မာရော၊ သည်။တမ္မာ စ ဌာနာ၊ ထိုနတ်ပြည်ဌာနမှလည်း။ စဝိ၊ စုတေပြီ။မဟာနိရယံ စ၊ ရဲကြီးသို့လည်း။ ဥပဃဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တဿ မဟာနိရယဿ၊ ထိုဝရဲကြီး၏။ ဆဖဿာယတနိကော ဣတိပိ၊ ဆ ဖဿာယတနိက ဟူသော အမည်ရင်း။ သက္ခိသမာဟတောဣတိပိ၊ သက္ခိသမာဟတ ဟူသော အမည်ရင်း။ ပစ္စတ္တဝေဒနိယော ဣတိပိ၊ ပစ္စတ္တဝေဒနိယ ဟူသော အမည်ရင်း။ တယော နာမမေယျာ၊ သုံးပါးသော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏[3]။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ။ မံ၊ ငါကို။ နိရယပါလာ၊ ရဲထိန်းတို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ "မာရိသ၊ အချင်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ သက္ခိ၊ (ဦးခေါင်းမှ လာသော) သံတံကျင်သည်။သက္ခိနာ၊(ခြေမှလာသော) သံတံကျင်နှင့်။သမာဂစ္ဆေယျ၊ပေါင်းဆုံရာ၏။ အထ၊ ထိုပေါင်းဆုံသောအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ နိရယေ၊ ဌ။ ပစ္စမာနဿ၊ ကျက်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်ရှိပြီဟူသော။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဇာနေယျာသိတိ၊ သိလော့" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ သော ခေါ အဟံ၊ထိုငါ သည်။ဗဟူနိ ဝဿာနိ၊မျှားစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿ

၁။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာ အလို အထခေါ။ပ။ အပလောကေသိ တဝါကျ၊ နဝါယံ ဒုသီမာရော မတ္တမညာသိတိ တဝါကျ၊ ဤသို့ နှစ်ဝါကျရှိရမည်။ ထို့ကြောင့် အထခေါ၊ ဌ။ပ။ အပလောကေသိ၊ လှည့်ကြည့်ပြီ။ (အပလောကေတွာ၊လှည့်ကြည့်၍။) နဝါယံ။ပ။မညာသိတိ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ပြီ။) ဟု ဤသို့ ပါဠိသေသ ၂-ခုထည့်၍ ယောဇနာ။ နာဂါပလောကိတန္တိ နာဂဿ ဝိယ အပလောကိတံ၊ ဟတ္ထိနာဂဿ အပလောကနသဒိသံ အပလောက-နန္တိ အတ္ထော-ဟူသော မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်-သုတ်မဟာဝါဒီကာ မှီး၍ နာဂါပလောကိတံ ပုဒ်ကိုပေးသည်။ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ကို ကရဏတ္ထ ကြံ့လျှင် ပို၍ ကောင်းသည်။

ဤပုဒ်နှင့် စပ်၍ ပကတိလူများ၏ အရိုးသည် တေ့ဆက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏အရိုးသည် ချိတ်ဆက်၊ ဘုရား၏ အရိုးတော်ကား ကွင်းဆက်၊ ထို့ကြောင့် သမင်လည်ပြန်မကြည့်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်ပါ ဆင်၏လှည့်ကြည့်နည်းမျိုးဖြင့် ဘုရားရှင်လှည့်ကြည့်တော်မူကြောင်း အဋ္ဌကထာဖွင့်ဆို၏၊ တေ့ဆက် ချိတ်ဆက် ကွင်းဆက် ဟူသော စကားသည် နီတတ္ထ မုချတ္ထလော၊ သို့မဟုတ် နေယျတ္ထ ဥပစာရတ္ထလော၊ စဉ်းစားဘွယ်။

၂။ သဟာပလောကနာတိ ဝစနတော-ဟူ၍ ဋီကာရှိသောကြောင့်ရင်း၊သဟာပရိနိဗ္ဗာနာ-ပုဒ်မျှားကိုထောက်၍ ရင်း သွာ-ဝိဘတ်၏ ကာရိယ အာဒီဃဖြင့်သာရှိရမည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အပလောကနေနေဝ-ဟု ဖွင့်သဖြင့် ကရိုက်း ဝိဘတ် တတိယာထင်မှတ်၍ သဟာပလောကနာယ-ဟု ထားကြသည်ကား ပါဠိပျက်။ သဟာဝတ္ထုဗျာစာရတိ ဝတ္ထုဝိတိက္ကမေန သဟ၊ သဟယောဂေ ကရဏဝစနပွသင်္ဂေ ဣဒံ နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဌမသံယောဇနီသိသ် သာရတ္ထ-ဌီ။

၃။ ဆဖဿာယတနာတိ တေသောတိ ဆ ဖဿာယတနံ ဒုက္ခံ၊ တံ ဇေ့ အတ္ထိတိ ဆဖဿာယတနိကော နိရယော၊ ခြောက်ပါးသော စက္ခုသမ္ဖဿ စ သော ဖဿ ရှိသော ဆင်းရဲရှိသောငရဲ။

သမာဟနတိတိ သမာဟတော၊ အနေကသတဘေဒေါ သက္ခိသမာဟတော ဇေ့ အတ္ထိတိ သက္ခိသမာဟတော၊ နိရယော၊ ပေါင်းစုသော သံတံကျင်ရှိသောငရဲ။ ဝိသေသပစ္စယတာယ ဝေဒနာယ ဌိတောတိ ဝေဒနိယော၊ ကာရဏာ ကာရကေန ဝိနာ ပစ္စတ္တं သယမေव ဝေဒနိယောတိ ပစ္စတ္တဝေဒနိယော၊ ကမ္မကာရကနှင့် ကင်းရှိ မိမိဘာသာ ခံစားအပ်သောငရဲ။

သဟဿာနိ၊ ပတ်လုံး။ တသ္မိं မဟာနိရယေ၎ဋ္ဌ။ အပစ္စိံ၊ ကျက်ပြီ။ ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနုစ် တသောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး။ တသ္မေ မဟာနိရယသ္မိ၊ ၏သာလျှင်။ ဥဿဒေ၊ ဥဿဒဝရဲ့၌။ ဝုဋ္ဌာနိမံ နာမ၊ အကုသိုလ်ကျိုးမှ ထခြင်းဌာ ဖြစ်သည်မည်သော။ ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒိယမာ နော၊ ခံစားလျက်။ အပစ္စိံ၊ ပြီ ၁။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တသ္မာ မယံ၊ ထိုင်၏။ သေယျထာပိ မနုဿာ၊ လူ၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ ဝေရူပေါကာယော၊ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျ ထာပိ မစ္ဆာ၊ ငါး၏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့။ ဝေရူပံ သီသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဦးခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၁၃။ (က) သာဝကံ၊တပည့်သာဝကဖြစ်သော။ ဝိဓုရဠ၊ကိုဌင်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊မကောင်းမှုမှ အပယ်ပြုပြီးသော။ ကကုသန္ဓဠ၊ ကကုသန်ဘုရားကိုဌင်း ၂။ အာသဇ္ဇ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝရဲ့၌။ ဒ္ဒုသီ၊ ဒ္ဒုသီမာရ်နတ်သည်။ အပစ္စထ၊ ကျက်ပြီ။ သော နိရယော၊ ထိုဝရဲသည်။ ကိဒိသော၊အဘယ်သို့ သဘောရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်သနည်း။

(ခ) သတံ၊ အရာမကသော။ အယောသကုံ၊ သံတံကျင်သည်။ အာသိ၊ ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ဝရဲသူ ဝရဲသားအားလုံးတို့သည်။ ပစ္စတ္တဝေဒနာ၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် အသီးအသီး ဖြစ်စေ အပ်သောဝေဒနာရှိကုန်၏ ၃။ သာဝကံ၊ သော။ဝိဓုရဠ၊ ကိုဌင်း။ပ။ အပစ္စထ၊ ပြီ။ သော နိရ ယော၊ သည်။ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

(ဂ) ဗုဒ္ဓသ၊ ၏။သာဝကော၊သော။ယော ဘိက္ခု၊သည်။ တေ၊ ဤကဲ့,ကဲ့၏ အကျိုးကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှု (မျက်မှောက်) သိ၏။ ကဏ္ဏ၊ မည်းညစ်သောမာရ်နတ်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အာသဇ္ဇ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ။

(ဃ) သရဿ၊ သမုဒ္ဒြာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏာ၊ ကြောင်မျက်ရွဲအဆင်း ရှိကုန်သော။ချစိရာ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ အစ္ဆိမန္ဒော၊ အလျှံရှိကုန်သော။ပဘဿရာ၊ အရောင်ထွက်ကုန်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိနော၊ ကပ္ပါပတ်လုံး တည်လေ့ရှိကုန်သော။ ဝိမာနာ၊ ဗိမာန်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ နာနတ္တ

၁။ ဥပုဇ္ဇ ဌာဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း၊ ဝ-အာဂုမ်ဖြင့် ဝုဋ္ဌာန ပြီးစေ။ ဝုဋ္ဌာနေ ဘဝံ ဝုဋ္ဌာနိမံ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ဆင့်။ အဋ္ဌမဝေဒနာ နောက်ဆုံးပိတ်ဝရဲမှ လွတ်ခါနီးဆဲဆဲ ခံစားရသော ဝေဒနာတည်း။ သို့သော် မဟာနိရယမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤဥဿဒဝရဲ၌ ခံစားရမည့် ဒသဝဿ သဟဿ ကာလသည် နောက်ဆုံးပိတ် ခံစားရမည့် ဝေဒနာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝုဋ္ဌာနိမ-အမည်ရသည်ဟူလို။

၂။ ဝတ္ထုကြောင်း၌ ဘုရားကို ပစ်ခတ်သည်ဟု တိုက်ရိုက်မလာသော်လည်း ၎င်း၏ သာဝကကို ပစ်ခတ် သဖြင့် ဘုရားကိုလည်း ပစ်ခတ်ရာရောက်သောကြောင့် ကကုသန္ဓ ဗြာဟ္မဏ-ဟု ဂါထာလာသည်။

၃။ ပစ္စတ္တံ အတ္တနာ အတ္တနာ ဇနိတာ ဝေဒနာ ယေသန္တိ ပစ္စတ္တဝေဒနာ-ဟုပြု။ ပစ္စတ္တညေဝ နိဗ္ဗတိ ဝိဒိတာ ဟူသော ဒီ-ဗြဟ္မဇာလသုတ် ပါဠိကို ပစ္စတ္တညေဝ ဥပ္ပါဒိတာ နိဗ္ဗတိ-ဟု ဋီကာ ဆရာသည် ဥပ္ပါဒိတာ ဟူသော ကမ္မရုပ်သွင်းဖွင့်သကဲ့သို့ သယမေဝ ပါဠိယေဏ္ဍဝေဒနာ ဇနကာ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာလည်း ဝေဒနာကို ဝိသေသျ အဖြစ်ထားသော် ဇနကာလည်း ဇနိတာ-ဟု ကမ္မရုပ်ဖြင့် ဝိသေသန အဖြစ် ကြံရာ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ အတိုင်း ဝိဂ္ဂဟပြု။ ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီယောဇနာ၊ ပစ္စတ္တံကို သယမေဝ-ဟူ၍ရင်း အတ္တနာ-ဟူ၍ရင်း ဖွင့်ခြင်းသည်တူ၏။ ပါဠိယေဏ္ဍကား ဝိစ္ဆာအဗျယီဘော ထင်ရှားစေရန်တည်း။

ဝဏ္ဏိယော၊ အထူးထူးသောသဘော, အဆင်းရှိကုန်သော[1]။ အစ္ဆရာ၊ နတ်သွီးတို့သည်။ နစ္စန္တိ၊ ကကုန်၏။

(၈) ဗုဒ္ဓသ၊ ၏။ သာ၀ကော၊ သော။ပ။ ဧတံ၊ ဤတည်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ပ။ နိဂစ္ဆသိ၊လတ္တံ ။

(၉) ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃသ၊ သည်။ဥပဂ္ဂတော၊ ကြည့်ရှုစဉ်။ မိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ ဝိသာခါလှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်းပြာသာဒ်ကို။ (မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရာ၌ တည်သောကြောင့် ဝိသာခါသည် မိဂါရ မာတု-ဟု တွင်သည်) ပါဒဂုံဌေန၊ခြေမဖြင့်။ ကမ္မယိ၊ လှုပ်စေပြီ။

(၁၀) ဗုဒ္ဓသ၊၏။ သာ၀ကော၊သော။ပ။ ဧတံ၊ ဤတုန်လှုပ်စေနိုင်သော အကြောင်းကို ။ပ။နိဂစ္ဆသိ၊ လတ္တံ ။

(၈) ဣဒ္ဓိဗလေန၊တန်ခိုးအစွမ်းသည်။ ဥပတ္ထဒ္ဓေါ၊ ထောက်ပံ့အပ်သော။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ဝေဇယန္တံ၊ ဝေဇယန္တာမည်သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ ပါဒဂုံဌေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မယိ၊ ပြီ။ ဒေ၀တာ၊နတ်တို့ကို။ သံ၀ေဇေသိ စ၊ ထိတ်လည်း ထိတ်လန့်စေပြီ။

(၈၂) ဧတံ၊ ဤတုန်လှုပ် ထိတ်လန့်စေနိုင်သော အကြောင်းကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(ည) ဝါသ၀၊ သိကြား။ တဏှာကွယ၀ိမုတ္တိယော၊တဏှာ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန် တို့ကို။ အဘိဇာနာသိ၊ သိသလော။ (ဣတိ၊ သို့။) ယော သော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝေဇယန္တ ပါသာဒေ၌။ သက္ကံ၊ သိကြားကို။ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍[2]။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သက္ကော၊ သည်။ တဿ၊ ထို (အမေးရှင်) ရဟန်းအား။ ဝိယာကာသိ၊ဖြေဆိုပြီ။

(၆) ဧတံ၊ ဤအမေးအဖြေကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(၄)အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်ပြဟ္မာ။ တေ၊ ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူသည်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ ၏။ သာ ဒိဋ္ဌိ၊သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ အပိအတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။ ပြဟ္မလောကေ၌။ ဝိတိ၀တ္တန္တံ၊ ပြဟ္မာ့အရောင်တို့ကို သာလွန်သော။ ပဘာသရံ၊ ဘုရား၏ အရောင်တော်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ (ဣတိ၊ သို့)။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာဟူသော။ သဘာ၊ စည်းဝေးရာသဘင်၏။ အဘိတော၊ အနီး၌။ ပြဟ္မာ ၊ ကို။ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။(ကွစိ ဒုတိယဆဋ္ဌိနမတ္ထေနှင့် အညီ-သဘာ၊ ၏ ဟု ပေးသည်။)

(၃-စ) မာရိသ၊ အချင်း။ မေ၊ ငါ့ပြဟ္မာ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊သည်။ ပုရေ၊ ၌။ အဟု၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ့ပြဟ္မာ၏။သာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ပြဟ္မလောကေ၌။ဝိတိ၀တ္တန္တံ၊ ပြဟ္မာ့အရောင်တို့ကို

၁။ နာနတ္တ၀ဏ္ဏာတိ နာနာသဘာ၀ဝဏ္ဏ၀န္တော၊ သုတ်မဟာ၀ါ-မဟာသမယသုတ်ဋီကာ။ အထူးထူးသော ကိုယ်အဆင်းရှိကုန်သော-ဟု အတ္တသဒ္ဒါ ကာယ-အဟောကြုံ၍သော်လည်းပေး။

၂။ ၀ါက္ယ အပြည့်အစုံရေးသော် ဘိက္ခုနာ သက္ကော ပဉ္စံ ပုဋ္ဌော-ဟု ရှိရမည်။ ဤပုဋ္ဌော-သည် ပုစ္ဆဓာတ် ဒိုဏမ္မိကဖြစ်သောကြောင့် "အပဓာနံ ဒုဟာဒီနံ၊ နျာဒီနံ တု ပဓာနကံ"-နှင့် အညီ ပဓာနဖြစ်သော ကံကို ပဉ္စံဟု ဒုတိယန္တ အ၀ုတ္တကမ္မဖြင့် ထားသည်။

သာလွန်သော။ပဘာသရံ၊ ဘုရား၏ အရောင်တော်ကို။ပဿာမိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါမြင်ဖွာသည်။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ သို့။) သော အဟံ၊ ထိုမြင်ဖွာဖြစ်သော ငါသည်။ အဇ၊ ယနေ့။ ကထံဝဇ္ဇံ၊ အဘယ်မှာ ဆိုအံ့နည်း။ (ဣတိ၊သို့)။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ (၂-ဂါထာပေါင်း၍ ပြန်ဆိုသည်၊ဒဇ္ဇံ ယျောမိဿ အမာ ဒေသောစ-ဟူသော (ရ) နှင့် အညီ ကထံ ဝဇ္ဇံ၌လည်း ဝဒခာတ် ယျောမိ ဝိဘတ်-အံ့ပြုသည် ဟု ကြံ)။

(ဏ) တေ၊ ဤအမေးအဖြေကို။ (အကြင်းပေးမြဲ)

(တ) ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မဟာမေရုနော၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီး၏။ကူဋ္ဌ၊အထွတ်ကိုရင်း။ဝနံ၊ ဇမ္မူဒိပ်ကျွန်းကိုရင်း။ (တောတောင်ထူထပ်သောကြောင့် ဇမ္မူဒိပ်သည် ဝနတွင်သည်)။ ပဗ္ဗတိဝေဟာနံ၊ အရှေ့ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့၏။ (ဒီပံ၊ ကျွန်းကိုရင်း။) ယေ နရာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဘူမိသယာ၊ မြေ၌ အိပ်ကုန်၏။ (ဘူမိယံ သယန္တီတိ ဘူမိသယာ)။ (တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒီပံ၊ အနောက်ကျွန်း မြောက်ကျွန်းကိုရင်း။) ဝိမောက္ခေန၊ ဝိမောက္ခစျာန်အဘိညာဉ်ဖြင့်။အဗသယိ၊ ထိပြီ။

(ထ) တေ၊ ဤစျာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် ထိခြင်းကို။ (ကြင်းပေးမြဲ)

(ဒ) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။"အဟံ၊ ငါသည်။ ဗာလံ၊ လူမိုက်ကို။ ဌဟာမိတိ၊လောင်မြိုက်အံ့" ဟူ၍။ဝေဒစင်စစ်။နှ စေတယတိ၊ လှုံ့သမပြု။ဗာလော ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ ဇလိတံ၊ တောက်ပသော။ အဂ္ဂိ ံ၊ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုလူမိုက်ကို။ သ၊ ထိုမီး သည်။ဌယ္ဟတိ၊ လောင်မြိုက်၏[1]။

(ဓ) မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တုဝံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ နံ တထာဂတံ၊ထို ဘုရားရှင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ အလိုလို။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဌဟိဿသိ၊ လောင်မြိုက်လတ္တံ့။ ဗာလော၊ သည်။ အဂ္ဂိ ံ၊ မီးကို။ သံဖုသံ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်။ ဌဟတိဣဝ၊ လောင်မြိုက်သကဲ့သို့တည်း။

(နှ) မာရော၊ သည်။နံ တထာဂတံ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ကြောင့်။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဝိ၊ ဖွားပြီ[2]။ ပါပိမ၊အယုတ်ကောင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နှ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး။ (ဣတိ၊ သို့။) ကိန္တု မညသိ၊ အဘယ်ကြောင့် မှတ်ထင်ဘိသနည်း။

(ပ) အန္ဓက၊ အယုတ်ကောင်။ ကရောတော၊ ပြုသူသည်။ ပါပံ၊ ကို။ စိရရတ္တာယ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ (ဒီဃရတ္တံ-ဌိကာ)။ စိယတိ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။ မာရ၊

၁။ အာသဇ္ဇ၏ကတ္တားကား ဗာလော၊ ဌယ္ဟတိ၏ ကတ္တားကား သ-၏ အရ ဖြစ်သော အဂ္ဂိတည်း။ ယင်းသို့ ကတ္တားပြားသောကြောင့် "ကတ္တား ကဲ့ဘိ၊မတူရှိသော်၊ မိမိကတ္တား၊ သမ္မန်ထား၍၊ ဖြစ်ခြားဟိတ်မှာ၊ သက်တို့ ထုသည်၊ ကျမ်းလာတွာဒီ သဘောတည်း"နှင့် အညီ ဗာလော၊ ၏။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်-ဟု ပြန်ဆိုသည်။

၂။ မာတာ ဟုတ္တံ ပသဝိ-ကဲ့သို့ မကောင်းမှုဟူသော သားကို ဖွားမြင်ပြီ-ဟူလို။ ပသဝိ၊ ရပြီ။ ဖြစ်စေပြီ-ဟူ၍ သော်လည်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာအတိုင်းပေး။

မာရ်နတ်။ ဗုဒ္ဓမှာ၊ ဘုရားမှ။ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ငြိုးငွေ့ဖဲခွါလေ့။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၏။ အာသံ၊ ညှဉ်းဆဲလိုခြင်းကို။ မာကာသိ၊မပြုလင့်။

(ဖ) ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း (မောဂ္ဂလ္လာန်)သည်။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ဘေသကဠတောဌ်။ မာရံ၊ ကို။ အတဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းချောက်ပြီ။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။သော ယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယထ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဣတိ၊ မေ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ မာရတဇနိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပဌမော၊သော။စူဠယမကဝဂ္ဂေါ၊သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

တသ၊ ထိုစူဠယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သာလေယ္ယ ဝေရဉ္ဇဒုဝေ စ တဒ္ဒိ၊ သာလေယျကသုတ်၊ ဝေရဉ္ဇကသုတ် မဟာဝေဒလ္လသုတ်,စူဠဝေဒလ္လနှစ်သုဘ်တို့ဌင်း။ စူဠမဟာဓမ္မသမာဒါနဉ္စ၊ စူဠဓမ္မသမာဒါနသုတ်,မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်တို့ဌင်း။။ ဝိမံသကာ၊ ဝိမံသကသုတ်ဌင်း။ ကောသမ္ဗိစ၊ ကောသမ္ဗိယသုတ်ဌင်း။ ပြာဟ္မဏောစ၊ ပြာဟ္မဏိမဏ္ဍနိကသုတ်ဌင်း။ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ဒုသိမာရော စ၊ မာရတဇနိယသုတ်ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဂ္ဂေါ၊ တဝဂ်ဖြစ်၏။

ပဌမော၊ သော။ သာလေယျ၀ဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်တို့၏။ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းတည်း။

မူလပရိယာယော စေ၀၊ မူလပရိယာယ၀ဂ်ဌင်း။ ဥတ္တမော၊မြတ်သော။ သီဟနာဒေါ စ၊သီဟနာဒ၀ဂ်ဌင်း။ ကကစောစေ၀၊ဩပမ္မ၀ဂ်ဌင်း။ ဂေါသိင်္ဂေါ၊မဟာယမက၀ဂ်ဌင်း။ သာလေယျော စ၊ စူဠယမက၀ဂ်ဌင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်။ ပဌ၊ ငါး၀ဂ်တို့တည်း။

မူလပဏ္ဏာသကံ၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိသည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ အန္တရဓာယထ-ဝယ် မေဒနီ သမ္ဘကမ္ဘထ-ပုဒ်ကဲ့သို့ အာ၀ိဘာ၀်ကို တွယ်ပြု၍ တကိုရျှောသောကြောင့် အန္တရဓာယထ-ဟု-ပုဒ်ပြီးသည်။

အကၠရောဝလိ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အကထံကထီ	၁၂၂၊၁၉၊၂၇၃
အကန္ဓာ	၇၀၊၃၁၈
အကနိဋ္ဌာနံ	၂၉၄
အကမ္မာသာနိ	၃၃၃
အကရမ္ဘေ၀၊နနာကရမ္ဘာ	၁၁၁
အကသိရလာဘီ	၃၆
အက္ကမိတ္ဌာ	၃၃၆
အကာမကာနံ	၁၇၅
အကာလ၀ါဒီ	၂၉၀
အကာလိကေန	၂၆၆
အကာလိကော	၄၁
အကာလေန	၂၉၀
အကိစ္စလာဘီ	၃၆
အကုက္ကုကစ္စာတံ	၂၃၆
အကုပ္ပါ	၃၀၅
အကုပ္ပါ နော ဝိမုတ္တိ	၁၈၆
အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ	၁၇၈
အကုသလမူလဋ္ဌ	၅၁
အကုသလာ	၂၂၇၊၂၇၈
အကုသလံ	၁၈
အကေတဇိနော	၃၃
အကေ၀လ်ယေ၀	၃၃၈
အက္ကောသန္တိ	၃၅၃
အက္ကောသထ	၃၅၂
အက္ကောသိယမာနာနံ	၃၅၂
အခဏ္ဍာနိ	၃၃၃
အဂ္ဂမော	၈၁၄
အဂ္ဂါ၀တာ	၂၉၀
အဂ္ဂါ၀ယတိ	၂၆
အဂ္ဂိကူပေသု	၉၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဂ္ဂိတာ၀ရကာ	၉၆
အဂရုံကတ္ဌာ	၁၂၅
အဂ္ဂဋ္ဌသူစိ	၁၄၀
အဂ္ဂဋ္ဌံ အာကောဋ္ဌေသိ	၁၇၃
အင်္ဂဏ	၂၆
အင်ပစ္စင်္ကေ ၀ါ	၁၄၈
အင်ါရံ	၃၃၆
အင်ါရကာသု	၈၉
အင်ါရကာသူပမာ	၁၄၅
အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ	၁၇၊၂၈၃
အဂါရံ အဇ္ဈာ၀သေယျ၊ ၁သိ	၁၀၉
အဂ္ဂါသနံ အဂ္ဂေါဒကံ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ	၂၉
အဂ္ဂိ ဒတ္ဌာ	၃၅၁
အဂ္ဂိ	၃၅၈
အဂ္ဂိကဋ္ဌံ	၂၃၉
အဂ္ဂိပါရိစရိယာယ	၉၇
အဂ္ဂုတ္တာ၃ါ	၃၂
အင်ုလိပဒ္ဓတေမနမတ္တံ	၂၀၄
အဂေါစရေ	၁၁
အစ၊လာ	၃၃
အစ၀နမ္ပံ	၃၃၇၊၃၃၈
အစ္ဆန္ဒနိဒ္ဒေ၁	၂၅၃
အစ္ဆန္ဒပရိယောသာနော	၂၅၃
အစ္ဆန္ဒပြဟ္ဟစာရီ	၂၅၃
အစ္ဆန္ဒယောဂကွေမိ	၂၅၃
အစ္ဆယေန	၁၆၀၊၃၅၁
အစ္ဆယော အသိ	၃၁၃
အစ္ဆာ၀ယ	၂၃၂
အစိရပဗ္ဗဇိတ	၁၄၊၁၂၃
အစိရပဗ္ဗဇိတ	၂၀၇၊၂၅၇

+ ဤ အမှတ်သင်္ကေတပြထားသော ပုဒ်မျှားဌ ဝိနိစ္ဆယအမှာအထားမျှားပါရှိသည် ဟု မှတ်ရန်။

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အစိရပက္ကန္တော	၈၃
အစိရ္ဝပသမ္ပန္နော	၄၅
အစေတနံ	၂၃၀၊၃၀၁
အစေလကာ	၉၁၊၂၄၁၊၂၈၀
အစေလကမတ္တေန	၂၈၀
အစ္ဆိံ	၃၀၀
အစ္ဆိမန္တော	၃၅၆
အစ္ဆရုက္ခမ္ဘ	၁၈၂
အစ္ဆရာ	၃၅၃
အစ္ဆရိယံ	၉၉၊၂၅၂
အစ္ဆရိယံအဘ္ဘုတံ	၉၉
အစ္ဆရိယံဝတ	၂၅၃၊၃၄၆
အစ္ဆရိယဘ္ဘုတဝိတ္တဇာတာ	၂၅၃
အစ္ဆာဒေတ္မာ	၁၇၅ ၁၉၄
အစ္ဆိဒ္ဒါနိံ	၃၃၃
အစ္ဆေစ္ဆိတဏ္ဍံ	၁၂
အစ္ဆေ ဥဒကပတ္တေဝါ	၁၁၆
အစ္ဆော	၂၃၅
အစ္ဆောဒကာ	၂၄၊၂၈၂
အဇ္ဇိတံ +	၂၄၈
အဇပဒေန	၁၄၈
အဇရံ အဗျာဓိံ	၁၇၄
အဇ္ဇတဂ္ဂေ	၂၅
အဇ္ဇဝပိ	၂၅
အဇာတသတ္တုသ	၂၃၄
အဇာတံ	၁၇၄
အဇာနတော အပဿတော	၆
အဇာနံဝါ	၂၉၀
အဇာနန္တေန	၃၂၆
အဇိနက္ခိပမ္ပိ	၉၂
အဇေဠကပဋိဋ္ဌပကာ	၁၉၆
အဇေဠကံ	၁၇၄
အဏ္ဍတ္တဖာလိ ဝါ ကာယေ	၅၉
အဏ္ဍတ္တမေဝ (ဂေါစရဏ္ဍတ္တ)	၂၅၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဏ္ဍတ္တမေဝ စိတ္တံ	၁၃၀
အဏ္ဍဇာ	၂၂၊၁၅၁၊၂၇၃၊၂၈၃၊၃၃၄
အဏ္ဍတ္တံစေတသော	၁၀၇
အဏ္ဍတ္တံစေတောသမထမနုယုတ္တာ +	၃၄
အဏ္ဍတ္တံဝါ	၁၅၃၊၂၃၈
အဏ္ဍတ္တံဝါကာယေ	၅၉
အဏ္ဍတ္တံဝါဓမ္မေသု	၇၄
အဏ္ဍတ္တိကဗာဟိရေသု	၆၅
အဏ္ဍဝသတာ	၁၉၃
အဏ္ဍာပနော	၁၇၄
အဏ္ဍာဘာသိံ	၁၈၃
အဏ္ဏေသနဋ္ဌ	၁၈၁
အဏ္ဏောပနော	၁၈၆
အဏ္ဏောသာနံ	၂၀၆
အဏ္ဏောသာယ	၂၆၈
အဏ္ဏောသိတမ္ပံ	၁၂၃
အဏ္ဏောသိတော	၂၃၅
အဏ္ဏောသိဿသိ	၃၄၂
အဏ္ဏောဟာရေဿာမ	၂၄၈
အဠလိကရဏီယော	၄၂
အဠလိံ	၁၈၀
အဠလိံ ပဏာမေတ္မာ	၁၉၁၊၂၈၆
အညတရညတရေန ဗျသနေန	၆၉
အညတရံဘိက္ခုံအာမန္တေသိ,"တိ"	၁၃၆၊၁၄၆
အညတရသ္မိံ	၃၅၁
အညတိတ္ထိယာနံ	၉၉
အညတြပစ္စယာ	၂၅၈
အညတြေဝ ကာမေဟိ	၁၀၉
အညဝတ္ထုံ	၃၅၂၊၃၅၄
အညဒတ္ထု	၂၁၊၁၉၀
အညဒတ္ထုဒသော	၃၃၉
အညမညံ	၃၃၁
အညမညဿ	၂၉၉
အညာဏဒုက္ခာ	၃၁၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အညာတာရော	၁၈၀
အညာယ	၃၃၈
အညာ သတိ ဝါ ဥပါဒိသေသေ	၇၅
အညေ	၃၂၆
အညေနညံ ပဋ္ဌိစရတိ	၁၁၅
အညေန ဟတ္ထဋ္ဌိကံ +	၆၂၊၁၀၇
အညံ အာရုမ္ဘေ ယ	၈၇
အညံဝါ တတော သန္တတရံ	၁၀၉
အညံသတ္ထာရံ ဥဒ္ဒိသေယျာထ	၂၆၅
အဋ္ဌိယေယျ	၁၃၃
အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ	၄၂
အဋ္ဌာနဉ္စ အဋ္ဌာနတော	၈၅
အဋ္ဌိကသခ်လိကံ	၆၂၊၁၀၆
အဋ္ဌိကက်လူပမာ	၁၄၅
အဋ္ဌိ ကတ္ဝာ	၃၃၇
အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ	၂၀၀
အဓုဒဏ္ဍကေဟိပိ တာဒြေန်	၁၀၄
အဏာ	၁၈၁
အဏ္ဍကာ	၂၆၀
အဏ္ဍကောသံ	၈၈
အဏ္ဍဇာ ယောနိ	၈၈
အဏုံ	၁၈၀
အဏုံဝါ	၁၄၄
အဏုမတ္တေသု ဝဇ္ဇေသု	၃၄
အတက္ကာဝစရော	၁၇၈
အတဇ္ဇေသိ	၃၅၆
အတပ္ပါနံ	၂၆၄
အတိက္ကန္တမာနုသကေန	၂၃၊၁၈၃၊၂၂၀
အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ	၃၈၊၈၅
အတိက္ကမ္မ ဝေ	၁၂၄
အတိစိရနိဝါသေန	၃၄၃
အတိတ္ထေနေ	၂၂၆
အတိပ္ပဂေါ ခေါ ဘာ၀ သာ၀တ္ထိယံ	၆၆
အတိမာနီ	၄၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အတိမာနော	၄၀
အတိမုတ္တကမာလံဝါ	၃၃
အတိရေကဝမ္မော	၁၃
အတိရေကပူဇာယ	၂၂၆
အတိလေလံ	၁၃၆
အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ	၈၅၊၂၃၈
အတ္တနာ၀အတ္တာနံ +	၁၁၅၊၁၁၆
အတ္တနာ၀ အနတ္တာနံ သဗ္ဗာနာ၀ိ	၈
အတ္တနိ	၁၅၂၊၂၇၅
အတ္တနိယံ	၁၅၂
အတ္တနိယေန ဝါ	၃၀၄
အတ္တနိသမ္ပဿမာနော	၁၈
အတ္တဗျာ၀ေ၀ယပိ	၁၀၇၊၁၂၂
အတ္တမနဝါစံ	၃၂
အတ္တမနော	၁၂၊၁၃၊၃၂၊၁၁၇
အတ္တဝါဒပဋိသံယုတ္တာ၀ါ	၄၅
အတ္တ၀ါဒုပါဒါနံ	၅၅
အတ္တဟေတုဝါ	၂၆၀
အတ္တာ၀ိနော	၂၇၅
အတ္တာနံ	၂၆၃၊၃၅၈
အတ္တုက္ကံသကပရ၀ံမ္ဘနသန္ဒေ၀သဟေတု	၁၆
အတ္တုက္ကံသကော	၁၆၊၁၁၄
အတ္ထေန	၃၀၄
အန္ဓံ	၂၀၀
အန္ဓကရော	၅၂
အန္ဓကိရိယာ	၂၀၇
အန္ဓဂုဏံ	၂၀၀
အန္ဓမကာသိ ဒုက္ခဿ	၁၂
အန္ဓမသော	၂၈၆၊၃၃၃
အန္ဓရဋ္ဌကာ ဟိမ၀ါ၀ါသမယာ	၆၅
အန္ဓရ၀ာနံ	၅၅
အန္ဓရ၀ယထ	၃၅၆
အန္ဓရ၀ယိ	၁၈၂

ပဒါနုက္ကမော		ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]		
အန္တရဟိတာ		၁၀၆၊၂၀၁
အန္တရဟိတော		၁၈၀၊၃၃၈
အန္တရုကထာ ဝိပ္ပကတာ	+	၁၇၃
အန္တရု စ ဂယံ		၁၈၃
အန္တရု စ ဗောဓိံ		၁၈၃
အန္တရုပဏ် ပဋ္ဌိပဇ္ဇေယ္ယုံ	+	၃၀
အန္တရုယာယ		၄၂
အန္တရုယိကာ		၁၄၄
အန္တရေန		၄၃
အန္တေပုရဒ္ဒါရံ		၁၆၅
အန္တေဝါသိသမာနံ		၁၇၇
အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ		၁၈၂၊၂၇၇
အန္တောပရိသောကော		၆၉
အန္တောသောကော		၆၉
အန္တောဝနံ-ဝိသောဝေယ္ယ		၁၃၉
အထ စ ပန		၁၂၁
အထာပရံ		၁၈၀
အထေနေန		၁၉၄
အတ္ထကာမာ		၇၀၊၁၃၈
အတ္ထင်္ဂမာ		၂၂၊၃၀၂၊၃၁၃
အတ္ထဝါဒီ		၁၉၅၊၂၉၃
အတ္ထဝေဒံ		၄၂၊၂၂၅
အတ္ထသံဟိတံ		၁၉၅
အတ္ထသံဟိတေနဝါ		၁၄၁
အတ္ထဝသေ သမ္ပယုတ္တာနော		၂၅
အတ္ထသ နိန္နေတာ		၁၂၅
အတ္ထံ		၂၈၇
အတ္ထာယ ဟိတာယ သုခါယ		၉၉
အတ္ထိကွဒံ		၄၃
အတ္ထိ ဣမသ္မိံ ကာယေ ကေသာ		၆၀
အတ္ထိ ကာယော		၅၉
အတ္ထိ ပဏီတံ		၄၃
အတ္ထိ မေ အဗ္ဘန္တရံ အဂ်ဏန္တိ		၂၆
အတ္ထိမေ အတ္တာတိ		ဂ

ပဒါနုက္ကမော		ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]		
အတ္ထိဟိနံ		၄၃
အဒန္ဓော		၄၉
အဒယာပန္နော		၂ဂ၉
အဒ္ဓါဝလေပနာ		၁၀၃
အဒ္ဒသံ		၁ဂ၁
အဒ္ဒသာ ခေါ		၃၄ဂ
အဒဿာဝီ		၃၀ဂ
အဒိန္နံ		၄၄
အဒိန္နံ-တံ		၂ဂ၉
အဒိန္နာဒါနံ		၅၁၊၁၉၄၊၂၉၂
အဒိန္နာဒါနပစ္စယာ		၃၂၁
အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏီ		၇၃
အဒိန္နာဒါယီ		၄၇၊၂ဂ၉၊၃၂၁
အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ		၃၁၁
အဒုက္ခမသုခန္တိပိ		၂၉၆
အဒုက္ခမသုခံ		၆၃၊၁၀ဂ
အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ	+	၂ဂ၇
အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟေတု		၂ဂ၇
အဓမ္မဝါဒီ		၂၉၀
အဓိကရဏမ္မိ ကရောတိ		၁၃၆
အဓိကတော		၁၇ဂ
အဓိကတံ		၁၇၉၊၃၃၅
အဓိစိတ္တံ	+	၁၃၂
အဓိမတ္တကသိမာနံ		၉၆၊၁၆ဂ၊၂၄ဂ
အဓိမတ္တ ဂတိမန္တော		၉ဂ
အဓိမတ္တ ဓိတိမန္တော		၉ဂ
အဓိမတ္တသတိမန္တော		၉ဂ
အဓိဝစနံ		၂ဂ
အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ		၃၁၆
အဓိဝါသကဇာတိကော		၁၁
အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗာ		၆
အဓိဝါသေတု		၂၃၆
အဓိသယေယ္ယ		၁ဂ၆
အဓော		၄၃၊၂ဂ၂၊၃ဝ၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အနေဝေကွဝန္ဓော	၃၂
အနဘာဝံ	၂၂၄
အနဘာဝံကတာ	၃၀၄၊၃၄၉
အနဘာဝံ ဂမေတိ	၁၂
အနဘိဏှာပစ္စယာ	၃၂၂
အနဘိဏှာလု	၂၉၃၊၃၂၂
အနဘိဏှာလူ	၁ဂ
အနဘိရတိသညိနော	၃၅၄
အနဘိရဒ္ဓိ	၁၅၅
အနဘိသမ္ဘုဒ္ဓဿ	၁၇၊၁၁၀
အနဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ	၁၇၅၊၂၄၄
အနယမဟန္နာ	၁ဂ၆
အနယဗျသနံ	၁၃၁၊၂၂၇
အနရဟန္တော၀	၁၉၁
အနလသာ	၁၃၉
အနလင်္ကရိတ္ဝာ +	၁၇၇
အနဝဇ္ဇတာစ	၂၇၂
အနဝသေသဒေါဟိ	၂၂၄၊၂၂၆
အနဝိစာရမာနော	၁၂၂
အနဿိသာမ+	၁၉၀
အနာဂတဘယံ	၃၁၅
အနာဂါရိယံ	၁၇
အနာဒီနဝဒဿာဝိနော	၁ဂ၆
အနာဓာနဂ္ဂါဟီ	၄ဂ
အနာပါထဂတော	၁ဂ၇
အနာလပနတာယစ	၃၄၉
အနာလယော	၅၃၊၇၂၊၃၀၆
အနာဝဋ္ဋီ	၁၁၀
အနာဝတ္ထိမမ္ဘာ	၁၅၇
အနာဝတ္ထိမမ္ဘော	၃၇
အနာဝိလော	၂၇ဂ
အနာဝုဋ္ဌပုဗ္ဗော	၉၇
အနာသဝံ	ဂ၆၊၂၉၄
အနာသနေ	၁၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဓောကေသမတ္တကာ	၆၀
အဓောဂမာ	၂၀၅
အဓောဘာဂဂ်မနီယာ	၄၉
အဓောမုခေါ	၁၄၇၊၂၃၆၊၂၆၀၊၃၅၂
အဒ္ဓဂတော	၉ဂ
အဒ္ဓမာသိကမ္မိ	၉၂
အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နံ	၁ဂ၃
အဒ္ဓုဝံယေ၀	၃၃ဂ
အန္ဓကာရေ	၂၅
အန္ဓမကာသိ	၁ဂ၇
အန္ဓဘူတသ္မိံ	၁ဂ၄
အနဂ်ဏော	၂၂
အနဂ်ဏောဝ	၂၆
အနစ္ဆရိ+	၂၄၄
အနဝဇ္ဇသုခံ	၁၉၇
အနတ္တနာ၀ အတ္တာနံ သဠာနာမိ	ဂ
အနတ္တမနဝါစံ	၁၄၀
အနတ္တမနော	၁၁ဂ၊၁၃၆
အနတ္တာဓီနော	၂၇
အနတ္တုက္ကံသကော	၁၉
အနန္တံ	၂၁၅၊၃၄၅
အနန္တံ ဝိညာဏန္တိ	၄၆
အနန္တဇိနော	၁ဂ၄
အနန္တော အာဂကာသောတိ	၄၆
အနန္တောတိ	၂၉၇
အနတ္ထကာမော	၇၀၊၁၃၀
အနတ္ထဝါဒီ	၂၉၀
အနတ္ထသံဟိတေန	၁၄၁၊၂၉၀
အနဓိစ္စသယတော	၁၁
အနနုပ္ပတ္တံ	၁၂၀
အနနုဘူတံ	၃၄၃
အနနုရုဒ္ဓ အပ္ပဋိဝိရုဒ္ဓဿ +	၇၉
အနနုဝိဇ္ဇောတိ	၁၅၅
အနပဒေသံ	၂၉၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အနာဟာရ	၂၀၅
အနိစ္စံ	၂၃၀
အနိစ္စံယေဝသမာနံ	၃၃၈
အနိစ္စာဒုက္ခာဝိပရိဏာမဓမ္မာ	၁၀၈
အနိစ္စာနုပဿီ	၂၅၃
အနိစ္စာနုပဿိနော	၃၅၄
အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒန ဘေဒနဝိဓ္ဓံသန ဓမ္မဿ	၁၆၀
အနိဋ္ဌမာနော	၈၁၃
အနိဋ္ဌာ	၇၀၊၃၁၈၊၃၂၀
အနိဒဿနံ	၃၄၅
အနိဓနဝတိ	၂၉၀
အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော	၁၂၈
အနိမိတ္တံ	၃၀၄
အနိမိတ္တာဝယ	၃၀၂
အနိယ္ယာနိကေ	၈၁
အနိရာကတဗ္ဗာနော+	၃၅၊၂၂၀
အနိဝါတာ	၈၄၀
အနိသိတောစ	၅၉
အနိသရဏပညာ	၁၈၆
အနိဿာ	၂၉၃
အနုကမ္ပကေန	၁၃၊၅၀
အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ	၂၄၀
အနုကမ္ပိတရူပါ	၂၅
အနုဂ္ဂဟာယ	၂၆၂
အနုဂ္ဂဟိတာ	၂၉၇
အနုစဏ်မမာနော	၁၂၂၊၂၃၀
အနုစဏ်မန္ဒေပိ	၂၇၈
အနုတ္တရံ	၅၊၁၂၀၊၁၇၄
အနုတ္တရံပုညခေတ္တံ	၄၂
အနုတ္တရံဝါ စိတ္တံ	၃၈
အနုတ္တရိယေပါ	၂၃၈
အနုတ္တရေသု	၃၁၂
အနုတ္တရော ဂ္ဂတိပိ	၂၈၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အနုတ္တာနိကတဗ္ဗ	၂၂၅
အနုဒ္ဓတာ	၃၃၊၄၈
အနုဒ္ဓံသေဿတိ	၂၇
အနုဒ္ဓတော	၁၉၈၊၂၇၃
အနုနယော	၂၀၆
အနုနဒ္ဓာ	၃၃
အနုပဋ္ဌိတ ကာယသတိစ	၂၆၇
အနုပတိဋ္ဌာစေဝသတိ	၁၂၀
အနုပဟန္နပုဗ္ဗာ	၉၇
အနုပလိတ္တာနိ	၁၈၂
အနုပလဗ္ဘမာနေ	၁၅၃
အနုပလိတ္တော	၁၈၄၊၃၂၉
အနုပရိဝါရေယ္ယာမ	၁၆၉
အနုပရိဟရေယ္ယ	၃၁၇
အနုပဝိဋ္ဌော	၃၄၉
အနုပသန္တော	၁၄၀
အနုပသမသံဝတ္တနိကေ	၈၁
အနုပဿတ္တသဒ္ဓတ္ထာ	၄၊၁၅၇၊၂၂၈၊၂၃၈
အနုပဿတ္တောခလု	၁၆၃၊၂၈၅
အနုပဿဒါတာ	၁၉၅၊၂၉၀
အနုပဿနာစေ၀	၆
အနုပဿနာနံ-ဆန္ဒံနေတိ	၇၄
အနုပဿဗန္ဓေဟိ	၂၁၉
အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ	၁၆၅
အနုပါဒါဝမ္ဘာ+	၁၅၄၊၃၀၄
အနုပုဗ္ဗံ	၁၇၈၊၃၅၈
အနုဗုဒ္ဓံ	၁၈၁
အနုမဇ္ဇာမိ	၂၄၉
အနုမဿ အနုမဿ	၁၆၃
အနုမိနိတ္ဝါ	၁၁၆
အနုမောဒိတ္ဝာ	၂၉၅၊၃၁၄
အနုမောဒေယ္ယ	၂၉
အနုယုတ္တော	၁၁၈
အနုယောဂါယ	၁၁၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အနုရဟော	၂၀
အနုရုဒ္ဓပ္ပဋိဝိရုဒ္ဓဿ	၇၉
အနုရောဓဝိရောဓံ	၂၆၇
အနုဝိစရန္တေပိ	၂၇၀
အနုဝိစရမာနော	၂၃၀
အနုဝိစာရိတံ	၁၅၀
အနုဝိစာရေတိ	၁၂၉
အနုဝိဓိယနာသု	၄၀
အနုသယသမုဋ္ဌာဘာယ	၂၁၉
အနုသံယာယိတ္ဝာ	၂၁၆
အနုသာသန္တိ	၃၂၉
အနုသာသနိယာ	၁၀၀
အနုသာသနိ	၁၁၄
အနုသာသနီ +	၅၀၊၁၃၀၊၂၃၀
အနုသာသာမိ	၁၀၅
အနုသေန္တိ	၄၅
အနေကဓာတု နာနာဓာတုလောကံ	၀၆
အနေကဗျဥ္ဇနံ	၃၁၊၄၂
အနေကပရိယာယေန	၂၅၊၁၄၅
အနေကဝိဟိတံ +	၃၃၊၂၂၅
အနေကသတံ	၈၀
အနေကသုပ်	၃၁၊၄၂
အနေဇမူဂါ	၃၃
အနောတ္တပ္ပီ	၄၀
အနောမဇ္ဇာမိ	၉၃
အန္ဓာဝိသိတ္ဝာ	၃၃၉၊၃၅၄
အန္ဓာဝိဌာ	၃၅၃
အန္ဓာဝိသိဌာ	၃၅၂
အန္ဓေသံ	၁၅၅
အန္ဓာသဝေယ္ယုံ	၁၉၇
အပက္ကမိ	၇၇
အပဂတဂေါပါလကာ	၉၄
အပဂတဇိမှာ	၃၂
အပဂတဒေါသာ	၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အပဂတမံသလောဟိတံ	၆၂၊၁၀၇
အပဂတာဝကံ	၃၂
အပဂတသမ္ဘဒါနိ	၆၂၊၁၀၇
အပစ္စတ	၃၅၆
အပစာယမာနော	၁၄၁
အပစိနာတိ	၃၃၆
အပဇ္ဇာယန္တိ	၃၅၂
အပဒံ	၁၀၇
အပဒါနေ	၁၁၅
အပရန္တံဝါ	၂၆၄
အပရပုရေ	၀၃
အပရဝမ္မိ	၁၉
အပရဒ္ဓါ	၂၃၆
အပရပ္ပစ္စယော	၂၃၇
အပရာဓိနော	၂၇၅
အပရာမဋ္ဌာနိ	၃၃၃
အပရိကိ္ခဏာ	၁၂၀
အပရိစိဏ္ဏပုဗ္ဗော	၉၇
အပရိတသံ	၀၃
အပရိညာတံတသာတိဝဒါမိ	၂
အပရိနိဗ္ဗုတော	၄၉
အပရိယာဒိန္နံ	၉၄
အပရိယာဒိန္နာယေဝ	၉၀
အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဒေါသဟေတု	၁၀
အပရိသုဒ္ဓမနောကမ္မန္တာ	၁၀
အပရိသုဒ္ဓဝစီကမ္မန္တာ	၁၀
အပရိသုဒ္ဓါဇီဝါ	၁၀
အပရိဘိန္နံ	၂၀၆
အပရိယန္တဝဘိ	၂၉၀
အပရိဝဇ္ဇယတော	၁၂
အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ	၁၇
အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ	၃၉
အပရိသေသံ ဉာဏဒဿနံ	၁၁၀
အပလိပ ပလိပန္နော	၄၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော
[အ]	
အပလောကေယျဝါ	၁၃၃
အပလောကေသိ	၃၃၅
အပသ်ဝါ	၂၉၀
အပါပုရိတ္ဝာ	၃၁
အပါပုရေတံ	၁၈၁
အပါယံ	၂၈၆၊ ၂၉၁
အပါယံဒုဂ္ဂတိ	၃၁၅
အပါဏု	၁၄၉
အပါရုတာ	၁၈၂
အပိစ	၁၈၅၊ ၂၄၂
အပိစတိဋ္ဌတေတံ	၁၁၂
အပိစ-ဟောဘိ	၁၉၁
အပိနာယံ-ဓမ္မဝိနယေ	၂၆၀
အပိနု-အဿာတိ	၁၅၀
အပိနာယံ-သိယာ	၁၄၇
အပိနု-ကရေယျာတိ	၁၄၂
အပိနု-ပဋိဝေဓေယျာထ	၂၆၄
အပိနု-လိခေယျ	၁၄၃
အပိသု	၉၅၊ ၁၇၉
အပိသုမံ-ပဋိဘံသု	၂၄၄
အပုညံစ ပသဝတိ	၂၆၀
အပုညံ ပသဝိ +	၃၅၈
အပုညံဝါ	၂၃၃
အပေတသောကော	၁၈၁
အပ္ပေဝနာမ-သိယာတိ	၃၅၂
အပ္ပကသိရေနေဝ	၉၈၊ ၃၅၁
အပ္ပကသိရေနေဝ သမုဒါစရန္တိ	၁၂၁
အပ္ပစ္စယဋ္ဌ ပါတုကရောတိ	၁၁၅
အပ္ပစ္စယော	၂၈၊ ၁၅၅
အပ္ပညာတာ	၂၀၃
အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော	၂၈
အပ္ပဋိဘယံ	၁၄၉
အပ္ပဋိဘာနော	၁၄၃၊ ၂၃ဖ၊ ၂ဖ၀
အပ္ပဋိဝိဘတ္တဘောဂိ	၃၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော
[အ]	
အပ္ပဋိသံ်ါယ	၃၂၃
အပ္ပတိတော်	၂၈
အပ္ပတ္တမာနသော	၃
အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟီ +	၁၁၄
အပ္ပဒုဋ္ဌမနသက်ပ္ပေါ	၂၉၃
အပ္ပမာဏာ +	၄၃၊ ၁၄၂၊ ၂၈၂၊ ၃၀၃၊ ၃၀၄
အပ္ပမတ္တသ	၄၅၊ ၂၃၊ ၁၂၈
အပ္ပမာဏာဘာနုံ	၂၉၄
အပ္ပမေယ္ယော	၁၄၂
အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ	၁၈၀
အပ္ပရဇက္ခေ	၁၈၁
အပ္ပဿာဒါကာမာ	၁၀၉
အပ္ပဿုတာ	၄၈
အပ္ပဟရိတေ	၂၁၄
အပ္ပဟရိတေဝါ အပ္ပါဏကေ	၁၃
အပ္ပဟာနာ	၂၈၀
အပ္ပဟိနံ	၃၃၄၊ ၂၃၅
အပ္ပဟီနာ +	၂၈၀
အပ္ပါဏကေ	၂၁၄
အပ္ပါတက်ံတဋ္ဌ	၁၃၇
အပ္ပါနက်ယော	၂၄ဖ
အပ္ပါဟာဝေကဋ္ဌ	၁၃၇
အပ္ပိစ္ဆော	၁၉၊ ၂၂၀
အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပိစ္ဆကထဋ္ဌ	၁ဖ၂
အပ္ပိစ္ဆတာယ	၁၄
အပ္ပိယာ ဝါ ဒါယာဒါ	၁၀၂
အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ	၅၃၊ ၆၇၊ ၇၀
အပ္ပိယော အမနာပေါ	၁၁ဖ
အပ္ပေဝနာမ - အဿာတိ	၃၁ဖ
အပ္ပေဝနာမ—ဥဋ္ဌဟေယျုံ	၃၁ဖ
အပ္ပေဝနာမ—ဒုဟေယျ	၃၁ဖ
အပ္ပေဝနာမ—ဥဒ္ဓါရေယျုံ	၃၁ဖ
အပ္ပေကစ္စေ	၁၈၁၊ ၁၈၅
အပ္ပေကဒါ -	၂၄၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အပ္ပေဝနာမ-ဂိလေယျ +	၃၁၆
အပ္ပေဝနာမ-ပယောယံ	၂၀
အပ္ပေဝနာမ-ဝိဝေစေယျာမ	၂၃၁
အပ္ပေဝနာမ-သမာဂစ္ဆေယျာမ	၁၆၃၊၂၃၁
အပ္ပေသက္ခာ	၂၀၇
အပ္ပေါဿုက္ကတာယ	၁၈၀
အပ္ပေါဿုက္ကော	၃၄၈
အပ္ပဋိဋ္ဌံ	၂၇၆၊၂၇၇
အဖလောဝတ	၁၀၂
အဖာသုကကာမာ	၇၀
အဗ်ိတ်ဝါ	၃၁၆
အဗ္ဗုဠ္ဍေသိကော ဣတိပိ	၁၅၄
အဗ္ဘတ္ထံ ဂစ္ဆတိ	၁၆၁
အဗ္ဘနုမောဒတိ	၁၆၃
အဗ္ဘယေန	၂၇၅
အဗ္ဘာစိက္ခနံ	၁၄၅
အဗ္ဘာဂဏ်ဆိ	၁၄၀
အဗ္ဘုတံ	၂၅၂
အဗ္ဘုတံ ဝတာတိ	၂၅၇
အဗ္ဘုဿက္ကမာနော	၃၂၅
အဗ္ဘောကာသံ	၂၇၃
အဗ္ဘောကာသဂတံ	၉၅၊၁၃၀၊၁၉၃
အဗျာပဇ္ဇာ +	၄၃၊၂၆၉
အဗျာပန္နစိတ္တော	၂၇၃၊၂၆၃
အဗျာပါဒဝိတက္ကော	၇၃၊၁၂၀
အဗျာပဇ္ဇ ပရမံ	၁၀၇
အဗျာပဇ္ဇေန	၂၀၂၊၂၀
အဗျာပဇ္ဇယော	၁၀၇
အဗျာသေကသုခံ	၁၉၇
အဗြဟ္မစာရီ	၄၇
အဗြာဟ္မဏာ	၁၉၁
အဘဇိတမ္ဘေ ဓမ္မေ	၃၂၀
အဘယပ္ပတ္တော	၈၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဘယူပရတော	၃၂၇
အဘာဝယတော	၁၂
အဘာဝိတကာယော	၂၄၂
အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ	၁၅၈
အဘိက္ကန္တေ	၆၀၊၂၇၂
အဘိက္ကမထ +	၂၁၂
အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမ	၂၅
အဘိက္ခဏံ	၁၄၄၊၃၁၈
အဘိက္ခဏန္တော	၁၅၈
အဘိဇမာနေ. +	၃၈
အဘိဇာနာတိ	၃၊၃၅၆
အဘိဇာနာတိ နော	၂၅၇
အဘိဇာနာထ-ပဘာဝိတမေတံ	၁၈၆
အဘိဇ္ဈံ	၅၁၊၂၇၃
အဘိဇ္ဈာတာ	၂၉၁
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ	၅၇
အဘိဇ္ဈာပစ္စယာ	၃၂၁
အဘိဇ္ဈာယ	၂၇၃
အဘိဇ္ဈာလု	၁၈၊၄၇၊၂၉၀၊၃၂၂
အဘိဇ္ဈာလု ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂ-သန္နော သဟေတု	၁၈
အဘိဇ္ဈာလုဿ +	၂၇၉၊၂၈၁
အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော +	၄၀
အဘိညတ္ထာ +	၂၉၇
အဘိညာတာ အဘိလက္ခိတာ	၂၀
အဘိညာတေဟိ	၂၁၈
အဘိညာယ	၁၆၊၂၂၉၊၃၄၃
အဘိညာ သစ္ဆိကတ္ဝာ	၁၇၅
အဘိတော	၃၅၇
အဘိဒေါသကာလက်တော	၁၈၃
အဘိနန္ဒိတမ္ပံ	၁၂၃
အဘိနန္ဒိတ္ဝာ	၂၉၅၊၃၁၄
အဘိနန္ဒိနီ	၃၀၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဘိနိန္နာမေယျ	၂၃၇
အဘိနိန္နာမေသိ	၂၂
အဘိနိပ္ပဋေတမ္ဗံ	၁၃၄
အဘိနိဗ္ဗတ္တိ	၆၀၊၅၄
အဘိနိဗ္ဗဒါယ	၁၁၉
အဘိနိဗ္ဗိဒ	၈၈
အဘိနိမ္ဗနနတာယစ	၃၄၉
အဘိနိဝိဿ	၁၄၆
အဘိနိဟနေယျ သေယျထာပိ	၁၃၃
အဘိနီတောဿ	၂၈၉
အဘိပုဗ္ဗေန	၂၁၇
အဘိပ္ပဝုဋ္ဌံ	၃၁၆
အဘိဘုံ	၂၊၃၄၄
အဘိဘုယျ အဘိဘုယျ	၃၆
အဘိဘူ	၃၃၉
အဘိမတ္ထေယျ	၂၄၆
အဘိမနွေနွော	၂၄၄
အဘိရဟိတ္ဘာ	၁၃၈
အဘိဝဏ္ဏနပိ သြမဒ္ဒန္တိ	၁၀၃
အဘိဝေဟယျုံ	၃၁၉
အဘိဝဒတိ	၂၆၈
အဘိဝဒိတမ္ဗံ	၁၂၃
အဘိဝါဒေတ္ဘာ	၃၁၄
အဘိဝိဟစ္စ	၃၂၅၊၃၂၆
အဘိသခ်ါရော	၃၀၂
အဘိသိဂ်ီ	၁၁၅
အဘိသန္တာပေတမ္ဗံ	၁၃၄
အဘိသနွေတိ	၂၂၆
အဘိသန္ဒဝနိ	၂၂၇
အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ	၅
အဘိဟရေယျာထ	၂၃၉
အဘိဟဠုံ +	၂၆၆
အဘူတဝါဒီ +	၂၉၀
အဘူတေန	၁၅၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဘ္ဘောကာသိကမတ္တေန	၂၈၁
အဘ္ဘောကာသိကဿ	၂၈၁
အမစ္စာ	၇၀၊၂၈၁၊၃၁၆
အမစ္စရိ	၄၄
အမတံ	၁၇၅၊၁၈၁
အမတံ အဓိဂတံ	၁၈၅
အမတဿ ဒါတာ	၁၂၅
အမတဒုန္ဒုဘိ	၁၈၄
အမတဒ္ဓါရိ	၁၈၂၊၂၂၉
အမနာပတာစ	၃၁
အမနာပါ	၇၀၊၁၄၀၊၃၁၈
အမနသိကရဏီယေ၀မေ	၇
အမနသိကာရော	၃၀၂၊၃၀၄
အမရိတုကာမော	၃၂၃
အမဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
အမာယာ၀ိနော	၃၃
အမာရဓေယျဿ	၂၂၇
အမုခရာ	၃၃
အမုတြ	၂၃၊၂၉၀
အမှာကံ ရုစ္စတိစေ၀ ခမတိစ	၁၁၁
အယံ အတ္တာ နိစ္စော ဓုဝေါ သဿတော	၈
အယံ အတ္တာ ဝဒေါ၀ေဒေယျော	၈
အယံ အနစ္စရိယကိတာ	၉၅
အယမန္တိမာ ဇာတိ	၁၇၈၊၁၈၆
အယံ အာသ၀နိရောဓေ၀ါမိနိ ပဋိပဒါ	၂၄
အယံ အာသ၀နိရောဓော	၂၄
အယံ အာသ၀သမုဒယော	၂၄
အယံ ခေါ-ပ-အဓိဂတာ	၂၃
အယံ ဒုက္ခနိရောဓ-ပ-ပဋိပဒါတိ	၉၊၆၇၊၂၉၅
အယံ ဒုက္ခနိရောဓောတိ	၉၊၆၇၊၂၉၅
အယံဒုက္ခသမုဒယော	၉၊၆၇၊၂၉၅
အယံဓမ္မော	၁၇၈
အယမ္မိ ဟိ နာမ +	၈၄
အယမေ၀ အရိယော အ၆ဂိကော မဂ္ဂေါ	၁၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အယံ(နာယံ)ဓမ္မော	၁၂၂၊၁၂၈
အယံပဇာ	၁၂၈
အယံလောကော	၂၉၁၊၂၂၉
အယိဋ္ဌပုဗ္ဗော	၉၇
အယောဂက္ခေမကာမော	၇၀၊၁၃၀
အယောနိသော	၆
အယောသက္ကံ	၃၅၆
အရညံ	၂၂၃
အရညဂတံ ဝါ	၅၃၊၃၀၄၊၃၃၄
အရညဝနပတ္ထာနိ	၁၃
အရညာယတနံ	၉၃
အရညေ	၁၃၀
အရညေ ပဝနေ	၁၀၇
အရတိရတိသဟော	၃၆
အရဟံ	၄၊၀၁၊၁၉၃၊၂၃၀၊၂၇၉၊၂၀၅
အရဟန္တော	၁၅၇၊၂၂၀
အရဟတံ	၂၀၆
အရဟန္တံ	၂၃၀
အရဟသိ	၁၀၄
အရိယမဓမ္မသ	၂၊၃၀၇
အရိယမဓမ္မေ အဝိနီတော	၂
အရိယံ အဋ္ဌင်္ဂိကံ မဂ္ဂံ	၂၂၅
အရိယသ ဝိနယေ	၄၆၊၂၄၂
အရိယသာဝကော	၅၊၂၄
အရိယံ	၃၃၄၊၃၃၅
အရိယာနံ အဒဿာဝီ	၂၊၃၀၇
အရိယော	၂၇၀၊၂၇၉
အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော	၃၀၆
အရိယာ နိယျာနိကာ	၉၇
အရိယော တုဏ္ဍိဘာဝေါ	၁၂၃
အရူပဘဝေါ	၅၅၊၂၉၀
အလဂဒ္ဒိကော	၁၄၀
အလဂဒ္ဒဝေသီ	၁၄၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အလဂဒ္ဒူပရိယေသနံ	၁၄၀
အလတ္ထ ဥပသမ္ပဒံ	၄၅
အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော	၀၃၊၂၁၄
အလံ(ဟလံ) +	၁၂၉
အလမိဒံ	၁၇၀
အလမေတ္တာဝဝတာ	၂၂၀
အလံဝတိဒံ	၁၂၀
အလ္လံ	၂၄၄
အလ္လိနာ	၉၆
အလ္လီယေထ(စေ)	၂၆၂
အဝဏ္ဏံ(သစေ)ဘာသတိ	၁၂၆
အဝဏ္ဏံ ဘာသိဿာမိ	၀၄
အဝကုဇ္ဇော	၉၆၊၂၄၉
အဝကွာရပါတိ	၂၁၄
အဝကွိတ္ဇော	၃၀၁
အဝဇ္ဇာ	၂၂၀
အဝသရိ	၁၆၃၊၁၂၀
အဝသိဋ္ဌံ	၂၂၄
အဝှယန္တိ	၁၀
အဝိကိဏ္ဏဝါစာ	၃၃
အဝိဂတစ္ဆန္ဒော	၁၁၀
အဝိဂတတဏှော	၁၁၀
အဝိဂတပိပါသော	၁၁၀
အဝိဂတပေမော	၁၁၀
အဝိဂတပရိဠာဟော	၁၁၀
အဝိဃာတပဋိကော	၁၃၀
အဝိဇ္ဇာဂတော	၃၂၀၊၃၃၀
အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ	၂၉၀
အဝိဇ္ဇာ ပဟီနာ	၀၂
အဝိဇ္ဇာ ဝိရာဂါ	၀၃၊၂၉၉
အဝိဇ္ဇာ ဝိဟတာ	၂၃
အဝိဒ္ဒသုနော	၃၂၀
အဝိဒ္ဒူရေ	၉၀၊၁၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဝိဒ္ဓါ	၃၂၀
အဝိနယဝါဒီ	၂၉၀
အဝိနိပါတမမ္မာ	၃၆၊၁၅၇၊၂၂၉
အဝိနိတော	၂၊၄၉၊၃၀၇
အဝိနောဒယတော	၁၂
အဝိပရိဏာမမမ္မော	၈၊၁၅၀
အဝိပရိတဒဿနော	၂၉၃
အဝိဘတ္တာဿ	၂၈၇
အဝိမုတ္တံဝါ စိတ္တံ	၃၈
အဝိဝဋ္ဋဥ	၂၂၅
အဝိဝါဒါယ	၃၃၂
အဝိသယှံ	၂၁၄
အဝိသံဝါဒကော	၁၉၅
အဝိဟာနံ	၂၉၄
အဝိဟိံသာ သက်ပြေါ	၇၃၊၁၂၈
အဝီတဒေါသံ	၂၅၊၂၄၀
အဝီတမောဟံ	၂၅၊၂၄၀
အဝီတရာဂံ(ဂေါ)	၂၅၊၁၁၈
အဝုဋ္ဌာ	၁၈၀
အဝူပသန္တစိတ္တာ	၁၉
အဝေက္ခေသု	၁၈၁
အဝေစ္စပ္ပသာဒေန	၄၁၊၅၁
အဝေရာ	၂၉၃
အဝေရေန	၄၃၊၂၈၂
အဝေရေန အဗျာပဇ္ဇေန	၁၄၂
အသက္ခိံ ခေါ	၁၈၆
အသင္ဌမာနော	၃၇၊၈၄
အသဌာ	၃၃
အသတာ	၁၅၅
အသတိ အမနသိကရောတော	၁၃၃
အသဗ္ဗလောနိ	၃၃၃
အသမယဝိမောက္ခံ	၂၀၉
အသမဝေက္ခိတ္ဝာ	၂၂၆
အသမာဓိသံဝတ္တနိကာ	၂၉၀
အသမ္ဘဝေနာ	၂၀၊၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အသမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
အသမာဟိတဘူတစိတ္တံ	၁၂၀
အသမာဟိတဝိဗ္ဘန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု	၂၀
အသမာဟိတာ	၂၊၁၃
အသမ္မောဟမမ္မော	၂၁၊၉၉
အသမ္မောသာယ	၇၄
အသံကိလိဋ္ဌံ	၁၇၅
အသင်္ခတိ-အမိသီဘာဝေါ	၇၀
အသဒ္ဓါ	၄၈
အသန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသီ	၄၈
အသလ္လိနံ	၂၀၂၊၂၄၆
အသံဝုတဿ	၉
အသံသဋ္ဌော အသံသဋ္ဌကထဋ္ဌ	၁၆၂
အသံသရိတပုဗ္ဗော	၆၇
အသံဟာရိယာ	၃၃၁
အသာတံ	၆၉၊၃၁၁
အသာတာနံ အမနာပါနံ	၁၁
အဿာသပဿာသာ	၃၀၈
အဿာသေန္တော	၉၆
အဿာသော	၇၇
အသိသူနူပမာ	၁၄၅
အသိသူနံ	၁၅၉၊၁၆၁
အသိနာပိ သိသံ ဆိန္နန္တိ	၁၀၃
အသိတေ	၆၀
အသိတပိတခါယိတသာယိတာ	၉၈၊၂၀၄
အသိစမ္မံ	၁၀၃
အသု	၃၅၂
အသ္မိမာနော	၁၅၄
အသ္မိတိ	၅၂
အသိသု ဝိဇ္ဇောတလန္ဒေသု	၁၀၃
အဿ	၂၇၇
အဿ အပိနု(အပိနု-ဝေမဿ)	၁၅၆
အဿ ဥပ္ပလာနံ ဝါ	၂၇၇
အဿာဒမ္မသာရထိ	၁၃၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဿဒ္ဓါ	၃၂
အဿာဒေါ	၁၀၀
အဿပဒုမာနံဝါ	၂၂၂
အဿပုဏ္ဏရိကာနံဝါ	၂၂၂
အဿဝနုတာ	၁၈၀
အသဿတံယေဝ	၃၃၈
အဿု	၂၀၃
အဿုတပုဗ္ဗာ	၂၄၄
အဿုတဝါ	၂
အသုဒ္ဓါ	၁၈၀
အသုဘာနုပဿိနော	၃၅၄
အဿုမ္ဘဝတ	၂၃၁
အဿုမုခါနံ	၁၂၅၊၃၁၈
အသေစနကံ	၁၂၂
အသေဝတော	၃၂၁
အသေသဝိရာဂနိရောဓော ၅၃၊၇၂၊၂၆၄၊၃၀၆	
အသေဝိတဗ္ဗေ၀ မေ	၃၂၀
အသောကံ	၁၂၅
အဟဗ္ဗ မာ တေ အဒ္ဒသံ	၉၄
အဟံပါသံ-(အသ+ယျောမိ)	၁၁၆
အဟမ္ပိ ဧဝံဝဒါမိ	၂၆၃
အဟံ သတ္ထာ အနုတ္တရော	၁၈၄
အဟံဟိ အရဟာ လောကေ	၁၈၄
အဟိကုဏပံ(ပေန ဝါ)	၃၀၊၁၃၄
အဟိတကာမာ	၇၀၊၁၃၀
အဟိတာနုကမ္ပိ	၃၄၈
အဟိတာယ	၂၂၇၊၃၃၂
အဟိ	၁၈
အဟိရိကာ	၄၈
အဟုဝတ္ထ	၅၀
အဟုဝမ္ဘော	၁၁၁
အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာ	၁၁၆
အဟောဝတ-အဿာမ	၇၀၊၂၉၃
အဟောဝတာယံ-ပရိမဇ္ဇေယ္ယံ	၉၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဟောနုန	၂၅၃
အဟောသိ နုခေါ အဟံ အတီတမद္ဓါနံ	၈
အဠံ	၂၃၃
[အာ]	
အာကခံမာနာစ ဓာရေယ္ယာထ	၁၂၃
အာကခ်ိဿတိ	၁၃၄
အာကဇေယ္ယေသေယ္ယထာပိ	၂၃၁
အာကာရဝတီ	၃၃၀
အာကာသဂတံ	၃၂၅
အာကာသာနဉ္စာယတနံ	၃၊၂၉၃
အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂါနံ	၂၉၄
အာကာသေပိ ဟတ္ထိသကုဏော	၈၄
အာကာသော +	၂၁၅၊၂၉၃
အာကိဉ္စညာ	၃၀၅၊၃၀၃
အာကိဉ္စညာယတနံ	၃
အာကိဉ္စညာယတနူပဂါနံ	၂၉၄
အာကိရိတ္ဝာ	၂၇၆
အာကောဇေယ္ယ ပဋိကောဇေယ္ယ	၁၂၉
အာဂစ္ဆန္တံ	၁၈၇၊၃၃၈
အာဂစ္ဆန္တိံ	၃၄၀
အာဂတာဂမာ	၂၂၅
အာဂတိ	၃၄၃၊၃၅၂
အာဂမာယ	၃၃၈
အာဂမ္ဘ +	၂၈၃
အာဃာတော	၁၅၅
အာစယာပစယော	၂၄၂
အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နာ	၃၄
အာစရိယက	၁၂၅
အာစရိယဌာနေ မံ ဌပေသိ	၁၇၈
အာစာမဘက္ခာပိ	၁၇၀
အာစာမဘက္ခေါ	၉၂
အာဇညရထော	၁၃၈
အာဇာနန္တေဟိ	၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အာ]	
အာဇီဝကော +	၃၂
အာဇီဝေါ	၂၇၁
အာဏတ်ဿ	၂၇၅
အာတပ္ပါယ	၁၁၇
အာတာပန ပရိတာပနာနုယောဂ် အနု	၉၃
အာတာပိနော	၂၃၊၂၁၃၊၁၂၂
အာတာပီ	၄၅၊၅၇
အာတုရ်	၁၀၆
အာဒါတာ	၂၀၉
အာဒါသေဝါ	၁၁၆
အာဒီကလျာဏ်	၂၀၆
အာဒီစ္စော	၃၂၅
အာဒီမေဝ	၄၅
အာဒီတ္တံ	၁၄၃
အာဒီယာ	၁၃
အာဒီနဝ်	၁၀၀၊၁၇၄
အာဒီနဝေါ ဘော ဘိယ္ယော	၁၀၉
အာဒေဝေါ-အာဒေဝနာ	၆၉
အာဓာနဂ္ဂါဟီ	၁၅၅
အာနန္ဒော	၁၅၅
အာနိသဒ်	၉၆၊၂၄၀
အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တော	၂၂
အာပဂရဟကာ	၃၃၉
အာပဇ္ဇိတာ	၂၀၉
အာပဇ္ဇိ သု	၂၂၇
အာပဏာဝေါ	၂၇
အာပ်-တေဇ်-ဝါယဲ	၂
အာပါထဂတာနံ	၁၃၃
အာပါနီယက်သေ	၃၂၄
အာပါယိကာနံ +	၂၀၀
အာပေါဂတံ	၂၀၃
အာဗာဓိက်	၁၀၆
အာဗာဓိကော +	၂၇၄
အာဘတာ	၂၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အာ]	
အာဘာသဏုနံ	၂၊၂၉၄
အာဘာသဏောနာမ ကာယော	၃၄၃
အာဘာ	၂၉၄၊၃၀၀
အာဘိစေတသိကာနံ	၃၆
အာဘုဇိတ္ဘာ	၂၇၃
အာမကဿ စ္ဆိန္နော	၉၆၊၂၄၉
အာမကဿ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
အာမဏ္ဍလိယံ ကရိတ္ဘာ	၂၂၇
အာမိသကိဉ္စိက္ခေ တုဝါ	၂၉၀
အာမိသဒါယာဒါ	၁၃
အာမိသေ သု	၃၂၉
အာယတနာနံ ပဋ္ဌိလာဘော	၅၄
အာယတံ	၁၀၀
အာယတ်ံ	၁၅၄၊၃၃၆
အာယတိ် အနုဿဝေါ +	၁၁၁
အာယတိ် အနုပ္ပါဒဓမ္မာ	၃၄၉
အာယတိ် အနုပ္ပါဒေါ	၆၅
အာယတိ် စ သုခဝိပါက်	၃၂၁
အာယတိ် ဒုက္ခဝိပါက်	၃၁၄
အာယမုခ်	၂၂၆
အာယသ်	၂၃၅
အာယသ္မန္တံ ယေဝသာရိပုတ္တံ ပဋ္ဌိဘာတု	၁၅
အာယသ္မတော ဝိဓုရဿ	၃၅၁
အာယာမ	၂၁၀
အာယာသိတတ္တံ	၆၉
အာယု	၃၀၀၊၃၄၁
အာယုသင်္ခါရာ	၃၀၀
အာယုနောသံဟာနိ	၅၄၊၆၀
အာယောဂ် ကရောထ	၁၃၀
အာရကာ	၂၃၉
အာရဂ္ဂဝဓိကရဏ်	၁၀၂
အာရဇ္ဇိတာနိ	၁၉၂
အာရညကော	၉၄၊၁၀၆
အာရညိကော +	၃၀၊၂၂၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အာ]	
အာရဒ္ဓဝိရိယာ	၃၃၊၄၈
အာရဒ္ဓဝိရိယော	၁၉၊၁၆၂၊၂၂၀
အာရဒ္ဓံ ဝိရိယံ အဟောသိ အသလ္လိနံ	၂၁
အာရုစာရီ	၁၉၅
အာရုစိတ္တံ သမာဓိမှာ	၁၃၀
အာရုဓယိ သု-စိတ္တံ	၁၃၇
အာရုဓေတိ	၂၀၈
အာရုမဂဘနံ	၂၉
အာရုမစေတိယာနိ	၂၀
အာရုမဒေဝတာ	၃၁၆
အာရုမေ ဇေတဝနေ +	၅၊၆
အာရောဂ်ျ	၂၇၅
အာရောစေယျာမိ	၂၇၀
အာရှယှ	၁၈၁
အာလယော	၂၀၆
အာလယရတာ	၁၇၈
အာလယရာမာ	၁၇၈
အာလယသမ္မုဒိတာ	၁၇၈
အာလုမ္ပတိ	၃၃၆
အာလောကသညီ	၂၇၃
အာလောကိတေ	၆၀
အာလောကော ဥပ္ပဇ္ဇော	၂၃
အာဝတ္တော	၁၈၄
အာဝရဏီယေဟိ	၂၇၂
အာဝါသေန	၉၇
အာဝိ စေဝ	၂၂၆
အာဝိဘာဝံ	၃၇၊၈၄
အာဝိစေဝ	၃၃၂
အာဝုဓဇာတံ	၂၈၀
အာဝုသော ဘိက္ခဝေါတိ	၁၁၃
အာဝုသော ဝါဒေနစ	၁၈၅
အာသဇ္ဇ	၃၅၆၊၂၄၃
အာသဝါ	၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အာ]	
အာသဇ္ဇ အာသဇ္ဇ	၂၅၂
အာသနပဋိက္ခိတ္တာ	၉၂၊၁၁၀
အာသဘံဌာနံ ပဋိဇာနာတိ	၈၅
အာသဝက္ခယံ	၃၈၊၁၈၄၊၂၉၄
အာသဝါနံ ခယညာဏာယ	၂၄
အာသာဒေတဗ္ဗံ	၂၃၈
အာသီဘိကပဗ္ဗာနိဝါ သေယျထာပိနာမ	၉၆၊၂၄၈
အာသီတိကံဝါ	၉၈၊၁၀၅
အာသီဝိသံ	၂၃၉
အာဟဉ္ဆံ	၁၈၄
အာဟတစိတ္တော	၁၁၈
အာဟာရဋ္ဌ အာဟာရသမုဒယဋ္ဌ	၅၂
အာဟာရနိရောဓဋ္ဌ	၅၂
အာဟာရနိရောဓဂါမိ	၅၂
အာဟာရနိရောဓော	၅၃
အာဟာရသမုဒယော	၅၃
အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ	၂၄၇
အာဟာရေန သုဒ္ဓိတံ	၉၅
အာဟုနေယျော	၄၂
အာဠာရော	၁၇၅
[ဣ]	
ဣဒ္ဓိ	၂၈
ဣဒ္ဓိဝေစရုနံ	၂၈
ဣဒ္ဓိ ကန္တာ မနာပါ	၇၀၊၁၀၁
ဣဏ မူလာနိ	၂၂၄
ဣဏံ	၂၂၄
ဣဏံ ယထာ	၂၇၅
ဣတ္ထရသမာပန္နော	၃၂၂
ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝံ	၃၄၃
ဣတိ အဗ္ဘန္တရံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓေသု	၆၄
ဣတိပိမေ ဝိတက္ကာ	၁၃၃
ဣတိပိမေ-ဒုက္ခဝိပါကာ	၁၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၈]	
ဣတိပိမေ သာဝဇ္ဇာ	၁၃၃
ဣတိပိ သော ဘဂဝါ	၄၀
ဣတိ ယံတံ ဝုတ္တံ	၃၉၊၇၅
ဣတိရုပံ	၆၅
ဣတိရူပသ္မာ အတ္ထဂ်မော	၆၅
ဣတိရူပသ္မာ သမုဒယော	၆၅
ဣတိဝါဒပွမောက္ခာနိသံသာ +	၁၄၇
ဣတိဟ	၁၈၀
ဣတောစ ပနညံ	၃၃၈
ဣတော ဝါ ပန သုတ္တာ	၁၅၉၊၂၉၀
ဣတော သမဏသ္မ သန္ဓိကာ	၁၈၇
ဣတ္ထိကုမာရိက ပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ဣတ္ထိဝါ-ယုဝါ	၁၃၃
ဣဒံ နိစ္စံ	၃၃၇
ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ-အဘိနန္ဒုံ	၅
ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ	၃၉၊၇၆
ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ	၉၊၆၇၊၂၉၅
ဣဒံ နိဿိတံ တထာဂတဿ ဝိညာဏန္တိ	၁၅၅
ဣဒံ ဥစ္စတာဝုသော ဒုက္ခံ	၅၃
ဣဒံသုမေ-တပဿိတာယ ဟောမိ	၉၃
ဣဓ	၄၇
ဣဓ စတုတ္ထော သမဏော	၇၇
ဣဓ တတိယော သမဏော	၇၇
ဣဓ ဒုတိယော သမဏော	၇၇
ဣဓ လောကစိန္တ ဝယ	၃၃၅
ဣဓေဝ သမဏော	၇၇
ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ	၁၆၈
ဣဒ္ဓိဗလေန	၃၅၃
ဣဒ္ဓိဝိဓံ ပစ္စနုဘောတိ	၈၄
ဣန္ဒြိယာနံ ပရိပါကော	၅၄၊၆၈
ဣန္ဒြိယာနိ	၃၀၁
ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ	၈၆
ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဒါရ	၃၃
ဣဗ္ဘာ	၃၅၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၈]	
ဣမဿ ကော အတ္ထော	၂၂၅
ဣမဿ လောကဿ	၂၂၃
ဣမဿ နိရောဓော ဣဒံ နိရုဇ္ဈတိ	၂၆၄
ဣမဿ သညာဂတဿ	၄၃
ဣမဿုပ္ပါဒါ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ	၂၆၃
ဣမဿ္မာ ဓမ္မဝိနယာ	၈၃
ဣမဿ္မိံ အသတိ ဣဒံ နဟောတိ	၂၆၄
ဣမဿ္မိံ အာကာသေ	၁၄၃
ဣမဿ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိ	၂၆၃
ဣမဋ္ဌ ဇိမ္ဟံ	၃၂
ဣမဋ္ဌ ဒေါသံ	၃၂
ဣမဋ္ဌ ဝက်ံ	၃၂
ဣမဋ္ဌ လောကံ	၂၉၁
ဣမံ-ဒိဋ္ဌိံ	၂၆၂
ဣမံ ပဌမံ ပဒံ	၁၉၀
ဣမံ ပရိယာယမကာသိ	၃၃၈
ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ	၅၁
ဣမာ-ဂတိယော	၈၉
ဣမာနိ ဌာနာနိ +	၈၀
ဣမာသံ ဒ္ဒိန္နံ ဒိဋ္ဌိနံ	၈၀
ဣမိနာ တပေန ဝါ	၁၁၈
ဣမိနာ ဓမ္မပရိယာယေန	၃၃
ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ	၁၁၈
ဣမိနာ ဝတေန ဝါ	၁၁၈
ဣမိနာ သီလေန ဝါ	၁၁၈
ဣမိယာ နေမိယာ	၃၂
ဣမေ အာသဝါ	၂၄
ဣမေ နိဝရဏေ	၂၂၅
ဣမေ သတ္တာ	၂၉၁
ဣမေသံ ဌာနာနံ	၂၈၀
ဣမေသံ ဘေဒါယ	၂၉၀
ဣမေဟိ အာကာရေဟိ	၁၂၃
ဣမေဟိ ပဒေဟိ	၁၂၃
ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ	၁၂၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ကော်ဝ
[၌.]	
၌ရိယာယ	၉၃
၌ဿရော	၃၃၉
၌ဿာ	၁၆,၄၀
၌သိဂိလိပဿော	၁၁၀
၌သိပတနေ	၁၈၃
၌ဿုကိဿ	၂၂၉
၌ဿုကီ +	၄၈၊၁၁၅
၌ဟ	၄၈
[ဍ]	
ဍက္ကစေလဝယ်	၂၂၆
ဍက္ကဌာယ်	၁၊၃၃၇
ဍက္ကာမုခ်	၄၃
ဍက္ကဒ္ဒိကောပိ	၉၂
ဍက္ကဒ္ဒိကပ္ပဓာနုံအနု	၉၂
ဍက္ကောဌန ဝဌနနိကတိသာဝိယောဂါ	၁၉၆
ဍကိုတ္တပလိယော ၌တိပိ	၁၅၄
ဍကွိပ	၁၅၈
ဍဂ္ဂန္ဓာ	၃၅၀
ဍဂ္ဂမိဿတိနာမ	၂၄၁
ဍစ္စာ	၁၉၃
ဍစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ (ကမ္မာ)	၆၀၊၉၈
ဍစ္စာရေတ္တာ	၁၅၀
ဍစ္စာဝစာနိ	၃၃၆
ဍစ္စာသယန မဟာသယနာ +	၁၉၆
ဍစ္ဆိဒ္ဒန္တ၀ါ	၂၉၁
ဍစ္ဆိဒ္ဒိဿာမိ နာမဿု	၁၅၂
ဍစ္ဆိန္နမူလာ	၁၅၄၊၃၀၄၊၃၄၉
ဍစ္ဆေဒံ	၁၅၅
ဍဏ္ဍာပေသိ	၁၄၀
ဍဏ္ဍိတော	၃၀၁
ဍဒုံကာယံ	၅၃၊၂၃၃
ဍဇုကတာ	၅၁
ဍဇုပ္ပဋိပန္နော	၆၂
ဍဋ္ဌဟတော	၁၀၂
[ဎ]	
ဎာနသည်	၂၃၂
ဎဌေဟိ	၁၈၁
ဎတ္တမင်ေ သိရသို့	၃၃
ဎတ္တရသေတုဝါ	၁၄၉
ဎတ္တရုံ တိရုံ	၂၂၆
ဎတ္တရာယ ဒိသာယ	၂၃၆
ဎတ္တရာရကိ	၂၄၄
ဎတ္တရာသင်ိ	၁၈၀၊၁၉၁၊၂၃၆
ဎတ္တရိ	၂၃၄၊၃၂၆
ဎတ္တရိတရ	၂၁၀
ဎတ္တရိပဋ္ဌ အပုစ္ဆ၊	၅၂
ဎတ္တရိမနုဿဓမ္မာ	၈၃
ဎတ္တရိဋ္ဌ ဝိဿာတ	၁၈၀
ဎတ္တရုတ္တရိ	၃၂၉
ဎတ္တာနသေယျကော	၃၃၆
ဎတ္တာနိ ကရောတိ	၃၃၆
ဎတ္တာနော	၁၅၂၊၂၃၀
ဎတ္တိဏ္ဏသ	၁၄၉
ဎတုနိ	၂၆၆
ဎဒကဏ္ဏ၀ +	၁၄၉
ဎဒကတာရကာ	၉၆၊၂၄၈
ဎဒကပိပါသ	၂၀၃
ဎဒကရဟဒေ	၂၃၁
ဎဒကရဟဒေါ	၂၂၆၊၂၃၈
ဎဒကဿ	၂၃၆
ဎဒကာနုဂ္ဂတာနိ	၁၈၂၊၂၂၇
ဎဒကေပိ—ပထ၀ိယံ	၈၄
ဎဒကေ ဇာတာနိ	၁၈၂
ဎဒကေပိ အဘိဇ္ဇပါနေ	၃၃
ဎဒကေ သံ၀ဋ္ဌာနိ	၁၈၂
ဎဒကောရောဟကဿ	၂၈၀
ဎဒကောရောဟနာနုယောဂံအနု	၉၃
ဎဒကောရောဟဏမတ္ထေန	၂၈၀
ဎဒပါနောပိ	၄၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဥ]	
ဥဒဇွဟိ ဝတ	၃၄၇
ဥဒရစ္ဆဝိ ပရိမသိဿာမိတိ	၉၆
ဥဒရဝေဒေဟကံ	၁၁၈
ဥဒရိယံ	၆၁၊၂၀၀
ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ	၁၉၁
ဥဒါဟု အသန္တံ	၁၃၉
ဥဒါဟု သုသံဝိဟိတာ	၁၃၉
ဥဒ္ဒိဿ	၁၆၊၁၇
ဥဒ္ဓံ	၄၃၊၂၈၂၊၃၀၃
ဥဒ္ဓံ ပါဒတလာ	၆၀
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပရိယုဋ္ဌိတော	၃၃၅
ဥဒ္ဓတာ	၁၉၊၃၂၊၄၈
ဥဒ္ဓဂ်မာ	၂၀၅
ဥဒ္ဓတအဂ္ဂပသန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု	၁၉
ဥဒ္ဓုမာတကံ	၆၂၊၁၀၆
ဥဒ္ဓုမာယိကာတိ-အဓိဝစနံ	၁၆၁
ဥဒ္ဓုမာယိတံ	၁၅၈
ဥန္နတာဝနတော	၉၆၊၂၄၈
ဥန္ဒုရာ	၃၂
ဥပကာရိယော	၁၀၃
ဥပက္ကိလေသာ	၄၀
ဥပက္ကိလေသေ	၁၉၉၊၂၆၈၊၂၇၆
ဥပဂတော	၂၃၅
ဥပစိကာဝါ	၃၁၆
ဥပစိနန္တိ	၂၄၂
ဥပစိနိတ္ဝာ	၃၅၁
ဥပဒ္ဒပေသုံ	၁၈၅
ဥပဒ္ဒပေတ္ဝာ	၂၇၃
ဥပဒ္ဒဟိ သု	၁၈၃
ဥပဒ္ဒဝေတိ	၂၁၂
ဥပဒ္ဓိတဿတိ	၂၀
ဥပဒ္ဓိတဿတိ	၃၃၊၄၈
ဥပဒ္ဓိတာသတိ အသမ္ဘုဏာ	၂၂
ဥပဓ္ဓေါ	၃၅၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဥ]	
ဥပဓေယ	၉၅
ဥပနာဟိသ	၂၇၉
ဥပနာဟိ	၄၈၊၁၁၄
ဥပနာဟော	၁၆၊၄၀
ဥပနိသေဝေယ္ယ	၃၁၆
ဥပနိယ	၂၄၃
ဥပပဇ္ဇမာနေ	၂၃
ဥပပတ္တိယာ	၉၃
ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော	၁၃၃
ဥပပရိက္ကေယ္ယ	၁၂၇
ဥပမာခေါ။ပ။ဝိညာဝနာယ	၁၃၁
ဥပမာ-မံ-ပဋိဘာတိ	၃၁၊၂၃၃
ဥပမာယ	၃၀၀
ဥပရိပါသာဒဝရဂတော	၂၂၀
ဥပရိဘာဂ်မနိယာ	၄၉
ဥပရိဘာဂပရိယာယော	၅၀
ဥပရိဘာဂါယ	၄၉
ဥပရိဝေဟာသံ	၂၃၅
ဥပရုဒ္ဓံ	၂၄၆
ဥပရုဒ္ဓေသု	၂၄၆
ဥပဝါဒကာ	၂၄
ဥပသက်မိတာ	၈၈
ဥပသက်မိ	၃၃၀
ဥပသန္တာ	၁၃၉
ဥပသန္တ။ပသန္တော	၁၄၁
ဥပသန္တောတိ	၁၄၁
ဥပသမ္ပဇ္ဇ	၂၉၄၊၃၁၂
ဥပသမ္ပဒံ	၁၁၂
ဥပသံဟရတိ	၆၂
ဥပသံဟရေယ္ယ	၃၉
ဥပသမာယ	၁၆
ဥပသမသံဝတ္တနိကော	၈၂
ဥပဿုနံ	၃၃၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဉ]	
ဉပါတိဝတ္ထိတ္ထော	၃၄၀
ဉပါတိဝတ္ထိဿသိ	၃၄၀
ဉပါဒါနက္ခန္ဓေသု	၆၅၊၃၀၇
ဉပါဒါယ	၅၀
ဉပါဒါယရူပံ	၅၆
ဉပါဒိန္နံ	၂၀၀
ဉပါဒိယတော	၁၅၂
ဉပါဒိယေထ	၁၅၊
ဉပါယာသိတတ္ထံ	၆၉
ဉပါယာသေဟိ	၈
ဉပါယာသော	၆၉
ဉပါရမ္ဘာနိသံသာ	၁၄၈
ဉပါသကာနံ(သိကာနံ)	၂၉
ဉပါသကော	၃၀၅
ဉပေက္ခကောသတိမာ	၁၀၈
ဉပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ	၂၂၊၁၀၈၊၃၀၂
ဉပေက္ခာဝိဟာရသ္မိံ	၉၅
ဉပေက္ခာသဟဂတေန	၄၃၊၃၀၃
ဉပေက္ခံ	၂၈၃
ဉပေါသထော	၄၄
ဉပ္ပန္နာစ အာသဝါ ပဝုစ္စန္တိ	၆
ဉပ္ပန္နုပ္ပန္နံ(ဇနေ)	၁၂၊၁၂၈
ဉပ္ပလမာလံဝါ	၃၃
ဉပ္ပလိနိယံဝါ	၁၈၂၊၂၇၇
ဉပ္ပလာနိဝါ	၂၇၇
ဉပ္ပိလာဝိတတ္ထံ +	၁၅၅
ဉဗ္ဘဋကမတ္ထေန	၂၈၁
ဉဗ္ဘဋကာ(ကောပိ)	၉၂၊၁၁၀
ဉဗ္ဘဋကဿ	၂၈၁
ဉဗ္ဘိဒ်ုတ္ဘာ	၂၇၆
ဉဗ္ဘိဒေါဒကော	၂၇၆
ဉာတောဒဏ္ဍကေန	၁၄၄၊၂၀၂
ဉာတောဓေရံ	၂၈၀
ဉာတောပက္ခံ	၂၄၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဉ]	
ဉာဘတောဗျူဠ္ဠသင်္ဂါမံ	၁၀၃
ဉာဘတောမုခါ	၆၁
ဉာဘတောလောဟိတကူပမာနော	၉၀
ဉာယဗျာပဗာဝယပိ	၁၀၇၊၁၂၂
ဉဘောဝ	၁၇၇
ဉဘော သဒ္ဒေ သုဏာတိ	၈၅
ဉဘော သဒ္ဒေ သုဏေယ္ယ	၃၈
ဉမ္ဗုဂ္ဂံ	၁၈၄
ဉမ္ဗုဇနိမုဇ္ဇံ	၃၇
ဉရတ္တာဒ္ဒိ	၁၀၂၊၁၅၁၊၂၄၃
ဉရုဝေလာသေနာနိဂမော	၁၇၈
ဉလိတ္ထာဝလိတ္ထံ	၉၀
ဉလူကပက္ခမိ	၆၂
ဉလူကော	၃၅၂
ဉသူသု ခိပ္ပမာနေသုပိ	၁၀၃
ဉသူဟိပိ ဝိဇ္ဇန္တိ	၁၀၃
ဉဿာဒေတ္ဝာ	၁၅၀
ဉဿုက္ကံ	၃၃၆
ဉဿောဇ္ဇိပန္နရသင်္ဂသမန္နာဂတော	၁၁၉
ဉဿောဇ္ဇိယော	၁၁၉
ဉဿုံ	၃၀၀
ဉသ္မိံကတောပိ	၁၄၇၊၂၆၀
ဉဟနေယ္ယ	၁၃၁
ဉဒ္ဒါဇယ	၁၇၇
[ဋ]	
ဋိရက္ခမ္ဘော	၂၄၁
ဋိရဋ္ဌိကံ	၆၂၊၁၁၇
ဋိဟာညေယ္ယ	၃၃၀
[ဌ]	
ဌေဂ္ဂံ	၂၀၂
ဌေဂ္ဂစိတ္တာ	၃၃
ဌေဂ္ဂတာ	၃၀၈
ဌေစ္ဆေစ မနုဿာ	၈၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၀]	
ကေစ္ဆေ စ ဝိနိပါတိကာ စ	၈၈
ကေဏ္ဍ	၃၂၅
ကေတ္တ	၃
ကေပုဏ္ဏရိကော	၂၅၄
ကေဘတ္တိကော	၁၉၅
ကေမေကော	၂၅၁
ကေန္တဒုက္ခာ	၈၉
ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ	၁၉၃
ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ	၁၉၃
ကေန္တသုခဝိဟာရီ +	၁၁၃
ကေန္တသုခါ	၉၀
ကေဒီသံ	၄၃၊၃၀၃၊၂၀၂
ကေမ္ပိဇာတိ	၂၃
ကေဘာဂ်	၁၂၀
ကေသံ	၁၈၀၊၁၉၁
ကောဂါရိကမ္ပိ ကရောန္တိ	၁၀၃၊၁၀၄
ကောဂါရိကော၁ါ	၉၂
ကောယနေန မဂ္ဂေန	၈၉
ကောယနော ယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂါ	၅၇
ကောသနဘောဇနံ +	၁၃၇
ကောနိဒ္ဒာ	၇၈
ကောဟ မတ်ဝါ	၁၀၆
ကောဟိကမ္ပိ	၉၂
ကေသာပိ ဒတ္တိယာ ယာဝေမိ	၉၁
ကေဘာ၀ါယ	၃၃၂
ကော	၄၅
ကောဒိဘာ၀ံ	၂၂
ကောဒိ	၂၅၁
ကောဒိ ကရောမိ	၁၃၀
ကောပိ ဟုတ္ဝာ	၈၄၊၁၇
ကောမ့ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ	၁၈၄
ကော ဟောတိ	၈၄
ကေယျကံပိ +	၁၀၄
ကေတ် –	၂၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၀]	
ကေဒတ္ထံ	၂၀၉
ကေဒ၀ေါစ " " တိ	၁၃၆
ကေန်ရှန	၂၁
ကေ ဂေါစရော	၃၂၉
ကေ ပထော	၃၂၉
ကေ မမ	၂၃၅
ကေပဟရမောယော	၉၆
ကောဝပရမ်	၂၄၉
ကေ (ပနေကေ)	၄၆
ကွောဝတာပိ	၅၁
ကွော နိ၀ိသမာနာ နိ၀ိသတိ	၇၁
ကွော်ဆသာ တဏှာ	၇၁
ရေကပတ္တိကမ္ပိ +	၁၀၄
ရေတိ	၂၁
ဝေရွပ်	၃၃၈
ဝေ အဓိပ္ပါယာ	၃၁၉
ဝေမကွာယိ	၁၅၅
ဝေမဿုဝစနီယာ	၁၀၀
ဝေမေတံ ဗြာဟ္မဏ	၁၇
ဝေမေတံ—သီဟနာဒံ နဒထ	၇၇
ဝေမေ +	၄၉
ဝေ ကလျာဏော " " တိ	၁၃၉
ဝေ်ကာမာ	၃၁၉
ဝေ်ကာရီ	၁၅၀
ဝေ်ဆန္ဒာ	၃၁၉
ဝေ်ဇာနန္တံ ဝေ်ဃာတန္တံ	၈၇
ဝေ်ဇာနန္တာ	၂၆၄
ဝေ်ဟေတံ +	၃၂၀
ဝေ်ဒိဋ္ဌေနာ	၃၁၅
ဝေ်ဓမ္မော	၄၂
ဝေ်ဓမ္မော ဝေ်ဘာ၀ီ ဝေ်အနုတိတော	၆၂
ဝေ်နာမော ဂေါတ္တော အာဟာရော	၂၃
ဝေ် နော ဘွေ ဟောတိ	၂၆၃
ဝေ်ပညော	၄၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဇ]	
ဇေါ်ပဋ္ဌိညာနံ	၂၆၉
ဇေါ်ပဿနွာ	၂၆၄
ဇေါ်ပါပကော ကိတ္တိသဒ္ဒေါ အဘ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ " "တိ	၁၄
ဇေါ်ဗျာခေါ	၁၄၅
ဇေါ်ဘာဝေယ္ယ သတ္တဝဿာနိ	၃၅
ဇေါ်မဟာနုဘာဝေ	၈၄
ဇေါ်မဟာနုဘာဝေါ	၃၄၂
ဇေါ်မဟိဒ္ဓိကေ	၈၄၊၃၄၂
ဇေါ်မဟိဒ္ဓိကေ ဇေါ်မဟာနုဘာဝေ	၃၃
ဇေါ်မေသုတံ	၁
ဇေရွပေ—ဓမ္မဝိနယေ	၈၁
ဇော်ဝါဒိ	၁၅၅
ဇော်ဝါဒိနော ဇော်ဒိဋ္ဌိနော	၉၅၊၃၁၅
ဇော်သ တေ (ဇော် အသ တေ)	၉
ဇော်သမ္ဘဒမိဒံ	၃၄၀
ဇော်သမ္ဘဒမိဒံ(ပဋ္ဌိပုစ္ဆိတမ္ဘံ မညတိ)	၁၂၄
ဇော်သမ္ဘဒမိဒံ(သာရိပုတ္တ ဝဒါမိ)	၈၃
ဇော်သမညာနံ	၂၆၉
ဇော်သိလော	၄၂
ဇော်သုခဒုက္ခ ပဋ္ဌိသ်ဝေဒီ	၂၃
ဇေသေဝန္တော	၁၂၃
ဇေဟိ	၂၅၉၊၃၃၈
ဇေဟိပဿိကေန	၄၁၊၂၆၆
ဇွေဏ္ဍေဟိ	၁၃၈
ဇွေမူဂါ	၂၀၊၃၃
[ဩ]	
ဩကစရံ ဩဒဟေယ္ယ	၁၃၁
ဩကစရော ဥဟတော	၁၃၂
ဩကစာရိကာ နာသိတာ	၁၃၂
(စေပိ) ဩကန္တေယ္ယုံ	၁၄၄
ဩကပ္ပနိယံ	၂၅၁
ဩကပ္ပေယ္ယုံ	၁၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဩ]	
ဩကပ္ပေတွာ	၁၈၄
ဩကာရံ	၁၂၉
ဩက္ကန္တိ	၅၄
ဩက္ကမနေ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ	၁၅၊၃၂
ဩက္ကမိတာ	၂၅၁
ဩက္ကမိသတိတိ	၈၈
ဩက္ခာယိကာ	၉၆၊၂၄၈
ဩဂါဟေတွာ	၉၀
ဩဃနံ	၃၁၃
ဩစရကာ	၂၀၂
ဩစရကာ စောရာ	၁၄၄
ဩဇာပဟာရကိယော	၁၃၉
ဩဋ္ဌပဒံ သေယ္ယထာပိနာမ	၉၆၊၂၄၈
ဩဋ္ဌပဟတ-မတ္တေန	၁၇၆
ဩဋ္ဌဘန္တိပိ	၉၅
ဩဋ္ဌဘေယ္ယ	၁၄၂
ဩတ္တပ္ပမာနာ	၂၅၆
ဩတာရံ	၃၅၂
ဩဒနကုမ္မာသူပစယာသ	၁၆၀
ဩဒဟထ ဘိက္ခဝေ သောတံ	၁၈၅
ဩဒါတမ္မိ	၂၉၆
ဩဒါတေန	၂၇၃
ဩဓိသ္သပတောဒေါ	၃၈၁
ဩဓုနေယ္ယ	၂၃၁
ဩနိတပတ္တပါဏိ	၂၃၉
ဩပက္ကမိကာ	၁၁၀၊၂၄၅၊၂၄၉
ဩပနေယျိကေန	၂၆၆
ဩပနေယျိကော	၄၁
ဩပပါတိကာ	၈၈၊၂၂၈၊၁၅၇၊၂၉၁
ဩပသာယိကော	၃၄၂
ဩပိလာပေတွာ	၁၅၀
ဩပိလာပေဿာမိ	၁၃
ဩမုတ္တေန္တိပိ	၉၅

၁၆	ထိခိုးမိကယား	၁၆	ကျောက်ကြီးတောင်ခေါင်းမှ
၁၇	ကသာတောင်ခေါင်းကယား	၁၇	
၁၈	ကသာ၊ ကျောက်ကြီးတောင်ခေါင်းကယား	၁၈	
၁၉	+ ဘုတ်ကြီးကယား	၁၉	
၂၀	ရင်ကိုကယား	၂၀	
၂၁	၁၇၁၂	၂၁	
၂၂	ကောက်ချင်းကယား	၂၂	
၂၃	ကမ်း	၂၃	
၂၄	ပင်ကလိုင်ကြီးတံတားကယား	၂၄	
၂၅	ကိုးမယ်ကယား	၂၅	
၂၆	ထီးကယား	၂၆	
၂၇	+ ကမ်းကယား	၂၇	
၂၈	ဝဲထားကယား	၂၈	
၂၉	၂၀၁၂	၂၉	
၃၀	ကြက်ခေါင်းကယား	၃၀	
၃၁	၂ဝင်ယံကယား	၃၁	
၃၂	ဝင်ယံကယား	၃၂	
၃၃	ဝဲ့ကယား	၃၃	
၃၄	ကလေးကယား	၃၄	
၃၅	ဝင်ယံကယား	၃၅	
၃၆	၂ဝ၁	၃၆	
၃၇	ကတော်ကယား	၃၇	
၃۸	ဖြူကယား	၃۸	
၃၉	+ ဖြူကယား	၃၉	
၄၀	ကမ်းကယား	၄၀	
၄၁	ကမ်းကယား	၄၁	
၄၂	ကမ်းကယား	၄၂	
၄၃	ကမ်းကယား	၄၃	
၄၄	+ ကမ်းကယား	၄၄	
၄၅	ကမ်းကယား	၄၅	
၄၆	ကမ်းကယား	၄၆	
၄၇	ကမ်းကယား	၄၇	
၄۸	ကမ်းကယား	၄۸	
၄၉	ကမ်းကယား

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[က]	
ကတံ ကရဏီယံ	၂၅
ကတာဂ်ဝိပ္ပဟီနံ	၂၉၉
ကတာဂ်သမန္နာဂတံ	၂၉၉
ကတာဝကာသော	၁၈၂
ကတ္ထာ	၃၃၉
ကန္တာရဒ္ဓါနမဂ္ဂံယထာ	၂၇၅
ကတိဟိ အင်္ဂေဟိ	၂၉၇
ကတူပါသနော (ကတုပါသနော)	၉၈
ကထဗ္ဗပန	၁၂၃
ကထံဝင်္ဂံ	၃၅၈
ကသံဝါ ဇတ္ထ ဟောတိ	၂၆၃
ကထလံဝါ	၁၄၃
ကတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ	၇၁
ကတ္ထ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ	၇၁
ကထာသလ္လာပေါ	၁၉၁၊၂၃၁
ကထံကာရီ	၁၅၀
ကထံဘာဝါ	၂၃၀
ကန္ဒရံ	၂၇၃
ကဒလိမိဂပဝရပစ္ဆတ္ထရဏော	၉၀
ကဒလိကွန်ဒံ	၂၃၆
ကန္ဒတိ	၁၅၁
ကဒါစိ ကရဟစိ	၂၃၁
ကပ္ပဋ္ဌာယိနော	၃၅၆
ကဗရစ္ဆာယော	၉၀
ကဗဋ္ဌိကာရော	၅၂၊၂၆၂
ကမန္တိ	၂၀၂
ကမ္မကာရဏာ	၁၀၄
ကမ္မန္တာ	၂၃၃
ကမ္မဋ္ဌေ	၂၇၄
ကမ္မနိယေ	၂၂
ကမ္မလက္ခဏော	၂၂၄
ကမ္မသမာဒါနာနံ	၈၅
ကမ္မာရဂ္ဂရိယာ	၂၄၆
ကမ္မာရကုလာ ဝါ	၂၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ခ]	
ကရီသံ	၆၀၊၂၀၀
ကရီယန္တိ	၂၃၃
ကရုဏံ	၂၈၃
ကရုဏာသဟဂတေန	၄၃၊၃၀၃
ကရောတော	၃၅၈
ကလဟဇာတာ	၃၃၁
ကလန္ဒကနိဝါပေ	၁၆၂၊၃၀၅
ကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒါပန္နာ	၁၀၃
ကလျာဏမိတ္တာ	၃၅၂
ကလျာဏမိတ္တာ	၄၈
ကလျာဏပါပကာနံ	၂၅၉
ကသိစ	၂၁၉
ကသ—အာဇာနာသိ	၁၈၂
ကသ—အာဇာနိဿသိ	၁၄၆
ကသကာ	၃၅၁
ကသ နု ခေါ နာမ	၂၅၉
ကသ နု ခေါ ဘန္တေ သုဘာသိတန္တိ	၂၂၂
ကသ ဝါ တုံ ဓမ္မံ ရောစေသိ	၁၈၃
ကသာဟိပိ တာဒ္ဒေန္တိ	၁၀၄
ကသိဏံ	၃၄၁
ကသိရေန သမုဒါဂစ္ဆန္တိ +	၁၂၀
ကဟာပဏိကံပိ +	၁၀၄
ကဟံ	၁၈၃
ကဠေဝရသ နိက္ခေပေါ	၅၄၊၆၉
ကံပန-အဘိပ္ပသန္နော	၁၈
ကမ္ဘုဇ္ဇိသေယ်ျ	၁၈၄
ကံသထာလေ	၂၇၆
ကံသပါတိ	၂၇
ကံသိ တုံ	၁၈၃
ကာကေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ	၆၂၊၁၀၆
ကာမစ္ဆန္ဒော	၂၄၄
ကာမတဏှာ	၇၁၊၃၀၆
ကာမနိဒါနံ	၃၁၅
ကာမပရိဠာဟော	၂၄၄

ပဒါနုက္တမော	ပိဋကော်
[က]	
ကာမပိပါသာ	၂၄၄
ကာမဘဝေါ	၅၅၊၂၉၈
ကာမမုစ္ဆာ	၂၄၄
ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတောဝ	၃၃၄
ကမဝိတက္ကော	၁၂၈
ကာမဝိတက္ကေဟိ	၁၄၇
ကာမသညာယ	၁၄၇
ကာမဟေတု ကာမနိဒါနံ	၁၀၂၊၃၁၅
ကာမာနမေတံအဓိဝစနံ	၁၃၁
ကာမုပါဒါနံ	၅၅
ကာမူပသံဟိတေဟိ	၂၆၇
ကာမူပသံဟိတာ	၁၀၁
ကာမေ ပဋိသေဝိဿတိ	၁၄၇
ကာမေသု	၃၁၄
ကာမေသု မိစ္ဆာစာရပစ္စယာ	၃၂၁
ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂါ	၁၈
ကာမေသု ပါတဗျတံ	၃၁၅
ကာမေသု မိစ္ဆာစာရော	၅၁၊၂၉၂
ကာမေသု မိစ္ဆာစာရီ	၂၈၉၊၃၂၁
ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ	၇၄
ကာယဒ္ဓာ—ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ	၆၆
ကာယဒုစ္စရိတေန	၂၄
ကာယနေယ်	၂၄၁
ကာယပဋိဗဒ္ဓါ	၃၀၉
ကာယပရိဟာရိကေန	၁၉၆
ကာယဘာဝနာနုယောဂမနုယုတ္တာ +	၂၄၀
ကာယသာ	၂၂၃၊၂၈၆၊၂၉၁
ကာယဘာဝနာ	၂၄၁
ကာယသာ ဘေဒါ	၂၄၊၃၁၅၊၃၄၀
ကာယသခ်ါရေ	၅၆၊၃၀၁၊၃၀၈
ကာယသမ္မဿတ်	၆၉
ကာယသမာစာရော	၂၇၀
ကာယသို့ ဝါ	၅၉
ကာယဝိညေယျေဟိ	၂၆၇

ပဒါနုက္တမော	ပိဋကော်
[ခ]	
ကာယဝိညေယ္ယာ	၁၀၁
ကာယာနုပဿီ	၅၉
ကာယိကာ	၃၀၉
ကာယိကံ ဝါ	၃၁၁
ကာယိန္ဒြိယံ	၂၉၉
ကာယေ ကာယာနုပဿီ	၅၇
ကာယေန ဖုသိတ္ဝာ	၃၆
ကာယော	၂၈၂
ကာယော ကိလမေယ္ယ	၁၃၀
ကာယော ပဏိဟိတော	၅၉
ကာရုညတံ	၁၈၁
ကာလကိရိယာ	၅၄
ကာလဝါဒီ	၁၉၅၊၂၉၃
ကာလသိဒ္ဓေယ်	၁၁၀
ကာလက်တော	၃၀၁
ကာလက်ရောန္တိ	၃၅၃
ကာလက်တာ	၃၆
ကာလက်ရော	၂၄၃
ကာလာမော	၁၂၅၊၁၈၂
ကာလံ	၂၃
ကာလံကိရိယာ	၆၈
ကာလေန အကာလေန ဝါ	၁၄၁
ကာလေန ကာလံ	၁၃၂၊၂၂၅၊၂၇၆
ကာသာယာနီ	၁၂၅၊၁၉၄
ကာသိနံ ပုရံ	၁၈၄
ကာဠပဗ္ဗာနိဝါ သေယျထာပိနာမ	၉၆၊၂၇၈
ကာဠာရိကာနာမ	၁၉၂
ကာဠိနာမ	၃၅၀
ကာဠီ ဒါသီ ဥဋ္ဌာပေသိ	၁၄၀
ကိစ္စကာရီ	၁၅၀
ကိဉ္စရဟိ	၃၃၂
ကိဉ္ဆေန	၁၂၉
ကိဉ္ဍသမ္ဘာဝေ	၁၂၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[က]	
ကိတ္တာဝတာ	၅၁
ကိလမတိ	၁၀၂၊၁၅၁
ကိလမထော	၁၄၂၊၁၇၉၊၃၄၂
ကိလဋ္ဌော	၀၉၊၂၀၃
ကိလောမကံ	၆၁
ကိသာဗလဂေ	၂၂၃
ကိ ံ—ကရိဿတိ	၄၃
ကိ ံအနုသယော	၃၁၁
ကိ ံကုသလဂဝေသီ	၁၃၅
ကိဋ္ဌနော	၃၀၅
ကိဋ္ဌိ	၂၇၆၊၂၇၇
ကိဋ္ဌိဒေဝ ဒေသံ	၂၃၂
ကိ ံဇာတိကာ ကိ ံပဘဝါ	၈၂
ကိန္တိ	၁၃
ကိ ံဒုက္ခာ	၃၁၁
ကိ ံနိဒါနာ	၈၂၊၂၆၂
ကိ ံနိန္နံ	၃၁၀
ကိန္နု—ဝေဒယထ	၁၁၀
ကိ ံနုခေါ အဟံ သီဃံ ဂစ္ဆာမိ	၁၃၄
ကိနု—ဥဒါဟု အသန္တံ	၁၃၉
ကိ ံနုခေါ အဟောသိ ံ ကိ ံ ဟုတ္ဘာ	၈
ကိ ံ နု ခေါ အဟံ—ပရိယေသာမိ	၁၂၅
ကိ ံပဇ္ဇာရဏ်	၃၁၀
ကိ ံပဘဝါ	၂၆၂
ကိ ံပေါဏ်	၃၁၀
ကိ ံဗလံ	၂၂
ကိ ံဘဝမာနော	၂၃၂
ကိ ံဝါဒီ ကိ ံအကွာယီ	၁၂၂
ကိ ံသမုဒယာ	၂၆၂
ကိ ံသုခါ	၃၁၁
ကိ ံဟိ သိယာ ဘောဂေါတမ	၁၄၇၊၂၃၆
ကိ ံဟိ နော သိယာ	၁၅၃၊၂၄၄
ကိ ံဟိ—ကရိဿတိ	၂၃၃
ကိဋ္ဌာပကာနိ	၂၆၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[က]	
ကိဋ္ဌိတဇာတံ	၂၃၂
ကုက္ကုဋ္ဌသုကရံ	၁၇၄
ကုက္ကုဋ္ဌပတ္တေန	၂၀၅
ကုက္ကုဋ္ဌသုကရပဋ္ဌိဂုဟဏာ	၁၉၆
ကုက္ကုဋ္ဌိယာ—အာဘိနိဗ္ဗိဒ္ဓေယ်ံ	၁၁၉
ကုက္ကုရကုဏ္ဍပ်ဝါ(ပေန)	၃၀၊၁၃၃
ကုက္ကုရံ	၁၁
ကုဋ္ဌရော	၂၃၂
ကုဏ္ဍိဂတံ	၃၄၉၊၄၅၀
ကုဏ္ဍိပရိဟာရိကေန	၁၉၆
ကုဏ္ဍိသယာ	၂၀၅
ကုဒ္ဒိလာ	၂၃၉
ကုဒ္ဒာရီ	၂၃၆
ကုဒါလပိဋ္ဌကံ	၁၄၂
ကုဒါဿုနာမာဟံ	၃၁၂
ကုပိတာ အနုတ္တမနာ	၁၄၀
ကုပိတော	၂၀၊၁၃၆
ကုမ္ဘဂ္ဂံ ဝိဝရေယျ	၁၃၁
ကုမ္ဘဂ္ဂေါ ပိဟိတော	၁၃၂
ကုမာရကာဝါ	၂၃၃
ကုမာရော	၃၃၆
ကုမ္ဘော	၁၅၉၊၁၆၁
ကုရုန် နိဂမော	၅၆ ၅၇
ကုလလေဟိ ဝါ	၆၂၊၁၀၆
ကုလပုတ္တာ	၁၆ ၁၇၀
ကုလ္လ||ပမံ	၁၄၉၊၁၅၀
ကုလ္လံ	၁၄၉
ကုသစီရမ္ပိ	၉၂
ကုသလေသု ဓမ္မေသု	၄၀
ကုသလူပသံဟိတံ	၁၃၂
ကုသလော	၁၉၂
ကုသိတဟီနဝီရိယသန္ဓောသဟေတု	၁၆
ကုသီတာ	၁၉၊၃၃၊၄၀
ကူဋာဂါရသာလာယံ	၉၀၊၂၃၀၊၂၅၅၊၃၃၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[က]	
ကူဋံ	၃၅၀
ကေတဇိနော	၃၂
ကေနစိဒေဝကရကိယေန	၂၃၁
ကေဝဋ္ဋအဿပုရဇဋိလေန	၂၀၄
ကေဝဋ္ဋပုတ္တသ	၂၅၇
ကေလိယေထ	၂၆၂
ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ	၂၀၆
ကေဝလသ	၁၅၃၊၂၆၃၊၂၆၅၊၃၃၇
ကေဝလကပ္ပံ	၁၅၀
ကေသကမ္မလမ္ပိ	၉၂၊၂၁၀
ကေသမဿုံ +	၁၇၅၊၁၉၄
ကေသမဿုလောစနာနုယောဂံအနု	၉၂
ကော အဓိပ္ပယာသော	၇၀.၁၀၉
ကော စ—ဇာနိဿာမိ	၁၀၀
ကောစဟံ ဘော +	၁၀၀
ကောစိ ဘိက္ခု	၁၃၆
ကောဠံ	၃၄၉
ကောဓနသ	၄၀၊၁၁၄ ၂၂၉
ကောဓသာမန္တာ	၂၉၀
ကောဓော	၁၆ ၄၀
ကောနာမော—ဓမ္မပရိယာယော	၁ ၂၇
ကောပဠ ဇဒါသဠ	၁၁၅
ကောပစ္စယော	၂၆
ကောပန ဝါဒေါ	၄၀
ကောပနာယသ္မန္တာနံ	၇၇
ကောပေါ	၂၀
ကောလဝိကဘိ	၉၅
ကောလစုဏ္ဏံပိ	၉၅
ကောလေဟိ ယာဝေ	၉၅
ကောလောဒကံပိ	၉၅
ကောလောပိကော	၉၂
ကော ဝါ တေ သတ္ထာ	၁၀၃
ကောဝိသေသော	၇၀၊၁၀၀
ကောသလသ	၂၃၄၊၂၀၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[က]	
ကောသုနာမ မေ ဓမ္မော	၁၀၉
ကောသမ္ဗိယံ	၃၃၁
ကောဌပံ	၂၄၅
[ခ]	
ခဠမာနံ	၆၂
ခဏသိ	၂၆၀
ခဏ္ဍဒန္ဓံ	၁၀၆
ခဏ္ဍစ္စံ	၅၄၊၆၀
ခတ္တိယကညာဝါ	၁၀၅
ခတ္တိယကုလာ	၂၀၃
ခတ္တိယပဏ္ဍိတေ	၁၀၉
ခတ္တိယပရိသာ	၀၀
ခတ္တိယမဟာသာလာနံ	၂၉၃
ခတ္တိယသ	၉၇၊၁၀၃၊၂၃၄
ခန္ဓဋ္ဌိကံ	၆၂၊၁၀၇
ခန္ဓာနံ ပါတုဘာဝေါ	၅၄
ခန္ဓာနံ ဘေဒေါ	၆၀
ခန္ဓေါ	၁၅၀
ခမနီယံ	၂၁၂
ခယဓမ္မတာ	၂၀၁
ခယာ ရာဂသ ဝိတရာဂတ္တာ	၄
ခရာ	၁၁၊၃၁၅
ခရိုဂတံ	၂၀၀
ခလိတသိရံ	၁၀၆
ခလု	၁၀၀
ခါဏုံ	၁၁
ခါယိတေ	၆၀
ခါရုပတစ္ဆိကမ္မံ +	၁၀၄
ခိပ္ပမေဝ	၁၀၂၊၃၃၆
ခိလဇာတော	၁၁၀
ခီဏာဇာတိ	၂၅
ခီဏာသဝါ	၄၊၀၇၊၁၅၇၊၂၂၀၊၂၃၆
ခီရောဒကီဘူတာ +	၂၁၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ခ]	
ခုဒ္ဒကေ ပါဌေ	၉၃
ခုပ္ပိပါသာယ	၁၀၂
ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ခေမတံ	၄၄
ခေမပ္ပတ္တော	၈၇
ခေမံ	၁၃၁၊၁၄၉၊၂၂၉
ခေမန္တဘူမိံ	၂၇၆
ခေဠော	၂၀၃
ခေါ(တတြ ခေါ) +	၁
[ဂ]	
ဂင်္ဂါယနဒီယာ	၁၄၃၊၂၂၆
ဂစ္ဆတိပန	၄၃
ဂစ္ဆန္တော ဝါ ဂစ္ဆာမိတိ	၅၉
ဂဏာဝစရိယာ	၂၁၀
ဂဏာနံ	၂၃၄
ဂဏိနော	၂၁၀
ဂဏိ ဂဏာစရိယံ	၂၃၀
ဂဏံ	၃၂၉
ဂတယောဗ္ဗနံ	၁၀၆
ဂတိ	၃၄၃၊၃၅၂
ဂတေ ဌိတေ	၆၀၊၂၇၃
ဂထိတာ	၁၇၃၊၁၀၆
ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗဿ	၁၄၄
ဂန္ဓသမ္ဘဏ္ဍော	၃၂၄
ဂန္ဓေန	၃၂၃
ဂန္ဓဗ္ဗော	၂၆၆
ဂဗ္ဘဿာဝက္ကန္တိ	၂၆၆
ဂမ္ဘီရဂတာ	၉၆
ဂမ္ဘီရာဂမ္ဘီရပညာ	၁၆၆
ဂမ္ဘီရော	၅၀၊၁၄၂၊၁၄၀၊၂၃၁
ဂမနာယ	၁၄၉
ဂယာ	၄၄
ဂရုကရဏာ	၃၃၂
[ဂ]	
ဂရုကရောဝိယ	၃၄၉
ဂရု စ ဘာဝနီယော စ	၃၄
ဂရုဘာရံ	၂၆၆
ဂရုံကရောတိ(ထ)	၂၃ဂ၊၃၅၃
ဂရုံကရေယ္ယုံ(ကရောန္တော)	၂၉၊၁၄၁
ဂလန္တေန လေဟိတေန	၁၄၀
ဂဟဏတ္ထာယ	၁၄၉
ဂဟနေနဂဟနံ	၉၄
ဂဟပတယော	၂ဂ၇
ဂဟပတာနံ	၁၃၉
ဂဟပတိကာ	၂၂၅
ဂဟပတိပဏ္ဍိတေ	၁၉၀
ဂဟပတိစီဝရမရော	၃၁
ဂဟေတုံ	၃၁၃
ဂဠန္ဓေန	၃၅၄
ဂါမဂတံဝါ	၂ဂ၉
ဂါမဏ္ဍလာ	၉၅
ဂါမန္တဝိဟာရီ	၃၁
ဂါမတော +	၂၁၄
ဂါမန္တသမ္ဘတေသု	၁၃၀
ဂါမဓမ္မာ	၁၉၅
ဂါမဿဝါ နိဂမဿဝါ	၁၃ဂ
ဂါရယှာ	၁၅
ဂါဝီ	၃၃၆
ဂါဝီ ဝမိတ္တာ	၆၁
ဂါမံ အဂမံသု	၁၆၉
ဂိဠာဘာဝသဏေ	၂၁၂
ဂိဠာသားလဝနံ	၂ဂ၃
ဂိဠျာကူဋေ	၁၁၀
ဂိဠျော်ဟိ ဝါ	၆၂၊၁၀၆
ဂိမှာနံ ပစ္ဆိမေ မာသေ	၁၃၀၊၃၁၅
ဂိရိဂုဟံ	၂၂၃
ဂိရိဗ္ဗဇေ	၃၁
ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခရုနံ	၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဂ]	
ဂိဝဋ္ဌိကံ	၆၂၊၁၀၇
ဂုတ္တဒ္ဓါရ	၂၇၁
ဂူထကူပေါ	၉၀
ဂေမိတစိတ္တာ	၃၄၇
ဂေမိ	၃၄၇
ဂေဟသိတာ +	၁၃၇
ဂေဟံ	၂၇ဂ
ဂေါဃာတကန္တေဝါသီ	၆၁
ဂေါဃာတကော ဝါ	၆၁
ဂေါစရဂါမံ	၁၇ဂ
ဂေါစရကုသလော	၂၂၅
ဂေါဏံ	၁၁
ဂေါတ္တရက္ခိတာ	၂ဂ၉
ဂေါနကတ္ထတော	၉၀
ဂေါပရိဏာယကာ	၂၂၄
ဂေါပါလကာ	၆၃၊၂၂၆၊၃၅၁
ဂေါပါနသိယော	၉၆၊၁၄ဂ
ဂေါပါနသိဝက်ံ	၁၀၅
ဂေါပ္ပကဋ္ဌိကံ	၆၂၊၁၀၇
ဂေါမယဘူ	၃၅၁
ဂေါမယဘက္ခေါ ဝါ	၉၂
ဂေါဝိကန္တကေန	၂၄၇
ဂေါသာလော	၂၁၀
ဂေါသီဠသာလဝနဒါယေ	၂၁၂
[ဃ]	
ဃဋ္ဌတော	၁၀၂
ဃဋ္ဌိကံ	၂၆၇
ဃဏ္ဍေသာမိ	၁၆၉
ဃမ္မပရိဋ္ဌဟံ	၂ဂ၃
ဃမ္မပရေတော	ဂ၉၊၂ဂ၂
ဃမ္မာဘိတတ္တော +	ဂ၉၊၂ဂ၂
ဃရုဝါသော	၁၉၃
[ဃ]	
ဃသန္ဓိမညေ	၃၃
ဃာတေတာယ ဝါ ဃာတေတုံ	၂၃ဂ
ဃာနဝိညေယ္ယေဟိ	၁၀၁၊၂၆၇
ဃာနဋ္ဌ—ဂန္ဓေ စ	၆၅
ဃာနိန္ဒြိယံ	၂၉၉
ဃောရဝိသံ	၂၃၉
[စ]	
စကၠမတိ	၃ဂ၉
စက်ၠမေန	၂၇၂
စက်ၠမန္တသ	၂၁
စက္ခာယတနံ	၅၅
စက္ခုကရဏီ	၁၆
စက္ခုဋ္ဌ ပဇာနာတိ	၆၅
စက္ခုဋ္ဌ—စက္ခုဝိညာဏံ	၁၂၅
စက္ခုမန္တော ရူပါနိ ဒက္ခန္တိ	၂၅
စက္ခုမာ	၂၇ဂ
စက္ခုန္ဒြိယံ	၂၉၉
စက္ခုန္ဒြိယသံဝရသံဝုတော	၉
စက္ခုဘူတော +	၁၂၅
စက္ခုလောကေ ပိယရူပံ	၇၁
စက္ခုဝိညာဏံ လောကေ	၅၆၊၇၂
စက္ခုဝိညေယ္ယာ +	၁၀၁၊၂၆၇
စက္ခုသမ္ဖဿော လောကေ	၅၅၊၇၂
စက္ခုသမ္ဖဿဇာ	၅၅၊၇၂
စဂ်ံဝါရံ	၁၅ဂ
စဂ်ံဝါရန္တိ—အဓိဝစနံ +	၁၆၁
စဏ္ဍိ	၁ဂ၀
စဏ္ဍံ ဟတ္ထိ ပရိဝဇ္ဇေတိ	၁၁
စတ္တာရော ဓမ္မာ အက္ခာတာ	၇၇
စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ	၃၀ဂ
စတုက္ကဏ္ဏိတော	၉၄
စတုဗ္ဗိဓံ	၂ဂ၇၊၂ဂ၉
စတုမဟာပထေ	၆၁၊၁၃ဂ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ဂ်ော
[စ]	
စတ္တံ(ခေါ်)	၄၂
စန္ဒနီကာယဝါ	၈၈
စန္ဒနီကံ	၁၁
စန္ဒိမသူရိယာ	၃၄၂
စပလာ	၃၂
စရန္တမ္ပိ	၂၇၈
စရမာနော	၁၇၈၊၁၈၇၊၂၃၆၊၂၈၅
စဝနမမ္ပံယေဝ	၃၃၈
စဝမာနေ	၂၃
စာဂေါ	၅၃၊၇၂၊၃ဝ၆
စာတုမဟာရာဇိကာနံ	၂၉၄
စာတုမဟာဘူတိကဿ	၁၆ဝ
စာရိတ္တံ	၂ဝ၉
စာရိကံ	၂ဝ၅
စိဂ္ဂုလကံ	၂၆၇
စိတ္တကွေပံ	၂၄၁
စိတ္တပဋ္ဌိဗဒ္ဓါ	၃ဝ၉
စိတ္တဘာဝနာနုယောဂမနုယုတ္တာ	၂၄၁
စိတ္တဘာဝနံ	၂၄ဝ
စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တံ	၁၆၄
စိတ္တဿ	၃၅၂
စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ	၁၁၉
စိတ္တသင်္ခါရော	၅၆၊၃ဝ၁၊၃ဝ၈
စိတ္တာနုပဿီ	၆၄
စိတ္တာနုပဿနာ	၆၄
စိတ္တုပ္ပါဒမ္ပိ ဗဟုကာရံ	၄၈
စိတ္တုပ္ပါဒပရိယာယော	၅ဝ
စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ	၅၇
စိတ္တေ သံကိလိဋ္ဌေ	၃၉
စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ ပဒဟတိ	၇၄
စိန္တိတော	၁၈ဝ
စိရပဗ္ဗဇိတာ	၂၂၄
စိရရတ္တာယ	၃၅၈
စိရဿုတာနော—မမ္မိ ကထံ သဝနာယာတိ	၁၇၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ဂ်ော
[ဓ]	
စိယတိ	၃၅၈
စိရကဝါသိကံပိ	၁ဝ၄
စိဝရ။ပ။ ပရိကွာရာနံ	၃၆ ၂၂၆
စုဏ္ဏကဇာတာနိ	၆၃၊ဝ၀၃
စုတိစဝနတာ	၅၄၊၆၈
စေ အက္ကောသေန္တိ (တတြစေ—အက္ကောသေန္တိ)	၁၅၅
စေ ဂရုံ ကရောန္တိ (တတြစေ—ဂရုံ ကရောန္တိ)	၁၅၅
စေတသာ	၂၂၃၊၂ဝ၂၊၂ဝ၃၊၃ဝ၈
စေတသာ စေတောပရိစ္စ	၃ဝ
စေတသာ စိတ္တံ အဘိနိဂ္ဂဏှိတဗ္ဗံ	၁၃၄
စေတသိကာ	၃ဝ၉
စေတသိကံဝါ	၃ဝ၁
စေတသော	၁၂၃၊၂၃၆
စေတသော ပသာဒံ	၁၂၃
စေတသော ပရိဝိတက္ကော	၃၂
စေတသော ဝိနိဗန္ဓာ	၁၁၃
စေတောခီလာ +	၁၁၃
စေတော ပရိဝိတက္ကံ	၁ဝ၈၊၃ဝ၈
စေတော ပရိယာယံ	၃၂၆
စေတောဝိမုတ္တိ +	၁၇၁၊၂ဝ၉၊၃ဝ၅
စေတောဝိမုတ္တိ	၃ဝ၊ဝ၆၊၂၆၃၊၂ဝ၃၊၂၉၄
စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ	၂၉၃
စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ	၂၉ဝ
စေတောဝိမုတ္တိယာ	၃ဝ၂
စေတောသမထံ	၃ဝ၄
စေတောသမထမနုယုတ္တော	၂၂ဝ
စေ ပရိဘာသန္တိ	၁၅၅
စေ မာနေန္တိ	၁၅၅
စေ ရောသေန္တိ	၁၅၅
စေ ဝိဟေသေန္တိ	၁၅၅
စေလဏ္ဍုပကေန	၁၆၇
စောဒကံ အပသာဒေတိ	၁၁၅

ဟဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[စ]	
စောဒကံ ပစ္စာရောပေတိ	၁၁၅
စောဒကံ ပဋိပ္ဖရာဘိ	၁၁၅
စောဒိတော စောဒကေန	၁၁၅
စောဒေယျုံ	၂၈
[ဆ]	
ဆကဏကာယပိ ဩသိဉ္စန္တိ	၁၀၃
ဆဋ္ဌနိယခမ္မော +	၁၃
ဆဋ္ဌိတံ	၆၂
ဆတ္တာလံ	၂၀၃
ဆန္ဒရာဂဝိနယေ—ပဟာနံ	၁၀၅
ဆန္ဒရာဂဝိနယော	၂၀၆
ဆန္ဒရာဂေါ	၃၀၇
ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ	၁၁၉
ဆန္ဒူပသံဟိတာပိ	၁၃၂
ဆဖဿာယတနိကော	၃၅၅
ဆဗ္ဗဂိယာ	၁၈၆
ဆမ္ဘိဘိရုကဇာဘိကသန္ဓောသဟေတု	၁၉
ဆမ္ဘီ	၁၉
ဆယိမေ +	၅၅
ဆဝဋ္ဌကာနိ	၉၅
ဆဝဒုဿာနိပိ	၉၂
ဆဝိဝဏ္ဏော	၁၈၃
ဆိဒ္ဒဝါစ	၂၇၀
ဆိန္နကုက္ကုစ္စံ	၁၂၂
ဆိန္နဘဿရာ	၁၄၃
ဆိန္နသဿရာ	၁၄၃
ဆိန္နပိလောတိကော +	၁၅၇
ဆေဒနုဝဓူပဟတသာကာဟာ	၁၉၆
[ဇ]	
ဇင်္ကလာနံ	၁၉၉
ဇယ်ဋ္ဌိကံ	၆၂၊၁၀၇
ဇယ်ဝဝိဟာရံ	၁၂၂၊ ၂၃၀

ဟဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဈ]	
ဈာနဉ်ဈာယိဝိယ +	၃၁
ဈာနာဝရဏမတ္ထောနု	၂၈၁
ဈာယိလကၡဏ	၂၈၁
ဈနတံ	၁၈၁
ဈနော	၂၃၉
ဈမ္ပေ စ္ဆာယယာယ	၂၅၀
ဈရသာလသယ	၉၆၊ ၂၄၈
ဈာ ဇိရဏတာ	၅၄ ၆၈
ဈာမမ္ပာနံ	၇၁
ဈာမမ္ပော—ပရိယေသတိ	၁၇၄
ဈလာဘုဈာ ယောနိ	၈၈
ဈာန်ကို	၃၀၁
ဈာဂရိတေ ဘာသိတေ	၆၀
ဈာဂရိယေ	၂၃၃
ဈာဂရိယံ အနုယုတ္တာ	၃၂၊ ၃၃၊ ၂၃၂
ဈာဏုကမတ္တံ	၂၀၄
ဈာတကော	၂၂၇
ဈာတမေဝ	၂၈၁
ဈာတရူပ်	၄၃
ဈာတရူပရဇတံ	၁၇၄
ဈာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ဈာတိ	၆၈
ဈာတိဇရာဘိဘူတံ	၁၈၁
ဈာတိဇရာမရဏိယာ	၂၇၈ ၃၄၉
ဈာတိမမ္ပာ—ဥပဓယော	၁၇၄
ဈာတိမမ္ပော—ဈာတိမမ် +	၁၇၄
ဈာတိပိ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ	၅၃
ဈာတိယာ။ ပ။ ဥပါယာသေဟိ	၈၀
ဈာတိယာ—ဇရာယ	၈
ဈာတိ သဠာတိ	၅၄
ဈာတိသံသာရော	၁၅၄
ဈာတိ—ဈာတိသမုဒယဠ	၅၄
ဈာနတာ	၂၂၉
ဈာနတာ ပဿတာ	၆၊ ၂၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဇ .]	
ဇာနန္ဓေနာဝုသော	၁၁၆
ဇာနံ ဇာနာတိ	၁၂၅
ဇာနံ ပဿံ	၁၇၈
ဇာနမေဝ	၃၅၀
ဇာနံဝါ	၂၉၀
ဇာနာမိ ခေါ တာဟံ ပါပိမ	၃၄၁
ဇာနာမိတိ	၂၉၀
ဇာနာသိ	၂၉၀
ဇာနိ ံဝါ ဂရဟံဝါ	၁၂၉
ဇာပေတာယံ ဝါ ဇာပေတုံ	၂၃၄
ဇိဂုစ္ဆေယ္ယ	၁၃၃
ဇိဃစ္ဆာယ ဒုဗ္ဗလ္ယပရေတာ	၁၃၊၁၂
ဇိဃစ္ဆာယ	၁၁
ဇိဃစ္ဆိတာနမ္ပိ	၃၁
ဇိဏ္ဏော ဝုဒ္ဓေါ—မဟာလ္လကော	၉၈
ဇိတာ	၁၇၄
ဇိဝှာ—ရသေစ	၆၆
ဇိဝှံ နိလ္လာဇေတ္မာ	၁၂၃
ဇိဝှါယ တာလုံ အာဟစ္စ	၁၃၄
ဇိဝှါဝိညေယ္ယာ	၁၀၁၊၂၆၂
ဇိတိန္ဒြိယံ	၂၉၉
ဇိရိယတိ	၂၀၄
ဇိဝန္တံ်ပိ သူလေ ဥတ္တာလေန္တိ	၁၀၄
ဇိဝိကံ် ကပ္ပေမိ	၁၀၂
ဇိဝိကတ္တာ	၃၂
ဇိဝိတကာမော	၃၂၂
ဇိဝိတံ် ကပ္ပေတိ	၇၄
ဇိဝိတပရိက္ခာရာ	၁၂၀
ဇိဝိတိ'န္ဒြိယသုပ္ပဋေဒါ	၅၄၊၆၉
ဇေဂုစ္ဆတာစ	၃၁
ဇေဂုစ္ဆီ၊ပရမဇေဂုစ္ဆီ	၉၁
ဇောတိမာလိကမ္ပိ +	၁၀၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဈ]	
ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ	၈၆
ဈာယတော	၃၀၀
ဈာယထ၊မာပမာဒတ္ထ	၅၀
ဈာယိနော	၃၅၂
[ဉ]	
ဉာဏကရဏီ	၁၆
ဉာဏဋ္ဌ—ဉဒပါဒိ	၁၇၈၊၁၈၆
ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထं	၁၆၄
ဉာဏဒဿနံ +	၁၁၀၊၂၀၉
ဉာဏဒဿနာနိသံသ	၂၀၉
ဉာဏဘူတော	၁၂၅
ဉာဏသုခါ	၃၁၁
ဉာဏဝါဒဋ္ဌ	၁၇၆
ဉာတ္ထတ္ထာပနော	၃၂၂
ဉာတညတရေန	၂၃၁၊၂၅၂
ဉာတာ	၂၁၀
ဉာတိပရိဝတ္တံ	၁၉၄
ဉာတိမဏ္ဍကတောဝါ	၂၈၉
ဉာတိရက္ခိတာ	၂၈၉
ဉာတိသာလောဟိတာ	၇၀၊၁၆၆၊၂၈၁၊၃၁၁၆
ဉာတိ	၃၆
ဉာယပ္ပဋိပန္နော	၆၂
ဉာယဿ အဓိဂမာယ	၅၇
[ဌ]	
ဌာနံ ခေါ ပနေတံ	၇၇
ဌာနဋ္ဌ ဌာနတော	၈၅
ဌာနသော၊ဟေတုသော	၈၅
ဌိတိယာ	၂၆၂
ဌိတိသုခါ +	၃၁၁
ဌိတော	၂၂၈
ဌိတောဝါ ဌိတောမှ"တိ	၉၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ခ]	
ခုံသမကသဝါတာဘပ	၁၀၁
ခုံသေယျ	၁၄၈
ခုဟာမိ	၃၅၈
ခုဟိဿသိ	၃၅၈
[ဂ]	
တက္ကပရိယာဟတံ	၈၃
တက္ကရသ	၉၇၊၃၃၄
တစော	၂၀၀
တစ္ဆတိ	၃၂
တဇ္ဇော	၂၀၆
တဏှာကွယာယ	၁၅၁
တဏှာကွယေ	၁၈၄
တဏှာကွယဝိမုတ္တော	၃၅၂
တဏှာနံ ခယာ။ပ။ပဋိနိဿဂ္ဂါ	၅
တဏှာဇာတိကာ	၂၆၂
တဏှာဇာတိကာ—ပဘဝါ	၈၂
တဏှာနိဒါနာ	၂၆၂
တဏှာနိဒါနာ—သမုဒယာ	၈၂
တဏှာသမုဒယာ	၅၃၊၂၆၂
တဏှာနိရောဓာ	၅၃၊ ၂၉၉
တဏှာသခ်ယဝိမုတ္တော	၂၅၃
တဏှုပါဒိန္နဿ	၂၀၁
တတ္တေန တေလေန	၁၀၄
တတောနိဒါနံ ၁၂၆၊၁၂၉၊၁၄၈၊ ၂၂၄ ၂၂၅	
တတောနိဒါနံ—ဘယံ	၁၃၀
တတြတတြ	၃၁၆
တတြတတြာဘိနန္ဒိနီ	၅၃
တတြသုမေ ဣဒံ။ပ။ဟောတိ	၉၁
တထတ္တာယ	၃၈၉
တတ္ထ	၂၇၈
တတ္ထ တိရေ	၂၇၈
တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယိ	၃၇
တ:ထာဂတပဝေဒိတံ	၂၈၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ထ]	
တထာစ ဣရိယတိ	၈၉
တထာတထာနံ ပဇာနာတိ	၅၉
တထာတထာ	၁၈၅
တထာနံ(တံ)ဗျာကရေယျာသိ	၂၃၄
တထာနံ ဗျာကရေယျာထ	၁၁၂
တထာဂတပဒံ	၁၉၉
တထာဂတော	၁၂၅ ၁၅၅၊၃၂၆
တထာဂတပ္ပဝေဒိတော	၂၂၅၊၃၃၇
တထာဘူတံ တထာဘူတောဝ	၂၁
တထာယံ ပုဂ္ဂလော ပဋိပဇ္ဇော	၈၉
တထာရူပါနံ	၂၈၆
တထာရူပါသု	၂၈၉၊၃၃၃
တထာရူပိ	၁၉၅၊ ၂၉၀၊ ၂၉၂
တထာဟိ သော	၂၂၇
တထူပမံ	၂၁၁၊၁၈၁၊ ၂၈၀
တထေဝ ဌဿာမိတိ	၁၅၀
တထေဝ ဌဿတိ	၈
တဒနုတ္တရိ	၄၅၊၁၈၅
တဒါရမ္မဏံ	၁၄၂
တဒါယတနံ	၃၁၂
တဒါဟာရသမ္ဘဝံ	၂၆၁
တဒါဟာရနိရောဓာ	၂၆၁
တဒေဝိဒံ ဝိညာဏံ	၂၅၈
တနုတ္တာ	၂၂၈
တနုဘူတာ	၁၅၇
တနုပ္ပတ္တပလာသော	၉၀
တပ္ပစ္စယာ	၂၁၄
တပတေစ	၃၂၅
တပဿီ ပရမတပဿီ	၉၁
တပဿိတာယ	၉၁
တပသာ ဗျန္ဓိဘာဝေါ	၁၁၁
တမ္မိ နော နတ္ထိ	၁၀၂
တပေါကမ္မမေဝ	၃၄၁
တမဂတိ	၃၂၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[တ]	
တာဝတိံ သာနံ	၂၉၄
တာဝမဟလ္လိကာယ	၂၀၁၊ ၂၀၄
တာလဝဏ္ဏေန	၂၀၅
တာလာဝတ္ထုကတာ	၁၅၄၊ ၃၀၄၊ ၃၄၉
တာလုံ အာဟစ္စ	၂၄၅
တိက္ခိန္ဒြိယေ	၁၈၁
တိဋ္ဌတောစ	၁၁၀
တိဋ္ဌန္တမ္ပိ	၂၇၈
တိဋ္ဌတု ဘိက္ခဝေ အစ္ဆရိယသော	၂၅
တိဋ္ဌတု ဘိက္ခဝေ ဇကေဝယံ	၂၅
တိဋ္ဌန္တု ဘိက္ခဝေ သတ္တဝဿာနိ	၂၅
တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ	၁၄၉
တိဏဘက္ခာပိ	၁၇၀
တိဏဘက္ခောဝါ	၉၂
တိဏဟာရကံဝါ	၉၃
တိဏုက္ကုပမာ	၁၄၅
တိဏုက္ကံ	၁၄၃
တိဏောဒကသခ်ံယေ	၁၆၈
တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆာ	၄၈
တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော	၁၉၊ ၁၉၈၊ ၂၃၇၊ ၂၇၃
တိဏ္ဏံ သင်္ဂတိ ဖဿော	၁၂၅
တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ	၃၆
တိဏ္ဏောတရဏာယ	၂၃၈
တိတ္ထကာလာဗု	၉၆၊ ၂၄၉၊ ၃၂၂
တိန္ဒုကခါဏု	၉၃
တိတ္ထကရ	၂၁၀
တိတ္ထံ	၂၂၅
တိဗ္ဗဂါရဝါ	၃၃
တိဗ္ဗရာဂဇာတိကော	၃၁၇
တိဗ္ဗာ	၁၉၊ ၃၁၅
တိဗ္ဗာ—ခရု—ကဋ္ဌကာ	၁၁၀
တိဗ္ဗာဟေက္ခာ	၃၃၆
တိဗ္ဗာနံ	၁၁၊ ၉၀
တိရစ္ဆာနယောနိ	၈၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[တ .]	
တမ္မယော	၃၂၉
တမေနံ ဂရုဘာဝံ	၂၆၆
တမေဝ ဥဒကရဟဒံ	၂၇၆
တမောဝိဟတော	၂၃
တမောခန္ဓေန	၁၈၀
တမ္မာ ဒါသဗ္ဗာ	၂၇၅
တမ္မာဝ ဥဒကရဟဒါ	၂၇၆
တမ္ပိတမ္ပိ သတ္တာနိကာယေ	၅၄
တရုဏကာနံ ဓေနုပကာနံ	၉၄
တရုဏဝစ္ဆာ	၃၃၆
တရုဏကော	၂၂၇
တရုဏာ	၃၁၆
တရုဏာယ	၃၁၅
တသ္မာဝမ္မာ	၁၂၃
တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ	၅
တသိတော	၈၉၊ ၂၈၃
တံကိံ မညတိ	၁၈၈
တံကိံ မညထ	၁၄၂
တံကိသ္မေဟေတု	၂၊ ၁၄၂
တံစိတ္တံ အပ္ပဟာယ	၈၇
တံဒိဋ္ဌိ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇိတ္မာ	၈၇
တံဝါစံ အပ္ပဟာယ	၈၇
တံ ဝေါ ဘဝိဿတိ—သုခါယ	၁၄၄
တဉ္စ မဂ္ဂံ သမာရုဠ္ဟော	၈၉
တညေဝေတ္ထ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ	၂၃၄
တာဏံ	၂၃၅
တာဒိသံ	၂၄၀
တာဒိသော	၁၃၃
တာယပိ-ဗ္ဗရိယာယ	၁၈၅
တာယပိ-ဒုက္ခရကာရိကာယ	၁၈၅
တာယပိ-ဉာဏဒဿနဝိသေသတ္ထိ	၁၈၅
တာယပိ-ပဋိပဒါယ	၁၈၅
တာဝတက်	၃၄၁
တာဝတကေနေဝ	၂၂၀၊ ၂၄၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[တ]	
တိရိယံ	၄၃၊၂၂၇၊၂၈၂၊၃၀၃
တိရိယံ တာလစ္ဆာယံ	၉၈
တိရိဋ္ဌာနိပိ	၉၂
တိရောကုဋ္ဋံ တိရောပါကာရံ	၃၇၊၈၄
တိရောဘာဝံ	၈၄၊၃၇
တိရောပဗ္ဗတံ	၈၄
တိလကာဟတကတ္တံ	၁၀၆
တိလာနံ တဏ္ဍုလာနံ	၆၁
တိဝိဓံ+	၂၈၇
တိဝိသာခံ	၁၂၃
တီရေ	၂၂၆
တီဟမတ်ဝါ	၆၂
တုစ္ဆာ	၁၅၅၊၂၃၆
တုဋ္ဌံ	၂၇၀
တုဏ္ဍိ	၂၂၂
တုဏ္ဍိဘာဝေ	၆၀၊၂၃၄၊၂၂၃
တုဏ္ဍိဘူတော	၁၄၇၊၂၃၆၊၂၆၀
တုဝံ	၃၅၈
တုလာကူဋ္ဌ ကံသကူဋ္ဌ မာနကူဋ္ဌ	၁၉၆
တုသိတာနံ	၂၉၃
တူလိနိ	၁၄၃
တေအန္ဓယာ	၃၂၈၊၃၃၀
တေအာကာရာ	၃၃၀
တေနဟိ	၂၃၄
တေနစမ္မ အတ္တမနာ	၁၁၁
တေ ပဇဟေယျာသိ	၁၃၇
တေရောဝဏ္ဏိကာနိ+	၆၃၊၁၀၇
တေလပဒ္ဓေါတံ	၂၅
တေသံ တေသံ – ပဋ္ဌိလာဘော	၆၈
တေသံ တေသံ သတ္တာနံ	၅၄
တေသံ တေကာရာ	၃၆
တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ	၃၀၈
တေသမဟံ အညတရော	၁၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ထ]	
ထေါ်ဝိတက္ကာနံ အာဒီနဝေါ	၁၃၃
ထေလပွဒီပဿ	၃၀၀
[ဒ]	
ဒဠ္ဒါ	၄၈
ဒဠ္ဒါ အတိမာနီ	၁၁၅
ဒမ္မဋ္ဌ	၁၆၊၄၀၊၃၃၆
ဒလေနဒလံ	၉၄
ဒလေါ	၁၅၀
ဒါမသာ	၁၄၆၊၂၅၈
ဒိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတော	၁၉၊၄၇၊၃၃၅
ဒိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌာနသန္နောသဟေတု	၁၉
ဒုသ္ဌ	၂၆၀
ဒုသောဒကံ	၉၂
ဒူရံပိ	၂၃၀
ဒူလံဝါ	၁၄၄
ဒေတတော	၈၊၁၅၂
ဒေတော	၁၉၅
ဒေယျသင်္ခါတံ	၂၈၉
ဒေရဝါဒဋ္ဌ	၁၇၆
[ဓ]	
ဓကွာ	၁၃၆
ဓကွော	၅၈၊၂၇၉
ဓက်ကြောယျ	၄၂၊၂၄၀
ဓက်ကြေန ပဿေန	၂၇၂
ဓက်ကြေန ဟတ္ထေန	၁၃၈
ဓက်ကာယ ဒိသာယ	၂၇၆
ဓဏ္ဍပရုယနံ	၁၀၆
ဓဏ္ဍေန	၃၄၀
ဓဏ္ဍပါဏိသက္ကောပိ +	၁၂၂
ဓဏ္ဍေဟိပိ	၁၀၃၊၁၉၂
ဓဏ္ဍဝါကရုဟိ	၁၆၈
ဓဏ္ဍဒါန – မုသာဝါဒါနံ	၁၂၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ကော်
[၁ .]	
ဒန္ဓဇိုက်	၆၂၊၁၀၇
ဒန္ဓေဘိဒန္ဓမာဓဝယ+	၁၃၄၊၂၄၅
ဒန္ဓောဒမထာယ	၂၃၀
ဒဒ္ဒုလဘက္ခာပိ	၁၇၀
ဒဒ္ဒုလဘက္ခောဝါ	၉၂
ဒဓိစ	၃၂၅
ဒဗ္ဗစာတိကော	၁၂၇
ဒမ္မဂါဝေါ	၂၂၇
ဒယာပန္ဓော+	၁၉၄၊၂၉၂
ဒဝဋ္ဌာဟောဝါ	၃၁၆
ဒဝါယ	၂၇၁
ဒဿနံ	၁၀၃၊၂၀၆
ဒဿနကာမာ	၂၃၂
ဒဿနမူလိကာ	၃၃၀
ဒဿနာနုတ္တရိယေန	၂၃၀
ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ	၆
ဒသဝဿသဟဿာနိ	၃၅၆
ဒဟရော	၃၃၆
ဒဟရောဝ	၁၇၅
ဒဟရောယုဝါ	၃၃၊၉၇
ဒဟတိဝါ	၁၅၆
ဒဟာမ	၃၅၁
ဒဟေယ္ယဝါ	၁၅၆
ဒဠ္ဍမမ္မာ	၉၀
ဒဠ္ဍာ	၃၃၀
ဒါယပါလော	၂၁၂
ဒါရဘရဏာယ	၂၇၄
ဒါရုဏော	၂၀၉
ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ဒါသိဒါသံ	၁၇၄
ဒါသော	၂၇၅
ဒိဋ္ဌံ	၃၊၁၅၀
ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရုနံ	၃၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ကော်
[၁]	
ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရံ	၂၅
ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရမနုယုတ္တော	၃၄၀
ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရု ဝုစ္စန္တိ	၄၆
ဒိဋ္ဌာနုဂတိ	၁၇
ဒိဋ္ဌိကန္တာရံ	၀
ဒိဋ္ဌိဂတံ	၀၊၃၃၀
ဒိဋ္ဌိဟာနံ	၀
ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ+	၁၅၀၊၁၅၁
ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာခိဋ္ဌာနပရိယုဋ္ဌာနာဘိနိ – ဝေသာနုသယာနံ+	၁၅၁
ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ	၀
ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓတ္ထံ	၁၆၄
ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော	၃၃၅
ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တံ	၀
ဒိဋ္ဌိဝိသူကံ	၀
ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ	၅၅
ဒိဋ္ဌေဝခမ္မေ	၃၉၊၄၅၊၁၅၅၊၁၀၅၊၁၉၀
ဒိန္နပါဋိကခ်ီ	၁၉၄
ဒိန္နာဒါယီ	၁၉၄
ဒိန္နံ	၂၉၁၊၂၉၃
ဒိဗ္ဗာယသောတခေတုယာ	၃၀၊၀၅
ဒိဗ္ဗေစ မာနုသေစ	၀၅
ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ	၂၃၊၁၀၃
ဒိဗ္ဗောဇံ	၂၄၀
ဒိဝသံ	၂၇၂
ဒိဝါ ဥဋ္ဌာသိ	၁၃၉
ဒိဝါတရံယေဝ ဥဋ္ဌာသိ	၁၄၀
ဒိဝါဒိဝသ	၁၀၇
ဒိဝါယေဝ သမာနံ	၂၁
ဒိဝါဝိဟာရာယ	၁၂၂
ဒိဝါဝိဟာရံ+	၁၂၂၊၂၃၂
ဒိသာ	၃၄၂
ဒိသာ ဝိဒိသာဝိက္ခိတ္တာနိ	၆၂၊၁၀၇
ဒိသန္ဓိစေဝ	၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[၁]	
ဒီဃံဝါ ပဿသန္တော	၅၀
ဒီဃံဝါ အဿသန္တော	၅၈
(ဒီဃံ)အဿာမိတိ	၅၈
(ဒီဃံဝါ)အဿန္တော	၅၈
ဒီဃတောစ	၁၈၈
ဒီဃရတ္တံ ၁၀၉၊၁၄၄၊၁၅၆၊၁၈၃၊၂၁၇၊၂၂၇ ၃၂၂၊၃၃၂	
ဒီဃလောမိကံ	၂၃၁
ဒီဃာယုကာ	၁၆၈
ဒီပိဟိဝါ ခဏ္ဍမာနံ	၁၀၆
ဒီပိဟိဝါ	၆၂
ဒီပံ	၃၅၈
ဒုက္ကရကာရိကာယ	၉၂၊၁၁၀
(ဒုက္ကရံ)ပဝိဝေကံ	၁၇
ဒုက္ခံ ၂၂၈၊၃၁၁၊၃၁၅၊၃၂၂၊၃၂၂	
ဒုက္ခံ အလ္လီနော	၂၃၅
ဒုက္ခံ ဝါ ဝေဒနံ	၆၃
ဒုက္ခဿ ပဇာနာတိ	၅၃
ဒုက္ခန္တိပိ	၂၉၆
ဒုက္ခက္ခန္ဓော	၁၀၂
ဒုက္ခက္ခယာယ	၃၃၄
ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာယ	၅၇
ဒုက္ခမေမုန	၆၉
ဒုက္ခနိရောဓေ ဉာဏံ	၇၃
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ	၇၃
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါ	၇၃
ဒုက္ခနိရောဓဿ ပဇာနာတိ	၅၃
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒဿ	၅၃
ဒုက္ခပရေတောဝ	၂၀၇
ဒုက္ခပ္ပဋိကူလော	၃၂၃
ဒုက္ခပ္ပဓာနေန	၂၄၆
ဒုက္ခဗဟုလာ	၉၀
ဒုက္ခဝိပါကာ ၂၇၊၃၂၊၃၃၊	၅၆၊၃၂၊၃၄၉
ဒုက္ခဿစ ပဟာနာ	၂၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[၁]	
ဒုက္ခဿန္တံ ကရေယျန္တိ	၃၇
ဒုက္ခသမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ	၅၃
ဒုက္ခသမုဒယံ	၇၁
ဒုက္ခသမုဒယေ ဉာဏံ	၇၃
ဒုက္ခာယ	၂၂၇၊၃၃၂
ဒုက္ခာ ဝေဒနာ	၃၁၁
ဒုက္ခာနံ	၁၁
ဒုက္ခိတံ	၁၀၆
ဒုက္ခေန-သုခံ အဓိဂန္တဗ္ဗံ	၁၁၂
ဒုက္ခေဟိ ဒေါမနဿေဟိ	ဂ
ဒုက္ခောတိက္ကော	၂၀၇
ဒုက္ခေ ဉာဏံ	၇၃
ဒုဂ္ဂတိဝေဒနိယာနံ+	၂ဂ၀
ဒုဂ္ဂတိ	၂ဂ၆၊၂၉၁
ဒုဂ္ဂတာ	၃၂ဂ
ဒုဂ္ဂတိပါဋိကင်္ခါ	၃၉
ဒုဂ္ဂဟိတေန	၁၄၆
ဒုတိယံ	၄၃
ဒုဒ္ဒသော	၁၇ဂ၊၁၇၉
ဒုပ္ပညောတိကော	၂၂၆
ဒုပ္ပညဉ္ဇေမူဂသန္ဒောသဟေတု	၂ဝ
ဒုပ္ပညာ +	၄ဂ၊၂ဝ၊၃၃
ဒုပ္ပညော ဒုပ္ပညောတိ	၂၉၅
ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ	၄ဂ၊၁၁၅
ဒုပ္ပဋိဝေဓိတော	ဂ၁
ဒုဗ္ဗစာ	၄ဂ
ဒုဗ္ဗလီကရဏော ၁၉၉၊၂၆ဂ၊၂၇၆၊	
ဒုဗ္ဗစော ဒေါဝစဿ ကရဏေဟိ	၁၄ဂ
ဒုမ္မနော	၃၅၉
ဒုရက္ခတော	ဂ၁
ဒုရဘိသမ္ဘဝါနိ	၁၇
ဒုရဘိရမံ ကေတ္တေ	၁၇
ဒုရတ္တဝဏ္ဏမေဝ	၃၉
ဒုထုနုဗောဓော	၁၇ဂ

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဒ]	
ဒုရ္ဝတ္တာနံ ဒုရာဂတာနံ	၁၁
ဒုဿုတံ	၂၃၁
ဒုဝိညာပယေ	၁၈၁
ဒူတေယျ ပဟိဏကမနုဿယောဂေါ	၁၉၆
ဒူရတောဝ	၃၃၈
ဒူရေဝါ+	၁၅၃၊၂၃၈
ဒူသီ	၃၅၆
ဒူသီနာမ မာရော	၃၅၀
ဒေဝဂရဟာ	၃၃၉
ဒေဝဇိဂ္ဆကာ	၃၃၉
ဒေဝနိကာယံ	၁၁၈
ဒေဝတာ	၁၅၈
ဒေဝါ	၈၈
ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော	၂၅၅
ဒေဝေ	၂၊၂၇၆၊၃၅၂
ဒေဝေါဝါ – ဒေဝညတရောဝါ	၁၁၈
ဒေဿသု	၁၈၁
ဒေသိယမာနေ	၂၂၅
ဒေသေတာ	၂၂၅
ဒေသေတိ	၂၈၆
ဒေါမနဿံ စ	၆၉၊၁၂၁၊၁၂၂
ဒေါသဇံ	၃၁၈
ဒေါသဋ္ဌာ ဝါ	၁၄၁
ဒေါသူပသံဟိတာပိ	၁၃၂
ဒေါသော	၃၀၄
ဒ္ဒါရုံ	၁၈၁
ဒ္ဒါကာရေ	၁၈၁
ဒ္ဒိဓာကတ္တာ	၁၂၈
ဒ္ဒိဓာပထောတိ – အဓိဝစနံ	၁၆၁
ဒ္ဒိဓာပထံ	၁၅၈
ဒ္ဒိဟမတ်ဝါ တိဟမတ်ဝါ	၆၂၊၁၀၆
ဒ္ဒေ အင်္ဂါရာ	၂၂၁
ဒ္ဒေပိသုခံ	၁၈၆

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဓ]	
ဓညဿ	၆၁
ဓတာ	၂၁၉
(ဓေ)နောယေထ	၂၆၂
ဓနုကံ	၂၆၂
ဓနုကလာပံ	၁၀၃
ဓနုဂ္ဂဟော	၉၈
ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတုံ	၁၈၄
ဓမ္မစာရီ	၂၉၃
ဓမ္မတာ သုသမန္ဓိဋ္ဌော	၃၃၁
ဓမ္မဒါယာဒ အာမိသဒါယာဒါ	၁၃
ဓမ္မဒါယာဒါ+	၁၃
ဓမ္မဓရ	၂၂၅
ဓမ္မနွယော	၈၄
ဓမ္မပဒဗျဉ္ဇနံ	၉၈
ဓမ္မဘူတော	၁၂၅
ဓမ္မမယံ	၁၈၁
ဓမ္မရက္ခိတာ	၂၈၉
ဓမ္မလဒ္ဓါ	၃၃၃
ဓမ္မဝါဒီ	၁၉၅၊၂၉၃
ဓမ္မဝိနယေ+	၈၁၊၂၂၅ ၃၃၂
ဓမ္မဝိနယံ	၂၈၃
ဓမ္မဝေဒံ	၄၂၊၂၂၅၊၃၃၂
ဓမ္မဿစ	၁၈၀
ဓမ္မသမာဒါနာ	၃၁၄၊၃၂၂
ဓမ္မသမ္မနေသနာ	၃၃၀
ဓမ္မသာမိ တထာဂတော	၁၂၅
ဓမ္မံ	၂၈၆
ဓမ္မာ	၂၂၈
ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗ	၆၅
ဓမ္မာနုပဿနာခန္ဓပဗ္ဗ	၆၅
ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်ပဗ္ဗ	၆၆
ဓမ္မာနုပဿနာ သစ္စပဗ္ဗ	၆၃
ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ	၆၄
ဓမ္မာနုပဿီ	၆၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝမ္မာနုသာရိနော	၁၅၊၂၂၉
ဝမ္မိကာ	၃၃၃
ဝမ္မိယာကထာယ	၁၈၉
ဝမ္မူပသံဟိတံ	၄၂၊၂၂၅၊၃၃၃
ဝမ္မေ	၈၁
ဝမ္မေသုစ	၂၂၅
ဝမ္မေသု ဝမ္မာနုပဿီ	၅၃
ဝမ္မေပသာဒေါ	၇၈
ဝမ္မေ – သံယေ	၁၁၊
ဝမ္မော	၁၈၀
ဝမ္မော ဒေသိတော	၈၃
ဝံသီ	၂၃၈
ဝါတာရမ္မဏမေဝ	၂၀၁
ဝါတုသော ပစ္စဝေက္ခတိ	၆၁
ဝုဝံ	၃၃၃
ဝုဝေါ	၁၅၀
ဝူမံ	၂၂၅
ဝူမာယတိ	၁၅၈
[နဝ]	
နအသေ	၂၃၅
နအဝဇာနာတိ	၃၂၉
နအနုပဝစ္ဆေယ္ယ	၂၃၆
နအာရဘိသတိ	၂၃
နဥတ္တာနိကရောန္တိ	၂၂၅
နဥဒ္ဓိသကတံ	၁၄၃
နဥပရိက္ခိပ္ပန္တိ	၁၄၃
နဥပဝဋ္ဋတိ	၃၃၈
နဥပါဒိယိ	၃၄၆
နဌေကမန္တရံ	၉၁
နဟေဘဒ္ဒန္တိကော	၉၁
နကဌေဝပိမုခါ	၉၁
နကာမေ ပရိဘုဥ္ဇေယ္ယာတိ	၁၀၉
နကုမ္ဘိမုခါ	၉၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[နာ]	
နခါ	၂၀၀
နခေါတေ – ပဗ္ဗဇိတသ	၁၃၂
နခေါပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္ထေမ့	၇၀
နခေါသန္ဓိယတိ	၇၀
နခ္ဒယ္ယေ ကိဉ္စိတိ	၁၃၉
နဂဇ္ဇိနိယာ	၉၁
နဂုံဌေါ	၁၄၈
နစ ဥပေထ ကိရ	၃၃၂
နစဥပေန္တိ	၃၃၁
နစ.ကိဉ္စိလောကေ ဥပါဒိယတိ	၅၉
နစနိဗ္ဗာပေန္တိ	၃၃၁
နစပဋ္ဌရိနီ	၂၇၆
နစပရိယောဒပေယ္ယုံ	၂၇
နစ မံ ဒက္ခန္တိ	၃၄၆
နစ မံ အရတိ သဟေယ္ယ	၃၆
နစ စဝတိ	၃၃၈
နစ – ဝတဒိဋ္ဌော	၃၄၆
နစ – ဝတ သုတော	၃၄၆
နစဿ	၁၄၉
နစ္စ ဂိတ ဝါဒိတ ဒဿနာ +	၁၉၆
နစ္စိန္တိ	၃၅၇
နစိရသော	၁၉၀
နစေဝ-ဒက္ခိဿတိ	၃၄၂
နစေဝ-မေ စိတ္တံ ဝိပရိဏတံ	၁၃၇
နစေဝ-နော စိတ္တံ ဝိပရိဏတံ	၁၄၂
နစေဝ သမ္ဘာဒိယိဿန္တိ	၁၀၀
နစေဝ သက္ကရောန္တိ	၃၀
နစေဝ သညာပေန္တိ	၃၃၁
နစေဝ သညာပေထ ကိရ	၃၃၂
နဆန္ဒံ ဇနေဿတိ	၂၇
နဆ္ဒာဒေယ္ယ	၂၂၄၊၃၂၃
နဆ္ဒာဒေသိ	၂၂၄
နဆ္ဒာဒေဿတိ	၃၂၃
နဇာယတိ	၃၃၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[နာ]	
နဇီယတိ	၃၃၈
နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော	၉၁
နတိဟောတိ စေတသော+	၁၂၉
နတ္ထေ ဘိန္နာမ	၂၁၄
နတ္ထိ	၂၉၁
နတ္ထိ ကိဉ္စိတိ	၄၃၊၂၉၂
နတ္ထိ စာတိ	၂၇၅
နတ္ထိတိ	၂၉၁၊၃၃၈
နတ္ထိဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ	၁၇၈၊၁၈၆
နတ္ထိမေ အတ္တတ္ဌံ အာဂ်ာနန္တိ	၂၆
နတ္ထိမေ အတ္တာတိ	၈
နတ္ထိမေ ပဋိပုဂ္ဂလော	၁၈၄
နတ္ထိ ဝိညာဏသ သမ္ဘဝေါ	၂၅၈
နဒကွန္တိ	၁၈၀
နဒဏ္ဍမန္တရံ	၉၁
နန္ဒိရာဂသဟဂတာ	၅၃၊၇၁၊၃၁၆
နန္ဒံ ဒုက္ခသ မူလန္တိ	၅
နဒ္ဒန် ဘုဇ္ဇမာနာနံ	၉၁
နနာဟုဝမ္ပ	၁၁၁
နနိဗ္ဗာနံ ခမန္တိ	၁၄၈
နနိပဇ္ဇာမိ	၂၁
နနိမန္တနံ သာဒိယာမိ	၉၁
နနိမိတ္တဂ္ဂါဟီ	၂၇၁
နနိယျာတိ+	၈၈
နနိသိဒါမိ	၂၁
နနုတံ-ပဗ္ဗဇိတော	၁၃၆
နပစ္စုပဋ္ဌာပေတိ	၁၈၅
နပစ္စုပဋ္ဌာတဗ္ဗော	၁၈၅
နပွဇာနာတိ နပွဇာနာတိ	၂၉၅
နပညပေန္တိ	၈၀
နပဋိကောသိ ံ သု	၁၀၀
နပဋိပန္နောတိ	၂၈၀
နပဋိနိဿဇ္ဇေယျ	၃၂၃
နပဋိဝိနောဒေန္တိ	၂၂၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[နာ]	
နပဗ္ဗဇိတော	၁၂၁
နပရိပုစ္ဆတိ	၂၂၅
နပရိပဥ္ဇတိ	၂၂၅
နပရိတဿတိ	၈၃၊၁၅၁
နပ ပရံ ဝမ္ဘေဿာမ	၂၇၁
နပဿာမိ	၂၉၀
နပါယမာနဿ	၉၁
နပုရိသန္တရဂတဿ	၉၁
နပူဇေန္တိ	၃၀
နဗျန္တီကရောတိ	၂၂၄
နဘံ	၃၂၅
နမတိ	၁၈၀
နမိယတိ	၃၃၈
နမုသလမန္တရံ	၉၁
နမေသော အတ္တာ	၄၆၊၂၃၈
နမေ အာစရိယော	၁၈၄
နမော တဿ – လဒ္ဓဿ	၁၉၁
နရကပ္ပပါတေ	၃၄၀
နလာဋ္ဌာ	၂၃၆
နလာဋ္ဌိကံ နလာမ္ဗေ	၁၂၃
နဝါယမိဿတိ	၂၇
နဝိဝရန္တိ	၂၂၅
နသက်မေ့ယျ	၂၃၀
နသက်ံတ္ထိသု	၉၁
နသဒ္ဓါ။ပ။ပဗ္ဗဇိတာ	၃၂
နသမ္ဘဝေယျ	၂၃၀
နသမ္ဘကမ္ပေယျ	၂၃၀
နသမ္ဘဝယတိ	၁၁၅
နသိယာနု(နနာယံသိယာ)	၁၅၃
နဿတိ ဝတ ဘော လောကော	၁၈၀
နနုခေန သုခံ အဓိဂန္တဗ္ဗံ	၁၁၂
နဿုနာမ ဘဝိဿာမိ	၁၅၂
နသေဝတိ	၃၂၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[နာ]	
နဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နူန	၂၄၇
နဟိ နော ဇေတံ ဘန္တေ အတ္တာဝါ အတ္တနိယံဝါတိ	၁၅၂
နဟိ(နံ)သောဓယေ	၄၄
နဟိ ံသတိ	၄၄
နံနိက္ခိပေယျုံ	၂၃
နံဓာရေဟိတိ+	၉၉
နာဂဝနံ	၁၈၈
နာဂဝနိကော	၁၈၈
နာဂါပလောကိတံ+	၃၅၅
နာဂေါတိ-အဓိဝစနံ	၁၆၂
နာဗ္ဗာဂမာ	၁၈၅
နာဗ္ဗောသာယ တိဋ္ဌတိ	၂၆၉
နာတိကိသာ နာတိထူလာ	၁၀၅
နာတိဒီဃာ နာတိရဿာ	၁၀၅
နာတိကာဠိ နစ္စောဒါတာ	၁၀၅
နာနတ္တံ	၃
နာနတ္တဝဏ္ဏိယော	၃၅၃
နာနတ္တသညာနံ အမနသိကာရာ+	၄၆
နာနတ္တာ စေဝ	၃၀၃
နာနာကရဏံ	၂၉၆
နာနာဓိမုတ္တိကတံ	၈၆
နာနာဗျဉ္ဇနာစ	၃၀၃
နာနာဘောသင္ဂေဟိ	၃၂၄
နာနာဝိဟိတဿ	၆၁
နာနာဝိသယာနိ	၂၉၉
နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ	၁၉၇၊ ၂၇၁
နာနုသေန္တိ	၁၂၃
နာဓိဝါသေတိ	၁၂
နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယ+	၂၅
နာဘိဝဒိ	၃၄၆
နာဘိဟဋံ	၉၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[နာ]	
နာမဂေါတ္တံ	၂၃၂၊ ၂၈၆
နာမေနစ	၁၈၅
နာမရူပသမုဒယာ	၅၅
နာယံဓမ္မော – သံဝတ္တတိ	၁၇၇
နာလံ	၁၄၄
နာဝါ	၁၄၉
နာဝုတိကံဝါ	၁၀၅
နာသက္ခိ ံသု	၁၈၅
နာသေယျ	၁၃၁
နာ-သုသမ္ဘုဓော	၁၈၀
နာဟံ-သုဝစောတိ	၁၄၁
နာဟံ တံ-ဝါ ပန သုတ္ဝာ+	၁၀၀
နိကာမယမာနာ	၁၉
နိကာမလာဘီ	၃၆
နိက္ကဠိတံဝါ ဥက္ကုဋေယျ	၂၅
နိက္ခမန္တေပိ	၂၇၈
နိက္ခမ	၃၅
နိက္ခိတ္တရောဒ	၃၃
နိဂ်ဆ္ဆသိ	၃၂၃
နိဂ္ဂဟပုတ္တော	၂၃၀
နိဂ္ဂ	၁၁၀
နိစ္စကပ္ပံ	၂၅၁
နိစ္စန္တိ ဝက္ခတိ	၃၃၈
နိစ္ဆာရေတာ	၁၁၅
နိစ္ဆာရေသိ	၃၂
နိဇ္ဇရေထ	၁၀၁
နိဗ္ဗတ္တိ	၃၃၁
နိဗ္ဗာယန္တိ	၃၅၂
နိဗ္ဗိ	၃၃၀
နိဗ္ဗိ ဂစ္ဆေယျ	၁၈၈
နိဗ္ဗိတ္ထရဏတ္ထာယ	၁၄၉၊ ၂၆၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[နံ]	
နိတ္ထရေယျ	၂၂၅
နိဒ္ဒါကိလမထပဋ္ဌိဝိနောဒနာ	၉၈
နိဒါနဝတိ	၁၉၅၊ ၂၉၃
နိဒ္ဒုနေယျ	၂၃၁
နိန္ဒန နိန္ဒံ	၉၄
နိပတေယျ	၃၁၆
နိပန္နံ	၁၉၃
နိပန္နံဝါ	၉၀
နိပ္ပပဉ္စရတိနော	၇၉
နိပ္ပပဉ္စာရာမဿ	၇၉
နိပုဏော	၁၀၉
နိပုဏောဝ	၁၇၀
နိပ္ပောဒ္ဓေယျ	၂၃၁
နိဗ္ဗာနပရာယနံ	၃၁၃
နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ	၃၁၃
နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ	၂၂၉
နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော	၁၃၀
နိဗ္ဗာနဿ သစ္ဆိကိရိယာယ	၅၇
နိဗ္ဗာနာယ	၁၆
နိဗ္ဗာနံ	၃၊ ၁၇၄
နိဗ္ဗာနောဂဓံ	၃၁၃
နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ	၂၆၁
နိဗ္ဗိဇ္ဇ	၁၇၇
နိဗ္ဗိဒါ	၁၅၄
နိဗ္ဗိဒါယ	၁၇၇
နိဗ္ဗိန္ဒ	၃၅
နိဗ္ဗိန္ဒတိ	၁၅၄
နိမ္မာတာ	၃၃၉
နိမ္မာနရတီနံ	၂၉၃
နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ	၁၉၇
နိမိတ္တမေတံ	၈၇
နိမိလေယ္ယဝါ	၁၃၃
နိမ်ံသလောဟိတမက္ခိတံ	၆၂၊ ၁၀၆
နိယတာ	၁၅၈၊ ၂၂၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[နံ]	
နိယတော	၃၇
နိယျာနိကေ	၈၂
နိယျာနိကာ	၃၃၄
နိယျာတိ	၁၈၇၊ ၃၃၄
နိယျုဟံ	၂၅၅
နိရဂ္ဂလောဠ္ဠတိပိ	၁၅၄
နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ	၂၉၁
နိရယံ—ဥပ	၂၈၆
နိရယော	၈၉
နိရာမိသံ	၆၃
နိရုဒ္ဓါ	၃၀၁
နိရုဗ္ဗန္တိ	၃၀၉
နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသေ	၇၂
နိရောဓနိဿိတံ	၁၂
နိရောဓာနုပဿီ	၂၅၃
နိရောဓာယ	၁၅၂
နိလ္လေပံပိ ဟရန္တိ +	၁၀၃
နိဝါတနိဝါတော +	၁၄၁
နိဝါတာ	၁၃၉
နိဝါတောတိ	၁၄၁
နိဝါတံ	၉၀
နိဝါသေတ္ဝာ	၃၁၊ ၈၃
နိဝိဋ္ဌာ	၃၃၀
နိဝုတ္တံ	၁၆၇
နိသဇ္ဇာယ	၂၇၂
နိသဇ္ဇေန	၂၉၇
နိသရဏံ	၄၃၊ ၃၃၈
နိသယေထ	၁၅၂
နိသိန္နေ	၂၇၃
နိသိန္နော	၂၇၇
နိသိန္နော၀-နိပန္နော၀	၂၁
နိသိန္နော၀ါ "နိသိန္နောမှိ"တိ	၅၉
နိသိန္နံ၀ါ	၉၀
နိသိဒတိ	၂၇၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[နာ]	
နိသီဒတု	၂၄၀
နိဿုတာ	၂၂၉
နိသေဝိတဗ္ဗ	၁၉၂
နိဟိတသတ္ထော	၁၉၄၊ ၂၉၂
နိဟိတဒဏ္ဍော	၁၉၄၊ ၂၉၂
နိစေယျံ	၃၄၃
နိလကမ္ပိ	၂၉၆
နိလံဝါ	၁၄၃
နိဝါရဘက္ခာပိ	၁၃၀
နိဝါရဘက္ခောဝါ	၉၂
နေကဝဏ္ဏကိုက်	၉၃
နေက္ခမ္မဝိတက္ကော	၁၂၇
နေက္ခမ္မသက်ပ္ပေါ	၃၃
နေက္ခမ္မအာနိသံသံ	၁၂၉
နေတံ မမ	၄၆၊ ၂၃၇
"နေတံ မမ-နမေသော အတ္တာ"တိ	၁၅၃
နေမန္တနိကော	၃၁
နေမိ	၃၂
နေယျ	၂၉၂
နေရယိကာ	၇၇
နေလာ	၁၉၅၊ ၂၉၂
နေဝ အဘိဝါဒေတဗ္ဗော	၁၇၅
နေဝ အဘိနန္ဒိ သု	၁၀၀
နေဝ—ဥပါဒိယတိ	၇၃
နေဝတ္ထာနုက္ကံသေသောမ	၂၃၁
နေဝ ဂိလေယျ	၃၁၆
နေဝ သညာနာသညာယတနူပဂါနံ	၂၉၅
နေဝ သညာနာသညာယတနံ	၃
နေဝ တိဋ္ဌာမိ	၂၁
နေဝ သမသမော	၃၄၃
နေဝ သာတံ နာသာတံ	၃၁၁
နေဝ ဟရေယျ	၁၀၂
နေဝါပိကော	၁၆၇
နေသောဟမသို	၄၆၊ ၂၃၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[နာ]	
နောစ သံသာဒေန္တိ +	၂၂၁
နော ဓမ္မဒေသနာယ	၁၇၀
နော ဝတ ရေ ကိဠိ	၁၃၉
နောဿု	၂၆၁
နောဟိဒံ ဘောဂေါတမ	၂၃၅၊ ၂၃၆
နောဟေတံ ဘန္တေ	၁၄၂
နှာတကော ဣတိပိ	၂၇၇
နှာတာ နှာတကော	၂၂၉
နှာနိယစုဏ္ဏာနိ	၂၇၆
နှာနိယပိဏ္ဍိ	၂၇၆
နှာပကန္တေဝါသိ	၂၇၆
နှာပကော	၂၇၆
နှာယိဘာဝ	၉၀
နှာရု	၂၀၀
နှာရုဒဒ္ဒုလေန +	၂၀၅
နှာရုသမ္ဘဒ္ဓံ	၆၂
[ပ]	
ပဏ္ဍိတမ္ဘံ	၁၂၀
ပကာသေတိ	၂၇၆
ပဏ္ဍာမိ	၁၇၄
ပကာသိတော	၁၅၇
ပကုပ္ပတိ +	၂၀၃
ပက္ခာလေသိ	၂၁၂
ပက္ခိပိတ္ဝာ	၂၃၁
ပက္ခိ	၃၇၊ ၄၇၊ ၁၉၇
ပဂ္ဂဟ	၂၃၇၊ ၂၃၉
ပဂုဏံ ပဏီတံ	၁၇၂
ပဂေဝ အဓမ္မာ	၁၅၀
ပစ္စဂ္ဂဠေ	၃၅၀
ပစ္စတ္တံ	၄၁၊ ၂၆၆၊ ၃၅၀
ပစ္စတ္တဝေဒနာ	၃၅၆
ပစ္စတ္တညေဝ ပရိနိဗ္ဗာယတိ	၇၃
ပစ္စဝေက္ခေယျ	၆၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပဇ္ဇလိတံ	၂၃၉
ပဇ္ဇုန်တိ ဥပပဇ္ဇုန်တိ	၂၈၆
ပဏ္ဍာယန်တိ	၃၅၂
ပဏ္ဍာယနော	၁၄၇၊၂၃၆၊၂၆၀
ပဏ္ဍိ(အဘိသင်္ခရောန်တိ)	၁၈၉၊၃၁၃
ပဏ္ဍပဋိဘာနံ	၉၈
ပညတ္တော	၂၃၉၊၃၄၉
ပညဝတော	၂၈၃
ပညဝန္တော	၃၃
ပညဝါတိ	၂၉၅
ပညာဂတေန	၁၈၉
ပညာစက္ခုနာ	၂၉၃
ပညာနိရောဓိကော +	၁၂၈
ပညာပနကိမတ္ထိယာ	၂၉၃
ပညာပေသုံ	၁၈၅
ပညာပေတိတိ	၁၅၅
ပညာ ဘာဝေတဗ္ဗာ	၂၉၆
ပညာယ စသ ဒိသ္မာ	၁၈၇
ပညာဝိမုတ္တိ ၃၈၊၃၉.၈၆၊၂၆၇၊၂၈၃၊၂၉၄	
ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ	၂၉၈
ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ	၂၉၈
ပညာဝေယျတ္တိယေန	၉၈၊၁၈၈
ပညာသမ္ပန္နာ	၂၀၊၄၈၊၈၇၊၁၆၂
ပညာသမ္ပဒါကထဉ္စ	၁၆၃
ပဋ္ဌလိကဌတော	၉၀
ပဋ္ဌိက္ကန္တေ	၆၀၊၂၇၂
ပဋ္ဌိက္ကုလသညိနော	၃၅၄
ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏာယ	၂၂၆
ပဋ္ဌိဃသညာနံ +	၄၆၊၂၁၅
ပဋ္ဌိဃာနုသယံ	၅၂
ပဋ္ဌိစရိ	၂၅၂
ပဋ္ဌိစ္ဆန္နံ ဝါ ဝိဝရေယျ	၂၅
ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေတာ	၂၂၅
ပဋ္ဌိဘာနမာနံ အပိ	၂၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပစ္စယော သုံ	၁၁၄
ပစ္စယိကော +	၁၉၅
ပစ္စာဂစ္ဆေယျာထ	၂၆၅
ပစ္စာဘာသိ	၁၈၂
ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ	၁၈၅
ပစ္စုဋ္ဌာယ	၂၇၂
ပစ္စုတ္တရိတ္ဘာ	၉၀
ပစ္စုပဋ္ဌိတာ +	၃၂၊၅၉၊၂၅၀၊၃၃၂
ပစ္စုပ္ပန္နသုခဉ္စေ၀	၃၁၄၊၃၂၁
ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ	၃၂၁
ပဋ္ဌ—ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ	၃၀၅
ပဋ္ဌဂိုက်	၂၆၉
ပဋ္ဌနိမိတ္တာနိ	၁၃၂
ပဋ္ဌိမေ ဘိက္ခဝေ ကာမဂုဏာ	၁၀၁
ပဋ္ဌဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ	၂၆၃
ပဋ္ဌာဟိကံ +	၂၁၄
ပဋ္ဌမတ္ထာနိ ထာလိပါကသတာနိ	၂၃၉
ပဋ္ဌမတ္ထာနိ လိစ္ဆဝိသတာနိ	၂၃၁၊၂၃၂
ပစ္စာဇာတော	၁၉၃
ပစ္ဆာဘတ္တံ	၈၄၊၁၁၀၊၂၂၃
ပစ္ဆာဝိပ္ပဋိသာရိနော	၅၀
ပစ္ဆာသမဏေန	၃၅၄
ပစ္ဆိမာ ဇနတာ	၂၅
ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ	၂၂၆
ပစ္ဆိမေမာသေ	၂၂၆၊၃၁၅၊၃၂၅
ပစ္ဆိမေနဝါ ပုရိမံ	၂၃၅
ပစ္ဆိမံယာမံ	၂၂၂
ပဇဟမေ၀	၁၂၈
ပဇဟတိ	၄၀
ပဇာပတိ	၂
ပဇာပတိဂရဟကာ	၃၃၉
ပဇာနာတိ	၂၉၅
ပဇာနန္တော	၃၂၁
ပဇ္ဇလတိ	၁၅၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပဋ္ဌိဇာနာတိ	၁၁၀၊၁၉၁
ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ	၂၅၄
ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂေါ	၄၅၊၅၃၊၇၂၊၃၀၆
ပဋ္ဌိနိဿဋ္ဌံ	၄၂
ပဋ္ဌိပဒါဉ္စာဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ	၁၆၄
ပဋ္ဌိပန္နော	၁၀၅၊၂၇၉
ပဋ္ဌိပရိဝတ္တိတ္ဝာ	၁၄၈
ပဋ္ဌိပ္ပဏ္ဏာမေယျ	၃၄၀
ပဋ္ဌိပဒါနုတ္တရိယေန	၂၃၈
ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓါ	၃၀၁
ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္ဘေတ္ဝာ	၉၀
ပဋ္ဌိဘာတိ +	၃၁၊၉၅၊၃၁၉
ပဋ္ဌိဘံသု	၁၇၉
ပဋ္ဌိဘာဂေါ	၃၁၃
ပဋ္ဌိဝိနေယျ	၂၁
ပဋ္ဌိဝိနောဒေတ္ဝာ	၅၂
ပဋ္ဌိဝိရတော	၂၉၂
ပဋ္ဌိဝိဿကာနံ	၂၇၁
ပဋ္ဌိဝေဒယျာမိ	၂၇၀
ပဋ္ဌိသံ၏ယောနိသော	၂၇၁
ပဋ္ဌိသဋ္ဌိကွတိ	၁၉၄၊၃၃၄
ပဋ္ဌိသဋ္ဌိကွတော	၁၂၀
ပဋ္ဌိသဋ္ဌိကွိတမ္ပိ	၁၂၀
ပဋ္ဌိသဋ္ဌိဝတော	၃၅၁
ပဋ္ဌိသရဏံ	၂၉၉
ပဋ္ဌိသာမေတိ	၂၁၄
ပဋ္ဌိဿုတ္ဝာ	၃၃၂
ပဋ္ဌိသေဝတော	၁၄၄
ပဋ္ဌိသေဝနာ ပဟာတမ္ဘာ	၆
ပဋ္ဌိသောတဂါမိ	၁၈၀
ပဋ္ဌိသံဝေဒေတိ	၃၁၈၊၃၂၁၊၃၂၂
ပဋ္ဌိသံဟရတိ	၃၃၆
ပဋ္ဌိသလ္လာနာ +	၄၅၊၁၁၀၊၂၁၂၊၂၉၂
ပဋ္ဌိသလ္လာနာရုမော	၂၂၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပဋ္ဌိဟခ်ိမ	၂၃၂
ပဌမေန ဝယသာ	၉၈၊၁၇၅
ပဌမံယာမံ	၂၃၂
ပဌိတဂဝေါ +	၉၄
ပဏ္ဍိတဝါဒေါ	၂၃၀
ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော	၁၇၈
ပဏ္ဍိတော	၁၂၇၊၁၈၂၊၁၈၈၊၃၁၄
ပဏ္ဍုကရောဂီ	၃၂၄
ပဏ္ဍုပုတ္တော	၃၂
ပဏ္ဍကသဏ္ဌံ	၂၁
ပဏာမေတ္ဝာ	၁၈၀
ပဏိဓယ	၈၉၊၁၁၈၊၂၂၃
ပဏိတပဏိတံ	၃၂၉
ပဏိတတရာ	၂၁၀
ပဏိတာနံ	၂၉
ပဏိတေ	၂၃၊၁၅၃၊၁၇၈
ပတ္တကွန္ဒနာ	၁၄၇၊၂၃ဖ၊၂ဖ၀၊၃၅၂
ပတ္တံ	၁၅၀၊၁၈၄
ပတ္တပရိပန္နမတ္တမ္ပိ	၃၃၃
ပတ္တဝဏ္ဏံ	၂၃ဖ
ပတ္တာဘိုကံ	၂ဖ၇
ပန္ထသေနာသနော	၁၇ ၃၀
ပန္ထာနံ +	၁၇
ပတာရေသိ	၂၂ဖ
ပတိဋ္ဌာယေယျုံ	၂၃၇
ပတိဋ္ဌိတာ	၃၄၀
ပတိဋ္ဌိဿတိ	၂၃၁
ပတိတံ	၈၉
ပတောဒံ	၁၃၈
ပထဝါဘိနန္ဒိနော	၃၄၀
ပထဝိယာပထဝတ္ထေန	၃၄၃
ပထဝိယာပိ-ဥဒကေ	၈၄
ပထဝီဂရုဟကာ	၃၃၉
ပထဝီပသံသကာ	၃၄၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ပ]	
ပထဝီဇီဂုစ္ဆကာ	၃၃၉
ပထဝိ ံမေတိ မညတိ	၂
ပထဝိ ံပထဝိတော	၂၊၃၄၃
ပထဝိ ံအဘိနန္ဒတိ	၂
ပထာဝိနော	၃၅၁
ပန္ထဆ္ဆံ	၂၀၅
ပဒက္ခိဏံ	၁၈၂၊၃၁၄
ပဒါနီ	၁၈၈
ပဒုဋ္ဌမနသက်ပ္ပေါ +	၁၉၊၂၉၁
ပဒုမာနိ ဝါ	၂၂၂
ပဒုမိနိယံ ဝါ	၁၈၂၊၂၂၂
ပဓာနဝိဇ္ဇန္တော	၁၈၄
ပဓာနုပဟိတတ္တံ	၁၈၃
ပဓာနတ္ထိကဿ	၁၇၈
ပဓာနဿ	၁၇၈
ပဓာနာဘိတုန္နဿ	၂၄၆
ပဓာနဝိဇ္ဇန္တော	၂၅၀
ပန္နဒ္ဓဇော	၁၅၄
ပန္နဘာရော	၁၅၄
ပန္နရသဝဿုဒ္ဒေသိကာ ဝါ	၁၀၅
ပနဿိဿာမိ +	၁၉၀
ပနုဇ္ဇမာနေနပိ	၁၂၂
ပပဉ္စာရုမဿ—ရတိနော	၇၉
ပပဉ္စသညာသင်္ခါ	၁၂၃
ပပဉ္စိကံ	၂၀၈
ပပဉ္စိကဇာတံ	၉၃
ပပတန္တော	၃၄၀
ပပါတံ	၁၁
ပပ္ပဿဝံ	၆၁၊၂၀၀
ပမ္ဘင်္ဂံ	၂၈၀
ပမ္ဘဇိတော	၂၈၃
ပမ္ဘတံ	၂၂၃
ပမ္ဘတမုဒ္ဒနိ	၁၈၁
ပမ္ဘတသခေ်ပေ	၂၂၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ပ]	
ပမ္ဘာဝေတာယံ၀ါ ပမ္ဘာဝေတုံ	၂၃၄
ပဘဿရံ	၃၅၆၊၃၅၂
ပဘာဝိတံ +	၁၈၆
ပဘိန္နံ	၂၃၉
ပမတ္တာ	၄၈၊၂၅၆
ပမာဏကရဏော	၃၀၄
ပမုဉ္စန္တို	၁၈၂
ပမုဒိတဿ	၄၂၊၂၈၂
ပယိရုပါသနာယ	၁၆၆
ပယောဇေယ္ယ +	၂၃၄
ပရကဋ္ဌကာ	၂၉၀
ပရဋ္ဌလောကံ	၂၉၁
ပရဇနာ +	၁၆၉
ပရတောဃောသော	၂၉၂
ပရဒါရံပိ ဂစ္ဆန္တိ	၁၀၄
ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ	၂၉၄
ပရဗျာဘာဝယ	၁၀၇၊၁၂၂
ပရံမရဏာ	၂၈၆
ပရလောကစိန္တာယ	၃၃၅
ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော	၁၈၁
ပရ၀မ္မိ	၁၉၊၁၁၄
ပရ၀ိတ္တူပကရဏံ	၂၈၉
ပရဿလောကဿ	၂၂၇၊၂၈၉
ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ	၃၈
ပရဟေတု၀ါ	၂၉၀
ပရာ၀ိနော	၂၂၅
ပရာဘိသင်္ခနိ	၂၉၀
ပရာမသေယ်ျ	၃၃
ပရာမာသာ	၁၄၆၊၂၅၈
ပရိကစ္ခေယ်ျ	၂၃၁
ပရိကန္တေယ်ျ	၂၄၃
ပရိက္ကမနပရိယာယော	၅၀
ပရိက္ကမနာယ	၄၉
ပရိက္ခယာ	၂၂၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော
[ပ]	
ပရိကိုဏဘဝသံယောဇနာ	၄၊၁၅၇၊၂၂၀၊၂၃၀
ပရိကိုဏာ	၁၀၇
ပရိကေ္ခပေတ္ဝာ	၂၃၆
ပရိဂ္ဂဏှောယျာထ	၁၅၂
ပရိဝါရေတိ	၂၅၄၊၂၆၇၊၃၁၅
ပရိစိတာ	၂၁၉
ပရိညတ္ထာ	၂၉၇
ပရိညာဓာန် +	၅
ပရိညံ	၁၀၀၊၃၁၅
ပရိဏာမံ	၂၀၄
ပရိတသ်နာ	၁၅၁
ပရိတ္တစေတသာ	၂၆၇
ပရိတ္တသုဘာနံ	၂၉၄
ပရိတ္တာဘာနံ	၂၉၄
ပရိဒေဝတိ	၁၀၂၊၁၅၁
ပရိဒေဝါ	၆၉
ပရိနိဗ္ဗာနပရိယာယော	၅၀
ပရိနိဗ္ဗာနာယ	၅၀
ပရိနိဗ္ဗုတောဝ	၂၃၈
ပရိပန္ဆပိ ဘိက္ခုနီ	၁၀၄
ပရိပါကမန္ဒ,ာယ	၂၆၇
ပရိပုဏ္ဏံ	၃၁၈
ပရိပူရုနိ	၂၂၇
ပရိပူရေတိ	၂၇၆
ပရိပူရော	၁၅၃
ပရိပုဗ္ဗဏှနိ	၂၂၇
ပရိပ္ပေါသကံ	၂၇၆
ပရိဗ္ဗာဇိကာဟိ	၃၁၅
ပရိဘာသန္တိ	၃၅၂၊၃၅၃
ပရိဘာသထ	၃၅၂
ပရိဘိန္ဒနိ	၃၀၁
ပရိဘောဇနီယံ	၂၁၄
ပရိမဇ္ဇေယ်ျ	၃၈
ပရိမဏ္ဍလေဟိ +	၂၁၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော
[ပ]	
ပရိမသဘိ ပရိမဇ္ဇတိ	၈၅
ပရိမုခံ	၅၇၊၁၉၈၊၂၇၃
ပရိမုဏ္ဍိသန္တိ	၁၇၀
ပရိယန္တိ,ဝတိ	၁၉၅၊၂၉၃
ပရိယန္တိ	၃၁၃
ပရိယာယဘတ္တိဘောဇနာအနု +	၉၂
ပရိယာယံ	၃၀၅
ပရိယာယဘတ္တိကဿ	၂၈၁
ပရိယုဋ္ဌာနံ	၃၃၄၊၃၃၅
ပရိယေသိတံ	၁၅၀
ပရိယောနဒ္ဓါ	၂၇
ပရိယောဒါတာ	၂၇၊၂၆၂
ပရိယောသာနကလ္ယာဏံ	၂၈၆
ပရိဝဇနာ ပဟာတဗ္ဗာ	၆
ပရိဝဇ္ဇယတောဝ	၃၂၁
ပရိဝဇ္ဇေတိ	၃၂၁
ပရိသတိ	၈၃
ပရိသန္ဒာနိ	၂၂၇
ပရိသန္ဒေတိ	၂၇၆
ပရိသာဂတောဝ	၂၈၉
ပရိသုဒ္ဓတရာ	၂၇
ပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ	၄၀
ပရိသုဒ္ဓံ	၃၉၊၁၁၇၊၂၈၆၊၃၁၈
ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ	၂၂
ပရိသုဒ္ဓေန	၂၉၇
ပရိသောဝေဿာမ	၂၇၂-၂၇၃
ပရိဟရန္တိ။တိ	၂၉၃
ပရိဟရိတ္ဝာ	၂၂၃၊၂၈၃၊၃၄၂
ပရိဟာယန္တိ	၁၈၀၊၃၁၈၊၃၂
ပရောပရံ စ	၃၄၀
ပရောလောကော	၂၂၉-၂၉၁
ပလဂ္ဂေါဝါ-ပလဂ္ဂန္ဓေါဝါသီဝါ	၁၃၂-၁၃၃
ပလ္လင်ံ (ကော်နု)	၃၇၂၊၅၇၊၁၄၊၉၀၊၂၇၃
ပလ္လောမမာပါဒိ	၁၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပလာလပီဋ္ဌင်္ကပိ	၁၀၄
ပလာလပုဋ္ဌံ	၁၉၈၊၂၂၃
ပလာသိဿ	၁၆၊၂၂၉
ပလိဃပရိဝတ္တိကမ္မိ +	၁၀၄
ပလိပန္နံ	၁၀၆
ပလိတကေသံ	၁၀၆
ပလိပပလိပန္နော	၁၄၉
ပလိဝေဌေယျ	၁၄၉
ပဌာသော (သီ)	၄၀၊၄၈
ပဝတ္တဖလဘောဇီ	၉၂
ပဝတ္တိနီ	၂၂၁
ပဝနေ	၁၃၀
ပဝါရိတော ပရိပုဏ္ဏော	၁၃
ပဝါရေန္တိ—ပဝါရေတိ	၁၁၄၊၂၂၆
ပဝိဝိတ္တသ(တ္တော)	၁၄၊၉၁၊၁၆၊၂၂၀
ပဝိဝေကေ	၁၅၊၃၃
ပဝိသန္တေပိ	၂၇၈
ပဝေမောနံ	၁၀၆
ပဝေဒေန္တိ	၂၉၁
ပဿဒ္ဓကာယော	၄၂
ပဿဒ္ဓေါ	၂၂၊၂၀၂
ပသဝိ	၃၅၈
ပသန္နစိတ္တံ	၃၆၊၂၁၇
ပဿံ (ဝါ)	၁၂၅၊၁၅၄၊၂၉၀၊၃၅၀
ပဿသိနု	၃၄၀
ပဿထ နော	၁၅၂
ပဿာမိ	၂၉၀
ပဿ သုခံ	၁၁၇
ပဿမ္ဘယံ ကာယသခ်ါရံ	၅၈
ပသတ္ထပသတ္ထောဝ	၁၈၈
ပဿဒ္ဓကာယော	၁၈၂
ပဿမ္ဘတိ	၂၈၂
ပသ်သာယ	၁၈၈
ပသဝသိ	၁၄၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပသတ်ပသတ်	၂၄၈
ပသာရေယျ	၃၃၈
ပသာရိတ်(တော)	၆၀၊၁၈၀
ပသုပါလကာ	၉၃၊၃၅၁
ပသုတော	၃၃၅
ပသေနဒိဿ	၂၃၄
ပဟာနတ္ထာ	၂၉၇
ပဟာယ	၂၇၃၊၃၉၂
ပဟာသိ +	၁၂၉
ပဟိတတ္တော(တ္တာ)	၃၃၊၄၅၊၃၁
ပဟိတတ္တဿ	၂၃၊၁၂၈
ပဟိနေ(နာ)	၄၂၊၂၇၆၊၃၀၄၊၃၄၉
ပဟိယတိ	၇၂၊၂၆၁
ပဟိယန္တိ	၆၊၁၃၂
ပဟိယမာနာ	၇၂
ပဟောတိ—ဝိဟရိတုံ	၁၁၃
ပံသုကူလိကော	၃၀၊၂၂၀
ပံသုကူလာနိပိ	၉၂
ပံသုကေနပိ ဩကိရန္တိ	၉၅
ပါဋိကုလ္ယတာဝ	၃၁
ပါဏကဇာတေဟိ	၆၂
ပါဏဟရုနံ	၁၁
ပါဏံ	၄၄
ပါဏာတိပါတံ	၅၁၊၇၃၊၂၉၂၊၃၂၁
ပါဏာတိပါတိ	၄၇၊၂၈၈၊၃၂၁
ပါဏိသမ္ဘဝေန	၂၀၁
ပါဏုပစ္ဆေဒါ	၃၄၀၊၃၄၇
ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတာ	၃၄
ပါတုရဟောသိ	၃၃၈
ပါဒဏ္ဍကေန	၂၅၆
ပါဒဋ္ဌိကံ	၆၂၊၁၀၇
ပါဒေဟိစ	၃၄၀
ပါဒေပါဒံ အစ္စာဝေယ	၂၇၂
ပါဒေန	၃၃၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပါဒေါဒက်	၁၈၅
ပါပက်	၃၃၈
ပါပကမ္မိ နံ	၄၄
ပါပကမ္မံ ပဝါဟေတိ	၄၄
ပါပကာ	၂၇၈
ပါပကေဟိ	၂၈၂
ပါပိစ္ဆဿ	၂၈၀
ပါပမိတ္တာ	၄၈
ပါပကေ မိတ္တေ ဘဇန္တိ +	၁၁
ပါပိစ္ဆော ပါပိကာနံ	၁၁၄
ပါပိမ	၃၄၀၊၃၅၀
ပါပိမတော	၂၂၉
ပါပိမန္တိ	၃၄၀
ပါပိမာ	၃၃၉
ပါမောဇ္ဇမဟုလာ	၂၂၉
ပါမောဇ္ဇံ	၄၂၊၂၂၅၊၂၇၄၊၂၈၄
ပါရံ	၂၂၇၊၂၂၈၊၁၄၉
ပါရဂံတဿ	၁၄၉
ပါရိမံတီရံ	၁၄၉၊၂၂၆
ပါရုပေတ္ဝာ	၂၇၇
ပါလိစ္ဆံ	၅၄၊၆၈
ပ၊ဝုသကေန	၃၁၆
ပါသရုသိ	၁၈၆
ပါသံသတရော	၁၄
ပါသံသာ	၁၅
ပါသာဒံ	၁၈၁
ပါသာဒိကံ (ကော)	၁၇၈
ပါသာဒေါ	၉၀
ပါဟုနေယျော	၄၂
ပိညာကဘက္ခောဝါ	၉၂
ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံယေဝ ပရိဂ္ဂဏှာမိ	၉၆
ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကော	၉၆
ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ	၆၂၊၁၀၇
ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခေ့ဏ	၈၄၊၁၁၀၊၂၇၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပိဏ္ဍပါတာနံ +	၂၉
ပိဏ္ဍပါတိကော	၃၀
ပိဏ္ဍာယ	၈၄၊၂၁၄၊၃၅၁
ပိတ္တံ	၂၀၃
ပိတာ	၂၉၁၊၃၃၉
ပိတုရက္ခိတာ	၂၈၉
ပိဒဟေယ္ယ	၁၃၁
ပိပါသာယ	၁၁
ပိပါသိတော	၈၉၊၂၈၃
ပိဟံ ဥပဇ္ဇာပယတော	၃၁၂
ပိယကရဏာ	၃၃၂
ပိယစက္ခုဟိ	၂၁၃
ပိယရူပံ သာတရူပံ	၇၁
ပိယရူပါ	၁၀၁
ပိယရူပေဟိ	၂၆၇
ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ	၅၃၊၆၇
ပိယော စ မနာပေါ စ	၃၄
ပိဝတော စေဝ	၃၂၃
ပိဝန္တိမညေ	၃၃
ပိဝိတ္ဝာစ	၉၀၊၃၂၃
ပိဝေယ္ယ	၃၂၃
ပိသုဏံ	၁၉၅
ပိသုဏဝါစာပစ္စယာ	၃၂၂
ပိသုဏဝါစော	၂၉၀၊၃၂၂
ပိသုဏာ	၅၁
ပိသုဏာယ ဝါစာယ	၇၃
ပိဟက်	၆၁
ပိဟိတဝါတပါနံ	၉၀
ပိတကမ္မိ	၂၉၆
ပိတနိသိတံ +	၂၈၀
ပိတံ	၂၂၄၊၂၂၅
ပိတိ	၂၈၂
ပိတိဂမနီယော	၁၃၁
ပိတိပါမောဇ္ဇေန	၁၁၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပိတိမနုဿ	၁၃၁၊၄၂
ပိတိသုခံ	၁၀၉
ပိဘိသုခေန	၂၇၆
ပိတေ	၆၀
ပုဇ္ဇတရော	၁၄
ပုဗ္ဗကိတာနိ	၆၃၊၁၀၇
ပုညံဝါ	၂၃၃
ပုညဉ္စ ပုညမဟိစ	၂၄၀
ပုညသမ္ဘတာ	၄၄
ပုဒ္ဓော	၃၅၇
ပုဏ္ဏရိကာနိ	၂၇၇
ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ	၁၈၂၊၂၇၇
ပုဏ္ဏော-မန္တာဏိပုတ္တော	၁၆၃
ပုတ္တဘရိယံ	၁၇၄
ပုတောဠိ	၆၁
ပုထုသမဏပြာဟ္မဏာနံ	၂၆၅
ပုထုသမဏပြာဟ္မဏပရပ္ပဝါဒေ	၃၂၆
ပုနဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ	၂၉၈
ပုဗ္ဗန္တံဝါ	၂၆၄
ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ	၃၅၈
ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ	၃၁၊၈၃
ပုဗ္ဗာပယမာနော	၁၇၂
ပုဗ္ဗေစ	၃၁၂
ပုဗ္ဗေနိဝါသံ	၂၃၊၈၆
ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ	၂၂
ပုဗ္ဗေပါပကမ္မံ ကတံ	၁၁၀
ပုဗ္ဗေဝ သမ္ဘောဓော	၁၇၊၁၁၀
ပုဗ္ဗော	၂၀၃
ပုရက္ခတ္တာ	၂၉၊၂၅၆
ပုရက္ခတော	၁၀၁
ပုရတော ပါတုရဟောသိ	၁၈၀
ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ	၂၇၆၊၂၈၂
ပုရာဏာနံ ကမ္မာနံ	၁၁၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပုရာဏယာနကာရပုတ္တော	၃၂
ပုရိမံ	၂၄၂
ပုရိမေန ဝါ ပစ္ဆိမံ	၂၃၅
ပုရိသဒမ္မသာရထိ	၂၈၅
ပူဂမဇ္ဈဂတောဝါ	၂၈၉
ပူဇာယ	၁၇၇
ပူဇေတိ	၂၃၈
ပူဇေယ္ယုံ	၂၉
ပူတိကုဏပေ ဝါ	၈၈
ပူဘိကုမ္ဘာသေ ဝါ	၈၈
ပူတိမစ္ဆော ဝါ	၈၈
ပူတိမုတ္တံ	၂၂၄
ပူတိမူလာနိ လောမာနိ	၆၇၊၂၄၉
ပူတိနိ	၆၃
ပူရံနာနပ္ပကာရဿ အသုစိနော	၆၀
ပေကွတော	၃၅၇
ပေစ္စ	၁၅၀
ပေတာ	၃၆
ပေတ္တိဝိသယော +	၈၉
ပေမမတ္တံ	၁၅၈
ပေမနိယာ	၁၉၅၊၂၉၂
ပေါကွရဏိ	၂၃၂
ပေါကွရဏီ	၂၈၃
ပေါနောဘ္ဘဝိကာ	၅၃၊၇၁၊၁၅၄၊၂၅၂၊၂၇၈ ၃၀၆၊၃၄၈
ပေါရာဏာနိ	၂၇၄
ပေါရိ	၁၉၅၊၂၉၂
[ဖ]	
ဖဂ္ဂု	၄၄
ဖရိတ္ဝာ	၄၃၊၂၈၂
ဖရုသာ	၅၁
ဖရုသာယ	၃၃
ဖရုသဝါစာ	၄၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဖ]	
ဖရှသဝါစော	၂၉၀၊၃၂၂
ဖရှသဝါစာပစ္စယာ	၃၂၂
ဖသော ဒုတိယော	၅၃
ဖဿပညတ္တိ	၁၂၆
ဖဿာ	၃၁၀
ဖလံ	၂၉၁
ဖလကစီရမ္မိ	၉၂
ဖလတိ	၂၃၄
ဖလိဿတိနာမ	၂၄၁
ဖာဏိတဋ္ဌ	၃၂၅
ဖာတုံ	၂၂၃
ဖာလေဿာမိ	၂၃၅
ဖာလေယျ	၃၁၅
ဖာသုကကာမာ	၇၀၊၁၃၀
ဖာသုကဋ္ဌိကံ	၆၂၊၁၀၇
ဖာသုဋ္ဌိယော	၉၆
ဖာသုဝိဟာရော	၂၁၄
ဖုဋ္ဌာ	၂၇၆
ဖုသန္တိ	၃၁၀
ဖုသိတဂ္ဂဋ	၉၀
ဖေဂ္ဂုမ္မိ	၂၃၆
[ဗ]	
ဗကဿပြဟ္ဘုနော	၃၃၇
ဗန္ဓနာဂါရေ	၂၇၅
ဗန္ဓနာဂါရံ ယထာ	၂၇၅
ဗန္ဓနာမောက္ခံ	၂၇၅
ဗန္ဓပါဒါပစ္စာ	၃၅၂
ဗဒ္ဓေါ	၁၈၆၊၂၇၅
ဗလကရဏီယာ	၂၃၃
ဗလဋ္ဌ ဖာသုဝိဟာရဋ္ဌ	၁၃၀
ဗလတာယ	၃၃၇
ဗလမတ္တာစ +	၂၇၄
ဗလဝါ	၁၈၀၊၂၃၁၊၃၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဗ]	
ဗလဝါဝေါ	၂၂၇
ဗလဝီရိယံ	၁၆၀
ဗဇ္ဇိသမ်သိကမ္မိ +	၁၀၄
ဗဟလပတ္တပလာသော	၉၀
ဗဟိဒ္ဓါဝါ ဓမ္မေသု	၇၄
ဗဟိဒ္ဓါဝါ ကာယေ	၅၉
ဗဟိဒ္ဓါဝါ	၁၅၁၊၂၃၀
ဗဟိဒ္ဓါ	၁၅၁
ဗဟိဒ္ဓါ ကထံ အပနာမေတိ	၁၅၅
ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ	၁၇၃
ဗဟုကာရော	၁၇၊၁၄၉၊၁၀၃
ဗဟုဇနကန္တာ	၁၉၅ ၂၉၂
ဗဟုဇနမနာပါ	၁၉၅ ၁၉၂
ဗဟုဇနဟိတာယ သုခါယ	၂၁
ဗဟုဇနဿ	၄၃
ဗဟုဒုက္ခာ ဗဟုပါယာသာ	၁၀၉
ဗဟုခဝေ ဟုတ္ဝာ	၀၄၊၃၇
ဗဟုခာ ဟောတိ	၀၄
ဗဟုဿုတာ	၄၀၊၂၂၅
ဗဟော	၁၀၀၊၃၃၀
ဗာဟာယ	၃၁၅
ဗာဟာယ ဝါ	၁၄၀
ဗာဟိတာ	၂၃၉
ဗာဟိတေယျော	၃၄၅
ဗာဟုကံနဒီ သိနှာယိတုံ	၄၃
ဗာဟုကံ နဒီ	၄၄
ဗာဟုလ္လာယ	၁၀၄
ဗာဟုလိကာစ	၁၅၊၃၂
ဗာဟုလ္လိကော	၁၀၄၊၂၅၀
ဗာလဓမ္မော	၁၅၃
ဗာဠှဂိလာနော	၁၀၆၊၂၇၄
ဗိလသော +	၆၁
ဗိလင်ထာလိကမ္မိ ကရောန္တိ +	၁၀၄
ဗိဠာရဘဿော	၁၄၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဗ]	
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတိ	၈၅
ဗြဟ္မစရိယံ	၂၈ဖ၊ ၃၁၃၊ ၃၁၈
ဗြဟ္မစရိယံ စရတိ	၁၁ဓ
ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ	၄၅၊ ၁၈၅၊ ၁ဓ၀
ဗြဟ္မစာရီ	၁ဓ၄
ဗြဟ္မဒေဝိဂုဏ္ဆကာ	၃၃ဓ
ဗြဟ္မနိမန္တနိကံ	၃၄ဓ
ဗြဟ္မပရိသံ	၃၄၀၊ ၃၄၁
ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ	၃၃ဓ၊ ၃၄၁
ဗြဟ္မာဘိနန္ဒိနော	၃၄၀
ဗြဟ္မလောကေ	၃၃၀
ဗြဟ္မဘူတော	၁၂၅
ဗြဟ္မုနော	၁၈၁
ဗြာဟ္မဏံ	၃၅ဖ၊ ၂၂ဓ
ဗြာဟ္မဏကရဏာစ	၂ဖဓ
ဗြာဟ္မဏကုလာ	၂၀၃
ဗြာဟ္မဏဟပတိကာ	၂၀၅၊ ၂၀ဖ
ဗြာဟ္မဏဂါမော	၂၀၅
ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတော	၁ဓ၀
ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနံ	၂ဓ၄
ဗြာဟ္မဏောဝုတ္ထိတိပိ	၂၂၀
ဗြူဟေတာ သုညာဂါရာနံ	၃၅
ဗြူဟေတာ	၂၂၀
ဗြူဟေန္တိနာမ	၂၄၂
[ဘ]	
ဘဂဝတိ နော အာဝုသော +	၁ဖ၄
ဘဂဝံမူလကာ	၃၁ဓ
ဘဂဝံနေတ္တိကာ	၃၁ဓ
ဘဂဝံပဋိသရဏာ +	၃၁ဓ
ဘဂဝတော ပဋိသုဏိတ္ဌာ	၁၃ဖ၊ ၁၄ဖ
ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ +	၂
ဘဂဝန္တညော	၃၁ဓ
ဘဂဝါ	၁ဓ၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဗ]	
ဗြဟ္မာ	၁၅၃
ဗြဟ္မာဝရော	၃၅
ဗြဟ္မာ ဝိမာနေ	၂ဓ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဘ]	
ဘဂိနိရက္ခိတာ	၂၈၉
ဘဂ္ဂေသု	၃၄၉
ဘဏ္ဍနဇာတာ	၃၃၁
ဘတ္တံ	၂၇၄
ဘတ္တဂ္ဂံ +	၂၉၊၂၁၄
ဘတ္တာဘိဟာရံ	၂၃၉
ဘတ္တာယ	၂၉
ဘဒ္ဒယုဂံ	၃၅၁
ဘဒ္ဒြမုခ	၂၀၁
ဘန္တိ	၃၄၂
ဘဒြေန ယောဇ္ဇနေန	၁၇၅
ဘမကာရောဝါ	၅၈
ဘမကာရန္တေဝါသိဝါ	၅၈
ဘယံ	၃၄၆
ဘယဒဿာဝိနော	၃၄
ဘယပါဠိကခ်ီ	၂၁
ဘယဘေရဝံ +	၁၈၊၂၀၊၃၆
ဘယဘေရဝသဟော အသိ	၃၆
ဘယူပရတော	၃၂၀
ဘရဘရံ	၁၄၄
ဘဝံ တေသံ ဂေါတမော ပုဗ္ဗဂ်မော	၁၆
ဘဝဠ္ဍ ဘဝသမ္ပဒယဠ္ဍ	၅၅
ဘဝတဏှာ	၃၀၆
ဘဝဒိဋ္ဌိအလ္လိနာ	၈၀
ဘဝဒိဋ္ဌိ အဏ္ဏောသိတာ +	၈၀
ဘဝဒိဋ္ဌိစ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိစ	၇၉
ဘဝဒိဋ္ဌိ ဥပဂတာ	၈၀
ဘဝရတာယ	၃၄၆
ဘဝဏုမာယ	၃၄၆
ဘဝသမ္ပဒိတာယ	၃၄၆
ဘဝါ ဇာတိဘူတသ ဇရာမရဏန္တိ	၅
ဘဝါဘဝေ	၁၂၂
ဘဝေ	၃၄၆
ဘဿပ္ပဝါဒကော	၂၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဘ]	
ဘာဂုဍ္ဍိ အကာသိ	၁၄၀
ဘာဂိနေယ္ယော	၃၅၀
ဘာတာဝါ ဘဂိနိဝါ	၇၀
ဘာတုရက္ခိတာ	၂၈၉
ဘာဝနာ ပဟာတဗ္ဗာ	၆
ဘာဝနာယ ပါရိပူရိယာ	၇၄
ဘာသတေစ	၃၂၅
ဘာသိတာ	၂၇၃၊၂၈၇၊၂၉၀
ဘိက္ခုဘိက္ခု	၃၃၉
ဘိက္ခုသံဃေန	၂၈၅
ဘိန္နန္တာ မညေ	၁၈၉
ဘိန္နာနံ	၁၉၅
ဘိန္နာနံဝါ	၂၉၀
ဘိန္နေန သီသေန	၁၄၀
ဘိယ္ယော	၁၈
ဘိယ္ယောဘာဝါယ	၇၄
ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ	၁၄၀
ဘိံသနကတသ္မိံ +	၉၄
ဘိံသနကံ ဝနသဏ္ဍံ	၉၄
ဘိံသနကာနိ	၂၀
ဘီတာ	၃၁၆
ဘီတော	၃၂၅
ဘီရုကဇာတိကာ	၁၉
ဘုဇိဿံ +	၂၇၅၊၃၃၃
ဘုတ္တာဝေသေသော	၂၁၄
ဘုတ္တာဝီ	၁၃၊၂၉
ဘူတဂရဟကာ +	၃၃၉
ဘူတဇိဂုစ္ဆကာ	၃၃၉
ဘူတပုဗ္ဗံ	၂၂၆
ဘူတဘဗ္ဗာနံ	၃၃၉
ဘူတမိဒံ	၂၆၁
ဘူတဝါဒီ	၂၉၃
ဘူတာနံ ဝါ သတ္တာနံ ဌိတိယာ	၅၂
ဘူတာနံ ဝါ သတ္တာနံ	၂၆၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဘ]	
ဘူတေ	၂
ဘူတေနဝါ အဘူတေနဝါ	၁၄၁
ဘူမိဘာဂံ	၁၇၈
ဘူမိသယာ	၃၅၈
ဘေတ္တာ	၂၉၀
ဘေဒါ	၅၄၊၂၉၁၊၂၈၆
ဘေဒေါ အန္တရဝေနံ	၆၈
ဘေသကဠာဝနေ +	၁၁၃၊၃၄၉၊၃၅၉
ဘောဂ်ံ	၁၀၆
ဘောဂကွန်ဒံ	၁၉၄
ဘောဂေါ	၁၄၈
ဘောဇနေ အမတ္တညုတာ	၃၂
ဘောဇနေ မတ္တညုနော	၃၃၊၂၇၁
ဘောတ္တုကမျတာ	၃၁
[မ]	
မကုံဘူတော	၁၄၇၊၂၆၀၊၂၃၆
မကွိုကာ	၉၁
မကွိုဿ	၂၇၉
မကွိ ပဋ္ဌာသီ	၁၁၅
မကွောစ	၁၆၊၄၀
မဂ္ဂယမာနော	၃၅၂
မဂ္ဂါမဂ္ဂညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ	၁၆၄
မဂုံရစ္ဆဝိ +	၂၄၉
မဂေါ	၁၈၆
မဂေါ အာဂစ္ဆတိ	၂၁
မဂေါ	၃၁၆
မဂ္ဂေါ ဝိဝဋ္ဋော	၁၃၂
မစ္စုမရဏံ	၅၄၊၆၈
မစ္စုနာအပ္ပတ္တံ	၂၂၉
မဋ္ဌကေန	၉၈
မစ္ဆရိယံ	၄၀
မစ္ဆရိယ	၂၈၀
မစ္ဆကုမ္ဘိ	၂၇၈
မစ္ဆံ မံသံ မေရယံ	၉၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[မ]	
မဇ္ဈေရဋ္ဌ	၁၆
မဇ္ဈိဋ္ဌံ	၁၄၃
မဏ္ဍိမံ ယာမံ	၂၇၂
မဏ္ဍိမာ(ယာ)ပဋိပဒါ	၁၆
မဏ္ဍေ	၂၇၈
မဏ္ဍေကလျာဏံ	၂၁၆
မဏ္ဍေဂ်ိယ	၂၂၇
မညိဿန္တိ	၂၂၇
မညေ အညာယ တစ္ဆတိ	၃၂၊၃၃
မညေယ္ယ	၁၂၄
မဏ္ဍနဇာတိကော ,	၃၃၊၁ံ၁၆၊၁၃၃
မဏ္ဍနာယ	၂၇၁
မတဇ်နာမ	၂၈၀
မန္တဏ္ဍာယကမတ္တေန	၂၈၁
မန္တဏ္ဍာယကဿ	၂၈၁
မန္တယမာနဿ	၂၁၂
မတ္တဥ္ဉကဿ	၂၀၁
မဘ္ဌကစ္ဆိန္နော	၃၄၉
မဒံ အာပဇ္ဇိဿန္တိ-ပမာဒံ	၁၆၈
မဒါယ	၂၇၁
မဒ္ဒိတာ	၁၄၄
မဒေါစ ပမာဒေါစ	၁၆
မဒေါ ပမာဒေါ	၄၀
မန္ဒော	၃၃၆
မဓု	၃၂၅
မဓုရကဇာတာ	၃၅၂
မဓုပိဏ္ဍိကံ	၁၂၇
မနုဿ ဓမ္မေစ မနောဝိညာဏံ	၁၂၆
မနုဿ-ဓမ္မေစ	၆၆
မနုံဝတ ဘော အနုဿိဿာမ မနုံဝတ ဘော ပနုဿိဿာမ +	၁၉၀
မနသာကာသိ	၃၅၀
မနသိကရဏီယေ ဓမ္မေ	၆
မနသိကရောတော	၄၅၊၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[မ]	
မနသိကရိတ္ဘာ	၂၇၂
မနသိကတ္ဘာ	၃၃၇
မနသိ ကရောထ	၁၅
မနသိကာတမ္ဘံ	၁၃၄
မနာယတနံ	၅၅
မနာပေဟိ	၂၆၇
မနုဇေသု	၁၈၂
မနုဿေ	၂၇၈
မနုဿဓမ္မာ	၂၁၄
မနုဿကုဏ်ပံဝါ	၃၀
မနောဒုစ္စရိတေန	၂၄
မနောပဒူသေယျ +	၁၄၄၊၂၀၂
မနောဝိညာဏံ	၅၆
မနောဝိညာဏေန	၂၉၇
မနောသမ္ဖဿော	၅၅
မနောသမ္ဖဿဇံ	၅၅၊၆၉
မနောသမာစာရော	၂၇၁
မနောသဠေဘနာ တတိယာ	၅၃
မမာယေထ	၂၆၂
မရဏံ မရဏမတ္တံ	၁၀၃
မရဏံဝါ	၃၂၃
မရဏဓမ္မာနံ	၇၁
မရဏမတ္တံ	၃၂၃
မရဏမတ္တမ္ပိ ဒုက္ခံ	၁၀၄
မရဏမ္ပိ ဒုက္ခံ	၅၃
မရဏာ	ဂ၊၂၉၁
မသာဏာနိပိ	၉၂
မဟဂ္ဂတေန	၄၃၊၁၄၂၊၂ဂ၂
မဟဂ္ဂတံဝါစိတ္တံ	၃ဂ
မဟတာ	၂ဂ၅
မဟန္တာ မဟန္တာ	၃၁၇
မဟန္တံ နိန်ံ ပလ္လလံ	၁၃၀
မဟပ္ဖလာ မဟာနိသံသာ +	၃၆
မဟာကောဋ္ဌိကော	၂၉၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[မ]	
မဟာဇာနိယော	၁ဂ၃
မဟာတဏှာဇာလတဏှာသမ်ုဒယတပ္ပဋိ	
ပုက္ခံ	၂၆၉
မဟာနုဘာဝတာ	၂၅၇၊၃၄၆
မဟာပထဝီ အပထဝီ	၁၄၂
မဟာပဒါ	၁၉၂
မဟာပညာ	၃၁၄
မဟာမိဂသမ်ော	၁၃၀
မဟာပြဟ္မာ	၃၃၉
မဟာမေဃနော	၃၅ဂ
မဟာဝတ	၁ဂဂ
မဟာဝနေ	၂၃၀၊၁၂၂
မဟာဝိကဋ္ဌ ဘောဇနသ္မိံ	၉၄
မဟာရဇကေ	၁ဂ၁
မဟိဒ္ဓိကတာ	၂၅၇၊၃၄၆
မဟေသက္ခေ	၂၅၇
မလဂ္ဂဟိတံ	၂၇၊၃၉
မလေနစ	၂၇
မံသပေသိတိ-အဓိဝစနံ	၁၆၂
မံသလောဟိတံ	၆၂
မံသပေသုပမာ	၁၄၅
မံသပေသီ	၁၅၉
မံသေစပိ-နာ ဝေရေထာတိ	၁၂၇
မာဂဓကော	၂၂၆
မာဂဓေ	၂၃၄
မာ ဃရေသိ	၁၅၉
မာတာဝါ ပိတာဝါ	၇ဝ
မာတာ-နတ္ထိ	၂၉၁
မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေ	၁၆ဝ
မာတာပိတုရက္ခိတာ	၂ဂ၉
မာတိကာ ဓော	၂၂၅
မာတုဂေါရဝကေန	၂၂၇၊၂၂၉
မာတုရက္ခိတာ	၂ဂ၉
မာ တ္ဝံ မညိတ္ထော	၃၄၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[မ]	
မာနသံ	၃၃၅
မာနာဘိသမယာ	၁၂
မာနေတိ	၂၃၈
မာနေန္တော	၁၄၁
မာနေယ်ျ	၂၉
မာနော	၄၀
မာနောစ အတိမာနောစ	၁၆
မာဒိသာ	၁၈၄၊၂၄၀
မာ ဘာဝဝန္တံ အဗ္ဘာစိက္ခိ	၂၅၈
မာ ဘိက္ခဝေ-ဝိဟာရိဿထာတိ	၁၈၅
မာ မေ စိတ္တံ ဥိဟညိတိ	၁၃၀
မာ မံ တေ အဒ္ဒသံသု	၉၄
မာယာ	၁၆၊၄၀
မာယာဝိနော	၃၂
မာယာဝိဿ	၂၈၀
မာရဓေယျဿ	၂၂၇
မာရဿ	၂၂၈
မာရစက္ခုံ	၁၈၇
မာရိသ	၃၃၈
မာရေန သမ္ပတ္တံ	၂၂၉
မာလာဝန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ	၁၉၆
မာလာဂုဏ္ဍပရိက္ခိတ္တာပိ	၂၈၉
မာလုဝဗီဇဟေတု	၃၁၇
မာလုဝဗီဇံ	၃၁၆
မာလုဝသိပါဠိကာ +	၃၁၅
မာ ဝါ အဟေသုန္တိ	၂၉၁
မာသဒေါ +	၃၃၉
မာ ဝိဟေသေသိ	၃၅၀
မိဂဇာတာ	၁၆၈
မိဂဒါယေ	၁၁၃၊၁၈၃၊၃၄၉
မိဂါရမာတုပါသာဒံ	၁၇၂၊၃၅၇
မိစ္ဆာအာဇီဝံ	၇၄
မိစ္ဆာဥာဏီ	၄၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[မ]	
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ	၂၈၀၊၃၂၂
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ	၂၈၀
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ	၂၄
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ	၂၄၊၂၉၁
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ	၃၂၂
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ +	၄၇
မိစ္ဆာဝါစာ	၄၇
မိစ္ဆာဝါယာမော	၄၇
မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ +	၄၇
မိစ္ဆာသက်ပ္ပါ	၄၇
မိစ္ဆာသတိ	၄၇
မိစ္ဆာသမာဓိ	၄၇
မိတ္တာမစ္စာ	၁၆၅၊၁၆၆၊၂၈၁
မိတ္တော(ပါပကေ မိတ္တော) +	၁၁
မိဒ္ဓသုခံ	၁၁၈
မိယိဘာဝေါ	၇၀
မိယမာနော	၁၀၂
မုခတော	၃၅၀
မုခဏ	၃၂
မုခဝဏ္ဏပသီဒနတာပိန္ဒော	၂၈၄
မုခသတ္တိဟိ	၃၃၁
မုဂ္ဂါနံ မာသာနံ	၆၁
မုဂ္ဂေဟိ တဏ္ဍုလေဟိ	၉၇
မုစ္ဆေယျ	၂၇၄
မုစ္ဆိတာ	၁၇၄၊၁၇၆
မုဋ္ဌဿတိ အသမ္ပဇာနသန္ဒောသဟေတု	၂၀
မုဋ္ဌဿတိ	၂၀၊၃၃၊၄၈
မုဏ္ဍကာ	၃၅၂
မုတံ	၃၊၁၅၀
မုတ္တံ(ခေါ)	၄၂
မုတ္တာစာဂေ	၉၁
မုတ္တိ	၅၃၊၇၂၊၃၀၆
မုတ္တော	၂၇၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[မ]	
မုဒိတာသဟဂတေန	၄၃
မုဒိတံ	၂၀၃
မုဒိန္ဒြိယေ	၁၀၁
မုဒုကာ	၁၄၃၊၃၁၅၊၃၁၆
မုဒုဘူတေ	၂၂
မုဒ္ဓံ	၂၃၅၊၂၃၄
မုဒ္ဓါဝသိတ္တေန	၉၃၊၂၃၄
မုသာ	၄၄၊၁၅၅
မုသာဝါဒပစ္စယာ	၃၂၂
မုသာဝါဒါ ဝေရမဏီ	၇၃
မုသာစါဒီ	၄၇၊၂၀၉၊၃၂၁
မုဟုတ္တံ	၂၄၀
မူလဇာတာ	၃၃၀
မူသိကံ	၃၅၂
မူဠ္ဍသဝါ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေယ္ယ	၅၂
မေဃေန	၃၁၆
မေတ္တံ	၂၁၃၊၃၃၂
မေတ္တံကာယကမ္မံ	၂၂၆၊၂၀၃
မေတ္တစိတ္တော နု ဒေါသန္တရော	၁၃၇
မေတ္တစိတ္တာဝါ	၁၄၁
မေတ္တာစိတ္တော	၁၉
မေတ္တာသဟဂတေန	၄၃၊၂၀၃၊၂၀၂၊၃၅၃
မေဒေနီနာမ	၂၄၂
မေဒေါ	၆၁၊၂၀၃
မေဓာဝီ	၁၀၃
မောကွစိက်	၂၆၇
မောဃပုရိသော	၀၄
မောဃံ ဝတ မေ ဥဒ္ဓာနံ	၁၀၂
မောဃရောဝါ ကဋ္ဌံ ပါတေတိ	၂၁
မောဟင်	၃၁၀
မောဟူပသံဟိတာပိ	၁၃၂
မောဟော	၃၀၄
မောဠိဗဒ္ဓါဟိ	၃၁၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ယ]	
ယကနံ	၀
ယကွော	၂၅၄၊၂၃၅
ယညေဝ ဗဟုလမနုဝိတက္ကေတိ	၁၂၀
ယညေန	၉၇
ယတောကုတော	၂၀၃
ယတောခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော	၁၂
ယတောနိဒါနံ	၁၂၃
ယတြဟိနာမ	၁၀၀၊၃၃၀
ယတ္ထစ	၄၅
ယထာ အဝိသယသ္မိံ +	၁၀၀
ယထာ စ အနုပ္ပန္နသ +	၆၅
ယာထာ စ ဥပ္ပန္နသ	၆၄
ယထာရူပေန-ဝေရူပေန ခေါ သောဘေယ္ယာတိ +	၂၂၃
ယထာ-ဝေ၀ါဒီ +	၁၂၂
ယထာကထံ	၃၄၂
ယထာကမ္ဗူပဂေ	၂၃
ယထာကာမကရဏီယာ	၁၆၀၊၁၀၆
ယထာကာမကရဏီယော	၃၄၂
ယထာစာဟံ-တထာ	၁၅၅
ယထာဌိတံ ယထာပဏိဟိတံ	၆၁
ယထာတံ +	၀၁
ယထာတထံ	၃၅၀
ယထာတံ အာနန္ဒောဝ-ဗျာကရေယ္ယ	၂၂၂
ယထာတံ။ပ။ဝိဟရတော	၂၃
ယထာတံ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန	၂၅
ယထာ တေ ခမေယ္ယ	၂၃၄
ယထာနုသိဋ္ဌံ +	၁၀၅
ယထာ နော ဓာရေယ္ယ	၁၂၅
ယထာပစ္စယံ	၁၅၆
ယထာပရိယတ္တံ	၂၂၅
ယထာပဋိပဇ္ဇာစ	၀၉
ယထာဘတံ နိက္ခိတ္တော ၊ ဝေ နိရယေ	၀၇
ယထာဘိရန္တံ +	၁၆၃၊၁၀၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ယ]	
ယသတ္ထာယ	၄၅
ယသ စ ခ္ဓါသ အတ္ထာယ	၈၃
ယသခေါ အတ္ထာယ	၈၇
ယသ စတ္ထာယ ဓမ္မံ ပရိယာပုဏန္တိ	၁၄၈
ယံ	၄ဖ၊၂၉၀
ယံအညတိတ္ထိယာ	၇၇
ယံ အနုဝိတက္ကေတိ	၁ဖ၀
ယံ အနုဝိစာရေတိ	၁ဖ၀
ယံ ရေ-သုခံ သောမနဿံ	၁၀၁
ယံ ခေါ ဣဒံ ပုဗ္ဗေ ပရိညာတံ ကရိယန္တိတိ၅ဖ	
ယံ ခေါ ဒုက္ခေ အညာဏံ	၅ဖ
ယဋ္ဌိသ-ယံ (ယေ-အာသဝါ)	၉
ယံဘံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ	၂၂
ယံ-တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ	၁၅ဖ
ယံ နတုမှာကံ တံ ပဇဟထ	၁၅ဖ
ယံနူန-အာဘိနိပ္ပိဋ္ဌေယ္ယ	၂၄၅
ယံနူန-အာဘိသန္တာပေယ္ယ	၂၄၅
ယံနူန အန္ဓာဝိသေယ္ယန္တိ	၃၅၂
ယံနူနဥပသင်္ကမေယ္ယာမ	၉၉
ယံနူနာတိ +	၁၄
ယံနူနာတိ (ယံနူနာဟံ)	၁၇၅
ယံနူနာဟံ အယ္ယ ဝိမံသေယ္ယန္တိ	၁၃၉
ယံနူနာဟံ ဥတ္တရေယ္ယန္တိ	၁၄၉
ယံနူနာဟံ တိဋ္ဌေယ္ယန္တိ	၁၃၄
ယံနူနာဟံ နိသီဒေယ္ယန္တိ	၁၃၄
ယံနူနာဟံ နိပဇ္ဇေယ္ယန္တိ	၁၃၄
ယံနူနာဟံ-ပဏ္ဏမေယ္ယ	၁၅၀
ယံနူနာဟံ-အာဘိနိဂ္ဂဏှေယ္ယ	၂၄၅
ယံနူနာဟံ-ဝိမံသေယ္ယန္တိ	၁၄၀
ယံနူနာဟံ သဏိကံ ဂစ္ဆေယ္ယ	၁၃၄
ယံပနာနိစ္စံ	၂၃၅
ယံ ပယောဇေတိ (ယံ ခေါ ဘိက္ခု ပယော ဇေတိ)	၁ဖ၀
ယမ္ပိမေ အဟောသိ	၁၀၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ယ.]	
ယထာဘူတံ	၂ဖ၁၊၃၂၊၄၃၃
ယထာဘူတံ အဇ္ဈညာသိ	၂၄
ယထာဘူတံ ယထာဘူတဿ	၂၁
ယထာယထာ +	၅၉၊၁၀၅
ယထာ ဝေါ ခမေယ္ယ	၁၁၂
ယထာသုတံ	၂၂၅
ယထာသကံ ပဋိဘာနံ +	၂၂၂
ယထာဟတ္ထိပဒေါပမော	၁၉၁
ယထောဓိ	၄၂
ယဒိ အာကင်္ခတိ	၂၃၂
ယဒိဣဿတ္ထေန	၁၀၂
ယဒိကသိယာ	၁၀၂
ယဒိဂဏနာယ	၁၀၂
ယဒိဂေါရက္ခေန	၁၀၂
ယဒိစ္ဆကံ	၁၃၀
ယဒိနိလကာယ +	၃၉
ယဒိပီတကာယ	၃၉
ယဒိမဇ္ဇိဋ္ဌကာယ	၃၉
ယဒိမုဒ္ဓါယ	၁၀၂
ယဒိရုဇပေါရိသေန	၁၀၂
ယဒိလောဟိတကာယ	၃၉
ယဒိဝဏ္ဏာယ	၁၀၂
ယဒိဝါ ကဋ္ဌာယယူသံ	၂၄၀
ယဒိဝါ ကုလတ္ထယူသံ	၂၄၀
ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ	၂၄၀
ယဒိဒံ-သခ်ါရနိရောဓော	၂ဖ၄
ယဒိသခ်ါနေန	၁၀၂
ယဒိဒံ	၇၀၊၁၀၀
ယဒိဒံအင်္ဂဏံ	၂၀
ယဒိဒံအဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သခ်ါရာ	၂ဖ၃
ယဒိဒံဣဒပစ္စယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ +	၁၇၀
ယဒိဒံ စတ္တာရိပုရိသယုဂါနိ	၄၂
ယဒိဒံ မာတုထည်	၂ဖ၆
ယသပတ္တော	၃၂၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ယ]	
ယမ္မိ	၈၅
ယမ္မိစ္ဆံ နလဘာဘိ တမ္မိ ဒုက္ခံ +	၅၃၊၆၇
ယံ ဗလံ အာဝကမ္မ	၈၅
ယံဘူတံ	၂၆၁
ယံဝေဒေတိ တံ သဠာယနာတိ +	၁၂၆
ယံ'သဒ်ဒ္ဓနိဿယံ	၁၅၂
ယာစိတကူပမာ	၁၄၅
ယာတာရတ္တိယော +	၉၅
ယာဒိသော	၁၂၂
ယာနကာရပုတ္တော	၃၂
ယာနိတခနိ ကိ ကရကီယာနိ	၃၃၆
ယာပနတာ သာလ လဋ္ဌိယော	၁၃၉
ယာပနီယံ	၂၁၂
ယာမာနံ	၂၉၃
ယာယံတဏှာ	၃၀၆
ယာဝအာသဝါနံ ခယာ	၂၁၆
ယာဝဥဒကပိန္ဒုမ္ပိပိ ဟောတိ	၉၃
ယာဝကီဝဉ္စ	၉၄
ယာဝ စဂ္ဂါ	၂၂၂
ယာဝစ မူလာ	၂၂၂
ယာဝဇီဝမ္ပိ	၁၂၁
ယာဝတကော	၁၉၁
ယာဝတကော ကထာသလ္လာပေါ	၃၁၄
ယာဝတကံ	၃၄၁
ယာဝတဘိယံ	၂၃၄
ယာဝ(ယာဝဿ) +	၂၄၉
ယာဝတာ	၃၄၂
ယာဝဒတ္ထော	၁၃
ယာဝဒေဝ အာကိဉ္စညာယတနူပဟတ္တိယာ	၁၂၂
ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ	၅၉
(ယာဝဒေဝ)ပဋိဿတိမတ္တာယ	၅၉
ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ	၈၅
ယာဝဒေဝ-ဘာဝီ	၂၄၄
ယာဝဒေဝ ဝိညာဝနတ္ထာယ	၂၅၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ယ]	
ယိဋ္ဌံ	၂၉၁
ယေဂေဟသိတာ ဆန္နာ	၁၃၂
ယေမယံ အတ္ထာနံ +	၇၈
ယေ တေ ဂေါ်ဌာ	၉၄
ယေ တေ ဓမ္မာ	၈၂
ယေ တေ လာဘာ	၃၃၃
ယေန ကာမံ	၁၅၀၊၁၈၆
ယေန ကာမံ ဂမော	၂၂၅
ယေန ပရိယုဋ္ဌာနေန	၃၃၄
ယေန ယေနေ၀ +	၁၉၂
ယေန သိပ္ပဋ္ဌာနေန	~၁၀၂
ယေနိစ္ဆက်	၁၃၈
ယေဒူရေ သန္တိကေ +	၃၈၊၈၅
ယေဟိ ဗလေဟိ သမန္နာဂတော	၈၅
ယော အမှာကံ သတ္ထာ	၇၈
ယောဂကွေမ်	၃ ၁၂၀
ယောဂကွေမကာမော	၁၃၁၊၁၃၈
ယောဂကွေမကာမဿ +	၁၁၉
ယောဂ္ဂါစရိယော	၁၃၈
ယောနိယော	၆၊၈၈ ၃၅၀
ယောနိသော မနသိကာရော	၂၉၂
ယွာဿ ပရိဂ္ဂဟော	၁၅၂
[ရ]	
ရဂ်ဇာတေ	၃၉
ရစယိတ္ဝာ +	၃၀
ရဇကော	၃၉
ရဇနီယာ	၁၀၁
ရဇနီယေဟိ	၂၆၃
ရဇ် ဝါ အဂ်ကံ ဝါ	၁၁၆
ရဇာပထေ	၂၃
ရဇေနစ	၂၃
ရဇောဇလ္လိကမတ္တေန	၂၈၀
ရဇောဇလ္လိကဿ	၂၈၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[၁]	
ရိတ္တံတုန္ဆံ +	၂၁၄
ရိတ္တကမေဝ	၃၄၄
ရိတ္တောဘ	၂၃၆
ရိဿမာနော	၁၀၂
ရုက္ခစေတိယာနိ	၂၀
ရုက္ခဒေဝတာ	၃၁၆
ရုက္ခဖလူပမာ	၁၄၅
ရုက္ခမူလဂတံ	၁၉၃
ရုက္ခမူလဂတော	၅၃၊၃၀၄၊၃၃၄
ရုက္ခမူလဂတသဝါ	၁၃၀
ရုက္ခမူလိကမတ္တေန	၂၈၁
ရုက္ခမူလိကဿ	၂၈၁
ရုက္ခမူလေ	၂၃၂
ရုက္ခမူလံ	၂၃၃
ရုက္ခမူလာနိ	၅၀
ရုက္ခသာခါယံ	၂၅၃
ရုစိရာ	၃၅၆
ရုဒန္တာနံ	၁၂၅
ရုဒမာနောပိ	၃၁၈
ရူပံ	၁၄၁၊၃၀၇
ရူပံနိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါ	၂၃၅
ရူပံ မေ အတ္တာ	၂၃၃
ရူပညူ +	၂၂၃
ရူပတဏှာ	၅၅၊၇၂
ရူပတ္တာယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော	၂၃၃
ရူပပါတုဘာဝံ	၁၄၃
ရူပဘဝေါ	၅၅၊၂၉၈
ရူပဝန္တံဝါ +	၃၀၇
ရူပဝိတက္ကော လောကေ	၇၂
ရူပဝိစာရော လောကေ	၇၂
ရူပသဒ္ဓေတနာ လောကေ	၇၂
ရူပသညာနံ +	၄၆၊၂၁၅
ရူပသညာ လောကေ	၇၂
ရူပသို့သမနုပဿတိ +	၃၀၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[၁ ·]	
ရဇောဇလ္လံ	၉၃
ရဇောပထော	၁၉၃
ရညော	၂၃၄
ရတ္တညူ	၂၂၄
ရတ္တိဘာဂံ ဝါ ဒိဝသဘာဂံဝါ	၁၂၀
ရတ္တိ ဒိဝံ(ရတ္တိန္ဒိဝံ)	၁၃၀
ရတ္တိ ယေ စ သမာနံ	၂၁
ရထကံ	၂၆၇
ရထဝိနီတာနိ	၁၆၅
ရထဝိနီတံ	၁၆၅
ရမဏီယံ	၁၇၈
ရမဏီယာ	၂၈၂
ရမဏီယာ ပေါက္ခရဏီ	၉၀
ရမဏီယော ဝတ	၁၇၈
ရမ္မကဿပြာဟ္မဏဿ အဿမော	၁၇၂
ရဟောစ	၂၂၆၊၃၃၂
ရဿံ ဝါ ပဿဿန္တော	၅၈
ရဿံ ဝါ အဿဿန္တော	၅၈
ရဿသမ္ပန္နော	၃၂၄
ရသ္မိယော	၁၃၈
ရသေနပိ	၃၂၃
ရာဂရတ္တာ	၁၈၀
ရာဂင်	၃၁၈
ရာဂဒေါသပရေတေဟိ	၁၇၉
ရာဂဒေါသမောဟာနံ တနုတ္တာ	၃၇
ရာဂဝိရာဂိနံ	၃၄၃
ရာဂါနုသယံ	၅၂
ရာဂေန	၃၀၅
ရာဂေါ	၃၀၄
ရာဇကုလမဇ္ဈဂတော	၂၈၉
ရာဇာနောပိ ရာဇူဟိ	၁၀၃
ရာမဏီယကံ	၂၅၆
ရာမပုတ္တော	၁၇၇
ရာဟုမုခံပိ ကရောန္တိ +	၁၀၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော
[ရ]	
ရူပါနံ	၁၀၀၊၁၃၃
ရူပါလောကေ	၂၂
ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော	၃၀၅
ရူပေ	၁၁၈
ရူပေ စ ပဇာနာတိ	၆၅
ရူပေ ပတိဋ္ဌာယ	၂၃၃
ရောဂံ ယထာ	၂၂၅
ရောသေထ	၃၅၂
[လ]	
လက္ခဏကုသလော	၂၂၄
လဂ်ိုံ	၁၅၈
လဇ္ဇီ	၁၉၄၊၂၉၂
လပ်ိတလာပနမတ္တေန	၁၂၆
လဘေထ	၂၂၄
လဘေယျ ဥပသမ္ပဒံ	၄၄
လသိကာ	၆၁၊၂၀၃
လဟုကေန အသနေန	၉၈
လဟုဋ္ဌာနဋ္ဌ	၁၃၂
လာခ်ဝါ	၁၄၃
လာဘသက္ကာရသိလောကံ	၁၉၊၂၀၂
လာဘာ တေ မာရိသ	၂၅၂
လာဘာ ဝတ မေ	၁၁၂
လာဘာ ဝတ ဘဒန္တ-ကိမိလောတိ +	၂၁၂
လာဘာ-သုလဒ္ဓလာဘာ	၁၆၃
လာဘီ	၂၉
လာဘေဟိ	၃၃၃
လိခိဿာမိ	၁၄၃
လိစ္ဆဝိပုတ္တော	၈၃
လုဒ္ဒါ လောဟိတပါဏိနော	၁၁၂
လူခစီဝရဝေရော	၃၀
လူခေါ ပရမလူခေါ	၉၁
လေဋ္ဌုသမ္ပဿေန	၂၀၁
လေဋ္ဌုနာ ပဟာရံ	၁၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော
[လ]	
လေဋ္ဌုဟိပိ	၁၀၃
လေဏံ	၂၃၅
လောကံ	၄၃၊၁၈၁၊၂၈၂
လောကဝိဒူ	၂၈၅
လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာဝါ	၄၅
လောကဿ	၄၂
လောကာနုကမ္ပာယ	၂၁၊၉၉
လောကုတ္တရံ	၃၃၅
လောကေ +	၅၃၊၁၉၈၊၂၃၃
လောကွသမ္ပတာ +	၄၄
လောဘဿ စ ပဟာနာယ	၁၆
လောဘော စိတ္တဿ ဥပက္ကိလေသော	၁၀၈
လောဘော စ ပါပကော	၁၈
လောမကူပေဟိ	၂၄၈
လောမသာ	၃၁၆
လောမသာယ	၃၁၅
လောမဟဋ္ဌစာတံ	၂၃၅၊၂၅၃
လောမာနိ ဟဋ္ဌာနိ	၉၉
လောမာနိ ဟံသန္တိ	၉၄
လောဟိတကမ္မိ	၂၉၆
လောဟိတပက္ခန္ဒိကော	၃၂၅
လောဟိတပါဏိ	၂၈၉
[ဝ]	
ဝက္ကံ	၂၀၀
ဝက်ကံ	၂၆၃
ဝဂ္ဂကရဏိ	၂၉၀
ဝဂ္ဂနန္ဒီ	၂၉၀
ဝဂ္ဂရတော	၂၉၀
ဝဂ္ဂါဌုမော	၂၉၀
ဝစနပထာ	၁၁၊၁၄၀၊၂၅၂
ဝစနီယောမှိ အာယသ္မန္တေဟိ	၁၁၄
ဝစီဒုစ္စရိတေန	၂၄
ဝစီသင်္ခါရော	၅၆၊၃၀၁၊၃၀၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝစီသမာစာရော	၂၇၁
ဝစ္ဆဝါ မုတ္တ်ဝါ	၉၆
ဝစ္ဆကာန်	၉၄၊၂၂၇၊၃၃၆
ဝစ္ဆတရိယော	၂၂၇
ဝစ္ဆတရေ	၂၂၇
ဝစ္ဆာယနော	၁၈၇
ဝဋ္ဋန္တုဝါ	၂၉၁
ဝဇိရပါဏိ	၂၃၅
ဝဇ္ဇီသု	၂၂၆
ဝဇ္ဇနာဝဇ္ဇီ သေယျထာပိ	၉၆၊၂၄၈
ဝဏ်	၂၂၅
ဝဏ္ဏယော-ဘာသတိ	၈၄
ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော	၃၂၄
ဝဏ္ဏဝါဒီ	၂၂၀
ဝဏ္ဏဝန္တော	၁၆၈
ဝဏ္ဏောဟေသော	၈၄
ဝတ်	၄၄
ဝတကောတူဟလမင်္ဂလာနိ	၂၆၅
ဝန္ဒ(ခေါ)	၄၂
ဝတ္ထာ ပဝတ္ထာ	၁၂၅
ဝတ္ထိတုံစ	၂၃၄
ဝဏ္ဏ	၃၉၊၁၇၅၊၂၇၇
ဝတ္ထိကောသ	၈၈
ဝဏ္ဏုသာယိကော	၃၄၂
ဝဒန္တုမ် အာယသ္မန္တော	၁၁၄
ဝဒေယ္ယုံ	၃၂၃
ဝဒေဟီတိ	၂၉၀
ဝဒေါ	၂၅၉
ဝဓ်ဝါ ဗန္ဓနံဝါ	၁၂၉
ဝဓိတ္ဝာ	၁၈၇
ဝနံ	၃၅၈
ဝနကမ္မိကဝါ	၉၃၊၃၁၆
ဝနစေတိယာနိ	၂၀
ဝနဒေဝတာ	၃၁၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝနေနဝနံ	၉၃
ဝနုပ္ပတ္ထံ	၁၂၀၊၂၇၃
ဝနမူလဖလာဟာရော	၉၂
ဝနသဏ္ဍ(စ)	၁၇၈
ဝနသဏ္ဍေ	၈၃
ဝမ္မိကော	၁၅၈
ဝယဓမ္မတာ	၂၀၁
ဝယဓမ္မာနုပဿီ	၅၉
ဝယောအနုပ္ပတ္တော	၉၈
ဝရတ္တကဏ္ဍေန	၂၄၇
ဝလ္လိဠ	၂၀၅
ဝလိနံ	၀၀၆
ဝလိတ္တစတာ	၅၄၊၆၈
ဝသ်ဂတာ	၃၄၁
ဝသ်ဝတ္တေယ္ယ	၃၈
ဝသ် ဝတ္တတိ	၈၅
ဝသဝတ္တီ	၃၃၉
ဝသာ	၆၁၊၂၀၃၊၃၃၉၊၃၄၂
ဝဿာနံ	၂၂၆၊၃၂၅
ဝဿသတဇီဝိနော	၉၈
ဝဿသတာယုကာ	၉၈
ဝဿသတိကဝါ	၁၀၅
ဝဿိကမာလ်ဝါ	၃၃
ဝဠဝါဘိရထေန	၁၈၇
ဝဟတိ	၂၀၃
ဝသီ	၃၃၉
ဝါကစီရမ္မိ	၉၂
ဝါစံ +	၂၉၀၊၃၀၉
ဝါတာတပေန	၂၄၉
ဝါဒ် အာရောပေဿာမ	၁၈ ၉
ဝါဒေန ဝါဒ်	၂၃၀၊၂၄၈
ဝါပန	၄၉၊၅၉
ဝါမေန ဟတ္ထေန	၁၃၈
ဝါယဇိဂ္ဂစ္ဆကာ	၃၃၉
ဝါယမတိ	၃၄

ကဗျာနာမည်	ကဗျာရှိရာ စာမျက်နှာ
ကောင်းကင်ရေ	၁
[၀]	
ကမ္ဘာကြီးတဲ့	၁
ကမ္ဘာကျော်ကျောင်းသူ	၁
ကလေး	၁
ကျန်ခဲ့ပါ	၁
ကျမ်	၁
ကျောင်းပျိုတို့	၁
ကျွန်တော်တို့	၁
ခရီးသွားတို့	၁
ခေါ်ကြပါ	၂
ခေါ်ပါ	၂
ခေါ်ပါ	၂
ခေါ်

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝိနယဿ္ဓ္ဓ	၂၉၁
ဝိနယိဿာမိနာမသု	၁၅၂
ဝိနဋ္ဌကတံ	၂၂၉
ဝိနာသံ	၁၅၅
ဝိနိပါတံ	၂၉၁၊၂၀၆၊၃၁၅
ဝိနိဘိန္ဒိတ္ဌာ	၂၃၆
ဝိနိဗ္ဗုဇေယျ	၂၃၆
ဝိနိဗ္ဗုဇိတ္ဌာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတ္ဌာ	၂၉၆
ဝိနိလကံ	၆၂၊၁၀၆
ဝိနေယျ	၅၇၊၂၀၃
ဝိနောဒနာ ပဟာတမ္ဘာ	၆
ဝိနောဒေတိ	၁၂
ဝိနောဒမေဝ	၁၂၀
ဝိပရိဏာမမမ္မံ	၁၅၃၊၂၃၅
ဝိပရိဏာမဒုက္ခာ	၃၁၁
ဝိပရိတဒဿနာ	၂၉၁
ဝိပဿနာယ သမန္နာဂတော	၃၅
ဝိပဿနာနုဂ္ဂဟိတာ စ	၂၉၀
ဝိပ္ပသန္နာနိ	၁၀၃၊၂၇၀
ဝိပါကော	၂၉၁
ဝိပုလေန	၄၃၊၁၄၂၊၂၀၂
ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ	၆၂၊၁၀၆
ဝိပ္ပမုတ္တိတာနိ	၂၃၇
ဝိဘဝံ	၁၅၅
ဝိဘဝတဏှာ +	၃၀၆
ဝိဘဝေ ဒိဋ္ဌိယာ ပဋ္ဌိဝိရုဒ္ဓါ	၈၀
ဝိဘဝေသိနံ	၃၄၆
ဝိဘူသနာယ	၂၇၁
ဝိဗ္ဗန္ဓစိတ္တာ	၂၀၊၃၃၊၂၀၉
ဝိမလေန	၁၈၁
ဝိမာနာ	၃၅၆
ဝိမုစ္စတိ	၁၅၄
ဝိမုစ္စိတ္ထ	၂၅
ဝိမုတ္တံ	၁၅၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝိမုတ္တံဝါစိတ္တံ	၃၈
ဝိမုတ္တသ္မိ "ဝိမုတ္တ"မိတိ	၂၅
ဝိမုတ္တာ	၂၂၈
ဝိမုတ္တာနုတ္တရိယေန	၂၃၈
ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နော	၁၆၃၊၂၂၁
ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော ဝိမုတ္တိသမ္ပဒါကထဉ္စ	၁၆၃
ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော	၂၂၁
ဝိမုတ္တော	၄၊၁၈၄
ဝိမောက္ခာ	၃၆၊၃၅၈၊၃၁၂
ဝိယတ္တာ	၁၄၉၊၁၈၂
ဝိယာကာသိ	၃၅၈
ဝိရာဂါ	၁၅၂၊၁၅၄၊၁ံ၇၊၁၇၉
ဝိရဇ္ဇတိ	၁၅၄
ဝိရာဇေတိ	၂၀၁၊၂၀၅
ဝိရာယေ	၃၄၀
ဝိရူဟေယျ	၃၁၆
ဝိရှင်္ဂိုံ	၂၃၃
ဝိရှင်္ဂိယာ	၃၄၉
ဝိရောစမာန	၃၄၂
ဝိရောစတေစ	၃၂၅
ဝိလမ္ပိနိ	၃၁၆
ဝိလှနံ	၁၀၆
ဝိလောကိတေ	၆၀
ဝိဝဋ္ဋံ	၂၂၉
ဝိဝဋ္ဋော	၁၅၂၊၂၇၀
ဝိဝတ္တယိ သံယောဇနံ	၁၂
ဝိဝဒန္တိ	၁၀၃
ဝိဝါဒါပန္နာ	၃၃၁
ဝိဝိတ္တံ	၂၇၃
ဝိဝိဓေဟိ ပါဏကဇာတေဟိ ဝါ	၁၀၆
ဝိဝေကပဗ္ဗာရံ	၃၁၁
ဝိဝေကနိန္နံ	၃၁၁
ဝိဝေကနိဿိတံ ဝိရာဂနိဿိတံ	၁၂
ဝိဝေကပေါဏံ	၃၁၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝိဝေကဇေန	၂၇၆
ဝိဝေကမနုသိက္ခန်္တိ +	၁၄
ဝိဝေစတုံ	၂၅၈
ဝိဝေစေတုကာမာ	၁၄၅
ဝိသတ္တိကံ	၁၈၇
ဝိသမ် တိတ္ထံ အသ	၄၉
ဝိသမေ ဘူမိဘာဂေ	၉၀
ဝိသမောမဂ္ဂေါအသ	၄၉
ဝိသံသဋ္ဌာ	၂၉၆
ဝိသံယုဇ္ဇံ	၁၂၂
ဝိသံယုဇ္ဇော ဣတိပိ	၁၅၄
ဝိသာခေါ	၃၀၅
ဝိသုဒ္ဓေါ	၁၈၇
ဝိဿာသံ	၁၁၄
ဝိသုဒ္ဓံ	၂၃၊၃၈၊၁၈၃၊၂၈၂
ဝိသူကာယိတာနိ	၂၃၇
ဝိသေန	၃၂၂
ဝိသေသိတာနိ	၂၃၇
ဝိဟရိတာနိ	၂၅၀
ဝိဟိ ံသကာ	၄၇
ဝိဟိ ံသသညီ	၁၈၂
ဝိဟိ ံသာဝိတ်ကြော	၁၂၈
ဝိဟေသာ	၁၇၉
ဝိဟေသေထ	၃၅၂
ဝိဟရေယျုံ	၂၉၄
ဝိဟေသေန္တိ	၃၅၃
ဝိတစ္ဆိကာနံ +	၈၉
ဝိတတဏှံ	၁၂၂
ဝိတဒေါသံ	၃၈၊၂၄၀
ဝိတဓူမာနံ	၈၉
ဝိတမောဟံ	၃၈၊၂၄၀
ဝိတရာဂံ	၃၈၊၇၉၊၂၄၀၊၃၂၊၈
ဝိမံသာနုစရိတံ	၈၃
ဝိရိယံ	၂၇၊၂၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝိရိယာရမ္ဘာယ	၁၄
ဝိဟိနံ	၆၁
ဝုစ္စတိ-နုခေါတိ	၂၉၅
ဝုဋ္ဌဟိသံ	၃၁၁
ဝုဋ္ဌာနံ	၃၀၀၊၃၀၁၊၃၃၅
ဝုဋ္ဌာနာယ	၃၀၂
ဝုဋ္ဌာနိမံနာမ	၃၅၆
ဝုဋ္ဌာပိယမာနံ	၁၀၆
ဝုဋ္ဌိတော	၄၅
ဝုဒ္ဓိ ံ ဝိရူဋ္ဌိ ံ ဝေပုလ္လံ	၁၁၇၊၁၃၁၊၁၃၀
ဝုဒ္ဓိမန္ဒာယ	၂၆၇
ဝုဒ္ဓိ ံ	၂၃၃
ဝုသိတံပြဟ္မစရိယံ	၂၅
ဝုသိတဝါ	၄၊၂၃၀
ဝုသိတဝန္တော	၁၅၇၊၂၂၀
ဝုယှမာနော	၂၂၇၊၂၂၉
ဝူပကဋ္ဌော	၄၅
ဝူပသန္တစိတ္တော	၁၉၊၂၇၃
ဝူပသမံ	၂၀၃
ဝေ	၄၄
ဝေဇယန္တံ	၃၅၇
ဝေတ္တေဟိပိ တာဒြေန္တိ	၁၀၄
ဝေဒဂူ	၂၇၀၊၂၇၉
ဝေဒနတ္တာ	၂၃၃
ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ	၂၉၆
ဝေဒနာနုပဿနာ	၆၃
ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ	၅၇
ဝေဒယမာနံ	၆၃၊၈၉
ဝေဒေတိ	၄၂
ဝေဒေယ္ယော +	၂၅၉
ဝေဒေဟိပုတ္တသ	၂၃၄
ဝေနယိကော	၁၅၅
ဝေယျာကရဏာယ	၂၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝေပုလ္လာယ	၇၄
ဝေရမဏိ	၅၁
ဝေရိ	၄၄
ဝေဿကုလာ	၂၀၃
ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော	၈၇၊၂၃၇
ဝေသာရဇ္ဇေဟိ	၈၇
ဝေဟပ္ဖလာနံ	၂၉၄
ဝေဟပ္ဖလေ	၂
ဝေဠုရိယဝဏ္ဏော	၃၅၆
ဝေါ +	၂၁၂၊၂၆၁
ဝေါဒါတာ	၃၂၉
ဝေါဒါနပဓံ	၁၂၉
ဝေါဒါနံ ဝုဋ္ဌာနံ	၈၆
ဝေါဒိတော	၃၅၇
ဝေါဘိန္နံ	၃၅၄
ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ	၁၂
ဝေါလောကေသိ	၁၈၁
[သ]	
သဂ္ဂနှာ	၁၅၄
သဉ္ဇတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
သဉ္ဇတ္တရစ္ဆဒေါ	၉၀
သဉ္ဇပါဒါနဿ အနုပါဒါနဿ	၇၉
သဉ္ဇြယာ	၂၇၀
သကမှာ ဂါမာ	၂၇၇
သကလိကဋ္ဌ	၂၆၀
သက္ကရေယ်ျ	၂၉
သက္ကရောတိ	၂၃၈
သက္ကရောထ	၃၅၃
သက္ကရောနှော	၁၄၁
သက် မုခနိမိတ္တံ	၁၁၆
သက် မုတ္တကရိသံ	၉၄
သက် ယေဝ ဂါမ်	၂၇၈
သက် သက် ဩဝရက်	၂၅၆
[သ]	
သက်မေသိ	၂၅၆
သက်ဝရဋ္ဌ	၂၆၀
သကာယ ကတိကာယ	၁၈၅
သကာယ ပဋိညာယ	၂၁၀
သက္ကာယ နိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ	၃၀၆
သက္ကာယ နိရောဓော-ဓောတိ	၃၀၆
သက္ကာယသမုဒယော-ယောတိ	၃၀၆
သက္ကာယော သက္ကာယောတိ	၃၀၅
သကိဒေဝ	၂၂၈
သကုံ	၃၅၅
သကုံသမာဟာတောဏ္ဍတိ	၃၅၅
သကေ အာရာမေ	၂၃၉
သကေန	၁၄၇
သကေန ကရဏီယေနဝေ +	၂၅၅
သကေမုတ္တကရိသေ	၁၀၆
သက္ကေသု ကပိလဝတ္ထုသ္မိं	၁၀၈
သက္ခရကထလိကမ္မံ	၂၇၈
သက္ခရံ	၃၅၄
သခ်ံတော ခေါ	၃၀၈
သခ်ံမုဏ္ဍိကမ္မံ	၁၀၄
သခ်ံဝဏ္ဏပဋိဘာဂါ	၆၂၊၁၀၇
သခ်ံလိခိတံ +	၁၉၃
သခ်ံ	၂၆၀
သခ်ါ +	၁၂၁
သခ်ါရတ္တာ	၂၃၃
သက္ခိပုဋ္ဌော	၂၉၀
သင်္ဂတိ သမာဂမော သမောဓာနံ	၇၀
သင်္ဂမ သမာဂမ	၃၁၆
သင်္ဂဟာယ	၃၃၂
သင်္ဂါဟိတ်	၃၄၄
သဂ္ဂပရာယနာ	၁၅၈
သဂ္ဂံ လောကံ ဥယဇ္ဇတိ	၃၁၈
သဃ်ာဋနိက်	၃၃၄
သဃ်ာတံ	၉၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သယံ	၂၃၀
သစ္စကနိသေဓော	၂၀၃
သစ္စကော	၂၃၀
သစ္စတော	၈၊၁၅၂
သစ္စဝါဒီ	၁၉၅
သစ္စသန္ဓော	၁၉၅
သစ္စာနံ	၃၃၅
သစေ အာကင်္ခသိ	၃၂၃
(သစေ)နာဒိယတိ	၄၄
သစ္စံ ကိရ တုံ—ဝိဟရသိတိ	၁၃၆
သစ္စံကိရ—အနညန္တိ	၂၅၈
သစ္ဆိကတ္ဝာ	၂၉၁
သစ္ဆိကတ္ဝာ ဥပသမ္ပဇ္ဇ	၃၉
သဇ္ဇိတာ	၃၃၉
သဠိုနာနိ	၂၃၇
သဠိုနေယျ	၂၃၇
သဠာနာတိ	၂၊၂၇၉
သညာ စ စေတနာ စ စိတ္တသင်္ခါရော	၃၀၉
သညတ္တာ	၂၃၃
သညတ္တိ	၃၃၁
သညာ နာနု သေန္တိ	၁၂၂
သညာပေတုံ	၁၈၆
သညာဝေဒယိတနိရောဓံ	၂၁၆၊၃၀၁၊၃၅၁
သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ	၃၀၉
သညာသညာတိ	၂၉၆
သဌ္ဌ	၂၈၀
သဌ္ဌာ ကေတဗိနော	၁၆၉
သဌ္ဌာ	၃၂၊၄၈
သဏ္ဌာပေသုံ	၁၈၅
သဏ္ဌာဟေယျ	၃၁
သဏ္ဌာပေမိ	၁၃၀
သဏ္ဌာဟုံ	၁၈၅
သဌ္ဌိဟာယနော	၂၃၂
သဌ္ဌော မာယာဝီ	၁၁၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သဏ္ဌာသဏ္ဌာစာရိနီ	၉၁
သဏေ့နု ဝါ ဖရုသေန ဝါ	၁၄၁
သတံ	၂၆၊၃၅၆
သတဏ္ဍသ ဝိတတဏ္ဍသ	၃၉
သတတံ သမိတံ	၁၁၀
သတာနုသာရိဝိညာဏံ	၂၅၀
သတာဝါ	၉၃
သတိ	၂၃၃
သတိကရဏီယမေဝ	၁၃၀
သတိပမ္ပဋ္ဌာ	၃၄၃
သတိမာ	၅၃
သတိယာစ ဂတိယာစ ဓိတိယာစ	၉၀
သတော	၁၅၅၊၂၃၃
သတောဝ အဿသတိ +	၅၀
သတောဝ အဘိက္ကမာမိ	၉၃
သတောဝ ပဋိက္ကမာမိ	၉၃
သတောဝ ပဿသတိ	၅၀
သတ္တက်သမန္ဒာဂတသ	၃၃၃
သတ္ထုဝ	၂၃၄၊၂၃၅
သတ္ထတာလံ	၂၀၃
သတ္ထပေါရိသံ	၂၀၄
သတ္ထသတ္ထပရိစာရိကာယော	၂၅၅
သတ္ထသတ္ထကုဋ္ဌာဂါရသတာနိ	၂၅၅
သတ္ထာ	၂၉၁၊၃၁၀
သတ္ထာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ	၅၃
သတ္ထာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ	၂၃
သတ္ထာဟကာလက်တော	၁ဂ၃
သတ္ထိသူလူပမာ	၁၄၅
သတ္ထိသု ခိပ္ပမာနေသု	၁ဝ၃
သန္ဓံ ဝါ အဌတ္တံ ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စံ	၆၄
သန္ဓံ ဝါ အဌတ္တံ ကာမစ္ဆန္ဒံ	၆၄
သန္ဓံ ဝါ အဌတ္တံ ထိနမိဒ္ဓံ	၆၄
ဆန္ဓံ ဝါ အဌတ္တံ ဗျာပါဒံ .	၆၄
သန္ဓံ ဝါ အဌတ္တံ ဝိစိကိစ္ဆံ	၆၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သန္ဓပ္ပတိ	၂၀၄
သန္ဓပ္ပေသိ	၂၃၉
သန္ဓရဗာဟိရာ	၂၇၆
သန္ဓာ	၃၆၊၁၇၇
သန္ဓာ ဧတေ ဝိဟာရာ	၄၆
သန္ဓာပေယ္ယုံ	၂၄၇
သန္ဓာပေဿာမိ	၁၄၃
သန္ဓာရဏီ	၁၄၉
သန္ဓိကာဝစရဿ	၂၁၉
သန္ဓိကေဝါ +	၁၅၃၊၂၃၈
သန္ဓိဋ္ဌတိ	၁၃၂
သန္ဓိဝရပဒံ	၁၂၅
သန္ဓိုဋ္ဌာ	၁၄
သန္ဓ္ယော	၂၂၀
သန္ဓ္ယော သန္ဓ္ယကဋ	၁၆၂
သတုပ္ပါဒကရဏီယမေဝ	၁၃၈
သန္ဓော	၁၇၈
သန္ဓောသမထာယ	၂၃၈
သတ္ထုံ	၁၅၈
သတ္ထရိပသာဒေါ	၇၈
သတ္ထရိဝါ	၃၃၆
သတ္ထဝါဟ	၁၈၁
သတ္ထသမ္ဘယေန	၂၀၁
သတ္ထာ နော ဂရု	၂၆၅
သတ္ထုကပ္ပေန-နဇာနိမှ ဝတ +	၁၆၇
သတ္ထုဂါရဝေန	၂၆၅
သတ္ထုသာဝကာ	၁၃
သတ္ထေန ပဟာရံ	၁၃၇
သတ္ထေဟိပိ	၁၀၃
သဒ္ဓ	၂၅၂၊၂၇၈၊၃၄၉
သဒ္ဓဋ္ဌ မေ သောသန္တိ	၃၄၆
သဒ္ဓဟာနော	၄၄
သဒ္ဓါ	၄၄
သဒ္ဓါဇ	၂၇၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သဒိသော မေ နဝိဇ္ဇတိ	၁၈၄
သဒေဝကံ	၁၉၃၊၂၈၆
သဒေဝကဿ	၁၈၄
သဒေဝကေ	၁၀၁၊၁၂၂၊၁၅၉
သဒေါသဿ ဝိတဒေါသဿ	၇၉
သဒေါသံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
သန္ဓစ္ဆာယော	၉၀
သန္ဒတ	၁၇၈
သန္ဒဿကော သမာဒပကော	၁၆၃
သန္ဒဿေတိ	၁၈၉
သန္ဒဿေသိ-သမ္ဘဟ်သေသိ	၁၆၄
သန္ဓိဋ္ဌိကေန	၂၆၆
သန္ဓိဋ္ဌိကော	၄၁:၁၀၂
သန္ဓိဋ္ဌိပရာမာသိ	၄၈၊၁၁၅
သဓနော	၂၇၅
သဒ္ဓမတ္တံ	၁၅၈
သဒ္ဓဟာတဗ္ဗံ	၂၂၇
သဒ္ဓါ	၂၂၆
သဒ္ဓါနုသာရိနော	၁၅၈
သဒ္ဓါမတ္တကေန	၁၇၆
သဒ္ဓါယ	၁၇
သန္ဓာဝါရေ (သန္ဓာဝါရေ)	၂၃၁၊၂၃၈
သန္ဓာတာ	၁၉၅
သန္ဓိ ပိ ဆိန္ဒန္တိ	၁၀၃
သန္ဓိသမလသက်ဋ္ဌိရေ	၃၅၃
သန္ဓယ်ိတ္ဝာ	၁၀၃
သန္ဓိစိတံ	၉၃
သန္ဓိပတိတံ	၃၄၀
သန္ဓိပတိတာနိ	၂၄၀
သန္ဓိပတိတာ	၂၆၈
သန္ဓိရန္ဓေယျ သန္ဓိဝါရေယျ	၁၂၉
သန္ဓိသာဒေမိ	၁၃၀
သန္ဓိသိန္ဓုပုဗ္ဗဥ္ဇော	၈၈
သန္ဓိသီဒတိ	၁၃၂

၎င်းတို့	ကြောင့်	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ယင်းသည်	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ကြီးမြတ်	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
(နုတ်လက်)	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ကြီးမြတ်	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
+	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
နှာခေါင်း	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ဆေးလိပ်	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ပုတ်ခါ	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ကောကောပါ	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ကကောကောပါ	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ပိတ်ဆို	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ယခင်လသည်	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ယမ်းစမ်း	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ပုလဲ	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ကလိမ်ကျစ်	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ရေကန်ကြီး	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ကိုယ်ခန္ဓာ	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ခန့်ထိန်ရန်	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ကလေးငယ်	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
ဘုရားရှိခိုး	၁၆	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	ကျောက်ဖြူ
(၅)	(၅)	(၅)	(၅)	(၅)	(၅)
ကျောက်ဖြူ	ကျောက်ဖြူ	ကျောက်ဖြူ	(၅)	(၅)	(၅)

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယံ	၆
သဗ္ဗာသဝသံဝရသံဝုတော ဝိဟရတိ	၁၂
သဗ္ဗပါဒါနပရိညာဝါဒါ	၈၀
သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါ	၁၅၁၊၁၇၉
သဗ္ဗေဝ	၃၄၁
သဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု	၁၈၄
သမ္မောဓာ	၁၇၅
သမ္မောဓာယ	၁၆၊၁၁၉
သမ္မောဓာ-သတော တေဒဟောသိ	၁၂၈
သမ္မောဓိပရာယနာ	၁၅၈၊၂၂၉
သမ္မောဓိပရာယနော	၃၇
သဗ္ဗညုနံ	၂၈၆
သဗ္ဗြဟ္မကာ	၁၅၄
သဗ္ဗြဟ္မကေ	၁၅၉
သဗ္ဗြဟ္မစာရီ	၃၀၊၃၃၊၁၇၆၊၃၃၂၊၃၃၃ ၃၃၆
သဘာဝတော ဝါ	၂၈၉
သဘောဂေါ	၂၇၅
သမ္ဘဂ္ဂါနိ	၂၃၇
သမ္ဘဇ္ဇေယ္ယုံ	၂၃၇
သမ္ဘဝေသိနံဝါ	၂၆၂
သမ္ဘဝေသိနံ ဝါ အနုဂ္ဂဟာယ +	၅၂
သမဏိဘူတော	၂၆၇
သမဂ္ဂကရဏိ	၁၉၅
သမဂ္ဂနန္ဒီ	၁၉၅
သမဂ္ဂရတော	၁၉၅
သမဂ္ဂါနံ	၂၉၀
သမဂ္ဂါရာမော	၁၉၅
သမစာရီ	၂၉၃
သမဏကသဌာနံ +	၂၈၀
သမဏကရဏာစ	၂၆၉
သမဏကာ	၃၅၆
သမဏဒေါသာနံ	၂၈၀
သမဏပဏ္ဍိတော	၁၉၀
သမဏဗြာဟ္မဏိ	၂၈၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သမဏမလာနံ	၂၈၀
သမဏသာမီစိပဋိပဒံ	၂၂၉
သမဏာ စ နာမ မယံ ဧဝံ ဝေဒေမ	၂၆၅
သမဏာ သမဏာတိ	၂၂၉
သမဏောတိ အညေဟိ	၂၂
သမဏော	၂၈၃
သမဏောဗ္ဘတိပိ	၂၇၈
သမဏောဝေမာဟ	၂၆၅
သမန္နာဟရိတ္ဝာ	၃၃၇
သမန္နာဟာရော	၂၀၆
သမနုဂါဟန္တိ	၂၅၈
သမတိက္ကမာ	၄၆
သမထာနုဂ္ဂဟိတာစ	၂၉၈
သမနုဂါဟန္တိ	၁၄၅
သမနုဂါဟိမ္ဘ	၁၄၆
သမနုဂါဟိယမာနော	၁၄၅၊၂၃၆
သမနုပဿတိ +	၁၅၀'၃၀၇
သမနုဘာသန္တိ	၁၄၅၊၂၅၈
သမနုဘာသိမ္ဘ	၁၄၆
သမနုဘာသိယမာနော	၁၄၅၊၂၃၆
သမနုမောဒိ'သု	၃၄
သမနုယုဉ္ဇန္တိ	၁၄၅၊၂၅၈
သမနုယုဉ္ဇိမ္ဘ	၁၄၆
သမနုယုဉ္ဇိယမာနော	၁၄၅၊၂၃၆
သမန္နေသတိ	၃၂၇
သမန္နေသနာ	၃၂၆
သမန္နေသိတဗ္ဗော	၃၂၆
သမပ္ပိတော	၂၆၇
သမပ္ပိတော သမဏိဘူတော	၂၅၄
သမလေဟိ	၁၈၀
သမသမံ	၁၇၇
သမသမော	၃၅၁
သမဿာသေယ္ယုံ	၃၁၆
သမန္ဓတော	၁၈၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သမန္တစက္ခု	၁၈၁
သမန္တာ	၁၇၈
သမဒညာ ဝိမုတ္တော	၅၃၈
သမာဒပေတာ	၁၇
သမာဒပေတိ	၁၉၀
သမာဒပေသုန္တိ	၁၀၅
သမာဒပေယ္ယုံ	၂၈၁
သမာဒဟာမိ	၁၃၀
သမာဒါယ သိက္ခထ	၃၄
သမာဓိင်	၂၂
သမာဓိနိမိတ္တာ	၃၀၈
သမာဓိ-နိမိတ္တာ-ဘာဝနာ	၃၀၈
သမာဓိပရိက္ခာရာ	၃၀၈
သမာဓိယတိ	၁၃၂၊၂၈၂
သမာဓိသမ္ပန္နော	၂၀၊၈၇၊၁၆၂
သမာဓိသမ္ပဒါကထဉ္စ	၁၆၂
သမာဓိသမ္ပဒါနိသံသံ	၂၀၉
သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ	၃၃၃
သမာပဇ္ဇိတပုဗ္ဗာစ	၈၈
သမာပတ္တိယာ	၃၀၂
သမာပန္နော	၃၂၇
သမာရဏေ	၁၅၉
သမာရကံ	၂၈၆
သမာရဒ္ဓါ	၂၃၀
သမာရဒ္ဓါ +	၂၃၀၊၂၅၂
သမာရဘေယ်ံ	၂၃၀
သမာဟိတာ	၃၃
သမာဟိတေစိတ္တေ	၂၂
သမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
သမာဟိတံ စိတ္တံ ကေဂ္ဂံ	၂၂
သမိဇ္ဇိတံ	၁၈၀၊၂၅၄ ၃၃၈
သမိဇ္ဇိတေ	၆၀
သမိဇ္ဇေ ဃ	၃၃၈
သမိဇ္ဇေယ္ယုံ	၂၃၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
;သမုဋ္ဌိတာယ	၁၅၁
သမုတ္တေဇကော	၁၆၃
သမုတ္တေဇေတိ	၁၉၀
သမုဒယော	၂၆၃
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ +	၅၉
သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ	၅၉
သမုဒါစရန္တိ	၁၈၅
သမုဒါစရန္တိ	၄၅၊၁၃၊၂၀၁
သမုဒါနေတဗ္ဗာ	၁၂၀
သမောဒကံ	;၈၂
သမောမဂ္ဂါ(အသ)	၄၉
သမောဟသ ဝိတမောဟသ	၂၉
သမောဟံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
သမ်သလောဟိတံ	၁၀၆
သမ္ဘဂ္ဂတာ +	၂၉၁
သမ္ဘဂ္ဂတော	၈၁
သမ္ဘဒသာ	၄
သမ္ဘပ္ပသာယ	၄၆၊၂၃၈၊၂၆၁
သမ္ဘပ္ပသာယသုဒိဋ္ဌံ +	၁၀၉
သမ္ဘောဟံ	၁၅၁
သမ္ဘာအာဇီဝေန	၃၄
သမ္ဘာဒသာ	၂၂၈
သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ	၅၁၊၂၉၃၊၃၁၆
သမ္ဘာဒိဋ္ဌိကော	၂၉၃
သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ	၄၃
သမ္ဘာဒုက္ခက္ခယာယ	၈၃
သမာဓေဝ	၂၃၆
သမ္ဘာဝဠိပန္နော	၂၉၁
သမ္ဘာဗျာကရမာနော	၃၉
သမ္ဘာဝိမုတ္တိ	·၄၃
သမ္ဘာသ-ကပ္ပေါ	၃၃
သမ္ဘာသမာဓိ	၃၀၆
သမ္ဘာသမ္ဘ,ဒ္ဓါ ဣတိပိ	၂၈၅
သမ္ဘာသမ္ဘ,ဒ္ဓါ ဝါ	၃၂၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဿ တေ ပဋ္ဌိဇာနတော	၈၇
သမ္ပိလ၊ဘော	၂၄၉
သမ္ဘုခါ	၃၂၉
သမ္ဘူဟနိတ္ဌာ	၅၂
သမ္ဘူလဲဘဝံ	၃၄၆
သမ္ဘောဒနီယံ	၂၈၆
သမ္ဘောဒိ ံ သု	၁၀၀
သမ္ဘောဒိ သမ္ဘောဒနီယံ	၁၆
သမ္ဘောဟဝိဟာရသ္မိ ံ +	၂၁၊၂၅၁
သမ္ဘောဟံ အာပဇ္ဇတိ	၁၀၂
သယံ	၃၅၈
သယံအဘိညာ	၃၉၊၂၈၃၊၂၈၆၊၂၉၁၊၂၉၄
သယံအဘိညာယ	၄၅၊၁၈၄
သယံပဋ္ဌိဘာနံ	၈၃
သယာနောဝါ 'သယာနောမှိ'တိ	၅၉
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ	၅၂
သရဒသမယေ	၁၁၄၊၁၂၉၊၂၂၆
သရသရံ	၁၄၄
သရဿ	၃၅၆
သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
သရာဂဿ	၇၉
သရာဂေါ သဒေါသော	၂၇
သလ္လပိတပုဗ္ဗဋ္ဌ	၈၈
သလ္လေခပရိယာယော	၅၀
သလ္လေခါ(နဲ)ဘုစ္ဆန္ဒီ(ဇေတ)	၄၆
သလ္လေခါယ	၁၄
သလ္လေခေန ဝိဟာရမိ	၄၆
သလ္လေခေါ ကဋ္ဌိယော	၄၇
သလောမဟံသာနိ	၂၀
သဠာယတနသမုဒယော	၅၅
သသီသံ	၂၇၇
သသေဟံ	၂၄၄
သဿတံ	၃၃၇
သဿတိသမံ	၈၊၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သဿတော	၁၅၀
သဿတော လောကော-တထာဂတော ပရံမရဏာ ဣတိပိ	၁၇၁
သဿာမိကာ	၂၈၉
သဟဒဿနေန	၃၁
သဟဿရော	၃၄၂
သဟဓမ္မိ ံ	၂၃၄
သဟဓမ္မိကာ။ပ။ပဋ္ဌိတာစ	၇၈
သဟမ္ပတိသ	၁၈၀
သဟဗျတံ	၂၉၃
သဟာယောပိ သဟာယေန	၁၀၃
သဟတ္ထာ	၂၃၉
သံကစ္စိတ္ဌာ	၁၄၉၊၃၅၁
သံကိဏ္ဏပရိကွောဣတိပိ	၁၅၄
သံကိလိ ံ	၃၉
သံကိလိ ံ ဒ္ဒစိတ္တော	၂၇
သံကိလိ ံ ဒ္ဒတရာ	၂၇
သံကိလ ံ ဒ္ဒာ	၃၂၆
သံကိလေသိကာ	၂၅၂၊၂၇၈၊၃၄၈
သံကိလေသ	၈၆ ၁၂၉
သံခိတ္တေန ဘာသိတဿ	၂၈၇
သံခိတ္တေန ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာ	၅၃၊၆၇
သံခိတ္တေန-ဝိဘင်ေယျာတိ +	၁၂၄
သံခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
သံဃပရိဏာယကာ	၂၂၆
သံဃာဋိကော	၂၈၁
သံဃာဋိကတ္တမေဝ	၂၈၁
သံဃာဋိကဿ	၂၈၀
သံဃာဋိခေါရဏမတ္တေန	၂၈၀
သံဃာဋိပတ္တစီဝရခေါရဏော	၆၀
သံဃာဋိယာ	၂၈၀
သံဃာနံ	၂၃၄
သံယိနော	၂၁၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သံပတာမိ	၉၄
သံပရိတာပေဿာမိ	၁၄၃
သံဖုဋ္ဌိတော သမ္ပီလာတော	၉၆
သံဖုသံ	၃၅၈
သံဖုသိတော	၂၄၉
သံဝဋ္ဋကပ္ပေ	၂၃
သံဝဏ္ဏနီ	၂၂၇
သံဝရံ	၃၃၆
သံဝရုပဟာတမ္ဘာ	၆
သံဝိဂ္ဂံ	၂၅၇
သံဝိဂ္ဂါ	၃၁၆
သံဝိဂ္ဂေါ	၂၃၅
သံဝုတော	၁၁၁
သံဝုတောစ	၂၇၀
သံဝေဇေသိစ	၃၅၇
သံဝေသိယမာနံ	၁၀၆
သံသဋ္ဌာ	၂၉၆
သံသဋ္ဌော	၃၂၂
သံသဋ္ဌော ဝိဟရာမိ	၁၃၆
သံသယေန	၂၆၆
သံသေဒဇာယောနိ	၈၈
သံဟိတာနိ	၁၉၅
သာကဘက္ခာပိ	၁၇၀
သာကဘက္ခောဝါ	၉၂
သာကစ္ဆာ	၈၈
သာကစ္ဆာနုဂ္ဂဟိတာစ	၂၉၈
သာခါပလာသံ	၂၀၈
သာခါပလာသေ	၁၂၄
သာခါဘင်္ဂ	၁၉၃
သာဂ်ကောဝ	၂၆
သာဒ္ဒေယျံ	၄၀
သာဒ္ဒေယ္ယဿ	၁၆
သာဏဝေါဝိဂ်နာမ	၂၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[. သ]	
သာဏာနိပိ	၉၂
သာတစ္စာယ	၁၁၇
သာတောဒကာ	၉၀၊၂၈၂
သာတ္ထံ	၂၈၆
သာထလိကာ	၃၂
သာထလိကာစ	၁၅
သာထလိကော	၂၁၁
သာဒုရသံ	၁၂၇
သာဓာရဏဘောဂီ	၃၃၃
သာဓိကပေါရိသာ	၈၉
သာဓုကံ	၂၈၇
သာဓုကံ မနသိကရောဟိ	၁၉၁
သာဓုခေါ ပန	၂၈၆
သာဓုဝတ	၁၅
သာဓုသမ္မတာ	၂၁၀၊၂၃၀
သာပဒေသံ	၁၉၅၊၂၉၃
သာမဂ္ဂိယာ	၃၃၂
သာမံဝါ-ပရိဇာနေယျ နုခေါ	၂၃၅
သာမံ ဥာတံ	၂၆၅
သာမံ ဒိဋ္ဌं	၂၆၅
သာမညေ အပေက္ခဝန္တော	၃၃
သာမညေ	၃၂
သာမညံ	၂၈၀
သာမညတ္ထော	၂၇၀
သာမညတ္ထိကာနံ	၂၇၀
သာမာကဘက္ခာပိ	၁၇၀
သာမာကဘက္ခောဝါ +	၉၂
သာမိကာ	၂၇
သာမိသံ	၆၃
သာမိစိပဋိပန္နော	၄၂
သာယတတိယကမ္မံ	၉၃
သာယနသမယံ	၄၅၊၂၉၅
သာယနီယာနိ	၂၄၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သာယိတေ	၆၀
သာရကရဏီယံ +	၂တ
သာရဇ္ဇံဝါ	၈၈
သာရဇ္ဇတိ	၂၆၇
သာရဏီယံ ကထံ	၂၈၆
သာရဏီယံ	၁၆
သာရဏီယာ	၃၃၂
သာရတ္ထိကော-ဂဝေသီ	၂၃၆
သာရတ္ထိကော	၁၂၄
သာရပရိယေသနံ	၂၃၆
သာရမ္ဘောစ	၁၆
သာရမ္ဘော	၄၀
သာရဝေတာ	၁၂၄
သာရီရိ.ကံ	၂၄၁
သာရီရိကာနံ	၁၁
သာရေပတိဋ္ဌိတာ	၃၂
သာရေယျပိ သေယျထာပိ	၁၃၈
သာလမူလေ	၃၁၆
သာလရာဇမူလေ	၃၃၇
သာလဝနံ	၁၃၈
သာလံ	၂၈၅
သာလိနံ	၆၁
သာလိနံ ဩဒနံ	၃၁
သာလိနံ ပိဏ္ဍပါတံ	၄၂
သာလေယျကံ	၂၈၅၊၂၈၆
သာ.လောဟိတံ	၃၆
သာသကံ	၁၄၉
သာသနကရော	၁၄၄၊၂၀၂၊၂၃၇
သာဝကယုဂံ	၃၅၁
သာဝေတ္ထာ	၂၃၂၊၂၈၆
သ္ဒာကာရေ	၁၈၁
သ္ဒာကွာတေ သုပ္ပဝေဒိတေ	၈၂
သ္ဒာကွာတော +	၄၁၊၁၅၇
သ္ဒာဂတံ	၃၃၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သ္ဒာတနဿ	၂၃၉
သိခ္ခရေန	၂၄၆
သိ.ကွာယ နှ တိဋ္ဌဂါရဝါ	၃၂
သိ.ကွာသာဇီဝသမာပန္နော	၁၉၄
သိက္ခိတော	၉၈
သိင်္ဂါလေဟိ ဝါ	၆၂
သိင်္ဂါလေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ	၁၀၆
သိဃ်ာဏိကာ	၂၀၃
သိနာတော	၄၃
သိနာနေန	၄၃
သိနာဟိ	၄၄
သိပ္ပိသမ္ဘုကမ္ပိ	၂၇၈
သိဝထိကာယ	၆၂၊၁၀၆
သိရီ	၃၄၀
သိဃ် ဂစ္ဆေယျ	၁၃၄
သိတဿ-ဥဏ္ဏဿ	၁၀၁
သိတာ	၂၇၆
သိတာ ဟေမန္တိကာ	၉၅
သိတိဘူတောသ္မိ နိဗ္ဗုတော	၁၈၄
သိတောဒကာ	၉၀၊၂၈၂
သိလဗ္ဘတုပါဒါနံ	၅၅
သိလဝန္ဒာနံ	၃၅၂
သိလဝန္ဒေဟိ	၃၃၃
သိလဝိသုဒ္ဓတ္ထံ	၁၆၄
သိလသမ္ပဒါကထဉ္စ	၁၆၂
သိလသမ္ပဒါနိသံသံ	၂၀၉
သိလသမ္ပန္နော	၈၂၊၁၆၂
သိလာနုဂ္ဂဟိတာ	၂၉၈
သိလေသ္ဝေ၀ဿပရိပ္ပူရကာရီ +	၃၄
သိလေသု ပရိပ္ပူရကာရိတာ	၇၈
သိသကဋ္ဌာဟိ	၆၂
သိသစ္ဆဝိ	၂၄၉
သိသဝေဠံ	၂၄၇
သိသံ	၁၈၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သီသံ ဩကမ္မေတ္တာ	၁၂၃
သီသံနှာတော	၃၃
သီသံ ဝေါဘိန္ဒိ	၁၄၀
သီသေ ဝါ	၁၅၀
သီသာနုလောကိ	၁၆၄
သီဟနာဒံ နဒတိ	၈၅
သီဟသေယျံ	၂၃၂
သုကတဒုက္ကဋာနံ ကမ္မာနံ	၂၉၁
သုခကာမော	၃၂၃
သုခဗဟုလာ	၉၀
သုခဝိပါကံ	၃၁၄၊၃၂၁
သုခဝိဟာရီ	၁၀၈
သုခဝိဟာရိတရော	၁၁၂
သုခဿ ဟဟာနာ	၃၀၂
သုခသာရုဂိတံ	၂၄၃
သုခသာရုဂီ	၂၄၂
သုခံ	၂၀၂
သုခံ ဝါ	၂၃၅
သုခံ ဝါ ဝေဒနံ	၆၃
သုခန္ဓိပီ	၂၉၅
သုခါ ဝေဒနာ	၃၁၁
သုခိနောစိတ္တံ သမာဓိယတိ	၄၂
သုခိနော	၂၀၂
သုခီ	၂၉၃၊၃၂၅
သုခုမံ သုခုမံ ဣရိယာပထံ	၁၃၄
သုခုမံ ဝါ	၁၅၃၊၂၃၀
သုခုမောဝါ	၅၂၊၂၆၂
သုခုမာယ	၁၃၀
သုခေန	၃၂၃
သုဂတိပါဋိကခ်ါ	၄၀
သုဂတိ သဂ္ဂံ	၂၀၆
သုဂတိ သဂ္ဂံ ဥပပဇ္ဇတိ	၂၄
သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ	၂၃
သုဂတော	၂၀၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သုစိဘူတေန	၁၉၄
သုစိကမ္မဿ	၄၄
သုညန္တိ	၃၀၄
သုညတော	၃၁၀
သုညာ	၃၀၅
သုညာဂါရဂတော ဝါ	၅၃၊၃၀၄၊၃၃၄
သုညာဂါဆုနီ	၅၀
သုညာဂါရုနံ +	၂၂၀
သုညာပရပ္ပဝါဒါ	၃၃
သုဏာတိ တထာဂတဿ ဝါ	
တထာဂတသာဝကဿ ဝါ	၁၅၂
သုဏန္တု	၁၈၁
သုတံ	၃၊၁၅၀
သုတရော	၂၁၉
သုတဝတာ	၁၆၆
သုတဝါ	၉
သုတသန္ဓိစယော	၂၁၉
သုတာနုဂ္ဂဟီတာစ	၂၉၈
သုတ္တသဿ ဇာဂရဿ စ	၁၁၀
သုတ္တော	၂၃၃
သုဒ္ဓကုလာ	၂၈၃
သုဒ္ဓဿ	၄၄
သုဒဿာနံ	၂၉၄
သုဒဿီနံ	၂၈၄
သုဒိဋ္ဌံ	၂၆၂
သုဒ္ဓါ	၃၂
သုဓမ္မာယ သဘံ	၃၅၃
သုနခေဟိပိ ခါဒါပေန္တိ	၁၀၄
သုနခေဟိဝါ ခဇ္ဇမာနံ	၆၂၊၁၀၆
သုနိဂ္ဂဟီတံ	၁၄၈
သုနိဂ္ဂဟီတံ နိဂ္ဂဟီတဿ	၁၄၈
သုနိဝတ္ထော	၂၄၀
သုပ္ပကာသိတော	၂၂၉
သုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ	၄၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သေက္ခော	၃
သေဋ္ဌပုရိသော	၂၆
သေဋ္ဌော	၃၃၉
သေတက်	၁၇၈
သေတကာ	၉၀၊၂၈၂
သေဒဖုသိတာနိ	၂၃၆
သေဒါ	၂၃၀
သေဒေါ	၂၀၃
သေနာသနံ	၂၇၃
သေနာသနာနံ	၂၉၊၃၀
သေနာသနာနိ	၁၇
သေနာသနေသု	၂၀
သေနိယော ဗိမ္မိသာရော +	၁၁၂
သေ့ဟာနုဂတာ	၂၇၆
သေ့ဟာပရေတာ	၂၇၆
သေ့ဟေန	၂၇၆
သေမ့်	၂၀၃
သေမာနံ	၁၀၆
သေယျထာပိ +	၂၇၊၅၈၊၁၄၂၊၁၄၃၊ ၂၂၁
သေယျထာပိ အပလောကေယျ	၁၃၃
သေယျထာပိ အဘိနိုဝတ္တေယျ	၁၃၂
သေယျထာပိ အဘိသန္တာပေယျ	၁၃၄
သေယျထာပိ အလဂဒ္ဒဿ	၁၄၈
သေယျထာပိ အာပဇ္ဇေယျ	၁၃၉
သေယျထာပိ အာကာသေ	၃၇၊၈၄
သေယျထာပိ ကပ္ပေတိ	၁၈၇
သေယျထာပိ ကပ္ပေယျ	၁၃၄
သေယျထာပိ စေတသောပသာဒံ	၁၂၇
သေယျထာပိ ဇီဝုဒ္ဓေယျ	၁၃၃
သေယျထာပိနာမ	၁၂၈
သေယျထာပိ နာဂေါ'တိ	၁၈၈
သေယျထာပိ ပက္ကမိဿတိ'တိ	၁၈၆
သေယ္ယထာပိ ပစ္စာသာရေယျာပိ	၁၃၈
သေယ္ယထာပိ ပထဝိယံ	၃၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သပ္ပဋိပန္နော	၄၂
သပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ	၂၄၅
သပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ	၂၁၉
သပ္ပဏိဟိတန္တိ	၃၃၅
သပတိတ်ဆံ	၁၇၈
သပတိတ္ထာ	၉၀၊၁၇၈
သပိတာ	၂၅၁
သပိနက္ကပမာ	၁၄၅
သဘကိဏ္ဏာနံ	၂၉၄
သဘကိဏ္ဏာနမ	၃၄၃
သဘဂဝနေ	၃၃၇
သဘနိမိတ္တံ	၂၇
သဘရတာယ	၁၄
သဘူမိယံ	၁၃၈
သဘာ ဝဏ္ဏနိဘာ	၁၀၅
သမ္ဒေ့ဒိတာ သုပရိမဒ္ဒိတာ	၁၄၃
သုမေဓ	၁၈၁
သုရံ	၉၂
သုရတ္တဝဏ္ဏမေဝ	၄၀
သုလဒ္ဓံ တေ မာရိသ	၂၅၇
သုဝစာ	၄၈
သုဝစော သောဝစ္ဆတ်	၁၄၁
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ	၂၄၆
သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ	၂၃
သုဝိညာပယေ	၁၈၁
သုပိဒေဟာနံ	၂၂၆
သုသံဝိဟိတကမ္မန္တာ	၁၃၉
သုသမုစ္ဆိန္နာ	၁၁၉
သုသာနံ	၂၇၃
သုသုကာဌကေသေ +	၉၇၊၁၇၅
သုသုမာရဂိရေ	၁၁၃၊၃၄၉
သုဟိတာနံ	၃၁
သုဟိတော	၁၃
သူယန္တိစ	၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သေယျထာပိ မနုဿသ	၃၅၆
သေယျထာပိ သက်ဝရဂ္ဂိတ္တေ၀ ဂစ္ဆတိ	၂၆၀
သေယျထာပိနာမ သမိဇ္ဇေယ္ယ	၁၈၀
သေယ္ယထိဒံ	၁၆၊၂၃၊၃၀၆
သေယ္ယထိဒံ(ကတမေသံ)	၁၃၁
သေယ္ယသုခံ	၁၁ဂ
သေယ္ယံ ကပ္ပေတိ +	၉၂၊၁ဂ၇
သေလေ	၁ဂ၁
သေဝိတမ္ဟေ ဓမ္မေ	၃၂၀
သောကပရိဒေ၀ါနံ သမတိက္ကမာယ	၅၇
သောက်။ပ။ပါယာသာ၀ိ	၅၃၊၆၇
သောကာ၀တိဏ္ဏံ	၁ဂ၁
သောကေဟိ ပရိဒေ၀ေဟိ	ဂ
သောကော သောစနာ သောစိတတ္တံ	၆၉
သောစတိ	၁၁၂၊၁၅၁
သောဏ္ဍိကာကမ္မကာရော	၂၃၁
သောဏ္ဍိကာကိလဉ္ဇံ	၂၃၁
သောဏ္ဍိကာဓုတ္တော	၂၃၁
သောတဋ-သဒ္ဒေ	၆၆
သောတတ္တော-မုနိတိ	၉၅
သောတဗ္ဗံ	၂၂၇
သောတ၀န္တော	၁ဂ၅
သောတ၀ိညေယ္ယော	၁၀၁
သောတ၀ိညေယ္ယေဟိ	၂၆၇
သောတာ၀ဋနာ	၂၂၉
သောတာ၀တ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ	၃၃၇
သောတိန္ဒြိယံ	၂၉၉
သောတ္တိယော	၂၇၉
သောတ္တိယောဏ္ဍတိပိ	၂၇ဂ
သောတေ	၂၂၇
သောတံ	၂၂ဂ
သောတံ ဩဒဟထ	၁ဂ၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဃ]	
သောတ္ထိနာ	၁၂၀ ၁၄၉၊၂၂၇၊၂၇၅
သော နိယ္ယာတိ တက္ကရသ	ဂ၃
သောပိ နုနဿ တာဒိသော၀	၁ဂဂ
သောဇ္ဇံ	၁၁
သောမနဿံ	၂၇၄၊၂၇၅
သောမနဿဒေါမနဿာနံ	၃၀၂ ၃၁၃
သောမနဿေန	၃၂၂
သောရတသောရတော +	၁၄၀
သောရတာ	၁၃၉
သောရတောတိ	၁၄၁
သော၀တ္ထိတော +	၁၃၁
သောဋ္ဌသ၀ဿုဒ္ဒေသိကာ၀ါ	၁၀၅
[ဟ]	
ဟညန္တ္ဝါ	၂၉၁
ဟဒ္ဒဘက္ခာ	၁၇၀
ဟဒ္ဒဘက္ခော	၉၂
ဟတပ္ပဟတေ	၂ဂ၉
ဟတ္ထဂတာ	၃၄၁
ဟတ္ထပဒ္ဓောတိကမ္မိ	၁၀၄
ဟတ္ထဝိလင်္ဂေန	၂၁၄
ဟတ္ထာ၀ပလေ၁နော	၉၁
ဟတ္ထိဂ၀ါဿ၀ဋ္ဌ၀ံ	၁၇၄
ဟတ္ထိဂ၀ါဿ၀ဋ္ဌ၀ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ဟတ္ထိပဒံ	၁ဂဂ
ဟတ္ထိပဒေါပမော	၁၉၁
ဟတ္ထေ၀ါ	၁၄ဂ
ဟတ္ထေန ၀ါ	၃၁၆
ဟတ္ထေဟိစ	၃၄၀
ဟဒယင်္ဂမာ	၁၉၅၊၂၉၂
ဟဒယာဟဒယံ	၃၂၊၃၃
ဟန္ဒ	၂၅၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဟ]	
ဟနုကဋ္ဌိက်	၆၂၊၁၀၇
ဟရတိ၀ါ	၁၅၆
ဟရန္တီ မညေ မနော	၁၇
ဟရာယေယျ	၁၃၃
ဟရိတန္တိ	၂၀၅
ဟရိယတိ	၃၁
ဟရေယျ၀ါ	၁၅၆
ဟလိဒ္ဒိ ၀ါ	၁၄၃
ဟ၀ေ	၁၈
ဟိတကာမာ	၇၀၊၁၃၈
ဟိတကာမော	၁၃၁
ဟိတာနုကမ္ပိစ	၁၃၇၊၃၄၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဟ]	
ဟိတေသိနာ	၅၀
ဟိရိမနာ +	၄၈
ဟိရောတ္တပ္ပေန	၂၇၀
ဟိနပုရိသော	၂၆
ဟိနဝိရိယာ +	၁၉ ၃၃
ဟိနေ	၂၃
ဟိနေ ကာယေ	၃၄၀
ဟိနေ ကာယေ ပတိဋ္ဌိတာ	၃၄၇
ဟုတံ	၂၉၁
ဟုယေယျ ပါ၀ုသော	၁၈၄
"ဟေ,ဇေ ကာ:ဋ္ဌိ"တိ	၁၃၉
ဟောတိ အပိနု	၃၃၂

မူလပဏ္ဏာသနိသယ ပြင်ဆင်ချက်

ဦးရေ ဤသို့အမှန်ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါ။ ကြောင်းရေ စာမျက်နှာ

၁။ အထ ဝါ ပနဿ ဝေ ဒိဋ္ဌိ ဟောတိ-ဌ်
အသ၊ ထိုမှတပါး။ ဝေ၀ါ၊ ဤသို့မူလည်း။
ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။.... .....၁၈။ ၂၄.....၈

၂။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ ဇနတာ စ၊
ထိုလူအပေါင်းသည်လည်း။ (မမ၊ ၏။ သာ ဇနတာ
စ၊ လည်း).....၅။ ၉.....၁၇

၃။ ရဇေနစ၊ မြို့မှုန်သည်ဌင်း။ မလေနစ၊
ကြေးညှိသည်ဌင်း။..... ... .၁၁.....၂၇

၄။ အောက်ပါမှတ်ချက် မလို။ ဖြုတ်ပယ်ရန် ၅၂

၅။ ဝိုကြေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာ
ယာခြင်း။ .....၁၄.....၆၇

၆။ အဗျာပါဒသက်ပ္ပေါ.....၁၉.....၇၃

၇။ ယော ဟိ ကောစိ၊ သည်။.....ဘာ၀ေယ္ယ၊ အံ့။
၀ါကျကို စာကြောင်းရေ ၂၃-အဆုံး။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။
နောက်ဌ် ရှေ့ပြောင်းပါ .....၁၅။ ၂၃.....၇၅

၈။ ဝိနယ၀ါဒီ၊ အဆုံးအမကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊
၏။ ....၂၆..... .... ၁၉၅

၉။ ဘတ္တံ ဂသန္ဓီ (အောက်ပါမှတ်ချက် ၂-) ၂၁၄

၁၀။ မဟာအဿပုရသုတ် (ခေါင်းစည်း) .....၂၇၃။ ၇

၁၁။ အာသာ-ဝတီ .....၂၆.....[ကု]

နိုင်ငံတော်ရဲ့သာသနာအမှုထမ်းနဲ့

စာအကျယ်ပါအရေးထုတ်ကိုယ်စားလှယ်များတစ်ဦး ရနိုင်ပါတယ်။

၁။ ဘေးပယောဇနဒီပကြောင့် ကျန်သည်သမီး၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂။ သင်းဝစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၃၂ စူးလေးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၃။ ကြာရေး ဦး စာပေဌာန၊ ကိုးတပ်ကြီးဆရာ၊ ကြည်မြင့်တိုင်း။

၄။ သင်ရိုးရာနှင့် ပိဋကတ်ဆိုင်၊ အမှတ် ၂၂/၆ ဓမ္မသီရိလမ်း လေးတောင်ရိုး၊

၅။ ပြည်သူ့စာပေတိုက်၊ ၅၄၆ ကျန်သည်လမ်း ရန်ကုန်မြို့။

၆။ ကမ္ဘာ့ပေး ပိဋကတ် စာပေဌာန၊ ၃၂/၃၅ ဗဒုတိုက်ကုန်းလမ်း လေးတောင်ရိုး၊ ရ

၇။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပိဋကတ် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၅၅/၅၇ ဗဒုတိုက်ကုန်း လေးတောင်ရိုး၊ ရ

၈။ ရတနာဘဝါ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ ၆၄-၂ ရွှေသီဝန်ကုန်းပြိုင်း လေးတောင်ရိုး၊ ရန်ကုန်မြို့

၉။ ပိုင်ဝေယ်ဘာသာပြန် သာသနာ့ဝန်ကြီးဌာန၊ ဝိဇ္ဇာဝင်း ကြားကျွန်းဆိပ်၊ ရ

ပေ။ ရွှေလမ်းကော်တေးအိမ်း ရန်ကုန်မြို့။

၁၁။ ပြည်ကြီးပုံနှိပ်တိုက်ချုပ်ရုံ ဝေယန္တာ ရေကန်ကြီးမြို့ ရွှေတိုဂုံ ရွှေမ

ပေ။ ရန်ကုန်မြို့။

၁၂။ ပြည်ကြီးပုံနှိပ်တိုက်ချုပ်ရုံ ဝေယန္တာ ရေကန်ကြီးမြို့ ရွှေတိုဂုံ ရွှေမ

ပေ။ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ဆိုင်၊ ၁၀-ဝ၊ ကျောင်းကုန်း ကျောင်းကုန်း၊ ရ

ပေ။ ရန်ကုန်မြို့။

၁၄။ ကြည်ဝမင်းတော်ထီးနှင့် သက်ဦးပေါ်ကျောနှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ရှာ-ခင်ခင်ဝတ္ထုတိုက်၊ ရ

ပေ။ ရန်ကုန်မြို့။

၁၅။ ဦးကြည်ကြီး-ဒေါ် ဝေဝေခိုး ဘဏ်စာရင်းရှင်၊ ကြေးဘက်ပင်ခေါင်းရပ်၊ အင်းစိန်မြို့။

၁၆။ ဦးခိုင်ကောင်ကိုနှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၉-လမ်းတံတား ဖရောင်းမြို့။

၁၇။ ဦးလှမ်းကြည်၊ ဗဟိုပေးသင်္ကန်းစာရေးမယ်၊ ကျောင်းကုန်းမြို့၊ ရွှေတိုဂုံ။

၁၈။ ဦးကိုကိုနှင့် ဟေဝန်ကြီးမဟာဝိဇယ ကြီးဆောင်ရေး ဗဟုသုတ ကျောင်း

ပေ။ ရန်ကုန်မြို့။